

بسم الله الرحمن الرحيم

با دقت بیشتری که بنگریم خواهیم دید تاریخ بشریت همراه اسامی ممتاز شهرهای معدوم شده در ساختمان پایه‌های مدنیت هزاران پدیده‌های ارزنده دیگر نقش مؤثر و قاطعی داشته‌اند.

هنگامیکه مراجعه به علوم و فن جغرافیائی و یا تاریخ بشود و در احوال شهرهای باستانی سرزمین‌های دوران گذشته و کنونی ایران منجمه سرزمین خوزستان کهنسال نظر بیفکنیم برخورد میشود که ساختمان شهرها و ابنیه باوجه تسمیه نام آنها درگذشت و تغییرات زمان از نظرها محوشده است.

و جز در تواریخ و جغرافیه نمیتوان از آنها اثر و آثاری یافت و این دانشمندان علوم میباشند که برای بجا ماندن گنجینه آثار گرانبهای جاویدانی از خود در اجتماع دارند که در حقیقت سرمایه افتخار و سربلندی قومیت و کشور خود شده‌اند.

آری نویسندگان علوم در حکم همان شهرها میباشند که باید گفت رابطه شخصیت‌های زمان با شهرها ناگسستنی است.

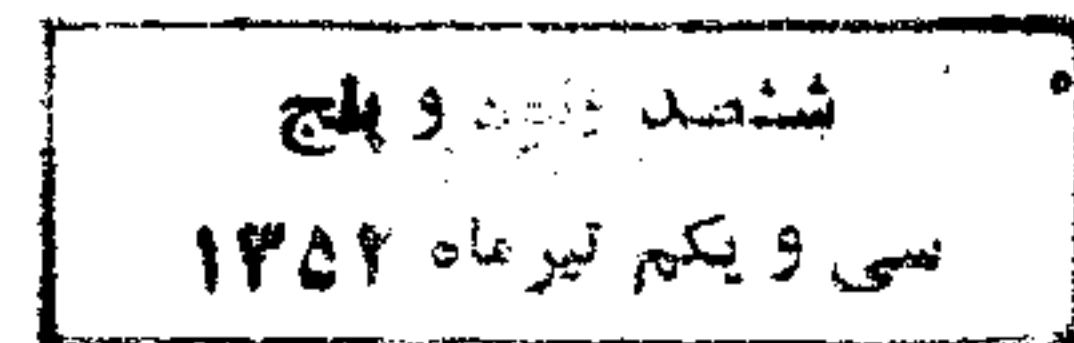
زیرا تأسفاتی که برای عظمت گذشته ابنیه شهرهای تاریخی به اهل فهم و ادراک دست میدهد بهمان اندازه نیز برای مؤلفینی که قرن‌ها از وجود و زندگی پر مشقت و مقام علمی آنها گذشته و همه‌گونه وقت و عمر گرانبهای خود را در این راه صرف نموده که آثار ارزنده‌ای از خودشان بجای گذارده و در واقع هر کدام در فن خود گنجینه‌های پرارزشی میباشند که به نسل‌های آینده سپرده شده‌اند و امروز مورد استفاده دانشمندان قرار گرفته است.

الف

چاپ اول این کتاب در یک هزار نسخه

بتاریخ تیر ماه یک هزار و سیصد و پنجاه دو خورشیدی

در چاپخانه بوذرجمهری بچاپ رسید و در دفتر مخصوص کتابخانه ملی به ثبت رسیده است.

سبب تألیف کتاب

نگارنده در اوان جوانی علاقمند به مطالعه تاریخ و جغرافیا بیش از کتاب های غیر از این فن بودم که بر اثر تحقیقات خود دریافتم که جای کتابی در فن جغرافیای تاریخی خوزستان در مطبوعات فارسی خالی مانده است.

این بود که از سال ۱۳۳۲ خورشیدی تا کنون در فراهم نمودن مطالب و نیازمندیهای این کتاب از کتب جغرافیائی و تاریخهای فارسی و عربی از قرون اولیه اسلام تا کنون که در خورتوانائی مادی و معنوی نگارنده بود همت گماشته و در تألیف مطالب این جغرافیای تاریخی جدید فراوانی مبذول گردید.

و چون شغل نگارنده کتابفروشی بود بهتر برای بدست آوردن منابع تاریخی که پایه اصلی این کتاب و کتب دیگر مؤلف از کتابهای قرون گذشته فراهم و مورد استفاده در تألیف و تدوین این کتابها گردید که بشرح ذیل اسامی آنها گفته میشود.

۱ - کتاب جغرافیای تاریخی سرزمین خوزستان.

۲ « « « خلیج و دریای پارس (مکران).

۳ « تاریخ عشایر خوزستان.

آری مدت دوازده سال روزگار با مشقتهای فراوان به تنهایی تحمل این زحمات طاقت فرسا بر خود هموار ساخته که این کتاب را برشته تحریر و برسر منزل مقصود رسانیده. زیرا این مجموعه را در اعماق دریای بیکران بازحمات زیاد از لابلای سنگهای هرزه صدفهای پر قیمتی که از لؤلؤ و مرجان بهایش افزونتر است بیرون کشیده و با اینکه ضعف بنیه علمی و ادبی داشته غرور ملی نگارنده را واداشت که این خدمت ناچیز را تقدیم هموطنان خود بنمایم تا چه قبول افتد و چه در نظر آید.

ب

تشکر از همکاری دوستان

از آقایان یونس حامدی و عبدالرضا عاشوری و مجید رحمانی که بندگان را همراهی و کتابهای تاریخی خود را در اختیار نگارنده قرار داده اند تشکر مینمایم و نیز از آقایان زایر یعقوب لقتوی و حاج صالح مشتاق زاده بیش از هر کس دیگر مدیون الطاف آنها میباشم زیرا همه اطلاعات محلی را در اختیار حقیر گذاشته اند از قبیل کتابهای خطی و مطالب شفاهی حضوری که همراهی مؤثری در تألیف این کتاب بوده است.

و چون این کتاب از سال ۱۳۴۵ خورشیدی آماده چاپ بوده ولی بعلت نداشتن بنیه مادی و عدم همراهی دستگاه و بی اعتنائی اولیاء بلا تکلیف مانده تا اینکه ناچار خانه مسکونی خود گرو بانک و قسمتی از وجه چاپ آنرا آماده و مشغول چاپ شدیم تا خدا چه بخواهد نصیب ما.

چکیده ای از خلاصه پیشرفت اسلام در ایران

« آثارنا تدل علینا و انظر بعدنا الی آثارنا »

عظمت و بزرگی هر قومی و ملتی بستگی بحفظ آثار سرزمینهای کهنسال آباء و اجداد خود دارد و نگهداری آثار نیاکان خویش که در عصور قدیم بجا مانده است یکی از عظمت و بزرگی آن ملت میباشد که در تواریخ گذشته گان نشان میدهد.

چنانکه در تواریخ و جغرافیائی اسلامی از قرون پیش از اسلام و قرون اسلامی دیده میشود که کشور ایران بیش از کشورهای دیگر دست خوش تهاجم اجانب قرار گرفته و ناگزیر در انقیاد رؤسای مهاجمین بوده ولی ملیت و قومیت از دست ایرانیها

پ

نتوانسته‌اند بیرون ببرند دیر یا زود ملیت و استقلال از کف رفته را با انقلابات ملی خود که با خون نژاد ایرانی خمیر گشته بود از نو بدست آورده و از زیر سلطه و نفوذ بیگانه بیرون جسته‌اند.

مغلوبیت ملت باستانی ایران با تهاجم لشکریان عرب که پیش از اسلام همه وقت بچشم حقارت در میان ملل همسایگان دیگر خود دیده و خوار می‌شمرده‌اند این قوم را چنان ضربه‌ای بود سنگین که با آسانی زخم آن بر قلوب ملت ایران در آن زمان بسیار دشوار که قرن‌ها التیام پذیر نبود.

زیرا این ضربت در ردیف یونانیها و ترکها و مغولها قرار گرفته بود و ضربه مهلکی بود که بر پیکر ملیت و استقلال ملت ایران غیر منتظره فرود آمد که ملت و مملکت قریب دو قرن گرفتار آن بوده‌اند.

ایران خواه نخواه بملت تهاجم و حمله عرب زیر ضربات شمشیر تسلیم و دیانت اسلام را پذیرفت و استقلال و پادشاهی خود را در میدانهای نبرد قادسیه جلولا و حلوان و نهاوند از دست داد و شهرهای عراق و بین‌النهرین و خوزستان سرزمینی برای تاخت و تاز اعراب گردید و زیر لوای دیانت اسلام به پیشرفت‌های خود ادامه دادند.

ولی قوم عرب نتوانست بهمین آسانی آداب و رسوم خیالی ایرانی را بنفع خود تغییر داده و آداب قومی و اجدادی را در رسوم ایرانی عوض کند و او را نیز بر آن دارد که با عقیده و بطرز آمال عربی فکر کند.

زیرا بین دو قوم از جهت ساختمان نژادی و استعداد ذاتی و فکری تفاوت زیادی دارد و نیز وضع معاش و معیشت و طرز تمدن ایرانی با عرب متناقض با هم می‌باشند این بود که ایرانی همیشه در صدد بود که شانه از زیر بار گران غیر قابل تحمل

که بر او نیز تحمیل شده بود قهراً شانه خالی کند و برای همیشه خود را زیر تسلط خلفای بنی عباس بیرون کشید.

پس از استیلا بر اثر باقی ماندن قوای اسلام در ایران بخصوص در خوزستان جهت سرکوبی انقلابات داخلی بر علیه حکام و خلفاء که در گوشه و کنار از طرف ایرانیان مرتب صورت می‌گرفت بدستور خلفاء چند شهری نیز در نواحی خوزستان ایجاد گردید که در تواریخ و جغرافیائی نام آنها را آورده‌اند ولی فعلاً از جا و اسم آنها اثری نیست.

و نام آن شهرها بشرح ذیل نقل میشود جهت که بیشتر با اطلاع شوید سوق - الاربعاء سوق البحر و حصن مهدی در کناره نهر سدره و نهر سابله در پنج‌وشش فرسنگی مشرق خرمشهر بوده‌اند.

مناذر کبری و مناذر صغری در بین هویزه و اهواز در قسمت غربی بطرف خرمشهر بوده‌اند.

و بصنا و متو و قرقوب در سرزمین هویزه و دشت میشان در قسمت قریب بنوار مرزی ایران و عراق بوده است.

و عسکر مکرم کناره در نزدیک دزفول و مسرقان کناره نهر مسرقان بوده که امروز بنام گرگر نام دارد و رودخانه گرگر از رودخانه‌های قدیم خوزستان در سرزمین شوشتر می‌باشد.

تبدیل اسامی شهرها در چه زمانی بر روی صورت گرفته

در ایام خلافت خلفاء اسلامی پس از استیلاء بر ایران اسامی اکثریت شهرهای ایران را تغییر نام نمودند که در قسمت سرزمین خوزستان برای نمونه نام برده میشود

نام گتونی	اسم قرون اسلامی	اسم پیش از اسلام
اهواز (ناصری)	الاهواز (احواز)	هرمز شهر
ایذه (مالا میر)	ایذج - الایذج	ایذه یا ایزه
خرمشهر (محمره)	بیان - البیان	بارما
آبادان	اوسط الانهار - عبادان	میان رودان
رامهرمز	رامز - (رامهرمز)	زامهرمز
گرگر شوشتر	مسرقان	رود شوشتر
شوشتر	نستر	شوشتر
شوش	السوس	شوش
دزفول	قنطره (دسبول)	دزپل
رودخانه دز	شط الدیز	رود دز
شادگان	سرق و سلیمانان - دورق - فلاخیه	شادگان
جندی شاپور - شاه آباد - دزفول	جندی سابور	اندیشاپور
رودخانه بهمنشیر	شط بهمنشیر	رود بهمن اردشیر

و در ایام پادشاهی رضا شاه کبیر و پادشاهی محمد رضا شاه آریامهر اسامی قدیم شهرها بر طبق فرهنگستان ایران از نو بنامهای اصلی خود برگردانیدند .

بقیه اسامی شهرهای تبدیل شده خوزستان به فارسی

نام پیش از اسلام	نام قرون اسلامی	نام کنونی شهرها
ماهیرویان (ماهشهر)	معشور	بندر ماهشهر
دشت موسیان	حویزه بنی طرف	موسیان
نهر تیزین	نهر هاشم	نهر هاشم
شهر تیری	بصنا	دشت میشان
شهر کرخا	در سرزمین نواحی کرخه	موسیان
ارگان	ارجان	بهبهان
آسک (بردگان)	مسجد سلیمان	هفت گل و مسجد سلیمان

الم تر كيف فعل ربك بعاد ارم ذات العماد التي يخلق مثلها في البلاد و ثمود
الذين جابوا الصخر بالواد وفرعون ذى الاوتاد الذين طغوا في البلاد فاکثروا فيها الفساد
فصب عليهم ربك سوط عذاب ان ربك لبالمرصاد *

(ترجمه آیات قرآن)

آیا ندیدی خدا با قوم (عاد) چه کرد آنانکه دارای ساختمانهای بلند و استوار
بودند که مانند این بناها در دیگر سرزمینها ساخته نشده بود و قوم (ثمود) آنچنان
نیرومند بودند که (سنگهای) بزرگ را از کوه می بریدند و با آنها در بیابان خانه های
محکم می ساختند و (فرعون) که سپاه فراوانی داشت و خیمه و دستگاهش زیاد بود
آنان سر بطغیان و سرکشی گذاردند و فساد و خونریزی بسیار نمودند خدا هم بکیفر
کردار ناروایشان تازیانه عذاب را به آنان نواخت و آنانرا از بین برد.

منابع و مصادر این کتاب

نام کتاب	نام مؤلف	سال تألیف
تاریخ یعقوبی	احمد بن یعقوب ابن جعفر ابن واضح کاتب عباسی	۲۶۵ هجری
کتاب البلدان	» » » » »	۲۷۰ »
اخبار الطوال	ابوحنیفه احمد بن داود دینوری مؤلف	۳۸۲ »
فتوح البلدان	ابو عباس ابن الحسن احمد بن یحیی ابن جابر بلاذری	۳۷۹ »
المسالك الممالك	ابو القاسم عبدالله ابن احمد ابن خرداذبه	۲۳۳ »
تاریخ الامم والملوک	ابو جعفر ابن جریر ابن یزید ابن خالد طبری	۲۳۱ »
مختصر البلدان	ابوبکر احمد ابن محمد بن اسحق ابن ابراهیم همدانی	۲۷۹ هجری
تاریخ مروج الذهب	ابو الحسن علی ابن الحسین ابن علی المسعودی	۳۴۴ »
البدء والتاریخ	مطهر ابن طاهر محمد ابو علی المقدسی	۳۵۵ »
کتاب الفهرست ابن ندیم	ابو فرج محمد بن اسحق بن یعقوب بن ابن ندیم وراق	۳۷۷ هجری
صورة الارض	ابوالثمال محمد ابن حوقل ضبی بغدادی موصلی	۳۴۷ »
مسالك الممالك	ابو اسحق ابراهیم ابن محمد کرخی الفارسی	۳۶۷ هجری
احسن التقاسم	شمس الدین ابو عبدالله محمد بن احمد البشاری	۳۶۵ »
جلد ۷ اءلاق النفیسه	علی ابن احمد بن محمد المعروف بابن رسته	۳۸۲ »

طبقات الامم	قاضی ابو القاسم صاعد بن احمد قرطبی الاندلسی	۴۲۶ »
تجارب الامم و ذیل آن	ابو علی مسکویه رازی	۳۶۹ »
یتیمه الدهر	ابو موسی احمد الحق القرشی الاموی ثعالبی	۳۴۲ »
الاغانی الکبیر	ابو فرج علی ابن الحسین ابن محمد ابن هاشم احمد الاموی قرشی	۳۴۶ »
کتاب الخراج و صنع الکتاب	ابو جعفر قدامت ابن جعفر تألیف	۳۶۶ »
معجم البلدان	شهاب الدین ابو عبدالله یاقوت حموی رومی	۶۲۶ »
تاریخ کامل ابن اثیر	عز الدین ابوالحسن ابن ابوالکرم محمد عبدالکریم شیبانی	۵۳۰ »
مقدمه ابن خلدون	ولی الدین ابوزید عبدالرحمن ابن خلدون	۷۹۷ »
نزهة القلوب	حمدالله مستوفی ابن ابی بکر احمد قزوینی	۷۳۵ »
تاریخ گزیده	» » » » »	۷۵۲ »
رحلة ابن جبیر	محمد ابن احمد ابن جبیر الاندلسی	۵۸۵ »
وفیات الاعیان	احمد بن محمد معروف به ابن خلکان	۶۷۷ »
آثار البلاد و اخبار العباد	زکریا ابن محمد قزوینی	۶۶۳ »
رحلة ابن بطوطه	محمد ابن عبدالله الطنجی الیمنی المغربی	۷۳۶ »
صبح الاعشی	ابوالعباس احمد بن علی قلکشندی	۸۱۱ »
تاریخ الخلفاء	جلال الدین سیوطی	۸۸۹ »
مرصاد الاطلاع	صفی الدین البغدادی	۷۰۰ »
تقویم البلدان	ابوالفداء الاندلسی	۷۲۱ »
حدود العالم	ابوغازی	۷۲۲ »

ظفر نامه	شرف الدین علی یزدی	۷۲۸
ظفر نامه تیموری	محمد بن علی معروف به حافظ ابرو	۸۲۰
سفر نامه ابودلف	ابودلف مسعر ابن المهمل الخزرجی النبوعی	۳۵۰
دائرة المعارف	محمد فرید وجدی	۱۳۴۶
تاریخ جهان نما	حاج خلیفه	۱۱۰۰
طبقات الامم	جرجی زیدان مورخ معروف	۱۳۱۰
فارسنامه	محمد علی فسائی	۱۲۹۰
گنج شایگان	جمال زاده	۱۳۲۸
سرزمینهای خلافت شرقی	لستر نچ انگلیسی	۱۳۰۸
ناسخ التواریخ جلد قاجار	محمد تقی لسان الملك سپهر	۱۲۹۸
تاریخ ایران	سرپرسی سایکس انگلیسی	۱۳۲۱
سفر نامه یاده هزار میل	درا ایران سرپرسی سایکس انگلیسی	۱۸۸۳
تاریخ ایران	سرجان ملکم	۱۳۲۵
عالم آرای عباسی		۱۲۱۸
مذاکرات رضاشاه	حسن بصری	۱۳۳۴
تاریخ پانصد ساله خوزستان	احمد کسروی	۱۳۳۲
تاریخ وجغرافیای	سید نورالدین امام شوشتری	۱۳۱۴ خورشیدی
تاریخ تمدن ایران	عدهای از مستشرقین فرانسوی ترجمه محبی	۱۳۳۸
کتاب سیاه	حسین مکی یزدی	۱۳۲۸
طلای سیاه یا بلای ایران	مرحوم لسانی	۱۳۲۶

آثار العجم	فرصت الدوله شیرازی	۱۳۱۰
تاریخ تمدن اسلام	جرجی زیدان مصری	۱۳۰۹
العرب قبل الاسلام	مورخ مصری	۱۳۱۲ هجری
تاریخ ایران باستان	مشیر الدوله پیرنیا	۱۳۳۰
تاریخ بختیاری	سردار اسعد بختیاری	۱۳۲۵
تذکره شوشتر	سید عبدالله ابن سید نعمت الله الحسینی شوشتری	
	متخلص به فقیر	۱۱۷۳
امپراطوریه العرب	تألیف جان باجوت جلوب ترجمه خیری حماد سال ۱۹۶۶ میلادی	
تذکره دزفول	سید محمد علی دزفولی خطی	۱۲۸۳
تاریخچه کعب شادگان	شیخ فتح الله کعبی خطی	۱۳۰۶
تاریخچه آل مرداو	شیخ فهد از خانواده و نزدیکان شیخ مزعل	۱۳۰۳
درر الحسان خزعلیه	عبدالمسیح انطاکی مصری	۱۳۰۰
ریاضی الخزعلیه		۱۳۰۴
مرزهای ایران	مهندس محمد علی خبیری	۱۳۲۲
تحفة العالم	سید عبداللطیف شوشتری جزایری	۱۲۳۱
مجله ماهیانه شرکت نفت	نشریه صنعت نفت ایران سال ۴۸ تا ۱۳۴۴	۱۳۴۸ خورشیدی
سفر نامه خوزستان	حاج نجم الملك غفاری مهندس ناصر الدین شاه ۱۲۹۹ هجری	
سالنامه شرکت نفت	نشریه شرکت نفت سابق ایران و انگلیس سال ۱۳۲۵	
سالنامه مخصوص شرکت بابکو	نشریه شرکت نفت بحرین و انگلیس	
	شرکت بابکو	۱۹۵۱ میلادی

مجالس المؤمنین قاضی نورالدین سیدسعیدابن سیدشریف -

الدين مرعشی ۹۹۳ هجری

تاریخ آل مشعشع سید جاسم سید حسن شبرنجفی ۱۳۵۴ د

جغرافیای بنادر فارس نادر کازرونی خطی ۱۳۲۲ د

سالنامه دنیا عبدالکریم طباطبائی مربوط بسالهای ۴۳ و ۱۳۴۲ خورشیدی

مردم شناسی ایران تألیف هنری فیلد ترجمه دکتر عبدالله فریار ۱۹۳۸ میلادی

فرهنگ برهان قاطع ابن خلف تبریزی محمدحسین المتخلص به برهان ۱۲۱۲

تحفة السعادة سکندری محمودابن شیخ ضیاء چاپ هند تألیف ۸۹۴

شاهنامه فردوسی حکیم دانشمند بزرگ ایران ابوالقاسم فردوسی ۴۸۷

پیدایش علم جغرافیا نویسی

در قرون اسلامی

بشر هیچ علم وفنی را ایجاد نکرده مگر آنکه بآن نیازمند بوده است و احتیاج بشر بجغرافی يك امر ناگهانی نبوده بلکه بتدریج به آن نیازمند شده و مطابق پیشرفت تکامل نیازمندیهای انسانی آن علم پیشرفت کرده است در آغاز کار مردم برای امور بازرگانی و بانسخر کشورها به پیدا کردن راهها و نشانی شهرها محتاج شدند و کم کم اطلاعات مربوطه بازرگانی و فاتحین را جمع آوری کرده و آنرا علم جغرافی نام نهاده اند.

نخستین بار فنیقیها که اولین بازرگانان جهانگرد بودند به این کار دست زدند یعنی در سی و شش قرن پیش کرانههای مدیترانه را پیموده و مستعمره خود ساختند و شهر صور در آن روزگار مرکز بازرگانی جهان بشمار میرفت که محصولات فلاحتی و صنعتی دنیای قدیم در آن شهر جمع آوری و پراکنده به شهرهای جهان میگرددیده است.

مثلا از هند عاج و عطر و میمون و غیره به شهر صور می آوردند و از آنجا به نقاط دیگر می بردند و تاکنون این کالاها بزبان هندی در آنارعبری و فنیقی بجامانده

وفنیقیه‌ها در نتیجه این مسافرت‌ها بر اوضاع و احوال بسیاری از شهرها آگاه شدند و مسافت آن سرزمین‌ها را دانستند.

همینکه اسکندر به جهانگیری پرداخت و تا هندوستان از راه دریا و صحرا پیش رفت همراهان وی با اوضاع آسیای میانه و قسمتهای دیگر آن قاره آشنا شدند و چون دیدنی‌های خود را غریب و عجیب میدیدند از آن دیدنیها اطلاعات و معلومات خود را تنظیم میکردند و بعدها آن معلومات بطور پراکنده در میان مردم پخش مینمودند پس از آن عده‌ای در صدد جمع و تألیف آن برآمدند و اول کسی که اطلاعات مزبور را جمع آوری در یک مجموعه آراستین یونانی بود که در سال ۱۹۶ پیش از میلاد در گذشته است مجموعه آراستین یونانی در روزگار پادشاهان بطلمیوس‌ها گردآوری شده و از مجموعه معلومات فنیقی‌ها و همراهان اسکندر تشکیل می‌یافته پس از آن نیز سترابون جهانگرد نامی روم و بلینیوس جغرافی‌دان معروف یونان پدید آمدند آنگاه پس ازمانی بطلمیوس قلوذی در اواسط قرن دوم میلادی کتاب مبسوطی در علم جغرافی تنظیم کرد.

وی در کتاب خود از روی علم ریاضی و هیئت مواقع جغرافیائی اماکن را تعیین کرده و نقشه‌هایی منظم تقریباً ترسیم نموده از ۴۳۵۰ شهر را در جهان یکایک سرگشت نوشته و در آن نیز دو بیست کوه از کوهستانها نام برده است و معدنهای موجود آن روزگار در کوهها هم اسم برده است و آنچه از احوال مردم میدانستند اسم و شرح داده و کتاب بطلمیوس در آن زمان بهترین و مهمترین کتاب جغرافیائی شناخته شد.

و همینکه اسلام آمد کتاب بطلمیوس را مدرك و مستند علم جغرافیائی آن روزگار پذیرفت و در روزگار خلافت عباسیان کتاب جغرافی بطلمیوس بعربی ترجمه گردید و نیز کتاب دیگر وی در علم هیئت با اسم مجسطی از یونانی بعربی منتقل گردید و اساس جغرافیای قرون اسلامی قرار گرفت.

اقتباس جغرافی نویسی از یونان

مسلمانها به سه جهت پیش از ترجمه کتاب بطلمیوس با علم جغرافی آشنائی بدست آوردند زیرا مردم حجاز پیش از اسلام به امور بازرگانی مشغول بودند و تا اینکه دین اسلام ظهور کرد عربها و از آن جمله مردم حجاز بکشورگشائی پرداختند و بیش از هر ملت دیگر با سرعت هر چه تمامتر کشورهای را گشودند بهمین جهت امور بازرگانی عربها رونق گرفت بنابراین مسلمانان از نظر جهانگیری و بازرگانی نیز به جغرافی توجه کامل داشتند.

و آن سه جهت مخصوص که اعراب را بیشتر به جغرافیا علاقه‌مند کرده بود عبارت از:

- ۱- زیارت مکه بود که مسلمانان در هر جا که بودند باید طبق دستور دین خود می‌بایستی در صورت توانائی به زیارت بیت‌الله بروند و همین دستور وسیله مهمی برای اطلاع از شهرهای مسیر راه و راههای عبوری از هندوچین تا مکه را درست میدانستند.
- ۲- مسافرت برای فرا گرفتن علم و آموختن معلومات مسلمانان شهر به شهر می‌گشتند و این مسافرت با جغرافیا و داشتن معلومات جغرافیائی بستگی کامل داشت و از این رو دیده میشود که نخستین کتاب جغرافی عرب از منزلها و مسکنهای قبائل چادر نشین سخن میگوید و اولین مردمیکه در آن باره تألیفات دارد راویان ادب مانند اصمعی و سکونی میباشد و پس از آن بجغرافیای جزیره العرب پرداختند که همدانی کتابی راجع به عربستان تألیف کرده و ابوالاشعث کندی مجموعه‌ای درباره کوههای تهامد تنظیم کرد.

- ۳- و اما جهت سوم آنکه مسلمانان پس از گشودن کشور روم و ایران و مصر و دیگر کشورهای آسیا و آفریقا و اروپا در طرز تسخیر آن شهرها و کشورهای جهان

اختلاف نظر داشتند و این از آنرو برای آنان مهم بود که طرز فتح با طرز گرفتن مالیات و جزیه پیوستگی دارد و کشورهاییکه بصلح یا جنگ یا معااهده و امثال آن مسخر شده بودند در پرداخت باج و خراج بموجب قوانین اسلامی متفاوت بودند و همین ترتیب در موضوع تقسیم غنیمت‌ها و واگذاری املاک خالصه و قبول اجرای موادیپیمان و برداشت مطالبات مطالبی بود که علاوه بر امیران فقها نیز در آن دخالت داشتند و در نتیجه دانستن وضع شهرها و ده‌ها و راه‌ها از مسائل واجب دینی مسلمانان درمی آمد و طبعاً جغرافی و تاریخ می آموختند تا مجهولات آنان در آن موارد روشن گردد . . .

نقل از تاریخ تمدن اسلام و عرب ترجمه جواهر کلام

همینکه جغرافی عربی ترجمه گردید مسلمانان آنرا توسعه دادند و کتابهایی در آن موضوع نگاشته و معلومات قدیمی خود افزودند .

بگفته‌ها و نوشته اکتفا نکرده از راه خشکی و دریا مشرق و مغرب شمال و جنوب جهان پهناور را پیمودند و مشاهدات خود را برشته تحریر با اصول دقیق علمی بررسی نمودند و بسیاری از اشتباهات کتاب بطليموس را اصلاح کردند با نشان دادن مراجع و معایب آن .

ظاهر آ علم جغرافی در قرن سوم و چهارم هجری در میان ملل اسلامی اعتلایافت بعد کمال رسید و همانطوریکه در آن ۲ قرن کتب تاریخی آنان فزونی یافت کتب جغرافی هم زیاد شد و بر تحریرات و مستندات افزوده گردید .

نخستین کسی که مانند یونانیها بزبان عربی کتاب جغرافیائی نوشته است ابوزید بلخی مؤلف کتاب صور الاقالیم میباشد وی در اوائل قرن چهارم هجری آن کتاب را در بیست قسمت تألیف کرد و مثالهایی از اقالیم معروف آن زمان در کتاب خود ذکر نمود و پاره‌ای از آن نمونه‌ها را شرح و تفصیل داده ولی قسمت عمده مثال‌ها

را بطور مختصر ذکر نموده بسیاری از شهرهای مهم را ننوشته .

دیگر از جغرافیادانان اسلام ابواسحاق فارسی اصطخری معاصر بلخی است که علاقه به مسافرت داشته و بسیاری از شهرها را دیده و در آن باب تحقیقاتی نموده است کتاب سالک الممالک اصطخری مختصری از صور الاقالیم بلخی و مجموعه از مشهودات خود اصطخری میباشد این کتاب بزبانهای عربی انگلیسی فارسی بچاپ رسیده و در دسترس عموم قرار دارد و متأسفانه کتاب بلخی از میان رفته است .

اصطخری مانند بلخی کشورهای اسلامی را به بیست قسمت تقسیم کرده از عربستان شروع نموده و بماوراءالنهر تا ترکستان خاتمه داده و شهرهای اسلامی و مشاغل مردم آن کشورها و بازرگانیها و دیگر متعلقات آنها را ذکر کرده است .

و دیگر از جغرافیادانهای آن زمان ابن حوقل است که او نیز مسافرت‌هایی نموده و کتابی بنام صورة الارض نگاشته وی در مقدمه کتاب خود چنین مینویسد روز پنجشنبه هفتم رمضان سال ۳۳۱ هجری مسافرت خود را از شهر بغداد آغاز کردم . تقسیمات کتاب وی مانند تقسیمهای کتاب استخری و در پاره‌ای از موارد عبارت هر دو کتاب تقریباً یکنواخت درمی آید و اصطخری پس از پایان مسافرت کتاب خود را تألیف کرده برای پاره‌ای از اقالیمهای اسلامی نقشه کشیده و شهرها و رودها را و همچنین کوه‌ها و دریاها را و آنچه در دریاها از قبیل جزایر و بنادر و محصولات آنها را یکایک بر شمرده که در کتابهای دیگر چنین تشریح نشده است و دیگر از کتب جغرافیائی قرون ۳-۴ هجری ابن فقیه همدانی صاحب کتاب مختصر البلدان و مقدسی بشاری صاحب احسن التقاسیم مسعودی صاحب کتاب تاریخ مروج الذهب و چندین تاریخ و جغرافی نویسنده در این قرن‌ها بودند که کتابهای آنها خزانه جغرافیای قرون اسلامی شناخته شده‌اند. مقدسی بشاری کتابش را خیلی بهتر و کامل‌تر از دیگر جغرافی نویسنده نگارش نموده که از آداب و رسوم و اخلاقیات مردم هر شهری را توضیح داده و مشخصات

هر کشوری را روشن نموده فقط در معرفی دریای خلیج فارس کوتاهی و یا اشتباه کرده است و یا از قلم افتاده است.

کتاب احسن التقاسیم مقدسی بشاری میتوان گفت که اسم بامسمائی میباشد که در فن جغرافی نوشته شده تفصیلات آن بیش از دیگران که در قرن چهارم کتاب نوشته اند میباشد.

از قرن چهارم به بعد تا نیمه اول قرن هفتم هجری جغرافی نویس معروفی دیده نشد و در سال ۶۲۶ هجری وفات یاقوت حموی مؤلف کتاب و زین معجم البلدان میباشد این کتاب شامل سه قسمت باحروف الفبا تدوین گردیده لغت جغرافی و تاریخ و توضیحات جامعی از کشورهای و شهرها و کوهها و دریاها و رودها بیان داشته که در واقع مکمل کتب جغرافیائی قرون سلف خود میباشد.

آثار البلاد و اخبار العباد تزوینی نیز مؤلف قرن هفتم هجری است که این جغرافی نویس کتاب خود را بیشتر از کتابهای سلف خود جمع آوری کرده و اشعار فراوانی ضمن مطالب تاریخی و جغرافیائی آورده است که از حدود نوشتن جغرافی بدر رفته است.

این اسامی نام کتابهایی بود که در علم جغرافیائی سبقت برتری داشته و خدمات پرارزشی به جهان اسلامی نموده اند و مابقی کتابهای دیگر بصورت سفرنامه و تفنن مطالبی ناقص و کمرسا و یازید و کم نوشته اند که در مقابل کتابهایی را که درین توضیح نام برده شده قابل مقایسه نیستند و نگارنده نتوانستم در ردیف این کتابها شرحی از آنها یاد کنم.

گر بهم برزده بینی خط من عیب مگیر

که مرا محنت ایام بهم برزده است

توضیح نگارنده در خصوص نقل بر گهای چاپ شده در این کتاب

دو جهت داشت یکی بنخاطر عکسها که موقعیت و جنبه تاریخی دارند از نظر کتاب.

دوم نقل عین مطالب چاپ شده جهت خالی بودن تردید و اشکال آن اوراق چاپ شده را بدون دست خوردگی در میان صفحات در جای خود در قسمت هر شهرستانی گنجانیده شد بنام صاحب مطلب و مجله یا کتاب تا از این راه حفظ امانت داری شده باشد.

خلاصه ای از سوابق سرزمین خوزستان

خوزستان از کهنسال ترین استانهای ایران میباشد که سوابق تاریخی و عظمت این سرزمین قدیمی ایران در بیشتر کتب تواریخ و جغرافیائی جهان بتفصیل یاد کرده اند.

در نوشته های آثاری داریوش کبیر در نقوش سنگهای خود از خوزستان بنام (هووجه) و از سرزمین خوزستان هووجه گفته اند.

و این واژه ها در فارسی خوز و در عربی اهواز شناخته شده است (احواز) پیش از اسلام مرکز خوزستان بنام هرمز شهر بوده که امروز اهواز نام دارد یعنی استان خوزیه یا نشیمن خوزیه در فارسی باستانی هور بمعنی خورشید است که مستعرب شده هاء به خاء و در جمع خوزیها بعربی (خوزی) گفته میشود بالحنی زننده و در زبانهای باستانی ایران و فارسی مانند زیادی دارد مثل هوزر مینه که نام خوارزم بوده و لغت هوچه در فرهنگ باتخفیف (هو) بمعنی خوب تشریح شده در معنی میرساند که هوچه بوده که دستخوص تغییرات لفظی گشته و خوزستان در زبان (بومی) آنجا (هل تم تی) گفته شده.

اماد در قدرت عیلام نامی که در تورات موسی و در کتیبه های بابلی بخوزستان داده شده (بابلی) گفته اند خوزستان مدتی در ریاست فرمانروائی بابلیها در زدو خورد بودند پس از سرکار آمدن آشوریها در تاریخ تقریباً دوهزار و پانصد سال پیش از میلاد در شمال کشور بابل جنگهایی رخ داده برای ریاست قومیت که مهمترین نبردها چنانکه هرودت نوشته در حدود سال ۲۳۰۰ پیش از میلاد بوده و خوزستانی بابلی ها را از سرزمین خود بیرون راندند.

و در سده ۱۲ پیش از میلاد خوزیها چندین بار به بابل تاختند و در سده سیزده پیش از میلاد نیز جنگها رخداد و پادشاه خوزی (شوتروک تجواته) پس از شکست بابل ستون قانون حمورابی را که پادشاه بابلی در ۲۸۲ پاره ای قوانین درباره انتظامات اداری و دادگستری در برداشت جزء غنائم جنگی حمله این جنگ بوده که بخوزستان آورده اند در آن زمان شوش پایتخت خوزیها بوده و این قانون سرچشمه تمام قوانین باستانی جهان بشمار میرود.

و جای آن قوانین بقول برخی دانشمندان گفته اند در اسگیل که پرستشگاه خداوند بزرگ مردوک در شهر بابل برافراشته بود این ستون بسیار گرانها که از گواهان پیروزی های خوزستان میباشد که در شهر تاریخی شوش بوده است در سال ۱۹۰۱ میلادی که مسیونی از کشور فرانسه سرپرستی دومرگان در شهر قدیمی شوش مشغول کاوشهایی بوده آن قوانین که غنیمت بخش سنگی گردیده از زیر خاک بیرون آورد و به پاریس فرستاد و اینک در موزه لور جاداده شده و کپی آن در سال ۱۳۳۲ خورشیدی به ایران هدیه داده شد که اکنون در موزه شهر تهران قرار دارد.

نوشتن یادداشت هایی کهن سال خوزستان و سوابق تاریخی درخشان بزرگ مردم خوزستان که از استانهای بزرگ قدیم ایران میباشد.

استان خوزستان در جنوب باختری ایران جادارد و دارای سرزمین های پست و جلگه های وسیع از دو طرف خاور و شمال بوسیله کوه های کوه گیلویه بختیاری

و پشتکوه و از باختر هم مرز عراق و از جنوب بدریای خلیج فارس محدود است سراسر خوزستان را جلگه رسوبی پهناوری را تشکیل داده و رودهای متعددی در سرزمین آن جریان دارد بنام کرخه و کارون شادگان جراحی پادنان دز شطیت گرگر و هندیان میباشد.

مساحت ارضی خوزستان در حدود ۶۴۶۵۴ کیلومتر مربع میباشد و از سرزمین های حاصل خیز خوزستان درجه اول استانهای ایران است.

خوزستان گذشته و کنونی

خوزستان استان جنوب غربی کشور ایران میباشد و از نظر معادنی که دارد دارای شهرت و معروفیت خاصی است.

و سوابق تاریخی این استان بیش از استانهای دیگر ایران که از عهد باستانی تاکنون چون ستاره درخشانی بر تارک کشور ایران میدرخشد و بر آسمان فروزان این کشور از نظر سیاست اقتصادی روشن درخشندگی موثری دارد زیرا موقعیت خاص طبیعی جغرافیائی و تاریخی این استان زرخیز کهنسال ایران که در دوران پیش از اسلام مورد توجه پادشاهان بزرگ هخامنشی و ساسانی بوده و امروز نیز بیشتر مورد توجه پادشاه عادل و دادگستر محمد مصدق شاه آریا مهر قرار گرفته و در احیای دوران گذشته آن بیش از هر تصویری کوشیده اند و پیوسته از بذل توجهات این پادشاهان و سرزمین خشکیده و لمیزرع بایر را از دست محتکرین قهرآ گرفت و بین زارعین تقسیم و کشاورز ایرانی صاحب زمین و مالک مسکن بعد از هزار سال شده که توانست زمین مرده را برای کشت آماده و محصول کشت آن به بازار شهرها آوردند و از دست رنج زحمت کشیده خودشان در آمدی دریافت نمودند.

خوزستان پیش از اسلام یعنی دوران پادشاهان هخامنشی مخصوصاً داریوش کبیر و خشایار شاه شهر معروف و تاریخی خوزستان که بنام شوش شهرت دارد پایتخت

شاهنشاهان هخامنشی بوده که بر اکثریت خاورمیانه حاکم و فرمانروائی داشته است. و قصر آپادانه و معبد آناهیتا و خزانه‌های مهم دولتی را در این شهر که پایتخت بوده آثارش بجای مانده و بنیان ساختمانهای آن روزگار که از زیر خاکهای انبوه بوسیله کشفین بیرون آورده شده مبین عظمت و اقتدار گذشته سرزمین تاریخی خوزستان بوده و روشن مینماید که این استان یکی از ایالت‌های پرثمر بارور کشور ایران بوده و هست.

سپاهیان خوزستان در شمار منظم‌ترین سپاهیان ارتش شاهنشاهی ایران که خوزستان و خلیج فارس را از گزند چشم بدخواهان همیشه نگهداری و پایگاه‌های منظم آن در جزیره بحرین و جزیره خارك و جزیره قشم بوده است و این پایگاه‌ها در روزگار پادشاهان هخامنشیان اشکانیان و ساسانیان متواتر است که بوسیله نیروی دریائی سه استان ایران بنام خوزستان پارس مکران اداره میشده است.

باید گفت قسمتهای سرزمین جنوبی خوزستان نوار مرزهای شمالی خلیج فارس را تشکیل داده و از کهنترین روزگاری دوره‌های تاریخی حراست نظامی و امور اقتصادی در کرانه‌های دریای خلیج فارس و دریای مکران و کرمان بوده و هست و داریوش کبیر و خشایار شاه و دودمان ساسانی‌ها که در پیش از اسلام پادشاهان مقتدری در ایران بودند و به تشکیل نیروی دریائی جهت حفاظت و حراست دریای پارس (مکران) و خلیج فارس گماشته و همیشه بنادر و جزایر این دودریا را جهت پایگاه نظامی مجهز نگهداری مینمودند که تواریخ زینت بخش در قسمت تاریخ گذشته ایران گردیده است.

این خلیج فارس که امروز بدستگیری مهمان ناخنده برای ایران رقیبی تراشیده و نام دیگری که منسوب به دریای احمر است در زبان وورد یکمشت مردم بی اطلاع آلت استعمار گذاشته و آنها نیز کورکورانه بدون مطالعه و تحقیق پیروی کرده‌اند و در رادیوهای خود سروصداهایی براه انداخته‌اند به تصور اینکه ملت ایران از حق

مسلم واقعی تاریخی خود بنفع آنها رها میسازد و اکثریت ملت ایران در کرانه‌های خلیج فارس پادشاهان هخامنشی و دادگستر ایران آنها را ندیده میگیرد و زهی خیال محال و زهی تصور باطل بآنهائیکه چنین تصویری در مغز پوک و نارسای خود پرورش داده‌اند و آنهائیکه آموزگاران مدرسه هستند گفته میشود که دیر بیدار شدید و خیلی از آن ایام گذشته که طمع شما جامه عمل پیوشد و بسر منزل مقصود برسید و باید بگویم خواب شما خیلی سنگین‌تر از تصور آموزگار شما بوده است.

زیرا دیر از خواب بیدار شدید باید بدانید که مردم امروز ایران نه مردم بی‌خبر صد و پنجاه سال پیش است و نه شاه ایران از پادشاهان آن روزگار است و صلاح شما آنست که آسوده باشید و بیش ازین گول ایادی استعمار نخورید که فدراسیون تشکیل دادن بجائی نخواهد رسید و دنبال این اعمال رفتن ممکن است روزی بزبان کلی شما تمام بشود زیرا دولت و ملت ایران از حق حاکمیت خود در خلیج و جزایر دیگر خلیج فارس نخواهد گذشت و جزایر این دریا لاینفک و ملک و تملك ایران بوده و هست و تشکیل این اتحادیه‌ها در سواحل جنوب غربی خلیج فارس و در ابوظبی نخواهد توانست آنرا از ایران جدا کرد و این تلاش‌ها يك تلاش مذبوحانه‌ای بیش نیست زیرا خلیج فارس بر طبق اسناد و مدارك تاریخی خودتان در کتاب‌های عربی چاپ بیروت و مصر چهار هزار سال پیش این دریا بنام خلیج فارس بوده و هست و امروز شما و آموزگاران شما نمی‌توانند بنام دیگری آنرا تغییر نام دهند.

بهتر آنست که بکتاب العرب قبل الاسلام تألیف جرجی زیدان چاپ بیروت مراجعه تا بر شما روشن گردد که این دریا همیشه بنام خلیج فارس و بحر فارس بوده و بحر العرب را بشما نشان میدهد در کجا میباشد.

و خلیج العربی را هم نام دریای احمر بود که با توضیحات کافی و مشخصات کامل در صفحه ۷۵ و ۷۶ و ۱۰۸ - آن کتاب مفصل بیان داشته است.

طرح آبیاری قدیم و کشتزاران درخوزستان

شبکه‌های آبیاری خوزستان که روزگار هخامنشیان و اشکانیان تا اواخر دوره ساسانیان درخوزستان قابل توجه و حاصل این سرزمین ازهمه حیث رضایت بخش بوده که با احداث بندهای متعددی که بر رودخانه دز و مرقان و شطیت و کارون شیرین و زهره و کرخه و نهرهای منشعب شده از آنها تولیدات کشاورزی خوزستان را بحد اعلی رسیده بوده است. که شکر و قند خوزستان بچین و هندوستان صادر میگردد و باید گفت بی نظیرترین آثاری میباشد از سوابق استعداد سرزمین خوزستان و کشتزار آن زیراکشت نیشکر که در نواحی سرزمین بین شهر شوش و هرمز شهر (اهواز) تولید میگردد از حیث مرغوبیت خوبی آن شهرت جهانی داشته است. و دیگر از صادرات محصول کشتزار خوزستان پنبه ویشم وکتیرا بوده که تا امروز هنوز آثاری از آن کشتزار باقی مانده بهمت و توجه پادشاه وقت بر توسعه آن افزوده گشته که روستائیان کشاورز از انواع محصولات موسمی خود بهره‌مند شده‌اند و پنبه یکی از اقلام صادراتی معروف ایران به جهان بوده و هست و امور کشاورزی ایران بر اثر تقسیم اراضی بین زارعین و کشاورزان بسیار رضایت بخشی رسیده که مورد توجه تمام کشورهای همسایه گردیده و از پیشرفت امور کشاورزی در ایران بخصوص خوزستان باعث تعجب و رشاک آنها شده است.

استان خوزستان با مساحت ۱۵۳۰۰۰ کیلومتر مربع زمین و جمعیت ۲۶۱۴۵۷۶ نفر در این سرزمین نشو و نما زندگی مینمایند که صدی سی و پنج آن تقریباً کشاورز و روستانشین و مابقی بکارهای دیگر مشغول میباشند و پر جمعیت ترین شهرهای خوزستان عبارت از آبادان خرمشهر سوسنگرد و مرکز استان اهواز است درجه دو بهبهان رامهرمز دزفول ایذه و شوشتر میباشند.

ارتباطات هوایی در خوزستان

فرودگاه بین‌المللی در آبادان جا دارد که هواپیماهای بیشتر شرکت‌های بزرگ هوایی به این فرودگاه رفت و آمد دارند و فرودگاه مجهز خوزستان میباشد که پس از ورود به آبادان و پیاده کردن مسافرین به تهران عزیمت می نمایند و این فرودگاه تنها شهر ایران است که مستقیماً از راه هوایی پس از تهران با کشورهای های جهان مربوط میباشد.

باند فرودگاه آبادان چنان پهنا دارد که هواپیماهای مسافری جت بوئینگ ۷۷ می‌توانند بخوبی در آن فرود آیند و از آنجا پرواز کنند.

فرودگاههای اختصاصی در خوزستان

و نیز فرودگاههای دیگری در خوزستان وجود دارند که اختصاص شرکت ملی نفت ایران است در شهرهایی بنیاد گردیده که تأسیسات در آنجا میباشد مانند فرودگاه نفت در آبادان - در اهواز مسجد سلیمان - آغا جاری و هفت گل و خارك و دیگر مناطق وجود دارد و در حساب فرودگاههای درجه سه ایران محسوب میشوند.

ارتباطات دریائی بنادر خوزستان

خوزستان از راه دریائی بنادر بوسیله رود خانه آروند رود به خلیج فارس و از راه شهرهای جهان و بنادر کشورها راه دارند که امور کالاهای بازرگانی ایران بوسیله کشتی‌های اقیانوس پیما بهمه نقاط و بنادر جهان پیوند دارند و این پیوند از راه بنادر خرمشهر آبادان ماهشهر و بندر شاپور میباشد که کشتی‌هایی که بمقصد بنادر ایران بار و کالای بازرگانی ایران می آورند و نیز بارگیری مینمایند بمقصد بنادر جهان از خاور دور مانند امریکا و اروپا و استرالیا و آفریقا می‌برند.

آب و هوای عمومی خوزستان

خوزستان در منطقه معتدله جا دارد و جنوبی ترین نقطه آن هشت درجه از مدار رأس السرطان بالاتر است از زمان های قدیم بگرمی هوا معروف بوده بطوریکه جغرافیایانویس قرن چهارم مقدسی آنرا از اقلیم حاره معرفی میکند .

گرمای خوزستان که مانند کشورهای جنوبی و غربی بمانند عراق و عربستان سعودی و بعضی از کشورهای آفریقا شبیه است همانا سبب این شدت گرما خشکی بیش از اندازه بودن سرزمین های دشت شنزار عربستان و مجاورت با نزدیک بودن بدریای خلیج فارس و پستی و نداشتن ارتفاعات در قسمت جنوبی در گرمای آن مؤثر میباشد که گرمای فوق العاده ای را تولید مینماید .

و علاوه بر این بعلت رطوبت هوای آن در فصل تابستان هنگام باد قبله (شرجی) که گرما را شدیدتر به اندازه ای میرساند که طاقت فرسا میگردد با داشتن سدهای کوهستانی که در انتهای مرتفعات خاک ایران بخوزستان و از سرزمین پشته ایران جدا کرده باعث شده که آب هوای این منطقه بکلی با آب و هوای قسمت های شمالی خود و آن طرف کوهستان های بختیاری تفاوت داشته باشد .

هوای سرزمین خوزستان در تابستان در نواحی جنوبی و جنوب غربی بسیار گرم و گاهی درجه حرارت به ۴۵ درجه رسیده و در نواحی شمالی خوزستان شهرهای شوشتر دزفول مسجد سلیمان و رام هرمز تغییر هوا دارند نسبت به نواحی دیگر خوزستان یعنی خنک تر است .

هنگامیکه در خوزستان باد شمال میوزد خنک و مطلوب طبع دوم باد جنوبی که معروف به شرجی است که از نواحی دریا برمیخیزد و آن بسیار گرم و ناراحت کننده است و میگویند این از سطح ریگزارهای جنوب عربستان بر میخیزد که

با طی نمودن بر سطح دریای پارس و خلیج فارس به نواحی جنوبی و جنوب غربی خوزستان پراکنده میگردد .

و این بادهای هنگامی که ملایم است شمال خنک و شدید آن با گرد خاک توأم میباشد و شرجی و بادهای دیگر هم همین حال را دارند .

مسافرت شهرهای خوزستان تا مرکز استان

فاصله شهر	مسافت کیلومتر	فاصله شهر	مسافت کیلومتر
آبادان تا خرمشهر	۱۴	مسافت خرمشهر تا شادگان	۷۲
خرمشهر تا اهواز	۱۲۶	آبادان تا خرمشهر	۱۴
آبادان تا	۱۱۹	آبادان تا بندر معشور	۹۷
بندر ماهشهر	۹۷	بهبهان تا آبادان	۲۳۵
بندر شاپور	۹۹	بندر شاپور تا آبادان	۹۹
شادگان		دزفول تا خرمشهر	۲۷۳
اندیمشک	۱۴۹	شوشتر تا خرمشهر	۳۰۶
دزفول	۱۵۹	سوسنگرد تا آبادان	۱۸۲
شوشتر	۱۷۸	مسجد سلیمان تا خرمشهر	۲۷۳
بهبهان	۲۰۵	رامهرمز تا آبادان	۲۳۳
آغا جاری	۱۵۱	نفت سفید تا آبادان	۲۱۹
رامهرمز	۱۱۴	هفت گل تا آبادان	۲۲۱
سوسنگرد	۶۳	بهبهان تا خرمشهر	۲۴۹
مسجد سلیمان	۱۶۷	بندر شاپور تا خرمشهر	۲۷۳
نفت سفید	۱۰۰	اندیمشک تا خرمشهر	۲۵۴

خسروی سرزمین عراق متصل میگردد.

رشته سوم از شهر اهواز که مرکز استان خوزستان میباشد یکراه اسفالته درجه

۲ و در شهرهای مسجد سلیمان آغا جری نفت سفید و هفت گل کشیده شده.

رشته چهارم راه ارتباطی دیگری که استان خوزستان را به استان فارس متصل مینماید که از اهواز شروع گردیده و پس از گذشتن در کنار رامشیر (خلف آباد) و بندر ماهشهر و امیدیه و آغا جری و بهبهان دو گنبدان با يك مسافت طولانی تر بشیراز می پیوندد.

رشته پنجم راه اسفالته درجه يك خوزستان از اهواز بشهر خرمشهر و از خرمشهر به آبادان و از آبادان ببندر ماهشهر و از آنجا به بندر شاهپور متصل است.

رشته ششم راه کمر بندی سوق الجیشی از قریه نهر الحد تا کناره رود خانه اروندرود تا انتهای دهانه اروند رود بخلیج فارس امتداد دارد و این راه از کرانه های مرزی کردستان که از سواحل رود کرخه در سرزمین های هویزه و دشت میشان و موسیان گذشته بسرزمین نواحی مرزی در شمال خرمشهر بجاده راه کمر بندی کنار اروند رود متصل میگردد البته این جاده خاکی میباشد و اسفالته نشده است.

رشته راه هفتم راه آبی از طریق مسیر عبور کشتی ها از رود کارون کنار بندر خرمشهر و از مسیر مسافت امتداد رودخانه اروند رود پس از گذشتن از کنار شهر آبادان و خسرو آباد و بلوک قصبه نصار و قصبه معامر وارد خلیج فارس میگردد.

و این مسیر امتداد طول راه در آب های رودخانه تا خلیج فارس بوسیله کشتی های باری بازرگانی افیانوس پیما از قدیم تا کنون جریان دارد که همیشه رفت و آمد داشته و دارند و نیز کشتی های باری ساخت بنادر ایران نیز همیشه از این راه بزرگ آبی برای رفت آمد از قدیم تا کنون مورد استفاده قرار داده اند و بهترین راه وسائل حمل و نقل بوده که برای بنادر کرانه خلیج و دریای پارس از نظر دریا نوردی که بکشورهای دور و نزدیک بار می برده اند

مختصری از اوضاع طبیعی و جغرافیای خوزستان

سرزمینی که بین درجه های ۳۰ و ۳۴ شمالی خط استوا و ۴۶ و ۵۱ شرقی نصف النهار گرنویج لندن و بین ۴۴ و ۴۹ شرقی پاریس جا دارد که درازی آن از سرزمین استان فارس تا عراق کشیده شده شامل حاشیه جنوب غربی تاجنوب خوزستان میباشد که در واقع جای این استان در جنوب غربی ایران قرار دارد.

حدود فعلی خوزستان از شمال به استان لرستان و فرمانداری ایلام و جنوب آن بدریای خلیج فارس و جنوب شرقی آن به استان فارس و مشرق به چهارمحال بختیاری و اصفهان و جنوب غربی آن به عراق و رودخانه بزرگ اروندرود میباشد.

دائرة المعارف بستانی میگوید :

مجموع مساحت اراضی خوزستان سی و نه هزار مایل است که درازی آن از کوه های شرقی لوردکان در مشرق بختیاری تا غربی هویزه تقریباً ۲۵۰ مایل و پهنای آن از شمال لرستان تا خلیج فارس ۲۱۰ مایل است.

مرزهای طبیعی خوزستان بوسیله کوهها

خوزستان تقریباً از شمال عبارت است بگروهی از کوه های بلند بنام کوه سیاه کوه وردلان کوه دزلان کوه چواری کوه بوالین کوه شتران کوه زرده کوه اسپینا و کوه کره کوه این کوهها در ردیف یکدیگر قرار گرفته اند و مرزهای طبیعی سرزمین خوزستان و اراک و کردستان و لرستان و چهارمحال بختیاری را روشن می کنند مثلاً کوه دینار در قسمت جنوب شرقی دیوار مانندی حایل بین خوزستان و سرزمین فارس گشته.

و از قسمت جنوب غربی خوزستان رودخانه دجله و اروند رود واسطه بین کشور ایران و عراق میباشد.

و در قسمت جنوب سواحل خوزستان بکرانه‌های خلیج فارس متصل است و از مشرق کوه‌های لرستان و بختیاری خوزستان را دربر گرفته است باید گفت تقریباً صدی سی از سرزمین خوزستان کوه‌های بزرگ و کوچک بختیاری و لرستان و کوه گیلویه در نواحی پنهان فراگرفته است.

و دیگر سرزمین‌های آن دشتی وسیع و هموار و مسطح که بجز چند رشته تپه‌های کم ارتفاع در نواحی اهواز و بندکبیر و مشداخ ارتفاعات دیگری ندارد.

پیدایش سرزمین خوزستان

سرزمین خوزستان را زمین‌شناسان بعصر سوم و چهارم دوره تکوین زمین - شناسی نسبت داده‌اند و آنرا گمان بر این است که در عصر دوم (جیولوجی) در جای کشور ایران و عربستان دریائی بزرگ بوده است که به اقیانوس هند اتصال داشته . و خشکی‌های این سرزمین منحصراً چند جزیره بزرگ و کوچک بود که بر اثر عوامل آتش‌فشانی از زیر آب سر درآورده و آن جزایر درجائی بود که اکنون کوه‌های بلند ایران مانند دماوند الوند زرده و دینار واقع بوده است .

در عصر سوم که حرکات زیرزمینی این سرزمین‌ها شدت گرفته چین‌خوردگی - هائی در این ارضی پیدا شد و فلات ایران و عربستان بالا گرفت که دریای خلیج فارس فرو رفته است .

پیدایش این زمین نوترین قطعائی میباشد که قرن‌ها پیش تا کنون از خلیج فارس بخاک خوزستان پیوسته زیر ادر حدود بیش از دوهزار سال پیش در زیر آبهای دریای خلیج فارس پنهان بوده .

این سابقه نه تنها شامل سرگذشت نوار مرزی جنوب خوزستان میباشد بلکه چنانکه از کاوش‌های قسمتی از جنوب این استان که در تسواریخ پیشین دیده شده روزگارهای گذشته جلگه اعظم خاک خوزستان تا دامنه کوهستانها در زیر آب‌های

خلیج فارس ناپدید بوده که رسوبات از رودخانه‌های کارون کرخه بهمن شیر هندیان و جراحی در ایران و رودخانه دجله بوسیله اروندرود از عراق سرانبر کم و بیش این سرزمین را پهن‌آور ساخته که بر مساحت خاک افزوده است .

بنابر این توضیح روشن میگردد که این شش رودخانه علاوه بر فوائد آب‌های برکشت‌زار سرزمین‌های حاشیه و نواحی رودخانه‌ها که عوایدی از حاصل‌های پرثمر بیار آورده و صحرای نواحی آن سامان را سرسبز و خرم نگه میداشته است . و از این حیث مردم‌نشین حوالی رودخانه‌ها همیشه از خیرات و برکت آب آن رودخانه بهره‌مند شده و از نعمت‌های خدا داده سرزمین‌کشت‌زار خود که نصیب آنها گردیده خوشنود میباشند .

مقاله‌ای از آقای عبدالله دشتی در کتاب تاریخ جغرافیائی خوزستان تألیف سید نورالدین شوشتری دیده مناسب دارد که نقل گردیده است .

اراضی پست خوزستان و بین النهرین در ازمنه قدیم قسمت شمال و شمال شرقی خلیج فارس را تشکیل میداده ولی در مدت زمانی بوسیله رسوبات فراوانی که رودخانه‌های دیز و کرخه و دجله و فرات دائماً از کوهستانهای مرتفع ایران و ارمنستان با خود می‌آوردند پرگشته و تدریج زمین‌های امروزه این نواحی را تشکیل داده‌است . البته در این ارتحال عملیات بادهای تند صحرای عربستان و انتقال شنهای آن اراضی شن‌زار به این نواحی پست مدخلیت مهمی دارد زیرا این عوامل و ارتحال بشدت هر چه تمام‌تری امروزه هم در جریان است .

راالسین معروف در هشتاد سال قبل حدس می‌زند که شدت ارتحال این نواحی و پیشرفت دلتای این رودخانه‌ها بطرف دریا ازمنه قدیم در حدود يك ميل درسی سال بوده و امروزه در حدود يك ميل در هفتاد سال است و این سورت هم متجاوز از صد سال پیش تخمین زد که پیش رفت خشکی این نواحی بطرف دریا در حدود سالی سی یارد است .

و بارنس هم تخمین زده بود که آب شط العرب (اروند رود) سالیانه ۲۵۶۰۰ میلیون پای مکعب رسوبات با خود حمل نموده و بدهنه خلیج فارس خالی می کند از طرف دیگر بواسطه نزدیک بودن سرچشمه های کارون و مارکون تخمین زده است که کارون سه برابر شط العرب سالیانه رسوبات حمل مینماید.

آثاری که از نیارخوس امیر البحر اسکندر باقی مانده است ثابت نموده که در آن زمان رودخانه های کارون و کرخه و دجله و فرات هر کدام مستقلاً جداگانه وارد خلیج فارس گشته و تماسی بایکدیگر نداشته اند.

و از طرف دیگر آثار سنا جریب که متجاوز از ششصد سال پیش از اسکندر برای سرکوبی عیلامیان از دجله سرازیر شد نشان میدهد که سواحل شمال و شمال شرقی و شمال غربی خلیج فارس نقاط ذیل بوده است.

(بندر دیلم ده میل جنوب غربی اهواز و چهل میل جنوب غربی شوش و ده میل غرب قرنه بیست و پنج میل مغرب شهر بصره و بیست و پنج میل مغرب شهر کویت) بعبارت آخری در آن زمان کلیه نقاط بین این حدود زیر آبهای شور خلیج فارس مستور بوده است این بود قسمتی از مقاله دشتی.

فوائد مشتقات رودخانه ها

در خوزستان پنج رودخانه معتبر بزرگ جریان دارد که اتصال و پیوستگی آنها با دریای خلیج فارس میباشد که هنگام جز رومد دریا این رودخانه ها پر و خالی میشوند در مدت شبانه روزی دوبار.

این پنج رودخانه عبارت از رود کارون دوم رود هندیان سوم رود کرخه چهارم رود جراحی پنجم رود بهمن شیر میباشد که مستقیماً بدریای خلیج فارس پیوند آنها در جریان است.

و چون قدرت آب شیرین آن رودها که بوسیله رشته های متعددی از چشمه سارهای داخله کشور سرچشمه گرفته اند و بر اثر شیب جریان مسیر آنها برودهای وابسته شدت دارد و این قدرت مسیر جریان آب از نهرها و جدولهای سرچشمه ها امریست طبیعی و مدام است و در ایام فصل بارندگیهای زمستان که در اغلب اوقات سیلها راه می اندازد و گل ولای فراوانی در جریان آب همراه می آورد و علاوه بر آن بر شدت جریان آب چند برابر طبیعی می افزاید بهمین سبب مجالی بقدرت آب شور دریا نمیدهد اینست که آب رودها همیشه شیرین است.

فوائد رودخانه ها برای سرزمین خوزستان

آن پنج رودیکه نام برده شد علاوه بر اینکه کرانه های سرزمین بغله آنها را بوسیله نهرهایی که در امتداد مسیر رود کشتزارهای آن نواحی را آبیاری مینماید و در فصول مختلف سال کشت های موسمی مختلفی از حاصل کشت خود مردم آن نواحی بهره برداری مینمایند و از این راه عوائد سرشاری نصیب آنها میگردد.

آری نهرهای بزرگ و کوچک مشتق از رودخانه بر زمین های آن نواحی در امتداد مسافت جریان رودها جداگشته که درکناره آن نهر بازم جوبهایی تجزیه که در اکناف آن سرزمین که آب جریان دارد کشتزارها را سیراب مینماید.

و مردم نشیمن کناره و نزدیک بآن رودها از حیث داشتن جریان آب آسوده خاطر میباشند و از کشتزارهای حاصل خود در فصول مختلف از اینها بهره برداری و از ثمره خیرات آن رودها مردم نشیمن کناره رودها همیشه بهره مند میباشند.

و رودهایی که بدریای خلیج فارس متصل هستند مانند دریا جزر و مد طبیعی دارند که تا مسافت ده ها کیلومتر بوقت جزر و مد دریا آمد و رفت دارد یعنی رودخانه آنها آبهای آنها پر خالی میشود و این جریان شامل رودخانه های کارون اروندر و هندیان و بهمن شیر و کرخه میباشد.

و نواحی تمام سرزمین‌های این رودخانه‌ها گر مسیرات است در خوزستان و گرد همه آنها انبوه نخلستان خرما احاطه کرده و مردم صاحبین آنها از ثمره سالیانه درختان خرما مقدار قابل توجهی برخوردار میباشند که از عوائد قابل توجه آنرا سالیانه صادر میگرد و در واقع سهم و عوائد بزرگی سالیانه نصیب مالکین درخت‌های خرما میشود.

و صادرات خرماي خوزستان بعد از مصرفی محلی در قدیم بیشتر به امارات شیخ‌نشین‌های خلیج فارس صادر میشده است و مستقیم خریداری بوسیله کشتی محلی که در سواحل خلیج ساخته میشود بنام بوم و سنبلوک حمل بمقصد بنادر و امارات میرسانیده‌اند و نیز هم اکنون جریان دارد ولی نسبت بقدیم خیلی کمتر است.

شله و جزیره چگونه پیدا میشود

در فصل زمستان و ریزش بارندگی‌های شدید در صحرای وسیع و جلگه‌های پهناور کوه‌های بلند به دره سپس برودخانه‌ها که بر اثر سرازیر کردن رسوب (گل و لای) که همراه جریان سیل آسای شدت ریزش باران توأم میباشند که طی نمودن مسیر دره‌ها و جویها سرانجام برود آنگاه بدریای خلیج فارس سرازیر میگردد دیده شده در طی مسافت خود در رودها بر اثر جمع شدن گل و لای دزکناره رود یا میان رودخانه تولید انباشته شد گل نموده که مانع عبور در مسیر کشتی‌ها میشود و آنرا در اصطلاح محلی نواحی جنوب کرانه خلیج فارس و جنوب غربی ایران معروف به (شله) میباشند. آنگاه پس از چند مدت‌ها یعنی چند سال از آب بیرون کشیده میشود که بر اثر جمع شدن رسوب یعنی ته‌نشین شدن گل از آب گل آلود آنرا رسوب میگویند و ازدیاد و جمع شدن آنها در یکجا که تولید برآمدگی در آب و باعث تغییر مسیر آب و جریان آن در رود یا دریا میشود آنرا شله میگویند.

و آن شله چون از آب بیرون آید پس از چند ماهی علفی در آن روئیده

میشود بنام چولان و در بعضی جاهای دیگر علف روئیده میشود بنام (بردی) و پس از چند ماه یا سال که زمین آن سخت‌تر میگردد و آب مدکم‌تر به میرسد علفی دیگر میروید که آن (مران) نام دارد در این هنگام علف مران روئیده شد قابل رفت و آمد میشود و حیوانات از آن چمن‌زار بچرا مشغول میشوند و آن علفها بسیار شیرین و مطبوع است که بیشتر مورد علاقه گاو و گوسفند و گاو میش میباشند که برای این قبیل حیوانات بهترین علف چراگاه در این نواحی است.

و برای نمونه و تشخیص معرفی آنها - جزیره مینو - و شله راهم - شله معاویه شله معامر - و شله حاج حسین در مسیر امتداد اروند رود بطرف خلیج فارس قرار دارند در قسمت ایران و آنها در اروند رود مقابل بلوک مینوخی و قصبه نصاد و قصبه معمره (معامر) میباشند در مسیر امتداد رودخانه بطرف خلیج فارس و جزیره مینو - ۱ (صلبوخ) و شله‌های مسیر رودها و دریا همین مشخصات را شامل میشود و این جریانها را کم و بیش طی مینمایند و چون آنها آنرا بمرتفع‌تر گردند که دیگر جریان آب بر آنها تسلطی نباشد و بصورت سرزمینی خشک درآید بر اثر شدت آفتاب همه گونه علفزار میخشکند و در آنوقت زمین شله یا جزیره مستعد برای بنیان ساختمان میشود و قسمتی را نیز درخت خرما می‌نشانند که پس از مدت پنج تا شش سال

۱ - جزیره مینو در قدیم بنام جزیره صلبوخ بوده و در قرن ۱۲ هجری جزیره سراز آب بیرون آورده و شله معاویه و معامر و حاج حسین در اروند رود از قرن ۱۲ تا نیمه قرن ۱۳ هجری از آب بیرون کشیده‌اند.

و در جزیره و شله‌های میانه و کرانه رودخانه اروند دارای سکنه ایرانی و سرزمین آنها پر از انبوه نخلستان خرما و دیگر اشجار موسمی محلی میباشند.

و جزیره صلبوخ که امروز بنام جزیره مینو شناخته میشود جزء فرمانداری خرمشهر میباشند و عموم شله‌های کرانه اروند رود و قصبه مینوخی و قصبه نصاد و قصبه معمره که تا کنون خلیج فارس نهرهای آن امتداد دارد جزء فرمانداری شهرستان آبادان میباشند.

آندرختان خرما مثمر بشمر میگردد و سالیانه بر ثمره آن نسبت به سال پیش افزوده میشود.

و این توصیف جریان حاشیه‌ها رودخانه‌های بزرگ و زمین‌هاییکه نواز آب سرپرون می‌آورند که به اختصار و جامع توضیح داده شد تا روشن گردد که این گونه تسمیه‌ها در رودخانه‌های خوزستان و خلیج فارس فراوان میباشد.

رودخانه بهمنشیر

رود بهمن اردشیر که بررور زمان تخفیف به بهمنشیر گشته است و این رودخانه فعلا ابتدای آن از قریه پوزه کعبی‌ها شروع میشود در قسمت مشرق خر مشهر پس از طی مسافت‌های پربیچ و خمی چند به امتداد درازی ۸۵ کیلومتر که در مسیر جریان آن نهرهای متعدد بسوی نخلستانها و مزارع کرانه‌های دو طرف رود را آبیاری و سرانجام بدریای خلیج فارس سرازیر میگردد.

و در این رودخانه نیز برابر آبادان جزیره سید حسین و در مقابل خسرو آباد جزیره هلات در میانه رودخانه سراز آب پیرون آورده است که در هر دو جزیره دارای نخلستان خرما و مزارع دیگر محلی و سکنه قلیلی دارند در آنها.

و در دو قسمت رود بهمنشیر دارای دهستان و قراء فراوانی است که در کناره رود و نهرهای منشعب از رود بر زمین‌ها منازل مالکین مزارع و کشاورزان آنها میباشد که تابع رسوم و مقررات قدیمه عشایری این سرزمین هنوز هستند که بدو زبان عربی و فارسی سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری میباشند و سرچشمه آب این رودخانه قسمتی از آب‌های رودخانه کارون است که در مقابل زاویه سه راهه انتهای کارون به کانال عضدی در مشرق خر مشهر منشعب و بطرف خلیج فارس سرازیر میگردد.

مردم نواحی حاشیه این رودخانه در آمد عمده اولیه اینها ثمره سالیانه خرما

از نخلستان و دیگر اشجار موسمی است که کشت اینها در این سامان معمول بوده است. استاد بزرگوار مرحوم فردوسی چنین میگوید:

بیامد ز جهرم سوی اردشیر ابا لشکر و کوس و با داروگیر
نشست تو در خره اردشیر کجا باشد ای مرد مهمان پذیر
ورود بهمن شیر پیش از اسلام همین نام را داشته و در کناره آن شهری بدین نام بوده.

رودخانه قبان

این رود در پیش از اسلام بنام رود قباد بوده و در قرون اسلامی تبدیل به جبی خور العجبی و نهر القبان نیز گفته شده این رودخانه در جنوب مرکز شادگان قرار دارد که از خلیج فارس سرزمین‌ها را شکافته تا بر سرزمین نواحی جنوبی شادگان امتداد دارد در قدیم رودخانه قبان را خور قبان و خور جبی نیز میگفتند و در قرون اسلامی که نهر سابل و نهر سدره منشعب از رود کارون به قبان متصل بوده این بود که آب مهر قبان شیرین بوده و کناره صحرای آن همیشه سبز و خرم تا قرن دهم هجری آبادی آن سرزمین‌ها در کتب تواریخ و جغرافیائی دیده شده.

پس از قرن دهم تا نیمه اول قرن دوازدهم هجری بعثت عدم لاروبی نهرهای سابل و سدره آب شیرین تضعیف و آب دریا دوقبان زور آور گردید و سرزمین آن نواحی رو بخرابی نهاد که باعث آوارگی مردم آن سرزمین گردید.

تا اینکه در سال ۱۱۶۲ هجری بوسیله شیخ سلمان کعبی نهرها را لاروبی نمودند و از نو نهر سابل و برقبا جریان آب پیدا کرد و نخلستان و مزارع نواحی آن احیاء گردید و باعث دل بستگی مردم شد.

و نهر سدره هم پس از لاروبی برود خانه شادگان متصل گردید، که هر سه رود

بهم پیوستگی پیدا کردند و مردم دلگرم امور کشاورزی خود در آن سرزمین شدند و می توان گفت چندین سال بود که این سرزمین احیاء و نواحی سرسبز و خرم گردید . سد سابلہ را شکست .

ولی دیری نگذشت که بعثت اختلافاتی که بین حاکم شادگان شیخ سلمان کعبی و کریم خان زند پیش آمد و باعث لشکرکشی کریم خان بنواحی خوزستان شد و فرار هواداران و شیخ کویت و تعقیب سپاه کریم خان شیخ سلمان کعبی را و عبور قوای دولتی از سد سابلہ پس از گذشتن سد را هم شکستند که باشکستن بند سابلہ از نواب شیرین کارون از رود قبان قطع گردید و نواحی آن رو بخرابی نهاد .

و این لشکرکشی جهت سرکوبی شیخ سلمان کعبی در سال ۱۱۸۲ انجام گرفت و شیخ کعب دید سپاه کریم خان از سد عبور کرده و از تعقیب دست بردار نیست ناچار فرزند خود را با هدایائی چند و تعهد پرداخت دیون خود کریم خان شیخ را عفو کرد و سپاه برگشت پس از انجام صلح و آشتی و دیگر کسی بخیال بستن سد سابلہ بروی کارون نشد و کریم خان از این جریان معلوم نیست با خبر بود یا نه و شکستن سد سابلہ از نو سبب شد که نواحی جنوب شادگان و سواحل نهر قبان کشتزار اینها خشکیده و آواره شدند مردم آن بکناره های رود کارون و بهمنشیر جا گرفتند و دیگر سد سابلہ در گوشه فراموشی افتاد و کسی برای تجدید بنای آن اقدامی نکرده که هنوز آن فراموشی ادامه دارد .

بوسیله شیخ کعب تغییر نام شد

هنگامی که آب کارون در دوره اول که سد سابلہ خراب شده و شیخ سلمان کعبی آنرا لاروبی و سد را از نو بساخت و نهر سابلہ را بنام نهر مادد و پس از لاروبی نهر سد را بنام نهر سلمان نام گذاری کرد که هم اکنون در چهار فرسنگی مشرق شهر خرمشهر باین نامها باقی است .

ولی جریان آب آن دو نهر از رود کارون بر روده های قبان و شادگان قطع شده و هنگام مد آب کارون در این نهرها که از باقی مانده قسمتی از دو نهر فوق الکذا میباشند در حدود دو کیلومتر آب بطرف زمینها بیش جریان ندارد زیرا هم زمین مرتفع تر گردیده و هم رود آبش پائین تر کشیده است که امکانی دیگر برای بالا آمدن آب از راه این نهرها بر روده های شادگان و قبان نیست .

و از سال ۱۱۸۲ هجری که سد سابلہ شکست و آب کارون برود قبان قطع گردید سبب ویرانی آن سرزمین های مورد تعریف و توصیف کتب جغرافی نویسان قرون گذشته بود از صدر اسلام تا قرن دوازدهم هجری هم اکنون بیابانی شورشوار در جای آباد و سرسبز و خرم آن زمان دیده میشود خالی از سکنه و جریان آب و کشتزاری ندارد . آری فاصله بین رود شادگان که قرنهای بوسیله دو نهر سابلہ و سد را برقرار بود اتصال آنها با رود کارون و سبب آبادی نهر قبان و هم نواحی شادگان شده بود اینک تقریباً بیش از دو قرن که بین رود شادگان و نهر قبان بفاصله دهها کیلومتر صبخه شوره زار لم بزرع گردیده و بعثت نبودن وسائل در اختیار مردم و نداشتن بنیه مالی در کنار آنها آبهای شیرین پر اهمیت جاری رود کارون و بهمنشیر در کنار آن سرزمین مفت میگردد و بدریای خلیج فارس سرازیر میگردد .

اصطخری ۸۹ میگوید جبی شهر است و دارای نواحی سرسبز و خرم است که در آن سرزمین درختان خرما و نیشکر بسیار دارد و امام معتزله ابوعلی از این شهر بوده است در ذکر مسافتات و فاصله راهها گفته .

و كذلك من الدورق الى باسيان يسلك في الماء وهو السیر من البر و من زیدان الى الدورق مرحلة والدورق مدينة كبيرة وهي مدينة السرق و همچنین از دورق تا باسیان از طریق راه آب (رود) و این راه بهتر از جاده خاکی و از زیدان تا دورق يك منزل راه و دورق شهر است بزرگ و شهر بلوك سرق است .

رودخانه جراحی و سلطان آباد

حدود العالم میگوید (شیرین . طاب . جراحی . جراحی سلطان آباد از نوبه شیرین گشت) از ناحیه باذرنج گشوده شده از سرزمین فارس در کنار مغرب شهر توج بگذرد و بدریای خلیج فارس سرازیر میگردد .

ابن حوقل در صورة الارض میگوید :

در نزدیکی خروج از کوههای اصفهان در جایی که طول آن به هفتاد و هفت درجه و ثلثی میباشد در کنار آن رودی بنام (من) بدان می پیوندد که عبور آن از ابوالفداء در سفر نامه خود میگوید :

رود طاب همانست که شاعر در شعر خود بدان اشاره نموده است .

ماطاب لی ۱ قسط و عیشی الاعلی النهر الطاب .

یا قوه حموی در معجم البلدان جلد ششم صفحه ۲ میگوید .

رودخانه طاب از بزرگترین رودهای فارس میباشد که منبع آن کوههای اصفهان و در کنار برج شاپور میگردد تا به آب من یا (میشان) سرازیر میگردد آنهم در نواحی شهر اصفهان در منطقه سرون با مسافتی طی راه از درب دروازه ار جان زیر پل دگان میگردد که روستای ریشهر را بوسیله آن آبیاری میگردد .

فارسنامه ناصری در صفحه ۴۲۴ تألیف قرن ۱۲ هجری میگوید :

رودخانه جایزون و رامهرمز آبش شیرین و گوار است و رودخانه ارش و رود طاب در نزدیکی جایزون ۲ کهنه بهم پیوسته آنگاه رودخانه جایزون گفته شده و از سلطان آباد و رامهرمز تا نزدیک قلعه شیخ رامهرمز بنام رودخانه جایزون

۱ - رود طاب همان رود جراحی است و پیش از این بنام شیرین بوده است .

۲ - جایزون کهنه منظور خایران میباشد و این اسم قدیم جایزه بوده .

معروف است که در قدیم . بندی . بر این رود در کنار سلطان آباد داشته بهمین جهت است این رودخانه بنام سلطان آباد معروف شده .

ماطالی یعنی جایی خوش نگذشت به من مگر کنار نهر جراحی (شادگان) (طاب) نام داشته .

رود شادگان

فارسنامه صفحه ۳۴۸ جلد دوم میگوید :

رودخانه جراحی . فلاحیه (شادگان) آب شیرین و گوارا میباشد و در زمستان و بهار از آن بسیار سخت و دشوار است .

و چون رودخانه دیورود و رودخانه سلطان آباد و رامهرمز نزدیک قلعه رامهرمز بهم ملحق بشوند رودخانه جراحی از آنها تجزیه و بطرف سرزمین جراحی و شادگان سرازیر میگردد

در قدیم میگویند سدی بر این رود بوده که کشت زارهای نواحی رود همیشه سرسبز و خرم بیار می آورده که تمام سرزمین جراحی را سیراب میکرد است در زمستان و بهار بوقت بارندگیهای زیاد و تولید برف در کوههای بختیاری سبب طغیان میگردد و بعلمت آن طغیان تلفات فراوانی بکشتزار نواحی رودخانه میرسیده است

سرچشمه رود جراحی و شادگان : رودخانه دیو و (سلطان آباد) به رامهرمز می پیوندد سپس برودخانه جراحی سرازیر میگردد این رودخانه از آب چشمه سنبیتی دژکوه برود کلات (طاب ۱) از تنگ تکاب بهبهان میگردد که در قدیم در کنار شهر ارجان (ارگان) بندی بوده بر رودخانه که پس از شکستن آن سد مابقی دهات آن سامان از جانب دیگر آب میگیرند .

و نیز آب چشمه قیر و چشمه نشان در حومه بهبهان به این رودخانه می پیوندد پس از

۱ - طاب نام رود جراحی در قرون اسلامی بوده .

چند فرسنگ از چشمه نظامیه گذشته و اردسرزمین خابران^۱ در کنار شهر رامهرمز میگذرد و چون برودخانه (ارمنش) آمیخته میشود بدان جهت آنرا رود جایزون گفته اند...

توضیح بیشتری از جریان رودخانه شادگان

این رودخانه پس از شکافتن سرزمین جراحی بنواحی سرزمین شادگان طی راه نموده و دو طرف نواحی رود بوسیله نهرهای منشعب شده به آن سرزمین را آبیاری بعد از فاصله و مسافت زیاد در میانه شهر شادگان گذشته که در صحرای صبخه غرب شادگان میانه انبوه نخلستانهای آن سرزمین کور میشود و تا اینجا رودخانه جراحی و شادگان پایان میپذیرد.

در صورتیکه تا قرن یازده هجری برودخانه قبان متصل بوده که مازاد آب آن رود بوسیله خور قبان بخلیج فارس میریخته است.

و این آمیزش بسبب اتصال سه نهر منصوره، سلمانیه و مارد برود شادگان با بودن پل نهر سابله (سلمانیه) آب کارون بالا می آمد که تسلط کامل بر اراضی و شادگان داشته و آب رودخانه کارون بواسطه این نهرها و بودن سد سابله نواحی رود قبان و شادگانرا همیشه سرسبز خرم نگهداشته بود.

در تابستان رود شادگانرا از آب خالی و زراعتهای آنها تلف گشته که کشتزار چندانی ندارند و علت کمبود آب رود همانا در فصل زمستان و قلت بارندگی و بستن سدهای محلی بر رودخانه در سرزمین جراحی سبب شده در تابستان آب بشادگان نمیرسد که اسباب تلف شدن کشتزارهای آن نواحی گردیده است.

۱ - خابران اسم قدیم جایزون میباشد که در بالای زیدان واقع شده و کنار رودخانه خیر آباد است.

نهر سابله و نهر سدره قرون اسلامی تغییر نام داده اند

تا قرن نهم هجری نهر سلمانیه سابله نام داشته و نهر سدره را نهر مارد میگویند که در قدیم آب رود کارون بوسیله این دو نهر به نهر شادگان بوسیله نهر قبان بخلیج فارس میریخته است (رودخانه شاپور) دی زاویه نهر سابله شهر سوق البحر و در اول نهر سدره سوق الاربعه بوده.

رودخانه هندیان

رشتههای اصلی این رود که در مشرق خلیج فارس جریان دارد و یکی از رودخانههای بزرگ خوزستان بشمار رفته است.

رودخانه هندیان که در جنوب شرقی خوزستان جاری میباشد از زاویه کوه زیدان از رود خیر آباد جدا گشته با پیچ و خمهای فراوان بطرف سرزمین هندیان جریان که پس از طی مسافتهای زیاد در آخر سرزمین دهستان طویشه بخلیج فارس می پیوندد.

رود خیر آباد پس از گذشتن از کنار جایزون دو رشته میشود یکی بطرف زیدان و هندیجان میگذرد و به خلیج فارس ملحق میگردد که در قدیم این رود بنام زهره گفته میشده.

و رشته دوم در قسمت مشرق جیرون تجزیه و از قریه عسکری در بلوک زیدان گذشته بطرف سلطان آباد و رامهرمز سپس ب سرزمین جراحی سرازیر بطرف شادگان جریان دارد که در قدیم بنام شیرین گفته اند سپس در قرون اسلام به نام طاب تبدیل و از قرن ۸ تا کنون بنام جراحی میگویند و تا حال هنوز باقی است.

سرچشمه - رودخانههای هندیون و جراحی از سه رشته آب ترکیب گشته بنام رود خیر آباد رود شولستان و رود فلیان فارس و رود شولستان را آب شول هم میگویند و شور هم گفته شده.

وردد فهلپان از سرزمین فارس سرازیر گشته بطرف مغرب جریان دارد که در نزدیکی قلعه گلاب بشولستان پیوسته و در نزديك قریه عسکری در بلوک زیدان به آب خیر آباد که در جنوب غربی جریان دارد تلاقی میگردند و چون هر سه یکی میشوند آنگاه دو رودخانه هندیون و جراحی را تشکیل داده اند.

مسافت طول رودخانه هندیان از ابتداء تا انتهی تقریباً هفتاد کیلومتر میباشد و در کنار حاشیه این رودخانه مانند دیگر رودهای خوزستان دهاات و قراء در دو طرف مسیر آن قرار دارند.

بمسافت های فاصله يك کیلومتر حداقل فاصله بین هر ده بدهستان دیگر میباشد و امرار معاش مردم آن سامان به امور کشاورزی و دام پروری و کشتزارهای موسمی در سال امرار معاش مینمایند.

ابن حوقل در صورة الارض میگوید در صفحه ۴۴

اما رود شیرین منبع آن از کوه دینان واقع در ناحیه بازرنج این رود (فرزك) و جلاد جان را مشروب میکند و آنگاه بجریان خود ادامه داده در ناحیه شهر جنبابه بدریا میریزد. (گناوه).

دیگر رود شادگان است که از بازرنج و کوه های آن بیرون می آید و وارد تنبوك مورستان و خان حماد میشود که روستای زیر آباد و نابند و کهرکان را آبیاری می کند سپس بدشت رستقان کشیده میشود و سرانجام بدریا میریزد. (گناوه).

حدود العالم میگوید رود شادگان از ناحیت بازرنج بگشاید از پارس و بر گوشه مغرب از توج بگذرد و بدریای ۱ اعظم افتد (خلیج فارس).

۱ - دریای اعظم. دریای پارس شامل چند دریاچه بوده در نواحی خود که سرانجام آنها بخلیج فارس منتهی میشده و چون همه شعبات آن بوده اند برخی از جغرافی نویسان دریای اعظم در کتاب خود ثبت کرده اند که منظور همان دریای پارس را. دریای عمان است

پنج کیلومتر در کنار محوطه نیروی دریائی و اداره گمرک برودخانه بزرگ اروندرود سرازیر میشود.

ریشه تسمیه رود کارون

این رودخانه بالای سوسن بکارون ملحق می گردد و در کنار شهر شوشتر ۱ رود گرگر که در قدیم مسرقان نام داشته هم بکارون میریزد و در اینجا دو قسمت میگردد يك قسمت بنام شطیت و دیگری بنام گرگر میباشد که قرن ششم هجری آنرا مرقان می گفته اند.

و همچنین رود دز در مقابل دزفول بکارون می پیوند و نیز رشته های دیگر از نواحی دیگر به این رود ملحق میگردد که رودخانه کارون را تشکیل میدهد و و این رود از اهواز تا کنار خرمشهر بنام کارون میباشد و رشته های دیگر هر رشته مستقل نامی برای خود دارند.

تقارن رودها. چون در مقابل شهر دزفول و شوشتر چند رودخانه متقارن بهم میشوند از این جهت بنام ۲ (قارن) یا (کارن) بمرور زمان قارن و کارن سپس قارون آنگاه (کارون) گردیده است.

رود کارون انشعابات زیادی در سرزمین های چهارمحال بختیاری و نواحی شوشتر و دزفول تا کوه های لرستان و کردستان از چشمه هایی در کوهستانها بوسیله رشته های كوچك تا بزرگ فراوانی سرازیر میگردد که آنها را درکوه بنام (دره) می گویند و آنها را بنام چری شاه منصوری میزوج دهکوه قهوه دخی آب سفید دشت آب

۱ - گرگر. و گرگر دیگری در مقابل جراحی و جنوب رامهرمز نیز میباشد که مال شوشتر بصدای زبر گفته میشود و دوم بصدای ضم گفته شده است.

۲ - تارن. تقارن دو رودخانه که بهم ملحق شدند وجه تسمیه شده است.

پرادینه شلمزار میباشند که پس از آمیخته شدن بیکدیگر سرانجام بروودخانه کارون سرازیر میگرددند در بین دو قریه کاج و اورال و این بود مختصری از رشته های رودخانه کارون در خوزستان (مسرغان)

قارن - قارن یا قارن رزم گویند پسر کاوه و از سرداران منوچهر که شجاعت و شمشیر زنی معروف بوده پس از کشته شدن تور بدست منوچهر که مبادا سلم دژ مستحکم الانان را مبداء حمله خود قرار دهد قارن بدانسو شتافت و آن دژ را مسخر کرد .

رودخانه کارون پیش از اسلام بنام

بهمن شیر بوده است

در بالای شهر شوشتر سه رشته رودخانه جریان دارند بنام شطیت و دزوگرگر که ملحق میشوند بکارون (مسرغان) .

رودخانه گرگر که در قدیم مسرغان نام داشته دوم در مشرق شهر شوشتر جریان دارد که بنام شطیت معروف است که هم اکنون در زیر قریه بند قیر بهم می پیوندند بروودخانه دز در آنجا بنام سه شطان میگویند با این تقارن سه رودخانه به کارون در قرون اسلامی (قارن) نام نهاده اند و بر اثر مرور زمان تخفیف پیدا کرده بنام کارون گشته است .

بهمنشیر . رودخانه کارون در ایام پادشاهی بهمن اردشیر آنرا بنام رودخانه بهمنشیر میگفته اند و چنانکه بیشتر مورخین قرون اسلامی باین جریان توضیحاتی داده اند که رودخانه کارون مستقیم بدریای خلیج فارس راه داشته است .

هم اکنون آنرا باقی بهمن نام پیش از اسلام در شرق خرمشهر نیز قسمتی از آبهای کارونرا بخلیج فارس انتقال میدهد (بهمنشیر) .

البته در ایامیکه این مسیر رود جریان داشته شهری در جای خرمشهر فعلی نبوده و در قرن هفتم هجری آبادی بنام (مجرزه) در کتابها نام می برند که وجود داشته و بندری کوچک بوده است و امروز در جای آن دهستان مجرزی میباشد که در ابتدای رودخانه بهمنشیر قرار دارد .

تعویض نام کی بوده دلائل درستی در دست نیست که جدا شدن نام بهمنشیر و پیدایش کلمه کارون در چه زمانی رخ داده از قرون اسلامی ولی بطور حدس نزدیک به یقین همانزمان که کانال حفر شده و مسیر کارونرا بروودخانه اروند رود اتصال داده اند در آنوقت نام بهمنشیر که بروودخانه از اهواز یعنی هرمز شهر تا خلیج فارس گفته میشده تبدیل بکارون گشته و آن کانال را عضدالدوله دیلمی حفر کرده که امروز در میانه شهر خرمشهر میگذرد و پل فلزی معروف هم بر آن کانال کشیده شده است در این زمان . درازی رود بهمنشیر فعلی درازی رودخانه بهمنشیر از دهستان مجرزی که در مشرق شهر خرمشهر جای دارد تا خلیج فارس پس از طی نمودن خم و پیچهای زیاد نود و یک کیلومتر مسافت دارد با پهنای متفاوت .

در قرون ۴ تا ۸ هجری (نهر بزرگ از کارون جدا میشده که مسیر آبهای کارونرا بیشتر بطرف خلیج فارس ملحق میساخته اند یکی بنام سدره و دیگری بنام سابله که محل آمد و رفت کشتیهای باری آنزمان بوده اند و در کنار آن دو نهر سه شهر وجود داشته اند (سوق الاربعه . و سوق البحر . و حصن مهدی است) که امروز از آنها خبری نیست جز در کتابهای جغرافیائی قرون ۴ تا ششم هجری . در کتابهای جغرافیائی .

حمزه اصفهانی در کتاب آغانی صفحه ۳۴ میگوید مسرغان کلمه اردشیر کان بوده . یاقوت حموی در معجم البلدان جلد ۸ صفحه ۵۲ میگوید مسرغان بفتح میم و سکون سین و ضم اوقاف و الف و نون نهریست در خوزستان که بر آن سدی بسته اند و قراء چندی و مزارع بسیاری و درختان زیادی گرداگرد آن احاطه کرده است و اول از سرزمین شوشتر می خیزد و آنرا بهمن اردشیر حفر کرده است .

و حمزه اصفهانی در جای دیگر میگوید مسرقان نام نهریست که تا پورا بن اردشیر آنرا حفر کرده و مقدسی در احسن التقاسیم صفحه ۴۲۰ میگوید رودخانه اهواز و دجله هر يك جدا گانه بخلیج فارس میریخته است و ابن حوقل و اصطخری نیز بر همین قول میباشند

رودخانه کارون در قرون اسلامی

در نیمه قرن نهم هجری مورخین اسلامی مانند علی یزدی حافظ ابرو که هر دو تألیفات خود را پس از تیموریه نوشته اند استنباط میشود .
قسمتی از آب های رود دجله الاهواز از بالای شوشتر بطرف مشرق جاری است یعنی چهار ششم آب آن رود در آنجا جریان دارد .

بهر مسرقان دو ششم آبر را عبور میدهد در صورتی که قسمت عمده آب دجله از بند شادروان در طرف مغرب شهر جاری میباشد چهار دانگ مصرف مینماید . (از کتاب سرزمین خلافت های شرقی ترجمه عرفان)

در زمان حاضر نهری وجود دارد بنام میناب یا (میان آب) که از رودخانه اصلی کارون بطرف جنوب شرقی از تونلی جدا گشته که در زیر سنگ قلعه ای بر آن بنا گردیده میگذرد که زمین های جنوب آنرا مشروب مینماید .

مستوفی در نزهة القلوب میگوید .

نهر مسرقان را . اردشیر بابکان لارویی کرده و جایش نیمه راه بین شوشتر و اهواز نشان داده و در اینجا این رود دو رشته میشوند که در کنار شهر عسکر مکرم^۱ . یعنی دزفول . باز رشته دوم هم به دجله^۲ سرازیر میگردد .

۱ - عسکر مکرم در جای فعلی شهر دزفول بوده .

۲ - دجله همان رود کارون است که رود اهواز هم گفته شده . بعربی (دجله - الاهواز) در قرون اسلامی میگفته اند .

و همچنین گفته اند در کنار نهر مسرقان^۱ نیز شهری بنام مسرقان بوده که حوالی آن باغات و نخلستان های فراوان وجود داشته است .

رودخانه کرخه

ناصر خسرو علوی در سفر نامه صفحه ۱۴۷ میگوید :

دجله و فرات که در مرز بصره بهم میرسند و از طرف دیگر در قسمت غربی ایران رودخانه کرخه بوسیله هورالهوریه (هور^۲ العظیم) بدجله می پیوندد .
(شط العرب) آروند رود و این آمیزش در برابر شهر (ترنه) صورت میگیرد .
(که ۳ التقای سه رودخانه دجله . فرات و کرخه تشکیل رودخانه ۴ آروند رود را در مقابل (ترنه) داده شده .)

در قرون اسلامی تا قرن دهم هجری این رود بنام رودهای مختلفی مورخین نوشته اند مانند دجلة العمیا (دجلة العوراء) (دجله) . شط الحی و شط العرب نیز گفته شده .

رودخانه کرخه از داخله سرزمین های غربی ایران یعنی کردستان ب سرزمین لرستان آنگاه وارد خاک هویزه و هورالعظیم شده سپس بدجله سرازیر میگردد در امتداد طول کرخه خم و پیچهای فراوانی در احوال طبیعی آن رخ میدهد و شاخه های

۱ - نهر مسرقان . همین گرگر فعلی شوشتر است که در چند قرن پیش مسرقان نام آن بوده در حوالی این نهر نخلستان های فراوانی وجود داشته و جای فعلی شهر دزفول شهر عسکر مکرم بوده است .

۲ - هورالعظیم . هورالهوریه نیز نام داشته و دارد .

۳ - التقاو . بهم پیوستگی سه رود در یک رودخانه است .

۴ - آروند رود . در ایام انوشیروان و قباد نام گذاری شده است .

زیادی سرزمین نواحی آنرود منشعب و زمینهای مسیر خود سیر آب نموده که از حاشیه‌های آن کشتزارهای زیادی همه‌ساله تولیدات آنرودخانه بوده‌است و خیرات فراوانی بمردم آن سرزمین میرساند.

کرخه کی بدجله راه یافته :

در نیمه قرن چهارم هجری کرخه بدجله راه یافته زیرا قرن پنجم کرخه بدجله آمیزش داشته و اضافه آب آن بدجله با آبهای دجله و فرات بوسیله رودخانه اروندرود به خلیج فارس سرازیر میگردد مانند جریان فعلی که هست

ریشه‌های اصلی رود کرخه

۱ - رشته‌های شمال شرقی که از دامنه کوه الوند همدان بنام آبشار و آب خرم‌رود و قزل‌رود آب توسرخان که از دامنه جنوبی الوند میباشد و دورشته آبهای نهاوند و ملایر بهم ریخته و آمیخته گردیده بوسیله رشته‌های شمال غربی متصل شده آنگاه بروود کرخه ملحق میگردد.

۲ - رشته‌های شمال غربی که آبهای کرمانشاه بنام قره‌سو (سیاه آب) از کوه‌های شمال غربی کرمانشاه میباشد.

۳ - رشته‌های غربی که از دامنه‌های کوه مانی‌شت و زودلان لرستان بنام (چناط) که از صیمره سرچشمه گرفته و پس از آمیزش آبها و رشته‌های متعدد دیگر وارد رود کرخه میشوند.

۴ - رشته آبهای کشکان رود که از زاغه (هرو) نظامیه در لرستان و آب البشتر بآن منظم میشود که تا نزدیک شهر خرم آباد بآب خرم‌شور معروف است پس از طی مسافتی زیاد بمادیان رود می‌پیوندد و در رود کشکان ریخته میشود که در جنوب لرستان بکرخه میریزد و آب رود کرخه بیشتر بطرف جنوب سرازیر است. رودخانه کرخه مانند رود کارون تا برسد بدجله زمین‌های زیادی را آبیاری

و کشتزارهای سرسبز فراوانی از لرستان و کردستان و سرزمینهای هویزه در مسیر امتداد آنرود سیر آب که خیرات پربرکتی نصیب مردم نشیمن کنار رود و مشتقات میشود مسیر کرخه چون بطرف جنوب سرازیر است در مقابل اهواز که میرسد يك مرتبه تغییر مسیر داده و سرعت آهنگ غرب هینماید که وارد سرزمین‌های دشت میشان و هویزه میگردد و در این سرزمین بشاخه‌های متعدد از بزرگی و کوچکی از آن جدا شده وارد هورالعظیم میگردد. و این هور در غرب هویزه کنار مرز ایران و عراق جریان دارد که آب کرخه را بعد از طی نمودن مسافت فاصله هور بدجله میریزد.

هورالعظیم - یا هورالهویزه

لسترنج در کتاب خود از این رسته نقل کرده و میگوید :

پیدایش بطائح (هورالهویزه) راجع بآخر زمان ساسانیان اولین تغییر را که در مجرای خاوری دجله در آن قسمت که پس از شهر مازر یا به مجرای باختری یعنی شطالحی حادث گردیده روشن میسازد و نشان میدهد که دجله چگونه بستری برای خود پیدا کرده و پیش از آنکه شهر واسطه ایجاد شود برابر واسطه رسیده‌است زیرا دجله تغییر مسیر داده.

بقول این رسته زمینهای مجاور بستر قدیم خاوری آن بصورت بیابان و کویر در آمد و تا قرن سوم که این رسته نوشته دوام داشته.

آنگاه بشرح بقیه که طولش شش فرسنگ در بالای قرنه بوده و بسمت شمال بالا میرفته تا عبدسی و مزار میرسیده و در آنجاسدی بسته شده بود پرداخته و معلوم است که این قسمت از شطالعرب بستر قدیم و جدید خاور شط بوده و میگوید این سد که در زمان او وجود داشته و کشتیرانی تا شمال شهر عبدسی و مزار تا جائیکه این نهر بدجله ملحق میشود عبور و مرور داشته و مانعی در شط نبوده که از سیر کشتی جلوگیری کند.

پیش از اسلام کشتی از هندوستان از راه دریا می آمده و بدجله بصره یعنی (شط العرب) سر ازیر گردیده تا بمدائن میرسیده و از آنجا گذشته از بالای قم الصلح میگذرد بدجله بغداد میرسیده (دجله سفلی در دوره اخیر) و امروز دجله سفلی در آن بستری جاریست که در زمان ساسانیان بود ولی در تمام دوره عباسیان در بستر باختری که از واسط میگذشته جاری گردیده به بطیحه میریخته . و این تغییر بدون شك اندك اندك در نتیجه انباشته شده مجرای باختری حاصل گردیده است .

دجله از رودخانه های بزرگ آسیای غربی که از کوه های واقع در شمال غربی دیار بکر سرچشمه گرفته ولایات سرزمین بکر و موصل و بغداد را آبیاری میکند و پس از طی مسافت یک هزار و دوست و پنجاه کیلومتر در جنوب بغداد برود فرات در مقابل قرنه ملحق شده و از اینجا با هم پس از گذشتن از هور العظیم تشکیل رودخانه اروند رود را داده اند .

در قرون اسلامی بطائع که محلی را بمساحت پنجاه میل پهنا و قریب بدو است میل دراز فرا گرفته که دامنه اش تا نواحی بصره میرسیده و در سمت شمال باختری آن آبهای شط فرات چند میل در جنوب کوفه بآن میریخته زیرا فرات اصلی در آن زمان شط کوفه بود و شط حله (که امروز فرات اصلی) نهر بزرگی بود برای آبیاری موسوم بنهر (سورا) در حاشیه شمال قسمت سفلی بطیحه بزرگ یعنی مرداب های بود که در نهر های میانه آنها کشتی آمد و رفت میکرد دجله در محلی موسوم به قطر به بطائع میریخته است .

بطائع جمع بطیحه بمعنی باطلاق است که نیز از روئیده شده و امروز بنام هور گفته میشود و هور العظیم در عراق است و در سوسنگر و دشت میشان بنام هور الحویزه معروف میباشد. در میانه هورمانند قدیم کشتی رفت و آمد داشته از بصره دشت میشان و فعلا نیز دارد ولی تا حدود رودخانه های کرخه و فرات و دجله به بصره می توان رفت و نواحی فاصله آن بشهرها صحرای کشت زار و صیحه است و در این هور ماهی بنی و برزم

زیاد صید میشود که عده ای امرار معاش را از این راه مینمایند و تا کنون معم محلی بوده است .

ز گردان بغداد و مردان کرخ (کرخه) به پیش سپه با کمان های چرخ بدان تا همی تیر باران کنند هوا را چو ابر بهاران کنند فردوسی

سوابق تاریخی رودخانه آروند رود

این رودخانه بروزگار پادشاهان ساسانی بنام رودخانه آروند رود نام داشت از استیلای خلفا و امراء اسلامی بنام دجله نام نهادند و از دوره پادشاهان عثمانی در ترکیه باسم شط العرب این رودخانه را نام گذاری کردند از آن زمان تا سال ۱۳۳۸ خورشیدی در روزگار پادشاهی محمد رضا شاه پهلوی از نو بنام اصلی خود یعنی آروند رود باز گردانید .

و ازین تاریخ به بعد این رودخانه را در ایران بنام آروند رود میشناسند و نامی دیگر بر این رود مفهوم واقعی در ایران ندارد .

دیگر از رودخانه های ایران که در قرون اسلامی بنامهای دیگر عوض شدند رودخانه خابران میباشد که بنام (طاب) در قرون اسلامی معروف است . و رود شوشتر که بنام مسرقان گفته شده و رود شادگان که بنام جراحی معروف ساخته بودند این تغییر نامهای رودخانه در قرون اولیه اسلام در ایران رخ داده که تا کنون هنوز بر زبانها گفته میشوند .

اروند رود . دجله . شط العرب از نو باوروند رود بر گردیده است .

به رود فرات اندر سپاه
که از قادسی تا لب رودبار
بزرگان که در قادسی بامن اند
زمین را ببخشیم با شهریار
درشت اند و بر تازیان دشمن اند
(رزم دارا با اسکندر)

وبهترین مثال و دلیل مصداق گفتار مردم ایران درباره رودخانه همان بیت زنده زیر شاهد گفتار ما است.

- اروند رود در شاهنامه فردوسی طوسی جلد سوم رزم دارا با اسکندر مقدونی.

اگر پهلوانی ندانی زبان بتازی تو آروند را دجله خوان
بهاران ابدی او به اروند دشت برینگونه چندی برو بر گذشت

رودخانه آروند رود . (شط العرب)

دجله را یاقوت حموی در معجم البلدان میگوید :

دجله معرب دیله بوده و دو اسم دیگر نیز داشته بنام آرنک رود و کودکدیریا و چنانکه گفته اند شاید کلمه آرنک اشتباه بجای آروند رود بکار رفته باشد و این اختلاف اسم بعد از پادشاهان ساسانی رخ داده است .

سرزمین خلافت های شرقی تألیف لسترنج میگوید :

رودخانه دجله در مجرای چند پیچ و خم زیادی که بطرف جنوب خاوری روان میگردد بفاصله ۲۵۰ مایل مستقیم زیر بغداد با بهای فرات و قرنه بهم ملحق میگردد که از الحاق این دو رودخانه بهمدیگر رودخانه شط العرب (آروند رود) ایجاد میشود که با پیچ و تابهای متعدد و پهنای متفاوتی بمسافت یکصد و هشتاد کیلومتر طی بدریای خلیج فارس ملحق میگردد .

و نیز در صفحه ۲۸ همین کتاب میگوید :

در آن زمان شط العرب غالباً بنام دجلة العوراء و دجلة العمیا یعنی دجله کور گفته میشده و دجله کنونی چنانکه در نقشه دیده میشود از خاور حی یعنی شط الحی عبور نموده که از کوة العماره میگذرد و کوة العماره در جای شهر ما زیاد بوده که پیش

از اسلام تا قرن ششم هجری وجود داشته .

و مجرای دجله کنونی تا قرنه همانست که در ایام پادشاهان ساسانی بوده است و در فارسی باستانی نوشته اند (تیکرا) ولغت یونانی بنام تکرس است حافظ ابرو . مورخ معروف که در سال ۸۲۰ هجری بتفصیل نام دجله را بجای شط العرب بکار برده .

ژان نیوبری فرانسوی : در سال ۱۵۸۱ میلادی از دجله نام برده در سفر - نامه خود .

موریته فرانسوی : در سفرنامه خود سخن از التقای فرات و دجله برده و نام دجله را دجلة العمیا نوشته است .

تاودنیه : اضافه کرده و میگوید در امتداد سرزمین کلدان باستان دجلة العمیا اجاره با قایق از کوة العماره پیموده و پیش از رسیدن بیصره از قرنه که بقول او در آنجا دجله و فرات بهم متصل شدند عبور کرده و آنرا بنام دجلة العمیا در سفر نامه خود یاد کرده است .

و کتب تاریخ و جغرافیائی قرون اسلامی مانند ابوالفداء . معجم البلدان . مقدسی حافظ ابرو ابن حوقل ابن رسته ابن خردادبه متفق القول تقریباً هستند که انتهای بهم پیوستن دجله و فرات در مقابل قرنه آنجا اول رودخانه (شط العرب) (آروند رود میباشد) که بطرف دریای خلیج فارس جاری میباشد . و نیز گفته اند تا قرون اولیه اسلام این سه رودخانه هر يك جداگانه بخلیج فارس سرازیر میگشته اند .

بنابه توضیح فوق سرچشمه رودخانه آروند رود از سه رود معروف بنامهای کرخه . دجله و فرات ترکیب گشته و به چشمه ای پیوند ندارد و جریان طبیعی آن مانند رودخانه بهمنشیر میباشد .

رودخانه اروند رود مانند دیگر رودخانه ایران دو طرف آن نهرهای متعددی

تجزیه شده‌اند و همه نهرها بفاصله يك يا سه كيلومتر نخلستان خرما و دیگر اشجار کشت معمول این سرزمین مانند انار، سیب، انگور، کنار، حنا، انجیر و دیگر میوه‌های مثمره محصول این سامان وجود دارد.

در فاصله درازی این رود تا خلیج فارس همه نخلستان و خانه‌های مردم مالکین نخلستانهای کنار نهرهای منشعب شده از رودخانه میباشند که نشیمن دارند و بیشتر امرار معاش و زندگی آنها از ثمره حاصل کشت زارشان است.

گرداب رودخانه برطرف کرد

جائیکه نهر ابله بدجله میریزد در زمان قدیم گردابی خطرناک بوده که بیشتر کشتی‌ها در اینجا غرق میشدند و برخی بازحمت و سختی عبور میکردند. ابن حوقل میگوید یکی از زنان بنی عباس که میگویند سبت زبیده^۱ بوده و یا (صبت الزبیده) معروف در عراق میباشد او با تدبیری که داشته این خطر را از سر راه کشتی‌ها رفع کرد. به این ترتیب چند کشتی سنگ پر کرده و در آن گرداب ریخت که آن گرداب انباشته شد و جریان آب در مسیرش معمولی و بدین سان خطر رفع گردید.

پیدایش نام شط العرب (آروند رود)

چنانکه در نقشه جغرافیائی روزگار اواخر پادشاهان عثمانی دیده شده و آن نقشه در سال ۱۹۰۹ در شهر اسطمبول به چاپ رسیده که شامل همه کشورهای دنیای آنروز میباشد و منجمله نقشه خاورمیانه را همراه دارد در قسمت خلیج فارس نوشته

۱ - زبیده زن هارون الرشید خلیفه عباسی بوده است

است (بصره گوری فری) یعنی خلیج بصره و رودخانه آروند رود را بر روایت دیگر (شط الدجله) و یا دجلة العمیاء را نام دیگری انتخاب و بنام شط العرب گردانیده است. و این رودخانه را همانطوریکه در تواریخ و جغرافیائی پیش از اسلام دیده شده بنام‌های کودکدریا، آرنک رود، و آروند رود نام داشته و از قرون اول تا هشتم اسلامی اسمی از شط العرب در کتابها نیست و سرچشمه‌های این دو نام رودخانه و خلیج از ایام پادشاهان عثمانی ترکیه پیدا شده برای رودخانه و دریای ایران، و این علف هرزه از آن زمان روئیده و در سالهای اخیر بنام و صورت دیگری جلوه گر گردیده است.

عاقبت تسلط پادشاهان ترکیه

روزگاری که حکومت عثمانی بر جزیره العرب تسلط یافت و بین النهرین را یکی از تملکات خود شناخت بتصور اینکه همیشه روزگار بر اراده آنها میچرخد سعی داشته که حقوق ملل دیگر همجوار خود را از قبیل رودخانه و دریای بنا حق تغییر نام در نقشه و جغرافیائی چاپ کشور خود داده است.

کافی است که بجنگ اول جهانی و شکست ترکیه عثمانی و انقلابات در جزیره العرب نظر بیفکنیم که چگونه بساط توسعه طلبی ترکیه عثمانی جمع شد و برگشت بجای اول خود که هست ولی بدعت زشت و ناپسند آنها مانده است.

آری دیری نگذشت که جزیره العرب و بین النهرین^۱ از قیومیت ترکان جستند و بصورت چند کشور کوچک خاورمیانه و آفریقا درآمدند که در ابتداء مستعمره آنکاه مستقل گردیدند.

۱ - بین النهرین - کشور فعلی عراق است نهرین دو نهر فرات و دجله است.

چه عجب گر بقرنها باید هر بنارا که عدل بنیاد است
گشت ویران مداین سبعة طاق کسری ۱ هنوز آباد است

ایران شهر - یا عراق

کتاب المسالك والممالك ابن خرداد بصفحه ۵ تألیف سال ۲۹۰ هجری میگوید السواد . ثم ابتد بذکر السواد اذ كانت ملوک الفرس تسمیه (یسموه) دل ایران شهر ای قلب العراق فا السواد اثنا عشرة كورة كل كورة استان و طساسیج ستون طسوجا و ترجمته لستان احازه و ترجمته الطسوج ناحية یسمونها .

كورة استان شاذ فیروز وهی حلوان خمسته طساسیج طسوج فیز قباد و طسوج- البجل و طسوج تامرا و طسوج اربل و طسوج خانقین .

ترجمه - می پردازیم بیاد آوری سرزمینی که پادشاهان فرس (ایران) یعنی زمان (ساسانیان) و (اشکانیان) آنرا دل ایران شهر می نامیدند و آن سر زمین دوازده بلوک و هر بلوکی را استان می نامیدند بنام استان شاذ قباد استاد شاذ فیروز آستان شاذ هرمز استاد شادپور استاد اردشیر استان به قباد و نظایر آن نیزه تا اینکه تمام ۱۲ استان و فرمانداریه را بتفصیل آورده است همه آنها نامشان بفارسی بوده که نقل گردیده است .

کتاب الخراج و صنع الکتاب تألیف قدامت ابن جعفر در سال ۳۰۰ هجری

۱ - کسری . لقب پادشاهان ساسانی مخصوص به انوشیروان و نواده او می باشد که بعربی اطلاق بکسری میشود و کتاب معروف کایله و دمنه که مجموعه امثال و حکایات تألیف بید پای حکیم هندی در زمان پادشاهی انوشیروان برزوی معروف مأمور یافت که اثر را از هندوستان به ایران آورد و آنرا به زبان پهلوی ترجمه کردند و این کتاب بفارسی دو رقم بوسیله دو نفر ترجمه از عربی شده یکی عبدالحمید منشی و دیگری بوسیله ملا حسین کاشفی بیهقی که از نظر فارسی جالب تر است برای امروز .

میگوید آن قصبة مملكة الاسلام بلد العراق وهذا مع انه موجود هكذا في الوقت فقد كانت الفرس تجریه علیه و تسمیه دل ایران شهر و انما سمت العرب العراق بهذا الاسم تعریباً وجدة الفرس وهو ایران. یکی از سرزمین کشور اسلامی شهرهای عراق است و آن در وقت خود فارسیها بر آن حکومت میکردند و دل ایران شهر نام داشته و پس از انقلاب و قیام اسلام آنرا بعربی بنام عراق نام گذاری و مستعرب گردید و باید دانست که موجودیت فرس آن روزها همین ایران است .

اروند رود یا دجله العوراء

ابن رسته در جلد ۷ صفحه ۹۴ میگوید :

و من ذالك نهرو يقال له نهرا بی الاسد و هو قریب من نهرا المرة و یصب فی دجلته العوراء و یمتزج هذا الماء بماء البحر الذي یدخل فی دجلته العوراء من ماء المد .

و همچنین نهري است بنام نهرا بی اسد که آن در نزديك نهرا المرة و آبهای آن نیز بدجلته العوراء سرازیر پس از آمیزش بدربائی ملحق میگردد که جزر و مدان در رودخانه دجلته العوراء جریان دارد .

رود فرات . این رودخانه از کوههای ترکیه بسرزمین سوریه وارد و در مقابل آلبو کمال عراق از مرز سوریه گذشته وارد سرزمینهای عراق سرازیر که از رماری و حله و دیوانیه و سماوه میگذرد در مقابل (قرنه) به آروند رود ملحق میگردد . رود دجله . دجله نیز هم از کوههای ترکیه سرچشمه میگیرد در نزدیکی عقره وارد سرزمین عراق پس از طی مسافتها میانه بعقوبه و مندلی رودخانه دیاله وارد خاک عراق و بدجله ملحق میشود آنگاه با طی مسافتهای زیادهتری بطرف جنوب در مقابل هویزه رودخانه کرخه ایران سرازیر هویزه بیرون آورده و بدجله پیوسته است .

و دجله نیز مانند فرات در مقابل قرنه برودخانه اروند رود ملحق و خاتمه میگردد و فاصله اروند از اول آن که از قرنه شروع میگردد تا رودخانه کارون در کنار خرمشهر دوازده فرسنگ مسافت و در شمال غربی خرمشهر جا دارد و برودخانه اروند رود در مقابل شهر خرمشهر آبهای کارون ملحق میگردد بنابراین واقعیات جاری در امتداد رودهای دجله و اروند رود در سرزمینهای عراق و ایران از سه رودخانه بنام دیاله و کرخه و کارون بیشتر آبهای دجله و اروند رود را تشکیل داده است.

امتداد طول اروند رود :

ابتدای اروند رود از قرنه (گرنه) تا دریای خلیج فارس در حدود دو بیست کیلومتر مسافت مسیر دارد با این توضیح .

از قرنه عران تا خرمشهر ۷۲ کیلومتر از خرمشهر تا آبادان ۱۷ کیلومتر از آبادان تا خسرو آباد ۲۴ » » از خسرو آباد تا قصبه معمره که در مقابل بندر فاو عراق و آخر مسیر رودخانه بخلیج فارس میباشد ۹۰ کیلو متر تعیین حدود تقریبی شده است .

شهر حیره در ایام خلافت خلفاء

همین که مسلمین سرزمین عراق را تصرف در آوردند شهر کوفه را مقارن ساختمان شهر بصره یعنی در سال هفده هجری در ایام خلافت عمر بنیان گذاری شده و مقصود از ساختن کوفه این بود که در جانب غربی رودخانه فرات در قسمت سرزمین صحرائی آن رود ساخته اند که جای اردوگاه استواری برای سپاهیان اسلام در آنجا داشته باشند .

و این شهر مشتمل بود بر جلگه پهناوری در کنار شط و در نزدیکی شهر معروف حیره که از شهرهای قدیمی ایران است در عراق که در روزگار اشکانیان و ساسانیان کلیه سرزمین عراق بنام (دل ایران شهر نام داشته) .

و با ساختن شهر کوفه و بصره شهر قدیمی حیره رو بویرانی نهاد که جز خرابه چیزی باقی از سوابق آن نمانده است .

در حدود پنج کیلومتر در جنوب شهر کوفه خرابه های شهر حیره وجود دارد که در زمان ساسانیان شهری بزرگ و پر جمعیت بوده و در کنار آن دو کاخ معروف (خورنق) و (سدیر) قرار داشته اند .

گویند نعمان پادشاه حیره کاخ خورنق را برای بهرام گور شکارچی معروف بزرگ ایران بساخت و قتی که مسلمین پس از فتح بین النهرین شهر حیره دست یافتند ایوانهای با شکوه و پر ابهت کاخ خورنق آنها را بتعجب در آورد که بعد ها خلفاء آنرا منزلگاهی برای موسوم شکار خود قرار دادند .

شهر قادسیه و حمله به ایران

در حوالی این شهر بود که مسلمین در سال چهاردهم هجری به نخستین پیشرفت بزرگ خود در جنگ با ایرانیان نائل آمدند و در واقع این فتح کلید تسخیر تمام بین النهرین گردید و شهر قادسیه در پنج فرسنگی باختر کوفه جاداشته است .

سلیمان ابن عبدالملك

ابن قطیبة دینوری در کتاب الاماهه والسیاسیه میگوید :

سلیمان ابن عبدالملك درباره اخلاق و رفتار ایران با اعراب میگوید که از ایرانیان در حیرت و تعجب و امانده ام که بیش از هزار سال آنها بر فرمانروائی کردند . و يك لحظه محتاج مانشدند و کمتر از صد سال است که ما بر آنها حکومت می کنیم و يك دم هم از آنها بی نیاز نبوده ایم .

طاق کسری و دجله

فرو فیروزی ماملت پیداست هنوز . کیش زردشت ز آتشکده بر جاست هنوز
طاق کسری بلب دجله هویداست هنوز تخت جمشید بلند اختر برپاست هنوز
ماند آن قوم کزو ماند بجا نام و نشان .

اوستان سورستان

کتاب البدو التاريخ تألیف امام پلاذری بلخی صفحه ۷۴ و ۷۵ جلد
چهارم میگوید :

«السواد سوادان . سواد الکوفه وسواد البصره وسمى سورستان طولها من حد
الموصل الى آخر الکوفة المعروف به بهمن اردشير على فرات البصرة مائه وخمسة
وعشرون فرسخاً طولها وعرضها شمانون فرسخاً من عقبة حلوان الى العذيب مما يلي
البادية يكون ذلك مكرراً عشرة الاف فرسخ و الفرسخ اثناعشر ذراع و كل ذراع
مستعمر ومستنزل و كان مبلغ خراج السواد مائه الف الف درهم و خمسين الف
درهم و لم يزل على المقاسمة في ايام قباد ابن فيروز ذلك فانه سمها و وضع .
الخراج عليها .»^۱

این سرزمین دو قطعه زمینی است بنام کوفه و بصره به استان سورستان
معروف بوده که درازی آن از مرز موصل تا آخر نواحی کوفه امتداد داشته و در کنار
رود فرات جای سرزمین بصره را بهمن اردشیر نام آن بوده که درازی آن یکصد و

بیست و پنج فرسنگ و پهنایش هشتاد فرسنگ بوده است و این فاصله از عقبه
حلوان تا شهر عذیب بطرف سرزمین پهناوری کشیده شده که مجموع تمام آن در
حدود ده هزار فرسنگ میگردد و مقدار فرسنگ را دوازده هزار ذراع^۱ اندازه
دست میباشد و تمام آن سرزمین کشتزار و آباد و دارای سکنه هستند که در آن زمان
درآمد مالیات سالیانه آن يك میلیون و پانصد هزار درهم بوده و این تقسیم بندی
در ایام پادشاهی^۲ قباد فرزند فیروز ساسانی میباشد که این نام را بر این استان نهاده
و مالیات آنرا تعیین نموده است .

آنگاه میگوید در قسمت بعدی در خصوص لارویی رودخانه (دجله) چنین
فجعلت بذلك النصائح قبلها جوخی بین المذار و عبدسی نصارت صحاری و
سمیت تلك الدجلة العمياء بناتوضيح بالا دجلة العمياء یعنی دجله کور فعلی نهری
باريك و کم عمق بوده که گنجایش رد کردن آبهای دو رود فرات و دجله نداشته و
کسرای باصرف کردن مبالغی آنرا توسعه داد
فتحول الماء عنها وانفق كسرى مالا عظيماً على ان يحول الماء الى دجلة
العوراء فاعياه ذالك و دام .

رود دجله و فرات در نزديك دوشهر مذار و عبدسی که به هورالعظیم سرازیر
که پس از طی نمودن مسافت مسیر نیزار هورالعظیم نواحی آن دوشهر را سیراب آنگاه
بنهر دجلة العمياء (آروند رود) سرازیر و بخلیج فارس ملحق میگردد .
در بعضی سالها که بارندگی بیشتر میشده و باعث کثرت آب رودخانه ها میگردد
و چون نهر باريك دجلة العورا قدرت صرف کردن آبهای دجله و فرات نداشته و سر
میرفته است بر اثر این طغیان بحاصل کشتزارها خرابی و بشهرها صدمه زیادی
میرسانیده است

۱ - ذراع . مقياس اندازه دست از آرنج تا آخر انگشتان دست (کرو) بفارسی است
۲ - صد هزار هزار . يك میلیون و پانصد هزار درهم بيول رواج آنروز بوده .

بهمین سبب مردم دوشهر شکایت به پادشاهان ساسانی می بردند که بر اثر طغیان نهر دجله خسارات فراوانی وارد ساخته و مردم از هستی خود شدند زیرا این نهر قدرت انتقال آبهای دو رودخانه بدریا ندارد چون باریک و کم عمق میباشد این بود که انوشیروان دستور دادند نهر دجلة العوراء^۱ را توسعه و لارویی تابیش از پیش زیان بکشت زار مردم شهرها نرساند و باعث رضایت و آسایش آنها گردد و این دستور بوسیله ساتراپ^۲ اوستان سورستان انجام گردید و توسعه رودخانه از هورالعظیم آخر دهه رودخانه به خلیج فارس را لارویی که آبهای دجله و فرات را بخوبی رد کرده و مردم شهرها و قصبات مجاور نهر دجلة العمیا از ترس طغیان موسم بارندگیهای زمستان آسوده خاطر شدند.

نوشیروان یا نوشین روان

نوشیروان دادگستر فرزند قباد از پادشاهان دادگستر روزگار ساسانی بوده و اعراب او را (کسری) و رومیان (خسرو) خوانده اند و این لقب بدو دمان وی باقی ماند نوشیروان بزرگترین پادشاه ساسانی است . که در دادگستری مشهور و معروف دنیا بوده در ایام پادشاهی این پادشاه کشور ایران بیش از پیش توسعه یافت که بدین جهت لقب بزرگی به او داده شد و در سال ۵۳۱ میلادی بتخت پادشاهی جا گرفت و بعد از چندی بارومیان و تورانیان و هندیها و دیگر همسایگان جنگهای بسیاری کرد و همه را شکست داد سرانجام شام . بین النهرین . جزیره العرب . قفقاز و قسمت اعظم ماوراء النهر را مسخر کرد و سرمرز غربی ایران را تا دریای سیاه و دریای روم

۱ - ساتراپ . یعنی استاندار

۲ - دجلة العوراء اروند رود (شط العرب) دجله است

رساند امپراطور بنام ژشتین را در سال ۶۵۲ میلادی شکست داد و دولت روم را بمدت پنجاه سال پرداخت خراج و اداشت سالیانه مبلغ سی هزار سکه طلا پرداخت نماید . مدت چهل و هشت سال پادشاهی کرد و در سال ۵۷۹ درگذشت پسرش هرمز چهارم بجایش نشست .

بزرگمهر دانشمند معروف وزیر انوشیروان دادگر بوده که جمعی دیگر از علماء آنروز بوزارت داشته که فضلاء و دانشمندان و هنرمندان را همیشه مورد توجه خود داشته است و هنوز بیشتری از قلاع و پلها و ابنیه های عام المنفعه در بیشتر خاور میانه از آثار او باقی مانده است .

و مزدك را که در ایام پدرش قباد ظهور کرده بود با همه پیروان او پراکنده و متواری و این فتنه از بین ریشه کن ساخت .

نهرهایی که از رودخانه آروند رود جدا شده اند

يك نهر معروف خین که سرحد مرزی ایران و عراق در شمال خرمشهر جریان دارد و در کنار آن دهات و قصبات مرزی بنام نهر الحمد . قریه تمار - خمیسه . نهر مچری . سعیدان . نهر یوسف . نهر خمین و چند نهر دیگر در حاشیه این نهر تجزیه شده قرار دارند که همه نخلستان خرما و مسکن اهالی حومه شمالی شهر خرمشهر هستند و بیشتر مردم نشیمن این بلوك از تیره آل بو فرحان میباشند که رئیس آنها شیخ کاظم آل علی فرزند شیخ عباس سلطان میباشد .

سوابق تاریخی نهر خین خرمشهر

ابن سراپیون در صفحه ۴۹ میگوید :

نهرهای خاوری آروند رود (شط العرب) نهر دیان در حوالی شهر مفتوح و دستکره بوده که جای واقعی آن درست روشن است و دجلة العمیا یعنی دجله کور

که پیش از این بنام دجله مفتوح بوده و نیز نام يك شهری بوده در همینجا .
و اضافه کرده در زیر نهر دیان شهری بوده بنام بیان که در آخر دهانه آن
نهر بدجله جا داشته است و فاصله شهر بیان (خرمشهر) تا ابله ۱ شش فرسنگ
راه است .

ابن جریر طبری در تاریخ خود صفحه ۱۸۴ جلد ۱۱ میگوید :

و شهر بیان را سوق البیان گفته یعنی بازار ۲ بیان که در اطراف آبادی آن
شهر و نواحی آن توضیحاتی داده و در بزرگی بازارش مفصل گفته است .
ابن خردادبه در صفحه ۱۹۴ میگوید . فاصله شهرها را .

از بصره تا ابله چهار فرسنگ و از ابله تا شهر بیان (خرمشهر) پنج فرسنگ
و از بیان تا حصن ۳ مهدی شش فرسنگ و از راه نهر الجدیده هشت فرسنگ است

اعلامیه

اعلامیه چند روز قبل وزارت امور خارجه عراق بیانه هیئت نمایندگی این
کشور در سازمان ملل متحد که در رد نظریات و باصطلاح ذم اقدام يك جانبه ایران
منتشر شده است همزمان با ایداء و شکنجه بایرانیان مقیم عراق و زائرین ایرانی عتبات
و دست زدن بشیوه های غیر انسانی و قرون وسطائی نفی بلد آزار بدنی و پیریشان ساختن
خانواده ها و ضبط اموال آنان نه تنها در گسترش استدلال و برهان ایران در ابزار و
اعمال حق خویش خللی وارد نساخته بلکه بنحو وسیعی نفرت و خشم مردم خیر-
اندیش جهان را برانگیخته است .

۱ - ابله جای فعلی ترنه بوده .

۲ - بیان کنار نهر خین جای قریه تمار .

۳ - حصن مهدی کنار مارد منشعب از کارون بوده است و مهدی عباسی آنجا را

شهری ساخته .

حکومت عراق گویا بیشتر از این جهت عصبانی و برافروخته است که می بیند
علی رغم وسوسه ها و فتنه انگیزیهای خود ایران در تمامی مراحل ضمن اعمال نظر
حق گاهی از طریق توسل بمنطق و استدلال و برهان و شواهد و مدارك متقن و استوار
فرا تر نگذاشته و همواره متذکر این نکته بوده است که راه مسالمت راه مذاکره و
دست داشتن بحقایق و واقعیات بهترین و مشمربترین راههاست .

حکومت عراق در نخستین ادعاهای خود اینگونه بقلب حقایق می پرداخت
که گویا ایران بطور ناگهانی و دفعتاً و بلا مقدمه دست بعمل یکطرفه زده و بی ارزش
بودن قرار داد تیر ماه سال ۱۳۱۶ منعقد بین ایران و عراق را اعلام داشته و آن را
کان لم یکن تلقی کرده است تا مشکلی بر مشکلات موجود عراق که گویا همه ناشی
از مبارزه با استعمار است بیفزاید ...

این مطلبی است که در روزهای اول شدت بحران باصراحت در روزنامه ها و
گفته های مسئولان عراق منعکس بود . آنان بخيال خود میخواستند از پی اظهار
این ادعا بهره برداری های خاصی نمایند و مسائل را درهم و مغشوش کنند غافل از
اینکه طرف هشیار و دانا است و بی دلیل صاحب سخن نیست .

دولت ایران در رد این ادعا بتذکار این نکته پرداخت که اعتراض ایران نسبت
بقرار دادهای استعماری ۱۹۳۷ میلادی مطابق با ۱۳۱۶ هجری شمسی از دیر باز
شده و برطبق اسناد موجود برزمینه های فعالیت هائی که برای حل و فصل مشکلات
مرزی ایران و عراق صورت گرفته همواره متذکر این مسئله بوده و نظر خود را بالصراحت
در این باب اظهار داشته است . و فی المثل در ۱۸ آذرماه سال ۱۳۳۸ یعنی ده سال
قبل که « وزیر خارجه وقت ایران بمناسبتی رسماً در مجلس شورای ملی اعلام داشت
که دولت ایران سوای توجه بخط القعر یا خط منصف یا خط تالوگ که ناشی از يك
حکم معمول در روابط بین المللی است هیچ ملاك دیگری را در اداره امور شط العرب
برسمیت نمی شناسد و اتفاقاً شش روز بعد رادیو بغداد سخنگوی وزارت خارجه عراق

را در رد نظریات دولت ایران پخش نمود.

و باز در تاریخ دوازدهم دی ماه همان سال وزارت خارجه ایران بیانیه‌ای منتشر ساخت که طی آن اعلام شده بود دولت ایران جز خط منصف، معیار و ملاک دیگری را برای تعیین خط مرزی خود نمی‌پذیرد.

اسناد و مدارک دیگری باز هست که گواهی می‌دهند ایران مکرراً این نظر قانونی و حقوق خود را بسمع مقامات عراق رسانده است و مثلاً باز در تاریخ ۲۲ بهمن سال گذشته بود که رئیس هیئت نمایندگی ایران بر رئیس هیئت نمایندگی عراق طی نامه‌ای اطلاع داد که چون عهدنامه سرحدی ۱۹۳۷ از جانب دولت عراق نقض شده است و انگهی از لحاظ مرزهای آبی مغایر با اصول و عرف و حقوق بین الملل است. از جانب ایران بی‌ارزش و کان لم یکن اعلام می‌شود و سرانجام سفارت ایران در بغداد طی یادداشتی بشماره ۸۱ مورخ چهاردهم فروردین ۱۳۴۸ بی‌ارزش بودن عهد نامه مذکور را با اطلاع دولت عراق رساند.

اینست شمه‌ای از تاریخچه نظر و اقدام ایران و تصویری رود با همین توضیحات بی‌ارزش بودن ادعای مقامات دولت عراق در مورد ناگهانی و بی‌مقدمه بودن اقدام ایران روشن شده باشد و حاجت بوصف بیشتری نیست.

اما حکومت عراق در پی این ادعای پوچ و مجعول جز شکنجه و آزارزائران و ایرانیان مقیم عراق و هیاهو و جنجال بی‌ثمر کوچکترین پاسخی و حتی اشاره‌ای بهیچیک از استدلال‌های دولت ایران نداد و نکرد... و شاید در اینجا دیگر حق داشت زیرا پاسخ ملتی بدین براهینی جز قدم نهادن در طریق واقعی اصلاح امر دیگری نمی‌توانست باشد... که اینهم باشیوه مغالطه و سفسطه دولت عراق سازگاری نشان نمیداد حال بپراهمین دولت توجه کنیم...

دولت ایران قرار داد تحمیلی سال ۱۹۳۷ میلادی مطابق با سال ۱۳۱۶ هجری

شمسی را بی‌اثر و کان لم یکن اعلام میدارد زیرا اولاد با اصول مسلم و معمول در حق بین‌المللی منافات دارد.

یکی از مشخص‌ترین این اصول اصلی است در مورد تعیین حدود مرز در رودخانه‌های مشترک مرزی که همه جا بر اساس و بمعیار تعیین خط القعر یا خط تالوگ مشخص و معلوم می‌شود و مورد استثناء همین مورد خط مرزی در اروندرود است که بهیچ روی با تعالیم حقوق بین‌المللی و موارد معمول در نقاط دیگر جهان مطابقت ندارد... و البته ایران هم هرگز حاضر نیست که این استثناء ناشی از حکم استعمار را بپذیرد بیشتر و بمنظور دریافت متن و بطن داعیه حکومت عراق که همواره از مبارزه با استعمار و امپریالیسم دم می‌زند با اسناد موجود در آرشیو وزارت امور خارجه مراجعه نمائیم.

جالب‌ترین نکته در این اسناد این است که خود دولت انگلیس اذعان کرده است که در مقابله نامه سرحدی ۱۹۱۳ و ۱۹۱۴ منافع ایران زیر پا گذاشته است و از ترس اینکه مبدا ایران و عراق بر خلاف مصالح انگلیس با هم توافق نمایند و حدود شط را تعیین کنند شورای سلطنتی می‌شود و پیشنهادهایی برای رفع اختلاف ایران و عراق ارائه مینماید که پیشنهادهای ۳ و ۴ آن بسیار جالب توجه است.

بموجب پیشنهاد ۳ دولت انگلیس از عراقیها می‌خواهد که بر خلاف توصیه قبلی که فقط صد یارد جلوی آبادان را بایران تفویض مینمودند در مقابل آبادان امتیاز بیشتری بایران داده شود بطوری که قسمت واگذاری بایران تالوگ روبروی آبادان گسترش یابد مطلب در پیشنهاد مذکور عیناً با این عبارات عنوان شده است. «هیچگونه حل و فسخی معتبر نخواهد بود مگر اینکه بنحوی منطقی رضایت و خواست دولت ایران را فراهم نماید چنانچه این عمل انجام نشود دولت ایران در فکر استفاده از قدرت برای ایجاد موانع در راه اقدام طرف دیگر خواهد شد...

در پیشنهاد چهارم کمیسیون در دفاع از نظر خود اعلام میدارد: « از جهت اعمال سیاست عالیترا یعنی برقراری دوستی دائمی و صمیمانه با ایران پیشنهاد تالوگ بین دو کشور که باعث ایجاد چنین روابط دوستانه میگردد مورد توصیه است. از این جمله معلوم میشود که در شورای سلطنتی انگلیس بقدری زیر پا گذاشتن حق مسلم ایران بدیهی و روشن و غیر قابل دفاع تشخیص داده شده است که شرکت کنندگان ناگزیر بتوصیه قبول خط القعر در رودخانه مرزی مورد بحث گشته اند اما اثر استعمار از اینجا عیان می شود که پس از این توصیه ها و بررسی ها نماینده دریا داری انگلستان آقای (سیل) بشدت با این پیشنهادها مخالفت میکند و چنین ابراز اعتقاد صورت قبول خط القعر ممکن است در دسترسی انگلیس به بصره اشکالاتی تولید شود و یا لارویی دو نقطه مهم شط در دست ایران قرار گیرد . و نتیجتاً منافع انگلیس بخطر .

این اظهار نظر را تکرار میکنم .

آقای (سیل) نماینده دریاداری انگلستان میگوید نباید خط القعر را پذیرفت زیرا « ممکن است در دسترسی انگلیس ببصره اشکالاتی تولید شود و یا لارویی دو نقطه مهم شط در دست ایران قرار گیرد و نتیجتاً منافع انگلیس بخطر افتد . » نماینده دریا داری انگلیس آنگاه باین نتیجه میرسد که وزارت دریا داری انگلیس فقط حاضر بقبول خط مرزی قعرالمیاه در مقابل آبادان خواهد که تضادی با منافع انگلیس نمیتواند داشته باشد .

اجازه بدهید بگوئیم همه آن توصیه های شورای سلطنتی بریتانیا با این کلام بکنار رفت و نظر وزارت دریاداری انگلیس با آن محتوا و صورت سرمایه عقد قرارداد سرحدی ۱۹۳۷ گردید . و بهمین سبب است که ایران بخود حق میدهد آن را تحفه استعمار بداند و بشناسد .

و اما برهان دیگر ایران متکی و ناشی از همین نکات است که یکایک وصف شد . . . و برای آنکه نکته تاریخی باقی نماند این را هم توضیح میدهم ایران استناد میکند باصلی مورد قبول در حقوق بین الملل عمومی اصلی بنام (روبوس سیک استاینتبوس) .

بموجب این اصل هرگاه اوضاع و احوال موجب عقد قرار دادی از میان رفت و آن اوضاع و احوال در ایجاد و موضوعیت آن قرار داد نافذ بود بطور ضمنی قرار داد نیز از میان رفته است .

از حکومت عراق این بود که آیا آن دولت اوضاع و احوالی را که موجب انعقاد قرار داد شد یعنی وجود سیطره و سلطه استعمار را هنوز هم پایدار می بیند؟ آیا این دولت مدعی « مبارزه با امپریالیسم ، ماده چهار ضمیمه قرار داد را ندیده است که صریحاً برای او در راه تأمین منافع و حقوق دولت انگلیس تعهداتی اتخاذ میکنند و یا اگر دیده است این تعهدات را هنوز هم قبول دارد .

این دولت مدعی مبارزه با استعمار آیا باوجود چنین امارات و شواهد گویا از سایه سلطه استعمار در قرارداد ۱۹۳۷ چطور آن را هنوز محترم و غیر قابل بطلان میشناسد. سومین استدلال ایران متکی است باین نکته که دولت عراق یعنی دولت مدعی صاحب نفوذ بودن قرار داد خود عملاً مفاد دو ماده ۴ و ۵ این قرار داد را نقض کرده است و این دو ماده ای است که برای ایران در بهره برداری و اداره کشتی رانی شط حقی قائل شده است .

پس بهر صورت مطلب که نظر می کنیم . باین نتیجه می رسیم که حکومت عراق در برابر براهین و کلام منجز و متکی به منطق ایران کوچکترین استدلالی نکرده است و معلوم نیست چه مغزی در این میان حکم نموده است که بجای پاسخ گوئی منطقی راه مغلطه و جنجال و هیاهو و آزار کردن مردم پیش گرفته شود. آزار کردن مردمی که بزیارت مراقد اولیاء دین رفته اند . آزار کردن مردمی که در آنجا خانه

و کاشانه‌ای پرداخته و چون مردمك چشم از عتبات اولیاء خدا حفاظت کرده و در مسیر زندگی بار سنگینی از اقتصاد عراق را بدوش گرفته‌اند. روشها از کجا مایه می‌گیرد؟ سرچشمه این هیاهوها و آزارها خلط مبحثها چیست؟ و آنگاه خود بسرعت به پاسخ پرسش خود می‌رسند.

شرایط زمان را بیاد می‌آورند. می‌بینند بهنگامی که دولت انگلیس اعلام داشته است می‌خواهد قشون خود را از خلیج فارس بدرکند.

بهنگامی که از لحاظ مصالح استعمار لازم است گفته شود که اگر قوای انگلیس از خلیج فارس برود ... این منطقه را آشوب و جنگال فرا خواهد گرفت.

این نواها از دهان حکومت عراق خارج میشود و ناگهان همان صاحب نظران متوجه میشوند که شباهتی بین این نوا و عقیده ادوارد هیث رهبر محافظه کار انگلیس در انتقاد از تصمیم حزب رقیب ولی حاکم او وجود دارد که در ستاندی نایمز اینگونه منعکس شده است.

بهتر آن است که مدام بوضع خلیج بنگریم و به بینیم چه سیاستی بمنافع بریتانیا خدمت بیشتر می‌کند.

و نیز متوجه میشوند که بیهوده نیست در پی این هیاهو و علی‌رغم استدلالهای ایران بنگاه سخن پراکنی بریتانیایی. بی. سی از عراق محبوب یاد می‌کند و بخیال خود آن را محق قلمداد مینماید.

ولج ایران راه خود را خواهد پیمود ... راهی که جلوه گاه حقیقت است توطئه استعمار نیز در برابر اراده‌ای که اینک در پی دریافت حق بمیدان آمده است درهم شکسته خواهد شد.

و بار دیگر و این بار بدست ایران چراغ حق خواهی و حق پرستی فرزندان خواهد ماند. (قسمتی از سخن روز ۴۸/۲/۱۰ خبرگزاری پارس)

اصطخری در صفحه ۸۹ نوشته و میگوید:

فاصله از حصن مهدی تا بیان شش فرسنگ است و بیان دارای منبر میباشد و آخرین سرحد مرزی خوزستان قرار دارد. (شهر بیان کنار نهر خین جای نهر الحد بوده).

قدامت ابن جعفر در صفحه ۵۹۱ میگوید:

از بصره تا ابله چهار فرسنگ و از ابله تا بیان پنج فرسنگ است و بیان دارای منبر میباشد.

و نهر خین بعد از قصر شیخ خزعل از رودخانه آروند رود در قسمت شرقی بقله رودخانه تجزیه شده به مسافت قریب بشش کیلومتر امتداد دارد و در قسمت ایران دهات و حومه خرمشهر که اول نهر قریه خین و آخر آن قریه نهر الحمد است و در قسمت غربی آن نهر محاذات دهات ایران در کنار حاشیه به شله آغوات (خواجه‌ها) و بوارین و جزیره میباشند.

دوم نهر پل نو (ابو جذیع) این نهر نیز از رودخانه آروند رود جدا شده و ابتدای دهنه آن گمرک فیلیه و دهستان سوره از (آروند رود) بداخله نخلستانها امتداد یافته که از این نهر نیز نهرهای کوچکتری منشعب ساخته‌اند جهت آب دادن نخلهای نواحی آن نهر و در کنار هر نهری خانه صاحب آن نخلستان میباشد که از چینه گلی حیاط چند اطاقی باندازه نیاز عائله خود ساخته و در آن نشیمن دارند و از ثمره حاصل کشتزار خود امرار معاش مینمایند.

و دهات دیگر کنار این نهر پل نو. قریه مصلاوی. عریض. عربیدیه. کوه النواصر. ملاکه. ابوسدره. کوت الدمنه. مندوان. درازی آن نهر قریب چهار کیلومتر میباشد و اول آن گمرک فیلیه و آخر آن قریه مندوان قرار دارد. همه‌ی نواحی آن نهر و نهرهای دیگر منشعب از نهر پل نو نخلستان و کشتزارها و دیگر حبوبات و اشجار موسمی محلی است که بوسیله جزر و مد رودخانه پر خالی میشوند.

سوم (نهر دربند).

در بند شمالی و دربند جنوبی در ابتدای حاشیه نهری قرار دارند که از رودخانه اروند رود بداخله سرزمین شرقی رود کشیده شده و چون ۲ دهستان دربند شمالی و جنوبی در دو طرف امتداد آن نهر جا دارند بدین جهت نام آن نهر دربند گفته شده و این نهر مانند نهرهای دیگر دو طرف حاشیه آن همه نخلستان خرما و کشتزارهای موسمی مردم نواحی آن میباشد و ابتدای نهر دو دهستان در بند است و در کنار آن قریه عساجوه . نزله . و یکصد دستگاه منازل کارگران گمرک و آخر نهر دربند قریه سر حانیه میباشد .

چهارم نهر معموری . در پشت اداره بندر خرمشهر از رودخانه اروند رود جدا شده در میانه دهستان معموری و اردن نهرهای تجزیه شده نواحی آن به نخلستان آب میرساند و بعلاوه آب آن مصرف نظافت مردم نیز علاوه بر کشتزارها میگردد این فقط درازی آن همان امتداد قریه معموری است و اخیراً جزء شهر خرمشهر شده و آب تصفیه و برق مانند شهر استفاده مینمایند و آخر نهر معموری در بازار معروف به شیطان بازار پایان می پذیرد و شیطان بازار قبل ازین سوق العیزان میگفته اند .

پنجم نهر حیزان - این نهر در بغله شمالی ادارات گمرک خرمشهر از رودخانه اروند رود منشعب در کنار جنوب دهستان معموری شمال دهستان حیزان به داخله نخلستان نواحی آن دو ده جریان دارد و مانند دیگر نهرها بوسیله جزر و مد پر و خالی میشود و تقریباً بعد از لاروبی نهرها مجرای جریان آب تمام کشتزارها بوسیله جزر و مد رودخانه اروند رود که از خلیج فارس تقویت میشود و طبیعی است در نواحی خوزستان .

و مسئله چاه قنات و چشمه و آب انبار مانند بیشتر نواحی داخله ایران در جنوب غربی و جنوب خوزستان مطرح نیست زیرا بوسیله رودخانهها آبیاری میشوند تمام سرزمین آن نواحی .

ششم نهر فصیلها - این نهر از رودخانه اروند رود جدا گردیده در پشت محوطه نیروی دریائی جنوب عبور میکند در میانه درختان خرما قریه محرزى به رودخانه بهمنشیر ملحق میگردد .

این نهر پشت بخش کوت شیخ و قریه حیاحه و محرزى در مسیر خود درختان اشجارهای گوناگون را آبیاری بوسیله جوبهای متعددی که از این نهر و کانال عضدی منشعب گردیده این سرزمین را سرسبز و خرم نگه داشته و نهر و جوبها بوسیله آب رودخانهها بنام جزرومد که با دریای خلیج فارس هم آهنگ میباشد پر و خالی میگردد در مدت ۲۴ ساعت دوبار و بهمین سبب همیشه این نواحی جنوب غربی و جنوب خوزستان سرسبز و خرم و همه گونه اشجار موسمی در فصول مختلف سال دارد هفتم کانال عضدی - رشته رودیست که در میانه شهر خرمشهر می گذرد و سیله ارتباط کارون برود بزرگ اروند شده است و این کانال از پوزه قریه کعبی ها تا مقابل محوطه نیروی دریائی و گمرک خرمشهر برودخانه اروند رود ملحق میگردد .

نهرهای قدیم در شهر خرمشهر

در ابتدای آبادی محمره نهرهای متعددی در نواحی آن لاروبی شده بود که بوسیله آن نهرها هم امور فاضل آب شهر انجام میشد و هم آب رودخانه بمزارع و نخلستان کناره شهر میرسانید که با پر و خالی شدن رود بوسیله جزرومد آب آن رود نهرها نیز پر و خالی میشدند و بین ۲ تا سه سال آن نهرها لاروبی میگرددند تا از پر شدن گل ولای جلوگیری شده باشد

و آن نهرها بنام نهر الحیزان نهر سید عبدالقاهر نهر المحمر نهر سیه معتوق نهر چاسبی نهر سید حسین نهر صبیها نهر دره نهر سیاب و پشت گمرک نهر معموری موجود است و نهرهای نام برده بر اثر تغییراتی که در شهر گردیده برخی در جای خود باقی و بعضی را پرو خیابان شده اند .

شهر بصره در کنار دجله

بصره از شهرهای ایجاد شده قرن اول اسلام در خلافت خلیفه دوم بنا گردیده که فاصله آن تا شهر بغداد ۴۶۰ کیلومتر میباشد که در ایام خلفاء بنی امیه دارای پنجاه هزار نفر بوده و در زمانمداری ابن زیبا جمعیت آن بدویست هزار نفر رسیده و در آن زمان بصره مرکز علوم و معارف اسلامی بشمار میرفت و آبادی آن کمتر از شهر کوفه نبود و مرکز بندری و بازرگانی اسلام بود و شهر بصره میدان تاخت و تازهای فراوانی بین ایران و عثمانیها گردید که سرانجام در سال ۱۰۸۴ هجری به قلمرو عثمانی پیوست .

و در سال ۱۱۰۷ دولت ایران از عثمانیها متصرف شد پس از جنگی سختی باز عثمانیها پس گرفتند و نیز پس از يك جنگ شدید از نو بتصرف قوای ایران در آمد و این بار مدت سه سال بصره در دست ایران بود بعد از این مدت از نو بین ایران و ترك جنگ سختی در گرفت در سال ۱۲۳ هجری بدست عثمانیها افتاد و در سال ۱۲۳۱ هجری از طرف وهابیها تصرف شد و از كف تركان تاجندی بیرون رفت آنگاه ابراهیم پاشای مصری آنجا را از وهابیها گرفت و مدت هشت سال در تصرف او بود آنگاه مجدداً بدولت عثمانی بازگشت کرد و پس از شکست دولت عثمانی در جزیره العرب در جنگ اول بصره جزء کشور عراق گردید .

مقدسی در احسن التقاسیم میگوید در سال ۱۷ هجری در خلافت عمر بصره ایجاد شد و جنگ جمل در نواحی بصره رخ داده است و تا نیمه قرن چهارم هجری مقدسی میگوید شهر بصره دارای سه بزرگ و بازار بزرگ و آباد پر جمعیت که پر جمعیت ترین تمام شهرهای عراق بعد از بغداد بوده و دارای کاروانسرا و مسافر خانهها بوده است و نزدیک این شهر قبر طلحه و زبیر که از بزرگان اسلام بوده اند می باشد .

طول جغرافیائی :

فاصله هر نقطه از نصف النهار معین را بحساب درجه درازی جغرافیائی آن نقطه می نامند اگر نقطه در مشرق نصف النهار باشد طول را شرقی دگر در مغرب باشد طول غربی میگویند و هر نصف النهاری را میتوان مبداء قرار داد ولی معمولاً جریان نصف النهاری که از شهر پاریس پایتخت فرانسه و یا از گرینویچ لندن یا مسکو میگذرد مبداء قرار میدهند و از خواص طول جغرافیائی این مبداء ساعات مناطق واقع بروی يك نصف النهار یکسان است .

خط استوا :

خطی دایره و فرضی و شرقی و غربی که کره زمین را بدو قسمت تقسیم میکند آن را خط استوا میگویند .

اوج و مدار آن :

مدار زمین و دیگر سیارات منظومه شمسی بدور خورشید بیضی است که خورشید در یکی از دو کانون آن جادارد و دورترین نقطه مدار بخورشید در اصطلاح جغرافیائی اوج دمیده میشود .

اقیانوس :

بدریاهای زیاد بزرگ و عمیق در کره زمین گفته میشود که رویهم رفته در دنیای جهان امروز پنج دریا وجود دارد بنام اقیانوس گفته شده اقیانوس کبیر اقیانوس اطلس اقیانوس منجمد شمالی اقیانوس منجمد جنوبی و اقیانوس هند میباشد .

خلیج :

قسمتی که از دریا در خشکی پیشرفته و سه طرف آن را خشکی فرا گرفته باشد گرچه دریای خلیج فارس باشد آن را خلیج میگویند .

باب یا تنگه :

دماغه مانندی که از زمین پیشرفتگی در دریا داشته و مانند رشته شاخه ای از دریا بین دو خشکی قرار داشته که دو دریا را بهم پیوندد آنرا تنگه میگویند مانند

تنگه هرمز انتهای خلیج فارس بدریای مکران است که معروف به تنگه هرمز و بحر بی مطیق باب الهمز آخر الخلیج الفارسی در کتب جغرافیائی تاپیش از سالهای ۱۳۴۰ خورشیدی ثبت رسیده است .

جریان‌های دریائی :

اختلافات دریائی درجه حرارت هوائی مناطق استوا و قطبی موجب تغییر درجه حرارت آبها سطحی این دو منطقه بشود چون آب گرم سبکتر از آب سرد میباشد بین بخشهای گرم دریا و مناطق سرد آن جریان‌هایی را برقرار میدارد که معروفترین آنها جریان خلیج کورشیو و غیره میباشد که در عالم دیده شده .

جزر و مد دریا :

بالا آمدن آب دریا و فرونشستن آنرا جزر و مد گویند و علت آن جاذبه ماه خورشید و سایر ستارگان میباشد :

این تغییرات در دریا‌هایی که بسته اکثرأ در هر شبانه روزی دوبار جزر و مد صورت میگیرد و در بعضی دریا جزر و مد در ماه دوبار روی میدهد .

موج دریا :

حرکات طبیعی دریا را موج میگویند و عامل اصلی موج دریا بادهای تند میباشد که سبب قدرت آن دریا بخروش می‌آید و گاهی تا ۱۵ متر ارتفاع داشته‌است .

جزیره :

قطعه خاکی است که در میانه آب سر برون آورد آنرا جزیره میگویند و اگر چند قطعه نزدیک بهم باشند و در مالکیت یک کشور بوده‌است آنرا مجمع الجزایر گفته میشود بمانند مجمع الجزایر بحرین در فارس که متعلق به ملت ایران است .

خط الرأس :

انتهای چندکوه بدو بهم پیوسته را خط الرأس نام دارد در اصطلاحات جغرافیائی

عرض جغرافیائی :

فاصله هر منطقه از خط استوا عرض جغرافیائی آن منطقه نامیده می‌شود و

و بر حسب آن منطقه یاد شده در شمال یا جنوب خط استوا باشد عرض شمالی و یا جنوبی خواهد بود و کلیه مناطق واقع بر یک مدار دارای آب و هوای مانند یکدیگرند .

دریاچه :

قسمتی از آبهای محدود کره زمین که بدریای بزرگ اتصال ندارد آنرا دریاچه میگویند مانند دریاچه رضائیه در شمال

دریا :

آب زیاد انبوه پهناور که محیط وسیعی را اشغال کرده باشد و به اقیانوس راه داشته باشد مانند دریای مکران که به اقیانوس هند متصل است آنرا دریای میگویند .

مدارات :

دایره‌هایی بموازات خط استوا کوچکتر میشوند و خود خط استوا بزرگترین مدار زمین است .

دماغه :

پیشرفتگی خشکی در آب دریا یا در اقیانوس را دماغه گویند مانند دماغه امید .

ساحل :

در فارسی مُصْطَلَح است بجای کلمه ساحل (کرانه) میگویند که کناره حاشیه خشکی بدریا است و بعبارت دیگر مشترك خشکی‌ها با سطح دریا با خط افقی گردش مسیر دریا شامل پست بلندی آنرا بحر بی ساحل و بفارسی کرانه نام دارد و عوام آنرا کناره میگویند .

شبه جزیره :

قطعه‌ای از خاک از سه جانب آن آب فرا گرفته باشد و یکطرف آن متصل بخشکی باشد میگویند شبه جزیره مانند بندر بوشهر در خلیج فارس .

جزیره :

قطعه خاکی است که بر اثر کثرت رسوب گل ولای زمینی که سر از جریان آب

بیرون کشیده باشد و درمیانه آب رود یا دریا قرار داشته باشد آنرا جزیره میگویند مانند جزیره خارک در خلیج فارس و جزیره مینو در رودخانه اروندرود میباشد.

فلات :

دشتی پهناور و مرتفع که حد اقل ارتفاع آن از ۲۰۰ متر کمتر نباشد آنرا فلات میگویند.

جلگه :

زمینی که صاف و هموار است که کوه تپه نداشته باشد و حداکثر ارتفاع آن به ۲۰۰ متر نرسد آنرا جلگه میگویند.

شهر بغداد

نقل از ابن اثیر عالم آراء عباسی :

بغداد پایتخت کشور عراق واقع در طرفین رود دجله جمعیت ۴۰۰ هزار نفر و مساجد بسیاری دارد و مزار جمعی از ائمه و مشایخ و علماء و مشاهیر اسلام مانند حضرت امام موسی کاظم . ابوحنیفه . امام حنبل . شیخ جتید بغدادی . شیخ شبلی و عبدالقادر گیلانی . زبیده زن هارون الرشید و چند نفر از علماء دیگر نیز در این بخاک سپرده شده اند .

بغداد را دومین خلیفه عباسی ابوجعفر منصور از سال ۱۴۵ تا ۱۴۹ هجری بنا نمود و پایتخت خود را در این شهر قرار داد و نام پیشتر این شهر دارالسلام بوده و کلمه بغداد فارسی میباشد و گفته اند یعنی باغ داد که این باغ بوستان و یا بوستان متعلق به داد بوده است .

بروایت دیگر (باغ داد) یعنی عدالت خانه و یا بقول امروز دادستانی . بغداد در زمان خلافت رشید و مأمون مرکز عالم اسلام گردید که در آن کتابخانه هامدارس رصدخانه ها و مؤسسات علمی بسیار در آن پیدا شد که از تمام شهرهای بزرگ اسلامی

برای یاد گرفتن علوم می آمدند .

جمعیت شهر بغداد در این زمان به پیش از دو میلیون نفر رسیده بود در آن زمان مهم ترین مدرسه بغداد مدرسه نظامیه که از بنیاد عضد الدوله دیلمی و دیگر از اصلاحات آن پادشاه بیمارستان عضدی در بغداد بوده است .

جنگهای دوره تسلط آل بویه و سلجوقیان و طغیان های دجله حریق های پی در پی و قحطی ها و نبودن غلات بمرور از آبادی افتاد و سرانجام در سال ۶۵۶ هجری عباسیان منقرض و هلاکوخان بر شهر بغداد استیلا یافت که هفتصد هزار نفر را در جنگها کشتند و در سال ۷۹۵ و ۸۰۴ هجری نیز طی دو حمله تیمورلنگ آنچه آثار نفیسه بغداد باقی مانده بود از بین رفت و بیشتر مردم به قتل رسیدند و شهر بغداد بیشتر بویرانی کشید .

شاه اسمعیل صفوی پادشاه ایران در سال ۹۰۶ هجری بغداد را متصرف شد سی سال پس از آن سلطان سلیمان پادشاه عثمانی آنجا را از ایرانیان پس گرفت بعد از آن چندین بار بغداد بین ایرانیان و عثمانی دست بدست گشت سرانجام سال ۱۰۴۸ هجری در زمان سلطان مراد چهارم ضمیمه متصرفات عثمانی کرد .

بغداد که مسیر خط ارتباطی شرق و غرب واقع شده در قدیم اهمیت زیادی داشت و مرکز تجارت آسیا و اروپا بحساب میآمده .

ولی با پیش آمدن افتتاح راه دریائی دماغه امید در جنوب افریقا و لاروبی ترعه سوئز بغداد را از اهمیت پیشین انداخت و با این حال بغداد هنوز از مهم ترین شهرهای تجارتی آسیای غربی بشمار میآورند .

اولین نهری بزرگ که از فرات جدا گردید و بدجله میریخته نهر عیسی بود که در سال ۱۴۵ هجری منصور خلیفه عباسی در بالای مصب آن بدجله شهر مدور ساخت شهر مدورا اساس و هسته شهر بغداد شده است .

جلد ۴ شاهنامه فردوسی فرستادن خاقان دختر خود را نزد نوشیروان
(انوشه روان)

سپه را ز بغداد بیرون کشید _____ سرا پرده نو به هامون کشید

جزای حسن عمل بین که روزگار هنوز

خراب مینکند بارگاه کسری را

بر اثر بروز حوادثی که بین دولت ایران و عراق رخداد از طرف ارتش شاهنشاهی
در این خصوص مجله‌ای چاپ میشد برای استناد واقعیت مطلب عین اوراق آن مجله
در کتاب ضمیمه و جزء مطالب و حوادث تاریخی قرار گرفته است .

نشریه شماره ۲ ارتش مورخه خرداد ماه ۱۳۴۸ خورشیدی .

خاقانی شاعر بزرگ ایران

قرن ششم هجری

هان ای دل عبرت بین از دیده نظر کن هان

ایوان مدائن را آئینه عبرت دان

يك ره ز لب دجله منزل به مدائن کن

وز دیده دوم دجله بر خاک مدائن ران

خود دجله چنان گرید صد دجله خون گویی

کز گرمی خونا بش آتش چکد از مژگان

از آتش حسرت بین بریان جگر دجله

خود آب شنیدستی کاتش کندش بریان

تا سلسله ایوان بگست مدائن را

در سلسله شد دجله . چون سلسله پیچان

دندانۀ هر قصری پندی دهدت نو نو

پند سر دندانۀ بشنو ز بن دندان

گوید که تو از خاکی ما خاک تو ایم اکنون

گامی دو سه بر ما نه و اشکی دو سه هم بفشان

از نوحه جغد الحق مائیم به دردر

از دیده گلابی کن ، درد سر ما بنشان

آری چه عجب داری کاندل چمن گیتی

چغد است پی بلبل ، نوحه است پی الحان

بر دیده من خندی کاین جاز چه می‌گرید

گریند بر آن دیده کاین جا نشود گریان

این است همان ایوان کز نقش رخ مردم

خاک در او بودی دیوار نگارستان

این هست همان درگه کو راز شهان بودی

دیلم ملک بابل ، هندو شه ترکستان

این هست همان صفه کز هیبت او بردی

بر شیر فلک حمله شیر تن شادروان

پندار همان عهد است از دیده فکرت بین

در سلسله درگه ، در کوکبه میدان

ما بارگه دادیم ، این رفت ستم بر ما

بر قصر ستم کاران گوئی چه رسد خذلان

دجله میگرید

واقعه اروند رود و اقدامات شتابزده و ناپخته هیئت حاکمه عراق و رفتار خشونت آمیز و وحشیانه شرطه‌های عراقی نسبت بزائران و عاشقان عتباب مقدسه و مجاوران درگاه قدسی مرتبت امیرالمؤمنین علی علیه السلام، خاصه بی حرمتی و تجاوزکاری بیش‌رمانه این شرطه‌ها در حریم قدس و کبریائی شهیدان کربلا و ایجاد تضییقات و خشونت و رفتار سبعانه نسبت بایرانیان مقیم عراق، حبس و شکنجه و غارت و ازین بردن اموال آنان باریگر توجه آمیخته بانگرانی جهانیان را نسبت بحکومت‌های بی‌ثبات و بی‌قراری سرزمین که هر آن مرکز وقوع حوادث خون‌آلود و وحشیانه‌ای است قرار داده، در میان خون و دود و آتش خاور میانه واقعه تازه‌ای آفریده‌است. این وقایع بار دیگر بایرانیان فرصت و مجال داد که عالیت‌ترین و پیرشکوه‌ترین احساسات و عواطف خود را نسبت به میهن و شاهنشاه آریا مهر ابراز دارند.

در سراسر کشور خون در رگ‌های مردم بجوش آمده و فرد فرد فرد ملت ایران از زن و مرد و کوچک و بزرگ جان بکف آماده‌اند تا در راه سرافرازی پرچم سه رنگ ایران فدا سازند.

هر جا پای سربازان دلیر و همیشه پیروز ایران رسید مقدم آنان پر از گل و اشک شوق و شادی گردید.

غلیان احساسات مردم خاصه در خوزستان که بمرکز وقایع نزدیکتر است بحدی است که اگر دولت ایران در فرونشاندن آن اقدامات فوری و اساسی معمول نمیداشت بدون شك در همان روزهای نخست جوانان خوزستانی خود را بسواحل دجله و فرات می‌رسانیدند و ضمن حفظ هم‌میهنان خود نگاهبانی عتباب مقدسه را بعهده می‌گرفتند و بطور قطع هیچ نیروئی هم قادر بجلوگیری از آنان نبود.

نام دجله و فرات در فکر ما و روح ما و شعر و ادب ما حتی بیش از رودهای

دیگر ایران اثر گذاشته وای بسا که دجله بیش از آنان در کنار خود شاهد مجد و عظمت و شکوه فرمانروائی‌های ایران بوده است. گوئی دجله در هیاهوی ابدی خود بر آنچه براروند رود می‌گذرد می‌گریزد.

متن عهد نامه ۱۳۱۶

ماده واحده

مجلس شورای ملی عهدنامه سرحدی بین دولت شاهنشاهی ایران و دولت پادشاهی عراق را که مشتمل بر شش ماده و یک پروتکل است و در تاریخ سیزدهم تیر ماه ۱۳۱۶ مطابق چهارم ژوئیه ۱۹۳۷ در تهران بامضاء رسیده است تصویب مینماید. این قانون که مشتمل بر یک ماده و پیوست بمتن عهدنامه سرحدی و پروتکل است در جلسه بیست و پنجم اسفند ماه یک هزار و سیصد و شانزده بتصویب مجلس شورای ملی رسید.

عهدنامه سرحدی بین کشور شاهنشاهی ایران و کشور پادشاهی عراق اعلیحضرت همایون شاهنشاهی ایران از یک طرف و اعلیحضرت پادشاهی عراق از طرف دیگر.

نظر بمیلی که در تحکیم علائق مودت برادرانه و حسن موافقت بین دو کشور دارند و برای اینکه بطور قطع خاتمه بمسئله سرحدی بین مملکتین بدهند تصمیم بانعقاد این عهد نامه نموده و برای این منظور اختیار داران خود را بقرار زیر معین نمودند.

از نشریه ۲ ستاد بزرگ ارتشتاران روابط عمومی

چاپخانه ارتش شاهنشاهی ایران ۲۴ اردی بهشت ماه ۱۳۴۸

ماده ۱

طرفین معظمین متعاهدین موافقت دارند که اسناد ذیل با استناد اصلاحی در ماده (۲) این عهدنامه پیش بینی گردیده دارای اعتبار میباشد و طرفین موظف مراعات آنها میباشند.

الف - پروتکل راجع به تحدید حدود ترکیه و ایران که در ۴ نوامبر ۱۹۱۳ در اسلامبول بامضاء رسیده است.

ب - صورت مجلسهای جلسات کمیسیون تحدید حدود سرحدی ۱۹۱۴ نظر به مقررات این ماده و باستثنای آنچه در ماده ذیل پیش بینی گردید خط سرحدی بین دو کشور بقراری است که از طرف کمیسیون مزبور تعیین و ترمیم شده است.

ماده ۲

خط سرحدی بجلوترین نقطه جزیره شطیط (تقریباً در ۳۰ جبه و ۱۷ قه ۲۵ نیه از عرض شمالی و ۴۸ جبه و ۱۹ قه ۲۸ نیه طول شرقی) رسیده بطور عمود از حد آبهای جزری بتالوگ شطالعرب ملحق میشود و تانقطه واقع در مقابل اسکله فعلی نمره يك آبادان (تقریباً در ۳۰ جبه و ۲۰ قه و ۸/۴ نیه عرض شمالی ۴۸ جبه و ۱۶ قه و ۱۳ نیه طول شرقی) آنرا تعقیب مینماید.

از این نقطه مجدداً خط سرحدی بسطح آبهای جزری متصل شده و خط سرحدی را بطوریکه در صورت مجالس ۱۹۱۴ توصیف گردیده است پیروی مینماید. بمحض امضاء این عهدنامه طرفین متعاهدین معظمین کمیسیونی برای نصب علائم سرحدی که محل آنها از طرف کمیسیون مذکوره در بند (ب) ماده اول این عهد نامه تعیین گردیده تشکیل میدهند و علائم جدیدی را که لازم بدانند نصب خواهند کرد ترکیب کمیسیون و پروگرام کارهای آن بوسیله موافقت مخصوصی بین طرفین معاهدین تعیین خواهد گردید.

ماده ۴

از نقطه ای که حدود اراضی دولتین بشط العرب میرسد تا دریا مقررات ذیل نسبت بشطالعرب اجرا خواهد گردید.

الف - شطالعرب بطور متساوی برای کشتیهای تجارتی کلیه کشورها باز خواهد بود.

کلیه عوارض مأخوذه جنبه حق الزحمه را داشته و منحصرأ بطور عادلانه به مصارف نگهداری و قابل کشتی رانی بودن یا بهبودی راه کشتیرانی و مدخل شط از طرف دریا تخصیص داده خواهد شد و یا به مصارفی که مفید برای کشتیرانی است خواهد رسید. عوارض مذکوره بر اساس ظرفیت رسمی کشتیها و یا آبخوری و یا توامأ هر دو حساب خواهد شد.

ب - شط العرب برای عبور ناوهای جنگی و کشتی دیگر طرفین برای تجارت اختصاص ندارند باز خواهد بود.

ت - این موضوع که در شطالعرب خط سرحدی گاهی حد آبهای جزری و گاهی تالوگ و یا وسط المیاء را تعقیب مینماید بهیچوجه بحق استفاده طرفین متعاهدین در تمام مجرای شط صدمه وارد نمی آورد.

ماده ۵

نظر باینکه طرفین متعاهدین بطوریکه در ماده ۴ این عهدنامه تصریح گردیده منافع مشترك در کشتیرانی رانی شطالعرب دارد متعهد میشوند قرار دادی راجع به نگهداری و بهبود راه کشتیرانی و حفاری و راهنمایی و عوارضی که باید اخذ بشود و تدابیر صحی و اقداماتی که باید برای جلوگیری از قاجاق بشود و همچنین کلیه مسائل راجعه به بحر پیمائی در شط العرب منعقد سازند بطوری که در ماده ۴ این عهد نامه تصریح گردیده است.

این عهدنامه بتصویب رسیده و اسناد تصویب در بغداد در اسرع اوقات ممکنه مبادله خواهد شد عهد نامه مزبور از روز مبادله اسناد تصویب به موقع اجرا گذارده خواهد شد.

بناء علیهذا نمایندگان طرفین متعاهدین این عهدنامه را امضاء نمودند .
در تهران بزبان عربی . فارسی و فرانسه تحریر یافت و در صورت بروز اختلاف متن فرانسه معتبر میباشد .

بتاریخ سیزدهم تیرماه ۱۳۱۶

پروتکل (☆)

در حین امضاء عهدنامه دراجع به تحدید حدود بین ایران و عراق طرفین متعاهدین معظمین نسبت بمراتب ذیل توافق حاصل نمودند .

۱ - خطوط طول و عرض جغرافیائی که در ماده دوم عهدنامه فوق الذکر تقریبی معین شده است بوسیله کمیسیون فنی که مرکب از اعضای متساوی العده طرفین متعاهدین خواهد بود بنحو قطعی معلوم میگردد .

خطوط طول و عرض جغرافیائی که بدین طریق و در حدود مساده مزبور فوق بطور قطعی معین گردید در يك صورت جلسه قید و صورت جلسه مزبور پس از امضاء اعضاء کمیسیون فوق الذکر جزء لایتجزای عهدنامه تحدید حدود خواهد بود .

۲ - طرفین متعاهدین معظمین تعهد می کنند که در ظرف یکسال از تاریخ اجرای عهدنامه قرار دادی را که بموجب ماده ۵ آن پیش بینی شده است منعقد سازند

* پروتکل ستند توافقی بین طرفین عهدنامه است که در صورت لزوم به عهد نامه افزوده می شود و معمولاً جزء لایتجزاء آن می باشد .

هرگاه با وجود بذل مساعی طرفین قرار داد مذکور در ظرف مدت یکسال با امضاء نرسید طرفین می توانند این مدت را با موافقت یکدیگر تمدید نمایند در ظرف مدت یکسال مذکور در قسمت اول این ماده و همچنین در ظرف مدتی که تمدید بعمل می آید (اگر تمدید بعمل بیاید) دولت پادشاهی عراق اجرای تمام مسائل مربوط بقرار داد مزبور را بر اساسی که فعلاً معمول است بمعهد خواهد گرفت و دولت شاهنشاهی ایران را هر شش ماه یکمرتبه در جریان کارهایی که انجام یافته و وجوهی که گرفته شده و مخارجی که بعمل آمده و هر نوع اقدام دیگری که اجرا شده باشد خواهد گذاشت .

۳ - هرگاه یکی از طرفین متعاهدین معظمین بيك ناو جنگی یا ناوهای دیگر دولتی که اختصاص بتجارت نیافته و متعلق بدولت ثالثی باشد اجازه دهد تا به بنادر خود واقع در شط العرب وارد گردد . اجازه مزبور بمنزله آن خواهد بود که از ناحیه طرف دیگر صادر شده باشد تا ناوهای مذکور بتوانند برای عبور از آبهای متعلق بطرف اخیر الذکر استفاده نمایند با این حال طرفی که چنین اجازه صادر میکند باید فوراً طرف دیگر را مطلع سازد .

۴ - بدیهی است که بشرط رعایت حقوق ایران در شط العرب هیچیک از مقررات این عهدنامه بحقوق وظایفی که دولت عراق بموجب ماده ۴ عهدنامه ۳۰ ژوئن ۱۹۳۰ و فقره هفتم پروتکل منضمه آن مورخ بهمان تاریخ نسبت به شط العرب در مقابل دولت انگلیس دارد خللی وارد نخواهد آورد .

۵ - پروتکل حاضر در همان موقعی که عهدنامه راجع بتحدید حدود بتصویب میرسد تصویب خواهد شد و مانند ضمیمه جزء لایتجزای عهدنامه مزبور خواهد بود و با خود عهدنامه بموقع اجرا در خواهد آمد . پروتکل حاصل بفارسی و عربی و فرانسه تحریر یافته و در موقع بروز اختلاف متن فرانسه معتبر خواهد بود .

در تهران در دو نسخه بتاریخ سیزدهم تیر ماه ۱۳۱۶ تحریر یافت .

عهدنامه سرحدی بین دولت شاهنشاهی ایران و دولت پادشاهی عراق بشرح بالا در ۲۵ اسفند ماه ۱۳۱۶ تصویب شده است.

رئیس مجلس شورای ملی - حسن اسفندیاری

در تاریخ ۲۶ فروردین ماه سال جاری معاون وزارت خارجه عراق از سفیر شاهنشاه آریا مهر تقاضا می کند که بملاقات ایشان بوزارت خارجه برود، در ملاقات مزبور اظهار میدارد که دولت عراق شطالعرب را جزوی از قلمرو خود میداند و از دولت شاهنشاهی ایران تقاضا دارند بکشتی هائی که پرچم ایران را در شطالعرب برافراشته دارند دستور داده شود، پرچم ایران را پائین بیاورند و اگر از نفرات نیروی دریائی کسی در کشتی باشند خارج شوند و الا دولت عراق مأمورین نیروی دریائی ایران را باتوسل بزور از کشتی خارج خواهند ساخت و در آتیه اجازه نخواهد داد کشتی هائی که مقصد آنها بنادر ایران است وارد شطالعرب شوند.

قتل صیاد ایرانی

نسبت بواقعه مورخه ۱۵ اسفند ماه ۱۳۵۷ که منجر به قتل یکی از صیادان ایرانی گردیده است مرزبان ایران فوراً به مرزبانان عراق اعتراض نموده است و سفارت شاهنشاهی ایران در بغداد نیز نسبت باین عمل به دولت عراق اعتراض کرده و توضیح خواسته و تذکر داده است که بمأمورین عراقی دستور دهند از تکرار این تجاوزات خودداری و خسارت وارده را بپردازند ولی متأسفانه از دولت عراق هنوز پاسخی راجع باین مطلب نرسیده است.

بازداشت بی گناهان

راجع بواقعه صیادانی که در تاریخ ۳ فروردین ۱۳۸۱ دستگیر شده اند فوراً سفارت شاهنشاهی در بغداد بدولت عراق اعتراض و آزادی فوری دستگیر شدگان را خواستار گردید و همانطور که باطلاع سناتور محترم رسیده بالاخره دولت عراق دستگیر شدگان را آزاد نمود.

آزار و شکنجه ایرانیان

در باب تضییقات و شدت عمل نسبت بایرانیان مقیم عراق متأسفانه اخباری که بسناتور محترم رسیده صحیح میباشد و مدتی است که مقامات عراقی نسبت بایرانیان مقیم عراق شدت عمل نشان داده وعده ای را بدون دلیل بازداشت کرده و طبق اخبار موثق در زندان های عراق بعضی از آنها را مورد شکنجه قرار داده اند.

نمیدانم به استحضار سناتور محترم رسیده است که حتی در رادیو و تلویزیون بغداد یکی از کمونیست های عراقی را که توقیف کرده و ادار نموده اند که مطالب غیر واقع و کذب محض راجع بایرانیان ابراز نماید.

وزارت خارجه ایران اعلام داشت :

عراق از بحران فعلی نفعی نخواهد برد

رادیو بغداد در تاریخ ۱۱ اردی بهشت جاری از قول سخنگوی وزارت خارجه عراق مطالبی راجع بعهدنامه بی ارزش مرزی ۱۳۱۶ بحران اخیر روابط بین ایران و عراق بیان داشته ولی از بیانات مزبور هیچ نکته و مطلب تازه ای مشاهده نشده و

تکرار همان اظهارات بی اساس و تحریف حقایق و تناقض گوئی هائی بود که از آغاز ایجاد بحران اخیر از طرف عراق طوطی وار ذکر شده است .

« سخنگوی وزارت خارجه عراق میگوید : پس از آنکه عراق به آزادی و استقلال و حق حاکمیت رسید و از دولت عثمانی جدا گردید ایران مدعی بطلان پروتکل قسطنطنیه شد و عراق به جامعه ملل شکایت کرد و در نتیجه آن شکایت ، عهدنامه مرزی سال ۱۹۳۷ منعقد گردید . »

شاید در بیان این مطلب عراقیها به پرونده های امر مراجعه نکرده و یا مراجعه کرده ولی نخواستند تمام سیاستهای پشت پرده آن زمان را بگویند چه طبق اسناد جامعه ملل سابق ، عراق در سال ۱۹۳۴ برای جلوگیری از اجرای حقوق حاکمیت ایران در شط العرب بیشت گرمی دولت حامی خود بجامعه ملل شکایت نمود و در تمام که این موضوع در جامعه ملل مورد بحث قرار گرفته بود و حتی بعد از آن دولت امپراطوری انگلیس بانواع و اقسام تدابیر از استدلالات عراق حمایت مینمود و بالاخره با کمک مستقیم امپراطوری انگلیس عهدنامه مرزی امپریالیستی ۱۹۳۷ به امضاء رسید .

وزارت امور خارجه طی بیانیه مفصلی که انتشار یافت بسوابق دیرینه اختلاف مرزی ایران و عراق و معاهدات ارض روم و قسطنطنیه و تناقض در اظهارات دولت کنونی عراق اشاره کرد .

بیانیه وزارت خارجه فاش می کند که همزمان با اعلام استقلال عراق در دومورد یکی در مورد عضویت عراق در جامعه ملل و دیگری بوساطت دولت انگلیس هنگام برسمیت شناختن عراق از طرف ایران ، عراق قول حل اختلافات مرزی به ایران داده است .

بیانیه وزارت خارجه در پاسخ اظهارات اخیر مقامات عراقی حاکمیت نمایندگان

عراق از یکطرف مدعی این هستند که برای حل اختلافات با ایران متوسل بزور نخواهند شد و از طرف دیگر معاون وزارت خارجه عراق میگوید بانوسل به زور پرچم ایران را پائین خواهند آورد .

متن اظهارات سخنگوی وزارت خارجه ایران بشرح زیر است .

قول عراق

بی تناسب نیست در این زمینه یاد آور شود که هنگام تقاضای کشور باصلاح مستقل عراق برای عضویت در جامعه ملل نماینده ایران اظهار داشت که عراق باید اختلاف خود را در موضوع مرزها با ایران حل نماید . و نماینده عراق وعده داد این کار را انجام دهند و باز هم طبق سند دیگری که موجود میباشد در موقع استقلال یافتن ظاهری عراق نزد دولت انگلیس یعنی دولت حامی عراق نزد دولت ایران اقدام نمود که دولت عراق را برسمیت بشناسد و درسند مزبور دولت انگلیس اطمینان داده بود که دولت ایران هرگاه عراق را برسمیت بشناسد عراق در موضوع شط العرب وارد مذاکره خواهد شد تا درخواستهای معقول ایران تحقق پذیرد . تمام این جریانات میرساند که در حقیقت طرف ایران در آن موقع عراق نبوده بلکه امپراطوری انگلیس باطناً عراق را بهر قسم که مصالحش اقتضاء میکرد میپر خانیده و باواستقلال ظاهری می بخشیده و در پشت پرده برفع او عهدنامه ای را حاضر برای امضاء میکرد است . سخنگوی وزارت خارجه عراق در جای دیگر موضوع معاهدات و تعیین خط مرزی ایران و عثمانی در شط العرب تصریح نشده و طبق مدارك موجود روشی که دولتین ایران و عثمانی از آغاز رفت و آمد کشتی ها بشط العرب و شاید از خیلی پیش عملاً اتخاذ کرده بودند ، این بود که همه گونه اعمال حاکمیت در شط نایم ای که هر دو ساحل متعلق به عثمانی میشد مشترکاً اجرا میکردید .

نظر شوروی :

راجع به معتبر بودن معاهده ارض روم و پروتکل قسطنطنیه بنظر میرسد مقامات عراقی از اظهار عقیده نمایندگان شوروی و ترکیه یعنی امضاء نمایندگان عهدنامه مزبور که در موقع طرح دعوای ایران و عراق در مورد شط العرب در جامعه ملل سابق عنوان کرده بودند اطلاعی ندارند .

لیتونیوف وزیر خارجه وقت شوروی درین زمینه در جامعه ملل چنین میگوید : « در اسنادی که دو طرف بشورا تسلیم کرده اند و همچنین در اظهاراتی که نمایندگان آنها در این مجمع نموده اند ذکر شده که روسیه در ترتیباتی که بین امپراتوری عثمانی و ایران راجع به مرزهای خود میداده اند دخالت داشته است . حقایق قضیه از این قرار است : معاهده ارض روم و پروتکل قسطنطنیه امضای نمایندگان دولت روسیه وقت را دارد بنابراین مجبورم اعلام کنم که هر اقدامی که دولت امپراطوری سابق روسیه برای مداخله در امر تحدید حدود مرزی دو کشور دیگر مناسب دانسته باشد آن سیاست یا منافعی که موجب چنین اقدامی شده باشد بهیچوجه به دولت جمهوری سویت کنونی مربوط نیست . »

نظریه ترکیه :

عقیده توفیق رشدی ارس وزیر خارجه وقت ترکیه هم از این قرار است : « سندی که ذکر شده امضای دولت عثمانی را دارد و طرفین چندبار کشور مرا نام برده اند . نسبت باین نکته میل دارم توضیح دهم که من نیز همان وضع آقای لیتونیوف را دارم . »

با این کیفیات دولت عراق باید بداند که باوصف چنین نظریاتی که وارثین امضاء کنندگان عهدنامه مزبور داشتند ضمناً دولت ایران هم همواره معاهدات مزبور را مخدوش دانسته و معتبر تلقی نکرده است .

و اما راجع بعهد نامه بی ارزش ۱۳۱۶ طبق اسناد موجود در آن موقع دولت عراق برای اکثر مسائل یا ازدولت انگلیس کتباً دستور میگرفت یا از آن دولت چاره جوئی مینمود و در موضوع تعیین خط نالوک بعنوان مرز مشترك در شط العرب نامه نماینده دریا داری انگلیس موجود است که بمنظور حفظ مصالح امپراتوری انگلیس ترجیح میدادند شط العرب در دست دولت دست نشاندۀ خودشان یعنی عراق باشد و با تعیین خط نالوک بعنوان مرز مشترك در سراسر شط موافق نبوده است . دولت عراق باید بداند که در همین عهدنامه مرزی ۱۳۱۶ هم اولاً حقوق مسلمی برای ایران پیش بینی شده بود ثانیاً از مطالعه عهدنامه مزبور کاملاً روشن میگردد که عراق حق حاکمیت مطلق در شط العرب نداشته است .

سخنگوی وزارت خارجه عراق که ادعا دارد با عقل و دانش سخن می گوید آیا می دانید که وقتی رودخانه بزرگ قابل کشتی رانی که بدریا متصل میگردد و مرز بین دو کشور است ، طبق رسوم متداول بین المللی بفرض آنکه حتی يك قطره آب آن هم از یکی دو کشور ساحلی سرچشمه نگیرد معذک خط منصف و یا خط نالوک اصلی تعیین مرز قرار میگیرد تاچه بشط العرب که علاوه بر مشخصات بالا در حدود شصت و هفت درصد از آبهای آن نیز از ایران سرچشمه میگیرد .

آیا مسئولین دولت عراق ممکنست باین سؤال جواب دهند که رودخانه بزرگ قابل کشتی رانی بعظمت کارون در خرمشهر با شط العرب تلاقی میکند آب آن چه می شود و بکجا میرود ؟ آیا بایران برمی گردد و یا آنکه محوشده و یا آنکه به شط العرب میریزد ؟ و اگر بشط العرب میریزد آیا دولت ایران حقی نسبت بآبهای خود دارد یا خیر !

در حال تغییر !

اگر فرض شود تمام آب‌های شط‌العرب بعراق تعلق پیدا کرده و مرز آنجا قرار گیرد که آب شط‌العرب به خشکی متصل میشود پس تکلیف تعیین خط مرز در موقع سیلاب و طغیان آب از کشورهای ساحلی داشته باشد.

دولت عراق در مورد عهدنامه ۱۹۳۷ که خود آن را عملاً نقض نموده و تاکنون نخواسته است جواب دولت ایران را در مورد عدم اجرا و در نتیجه نقض مواد ۴ و ۵ عهدنامه و ماده ۲ پروتکل ضمیمه آن بدهند، اینک دم از اصل حرمت عهد می‌زنند ولی دولتی که باین اصل حقوقی استناد می‌کند خود عملاً این اصل را در مورد عهدنامه ۱۳۱۶ پایمال کرده است.

فشار استعمار

سخنگوی وزارت خارجه عراق میگوید در زمان انعقاد قرار داد یعنی سالهای ۱۹۳۶ و ۱۹۳۷ عراق تحت فشار استعمار بوده و در چنین اوضاع و احوالی عهدنامه منعقد شده و عراق از قسمتی از قلمرو خود صرف‌نظر نموده است در قسمت اول این اظهار ماهم همین را می‌گوئیم که عراق تحت سلطه انگلیس بوده ولی در قسمت این سؤال پیش می‌آید که اگر این بخشایش صحیح بود و استعمار بطرفداری معمولی خود از دولت دست نشاندۀ خود غفلت نموده بود پس چگونه نماینده دریا داری انگلیس با تعیین خط تالوک بعنوان خط مرزی در شط‌العرب مخالف بوده است؟ آیا این مدرک گویا کافی نیست که ماهیت استعماری قرار داد را نشان دهد؟

دولت عراق خود صریحاً اظهار میدارد که قرارداد در زمانی منعقد گشته که تحت تسلط استعمار بوده چگونه اصرار دارد که اثرات استعمار و چکیده استعمار و تحفه استعمار را که برخلاف اصول متداول بین‌المللی تنظیم یافته محفوظ نگاهدارد.

آقای معاون وزارت خارجه عراق در تاریخ ۲۶ فروردین ماه گذشته سفیر شاهنشاه آریا مهر در بغداد را تهدید نموده که پرچم ایران را از روی کشتی‌ها پائین کشیده و افراد نیروی دریائی را از کشتیها با توسل بزور خارج ساخته و مانع عبور کشتیهای که بمقصد بنادر ایران وارد شط‌العرب می‌شوند خواهند گردید و با این تهدیدات بحران کنونی را بوجود آورده آیا دولت عراق انتظار دارد که در مقابل این تهدید دولت ایران تسلیم گردد و اجازه دهد که به پرچم ملی و شرافت ملی ایران توهین شود و ممانعت از ورود کشتی‌ها را بمقصد بنادر ایران بدون عکس العمل بسکوت برگزار نماید؟

مضحک است که نمایندگان رسمی دولت عراق از یکطرف می‌گویند برای حل اختلاف خود با ایران متوسل بزور نمیشوند و میل دارند از طرق مسالمت آمیز اختلاف را حل کنند از طرف دیگر معاون وزارت خارجه عراق میگوید با توسل بزور پرچم ایران را پائین خواهند کشید. آیا کدامیک از این دو اظهار متناقض دولت عراق را باید قبول کرد و کدامیک صادقانه میباشد.

بلندگویان دولت عراق میگویند تجمع قوای ایران در مرزها باعث میشود که دولت عراق در مقابل اسرائیل تضعیف گردد معنی آن اینست که عراق در مقابل ایران نیروهای خود را تقویت نموده و آرایش جنگی داده است ولی در جای دیگر میگویند حتی یکنفر را اضافه بمرزها گسیل نداشته اند. از این اظهارات ضد و نقیض کدامیک مطابق حقیقت است و کدام را باید قبول نمود. دولت عراق باید بداند که تقویت نیروهای آنها در مرز مطلبی نیست که بتواند از انظار پوشیده بماند و دولت ایران از جزئیات آن مستحضر نشود.

عراق از فتنه انگیزی خود نفعی نمی برد

«ای کاش بجای ایذا و شکنجه زواری ایرانی و زنان و ایجاد محیط متشنج و بحرانی و بکار بردن حربه تهمت و افتراء بجای دادن جواب منطقی و مستدل، دولت عراق همانطور که صریحاً میگوید در سال ۱۹۳۶ و ۱۹۳۷ تحت سلطه امپریالیسم انگلیس بوده متوجه دخالت مؤثر دولت انگلیس در تنظیم این عهدنامه امپریالیستی میگردد و همانطور که ادعا مینماید که امپریالیسم را از کشور خود بیرون رانده آثار آنرا نیز منسوخ میداندست و اختلاف خود را با ایران طبق اصولی که حقوق بین المللی در این موارد تعیین کرده است حل مینمود و تلاش بی ثمر خود را برای زنده کردن عهدنامه امپریالیستی نقض شده ۱۹۳۷ که دیگر هیچ نیروئی نمیتواند آن را بایران تحمیل کند، بکار نمی برد و در روابط با دولت همسایه خود که جز خیر و خوشبختی برای عراق آرزوئی ندارد چنین وضع بحرانی خطرناکی را که مسلماً نفعی از آن نخواهد برد بوجود نمی آورد.»

شهر مدائن و طاق کسری

مدائن پایتخت زمستانی پادشاهان ایران در دوره اشکانیان و ساسانیان بوده این شهر تاریخی در ۲۶ کیلومتری جنوب شرقی بغداد در طرفین رودخانه دجله قرار داشته .

نام اصلی آن تیسفون بوده و شهر سلفیه نیز بدان متصل بوده چون هریک از پادشاهان ایران محله ای جدید بشهر اصلی افزودند لذا اعراب آنرا بصیغه جمع میگویند (مدائن) یعنی (شهرها) نام نهادند شهر مدائن را در سال ۱۶ هجرت سعد ابن ابی وقاص سردار عرب فتح کرد و چون در همان اوان شهرهای کوفه و بصره

بوجود آمدند بمرور از اهمیت شهر مدائن کاسته شد و مردم آن به دو شهر نام برده کوچ کردند و سرانجام در زمان ابو جعفر منصور که شهر بغداد را میساختند آنچه مصالح ساختمانی در مدائن بود بمصرف ایجاد بغداد رسید و مدائن را ویران ساختند. با این وصف احوال هنوز بقایای کاخ نوشیروان و بخصوص طاق کسری در کنار رود دجله دیده میشود .

طاق کسری طاق آجری عظیمی که از قصر پادشاهان ساسانی در سال ۵۵۰ میلادی ساخته اند در ساحل رود دجله با ارتفاع طاق ۸۱ متر و دهنه آن ۷۶ متر است . این کاخ را انوشیروان عادل بیستمین پادشاه ساسانی ساخته در شهر مدائن تا هنوز يك آثار تاریخی میباشد که مدنظر جهانیان و یادگار پادشاهان ایران پیش از اسلام برپا و برقرار مانده است در عراق (بین النهرین) . مدائن چنانکه تاریخ نویسان اسلام گفته اند از هفت شهر با اسم های مختلف معنی که در گفتار آنها اختلاف وجود دارد تشکیل میشد که چنانکه یعقوبی در قرن سوم وجود آنها را ذکر کرده از این قرار است شهر طیسفون ۲ اسبان بر ۳ رومیه که در جانب خاوری دجله و یا قوت حموی شهر ساباط است ایرانیان آنرا بابل آباد مینامند (بابل آباد) .

شهر جوجرایا - در چهار فرسنگی دیر عاقول بوده و مقدسی در قرن چهارم در باره آن میگوید شهر است بزرگ دارای جامعی متصل بدجله و دجله دو طرف شهر را در برگرفته است و یعقوبی يك قرن پیش از مقدسی میگوید اکثر اهالی آن شهر از اشراف ایرانی هستند و آن شهر کرسی بلوک نهر و ان است .

شهر ماذرایا - در جایی قرار دارد که امروز کوث العماره است یعنی در نقطه ای که شطالحی از بستر شرقی و جدید دجله جدا گردیده بطرف جنوب خاوری ثابته قرنه برسد ماذرایا واقع در جانب خاوری دجله بوده که در قرن سوم اهالی آن جا بزرگان ایرانی بودند .

این رسته مازرایاران نام شهر جبل میگوید آنجا آشپزخانه پادشاهان بوده است و فاصله آن با شهر جوجرایا در جانب خاوری ۹ فرسنگ میباشد.

جزای حسن عمل بین که روزگار هنوز

خراب می نكند بارگاه کسری را

و جلال همائی این بیتها را سروده که مناسبت دارد نقل آن در اینجا.

این دو بلند جای که بینی کنون خراب

در روزگار پیش همانندشان نبود

دست دوشه ازین دو اساس کهن فکند

طرح نوی که نتوان با صد زبان ستود

آن يك به هشت گوشه فردوس طعنه زد

وین يك به هفت گنبد افلاك سر بود

آخر ز سیلی فلك و سنگك فتنه گشت

اندام این شکسته و رخسان آن کبود

خوزستان^۱

نقل از کتاب مسالك الممالك اصطخری چاپ مصر.

و أما حدود خوزستان فان شرقیها حد فارس وأصبهان ، و بینها و بین حد فارس من حد أصبهان نهر طاب وهو الحد الى قرب مهر و بان ، ثم یصیر الحد بین الدورق و مهر و بان علی الظهر الى البحر ، و غربیها حد رستاق واسط و دور الراسبی، و شمالیها حد الصمیره و کرخا و اللور ، حتی یتصل علی حدود الجبال الى أصبهان ، علی أنه یقال ان اللور كانت من خوزستان فحوّلت الى الجبال، و حد خوزستان ممایلی فارس و أصبهان و حدود الجبال و واسط علی خط مستقیم فی الترییع ، الا أن الحد -

۱ - می أرض الخوز . وهذا الاسم غیر معروف الان و تسمت المنطقة باسم خوزستان

الجنوبی من عبادان الى رستاق واسط یصیر مخروطاً ، فیضیق فی الترییع عما قبله ، و فی حد الجنوب ایضاً - من حد عبادان علی البحر الى حد فارس - تقویس یسیر فی - الزاویه ، فینتهی هذا الحد الجنوبی الى شئ من البحر ، ثم الى دجلة حتی یجاوز بیان ، ثم ینعطف وراه المفتح والمذار الى أن یتصل برستاق واسط من حیث ابتدأنا .

وأما ما یقع فیها من المدن فانها کور ، منها الاهواز و اسمها هرمرز شهر ، و هی - الکورة العظيمة التي ینسب النیها سائر الکور ، و عسکر مکرم و تستر و جندیسابور و السوس و رامهرمز و سرق ، و کل ما ذکرنا من کورة فهی اسم المدينة ، غیر سرق فان مدینتها الدورق ، و هی المعروفة بدورق الفرس ، و ایدج و نهر تیری و حومة الزط الخابران و هما واحد ، و حومة البنیان و سوق سنیل و مذار الکبری و مذار الصغری و جبی الطیب و کلیوان فهذه مدن لکل مدينة کورة ، و من مدنها المعروفة المشهورة بصنی و آزم و سوق الاربعاء و حصن مهدی و باسیان و بیان و سلیمانان و قرقوب و متوت و بردون و کرخا .

و خوزستان فی مستوی و أرض سهلة و میاه جاریة ، فمن أكبر أنهارها نهر تستر . و هو النهر الذی بنی علیه سابور الملك شاذروان بیاب تستر ، حتی ارتفع ماءه الى ارض المدينة ، لان تستر علی مکان مرتفع من الارض ، فیجری هذا النهر من وراء عسکر عسکر مکرم علی الاهواز ، حتی ینتهی علی نهر السدرة الى حصن مهدی و یقع فی البحر ، و یجری من ناحية تستر نهر المسرقان حتی ینتهی الى عسکر مکرم سفلی الاهواز ، و آخره بالاهواز لایتجاوزها ، فاذا انتهی الى عسکر مکرم فعليه جسر کبیر نحو عشرين سفينة ، تجری فيه السفن العظام ، و قد رکبته أنا من عسکر مکرم الى الاهواز ، و والمسافة ثمانية ١ فراسخ ، فسر نافی الماء ستة فراسخ ، ثم خرجنا و سرنا فی وسط النهر ، و کان الباقی من هذا النهر الى الاهواز طریقاً یابساً ، و لایضیع من هذا الماء

۱ - فی ابن حوقل ص ۱۷۲ عشرة فراسخ هذا رغم اتفاقه فی التعبير مع الاصطخری .

القصة كثير سكر، وكذلك بتستر والسوس فانه يتخذ منه السكر، والقصب فى سائر المواضع
انما هوللا كل دون أن يتخذ منه السكر، وعندهم عامة الثمار لا يكاد يحطونهم الا الجوز
وما يكون الا ببلاد الصرود^١ وأما لسانهم فان عامتهم يتكلمون بالفارسية والعربية،
غير أن لهم لساناً آخر خوزياً، ليس بعبرائى ولا سريانى ولا فارسى، وزيم زى أهل
العراق فى الملا بس من القمص والطيايسة والعمائم، وفى اغصانهم من يلبس الازر و
الميازر والغالب على اخلاقهم سوء الخلق والمنافسة فيها بينهم فى السير من الامورو
شدة الامساك، والغالب على خلقهم صفرة اللون والنحافة وخفة اللحي والضخامة، و
وفور الشعر فيهم أقل مما فى غيرهم من المدن، وهذه صفة عامة الجروم^٢.

من أهل الملل نحو ما فى سائر الامصار

أما الخاصيات بها : فان عندهم بتستر^١ الشاذروان^٢ الذى بناه سابور، و
هو من أعجب البناء وأحكمه، بلغنى أن امتداده يقرب من ميل، قد نبى بالحجارة
كله حتى تراجع الماء فيه وارتفع الى باب تستر، ولهم بالسوس - بلغنى والله أعلم -
أن تابوتا وجد فى أيام أبى موسى الأشعري، فذكروا أن فيه عظام دانيال النبی عليه السلام
وكان أهل الكتاب يديرونه فى مجامعهم، يتبركون به ويستسقون المطر به اذا أجذبوا،
فأخذ أبو موسى وعمد الى نهر على باب السوس فشق منه خليجاً، وجعل فيه ثلاثة قبور
مطوية بالاجر. ودفن ذلك التابوت فى أحد القبور، ثم استوثق منها كلها وعمّاها، ثم
فتح الماء حتى غلب زيد النهر الكبير على ظهر تلك القبور، والنهر يجرى عليها الى
يومنا هذا، ومن نزل الى قعر الماء وجد تلك القبور : ولهم بناحية آسك متاخما لارض
فارس جبل^٣، تتقدمه نار أبدا لا تنطفئ، ويرى منه الضوء بالليل الدخان بالنهار،

شئى، وانما تسقى به أراضى قصب السكر و ما فى أضعافه من النخيل والزروع، و ما
بخوزستان كلها على كمال عمارتها بقعة هى أعمر و أزكى^١ من المسرقان و مياه
خوزستان من الاعواز والدورق وتستر وغير ذلك مما يصادف هذا المواضع كلها تجتمع
عند حصن مهدي، فتصير هناك نهراً كبيراً، ويفزر ويصير له عرض ثم ينتهى الى -
البحر، وليس بها بحر الا ما تنتهى اليه زاوية من مهر و بان الى قرب سليمانان بحذاء
عبادان فانه شئى يسير، وهو من بحر فارس، وليس بجميع خوزستان جبال ولا رمال
الا شئ يسير، يتاخم نواحي تستر وجنديسابور و بناحية ايدج وأصبهان، والباقي
من خوزستان كانه أرض العراق، وأما هواؤها ماؤها وترتها وصحة أهلها فان مياهها طيبة
عذبة جارية، ولا أعرف بجميع خوزستان بلدا - ماؤها من البئر، لكثرة المياه -
الجارية بها، وأما ترابها فان ما بعد عن دجلة الى ناحية الشمال أبيض وأصح، وما كان
الى دجلة أقرب فهو من جنس أرض البصرة فى التسبخ، وكذلك فى^٢ الصحة و نقاء
البشرة فى الناس فيما بعد عن دجلة، وأما المسرقان خاصة فان بها رطباً يسمى الطن،
يقال ان ذلك الرطب اذا كله الانسان وشرب عليه ماء المسرقان لم تخطى^٣ منه
الخمر، وليس بخوزستان موضع يجمد فيه الماء، ولا يقع فيه الثلج، ولا يخلو من
النخيل، والعلل بها كثيرة وخاصة لمن انتابها. وأما ثمارهم وزرعهم فان الغالب على
بلاد خوزستان من الاشجار النخل، ولهم عامة الحبوب من الحنطة والشعير والباقلأ،
وأكثر حبوبها بعد الحنطة والشعير الارز، فيخبزونه وهو لهم قوت، وكذلك فى رستاق
العراق، وليس من بلد ليس به قصب سكر من هذه الكور الكبار، ولكن أكثر ما بها
من السكر بالمسرقان، ويقع جميعه الى عسكر مكرم، وليس بعسكر مكرم فى،

١ - فى م/أرخى والتصحيح عن D, C.

٢ - غير موجود فى م/أما خوزه عن ١.

٣ - تخطئه الحمى فى أكثر المخطوطات وفى م، وفى ابن حوقل ص ١٧٣ يقال اذا
أكله الانسان وشرب عليه ماء المسرقان لم يخطأ منه رائحة اخمر - والتصحيح عن D وابن
حوقل ياقوت فى معجم البلدان.

١ - البلاد الباردة.

٢ - البلاد الحارة.

وهو فى حدّ خوزستان ، ويشبه فيما أظن أنه عين نطف أوزفت أو غيرهما تعمل فيه النار ، فوقه فيه على قديم الايام نار ، فعلى قدر ما تخرج يحترق أبدا فيما أحسبه من غير أن رأيت فيه ٤ علامة لذلك ولا سمعت به وأنا أقوله ظنا ، ولهم بعسكر مكرم صنف من العقارب صغار على قدر ورق الانجذان ٥ تسمى الجرارة قل من يسلم من اسعها ٦ ، وهى أبلغ فى القتل من بعض الحيات ، وأما تستر فان بها يتخذ الديباج الذى يحمل الى الدنيا ، وكسوة مكّة من الديباج يتخذ بها ، وبها للسلطان طراز ، وأما السوس فانه تعمل بها الخروز ، ومنها تحمل الى الافاق ، وبالسوس صنف من الاترج شمات ٧ ذكية كالا كف بأصابعها ، لم أر مثلها فى بلدان الاترج ٨ وبقرقوب ٩ السوسنجر د ١٠ الذى يحمل الى الافاق ، وبها بالسوس طراز للسلطان ، ويبصنى تعمل الستور التى تحمل الى الافاق ، المسكتوت عليها عمل بصنى ، وقد تعمل بيردون وكليوان وغيرهما من تلك المدن ستور يكتب عليها بصنى ١١ وتدلّس فى ستور بصنى الا أن المعدن بصنى برامهرمز من ثياب الا برسم ما يحمل منها الى كثير المواضع ، ويقال ان مانى بها قتل و صلب ويقال انه مات فى محبس ، بهرام حتف انفه فقطع رأسه و اظهر قتله .

وجنديسابور مدينة خصبة واسعة الخير ، وبها نخل وزروع كثيرة ومياه وتزلها يعقوب بن الليث الصغار ، لخصبها واتصالها بالمير ٣ الكثيرة ، فمات بها ، وبها قيره و نهر تيرى تكون به ثياب تشبه ثياب تشبه بغداد ، وتحمل الى بغداد فتدلّس بالبغدادى

٣- واسط ، ومن العسكر (١) الى واسط طريق أخصر من هذا فلا يدخل تستر ، ولكننا ذكرنا هذا المسلك لان قصدا ذكر مسافة ما بين المدن ، ولم نرد نفس الطرق الى بغداد ، فكان هذا أجمع لما أردنا أن نذكره ومن العسكر الى ايدج ٤ مراحل ، ومن العسكر الى الاهواز مرحلة . ومن الاهواز الى أزم مرحلة ، ومن الاهواز الى الدورق ٥ مراحل ، ومن عسكر مكرم الى - الدورق نحو هذا ، ومن الاهواز الى رامهرمز نحو ٣ مراحل أيضا . لان الاهواز وعسكر مكرم فى سمت واحد ، ورامهرمز منها كاحدى زوايا المثلث ، ومن عسكر مكرم الى سوق الازبعا مرحلة ، وجبى تحاذى سوق الازبعا ومن سوق الازبعا الى حصن مهدي مرحلة ومن الاهواز الى نهري تيرى يوم . ومن السوس الى بصنى أقل من مرحلة ، ومن السوس الى برزون مرحلة خفيفة ، ومن السوس الى متوث (٢) مرحلة ، فذلك جوامع المسافات بها .

وتقصر ببغداد ، وجبى مدينة ورستاق عريض ، مشتبك العمارة من النخيل و قصب - السكر ، ومنها أبو على الجبائى امام المعتزلة فى عصره ، وتتصل زاوية من خوزستان بالبحر فيكون له خور ، يخاف على سفن البحر اذا انتهت اليه فانها تغوص ٤ . و تجتمع مياه خوزستان بحصن مهدي فتتصل بالبحر ، ويعرض هناك حتى ينتهى فى طرف المد والجزر ، ويتسع حتى كانه من البحر . تتخذ بالطيب تكك تشبه الارمنى ، قل ما تتخذ فى مكان من الاسلام بعد أرمينية أحسن منها فيما علمته ٥ و اللور بلد خصب الغالب عليه هواء الجبل ، وكان من خوزستان الا أنه أفرد فى أعمال الجبال ، و أما سنبل فانها كورة متاخمة لفارس ، وقد كانت مضمومة الى فارس من أيام محمد بن واصل الى آخر أيام السجزيّة ثم حولت الى خوزستان والزط والخابر انهما كورتان عامرتان على نهريّن جاريتين ، والبنيان متاخمة للسردن من أرض فارس ولاصبيان وهوا وها هواء الصبرود ، وليس بخوزستان رستاق يقارب الصرود غير البنيان ، و أما آسك فانها قرية ليس فيها منبر ، وحواليها نخيل كثير ، وبها كانت وقعة الازارقة ، التى يقال ان اربعين من الشراة قتلوا نحو من ألفى رجل تبعتهم من أهل البصرة ، و بها ٦ الدوشاب ٧ الارجاني الذى يعمل الى الافاق منها ، وأما منادر الكبرى والصغرى فانهما كورتان عامرتان بالنخل والزروع ولهما ارتفاع كثير .

وأما المسافات بها فان من فارس الى العراق طريقين شارعين : أحد هما الى البصرة ثم الى بغداد ، والاخر الى واسط ثم الى بغداد ، فأما طريق البصرة : فانك تأخذ من أرجان الى آسك قرية ٨ مرحلتين خفيفتين ، ثم الى زيدان مرحلة - و زيدان قرية ، ثم منها الى الدورق مرحلة ، والدورق مدينة كبيرة وهى مدينة سرق ، ثم من الدورق الى خان مردويه - وهو خان تنزلة السابلة - مرحلة ، ومن خان مردويه الى باسيان - مدينة وسطة فى الكبر عامرة يشق النهر فيها فتصير نصفين - مرحلة ، و من باسيان احصن مهدي مرحلتين ، وفيها منبر ويسلك بينهما فى الماء ، وكذلك من الدورق الى باسيان يسلك فى الماء - وهو أيسر من البر ، ومن حصن مهدي الى بيان

مرحلة علی الظهر ، و بیان فیها منبر ، وقد انتهت الی آخر حدود خوزستان ، و بیان علی دجلة ، فارکب منها الماء ان شئت الی الابله ، وان شئت علی الظهر الی أن تحاذی الابله ثم تعبر ، واما الطريق الی واسط ثم الی بغداد : فان من أرجان الی سوق سنبل مرحلة ، ثم الی رامهرمز مرحلتین ، ثم من رامهرمز الی عسکر مکرم ۳ مراحل و من عسکر مکرم الی تستر مرحلة . و من تستر الی جندیسابور مرحلة ، و من جندیسابور الی السوس مرحلة ، و من السوس الی قرقوب ، مرحلة ، و من قرقوب الی الطیب مرحلة ، و متصل بعمل .

خوزستان

ترجمه مطالب کتاب مسالك الممالك اصطخری راجع بخوزستان که در هزار و یکصد سال پیش بتعریف پرداخته جامع تر و کامل تر از کتب دیگر جغرافیائی قرون اسلامی بود از نظر استناد عین مطالب عربی آن راجع بخوزستان نقل و ترجمه گردیده . و چنانکه معروف شده خزانه جغرافیائی قرون اسلامی شناخته شده صور الاقالیم ابوزید بلخی مسالك الممالك اصطخری صور الارضین ابن حوقل مسالك الممالك ابن خردادبه احسن التقاسیم مقدسی بشاری اعلاق النفیسه ابن رسته میباشند و این کتابها در درجه اول مصادر کتب تألیف شده بعد قراردادند ماهم مطالب تاریخی کتاب خود را بیشتر از این کتابها و ما بعد آنها نقل دادیم .

ترجمه عبارت از متن عربی اصطخری فتوکپی شده همراه دارد و نیز مرزهای خوزستان در قسمت مشرق بسرزمین فارس و اصفهان در میان مرز فارس و اصفهان نهر طاب ۶ جریان دارد که نزدیک مهر و بان ۲ میرسد و هایل میگردد بین مهر و بان و دورق ۳

۱ - رود طاب - رود شیرین است که امروز بنام جراحی گفته میشود .

۲ - مهر و بان ماه شهر است که پیش از این بنام معشور بوده .

۳ - دورق . شادگان است که زمانی فلاحیه بود و صیمره - رودخانه صیمره ارستان است واسط - شهری بوده بین بصره و کوفه در عراق .

دریابان تابدریا برسد .

و غرب آن سرزمین روستای واسط و دورالراسبی قرار دارد و در قسمت شمالی آن مرز صیمره و کرخه و لورتا اینککه بکناره کوههای اصفهان میرسد و گفته اند لورتا بود است جزء خوزستان آنگاه بنواحی کوههای پیوسته است .

و مرز خوزستان از فارس و اصفهان و کناره کوهها و شهرها واسط برشتهائی مستقیم تریبی قرار دارد .

و مرز خوزستان در جنوب از آبادان تا روستای واسط منحنی و طی آنگاه تنگتر شده از آنچه در مقابل آن قرار دارد در مرز جنوبی نیز از سرزمین آبادان تا مرز فارس قوسی مانند پیچ خوردگی دارد که در انتهای مرز جنوب تا فاصلهئی در کناره دریا شامل گردیده است .

سپس بسوی رودخانه دجله ۱ در امتداد مسیر این رود سر بالا تا اینککه از کناره شهر بیان ۲ گذشته پشت شهرهای مفتوح ۳ و مذار تا اینککه برسد بروستای شهر واسط چنانکه در اول گفته شده .

در این سرزمین بلوک و شهرهای وجود دارد که شهر اهواز یکی از آن شهرها میباشد و هر مرز شهر نام داشته بلوک و نواحی این شهر زیاد توسعه و آباد بوده و موقعیت بسیار مهمی داشته که مرز دیگر شهرها بوده است .

و شهرهای لشکر مکرم شوشتر جندی شاپور شوش رامهرمز و سرق ۴ آنچه نام

۱ - دجله - اروندرود است .

۲ - بیان - در ۱۷ کیلومتری خرمشهر بوده و پیش اسلام بنام شهر بارماه بوده است

۳ - شهرهای مفتوح و مذار در مرز ایران متعلق بعراق بوده است .

۴ - سرق نام عربی شادگان بوده که دورق هم گفته اند و نیز فلاحیه هم اخیراً

نام داشته .

برده شده نام شهر است مگر سرق که شهر آن دورق گویند و معروف است بدورق الفرس و دیگر از شهرهای خوزستان ایذه نهر تیری^۱ حومه الزط و خابران هر دو بلك بلوك جداگانه است و دیگر حومه البنیان سوق السنبیل منادر بزرگ منادر كوچك جبی طیب کلیوان همه آنها شهر و برای هر شهری بلك و روستائی دارد.

و از شهرهای آن ۲ بصنا ۳ ازم ۴ سوق الاربعاء حصن مهدی پاسبان^۵ بیان ۶ سلیمانان ۷ قرقوب متوث و برذون ۸ و کرخه است

سرزمین خوزستان هامون و آبهای روانی دارد و بزرگترین رود در خوزستان رود شوشتر میباشد که شاپور ساسانی بر این رود سدی بساخت که معروف است بسد شانروان.

و نتیجه ساختن این سد بزرگ آن بوده که آب بر سرزمینهای شوشتر که بلند است بالا گیرد و زمینها آبیاری شوند و این رود در پشت شهر لشکر مکرّم بطرف اهواز امتداد و جریان دارد تا اینکه برسد به نهر سدره آنگاه میگردد نیز از کنار حصن مهدی گذشته و بدریا سرازیر گردیده.

و نیز در کنار شهر شوشتر نهری دیگر جریان دارد بنام مسرقان که از شهر لشکر میگردد در زیر اهواز پایان میپذیرد و در مقابل شهر لشکر مکرّم بر این رود

۱ - نهر تیری نهر هاشم است حومه الزط بلك هندیان و خابران بلك جراحی میباشد و از شهرها.

۲ و ۳ بصنا و ازم. از شهرهای نواحی شوش بوده اند که امروز بر سر زمین هویره معروف میباشد.

۴ - سوق الاربعاء حصن مهدی و پاسبان از شهرهای فاصله بین خرمشهر و اهواز بوده اند کنار نهر سدره و نهر سابله در مشرق خرمشهر.

۵ - شهر بیان. در کنار اروند رود مرز غربی ایران و عراق در شمال خرمشهر

۶ - شهر سلیمانان. کنار خلیج فارس آخر رود بهمنشیر جا داشته.

۷ - قرقوب و متوث و برذون. شهرهای مرزی هویره بعراق بوده اند.

۸ - رود کرخه است در کنار آن شهری بوده بنام کرخه.

شهر کرخه و شهر ازم و شهر پاسبان از شهرهای پیش از اسلام بوده اند که نام آنهاست خوش تغییرات نشده چون با عربی تمایلاتی داشته است. به همان اسم باقی مانده است.

مردم خوزستان از نظر خلیفه

مقدسی بشاری در کتاب احسن التقاسیم^۱ صفحه ۴۰۲ تألیف سال ۳۶۵ هجری یعنی در ایام پادشاهی عضدالدوله دیلمی بوده میگوید.

یکی از احکام خلیفه دوم عمر ابن خطاب در اهواز نوشت به عمر که مردم خوزستان زیر بار خراج خیلی بسختی اطاعت میکنند و این موضوع در حضور حاضرین در مجلس خلیفه بازگو گردیده است.

خلیفه دوم در جواب میگوید:

خوزستانی نه خراج درستی داد و نه ایمان درستی بدین اسلام آورد اگر کسی پیدا میشد که خوزستان را میخرید آن را میفروختم و پولش را به بیت المال مسلمین می دادم.

و نیز خبر دیگری انصار معروف زیر مطلب فوق هم نقل گردیده اگر بفقر مبتلا شدی و نیاز بیول پیدا کردی و درهم سایگی شما منزل خوزستانی میباشد آن را بفروش و پولش خرج خود کن برای اینکه خوزستان رذیلترین و بخیلترین مردم جهان شناخته شده اند. زیرا با اسلام درست ایمان نیاورده اند.

و از لشکر مکرّم تا اهواز هشت فرسنگ راه میباشد و از راه رودخانه نیز امتدادش فرسنگ میشود.

و در کنارهای رود و دیگر سرزمینهای فاصله به اهواز از راه خشکی دیده

۱ - احسن التقاسیم چاپ لیدن صفحه ۴۰۲.

میشود همه کشتزارهای گوناگون و کشتنی شکر آن از آب این رود آبیاری و آنچه نخلستان خرما و دیگر کشتزارها آب داده میشوند.

و در خوزستان هیچ سرزمین آبادتر از نواحی مسرقان^۱ نیست و آب های خوزستان از اهواز و دورق^۲ و شوشتر و دیگر سرزمین های این استان بصورت رودی جمع و به رودخانه کارون وارد آن گاه کناره شهر حصن مهدی^۳ و در آنجا رودی بزرگ شود و پهناور و سر آنجا بدریا سرازیر گردد.

و در خوزستان دریائی ندارد مگر انتهای نهر سدره بدریای خلیج فارس در بیج مهر و بان تا نزدیک بندر سلیمانان^۴ و برابر جزیره آبادان که گوشه ای از دریای خلیج فارس میباشد و در تمام خوزستان کوه و شنزاری نیست مگر آخر نواحی شهرهای شوشتر و جندی شاپور و کناره های ایذه و مرز سرزمین اصفهان بالقی هامون و دیگر سرزمین های خوزستان مانند نواحی عراق است.

و دیگر هوا و آبها و سرزمین و مردم آن . آب و هوای آن خوب و جریان آب آن توریست که در همه خوزستان دیده نشده شهری احتیاج به آب چاه داشته باشد برای اینکه آبهای جاری همیشه در جریان دارد.

و خاک آن هرچه از رود ۵ دجله دور باشد خشک و بهتر است و آنچه کناره های دجله است مانند سرزمین بصره میباشد و نیز صحت مردم دور از نواحی دجله بهتر از نزدیک کناره رودخانه دجله است.

۱ - مسرقان . کناره رود گرگر شوشتر است و نواحی آن .

۲ - دورق . شادگان است .

۳ - حصن مهدی شهری بوده کناره اول نهر سدره .

۴ - سلیمانان - بندری بوده آخر رود بهمنشیر .

۵ - دجله - اروند رود است .

پریش که در شهرهای دیگر کم نظیرند و این بود وضع عمومی آنها بیشتر مردم خوزستان پیرو مذهب معتزلی میباشند برخلاف دیگر استانها که از همه ملتها وجود دارد و دیدنیهایی که دارند همانا در شوشتر بند شادروان است که از بناهای شاپور و عجیب ترین سدی بود که تاکنون از نظر استحکام ساخته شده .

و گفته اند درازی آن نزدیک به يك ميل که مصالح همه ساختمان از سنگ ساخته شده تا اینکه آب در آن انباشته و چنان بالا آید که در برابر دروازه بلند تر شد و آب رود بر زمین ها مسلط گردید و نیز میگویند در شوش هم دارند . خدا دانایتر است .

روزگار ابوموسی اشعری گفته اند تابوتی یافته اند که استخوانهای حضرت دانیال پیغمبر علیه السلام در آن بوده و پیروان کتاب از نظر احترام در مساجد خود او را میگردانیده وسیله آمرزش و طلب باران از خداوند میکرده اند .

ابوموسی آن را گرفت و سه گور برای آن تابوت کردند و با آجر پخته آن قبرها ساختند و استخوانها را در يك قبر زیر خاک نمودند در رود که آب رودخانه روی آن جریان دارد تا امروز و هر کسی در زیر آب رود رفته آن سه قبر را دیده است و نیز دارند در سرزمین شهر اسک در مرز فارس کوهی که همیشه ازواتش زبانه میکشد در شب روشنائی دارد و روز دود میدهد و آن در مرز خوزستان و در نظر می آید که چشمه نفت باشد و یا گاز که آتش در آن افتاده باشد از روزگار پیش نشنیده ام بلکه نظریه ای بود که گفتم و در شهر لشکر مکرّم نمونه ای از عقرب های کوچک بمانند برگ انجدان بنام جراره و هر کسی احتیاط رعایت کند ممکن است سالم و بدون گزند باشد و گزند این کژدم ها بمرگ نزدیکتر میکند .

و دیگر در شوشتر جامه های دیبای گرانبها در آنجا بافته میشود برای جهان صادر میگردد و برای پادشاهان جامه دوخت میکنند از دیبای آن و دیگر در شوش

جامه‌هایی از جنس خزگرانها که جزء صادرات بجهان فرستاده میشود و نیز پارچه دیگری در آنجا بافته میشود که به پنج انگشت ترنج گویند و بوئی مطبوع دارد و میوه ترنج در نواحی آن بعمل می‌آید که در شهرهای دیگر از او دیده نشده زیرا خوشبو بیشتر از میوه‌های دیگر جاها میباشد.

و در قرقوب و سوس طراز سلطان بافته میشود و در شهر بصنا پرده‌های که بوسیله قافله بجهان صادر میگردد و روی پارچه آنها نوشته شد بافت شهر بصنا است و از همین پرده‌ها و دیگر بافتنی در بلوک برزون و کلیوان و دیگر این بلوک بافتنی‌ها دارند که روی آنها نیز نوشته‌اند دست کار صنعت شهر بصنا است در صورتیکه مانند کار دستی بصنا میباشند آن پارچه و پرده‌ها.

و در شهر رامهرمز جامه‌های ابریشم بافته میشود که برای بیشتر شهرها برده میشود و گندی شاپور شهری بزرگ و آباد دارای درختان خرما و دیگر امور کشاورزی و آب جاری و یعقوب لیث صفار پایتخت خود قرار داد و در آن جا بمرد و گور آن در همین شهر است.

و نهر نیری در آن یافت میشود جامه‌هایی بمانند جامه‌های بافت بغداد و برای بغداد نیز فرستاده میشود بجای جامه‌های بغدادی می‌فروشند و نواحی جبهی شهر است که دارای بلوک پهن‌آور آبادی میباشد که در آن درختان خرما و انبوه نیشکر فراوان دارد و از آنجا است ابوعلی جبائی امام و پیشوای معتزله در عصر خود بود.

و زاویه‌ای امتداد دارد رشته رودی از خوزستان بدریا که آنرا خور میگویند و زورق‌های عبوری در خور بعلت داشتن گرداب مقرون به غرق میشوند و در کناره شهر حصن مهدی جای گرد آمدن آبهای خوزستان که بدریا سرازیر و چون بنزدیک دریا رسد رود پهن‌آور میشود در هنگام جزر و مد که گوئی دریائی است.

و در طیب بند شلواری می‌بافتند مانند بافت ارمنستان و جز در ارمنستان

اینگونه شلوار بندها نمی‌بافتند از کشورهای اسلامی مگر شهر طیب که از آنها یاد گرفته‌اند.

و لرستان شهری آباد و هوای کوهستانی دارد و جزء خوزستان بود و هم‌اکنون جدا گردید و در شمار شهرهای کوهستانی شد.

و سنبل بلوکی در کناره مرزی فارس و جزء ایالت فارس بروزگار محمد ابن واصل و اخیراً نیز وابسته به خوزستان گردیده.

زط و خابران دو بلوک آباد در کناره رود جا دارند که آن رود خانه‌ها آب همیشه جریان دارد و قریه بنیان کناره مرز سرد سیر فارس و اصفهان قرار دارد و هوایش نیز سرد است و در خوزستان نیست بلوکی که به سرد سیر نزدیک‌تر از بنیان باشد.

آسک قریه کوچکی است که مسجدی ندارد و گرد آن درختان خرما فراوان دارد و جنگ از ارقه در نواحی این بلوک رخ داده که چهل نفر از انقلابیون کشته شدند و انقلابیون یک هزار نفر بودند از مردم بصره و در ارگان (ارجان) دوشاب خوب بدست می‌آید که بجهان برای فروش برده میشود.

و منازد کبری و صغرای دو بلوکیست آباد که گرد آنها درختان خرما احاطه کرده که باقدی بلند سر سبز و خرم میباشند.

مسافات شهرها از فارس تا عراق دو راه یکی بسوی بصره و بغداد و دیگری از راه بلوک واسط به بغداد.

و از راه بصره از شهر ارجان تا قریه آسک دو منزل راه کمتر است و تا زیدان يك منزل راه میباشد که زیدان قریه است و از زیدان تا دورق يك منزل راه و دورق شهری بزرگ میباشد و از خان مردویه که ایستگاه قافله است يك منزل و از خان مردویه تا باسیان که شهر است میان راه و آباد که رودخانه در میان شهر میگذرد که دو نیمه گردیده يك منزل راه و از باسیان تا حصن مهدی دو منزل راه و دارای مسجد در کناره

رودخانه میگذرد و نیز از دورق تا باسیان از راه آب باید رفت بهتر از راه خشکی و از شهر حصن مهدی تا شهر بیان يك منزل راه از خشکی و بیان دارای مسجد است و در اینجا پایان یافت سرحد خوزستان . و بیان کناره رود دجله چه بخواهی از راه رودخانه تا شهر ابله و گرنه از راه خشکی تا مقابل ابله آنگاه از رود به آن سمت عبور نماید .

و راه برای شهر واسط و بغداد از ار جان تا سوق سنبل يك منزل و تارامهرمز نیز دو منزل و از رامهرمز تا عسکر مکرم ۳ منزل و از لشکر تا شوشتر يك منزل و از شوشتر تا جندی شاپور يك منزل و از جندی شاپور تا شوشتر يك منزل و از شوش تا قرقوب يك منزل و از قرقوب تا شهر طیب يك منزل است .

تاریخ عشایر خوزستان

ابن حوقل در صفحه ۴۶ سورة الارض تألیف سال ۳۶۷ هجری میگوید :
زبان عامه مردم خوزستان فارسی و عربی است و جزاین دو زبان زبان دیگری بنام خوزی (خوزستانی) میباشد که لهجه عبری نیست و مانند سریانی آلوده به فارسی است .

و راجع بطرز لباس مردم خوزستان مانند ملبوسات مردم عراق از قبیل پیراهن و عمامه و دستار طیبیان لباس عمومی و همچنین پیراهن معمول آن زمان در خوزستان میباشد و آنها بیشتر پیر و مذهب معتزله و آداب و رسوم این مذهب در نزد آنها بیش از اقوام دیگر شایع شده و به آداب آن معتقد هستند .

ابن حوقل در صفحه ۳۰ میگوید :

از حصن مهدی تا شهر بیان خرمشهر يك منزل راه از راه خشکی و شهر بیان دارای منبر است و آخرین سرحد مرزی خوزستان میباشد و جای شهر بیان کنار

دجله بوده که از راه آب بوسیله رودخانهها بهمه جا می توان سفر کرد و اگر از شهر بیان به ابله بخواهند بروند جز راه ورودخانه دجله راه دیگر ندارد .

مسالك الممالك ابن خردادبه - فح ۱۹۴ تألیف سال ۲۵۰ هجری میگوید .
از بصره تا ابله چهار فرسنگ فاصله است و ابله تا شهر بیان (خرمشهر) پنج فرسنگ است و از بیان تا شهر حصن مهدی از راه صبخه شش فرسنگ میباشد و از راه رودخانه نهر الجدید هشت فرسنگ است و از حصن مهدی تا سوق الاربعاء چهار فرسنگ و از سوق الاربعاء تا محوله شش فرسنگ و از محوله تا دولا ب هشت فرسنگ و از دولا ب تا سوق الاهواز دو فرسنگ میباشد .

بنابراین از بصره تا سوق ۱ الاهواز سی و شش فرسنگ مسافت راه دارد .

سرزمین خوزستان از نظر اصطخری

مسالك الممالك اصطخری صفحه ۹۰ تألیف سال ۳۶۷ هجری نوشته

زمین خوزستان هامون و آب های روان دارد و بزرگترین رود در خوزستان رود شوشتر میباشد (کارون) و شاپور ساسانی بر این رود سدی بسته که آن را شاذروان میگویند و شهر شوشتر بر بلندی جای گرفته .

فرمان شاپور و ایجاد سد

شاپور سد شاذروان را بدستور او سدی ایجاد گردید که بر زمین های نواحی شهر شوشتر مسلط گردد بفاصله این رود از لشکر به اهواز رسد و از آنجا گذشته در جنوب شهر اهواز به رودخانه سدره (سلمانیه) و آنگاه بحصن مهدی و رودخانه سابله (مارد) از سرزمین شادگان گذشته (بدریای فارس سرازیر میگردد .

۱ - سوق الاهواز را منظور شهر اهواز بوده است .

رود مرقان قدیم و گرگر فعلی

و از ناحیه شوشتری رودی می گذرد که آن را مسرقان (گرگر) میگویند و چون به لشکر رسد (عسکر مکرم) سدی عظیم بر او بسته اند و عبور از راه رود خانه رفت و آمد میشده تا مسافت هشت فرسنگ که از این مسافت تاش فرسنگ آب بر سر زمین های نواحی مسلط بوده که نی شکر و دیگر کشتزارهای مثمر به عمل می آمده و مسافت دو فرسنگ بقیه نواحی رودخانه صحرای خشک لایزرع بوده . اصطخری میگوید در همه خوزستان هیچ جائی آبادتر از مسرقان (گرگر) نیست و آبهای خوزستان از اهواز و سرزمین دورق (شادگان) و شوشتر و آنچه رودخانه در آن سرزمین جاری میباشد در کنار شهر حصن مهدی برودخانه سدره که رود بزرگی است آنگاه بدریای فارس ملحق میگردد است :

و درخوزستان دریائی نیست جز اندکی از دریای پارس که از شهر ماهی رویان و سلیمانان که از شهر قدیم شادگاه بوده و در کنار خلیج فارس جا داشته اند .

رودخانه و شهرهای مرزی ایران و عراق

ابن رسته در اعلاق النفیسه جلد هفتم در صفحه ۹۴ تألیف سال ۲۹۰ هجری :
ومن ذالك نهر يقال له نهر ابي اسد وهوه قريب من نهر المروة يصب
في دجلته العورا ويمتزج هذا الماء بماء البحر الذي يدخل في دجلته العوراء
من ماء المد .

ترجمه مطالب

و همچنین نهری بنام نهر ابی اسد که در نزدیک نهری بنام المره آب های آن نهر بدجلته العوراء سر از بر گردید که پس از آمیزش دو نهر بدریائی ملحق میگردد که جزر و مد آن در دجلته العوراء (اروند رود) جریان دارد .

(و این رسته در باره اروند رود نیز شعری دارد)

تذكرة الاروند وطيب و نسيمه نقلت بقلب للفراق سليم
سقى الله الاروند و من في جواره و من حله من طاعن و مقیم

و نیز مرحوم استاد بزرگوار و زنده کننده زبان فارسی ابوالقاسم فردوسی در شاهنامه نقل از داستان برگشتن هرمز از ستمکاری بدادگستری میگوید :

اگر پهلوانی ندانی زبان بتازی تو اروند را دجله خوان
بهاران بدی او به اروند دشت بر اینگوی چندی براو برگذشت

شهر الزور - در چهار منزلی شمال غربی دینور ولایت شهر زور جا داشته به همین اسم در آنجا واقع بود (در سرزمین کردستان عراق است) .

ابن حوقل در صفحه ۲۶۰ میگوید شهر زور شهر مستحکمی است و دارای قلعه و بار و طوائف کردنشین میباشد و نواحی آن را حاصل خیز ذکر نموده است . ابن مهتبل در قرن چهارم هجری میگوید شهر زور قراء و نواحی فراوانی دارد که در آن ولایت دود آتشکده بزرگ از ساسانی ها وجود دارد و ایرانیان هنگامی که بر عراق مسلط بودند شهر الزور را بنام شهر نیمراه میگفته اند در قرون اسلامی مبدل بشهر الزور شده است .

و ابن مهتبل در سفرنامه خود که در قرن چهارم هجری نوشته میگوید آن ناحیه را تعداد جمعیت شهر و نواحی آن شصت هزار جمعیت میرسیده است . و در قرن هشتم مستوفی آن را دیده و میگوید شهری آباد و کردنشین است که نواحی آن آباد و حاصل خیز است .

(در ایام پادشاهی کریمخان شهرالزور را چند بار با جنگهایی که بین ایران و ترکیه عثمانی رخداد قوای ایران آن شهر و نواحی را متصرف و سالها شهر بصره و شهرالزور پس از قرون اسلامی سرحد مرزی جنوب غربی ایران بوده اند و بین دو کشور رد و بدل می شده با زدوخوردهای محلی و دولتی .) شهرهای قرون اسلامی و نیز در نواحی مرزی (شمشان شهرهایی بنام (متوث) و (قرقوب) و در کناره اروند رود بنام واسط (مذار) عبدسی (بیان) بوده که فعلا از آنها خبری و اثری جز در کتب جغرافیائی درجائی دیده نمیشود .

و همچنین در داخله سرزمین خوزستان هم شهرهایی بوده بنام حصن مهدی سوق الاربعاء مناذر الکبری ، مناذر الصغری ، بصنا ، مسرقان ، کرخه ، شهر سابله ، سلیمانان ، دورالراسبی ، محرزه ، سوق البحر . بوده که امروزه آن شهرها در خوزستان نامی ندارند و همانطوریکه این تسمیه ها تغییراتی بوده از تسمیه آن شهرهای روزگار پادشاهان اشکانی و ساسانیان در پیش از اسلام و این تغییر نامها در قرون اولیه اسلام صورت گرفته از فارسی به عربی به همین جهت هم پابر جا نمانده اند و اثری از آنها نیست در این سرزمین :

نام نیک رفتگان ضایع مکن تا بماند نام نیکت بر قرار

ایکه دستت میرسد کاری بکن پیش از آن کز تو نیاید هیچ کار

مجموع رودخانه های بزرگ خوزستان ، کارون ، کرخه ، هندیان ، جریان ، اروند رود ، شاورر ، خیرآباد ، مارون ، کوپال ، بهمنشیر ، گرگر ، شطیت ، دویرج رود یادگان بختیاری و دز میباشد .

ابن سراجیون در صفحه ۳۲ کتاب خود نوشته :

پائین اهواز در قرن سوم هجری قسمت عریض رودخانه دجیل (کارون) که منتهی به رودخانه (سدره) موسوم بود آغاز میگردد پس از آنکه چندین نهر دیگر در مسافت طی راه بآن ملحق میشده در محل شهر حصن مهدی رودخانه کارون بآخر می رسیده .

و آبهای کارون بوسیله در رودخانه سابله ۱ و سدره از سرزمین شادگان طی و بخلیج فارس سرازیر میگشت است .

توضیح جریان فعلی

برای نهر سابله بنام سلمانیه و نهر سدره بنام نهر مارد فعلا معروف گشته که تا سه قرن پیش همان جریان را داشتند و این دو نهر ۵ و ۶ فرسنگی مشرق خرمشهر از کارون مشتق گردیده اند بطرف شادگان جریان دارند .

نهر مارد در قدیم یعنی تا قرن ۱۱ هجری پس از مسافت طی چندین فرسنگ به هور ۲ شادگان ملحق آنگاه بنهر قبان وارد خلیج فارس میگردد .

و نهر سابله که بنام نهر سلمانیه میباشد از کارون جداگشته و به رودخانه شادگان سرازیر میشده و تقویت آب رودخانه شادگان بیشتر بوسیله این نهر بوده که فعلا هر دو نهر بشادگان و نهر قبان قطع شدند و نواحی سر سبز ۳ قرن پیش تبدیل به صحرای صبخه شوره زار گردیده است .

سرزمین خوزستان از نظر ابن حوقل

صورة الارض ابن حوقل صفحه ۴۴ نوشته :

سرزمین خوزستان در جای مستوی و هموار قرار گرفته دارای آبهای جاری است بزرگترین رودهای آن رودخانه شوشتر میباشد که شاپور اول (بند شادروان

- ۱ - دو نهر سابله و سدره قرون اسلامی همین نهر سلمانیه و نهر مارد فعلی در مشرق خرمشهر از رودخانه کارون جدا گشته اند بطرف سرزمین شادگان جریان دارند
- ۲ - هور یعنی بیشه نیزار پراز مرداب که بصورت جنگل انبوه باشد هور میگویند

که میباشند در مقابل دروازه شوشتر بر این رود ساخته شده که آب آن بالا آمده و به شهر (شوشتر رسیده است.

زیرا شهر شوشتر در زمین مرتفعی قرار گرفته و رودخانه از پشت (عسکر مکرم گذشته به اهواز میرسد و پس از آن به رودخانه سدره می پیوندد بعد از گذشتن از شهر حصن مهدی بدریا می ریزد .
و از ناحیه شوشتر رود مرقان (گرگر) جاری شده پس از عبور از عسکر مکرم که آن را دو قسمت عبور مینماید تا به مقابل اهواز می رسد .

آب و هوا و خاک خوزستان

ابن حوقل جغرافی نویسنده ۳۴۰ هجری میگوید در صفحه ۲۵ ترجمه بفارسی درباره هوا و خاک و تند درستی مردمان آن باید دانست که آبهای پاکیزه و شیرین و جاری دارد و در سراسر این سرزمین شهری نمی شناسیم که آبش از چاه باشد زیرا وجود آبهای جاری فراوان آن را از آب چاه بی نیاز میکند و خاک آن هر چه از دجله بسوی شمال دورتر شویم سرزمین خشک تر و سالم است .

و هر چه بدجله نزدیکتریم درستی (و شوره زار بودن) از جنس سرزمین بصره است و نیز سلامت مزاج و زیبایی بشره مردمان آن که هر چه از دجله دور تر میشویم مردمانش سالم تر و بشره ای زیبا و نظیف دارند یعنی خوش رخت میباشد . در سراسر خوزستان کوهی وریکی نیست و تنها مجاورت نواحی شوشتر و جندی شاپور ایندج (اینده) اصفهان کوه میباشد و باقی خوزستان کوهی وجود ندارد .

سرزمین خوزستان

مقدسی بشادی در احسن التقاسیم صفحه ۴۰۲ چاپ لیدن میگوید :

اقلیم خوزستان « هذا اقليم ارضه نحاس نباتها الذهب كثير الاشجار ولارزاز والقصب وفيه الانجاص و الحبوبات والرطب واللاترنج الفائق والرمان والعنب النزية طيب انهاره عجيب بزه الديباج والخزوالرقاف من القطن والقز بها معدن السكر والقند والحلواء الجيده و عسل القطر . »

« به تستر التي اسمها في المشرقين والعسكر التي تميز الدولتين و اللاهواز المشهورة في الخانقين وبصنالتی ستورها في الدنيا الى سدره المنتهى ومثل خزالسوس للاترى و مع هذا به معادن النفط والقاره ومزارع الرياحين واللاطيار ثم واسطته بين فارس والعراق به كانت و قاتع الاسلام و ثم معارك القلوم . »

« و قبر دائيال لا يخلو من فقيه و استاذ ولا في الثمانية انصح منهم الفات به الد واليب الظريفه والطواحين الغريبه و الاعمال العجيبه والخصائص الكثيره و المياه الغزيره دخله كانه لعبيذ الخليفه و له آئين و طيبه لم يطب لى في الثمانية غيره . »

ترجمه :

استان خوزستان این استان زمینش مس و گیاه آن زرخیز و سرزمینی است که درختان مثمره و میوه های گوناگون دارد و نیشکر و دیگر حبوبات از میوه های فصلی آن میباشد .

و رطب از درختان خرما و دیگر مرکبات از قبیل ترنج و انگور و انارهای نیکو از این سرزمین بر می خیزد و سرزمین دلگشائی دارد که در آن رودخانه های خوبی دارد که کناره های آن سرسبز و خرم است .

پارچه های دیبا و حریر آن معروف میباشد و پارچه های نازک آن از جنس

پنبه و فتر بافت میباشد

و نیز دارای کشت نیشکر که قند از آن بعمل می آید و در این نواحی شیرینی-های خوب و عسل معطر و معروف یافت میشود که در کشورهای دیگر دیده نشده است و فرش های شوشتر که در اکناف مشرق و مغرب جهان شهرت دارد و شهر عسکر مکرم که در آمد حاصل آن مدنظر دولت است و اهواز که شهرت دو قسمت جهان دارد و شهر بصناکشت زار میوه هایش بر درختان خود سر باوج بالا کشیده است .

و بمانند پارچه خز شوش در جایی نخواهی یافت و بیشتر اهمیت خوزستان داشتن معادن پر قیمت نفت و قیر است و نیز در این سر زمین گیاهان و مرکبات و سبزیجات خوشبو دارد و سرزمینی است پهناور پر از همه گونه پرندگان میباشد . و این استان در میانه عراق و فارس قرار دارد که از این سر زمین حملات قوای اسلام بایران و جای تاخت و تازهای جنگها بیشتر در این استان بوده است و نیز قبر دانیال پیغمبر در این نواحی میباشد .

و این سر زمین خالی از استاد و فقیه هرگز نشده و مردم آن فصیح ترند در زبان و لغت و دارای دولا ب های زیبایی و آسیاب های کم نظیر و دیدنی های کم نظیر شگفت آور و آب های گوارا دارد که عایدات آن خلیفه را تقویت میکند آئین و رسوم پاکیزه دارند که در هفت اقلیم بمانندش دیده نشده است .. بهترین دلیل آبادی خوزستان در قرون پیش از اسلام و تا قرون اولیه اسلام هم باقی بوده است آبادی آن.

عهدنامه ۱۳۱۶ با همه نواقصی که برای دولت شاهنشاهی ایران داشت و استعمار آن را بسود دولت عراق بدولت ایران تحویل کرده بود معینا از طرف دولت عراق رعایت نشد .

این تحفه استعمار برابر مقررات متداوله بین المللی

بی ارزش است

از مجله شماره ۲ نشریه ارتش شاهنشاهی

طبق اصول معمول بین المللی ، کلیه رودهایی که بدریای آزاد می ریزند و قابل کشتی رانی هستند و از خاک بیش از يك کشور عبور میکنند رود مشترك بین آن دول خوانده میشوند مانند : دانوب ، الب ، ادر ، راین ، کنکو . نیجر ، سن لوران ، آمازون و اروند رود (شط العرب)

نخستین باری که موضوع این نوع رودخانه ها در معاهدات بین المللی بسمان آمد در کنفرانس وین بود .

در این کنفرانس ، فاتحین اصل حق آزادی کشتی رانی در رود های بین المللی اروپا برای سفایین تجاری تمام ممالك به رسمیت شناختند .

این حق در پیمان صلح ۱۸۵۶ پاریس و همچنین پیمانهای ۱۹۱۹ و ۱۹۲۰ تأیید شده اما از همه مهمتر معاهده بارسلون است این معاهده توسط کنفرانسی که بدعوت جامعه ملل در بارسلون تشکیل شد به تصویب رسید . در این معاهده رود بین المللی چنین تعریف شده است .

کلیه نقاط شاهراه آبی قابل کشتی رانی مرتبط بدریای آزاد که دو کشور را از یکدیگر جدا کرده و یا از دو کشور می گذرد و همچنین تمام نقاط يك شاهراه آبی که دو کشور را از یکدیگر جدا سازد و یا از دو کشور بگذرد و بدریا مرتبط شود ، رود بین المللی است و در مورد تقسیم این رود میان دو کشور اگر مرز مشترك آنها باشد خط القعر که همان خط تالوگ است خواهد بود .

قانونی بودن عمل ایران

برای اثبات قانونی بودن عمل دولت ایران در کان لم یکن اعلام کردن عهدنامه ۱۳۱۶ با طرح حقوق معاهدات مصوب کمیسیون حقوق بین الملل سازمان ملل متحد که در حقیقت تدوین یکی از اصول کلی حقوق بین المللی است .
ماده ۵۰ طرح حقوق معاهدات مصوب کمیسیون حقوق بین المللی سازمان متحد میگوید :

« هر معاهده ای که ناقض یکی از اصول و مواد کلی لازم الرعایه حقوق بین الملل باشد از درجه اعتبار ساقط است . همچنین : بند ۱ و ۳ ماده ۵۷ طرح حقوق معاهدات مصوب کمیسیون حقوق بین الملل سازمان ملل متحد که از اصول کلی حقوق بین الملل می باشد اشعار میدارد که :

بند ۱ « نقض عمده معاهده دو جانبه توسط یکی از طرفین ، طرف دیگر را مجاز میدارد باین نقض بعنوان علتی برای پایان دادن بمعاهده یا تعلیق اجرای آن کلاً یا جزعاً استناد نماید . »

بند ۳ مورد زیر را بعنوان نقض یکی از مواد اساسی يك معاهده اعلام میدارد :
« نقض مقرراتی از معاهده که برای تحقق موضوع و هدف معاهده اساسی باشد . »

بحث عهد نامه ۱۳۱۶

چند ماده از عهدنامه ۱۳۱۶ را مطرح و بحث مینمائیم .

ماده ۳ این معاهده گوید : از نقطه ای که حدود ارضی دولتن باروندرود (شط - العرب) میرسد تا دریا مقررات ذیل نسبت باروندرود (شط العرب) اجرا خواهد گردید .
الف - اروند رود (شط العرب) بطور متساوی برای کشتی های تجارتی کلیه کشورها باز خواهد بود .

کلیه عوارض مأخوذه جنبه حق الزحمه را داشته و منحصرأ بطور عادلانه بمصارف نگاهداری و قابل کشتی رانی بودن یا بهبودی راه کشتیرانی و مدخل رود (شط) از طرف دریا تخصیص داده خواهد شد و یا بمصارفی که مفید برای کشتی رانی است خواهد رسید . عوارض مذکور بر اساس ظرفیت رسمی کشتی ها و یا آبخوری و یا توأمأ هر دو حساب خواهد شد .

ب - اروند رود (شط العرب) برای عبور ناوهای جنگی و کشتی های دیگر طرفین که برای تجارت اختصاص ندارند باز خواهد بود .

ت - این موضوع که در اروند رود (شط العرب) خط سرحدی گاهی حدآبهای جزری و گاهی فالوگ و یا وسط المیاه را تعقیب می نماید بهیچوجه بحق استفاده طرفین متعاهدین در تمام مجرای شط صدمه وارد نمی آورد . و اما ماده ۵ - این عهدنامه تصریح دارد که .

« نظر باینکه متعاهدین بطوری که در ماده ۴ این عهدنامه تصریح گردیده منافع مشترک در کشتی رانی اروند رود (شط العرب) دارند متعهد میشوند قراردادی راجع بنگاهداری و بهبودی راه کشتی رانی و حفاری و راهنمائی و عوارضی که باید اخذ بشود و تدابیر صحی و اقداماتی که باید برای جلوگیری از قاجاق بشود و همچنین کلیه مسائل راجعه به بحر پیمائی در اروند رود (شط العرب) منعقد سازند بطوری که در ماده ۴ این عهدنامه تصریح گردیده است ، این معاهده شامل ۶ ماده است .

ماده ۲ - پروتکل ضمیمه این عهد نامه گوید -

۲ - طرفین متعاهدین تعهد میکنند که در ظرف یکسال از تاریخ اجرای عهدنامه قرار دادی را که بموجب ماده پنج آن پیش بینی شده است منعقد سازند هرگاه با وجوه بذل مساعی طرفین قرار داد مذکور در ظرف مدت یکسال به امضاء نرسیده طرفین میتوانند این مدت را با موافقت یکدیگر تمدید نمایند . در ظرف

مدت یکسال مذکور در قسمت اول این ماده و همچنین در ظرف مدتیکه تمدید بعمل می آید (اگر تمدید بعمل بیاید) دولت عراق اجرای تمام مسائل مربوط بقرار داد مزبور را بر اساسی که فعلاً معمول است به عهده خواهد گرفت و دولت شاهنشاهی ایران را هر ششماه یکمرتبه در جریان کارهاییکه انجام یافته و جوهری که گرفته شده و مخارجی که بعمل آمده و هر نوع اقدام دیگری که مجرا شده باشد خواهد گذاشت .

با توجه باصول متداول بین المللی و مواد عهدنامه و پروتکل ضمیمه آن که شرح داده شد روشن میشود که دولت عراق در اجرای این عهدنامه حسن نیت نشان نداد، گزارش عملیات خود را به ایران نداد ، عوارض مأخوذه خود را بمصرف بهبود کشتیرانی دررود نرسانید ، و آنرا بصورت يك مؤسسه انتفاعی متعلق خود در آورد و با اینکه بیش از یکسال اجازه نداشت اداره امور کشتی رانی در اروندرود (شط العرب) را بدست داشته باشد باین کار ادامه داد باین ترتیب این عهدنامه با همه نواقصی که برای دولت شاهنشاهی ایران داشت و سیاست استعمار آنرا بسود دولت عراق بدولت ایران تحمیل کرده بود معیناً از طرف دولت عراق رعایت نشد . پس نمی توانست دیگر قوت اجرائی داشته باشد و دولت شاهنشاهی ایران در اعلام بدون ارزش و کان لم یکن بودن عهدنامه محق بوده است .

در هر حال بسبب نقض مواد مهمه آن از طرف دولت عراق عهدنامه طبعاً ارزش خود را از دست داده و از نظر دولت شاهنشاهی نیز کان لم یکن میباشد .

پرواضح است که منظور از این تحریکات چیست فعلاً و در این موقع نمیخواهم بتفصیل در این باب سخن بگویم ولی اطمینان میدهم که دولت شاهنشاهی کاملاً مراقب بوده و امیدوار است دولت عراق متوجه عواقب نامطلوب و خطرناک این تجاوزات و تضيیقات و تحریکات و صحنه سازیها بشود و از تکرار آن جلوگیری نمایند .

حال که مطلب باینجا کشیده شده بموقع میدانم مختصری راجع بوضع شط العرب که نام باستانی و حقیقی آن اروندرود و مرز مشترك بین ایران و عراق است

بعرض مجلس محترم سنا برسانم .

دولت شاهنشاهی ایران به پیروی از نیت صاحبزبان شاهنشاه آریامهر و نظر بعلائق دیرینی که با عراق دارد همواره کوشیده است اختلافات مرزی خود را با عراق که اهم آن مسئله حقوق ایران در شط العرب میباشد بطور دوستانه حل و فصل نماید ولی از روزی که عهدنامه سرحدی ایران و عراق مورخه ۱۳۱۶ منعقد گردیده هیچوقت دولت عراق نخواست است خود را ملزم بتعهدات ناشیه از عهدنامه مزبور بنماید بدین ترتیب که دو ماده اساسی آن یعنی مواد ۴ و ۵ و ماده ۲ پروتکل ضمیمه آن ناظر بر اداره مشترك شط العرب و طرز مصرف عواید آن میباشد از روز امضاء عهدنامه تا بامروز از طرف دولت عراق اجرا نشده و کوششهای مستمر دولت شاهنشاهی ایران برای الزام دولت عراق به ایفای بعهده و اجرای تعهدات ناشی از عهدنامه مطلقاً بی نتیجه مانده است و دولت عراق اداره شط را یکجانبه و بطور غیر قانونی در مدت ۳۲ سال در دست خود نگاه داشته و در تمام این عواید هنگفت حاصله از کشتی رانی در این رود مشترك مرزی را اداره بندر بصره بتنهائی دریافت و بمیل خود و برخلاف مقررات عهدنامه بمصارف شهری مثل ساختن هتل و فرودگاه در بصره رسانده و به اعتراضات دولت شاهنشاهی ترتیب اثر نداده و حتی از ارسال صورت حساب عواید هم خود داری نموده است با توجه باین وضع همانطور که ظرف چند سال اخیر بکرات از طرف دولت شاهنشاهی علناً چه در این مجلس محترم و چه در مجلس شورای ملی اعلام و بدولت عراق هم اخیراً باز کتباً ابلاغ شده است . چون دولت مزبور مواد اصلی عهدنامه ۱۳۱۶ را خود نقض نموده و اقدامات دولت شاهنشاهی ایران برای ملزم ساختن عراق بانجام تعهدات خود بجائی نرسیده لذا طبق اصول ثابت حقوق بین المللی از نظر دولت شاهنشاهی عهدنامه سرحدی ۱۳۱۶ نقض شده محسوب و بی ارزش و کان لم یکن میباشد .

باز هم حقوق بین المللی جزو علل فسخ قراردادهائی که مثل قرارداد ۱۳۱۶

بدون مدت تنظیم شده علتی را می شناسد که با اسم اصل Rebus Sic Stantibus موسوم می باشد. این اصل بر این فرض است که هر قرار دادی باین شرط منعقد می گردد که اوضاع و احوال خاصی که در موقع انعقاد قرار داد وجود داشت بجای خود باقی بماند لذا از بین رفتن آن اوضاع و احوال بطور ضمنی جزو شرایط الغاء تعهدات ناشیه از قرار دادها می باشد بنابراین اگر اوضاع و احوال تغییر پیدا کنند شرایط وجود عهدنامه از بین می رود و هر طرف متعهدی حق اعلام فسخ عهدنامه و یا هر يك از موادی که با وضع جدید وفق نمیدهد دارا می باشد و تاکنون اجزاء این اصل شناخته شده در حقوق بین المللی از طرف دول موارد زیاد دارد. با توجه باصلی که عرض کردم عهدنامه مرزی ۱۳۱۶ بین ایران و عراق در زمانی منعقد گردیده که استعمار انگلیس هنوز به اوج قدرت خود بوده و با تمام قوا عراق را زیر پر و بال خود گرفته و بابکار رفتن فشار و در مضیقه گذاردن ایران این قرار داد که طبق آن تمام شط العرب باستثناء دو قسمت آن بعراق بخشیده میشود امضاء شده است. دردنیای کنونی وضع مشابهی یافت نمیشود که رودخانه قابل کشتی رانی بزرگی بعظمت شط العرب مرز بین دو کشور بود ولی اختیار آن منحصر آ در دست طرف دیگر باشد.

چطور ممکن است قبول نمود که رودخانه مرزی که بیشتر آب های آن از ایران سرچشمه میگیرد متعلق بدیگری باشد. در دنیای کنونی طبق اصول حقوق بین المللی برای رودخانه هایی که مرز مشترك بین دو کشور هستند قاعده و رسوم مشخص و معینی وجود دارد اینك که دوره استعمار سپری گشته و اوضاع و احوال زمان ۱۳۱۶ یعنی زمان استیلای استعمار و امضاء قرار داد تغییر یافته باید تمام آثار و نتایج حاصله از استعمار با خود استعمار از بین برود. آیا عجیب نیست که بگویند استعمار از کشوری رخت بر بسته ولی آن کشور با تمام قوا در حفظ آثار و نتایج استعمار که این قرار داد نمونه آنست بکوشد؟

باز هم طبق اصول حقوق بین المللی در هر قراردادی یکی از اصول مهم که اصل تساوی حقوق طرفین در نظر گرفته شود اینك این سؤال پیش می آید که آیا این اصل تساوی حقوق در مورد شط العرب رعایت شده است یا خیر؟ اگر این اصل رعایت شده چگونه بطبق اصول معمول بحقوق بین المللی که وقتی رودخانه بزرگی مرز بین دو کشور است اصل خط تالوگ یعنی خط القعر و یا خط منصف را برای حدود مرزی تعیین میکنند، در نظر نگرفته و باستثناء دو قسمت تمام شط را بیکطرفه بعراق واگذار میکنند؟

شنیده شد که یکی از مقامات مسئول عراقی گفته است که قسمتی از شط العرب را که منظور خط القعر آبهای مقابل آبادان و خط القعر مقابل خرمشهر باشد در قرار داد ۱۳۱۶ بایران بخشش نموده اند. این ادعا بکلی بی اساس و حقیقت امر درست معکوس آنست زیرا در تمام مدتی که امپراطوری عثمانی در این قسمت همسایه ایران بوده در هیچيك از عهد نامه هایی که با اسم عهدنامه ارض روم معروف گردیده موضوع حاکمیت و تعیین خط مرزی ایران و عثمانی در شط العرب تصریح نشده و بنا بمدرک موجود روشی که دولتین ایران و عثمانی از آغاز رفت میشد مشترکاً اجرا میگردید.

بیش از این نمی خواهم در این زمینه بسط کلام دهم بطور اختصار در این مجلس محترم مجدداً اعلام میکنم که نظر بدلائلی که باستحضار رسید عهدنامه مرزی ۱۳۱۶ بین ایران و عراق نقض شده و از لحاظ دولت شاهنشاهی بلا ارزش و کان لم یکن می باشد. دولت شاهنشاهی در سراسر شط العرب هیچ اصلی جز اصل شناخته شده حقوق بین المللی یعنی اصل تالوگ یا خط منصف را قبول ندارد و بنابراین با تمام قوا از هر گونه تخطی بحقوق حاکمیت خود در آبهای شط العرب جلوگیری نموده و اجازه تجاوز را به احدی نخواهد داد.

ضمناً لازم میدانم بعرض برسانم که در تاریخ ۲۶ ماه جاری معاون وزارت خارجه

عراق از سفیر شاهنشاه آریا مهر در بغداد تقاضا می‌کند که به ملاقات ایشان بوزارت خارجه برود در ملاقات مزبور معاون وزارت خارجه بسفیر شاهنشاه اظهار میدارد که دولت عراق شط العرب را جزوی از قلمرو خود میداند و از دولت شاهنشاهی تقاضا دارند بکشتی‌هایی که پرچم ایران را در شط العرب بر افراشته اند دستور داده شود پرچم ایران را پائین بیاورند و اگر نفرات نیروی دریائی کسی در کشتی باشند خارج شوند والا دولت عراق مأمورین نیروی دریائی ایران را با توسل بزور از کشتی خارج خواهد ساخت و در آتیه اجازه نخواهد داد کشتی‌هایی که مقصد آنها بنادر ایران است وارد شط العرب شوند.

آقایان محترم، تهدید معاون وزارتخانه عراق یعنی تهدید بحقوق حقه و طبیعی ایران یعنی تهدید بحقوق حاکمیت ایران چطور ممکن است بکسی اجازه داد که پرچم ایران را پائین آورده و به نیروی مسلح شاهنشاهی توهین نماید امروز حتی کشوری که نیروی اتمی دارد نسبت بیک کشور ضعیف چنین تهدیدی نمی‌کند تا چه رسد بعراق.

دولت شاهنشاهی ایران باتمام علائقی که برای حفظ و توسعه روابط دوستانه خود با عراق داشته و دارد و کوششهایی که در این زمینه بعمل آورد و همچنین بانهایت حسن نیت آماده انعقاد قرارداد جدیدی با عراق میباشد معذالك در جواب تهدیدات عراقیها در این مجلس محترم همانطور که بدولت عراق اطلاع داده شده بنام دولت شاهنشاهی اعلام میدارم. هرگونه تخطی و تجاوز بحقوق حاکمیت ایران در شط العرب و هرگونه ممانعت از ورود کشتیها بمقصد بنادر ایران و هرگونه اقدام بتجاوز بکشتی‌هایی که پرچم ایران را دارند و یا هرگونه توسل بزور نسبت به نیروهای مسلح شاهنشاهی ایران بامقاومت وعکس العمل شدید مواجه و آتش آنها با آتش نیروهای مسلح شاهنشاهی پاسخ داده خواهد شد مسئولیت اینکار وعواقب بسیار

خطرناك آن که ممکن است دامند وسیع داشته باشد منحصر متوجه دولت عراق خواهد شد.

صحیح است - صحیح است

قسمتی از سخنان آقای امیر خسرو افشار قائم مقام وزیر امور خارجه در مجلس سنا (۴۸/۱/۳۰)

علامیه وزارت امور خارجه :

در تاریخ هفتم اردیبهشت ماه ۱۳۴۸

این اطلاعیه از طرف وزارت خارجه انتشار یافت .

همانطوریکه رسماً از طرف دولت شاهنشاهی ایران اعلام گردیده ، چون مواد مهم عهدنامه مرزی ایران و عراق مورخ ۱۳۱۶ طی ۳۲ سالی که از تاریخ انعقاد آن میگذرد علیرغم مساعی و تقاضای مکرر دولت شاهنشاهی همواره مورد بی اعتنائی دولت عراق قرار گرفته و از اجرای آن با اتخان رویه دفع الوقت سر باز زده اند لذا عهدنامه مذکور از طرف دولت عراق عملاً نقض شده می‌باشد و بنابر اصول مسلم حقوق بین المللی ، دولت شاهنشاهی آنرا بی ارزش و کان لم یکن و منتفی می‌شمارد. مضافاً باین که با توجه بسوابق تاریخی و مقتضیات و اوضاع و احوالی که هنگام انعقاد عهدنامه وجود داشته واستعمار باتمام قوای خود به حمایت از تعهدمینماید ، در عهدنامه گنجائیده بود .

اینك با تغییر اساسی آن اوضاع و احوال آثار ونتایج و ثمرات آن نیز قابل قبول نبوده و تحفه استعمار باید از بین برود و بنابر باصل حقوقی «ربو سیک استانیوس» که بی ارزش و بی اعتبار بودن معاهدات را بشرط تغییر اوضاع و احوال زمان انعقاد قبول بنماید، دیگر عهدنامه تحمیلی و نامتساوی مرزی ۱۳۱۶ نمیتواند دارای اعتبار و اثر باشد

خاصه آنکه نسبت به اروند رود که قسمت اعظم آبهای آن از منابع و کوههای ایران سرچشمه میگیرد بهیچوجه اصل تساوی حقوق که در کلیه معاهدات باید مورد توجه قرار بگیرد، رعایت نشده است.

در عین حال همانطوری که رسماً اعلام شده دولت شاهنشاهی ایران به پیروی از تعالیم و نیات صلجویانه شاهنشاه آریا مهر تمایل داشته و آماده است که در باب تثبیت مرز اروند رود بر اساس خط «تالوگ» که مبتنی بر اصول متداول حقوق بین المللی است، حتی فردا با دولت عراق وارد مذاکره شده عهدنامه جدیدی امضاء نماید. همچنین آمادگی دارد در صورت ابراز حسن نیت از جانب مقامات عراقی، بحالت اضطراری و غیر عادی که در نتیجه تهدیدات دولت عراق اینک در مرز حکمفرماست، بشرط عمل متقابل خاتمه داده و بتمام واحدهائی که بمرز رفته اند، دستور دهد که بمرکز خود مراجعت نمایند.

دولت شاهنشاهی ایران ضمناً لازم میداند تأکید نماید که در این فاصله و در هر حال چنانچه نسبت به پرچم شاهنشاهی ایران قصد هتک حرمت بشود یا در امر کشتیرانی آزاد در اروند رود ممانعتی بعمل آید، هر یک از اعمال با عکس العمل شدید مواجه خواهد گردید و دولت شاهنشاهی بحکم وظیفه مقدس خود، الزاماً هرگونه مانع و رادعی را از میان بر خواهد داشت و دولت عراق مسئول عواقب سوء پیش آمدهائی که در نتیجه رویه تجاوزانه کاانه آنها در اروند رود روی دهد، خواهد بود.

اینک برای مزید اطلاع خوانندگان عزیز بند ۴ پروتکل ضمیمه عهدنامه سرحدی ایران و عراق مورخ ۱۳۱۶ را درج میکنیم.

«بدیهی است که بشرط رعایت حقوق ایران در شط العرب هیچیک از مقررات این عهدنامه بحقوق و وظایفی که دولت عراق بموجب ماده ۴ عهدنامه ۳۰ ژوئن ۱۹۳۰ و فقره هفتم پروتکل منضم آن مورخ بهمان تاریخ نسبت بشط العرب در مقابل دولت انگلیس دارد خللی وارد نخواهد آورد.»

انگلیسها در سال ۱۹۱۶ (۱۲۹۵ شمسی) پس از طرد ارتش عثمانی از عراق، حکومت آن کشور را بدست گرفتند.

در ۱۹۲۰ (۱۲۹۹ شمسی) انقلاب شدیدی رخ داد و یکسال تمام شعله ور بود. وانگلیسها ناچار ملک فیصل پسر سوم شریف حسین بیادشاهی عراق منصوب و عراق را تحت الحمايه خود قرار دادند.

جانشین ۲۱ ساله او ملک غازي نتوانست سیاست پدر را حفظ نماید. کابینه ها بسرعت سقوط میکردند میان قبایل انقلابات شدیدی رخ داد. هر گروهی برای خود خواستار یکنوع حکومت بودند.

در سال ۱۹۳۶ (۱۳۱۵ شمسی) کودتائی بدست ژنرال بکر حدادی و براهنمائی حکمت سلیمان صورت گرفت پس از ۱۰ ماه در اثر کودتای دیگر حکومت انقلابی درهم فرو ریخت.

در آوریل ۱۹۳۹ (۱۳۱۸ شمسی) ملک غازي بر اثر تصادف باتیر برق کشته شد و عبدالاله نایب السلطنه شد.

در آوریل ۱۹۴۱ (۱۳۲۰ شمسی) رشید عالی گیلانی کودتای مشهور خود را عملی کرد و ملک فیصل دوم و نایب السلطنه عبدالاله به اردن رفتند.

یکماه بعد انگلیسها با کمک لشکر غربی اردن وارد بغداد شدند.

رشید عالی فرار کرد و عبدالاله با کمال قدرت بکرسی نشست.

در سال ۱۹۴۸ (۱۳۲۷ شمسی) صالح جبر با انگلیس عهدنامه پورت سموث را منعقد نمود که منجر بشورش مردم شد و طی زد و خوردهای خونینی عهدنامه بلا اجرا ماند صالح جبر استعفا کرد.

در ژانویه ۱۹۵۶ (۱۳۳۵ شمسی) نمایندگان مجلس از ملک فیصل خواستند نوری سعید را معزول کنند.

در همان سال تظاهرات شدید در بغداد بوجود آمد که ۱۶۰ نفر کشته شدند.

در ژوئیه ۱۹۵۸ (۱۳۳۷ شمسی) عبدالکریم قاسم بوسیله کودتا حکومت جمهوری در عراق اعلام نمود .

۳۷/۴/۲۷ اعلام شد که : ملک فیصل بقتل رسید .

کودتا کنندگان ملک فیصل را بقتل رساندند . چون پادشاه ۲۳ ساله عراق بین مردم عراق محبوبیتی زیاد داشت خبر قتل بلافاصله فاش نشد .

رادیو عراق اعلام کرد که : دولت جمهوری عراق حقایق را منتشر میکند .

اعم از اینکه دیگران خوش وقت شوند یا متأسف ملک فیصل از خاندان هاشمی بود . شریف حسین جدااعلای ملک فیصل دوم با اتفاق پسرانش ملک علی و ملک حسین و عبدالله فیصل اول علیه عثمانیها قیام کرده بود وجد ملک فیصل دوم بنانی آزادی عراق بود .

نفرین شدگان !

وقایع خون آلود کشور عراق پس از کودتای ۱۹۵۸

حکومت های چند روزه !

۳۷/۴/۲۷ نوری سعید بقتل رسید .

این مطالب از آرشیو روزنامه اطلاعات عیناً نقل شده است .

نوری سعید (نخست وزیر) را در منزل یکی از دوستانش یافتند و او را بقتل رساندند .

۳۷/۵/۱۲ کودتای خونین ۱۴ ژوئیه سرهنگ عبدالکریم قاسم فرمانده تیپ بیستم که مأموریت سرکوبی شورشیان لبنان را داشت کودتا کرد .

چهار و پنج نفر از شخصیت ها و سیاستمداران طراز اول کشور در اولین روزهای کودتا اعدام شدند .

۴۲/۶/۲۳ عبدالسلام عارف از پست نظامی خود برکنار شد .

۳۷/۷/۱۶ عارف کودتا کرد . عبدالکریم قاسم از توطئه باخبر شد و افسران کودتاچی را همراه عارف زندانی کرد .

۳۷/۸/۲۹ عراق عرض آبهای ساحلی خود را ۱۲ مایل اعلام کرد .

۳۷/۹/۲۳ قاسم در عراق دست باعدام فاضل جمالی - ژنرال عارف - باش اعیان مختار بابان و ژنرال داغستانی تیرباران شدند .

عده دیگری در عراق اعدام گردیدند .

خبر اعدام ژنرال عارف بعداً تکذیب شد . (ضمناً عارف چند ماه بعد بدرجه ژنرالی رسید) او صمیمی ترین دوست قاسم بود ولی بزودی بدوست دیرین خود خیانت کرد .

عارف باهفت تیر بقاسم حمله کرد . قاسم فریاد کشید من بیگناهم و طرفداران او بموقع نجاتش دادند .

۳۷/۱۱/۱۴ عارف باعدام محکوم شد .

۳۷/۱/۲۱ يك سروان عراقی بقاسم با سلاح گرم حمله کرد ولی چون موفق نشد خود را کشت .

۷/۱۱/۴۶ علمای نجف بعبدالکریم قاسم اعلام خطر کردند .

۴۷/۱۲/۱۸ در شمال عراق کودتا شد . سرهنگ شواف عامل کودتا بدست سربازان خود کشته شد .

۳۸/۷/۱۵ به سرلشکر قاسم سوء قصد شد قاسم ظرف چند ماه بدرجه سرلشگری رسید . و بلافاصله سپهد هم شد .

۳۸/۸/۲۳ چهارمین سوء قصد بجان قاسم . مطبوعات قاهره مینویسند :

يك آمبولانس حامل افراد مسلح وارد بیمارستان (دارالاسلام) شد و با مسلسل و نارنجك باطاق قاسم شلیك کردند .

- ۴۰/۱۰/۱۱ شورش شمال عراق مجدداً شروع شد. چهارصد نفر درجنك شمال کشته و مجروح شدند.
- ۴۱/۱۱/۲۰ در کودتای خونین عراق. سپهبد عبدالکریم قاسم کشته شد. جسد قاسم را در خیابانها کشیدند. جسد قاسم و مهادوی در تلویزیون نمایش داده شد. ۹ فوریه:
- سرهنگ عارف در کودتای ۱۴ ژوئیه ۱۹۵۸ با اتفاق قاسم قیام کرد ولی بعداً با او اختلاف پیدا کرد ابتدا او را زندانی ولی بعد تبعید کرد.
- ۴۷/۱۱/۲۴ سه هزار نفر در بغداد کشته و زخمی شدند.
- عبدالکریم قاسم بدست صمیمی ترین دوست خود عارف بقتل رسید.
- ۴۱/۱۱/۲۸ نیوزویک اعلام کرد: ۳۸ بار بقاسم سوء قصد شد و درسی و نهمین سوء قصد قاسم کشته شد.
- ۴۱/۱۴/۱۹ دادستان نظامی قاسم در بغداد کشته شد.
- ۴۲/۳/۵ توطئه کودتای عراق سرکوبی شد. ۱۰ سروان و یک غیر نظامی در بغداد اعدام شدند.
- ۴۲/۴/۱۴ یازده کمونیست عراقی تیرباران شدند. دولت عراق يك کودتای نظامی را درهم شکست.
- ۴۲/۸/۲۲ هواپیمای جت بکاخ عارف حمله کردند.
- ۴۲/۱۱/۲۲ بیجان عارف سوء قصد شد. سوء قصدکنندگان دستگیر شدند.
- ۴۳/۶/۱۹ بر اثر خیانت یکی از اعضای شبکه کودتا. کودتای عراق کشف شد. رهبران کودتای عراق تیرباران شدند.
- ۴۳/۶/۲۱ ۵ افسر هوایی در عراق اعدام شدند.
- ۴۳/۱۰/۴ عشایر عراق - یکدسته از ارتش عراق را بوسیله عشایر عراقی نابود کردند.

- ۴۴/۶/۲۸ دوست نفر در کودتای عراق کشته شدند.
- ۴۵/۱/۲۵ هواپیمای عارف و وزیرانش متلاشی شد. عارف کشته شد.
- ۴۵/۱/۲۸ برادر عارف رئیس جمهور شد.
- ۴۵/۴/۱۲ کودتاچیان عارف را بمسلسل بستند. توطئه کنندگان کوشیدند. ژنرال عبدالرحمن عارف را بقتل برسانند.
- ۴۵/۵/۲۶ يك خلبان عراقی با اسرائیل پناهنده شد.
- ۴۵/۷/۱۶ رهبر کودتای عراق فرار کرد:
- ۴۷/۴/۲۶ کودتای نظامی در عراق گارد رئیس جمهور و نیروی هوایی نقش اساسی در کودتا داشتند. سپهبد عارف به قاهره تبعید شد.
- ۴۷/۴/۲۹ طاهر یحیی محکوم برشوه گرفتن شد. دو سرباز عراقی بایران پناهنده شدند.
- ۴۷/۵/۹ در عراق دوباره کودتا شد. ژنرال حسن البکر رئیس مجدداً این کشور، سرهنگ نایف نخست وزیر ژنرال عبدالرحمن الداود، وزیر دفاع کابینه او را برکنار نمود.
- ۴۷/۶/۱۴ کودتای خونین طاهر یحیی خنثی شد. قبل از کودتای اخیر مشاجره ای سخت بین عبدالرحمن عارف و ژنرال طاهر یحیی روی داد.
- ۴۷/۸/۲۲ وزیر خارجه سابق عراق بقتل رسید.
- ۴۷/۹/۲۸ (البزاز) نخست وزیر سابق عراق باتهام جاسوسی دستگیر شد.
- ۴۷/۱۰/۱۷ ۲۰ افسر عراقی مصادره شد.
- ۴۷/۱۱/۷ ۱۵ نفر در عراق باتهام جاسوسی برای اسرائیل اعدام شدند.
- ۴۷/۱۱/۱۰ افسر عراقی دیپلمات سوریه را هدف گلوله قرار داد.
- ۴۷/۱۲/۱ نه نفر دیگر در عراق محکوم باعدام شدند.

۴۷/ ۱۲/۳ تیر باران يك افسر عراقی . دولت عراق هشت نفر دیگر را به اتهام جاسوسی اعدام کرد .

۴۸/ ۱/۲۲ ژنرال طاهر یحیی با اتهام توطئه و فساد تحت محاکمه قرار گرفت .

۴۸ / ۱/۲۴ چهار جاسوس عراقی اعدام شدند .

۴۸ / ۲/۱۲ عراق دو نفر از یاران ملا مصطفی را تیر باران کرد .

the water is so clear, that one may see whatever is at the bottom. Those are collected together, and are the source of the river Khabouran, on which, as far as Karkesia.

Abulfeda (Busch. Mag IV .P 244.) : Urbs Sengas, ait Haukali fil, est in me. Vlil. dia Campania Dejar Rabiah prohe montana. Praeter Sengaram non ert Mesopotamiae locus palmerum ferax.

سنجار .. و هی مدینه فی وسط البریه فی سنج جبل Cob . lngb . p.76
Ibn Haukal خصیب بها انهار جاریه و عیون مطرده «

و اما سنجار فاتها مدینه فی وسط بریه دیار ربیعہ بقرب جبال .
EI. Issthachri p.40 ینسب الی سنجار و بها کل و لیس بالجزیره بلد به کل سوی سنجار الا ان یکوه علی الفرات و بهیت و الانبار .

سنجار شهری باشد در میان بیابان بدیار ربیعہ باز خوانند و درخت
Versio pers. p.79 خرما بسیار دارد و در ولایت جزیره جز بسنجار درخت
خرما نباشد مگر برکنار فرات بهیت و انبار :

Ouseley P. 56. Senjar is a town situated near a mountain, which produces date trees in great number, and in all the land of Jezireh there is not any other place that prodnces dates, ezcept Meileth, on the banks of the Enphrates.

Abulfeda (Busch. Mag. IV. P 218.) : Prope apud Tecrit, ut ait fil. Haukali, de-IX. rivatur fluvius ol Dahli qui rigat Sawad Samirrah usque proxime ad Bsgdadum.

و من تکریت هذه يشق نهر دجيل الاخذ من دجله علی
Ibn Haukal Lod, Lvgd. p.78 بعض مساكن المدينه فی فنايها مارا الی سواد
سرمن رأی فیعمره الی قریب بغداد .

و من تکریب يشق نهر الدجيل الذي ياخذ من الدجله فیعمر .
EI. Issthachri p. 13. به سواد سامره الی قرب بغداد .

تکریت بر غربی دجله نهاده است نهر دجيل از دجله باز شکافد .
Versio pers. p.81 و ناحیت سامره را آب دهد .

Ouseley p. 59. Tacrith is situated on the western side of the river Dejleh.

Abulfeda (Busch. Mag. P. 249) : Amid ... secudnm Haukali fil. est urbs mnro X. Cincta, summopere munita et fertilis.

و مدینه آمد علی جبل من غربی دجله مطل علیها نحو .
Ibn Haukal Cob Lugb. p.77 مایه قامه و علیها سور اسود من حجاره الارحیه
و یسمى ذلك السور میمون مرشده سواده و ذلك انه من حجاره ارحیه الجزیره .

و اما آمد فهی علی الدجله من شرقیها و هی مدینه علیها سور اسود .
EI - Issthachri p.41. و فی غایه الحصانه کثیره الاشجار و الزروع .

از کتاب المسالك والممالك خواجه نصیرالدین طوسی .
اما آمد شهری است بر شری دجله باشد دیواری استوار دارد و درخت .
Versio pers. p. 79 . و کشاورزی فراوان .

Ouseley P. 57. Amid is situated on the eastern side of the Dejleh and has strong walls, trees and cultivated lands.

ذاما المسافات بها فان من خوزستان الى العراق طريقين شارعين .

Ibn Haukal Cob Lugb: p 89. احدهما الى البصرة ثم الى بغداد والآخر الى واسط ثم الى بغداد فاما طريق البصرة فانك تاخذ من الرجان الى اسك فريه مرحلتين خفيفتين ثم الى ديرا مرحله فريه ومنها الدورق مرحلة والدورق مدينة كبيرة الامل وهي مدينة الرستاق المعروف بشرق ثم من الدورق الى خان من دونها تنزل السابله يعرف بخان مندونه ثم الى الباسيان مدينة وسطه في الكبر عامره يشقينا نهر بنصفين مرحله ومن الباسيان الى حصن مهدي مرحلتان وفيها منبر ويسلك منها في الماء وكذلك من الدورق الى الباسيان يسلك في الماء وعوايسر من البر ومن حصن مهدي الى بيان مرحله على الظهر وبيان منبر وقد انتهيت الى آخر حدود خوزستان وبيان على الدجله فتركب منها ان شئت الى الابله وان شئت على الظهر حتى تحاذي الابله ثم تعبر واما الطريق على واسط الى بغداد فان من الرجان الى سوق سنبل مرحله ثم الى رام هرمز مرحلتان من رام هرمز الى عسكر مكرم ثلاث مراحل ومن عسكر مكرم الى تستر مرحله ومن تستر الى جندی سابور مرحله ومن جندی سابور الى الشوش مرحله و يتصل بعمل واسط .

من فارس الى العراق طريقان احدهما الى البصرة ثم الى بغداد والآخر .

El-Isstachrip. 55. الى واسط ثم الى بغداد فاما طريق البصرة فانك تاخذ من ارجان الى اسك فريه مرحلتين ثم الى ديران مرحله و ديران فريه ثم الدورق و الدورق مدينة كبيرة ثم منها الى خان مردوه و منه الى باسيان مدينة وسطه عامره يشقها النهر بنصفين مرحله ومن باسيان الى حصن مهدي مرحلتان وفيها منبر و يسلك منها في الماء وكذلك من الدورق الى باسيان يسلك في الماء هو ايسر من البر ومن

حصن مهدي الى بيان مرحله على الظهر و بيان فيها منبر و ذلك اخر خوزستان و بيان على الدجله فتركب منها الماء الى الابله او على الظهر الى ان تحاذي الابله ثم تعبر و اما الطريق الى واسط ثم الى بغداد فان من ارجان الى سوق سنبل مرحله ثم الى رام هرمز مرحلتين ثم من رام هرمز الى عسكر مكرم ثلث مراحل و منها الى جندی سابور مرحله ومنها الى الشوش مرحله ومنها الى قرقوب مرحله ومنها الى الطيب مرحله و يتصل بعمل واسط .

از بارس تا عراق دوراهست یکی براه بصره و دیگری براه واسط * اماه راه .

Versio Pers. p. 9e. بصره از ارغان باسل آیند دو مرحله سبك * از آنجا بدهی که آن را دیران خوانند يك مرحله از دیران بدورق بخان مردویه می رود و از باسان تا حصن مهدي دو مرحله و این هر دو جای در آب باید رفت و از خان مردویه بیاسان رود و شهری خوشست و از حصن مهدي تا بیان دو مرحله دارند و از دورق تا باسان در آب باید و در آن رفتن آسان تر از خشك باشد و این موضع در آخر حدود دیار خوزستانست و بیان برکناره دجله است اگر خواهند بر آب سوی ابله و اگر خواهند بر خشك بروند و چون برابر ابله رسند بگذرند اما راه واسط از ارغان بیازار سنبل آیند يك مرحله و از آنجا برامز دو مرحله و از آنجا بیشکر سه مرحله و از آنجا بشوشتر مرحله و از شوشتر بکند بشابور يك مرحله و از کند بشابور بسوس يك مرحله از آنجا بقرقوب يك مرحله و از آنجا بطیب يك مرحله آنجا بعمل واسط پیوندند .

ثم تتصل رواية من خوزستان بدخر فيكون لها حور على .

Ibn Hankal Cod Lngd . p. 87 سفن البحر اذا انتهت اليه وربما غرقت فيه الكثير وذلك مما يستجمع من میان خوزستان بحصن مهدي فيتصل بالبحر و يعرض هناك حتى تنتهي من طرفه المد والجزر .

و تتصل راويه من خوزستان بالبحر فيكون له هور على شقير البحر اذا El Isstachrip . 51.sp. انتهى اليه فانه يعرض ويستجمع مياه خوزستان بحصن

مهدی فیصل بالبحر و يعرض هناك حتى تنتهي في طرفه المد والجزر .

زاویه هست درخوزستان برکنار دریا بنزدیک حصن مهدی ابها فراوان.

Versio pers . p. 95. آنجا جمله شود و مد و جزر باشد و بدریا ماند

و من الحاصيات عندهم ما تقدم ذكره بتستر من الشادروان

Ibn Haukbl Cod. Lugd. p. 58 الذي بناء سابور و هو من اعجب البناء واحكمه

وطوله نحو الميل قدرص بالحجارة و رصف كله حتى تراجع الماء فيه و ارتفع حتى تراجع

الى باب تستر .

و عندهم بتستر الشادروان الذي بناء سابور و هو من اعجب البناء .

El- Issthachri. p. 53. واحكمه و امتداده قريب من ميل بني بالحجارة كله حتى

يراجع الماء فيه و ارتفع الى باب تستر .

و از عجایب خوزستان شادروان شاپورست بشوشر کویندکه يك

Versio Pers. P. 94. ميل درازای آن شادروانست بكج و سنگك ساخته ايد تا

آب بر شوشر افتاد.

و بنهر تستر تابوت دانیال کما بلغنی والله اعلم ان ابا موسی .

Ibn Haukal cod Lugd. p. 88 الاشعری وجده و كان اهل الكتاب بدیرونة

فی مجامعهم و يتبركون به و يستسقون المطر اذا اجذبوا فاخذہ ابو موسی و شق من -

النهر الذي على باب السوس خليجان و جعل فيه ثلاثة قبور مطوية بالاجر و دفن

ذلك التابوت في احد القبور ثم استوثق منها كلها و عماها ثم فتح الماء حتى قلب فلك

اکثری الكثير على ظهر تلك القبور و النهر يجري عليها الى يومنا هذا و يقال ان من نزل

الى قعر الماء وجد تلك القبور .

ولهم بالسوس بلغنی ان امتداده قريب من ميلين قد رايت به تابوتا

El - Issthachri P. 53 و جد ایام ابی موسی الاشعری ذکر و ان فيه عظام دانیال

النبي عليه السلم و كان اهل الكتاب يدبرونه فی مجامعهم يتبركون و يستسقون به اذا

اجدوا فاخذہ ابو موسی الاشعری و عمد الى نهر على باب السوس فيه خلجان و جعل

فيه ثلثة قبور مطوية بالاجر و دفن ذلك التابوت في احد القبور ثم استوثق منها كلها

و عماها ثم فتح الماء حتى قلب ذلك النهر انكبير على ظهر تلك القبور و النهر يجري

عليها الى يومنا هذا و من نزل الى قعر الماء وجد تلك القبور

و در شهر سوس رودی هست و شنودم که در روزگار ابوموسی اشعری انجا

Versio Pers . P. 95. تابوتی یافتند استخوانهای دانیال پیغمبر علیه السلام در

آن تابوت بود و مردمان سوس آن تابوت را حرمت داشتند و بوقت تنگی بیرون آوردی

و باران خواستندی ابو موسی اشعری بفرمود تا آن تابوت بیاوردند و سه کور بفرمود

ساختن نخست تخته و تابوت آنجا دفن کرد و استوار فرمود جنایک نایب اشذوخلیجی

از رود برسران تابوت برآید و هر که بر قعر آب شود کور را تواند یافت .

و اما مغازه خراسان فالری و خراسان محیط بها من

Ibn Haukal Cod Lugb P. 147 شرقیها حد مکران وشی من حدود سجستان

و غربیها حدود قومس و الری و قم و قاشان و شمالیها حدود خراسان وشی من سجستان

و جنوبیها حدود کرمان و فارس وشی من حدود اصفهان . . فبعض هذا المغازه من عمل

خراسان و قومس و بعضها من عمل سجستان و بعضها من عمل کرمان و فارس و اصفهان

و قاشان و الری و اما مغازه خراسان فان الذي يحيط بها من شرقیها حدود مکران

El-Issthachri P. 98 وشی من حدود سجستان و غربیها حدود قومس و الری و قاشان

و شمالیها حدود خراسان وشی من سجستان و جنوبیها کرمان و فارس وشی من حدود

اصفهان . . فبعض هذه المغازه من عمل خراسان و قومس و بعضها من عمل سجستان

و بعضها من عمل کرمان و فارس و بعضی من عمل اصفهان و قم و قاشان و الری.

ذکر بیابان میان فارس و خراسان شرق این بیابان حدود مکران .

Versio Pers. P. 181. و بهری از سیستان و جنوبی آن کرمان و فارس و بهری از

حدود سپاهان . . و بعضی جایها درین بیابان ماواست که بسیار و آنها نیز اکثر در

آن نباشند و غربی آن حدود قومس وری و قم و قاشان

و اما جور فاستحدثها اردشیر و يقال ان مكانها كان .

97. Ibn Haukal Cod Lugd. P. ماء واقفا كالبخيرة فنذر اردشير ان يبنى مدينة على المكان الذي بظهر الماء به او معاوته (?) ويحدث فيها بيت نار فارحتال في ازالة ماذلك المكان بما فتح من مجاريه وبنى فيه مدينة جور وهي قريه في السعة من اصطخر و سابور و داربجرد و عليه سور عامر من طين و خندق ولها اربعة ابواب ممايلي المشرق واحد منها يسمى باب مهر و ممايلي الغرب باب بهرام و ممايلي الشمال باب هرمز و ممايلي الجنوب باب اردشير و في وسط المدينة بناء مثل الدكة يسمى الطربال و يعرف بلسان الفرس بابرا و كفلحن (?) و هو بناء بناء اردشير يقال انه كان من الارتفاع بحيث انه يشرف منه الانسان على المدينة و رساتيقها و بنى اعلاه بيت نار و استنبط بجذابه من جبل علل ماء حتى اصعده الى اعلا هذا الطربال كالقواره ثم ينزل في مجرى اخر و هو بنامن حص و حجاره و قد استعمل الناس اكثره و خرب حتى لم يبق منه اليسير و لم زاله نظيرا الاما بمدينة بلخ في غريبها خارج بابها مطل على المقابر بناء يكون اعداء اكبر من جريب مساحة في غاية العلو من اجرا و طوب و خبره كالخبر المتقدم من ذكر الطربال الاول و في المدينة مياه جارية وهي تزهة جدا يسير الرجل منها عن كل باب نحو فرسخ في بساتين و قصور و متنزعات في غاية الحسن و الطيب و النضرة . و اما جور فانه بناها اردشير و يقال ان ماكان واقفا كالبخيرة فنذر El- Issthachri P. 62. الملك ان يبنى مدينة في الموضع الذي يظفر بعدوه و يبنى بيت نار فظفر هناك فاحتال في لزاله مياه ذلك المكان بما فتح من مجاريه فبنى بذلك المكان جور وهي مدينة تربية في السعة من اصطخر و سابور و دارابجر و عليها سور عامر من طين و خندق ولها اربعة ابواب ممايلي المشرق و يسمى باب مهر و ممايلي المغرب باب بهرام و ممايلي الشمال باب هرمز و ممايلي الجنوب باب اردشير و في وسط المدينة بناء مثل الدكة بناء اردشير و يقال انه كان من الارتفاع بحيث يشرف منه على المدينة و رساتيقها و بنى اعلاه بيت نار و استنبط بحذاء من جبل ماء اصعده كالقواره الى راسه ثم ينزل في مجرى اخر و هو من حص و حجازه و قد خرب،

شرح مختصری از وضع جغرافیائی

حرکت انتقالی .

زمین در هر سال یکبار بدور خورشید میگردد این حرکت را انتقالی میگویند در اصطلاحات جغرافیائی .

حرکت وضعی :

گردش بدور خود که در مدت ۲۳ ساعت و ۵۶ دقیقه صورت میگیرد حرکت وضعی نامیده شده و مهمترین نتایج آن ایجاد شب و روز ایجاد فرو رفتگی در قطبین و برآمدگی استواء میباشد که انحراف بادهای تند و شدت باعث خروش و انقلاب دریا میشود و پیدایس جزر و مد اختلاف درجه حرارت میگردد .

حضیض :

مدار زمین و دیگر سیارات منظومه شمسی بدور خورشید در یکی از دو کانون آن قرار دارد نزدیک ترین نقطه مدار بخورشید آنرا حضیض مینامند .

خسوف :

در گردش انتقالی زمین گاهی زمین بین ماه و خورشید قرار میگیرد و مانع رسیدن نور خورشید به ماه میگردد و این حالت را خسوف میگویند .

گسوف :

گرفتگی خورشید کسوف نام گذاشته اند و آن هنگامی رخ می دهد که ماه بین خورشید و زمین قرار گیرد ،

و این مسئله در امور و اصطلاحات منجمین جریان دارد توضیح آن را .

درجه شوری آب :

اندازه میانه شوری آب اقیانوسها را گویند و آب عبارت از ۳۵ در هزار است یعنی ۳۵ گرم نمک در یک کیلوگرم در آب است .

سال نوری :

مساافتی نور با سرعت خود سیصد هزار کیلومتر در ثانیه در مدت سال طی میکند سال نوری نام دارد .

سحابی :

مجموعه ستارگان که بعلمت ریزی مشخص نبوده و بصورت ابرهم دیده میشوند که سحابی گفته اند نام آنها را .

سیارات کوچک :

ستارگان کوچکی که بین مشتری و مریخ قرار گرفته اند آنها را بعبه سیارات صغار نام دارند یعنی ستارگان کوچکی که در گردش میباشند در آسمان .

دامنه :

قسمت کناره کوه یا کرانه دریا و رودخانه شیب دار آنرا دامنه میگویند .

کوبیر :

اراضی خشک پر وسعت شوره زار را کوبیر میگویند مانند کوبیر لوط در کرمان و خراسان و جاهای دیگر در استانها وجود دارد .

فلات :

سرزمین دشتی پهناور و مرتفع که حد اقل ارتفاع آن از ۲۰۰ متر کمتر نباشد آنرا فلات میگویند .

کوه :

بر جستگی های بزرگ زمین که از قدرت کامله لایزال خداوند برای استقرار ثابت بودن زمین بمنزله میخ های استواری زمین در گردش کوه آفریده است .

و جعلنا الجبال اوتادا دلیل قرآن کریم میباشد و کوه از نوع خاک و سنگ و کانهای مختلف آفریده شده است .

خوزستان پیش از اسلام

سرزمین خوزستان از قدیمی ترین مراکز پیدایش تمدن بشری و مرکز اصلی دولت قدیم ایلام بوده که از سه هزار سال پیش از میلاد قدرت و اعتبار داشته و در جهان دارای شهرتی بوده است .

بروزگار هخامنشیان و اشکانیان و ساسانیان شهرهای آباد و پر جمعیت و کشتزارهای سرسبز و خرم دارای میوه های گوناگون و درختان پرثمر که حاصل آن بدیگر کشورهای جهان صادر میگردد و شهرت فراوانی داشته است .

آب رودخانه های کارون کرخه شادگان دز و دوشطون زهره و شیرین و مشتقات آنها کشت های پرثمر و حاصل های پربرکت که در فصول مختلف سال خیرات آن نصیب مردم خوزستان میشده است که در کتابها توصیف آن گفته اند : که دارای سدهای فراوان مانند سد اهواز سد شادروان و بند قیر بر رودها داشته که بر کشتزارها تسلط می داده است .

وجود سدهای متعدد بر رودخانه های بیشتر سبب آبادی این سرزمین پر استعداد حاصلخیز خوزستان گردیده بود که پادشاهان ایران از در آمد محصولات این استان خزانه کشور را بهر دمنده ساخته و نیمی از در آمد آن زمانهای کشور ایران از عوائد سرزمین خوزستان بوده باید گفت که نزول آبادی و ابتدای خرابی این زمین بر اثر جنگهای ایران روم و از آن بدتر حمله قوای اسکندر مقدونی به ایران بیش از چندین بار جنگهای روم و یونانیان بایران کشتارها و خرابیها ببار آورد که ایران دهها سال نتوانست کمر شکسته خود را از آلام درمان و معالجه کند که ناگهان دست خوش حمله اعراب گردید .

و ارتش خسته و کوبیده جنگهای متوالی داخلی با یونانیها هنوز کمر ر است نکرده بود و از شدت های آن جنگهای پی در پی درست نیاسوده بود که طغیانهای متصرفات داخلی آن شروع گردید از جزیره العرب بطرف بین النهرین پیشرفت با اینکه سپاه ایران کوفته و خسته جنگها با دولت های روم و یونان بود نیز تا سرحد امکان لشکریان ایران از سرزمین و مرز و بوم خود دفاع کرده اند هر چند که پایتخت تابستانی شاهنشاهی ایران در شهر تیسفون بود که امروز در عراق بنام مداین معروف است بوسیله قوای اسلام از پای درآمد و به تاراج رفت .

چندان اهمیت نداشت ولی هنگام تجاوز قوای اسلام از متصرفات ایران بر سرزمین های اصلی ایران یعنی از مرزهای عراق بداخله سرزمین خوزستان سرداران سپاه ایران نتوانستند دیگر تحمل نمایند و به آرایش لشکرها در جنوب و مشرق و اکناف ایران پرداختند و بر سرزمین خوزستان رسانیدند که قوای اسلام سه بار متوالی بر اثر شدت زیاد قدرت قوای ایران با دادن تلفات زیاد سپاه اسلام شکست خوردند و از اروند رود بآن سوی برگشتند و نواحی جنوب غربی و غرب خوزستان چهار بار بین قوای اسلام و ایران دست بدست گردیده و این جنگها سبب ویرانی شهرها گردید و باعث تلف شدن ثروت مردم نواحی و شهرهای خوزستان شده است و مسبب از بین رفتن و نابودی شهرهای این استان که نسل تاریخی ایران که در عصور مختلف دوران گذشته باعث افتخار مجد و عظمت کشور باستانی ایران بوده امروز از یراواره های شهرهای شوش و اهواز زیر زمینی ها بیرون آورده اند نشان میدهد که خوزستان بیش از اسلام چه موقعیت و آبادی داشته است .

کلیساها آتشکده ها و مساجد و معابد زمان خود را نشان میدهد که شهرهای پر جمعیت و مردمی غنی داشته اند بیش امروز که هست زیرا وجود وسائل نشان دهنده موجودیت و قدرت مالی مردم آن روز است و نیز کاروان سراها پلها بر رودخانه

جهت رفت و آمد مردم شهرها و داشتن سدهای متعدد و آب انبارها و کاریز و بسیاری دیگر آثار عظیم که همه دلالت دارد به آبادی و سوابق تاریخی تمدن خوزستان در قدیم که در شهر شوش پیدا شده است ،

در مسجد سلیمان محل تاریخی معروف و بردنشان که از دوران ساسانیان بجای مانده و بند شادروان در شوشتر (وپل دز) در کنار شهر دزفول که بنیاد ساختمان پل شادروان یکی از کارهای معماری و ساختمانی روزگار ساسانی بالاترین معماری تشخیص داده شده .

دیگر بیمارستان اندیشاپور در شهر گندی شاپور که تا نیمه قرن دوم هجری مورد استفاده خلفاء اسلامی بود و نیز علاوه بر این مرکز علمی طبیعی اسلام و جهان شناخته شده بود .

گرچه حمله اسکندر مقدونی چنان این سرزمین را ویران کرد که يك دیواری آباد در بیشتر آبادی و شهرها و نواحی آن نیز معدوم گردید ولی پس از آن خوزستان در روزگار پادشاهان ساسانی تجدید عظمت یافت و شهرهایی مانند هرمز شهر گندی شاپور کرخه اردشیر خره و قباد خره و رامهرمز و رام اردشیر و چندین شهر و آبادی بزرگ و کوچک ایجاد گردیدند بوسیله پادشاهان ساسانی بنام شاپور اول و قباد و انوشیروان و اردشیر و خسرو پرویز و بیشتر آبادیها در ایام پادشاهی بهمن اردشیر صورت عمل پذیرفته است .

این همه آبادیهای بود که پس از خرابی های گذشته اسکندر مقدونی بوسیله پادشاهان ساسانی در خوزستان انجام و خرابیها از نو ساخته شده اند و خوزستانی آباد و سر سبز بدام خلفای اسلامی افتاد و از برکات و خیرات آن همیشه برخوردار شدند و خراج کان یعضد السلطان و بروایت اصطخری و مقدسی و ابن حوقل هر سه متفق القول در خبر شده اند و مقدسی میگوید دخله کان یعضد الخلیفه ولدائین و طیب در آمد آن بزرگترین کمک بود برای خلیفه و رسوم و آئین پاکیزه ای دارند

و این آبادیها تا قرن ششم هجری در کتب بخوبی نشان میدهند و از آبادی این سرزمین سخن میگویند و بعد از این از آبادی نامی برده نشده و در قرن ۱۴ هجری در پادشاهی شاهنشاه آریا مهر خوزستان بصورت بزرگترین استان صنعتی و اقتصادی و بازرگانی ایران گردیده است.

جریان مرزهای غربی خوزستان

خلاصه از مرزهای غربی

رودخانه اروندرود (شط العرب) (دجله)

رودخانه دجله سرچشمه دجله در خاک ترکیه و از دو رشته ترکیب شده یکی از کوهستانهای اطراف دریاچه وان و دیگری از دریاچه گولجک نزدیک خرپوت جاری میباشد تشکیل میشود و پس از عبور از دژهای کوهستانی جنوب ترکیه در نزدیک محلی موسوم به فیشخابور واقع در مغرب قصبه زاخو داخل خاک عراق میگردد.

و از دژهای شمالی خاک عراق و از شهر موصل گذشته و قسمتی از آب های کوهستانی غربی ایران بصورت زاب اعلی و زاب سفلی بآب محلق شده بهمین ترتیب بسیر خود در سمت جنوب شرقی ادامه داده از تکریت و سامراء گذشته در جنوب شرقی سامراء نهر العظیم بآن می پیوندد سپس از بغداد عبور کرده در جنوب بغداد شعبه مهم دیگری بنام دیاله که از خاک ایران سرچشمه میگردد و در ایران به نام گاو رود یا سیروان خوانده میشود بآن اتصال می یابد و همچنین رشته های کوچک دیگر مانند رودخانه های چنگوله و تیب که سرچشمه از آنها در خاک ایرانست داخل آن میشود و سرانجام دجله با عبور از کوت العماره در قسمت غربی قلعه صالح در مقابل قرنه برود فرات اتصال پیدا میکند.

رودخانه فرات این رود نیز سرچشمه اش در کوهستان های مشرق اناطول در

خاک ترکیه است و از دو شعبه بنام فرات سو و مرادسو تشکیل میشود که رشته اخیر از حوالی بایزید نزدیک مرزهای ایران و ترکیه و پس از آن بایبج و خمهای زیاد در سرزمین ترکیه سیر نموده و رشته های دیگر بآن اضافه شده در حدود دیار بکر به رود دجله نزدیک میشود سپس تغییر راه داده بمرود از دجله دور و بخلیج اسکندرون نزدیک گردیده تا داخله اراضی سوریه میگردد و در سکنه واقع در مشرق شهر حلب بخلیج اسکندرون خیلی زیاد نزدیک میشود و از آنجا بمناسبت نشیب اراضی که بطرف مشرق و جنوب شرقی دارد و با اول بطرف مشرق سیر نموده در مشرق قریه رقه بنهر باله در خاوری دیرزور بنهر خابور می پیوندد پس از قریه ابو کمال داخل خاک عراق میشود.

رود فرات از آنجا نیز مقداری در امتداد مشرق سیر نموده سپس بسمت جنوب شرقی متوجه گردیده با عبور از قراء مختلف مانند هیت و رمادی بطرف جنوب جریان یافته در نزدیکی شهر بغداد برود دجله نزدیک میشود و از آنجا دوباره از دجله دور شده در جنوب مسیب بدو رشته بنام هندیه و حله تقسیم میشود و آن دو رشته پس از طی چندین کیلومتر در امتداد جنوب باز در شمال سماوه بهم می پیوندد. و سرانجام پس از مقداری طی راه در مسافت سمت مشرق در قرنه برود فرات متصل میشود و از این نقطه بیعد دو رود دجله و فرات یکرشته شده بنام اروندرود پس از اتصال با رود کارون بخلیج فارس میریزد.

و درازی رودخانه اروندرود تا دریای خلیج فارس ۱۸۵ کیلو متر و عرض آن با پهنای متفاوت از ۱۵۰۰ تا ۱۶۰ متر میباشد و عمق آن از هشت تا ۱۵ متر میباشد که محل عبور و مرور کشتی های اقیانوس پیمای خارجی از نفت کش و باری است که در این رود رفت و آمد دارند.

وزمین های طرفین اروندرود کاملاً صاف و هموار که پر از درختان کهنسال خرما و نونهاها تازه نشاندہ میباشد و امور آبیاری آنها طبیعی بوسیله مد و جزر

دریای خلیج فارس آب رودهایی که با خلیج فارس پیوند دارند تا حدود قریب بیکصد مایل جزر و مد آنها بادرینا ارتباط دارد که پر خالی میشوند.

در رودخانه بزرگ اروند رود چندین جزیره و شله وجود دارند منجمله جزیره بوارین شله اغاوات ام الرصاص ام الخصاصیف بلیانیه شمشومیه طویلله (دراز). و در قسمت سواحل ایران در روز نیز بدین قرار است.

شله معاویه در برابر منیوحی جزیره صلبوخ (مینو) شله حاج حسین جزیره دمیله رمیله بزرگ شله ثوامر و در رودخانه بهمنشیر جزیره هلالات و جزیره سید حسین و چند شله و جزیره دیگر از کوچک و بزرگ در امتداد رودخانه های اروند رود - کارون و بهمنشیر وجود دارند که در آنها درختان خرما کشت گردید است و دارای سکنه و خانه های فراوانی میباشد. در آن جرایر و شله ها.

رودخانه کارون بزرگترین و مهمترین رودیکه از داخله نواحی بختیاری و شوشتر و دزفول و رامهرمز و دیگر نواحی خوزستان سرچشمه میگردد و بدو رشته میشود در کنار خرمشهر بوسیله اروند و بهمنشیر طی مسافت های پر پیچ و خمی به دریای خلیج فارس ملحق میگردد.

و چون در قسمت رود کارون سرچشمه های آنرا گفتیم لزومی به تکرار آن نیست مختصری از انشعابات بزرگ آن که به کارون ملحق میشود.

در شمال شوشتر این رودخانه دو شعبه میشود يك شعبه غربی رود کارون که بزرگترین رشته است و شطیت نام دارد و شعبه رشته دوم که در مشرق شوشتر بنام آب گرگر معروف میباشد و در بند قیر بفاصله شصت کیلومتری جنوب شوشتر این دو رشته آب بیکدیگر ملحق میشوند و سرزمین میانه این دو شعبه رودخانه را بنام (میان آب) گفته میشود.

آنکاه پس از مسافتی در بند قیر آب رودخانه دیز که از کوهستان های بروجرد

سرچشمه گرفته دارای چند رشته مانند بالا رود - سبز آب - شاهور و آب لوره بهم آمیخته میشوند (و کارون پیش از اسلام بنام بهمنشیر بوده).

رود کارون از بند قیر همین طور بسیر خود در امتداد جنوب ادامه داده از میانه شهر اهواز گذشته در چهار کیلومتری شهر خرمشهر بدو رشته تقسیم میگردد یکی بوسیله کانال عضدی به رودخانه اروندرود می پیوندد و دیگری بوسیله رودخانه بهمنشیر (بهن اردشیر) همردیف رودخانه اروند رود دریای خلیج فارس می پیوندد. و چون رودخانه کارون و بهمنشیر با داشتن ارتباط بخلیج فارس قابل کشتی رانی میباشد و در پیش از اسلام تا قرن دهم هجری محل امور بازرگانی و حمل و نقل بوسیله زورق های مخصوص در خلیج فارس و دریای پارس بوده پهنای کارون از خرمشهر تا اهواز در حدود ۷۰ تا ۸۰ متر و عمق آب آن در جاهای مختلف از دو متر تا شش متر بیش نیست.

شهر خرمشهر این شهرستان در کنار کانال عضدی و در امتداد طول کانال و رازی بندر خرمشهر است و ساحل یساران اروند رود مرز جنوب آن جزیره آبادان و شمال سرزمین بصره عراق و مشرق سرزمین اهواز و شمال شرقی سرزمین دشت میشان و توابع آن ۶۵ ده و قریه و ۲ بخشداری و جزیره مینو و شادگان میباشد.

نهر خین در مقابل جزیره ام الرصاص عراق از رودخانه اروند رود جدا شده که در فاصله رود اروند و نهر خین جزیره ای تشکیل یافته بنام شله اغاوات میباشد که فعلا در تصرف کشور عراق است.

در کنار راست نهر خین دهات و قراء مرزی ایران که حومه خرمشهر است میباشد که در قدیم بنام سبع قصبات معروف بودند.

ارتفاع شهرهای خوزستان نسبت به دریا (آبادان ۲ متر خرمشهر ۸

متر اهواز ۱۸ متر مسجد سلیمان ۱۸۳ متر بهبهان ۴۲ متر رامهرمز ۲۷ متر شوشتر

۱۴۴ متر آغا جاری ۱۳۵ متر هفتگل ۲۷۵ متر جزیر خارك ۷۶ متر شادگان
۱۶ متر است :

جرجی زیدان در تاریخ تمدن اسلام و عرب صفحه ۴۶ جلد دوم میگوید :
خوزستان - «هی شرقی العراق بینها و بین فارس یحدها من الشمال کورال جبال و من
الشرق فارس و اصفهان و من الغرب العراق و من الجنوب خلیج فارس
عاصمتها مدینة الاهواز و الیهاتنسب خوزستان و یقال لها الاهواز و تقسیم الی
کور اولها کورة الاهواز ثم جندی سابور و السوس و تستر و رامهرمز و سرق و عسکر
مکرم و قصبه کل کورة المدینة المسماة باسمها .

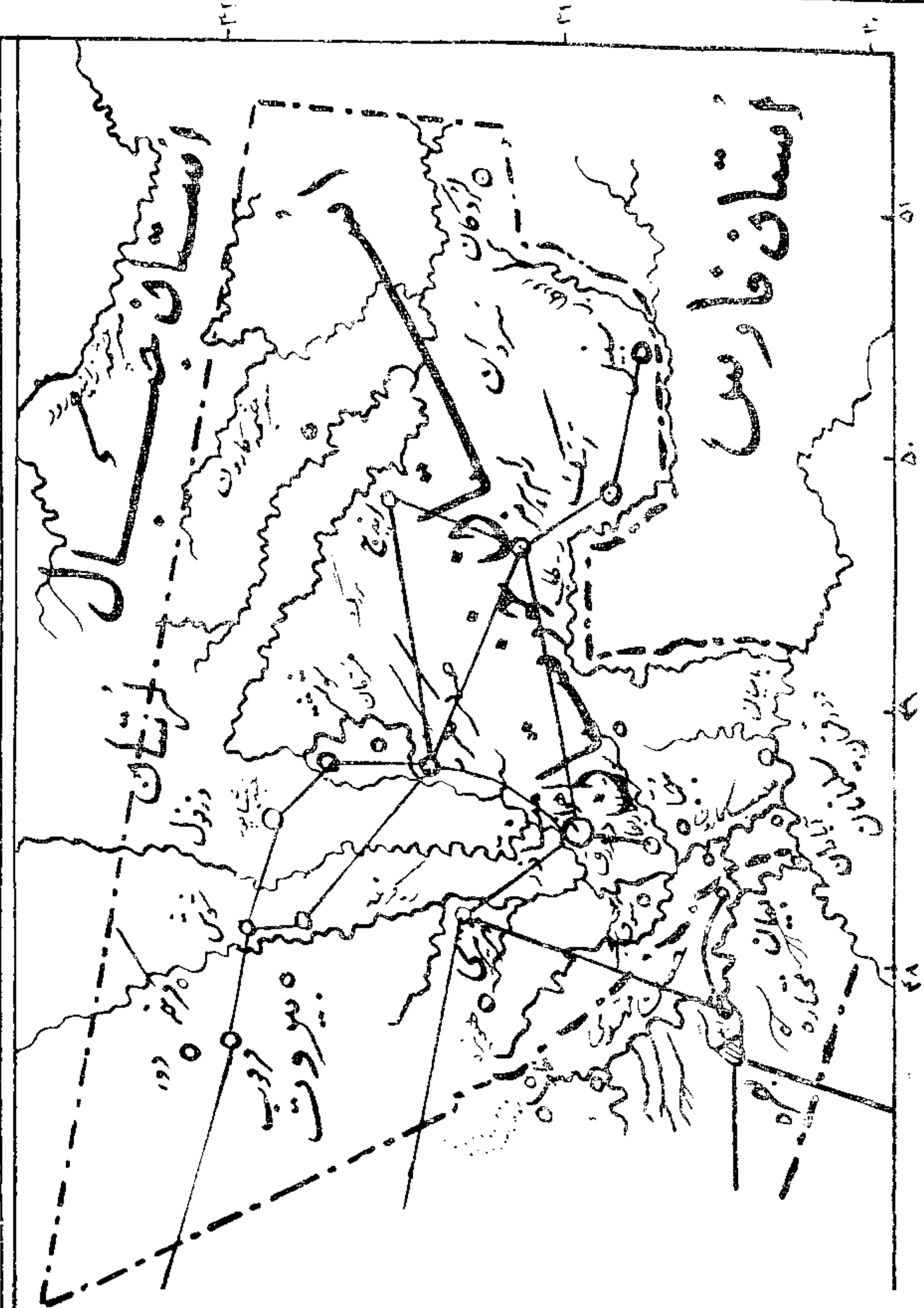
ترجمه عربی - خوزستان واقع در قسمت شرقی عراق میانه استان فارس و
عراق از طرف شمال بعراق عجم (اراک) کوهستانیها از مشرق بفارس و اصفهان و از
طرف مغرب بعراق عرب و جنوب به خلیج فارس محدود است .
شهر بزرگ آن اهواز است و گاهی هم تمام خوزستان را بدان مناسبت اهواز
میگویند که بچندین شهرستان تقسیم میشود بدین قرار است .

شهرستان اهواز. جندی شاپور ، شوش ، شوشتر . رامهرمز . سرق عسکر مکرم و
هریک از آن شهرستانها کرسی بلوک و مرکزی برای حومه و نواحی خود بوده اند .

خوزستان

مسعودی در مروج الذهب صفحه ۶۳ میگوید که مؤلف ۳۲۰ هجری است و
اما بلاد خوزستان فیه کورة الاهواز تفسد الاحلام و تبلى الافهام و تخبث الهمم و تستأصل -
الکرم یساق اهله سوق الانعام و هم الهمج الطغام .

نقشه آبادی شهرهای خوزستان تا نیمه قرن پنجم هجری اقتباس از کتاب کریمین خلاصههای شرقی توابع جغرافیای خوزستان

خوزستان از نظر مؤلف حدود العالم

لسترنج در صفحه ۵۴۳ بنقل از حدود العالم (سر زمینهای خلافت شرقی)
 خوزستان ناحیتیست مشرق وی پارس است و حدود سپاهان و جنوب وی دریاست
 و بعضی از حد عراق و مغرب وی بعضی از حدود عراق است و سواد بغداد و شهر
 واسط و شمال وی شهرهای ناحیت جبال است
 و این سرزمین آبادان و پر نعمت تر از هر ناحیتی که بدو پیوسته است و
 اندروی رودهای عظیم و آبهای روان است و سوادهای خرم است و کوههای با منافع
 و پر ثمر خیز و از وی شکر و جامهای گوناگون و پرده ها و سوزن گردها و شلووار بند
 و ترنج شامه و خرما خیزد .

و مردمان این ناحیت مردمانی اند بسود و زیان و بخیل خوی و شهرهای بزرگ
 وجود دارد خرم و با نعمت مردم آن میباشند . از شیخ احمد کرمانی است

خوشا مرز ایران عنبر نسیم	که خاکش گرامی تر از زر و سیم
هوایش موافق به هر آدمی	زمینش سراسر پر از خرمنی
گراز فارس گوئی بهشتی خوش است	همه مرز آن خرم و دلکش است
بیسکسوی اهواز مینو سرشت	که سبز است و خرم چه باغ بهشت
گراز ملک کرمان سرایم رواست	که هندوستانی خوش آب و هواست
خراسان ز چین و ختن خوش تر است	که خاکش بمانند مشک تر است
صفاهان چنودر جهان شهر نیست	ندانند کسش کز خرد بهر نیست
عروس جهانست ملک اراک	که سرتاسرش مشکبیز است و خاک
هم از عهد جمشید و کاوس و کی	نبود است ملکی به خوبی ری
گرائی سوی رشت و مازندران	پر از سبز بینی گران تا گران
همه بوستانش سراسر گل است	بیباغ اندرون لاله و سنبل است

نقشه خوزستان تا نیمه قرن پنجم هجری

نقل از کتاب سرزمین های خلافت شرقی آن نقشه را بزرگتر کردیم از نقشه شماره آن نقل گردیده است و حال می پردازیم به توضیح محتویات نقشه خوزستان. در گوشه چپ در بالا نقشه دریا را بشکل دایره مانندی کشیده شده و رود دجله (اروندرود) را که طرف قسمت راست سرازیر به خلیج فارس میریزد .

در آغاز در کنار دریا دو شهر دورق و سلیمانان (بجای ماهی رویان) و گناوه و جنبه شده سپس شهر آبادان (عبادان) بوده آنگاه شهر بیان (خرمشهر) و مختاره در عراق بجای سبیه در مقابل خرمشهران سوی رود بوده پس از مختاره بطرف داخله سرزمین عراق شهر ابله بوده که شهر مرزی ایران در خوزستان کنار اروندرودش فرسنگ فاصله در شمال شهر بیان قرار داشته یعنی موقعیت فعلی خرمشهر و قرنه داشته یعنی شهر بیان و ابله این دوشهر مرزی ایران و عراق در قرون اولیه اسلام بوده اند .

برگردیم بطرف جنوب خوزستان یعنی سرزمین شادگان گفته شد سلیمانان و دورق را این دوشهر از توابع شادگان بوده در کنار دریا (دورقستان نام تمام بلوک شادگان در قرون اسلامی بوده و شهری بنام دورق وجود داشته است)

باسیان فعلا بجایش بزی (بوزی) میباشد در کناره نزدیک دریا و دارای گمرک است و جبان (جبی) بوده در اصل این یکی از بنادر سرزمین شادگان است در کنار خور قبان (نهر قبان) و رود گبان هم فعلامی گویند که پیش از اسلام بنام رودخانه شاپور بوده از توابع بلوک اردشیر خره است بطرف شمال سرزمین شادگان تا کرانه های رود کارون بطرف شهر اهواز می رویم بغیر از سرزمین شادگان در کنار دو نهر سابل و سدره سه شهر بودند که جزو شهرهای شادگان شمرده میشدند سوق البحر

فستق از نقشه جنوب غربی خوزستان تا کرانه خلیج فارس

درکناره سدره و سوق الاربعه دوکنار نهرسدره بطرف داخل سرزمین شادگان جاداشته پس از آن درکنار نهرسابله شهر حصن مهدی که درایام مهدی عباسی ایجاد شده و بنام او نام گذاری شده است در نقشه دیده میشود و این سه شهر فعلا در خوزستان نامی ندارند و هر سه ایجاد شده قرون اولیه اسلامی بوده اند که بابازگشت ایران بقدرت اینگونه شهرها بمرور رو باضمحلال گذاشته اند.

بجای آنها تمام نخلستان و دهات بزرگ و کوچك دربین فاصله خرمشهر و اهواز قرار دارند در ۲ قریه فارسیات بزرگ و فارسیات کوچك در قسمت جنوب آنها می گویند آثار خرابه های شهر وجود دارد حدس به یقین است که این خرابه ها جای سوق البحر بوده و یا سوق الاربعه بنشانی مورخین در همین نواحی باید جای آنها باشد.

این دو قریه از نیره آل علی معروف به آل بوفرحان در آن سکنا دارند و فاصله آن دو قریه به خرمشهر ۱۳ فرسنگ می باشد و در کنار رود کارون قرار گرفته اند.

دیگر از شهرهای ساخت قرون اسلامی عسکر مکرم بجای جندی شاپور پیش از اسلام تا قرون دوم هجری عسکر مکرم شده و بعد از راندن اعراب از ایران شهر دزپل که تخفیف شده بنام دزفول گردیده جا دارد.

دیگر مسرقان قرون اسلام بجایش امروز گرگر گفته میشود سپس بزرگ لر که سرزمین بختیاری میباشد و اینده را در قرون اسلامی اینج می گفته اند فعلا هم مال میر نیز هم میگویند و از شهرهای خورستان تغییر داده نشده رامهرمز است که به عربی رامز میگویند و لرستان را هم به خرم آباد می گفته اند و مجموعاً به استان جبال معروف بوده یعنی استان کوهها.

برگردیم بطرف مرز غربی بلوك هویزه بجای میشان. دشت میشان. شهر ذور

اردشیر خره نهرتیرین . یوزدك . ازبر . اجم . بخسابان . دز . اندبار . شهرهائی بنامهای بصنا . مناذراالكبرى . مناذر الصغرای و بطیحه و غیره نام گذاشتند که آنها نیزنمانده اند و نام فعلی آنها از قرن ۱۱ هجری تغییرات داده شده است .

سوابق تاریخی مرزهای خوزستان

بخش دوم

اصطخری در مسالك الممالك تألیف سال ۳۴۰ هجری میگوید .

از طرف مشرق سرحد پارس و سپاهان میباشد و در حدود نواحی سپاهان نهری وجود دارد که آنرا نهر طاب میگویند و امتداد آن تا نزدیک ماهی رویان دریای خلیج است بنخلیج فارس ملحق میشود .

سپس سرحد میان دورق و ماهی رویان در کنار دریا شهری بنام دور الراسبی گفته اند شمال آن مرز ضمیره و رود کرخه و لر تا نواحی کوهها بسپاهان متصل میگردد و گفته اند نواحی لره (لرستان) از خوزستان بوده است .

هم اکنون با کوهها سرحد خوزستان سوی پارس و ۱ سپاهان و سرحد کوهها و واسط ۲ (شهر واسط) (رهویزه) بر يك حد مستقیم چارسو قرار گرفته است . و نیز سرحد جنوبی از عبادان (آبادان) تا دستان واسط مخروط وار تا حاشیه دریای پاریس می باشد که در زاویه می افتد بنابراین حد جنوبی بدریای پارس میرسد آنکاه بدجله ۳ از شهر آرماکه بگذرد تا شهر مذار ۴ آنکاه میچرخد تا به روستای واسط باز میگردد و تمام نواحی مرزی خوزستان تعیین شده گفتیم .

۱ - سپاهان شهر اصفهان میباشد .

۲ - واسط شهری بوده در حدود مرندی سرزمین ایران و عراق مشرق بصره .

۳ - دجله رودخانه آروند رود (شط العرب) است .

۴ - مذار شهری بوده در جای فعلی قرنه عراق (گرنه) نزدیک مرز جنوب غربی خوزستان . لر (لرها) منظور لرستان است . ضمیره شهری بوده در لرستان فعلا بجایش نام رودخانه گفته میشود بنام رودخانه ضمیره .

مرزهای خوزستان از ابن حوقل

ابن حوقل در صورة الارض تألیف سال ۳۶۷ هجری چنین گفته .

حدود خوزستان از مشرق استان فارس و اصفهان و میانه خوزستان و سرحد فارس از طرف اصفهان رودخانه طاب (جراحی) جاری است که تا نزدیک سه مهرویان مرز آن را تشکیل میدهد و براین رودخانه روستای بزرگ و ناحیه ای پهناور است و این رود عمیق و بزرگ میباشد که دارای پل چوبین معلق در هوا است که فاصله آن تا سطح آب ده ذراع (پنج متر است) و گذرگاه کاروان ها و رهگذران میباشد سپس رودخانه طاب مرز میانه دورق (شادگان) و مهرویان می گردد تا اینکه بدریای پارس سرازیر می گردد .

غرب خوزستان شهر واسط و دور الراسبی است و شمال آن سرحد صیمره و کرج لر است (لرستان) و دامنه کوهها از شرق جنوبی به اصفهان می پیوندد و بگفته بعضی لرستان در قدیم جزء خوزستان بوده و سپس جزء جبال گردیده .

مرزهای خوزستان از طرف فارس و اصفهان و حدود جبال از سوی واسط تریبعی بخط مستقیم می باشد و حد جنوبی از عبادان ۱ (آبادان) تا روستای شهر واسط بصورت مخروط کشیده شده در چهار گوش از طرف مقابل تنگه از ناحیه عبادان بسوی دریا تا فارس نیم دایره ای که در گوشه تشکیل می گردد .

و این حد از مغرب آغاز و بسوی دجله کشیده میشود تا اینکه از شهر بیان ۴ میگذرد آنکاه از پشت شهر مفتوح و مذار پیچیده به روستای واسط که از همانجا آغاز گشته بود می پیوندد .

۱ - عبادان . بنام عباد ابن حصین که از سرداران اسلام و یکی از صحابه پیغمبر بوده

۲ - طاب رودخانه جراحی است که شادگان نیز گفته شده .

۳ - مهرویان در کنار خلیج فارس سواحل جنوب شادگان جا داشته . بیان جایگاه سه فرسنگی شمال خرمشهر بوده است .

اهواز وسوابق تاریخی آن

صور الاقالیم ابوزید بلخی میگوید در صفحه ۸۹ تألیف سال .

واما ما یقع فیها من المدن فانها کور منها الاهواز ۱ و اسمها هرمز شهر و هی الکورة التي ينسب اليها سائر الکور وعسكر مکرم ونسترو جندی سابور والسوس رامهرمز وسرق ۲ وکل ما ذکرنا من کورة فهی اسم المدينة غیر سرق فان مدینتها - الدورق وحی المعروفة بدو رق الفرس و نهر تیری و حو متدالزط ۳ و الخابران وهما واحد و حومة البنیان و سوق السنبیل و مناظر الکبری و مناظر الصغری و جبی والطیب و کلیوان فهذه مدن لکل مدینة کور و من مدن ها المعروفة و المشهورة بصنی و ازم و سوق الاربعاء و حصن مهدی و باسیان و بیان و سلیمانان و قرقوب و متوث و برزون و کرخا .

ترجمه: چنانچه واقع است در خوزستان بلوک و شهرهایی دارد که از آن شهر اهواز میباشد و هرمز شهر نام آنست و آن ولایتی است که دیگر شهرها وابسته آن میباشد در این استان مانند عسکر مکرم و شوشتر و جندی شاپور شوش رامهرمز و مسرق و همه آنهایی که از شهرها و بلوک نام برده شده همه شهرستان است بجز مسرق که شهر بلوک آن نواحی دورق میباشد که شناخته شده بدورق الفرس و نهر تیری و هندیان و خابران که هر دو یکی میباشد و نواحی بنیان و بازار سنبیل .

در زمان

۱ - اهواز در قدیم هرمز شهر نام داشته و ~~بلوک~~ خلیفه دوم ~~خلیفه~~ تبدیل به

اهواز شده .

۲ - مسرق و دورق هر دو سرزمین شادگان میباشد .

۳ - حومه الزط و خابران بلوک فعلی هندیان و جراحی بوده که پیش از اسلام بنام

خاوران بوده است .

مناظر الکبری ۱ مناظر صغری جبی ۲ طیب ۳ کلیوان و اینها شهرها بودند و هر شهری بلوکی دارد و از شهرهای دیگر آن که معروف جهان میباشد بصنی ازم چهارشنبه ۴ بازار حصن مهدی باسیان بیان ۵ سلیمانان قرقوب متوث برزون و کرخا اینها بلوک و شهرهای قدیم پیش از اسلام و در قرون اسلامی در خوزستان بوده . (توضیح) .

ابوزید بلخی واصطخری تصریح دارند در خصوص مرز ایران و عراق . و من حصن مهدی الی بیان مرحلة علی ظهور بیان قینها منبر وقد انتهت الی آخر حدود خوزستان و بیان علی دجله فارکب منها الماء ان شئت الی الابله و ان شئت علی ظهر الی ان تحاذی الابله ثم تعبر . نقل از کتاب صور الاقالیم صفحه ۱۰۲ چاپ لیدن ترجمه از حصن مهدی تا شهر بیان یک منزل راه از طریق خشکی و در شهر بیان مسجد دارد در اینجا پایان مرز خوزستان است و شهر بیان کنار رود دجله (ارون رود) چه بخواهی از طریق آب و مسیر رودخانه با کشتی بشهر ابله سفر نمائی و یا از راه خشکی تا مقابل ابله از آنجا بوسیله بلم بآن سمت رودخانه عبور باید کرد بقصد شهر ابله .

ابله در آترمان که یک ولایت مرزی جنوب عراق بوده کنار نهر ابوالخصیف

۱ - سوق السنبیل و مناظر بزرگ و مناظر کوچک ۱۲ فرسنگی مشرق خرمشهر در فاصله بشهر اهواز است بنام فارسیات بزرگ و فارسیات کوچک موجود است خرابه های اینها آثاری بجا مانده از قدیم آن دو شهر .

۲ - جبی و قبان فعلا گفته میشود که یکصد و پنجاه سال پیش خیلی آباد بوده و در فاصله سی کیلومتری شادگان قرار دارد در قسمت جنوب .

۳ - طیب و کلیوان بصنا ازم و قرقوب متوث برزون و کرخا .

۴ - چهارشنبه بازار حصن مهدی سلیمانان و باسیان در فاصله بین شهرهای بهبهان و اهواز و خرمشهر با بندر گناوه بوده اند .

۵ - بیان در شمال شهر خرمشهر کنار مرز ایران و عراق بوده است .

قرار داشته که امروز با قدری تغییر مکان بنام گر نه (قرنه) معروف است و فاصله آن تا شهر خرمشهر در حدود شش فرسنگ راه میباشد و همچنین فاصله شهر بیان تا ابله هم همین مسافت بوده یعنی يك منزل راه و من الا بله الى بیان مرحله و اما شهر بیان پیش از اسلام بنام شهر بارما بوده چنانکه ابوزید صاحب کتاب صور الاقالیم و اصطخری صاحب کتاب مسالك الممالك هر دو در قسمت اول خوزستان آنرا ثبت کرده اند بنام بارما.

و آناری از شهر بیان در قسمت شمال شهر فعلی خرمشهر جای قریه (تمار) که در کنار مرز ایران عراق است آناری از بنای ساختمان دیده شده و آجر و سنگ زیر زمین های آن قریه بیرون آورده اند و این جریان هم اکنون می توان دید و از اشارات و توضیح مسافت ها کتب جغرافیائی قرون اسلامی می رساند که شهر بیان در همین جا بوده و نیز تاکنون آن مسافت ها کم و بیش نگردیده است.

یعنی شهر بیان و شهر ابله حال و موقعیت فعلی بصره و خرمشهر را داشته اند در امور حدود مرزی ایران و عراق و «قرون اسلام و قدرت خلفای اسلامی در جغرافی های معروف و مستند عربی که هم اکنون چاپ قاهره بیروت دمشق و بغداد است بتفصیل وجود دارد.

مسالك الممالك اصطخری صفحه ۸۹ تألیف سال ۳۴۰ هجری میگوید:

اهواز آنرا هر مز شهر میگویند و دیگر نواحی خوزستان تابع اهواز میدانند مانند شهرهای لشکر که آنرا عسکر مکرم میگویند و دیگر شهرهای خوزستان نیز چنین گفته بنام جندی شاپور شوشتر رامهرمز شوش بازار همه اینها نام شهرها میباشد مگر بازار که آنرا سوق میخوانند و شهر آن بدورق الفرس معروف است. و دیگر شهرهای خوزستان نیز بنا اینچ ۱ - نهر تیری حومه الزط و خابران

۱ - نهر تیری طیب کلیوان بصناقر قوب متوث برزون و کرخه در سرزمین دشت میشان و نواحی آن بوده اند.

حومه البنیان سوق السنبیل مناذر الکبری مناذر الصغری جبی طیب کلیوان بصنا آرم سوق الاربعاء حصن مهدی باسیان بیان سلیمانان قرقوب و متوث برزون و کرخه می باشند.

این شهرها بعضی بزرگ و برخی مرکز بلوک بوده اند و بیشتر آنها شهرهای پیش از اسلام میباشند که در قرون اول تا پنجم اسلامی مستعرب و تغییر نام پیدا کرده اند و برخی دیگر مانند سلیمانان و حصن مهدی و عسکر مکرم این شهرهای ایجاد شده ایام خلفاء اسلامی بوده اند کما اینکه در کتب دیگر چندتای آنها را بنام فارسی خواهید دید و چون اندکی اختلاف وجود دارد عین توضیحات آنها نقل شده و تمام مطالب را انتقال داده ایم.

۱ - حومه الزط و خابران سرزمین های هندیان و جراحی فعلی است.

۲ - دورق الفرس جبی باسیان سلیمانان ازم شهرهای شادگان بوده اند.

۳ - سوق الاربعاء حصن مهدی مناذر کبری مناذر صغری و حومه البنیان بین فاعله خرمشهر و اهواز در کنار رود کارون و سر زمین این دو شهر بوده اند.

ابتدای حمله بسوی مرزهای واقعی ایران

در خوزستان غربی ایران

در سال دوازدهم هجری عتبه ابن غزوآن در بصره امارت گرفت که جای بصره بنام ابله بود و معروف بابلوس بوده و معروف بابلوس بوده و در زمان عمر بنام بصره نام گذاری شده در سال هفدهم هجری و نیز در همین سال یا سال هجده هجری کوفه ایجاد گردید در بصره تا آن زمان قطبه بن قاده سدوسی بود که باطراف غارت میکرد. چنانکه منشی همین کار را در نواحی شهر حیره مینمود او بعد نامه نوشت و جای خود را در بصره معین و در نامه خود یاد آوری کرد که اگر يك عدد ولو کم باشد بمن به پیوند و من می توانم سرزمین ایرانیان را گرفته آنها را دور برانم.

عمر باو نوشت که در جای خود پایداری کن و همواره بر حذر و هوشیار باش آنگاه شریح ابن عامر را که یکی از افراد طایفه بنی سعد بن بکر برای یاری او فرستاد و او بنقطه که در بصره بود وارد و از آنجا بقصد اهواز گذشت تا به محل دارس که پاسگاه مرزی ایرانیان بود رسید که بین مأمورین پاسگاه ایران و آنها جنگی سخت درگیر شد و شریح کشته شد.

عمر ابن خطاب عتبه ابن غزوآن را فرستاد و هنگام عزیمت او چنین گفت ای عتبه من ترا بر کشور هندوستان (سرحد دریائی) امیر کرده ام آنجا یکی از میدانهای دشمن است از خداوند میخواهم که ترایاری کند و بی نیاز از مدد بدارد.

من بعلاء خضرمی (امیر بحرین) نوشتم که برای تو مدد بفرستد و عرنجه ابن هرثمه را بامداد تو تجهیز نماید که او مرد شجاع و مجاهد و عالم سیاست جنگ و نظامی میباشد اگر او به تو پیوست همواره با او مشورت و او را با خود نزدیک کن. برو با همراهان خود چون بمربد (محل معروف مرزی بین عرب و عجم است)

برسی در آنجا آماده باش و بفرمان خلیفه عتبه و اتباع او روانه شدند تا به (موبد) واز آنجا پیش رفتند تا کناره پل کوچک رسیدند و در آنجا موضع گرفتند.

امیر فرات که فرمانده گروه چهار هزار نفری ایران بود در هنگام غروب بمقابله و ستیزه برخاستند و جنگی سخت بین قوای مرزی ایران و سپاه تازیان درگیر شد سرانجام فتح نصیب قوای اسلام گردید.

و چون عتبه مدت یکماه در بصره اقامت داشت اهل ابله که این شهر بنام (ایلیوس) بندری بوده که کشتی ها از چین بآن بندر رفت و آمد داشته اند و لنگرگاه بزرگی بوده پس از جنگ با عتبه مردم ایلیوس شکست خوردند و مدافعین شهر پناه بردند و عتبه هم بلسکرگاه خود برگشت.

ولی مردم آن بندر سخت ترسیده محل خود را ترك و بآن طرف نهر عبور نمودند و اسباب سبك و گران بهاء را همراه خودشان بردند پس از تخلیه بندر از اهالی آن عتبه و همراهان خود وارد بندر و شهر ایلیوس را تصرف کردند و فتح بندر ایلیوس در سال چهارده هجری در ماه شعبان رخ داده است.

دشت میشان آنگاه بسوی دشت میشان تاخت با سپاه پس از جنگ سختی سرانجام مرزبان دشت میشان اسیر گردید و پاسگاه مرزی تصرف قتاده که مرزبان ایران را گرفت و آنرا بوسیله انس ابن جنحه را برای خلیفه فرستاد.

نام بندر ابله

و معلوم گردید بندر ابله پیش از اسلام به تصریح کامل ابن اثیر بندر ایلیوس نام داشته نواحی مرزی ایران و عراق بوده است (و بابلوس هم نوشته اند).

نقل از صفحه ۳۸۳ و ۲۸۴ جلد دوم کامل ابن اثیر از کتاب اول ترجمه خلیلی اقتباس شد.

اره اروند رود بوده -

بنی خوزستان مرز ایران و عراق در

ت قوای اسلام

وید :

لایت خود و پایان سال پانزدهم و اول

غزوان از بصره بسوی شهر اهواز حمله

بهت صالح دیری نگذشت که پیرواز عهد

ت .

ز جانب خلیفه المسلمین عمر بجای مغیره

بری از اسلام بشهر اهواز و نواحی نهر تیری

نشتاری بیشمار آنجا را فتح کرد و تصرف این

ه است .

ه اند که چون ابوموسی بشهر بصره منصوب شد او

فتر مخصوص خود طالبید و عمر ابن خطاب عمران -

زیاد فرستاد تا مردم را فقه و قرآن بیاموزد .

ه بیرون رفت او بجایش کفیل باشد هنگامی که

د نواحی شهر را تصرف نمود سپاه خوزستان پس از

عدم مقام آنها ابوموسی بر تمام سرزمینهای اهواز

رمز نیز چیره شد و دنبال کرد .

لدان صفحه ۲۴۳ میگوید :

اند تا به (موبد)
نقند .

هنگام غروب

در سال سپاه تازیان

بنام ابله بود و

نام گذاری شده این شهر بنام

ایجاد گردید و دندولنگر گاه

چنانکه افعین بشهر

جای خود را د

بمن به پیوند نهر عبور

عمر بندر از اهالی

آنگاه شریک را یلیوس

فرستاد و او

که پاسگاه سنگ سخت در

ندمر زبان عم

عقبه من تم

دشمن ام

ایلیوس

هر ثمه د

ونظامی خلیلی

و شهرهای بزرگ خوزستان تستر جندی شاپور شوش راهبر مزعمر مکرم

و سرق میباشد که کرسی آن شهر دورق و معروف بدورق الفرس است .

مقدسی در احسن التقاسم در صفحه ۴۰۶ تألیف سال ۳۷۵ هجری میگوید :

شاپور اردشیر اول آنرا بنیاد و ساختمان نموده و آنرا در دو قسمت که در

میانه آن رود خانه جریان دارد

این شهر اردشیر بنام خود و خداوند نام گذاری کرد پس از چندی آنکاه

اسم اعظم را تجزیه و بنام خودش ماند یعنی هرمز اردشیر گفته شد و نیز میگوید

ثم سمتها العرب الاهواز یعنی پس از حمله اسلام به ایران عرب آن را بنام اهواز

تغییر داد .

در این شهر مال التجاره ها و کالای فراوان از هر طرف بشهر اهواز فرستاده میشده

که در واقع انبار شهر بصره گردیده بود و شهر اهواز دو محله داشت محله خاوری

در ساحل رود کارون که محله عمده و بزرگ شهر اهواز بوده که در آن بازارهای بزرگ

و مسجد جامع بزرگ آن در همین قسمت قرار داشته است .

این شهر بوسیله يك پل به جزیره ای که در میانه رود خانه دجیل قرار

دارد و معروف به محله باختری شهر است متصل میگردد و نوع جسد این پل آجری

بوده و آنرا پل هندوان میگفته اند .

و عضدالدوله دیلمی آن را خراب کرد و از نو ساخت و بر کنار آن پل نیز

مسجدی بنا نموده است که بر تری زیادی بر رودخانه داشته از حیث بلندی بنای آن

و نیز دارای دو دولا ب در کنار پل و رودخانه بود .

۱ - دجیل نام رودخانه کارون بوده که در ترون اسلامی بنام دجیل گفته میشده و کلمه

دجیل مصغر دجله است یعنی دجله و کوچک و دجله بزرگ همان رودخانه میباشد که دنباله

آن در عراق پایان می پذیرد و در ایام اشکانی ها و ساسانیان بنام اروند رود بوده و در ایام

تسلط عثمانیها بر جزیره العرب آن را شط العرب نام نهادند .

خرابی شهر اهواز تا قرن ششم هجری دوباره صورت گرفته

چنانکه سمعانی به تصریح آورده و ترجمه آن زیر عین مطلب نقل گردیده است.

دیگر خرابی اهواز در اواخر قرن سوم هجری بوده است.

در اواخر خلافت المعتصم عباسی سید موسی فرزند حضرت امام محمد الجواد معروف به میرقع سر بطغیان کشید و سالار نهضت و انقلاب گردید پس از چندی و جنگ سخت اهواز را تصرف و مقر انقلاب و حکمرانی خود قرار داد که بر اثر این جنگها در نتیجه خرابی بزرگ بشهر اهواز وارد آمد و پل اهواز که معروف به پل هندوان بود خراب شد پس از آن خرابیها مرمت های اساسی نشد تا ایام پادشاهی عضدالدوله دیلمی که در نیمه دوم قرن چهارم هجری شهر اهواز را از نو رونق بخشید و خرابیها را مرمت اساسی نمود و پل اهواز را از نو بساخت و مسجدی هم بر آن پل بنا نمود.

در انقلاب سید موسی مبرقع چندین شهر از المعتصم عباسی گرفت شهر بیان دورق دشت میشان و شوشتر و همه آنها با جنگ و خرابی های خانمان بر انداز همراه داشته.

و دیگر از آثار قدیم اهواز سد تیر داد میباشد که در فاصله ۴۶ کیلومتری شهر اهواز قرار داشته است.

پس از قرن ششم هجری اهواز یا قوت حموی در قسمت الف میگردد در قرن پنجم هجری عضدالدوله دیلمی يك قسمت از اهواز را از نو بنیاد ساخت و آباد گردید.

صنیع الدوله در مرآت البلدان میگوید: شهر اهواز در قرن ۱۲ هجری بطول يك فرسنگ و نیم و عرض آن سه ربع فرسنگ یعنی ۴ کیلومتر است و آبادی شهر اهواز در قسمت طرف رامهرمز بیشتر میباشد زیرا آثار خرابی هایی که تاکنون

بجا مانده نشان میدهد که در آن قسمت شهری بوده و در اطراف خرابه های آن سنگهای مود در در بسیار بزرگ دیده شده و میانه آنها سوراخ دیده میشود که مخصوص نیشکر بوده در آنجا شناخته شد، همچنانکه فعلا نیز در سازندگان به همین ترتیب سنگهایی که مخصوص نیشکر است وجود دارد که شکر عمل می آوردند و نزدیک اهواز بالای تپه های آن ستونهای عمارت خرابه هایی دارد که آن را قصر میگویند بر بستران خرابه ها در بالای ستونها سنگ مرمر دیده میشود مانند سر ستونهای تخت جمشید در شهر تاریخی استخر بوده.

و صنیع الدوله نیز میگوید - در کتب جغرافی نویسان اسلامی نوشته اند که اهواز تا قرن ششم هجری رو بخرابی رفته زیرا حکام^۱ بر سق پایتخت خود را از شهر اهواز بشهر شوشتر انتقال دادند و این انتقال بیشتر سبب ویرانی شهر اهواز گردید.

خراج اهواز در قرون اسلامی

تاریخ روضة الصفا مؤلف قرن ۱۱ هجری میگوید:

سد اهواز یکصد و بیست متر درازی و دوازده متر پهنا داشته و ارتفاع آن از سطح آب دو متر بوده که نهرهای متعدد بزرگ و کوچک از رودخانه اهواز در امتداد مسافتها تجزیه که هر يك از آنها رودی بوده اند مانند نهر سابله نهر سدره نهر اجدیله و نهر بیان که انتهای نهر بنادرکنا شهر بیان قرون اسلام به ارون درود بوده و امروز آن نهر را خین میگویند و نهر بیان نیز در بعضی از جغرافیا به آن گفته اند.

۱ - حکام بر سق را . ندیدیم که از چه تیره و دودمانی بوده اند و در چه زمانی در شهر اهواز حکومت داشته و مرحوم صنیع الدوله ماخذ نقل نکرده که بآن شهر مراجعه شود و آنچه دیده شده در قرون ۶ هجری اول خرابی بار دوم اهواز بوده

در حوالی تمام نهرهای مشتقه از نهر اهواز همه سرسبز و کشتزار و زراعت‌های موسومی برقرار و مردم آن نواحی از نعمت‌های امور کشاورزی خود بر خور دار بوده‌اند در آمد محصولات سرزمین اهواز بجائی رسیده بود که هر شبی هزار اشرفی نقد با همراه يك طبق نان پخته از مداخل خراج اهواز بایستی در سفره خلیفه عباسی حاضر شود تا شامگاه میل کند بدین جهت شهر اهواز را بنام سلة النجر^۱ می‌گفته‌اند.

ابوزید بلخی میگوید: نام قدیم شهر اهواز (هرمز شهر) بوده و در ایام خلافت خلیفه دوم بنام اهواز تبدیل یافته است.

و توابع شهر اهواز چنین ذکر گردیده میجاس دیر حمیم سولاف گر بنا دلوث دولاب عنافجه قرية الرمل بصنا متوث کلیوان بدان شاپور شطیت برذون مسرقان و یس یاویه میباشند.

این اسامی شهرها بعضی در کتاب‌های قرون ۵ و ۶ هجری نیز دیده میشوند که نام آنها ثبت کرده‌اند و در اطراف آبادی اینها سخن گفته‌اند.

مرات البلدان ناصری در صفحه ۱۰۱ تألیف سال میگوید:

شهر اهواز که پیش از اسلام (هرمز شهر) نام داشته اینک آن شهر قریه کوچکی بجای آن شهر باقی است که در آن قریه کارخانه شکر سازی که در حدود هفتاد الی هشتاد سنگ خراس آنجا دیده میشود برپا است و حاکم نشین ایالت خوزستان در شهر شوشتر میباشد.

۱ - سلة النجرا . عبائی مخصوص بوده که خراج خوزستان بوسیله آن برای خلیفه

عباسی برده میشده است (از مجمع البحرین نقل شده لغت) .

و توابع و حومه آن بلوک هویزه^۱ بلوک فلاحیه^۲ شهر دزفول ؛ کثیر در نهر هاشم عشیره کعب دیس در نواحی دزفول بلوک هندیان بندرما بندر خور موسی میباشد .

در قرن چهارم هجری عضدالدوله دیلمی در ایام پادشاهی خود بشهر توسعه و سرو صورتی داد و پلی بر رودخانه آن ایجاد نمود که پیشرفت زیبا گردید و شهری بزرگ شد .

گویند در قرن ۹ هجری بازرگانان همه شکرهای خوزستان را خرید کرد پس از مدتها که گران شد برای فروش درب انبارها باز کردند دیدند بچاء همه عقرب زرد رنگ شدند یکباره براه افتادند در کوچه و بازار و خانه‌های مردم اهواز از گزند آنها فراری شدند و شهر اهواز تخلیه گردید و شهر ویرانی نهاد .

و نوع عقربها بر خلاف عقرب‌های دیگر که دمب خود را بالا میگیرند عقرب‌ها که شکر تولید شده بودند دمب خود را بزمین میکشیدند و معروف عقرب جراره است .

لا ترجعن الی اهواز ثانیة
وقعقان الذی فی نب السوق
ونهر بط الذی امسی یورقنی
فبة البعوض باسب غیر تشفیق

۱ - هویزه - دشت میشان .

۲ - فلاحیه شادگان .

۳ - معشور بندر ماهشهر است .

نفت اهواز از مجله نفت شرکت ملی نفت ایران

اولین چاه نفت در منطقه اهواز بسال ۱۲۹۱ حفر شد. حفاری این چاه در سال ۱۲۹۵ متوقف گردید و ۱۳۳۵ حفاری دیگری در ناحیه اهواز صورت نگرفت. در این سال حفاری از سر گرفته شد. از پنج چاه آزمایشی اول نتیجه‌ای حاصل نشد ولی چاه ششم به عمق ۲/۳۶۴ متر رسیده بود که آتش سوزی مهیبی روی داد و فرو نشانیدن آن ۶۵ روز طول کشید. در مهرماه ۱۳۳۷ حفاری دوباره ادامه یافت و در ۱۳۳۸ عمن چاه مزبور به ۴/۰۲۹ متر رسید که عمیق‌ترین چاه نفت تا آن تاریخ در خوزستان بود. از آن پس حفاری بمنظور بهره‌برداری از منبع نفت اهواز مرتباً ادامه یافت. تاکنون ۲۲ حلقه چاه برای بهره‌برداری از نفت مرغوب و کم‌گوگرد در این منطقه حفر شده هیجده حلقه آن قابل بهره‌برداری است و در سال ۱۹۶۹ بیش از ۸۷ میلیون بشکه خام در این منطقه تولید شده است:

در سال ۱۳۴۱ یک دستگاه بهره‌برداری مدرن (شماره ۱) که در ۳۵ کیلومتری شهر اهواز ساخته شده بود بکار افتاد که در نوع خود کم نظیر است. ظرفیت اولیه این دستگاه ۷۵/۰۰۰ بشکه در روز بود که با استفاده از سیلیکن به ۸۳۰۰۰ بشکه در روز رسیده است. و در سال ۱۳۴۲ نیز دستگاه بهره‌برداری شماره ۲ در ۹ کیلومتری اهواز کنار جاده اهواز به آغا جاری بکار افتاد که ظرفیت آن روزانه معادل ۱۳۵۰۰۰ بشکه است.

کشف نفت در این منطقه اهواز را بصورت مرکز مناسبی جهت انبار کردن وسائل و لوازم و متمرکز نمودن کارگاههای مناطق نفتی اطراف آن در آورد، در ۱۳ کیلومتری جنوب غربی اهواز در کنار رودخانه کارون، کوت عبدالله قرار گرفته که محل تلاقی خطوط لوله و مرکز کنترل و تلمبه‌خانه‌ایست که نفت خام مناطق نفت خیز را بآبادان می‌رساند.

با گسترش عملیات بهره‌برداری نفت در منطقه اهواز مراکز و تأسیسات صنعتی نفت در این شهر توسعه یافت و در شمال و شرق و حومه شهر خانه‌های مسکونی کارکنان نفت و باشگاه نفت اهواز و وسایل ورزشی و تفریحات سالم و سینما و استخر شد ایجاد گردید باشگاه قایق‌رانی اهواز نیز نزدیک این ناحیه قرار گرفته و ساختمان آجری زیبایی اخیراً برای آن ساخته شده است. پل جدید اهواز که اخیراً ساختمان آن تکمیل گردیده محوطه مسکونی کارمندان را بشمال شهر اهواز متصل می‌سازد. خرم‌کوشک نیز در اهواز مرکز تأسیسات نفتی و پخش فرآورده‌های نفتی در این ناحیه می‌باشد و در مرکز صنعتی کارون واقع در جنوب شرقی اهواز تعمیرگاه اهواز و انبارها و کوی مسکونی کارکنان نفت که دارای ۳۹۰ خانه است و همچنین هنرستان صنعتی اهواز واقع گردیده است.

باشگاه نوساز اهواز

از جمله اقداماتی که اخیراً برای تأمین وسایل رفاه و آسایش هر چه بیشتر کارکنان صنعت نفت در اهواز بدستور جناب آقای دکتر اقبال رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران انجام گرفته احداث باشگاه کارگری «اهواز» که در قطعه زمینی بمساحت ۳۰۰۰ متر مربع ساختمان آن از دو سال قبل در محوطه مسکونی کارگران صنعت نفت در کوی کارون آغاز و در دیماه سال گذشته پیاپی رسید و افتتاح رسمی آن بنام نامی شاهنشاه آریا مهر توسط آقای سالور استاندار خوزستان طی مراسمی انجام گرفت.

قسمت‌های زیر بنا باشگاه بالغ بر ۱۲۰۰ متر مربع می‌باشد مشتمل است بر اتاقهای کتابخانه - قرائت خانه - بیلارد - سالن ورزشی - بار و آشپزخانه مجهز - سالن اجتماعات و سینما بگنجایش ۸۰۰ و سالن روباز جهت نمایش فیلم در تابستان بظرفیت ۱۵۰۰۰ نفر.

این باشگاه که زیر نظر اداره ساختمان شرکت ملی نفت ایران بنا گردید و هزینه ساختمان آن بالغ بر ۱۲/۶۷۰/۰۰۰ ریال گردیده است، بکارگران صنعت نفت ایران مقیم اهواز فرصت خواهد داد که اوقات فراغت خود را ب ورزش و تفریحات سالم مورد علاقه و همچنین استفاده از کتابخانه پرداخته و از تسهیلات آن بهره‌مند گردند.

کارگران صنعت نفت مقیم اهواز و افراد خانواده‌های آنان که تا قبل از پایان ساختمان این باشگاه از باشگاه کارون واقع در خرم کوشك استفاده مینمودند اینك با استفاده از این باشگاه که در نوع خود بی نظیر است می‌توانند با آسایش کامل از همه‌گونه وسائل رفاه و سرگرمی موجود در آن باشگاه بهره‌مند شوند. از جمله دو فیلم دوبله بفارسی در سالن مجهز باشگاه هر هفته برای ایشان به‌معرض نمایش گذارده میشود.

کارگاه مرکزی اهواز

در شهر صنعتی اهواز یکی از مجهزترین دستگاه‌های صنعتی خاور میانه که می‌تواند سنگین حمل و نقل جراثقال و مولد برق و غیره را تعمیر کند ایجاد شده و وسایل مختلف صنعت نفت در این کارگاه که بیش از بیست هزار متر مربع مساحت دارد تعمیر کلی میگردد و علاوه بر این انباری شامل ۹۰ هزار قطعات مختلف ماشین آلات در آن وجود دارد که با کمک دستگاه‌های کامپیوتر آن می‌توان سرعت و سهولت قطعات و مواد مورد نفت ایران پژوهش‌های دامنه‌داری در مورد صنعت لوله‌سازی و اقتصاد آن بانجام رسانید و پس از بررسی‌های کامل نتیجه گرفته شد که روش کارخانه تورنس امریکا برای این منظور مناسب‌تر از پیشنهادات واصله میباشد و قرار داد احداث دو کارخانه یکی برای تهیه لوله‌های ۶ تا ۱۶ اینچ و دیگری برای لوله‌های ۱۸ تا ۴۲ اینچ با شرکت تورنس منعقد گردید.

سپس شرکت ملی نفت ایران اقدامات فوری برای انتخاب محل کارخانه و تخصیص زمین لازم و واگذاری اعتبارات لازم و تشکیل يك کادر متخصص برای اجرای این طرح و تشکیل شرکت کارخانجات لوله سازی اهواز که کلیه سهام آن متعلق بشرکت ملی نفت ایران است بعمل آورد.

زمینی بمساحت ۶۴/۳ هکتار در ناحیه کارون تأمین گردید و عملیات ساختمانی کارخانه‌های مزبور در ۲۰ بهمن‌ماه ۱۳۳۵ طی مراسمی با حضور آقای دک‌تر اقبال رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران آغاز شد و در مدت کمی ساختمان آن پایان یافت و در آبان‌ماه ۱۳۴۶ بدست مبارک شاهنشاه آریامهر افتتاح یافت.

علاوه بر ساختمان دو کارخانه اصلی که ۷۵۰۰ متر مکعب بتون و ۱۸۵۵ تن فولاد در آن بکار رفته و با هزینه ۱۶/۳ میلیون دلار ساخته شده است ۵ کیلومتر جاده اسفالت و ۴ کیلومتر راه آهن برای اتصال بندر ماهشهر بکارخانه و همچنین انبار لازم جهت ۸۰۰۰۰ تن لوله و ۵۰۰۰۰ تن ورق فولادی توسط مهندسين شرکت ملی ایران توأم با پیشرفت ساختمان کارخانه و برای تأمین نیازمندیهای آن طرح‌ریزی و ایجاد گردید. خانه‌های مسکونی و سالن غذا خوری برای کارکنان کارخانه لوله سازی نیز ساخته گردید.

در استفاده از سایر تسهیلات وسایل رفاه از قبیل خدمات بهداشتی و بهداشت فروشگاههای تعاونی و باشگاههای ورزشی کارکنان کارخانه‌های لوله‌سازی با سایر کارکنان صنعت نفت در اهواز سهیم میباشند.

کارخانه‌های لوله سازی شامل دو کارخانه است که در کارخانه بزرگ ورقه‌های آهنی بطول ۴۰ فوت وارد دستگاه میشود و پس از طی مراحل مختلف لوله‌ای بقطر ۱۸ تا ۴۲ اینچ بیرون می‌آید.

در کارخانه کوچک ورقه‌های فولادی بشکل قرقره که طول هر يك ۴۰۰ تا ۹۰۰ فوت است وارد کارخانه میگردد و پس از طی مراحل مختلف تبدیل بلوله‌هایی به قطر ۶ تا ۱۶ اینچ میشود.

لوله‌هایی که در کارخانه‌های مربوط ساخته می‌شود با دقت کامل جوش کاری شده و محل جوش کار با دستگاه‌های اشعه ایکس و امواج ماوراء صوت و سایر دستگاه‌های دقیق الکترونیکی بازرسی می‌گردد و پس از حصول اطمینان از کامل بودن جوش کاری محل اتصال ورق‌های فولادی مجدداً با فشار آب آزمایش می‌گردد و سپس از کارخانه خارج می‌شود.

کارخانه‌های لوله‌سازی اهواز دارای یک آزمایشگاه مجهز برای اجرای آزمایش‌های فیزیکی و شیمیایی لازم می‌باشد.

کارخانه بزرگ ماهانه ۹۰۰۰ تن لوله تولید نموده ولی با تکمیل وسایل آن بزودی ماهانه ۱۴۰۰۰ تن تولید خواهد نمود و پس از مدتی محصول آن بحد اکثر ظرفیت خود که ۲۰۰۰۰ تن می‌باشد خواهد رسید.

کارخانه کوچک ماهانه ۹۰۰۰ تن تولید نموده و حداکثر ظرفیت فعلی آن ۱۰۰۰۰ تن می‌باشد در این کارخانه ورقه‌های طویل فولادی پس از آنکه بشکل لوله در آمدند و جوش کاری شدند بوسیله اره‌های برقی باندازه‌های مورد نیاز قطع می‌شوند و عمل قطع آنها صدای مهیبی بوجود می‌آورد که ممکن است بگوش صدمه برساند و از این جهت پوشش‌های مخصوصی برای گوش کارکنان این قسمت در هنگام کار تهیه شده و مورد استفاده قرار می‌گیرد.

کارخانه‌های لوله‌سازی اهواز بوسیله نیروی برق کار می‌کنند و برق مورد نیاز آن از سد محمد رضا شاه پهلوی توسط سازمان آب و برق خوزستان تأمین می‌گردد.

شهر اهواز و تاریخچه آن

اهواز مرکز استان زرخیز خوزستان است. فاصله آن از آبادان ۱۲۵ کیلومتر و از مسجد سلیمان ۱۴۴ کیلومتر و از آغا جاری قریب ۱۵۰ کیلومتر است و بدین جهت دارای مرکزیت خاصی نیز برای مناطق نفتی جنوب می‌باشد.

کارون بزرگترین رود ایران از میان این شهر می‌گذرد و موقعیت جغرافیایی و اقتصادی ممتازی برای این محل بوجود می‌آورد که از دوران‌های باستانی باعث ایجاد یک مرکز بزرگ کشاورزی و سپس صنعتی در این شهر بوده است.

شهر اهواز دوران هخامنشیان وجود داشته و در زمان ساسانیان اهمیت خاصی یافته، هرمز اول ساسانی آن را تجدید بنا نموده، و بنام او «هرمز اردشیر» خوانده شد.

هرمز اول در سال ۲۷۲ میلادی بنای سد بزرگی را بر روی کارون آغاز کرد که جانشینان وی آنرا تکمیل نمودند.

این سد تا قرن ۱۵ میلادی پابرجا بود و سپس رو بوبرانی نهاد تا آنکه در دوران سلطنت رضا شاه کبیر یک کیلومتری راه آهن بر روی پایه‌های همین سد کشیده شد، و این نشانه‌ای از تجدید دوران عظمت این شهر باستان بدست بنیان‌گذار ایران نوین بود.

تبدیل نام «هرمز اردشیر» با اهواز بدین گونه بود که در زمان ساسانیان خوجیها که یکی از طوایف اصیل ایرانی بودند نام خوجستان یا خوزستان از آنها گرفته شده در اراضی اطراف کارون و سد بندیهای آن بکشت نیشکر و تهیه شکر میپرداختند و در این کار مهارت و پیشرفت بسیار بدست آورده محصول شکر خود را بکشورهای دیگر نیز صادر مینمودند.

مرکز فعالیت آنها که شهر هرمز اردشیر بود در اواخر دوره ساسانیان بواسطه رونق کار آنها خوجستان و ازار یا بازار خوزستان نامیده شد.

پس از حمله عرب بایران اعراب خوجی را خوزی گفتند و آنرا به جمع مکسر در آورده بصورت «اهواز» یعنی خوزی‌ها بردند. خوجستان و اجار یعنی بازار خوزستان را سوق‌الاهواز نامیدند که بعداً «اهواز» شد.

کشت نیشکر در خوزستان در قرن نهم میلادی تدریجاً کاهش یافت و زنگیانی که اعراب از افریقا برای کار و بردگی در مزارع نیشکر به خوزستان آورده بودند

و بسرکردگی میرقع شورش کردند و جنگهایی که بین آنها و اعراب در گرفت باعث از میان رفتن سد بندیها و ترعه ها و خراب شدن مزارع نیشکر گردید و وضع خوزستان و خاصه اهواز روبه انحطاط نهاد و مرکز ایالت خوزستان بشوشتر انتقال یافت تا آنکه رضا شاه کبیر در سال ۱۳۰۳ خورشیدی مجدداً اهواز را مرکز خوزستان قرار داد.

از آن زمان تا کنون بویژه در سالهای اخیر پیشرفت های چشمگیری در این شهر که استعداد همه گونه ترقی و توسعه را دارد پدید آمده است. جمعیت شهر اهواز مطابق آمارگیری سال ۱۳۴۵ به پیش از ۳۲۲۰۰۰ نفر رسیده و گذشته از تأسیسات عظیمی که از طرف شرکت ملی نفت ایران و شرکت های عامل نفت و کارخانه های لوله سازی اهواز و شرکت ملی گاز در این شهر ایجاد شده کارخانه های نورد، تصفیه نیشکر، و داروسازی، یخساز، موزائیک سازی، مؤسسات زراعی و دامداری در این شهر ایجاد گردیده و معرف پیشرفت و توسعه بهره برداری از دشت های حاصل خیز اطراف آن می باشد.

علاوه بر پل بزرگ راه آهن و پل معلق که دو قسمت شهر اهواز را بیکدیگر متصل میسازد اخیراً پل سومی بر روی رودخانه کارون ساخته شد که ۵۰۸ متر طول و ۱۴ متر عرض دارد و جاده بندرماه شهر و بندر شاهپور و مازون را بجاده خرمشهر تهران از کنار شهر اهواز متصل میسازد و نزدیک محوطه مسکونی کارمندان صنعت نفت واقع شده است.

یکی از مهم ترین طرح های عمرانی که اخیراً در اهواز اجرا شده ساختمان فرودگاه جدید اهواز است که با کمک صنعت نفت ایران در زمینی به مساحت ۱/۱۲۵۶۰۰ متر مربع که از طرف شرکت ملی نفت ایران واگذار گردیده بنا شده است.

این فرودگاه روز پنجشنبه ۱۷ اردی بهشت ماه گذشته بوسیله جناب آقای سالور استاندار خوزستان بنام نامی شاهنشاه آریا مهر افتتاح یافت.

طول باند این فرودگاه بالغ ۶۵۶۵ فوت و عرض آن ۱۴۸ فوت است و برای پذیرش هواپیماهای جت بوئینگ آمادگی دارد.

این فرودگاه مجهز بکلیه وسایل لازم از قبیل قسمت های مربوط به امور مسافران و تحویل بار و رستوران و دفتر و فروشگاه میباشد و بملاوه يك سالن مخصوص نیز در اختیار صنعت نفت قرار گرفته که امور مربوط به حمل و نقل هوایی صنعت نفت در این سالن متمرکز میباشد.

شهر اهواز در ایام پادشاهی ناصرالدین شاه قاجار

در سال ۱۳۰۲ هجری قریه ای بنام ناصریه در قسمت جنوب اهواز کهنه وجود داشته کنار رودخانه کارون در این تاریخ پس ایجاد گمرک بندر محمره در حوالی شهر اهواز برای بار اندازی و ایجاد گمرک دوم در خوزستان بود در این محل که آخرین راه عبور بود برای وسایل نقلیه که در آنجا بار اندازی شده و چون راه در رودخانه بعلت وجود خرابی سد قدیم اهواز مانع رسیدن وسایل نقلیه بشهر اهواز بود در همین جاکه بار اندازی شد نیز گمرک اهواز ایجاد گردیده و بنام ناصریه نام گذاری شد. دفتری بنام کشتی رانی ناصری در شهرهای محمره و اهواز تشکیل شد که بارهای بازرگانی از خرمشهر با اهواز نقل و انتقال داده میشد از راه رود کارون بوسیله های دویه و مهبله و متورهایی که در اختیار آن کشتیرانی بود انجام میگردد این امتیاز را ناصرالدین شاه قاجار به این کشتیرانی واگذار نمود پس از چند سالی مدیر کشتیرانی يدك کش متوری و دویه های بزرگ از خارج خریداری و بر تعداد وسائل کشتیرانی اضافه نمود و بخوبی هم انجام میشده امور حمل و نقل در آن زمان. کشتی رانی ناصری بوسیله حاج معین بوشهری که معروف به معین التجار بوشهری بود ایجاد گردید که در خط بین محمره و ناصریه در امور حمل و نقل کالاهای تجارنی کار میکرد و درآمد خوبی هم نصیب آن کشتیرانی میشد که دیری نماند

مورد حسد انگلیسها گردید و رقیب در مقابل این کشتیرانی پیدا چنان بکار افتاد در رود کارون که باعث تضعیف این کشتیرانی گردید و نرخ نقل و انتقال هم ارزان تر شد.

تشکیل شرکت کشتی رانی برادران انج انگلیسی در کارون

این کشتی رانی که بر قایت کشتی رانی ایرانی که معروف بکشتی رانی ناصری بود تشکیل گردید و در خط کارون مشغول کار شد این کشتی رانی انگلیسی توانست اجازه امور حمل و نقل و باربری در خط کارون از دولت دریافت و به کار خود پرداخت.

و این دو کشتی رانی سالها در خط کارون به رقابت یکدیگر ادامه دادند و این جریانها و روش ادامه داشت.

در سال ۱۳۴۲ هجری بود بموجودیت چند کشتی رانی ملی و انگلیسی خانمه داد شد در ایام پادشاهی رضاشاه کبیر و با ایجاد راه آهن و تجهیز راه شوسه مسئله کشتی رانی در کارون پایان پذیرفت.

و چون گمرک اهواز بعلت مسدود بودن راه کشتی و مانع بودن برای عبور بمقصد شهر اهواز در این محل کنار رودخانه میدان باراندازی تعیین آنگاه پس از چند سالی بصورت شهر کوچکی درآمد که بنام شهر ناصریه نامگذاری شد و در ایام پادشاهی رضاشاه کبیر تبدیل به اهواز گردیده است.

و در خوزستان دو شهر میباشد که سبب ایجاد آنها توام با ایجاد گمرک بوده یکی شهر اهواز و دیگری در انتهای دلتای کانال عضدی برودخانه اروندرود بندر بزرگ ایران شهر خرمشهر میباشد و قدیم بنام محمره بوده و بخش خرمشهر که کوت شیخ نام دارد پیش از شهر محمره بوده که بوسیله مشایخ کعب ساخته شده بود بصورت يك قریه بنام کوت الشیخ در ایام شیخ سلمان کعبی ایجاد گردیده است.

توسعه شهر اهواز در ایام حکمرانی نظام السلطنه حکمران خوزستان در شهر شوشتر بود انجام گرفته است

در وحله اول دستور داد چند انبار ساخته شد برای نگهداری کالای تجارته و به پیروی چند دستور دیری نگذشت که ایجاد دهی شد زیرا مورد توجه دولت بود بسرعت بصورت یکشهری درآمد و دارای بازار و دیگر نیازمندی شد و چون تولید کار در شهر نوساز ناصری تقویت و پیشرفت های سریعی نائل گردید که بر اثر آن توسعه دارای ژاندارمری شهربانی و شهرداری و فرمانداری و فرهنگ دایر گردید بنام شهر ناصریه شد شهرستان اهواز کنونی.

اهواز از شمال بشهر دزفول و شوشتر و از مشرق بشهر رامهرمز و هفت گیل و مسجد سلیمان و جنوب بیلوک شادگان و ماهشهر و جنوب غربی به سوسن گرد و خرمشهر میباشد.

سرزمین نواحی اهواز رسوبی و همه آن مسطح یعنی دشت و صحرائی وسیع و هموار دارد که بیشتر آن حاصل خیز میباشد که در سرزمین آن رودخانه بزرگی کارون جریان دارد که از این رود رشته های فراوانی تجزیه گردیده و سرزمین های بیشتر نواحی خوزستان را آبیاری و کشت زارهای پر ثمری را بیار آورده که در حقیقت سالیانه عوائد سرشاری نصیب مردم شهر و نواحی اهواز میشود و همه ساله بر عوائد آن نیز افزوده میگردد.

آری مردم نواحی و حومه شهر اهواز امور کشاورزی آنها بیشتر مکانیزه شده و نشیمن سواحل رود کارون دارای تلمبه های کوچک و بزرگ برای آبیاری بکشتزار موسمی و فصلی خود بیشتر کشاورزان خورده مالک تلمبه هم دارند که از میوه های فصلی و حبوبات موسمی بهره برداری مینمایند و از طرف دیگر وجود سدهای فراوان محلی بر نهرها و رودخانه های خوزستان و نواحی شهر اهواز در پیشرفت امور کشاورزی موثر واقع شده و تقریباً اهواز عظمت روزگار پیش از اسلام را تجدید

اهواز درگانی باویره آل بو حمید قریه کرت قریه سید علی قریه عرب راشد قریه معدان دریسید قریه عرب شیبانی قریه کعبیه قریه حمیدیه قریه شبلیشه قصر شیخ و قریه چمیان است .

لقد خلف الاهواز من خلف ظهره یزید و راء الزاب من ارض عسکر و فیات - الاعیان میگوید دعبل خزاعی در نزدیک شهر اهواز مدفون است دیگر آثار چغاز نبیل در ۱۳۰ متری اهواز در شمال آن قرار دارد .
دیگر آثار هفت تپه و آرامگاه علی ابن مهزیار در اهواز و آثار بجامانده سد شاپور که معروف بسد اهواز است .

کارخانه کاغذسازی ایران در اهواز سال ۱۳۴۹ ایجاد و بوسیله محمد رضا شاه آریامهر افتتاح شد و قرار است بیشتر مصرفی ایران از آن کارخانه فراهم میشود و بار اول نوع کاغذ آن خوب بوده است .

مشخصات کارخانه لوله سازی اهواز

* مساحت کارخانه ها : ۶۴/۳ هکتار .

* مساحت زیر بنا و تأسیسات ۳۳/۰۰۰ متر مربع .

* ظرفیت کارخانه : ۳۶۰/۰۰۰ تن در سال .

* محصول کارخانه بزرگ : لوله های بقطر ۲۲ ، ۲۸ ، ۳۰ ، ۳۶ ، ۳۸ ، ۴۰

و ۴۲ اینچ .

* محصول کارخانه کوچک : لوله های بقطر ۶ $\frac{۵}{۸}$ ، ۸ $\frac{۵}{۸}$ ، ۱۰ $\frac{۲}{۴}$ ، ۱۲ $\frac{۲}{۴}$ ، ۱۴

و ۱۶ اینچ .

مقدار بتون مصرف شده در کارخانه : ۷۵۰۰ متر مکعب .

* مقدار آهن مصرف شده در کارخانه : ۱۸۵۵ تن .

* مجهز به تأسیسات تهویه مطبوع . لابراتوار و ادارات مرکزی .

* جاده اسفالتی برای اتصال براه اصلی بندر شاهپور اهواز بطول ۵ کیلومتر .

* راه آهن فرعی برای اتصال به راه آهن بندر شاهپور - اهواز بطول ۴

کیلومتر .

* ۴۱ دستگاه خانه برای کارمندان .

* انبار ورق فولادی بظرفیت ۵۰/۰۰۰ تن :

* انبار لوله بظرفیت ۸۰/۰۰۰ تن

* شروع ساختمان کارخانه ها : بیستم بهمن ماه ۱۳۴۵ .

* اتمام ساختمان و تکمیل کارخانه ۴۲ اینچی : چهارم آبانماه ۱۳۴۶ .

از مجله صنعت نفت ملی ایران نقل گردید .

هدف از ایجاد کارخانه های لوله سازی

انقلاب بزرگ اصلاحی شاهنشاه آریامهر در عین حال که چهره زندگی را در

کشور ما یکباره بطریق روشنی تغییر داد ، متفکر بر امور اقتصادی را نیز به این

اندیشه کشاند که میهن ما می تواند بر مهار کردن بسیاری از منابع طبیعی و خدادادی

کشور از سرشارترین منافع مادی بهره مند و برخوردار گردد .

جنگلها ، آبها و گاز تولیدی از نفت خام از جمله این نعمت ها بودند که بفرمان

شاهنشاه آریا مهر زیر سلطه و قدرت ملی درآمدند .

گاز ، نیروی خارق العاده و لایزال که باهر تن نفت خام جنوب ۱۴۰ متر مکعب

آن تولید و سالیان دراز سوخته میشد با تکمیل طرح شاه لوله گاز بمصرف واقعی

رسیده و از این راه بدرآمد ملی اضافه خواهد شد و با صدور آن بکشور اتحاد جماهیر

شوروی موافقت گردید که در مقابل بهای گاز نفت ، کارخانه های ذوب آهن و کارخانه

های تولیدی دیگر و سایر نیازمندیهای اقتصادی و عمرانی کشور فراهم آید .

بمنظور استفاده از گازهای طبیعی در داخل کشور و همچنین صدور آن ، طرح

شاه لوله گاز مورد نظر واقع شد .

برای انجام این طرح در حدود ۵۰۰/۰۰۰ تن لوله لازم است .
بفرمان شاهنشاه آریا مهر، شرکت ملی نفت ایران مأمور گردید تا طرح تهیه لوله های شاه لوله سراسری جنوب بشمال را آماده نماید .

طرح شاه لوله گاز سرتاسری ایران

فرستاده میشود دارای خصوصیات تقریبی زیر میباشد .

متان	(CH ₄)	۸۳	MOL %
اتان	(C ₂ H ₆)	۱۲	»
پروپان	(C ₃ H ₈)	۳ و ۵	»
بوتان	(C ₄ H ₁₀)	۱ و ۵	»
وزن مخصوص		۰/۰۶۶	

نقطه شب نم ۱۰ درجه سانتیگراد زیر صفر ارزش حرارتی ۱۰۶۰ بی تی یو /پای مکعب انیدریک کربنیک ۰/۱ حد اکثر .

شاه لوله

لوله گاز سرتاسری بطول ۱۱۰۰ کیلومتر از بهبهان تا آستارا ، مرز ایران و شوروی ادامه دارد .

این لوله از دو قسمت تشکیل یافته است:

قسمت اول

دارای طول تقریبی ۶۱۰ کیلومتر بقطر ۴۲ اینچ وبضخامت ۵۳/۰ ازحوالی بهبهان تا ساوه (گوه نمك) می باشد. در جنوب قسمت اعظم مسیر خط لوله ازسلسله جبال زاگرس در ارتفاعات ۲۲۰۰ - ۱۸۰۰ متری میگردد که سخت ترین آنها کوه های دینار است مخصوصاً در ۲۵ کیلومتری حوالی گچساران ارتفاع مسیر از ۵۰۰ متر ناگهان

به ۲۲۰۰ متر میرسد که راه بسیار خطرناک و دشواری است و در فصل زمستان مسئله ریزش برف و انسداد راهها از جمله موانعی است که کار تعمیرات لوله را مشکل می سازد .

قسمت دوم

بطول ۴۹ کیلومتر و بقطر ۴۰ اینچ وبضخامت ۴۷۷/۰ از ساوه (کوه نمك) تا آستارا مرز ایران و شوروی امتداد دارد . دشوار ترین ناحیه ساختمانی این قطعه عبور از سلسله جبال المبرز در حوالی کوهین . گردنه ملاعلی و رودخانه شاهرود و نواحی کوهستانی و چین خوردگی پشت سد سفید رود میباشد در اینجا ارتفاع مسیر از ۱۶۵۰ متری به چند متری سطح دریا سرازیر میشود و پس از عبور از رودخانه سفیدرود حوالی امامزاده هاشم بموازات غرب ساحل دریای مازندران بطرف آستارا پیش میرود .

ایستگاههای کمپرسور

برای اینکه خط شاه لوله گاز بتواند تا ۱۹۷۹ حدود ۱۶۵۰ میلیون پای گاز را در روز از نواحی جنوبی بشمال برساند احتیاج به ۱۰ دستگاه کمپرسور دارد که قوه محرکه کمپورها با توربین های گاز سوز تأمین میشود که دارای قدرتی معادل ۱۳۴۰۰ قوه اسب هستند بعلت کوهستانی بودن قطعه جنوب ۱۲۵ کیلومتر اول خط لوله با فشار ۱۱۶۰ پوند و در بقیه با فشار ۱۰۳۰ پوند گاز را بشمال خواهد رساند . هنگامیکه از لوله با ظرفیت کامل بهره برداری شود در حدود ۳۵۰/۰۰۰ قوه اسب صرف تلمبه کردن و ۱۷۰/۰۰۰ قوه اسب صرف جمع آوری گاز در مناطق خواهد شد . جمع نیروی کل نیروی کمپرسورها معادل تقریباً سه چهارم نیروی برق سد محمد رضا شاه میباشد .

حاجات نماز در سال ۱۹۷۹

در طول مسیر ۱۱۰۰ کیلومتری شاه لوله انشعابات بقرار زیر تا سال ۱۹۷۹
بشهرها و دهات و شعبات داده خواهد شد.

۱ - لوله ای بقطر ۱۶ اینچ بشهر شیراز روزانه ۷۰ میلیون پای مکعب
بطور معدل.

۲ - قراء و قصبات اطراف لوله در جنوب روزانه ۲/۴ میلیون پای مکعب.

۳ - لوله ای بقطر ۱۱،۶ اینچ بشهر اصفهان و ذوب آهن ۱۰۰ میلیون پای مکعب

۴ - لوله ای بقطر ۶ اینچ بشهر کاشان روزانه ۶/۵ میلیون پای مکعب

۵ - لوله ای بقطر ۶ اینچ بشهر قم روزانه ۷ میلیون پای مکعب.

۶ - لوله ای بقطر ۳۰ اینچ بشهر تهران روزانه ۲۷۶ میلیون پای مکعب.

۷ - بشهر قزوین روزانه ۲۲/۹ میلیون پای مکعب.

۸ - بشهر رشت روزانه ۲۳/۷ میلیون پای مکعب.

۹ - قراء و قصبات شمال روزانه ۱/۱ میلیون پای مکعب.

۱۰ - بندر پهلوی ۵/۹ میلیون پای مکعب.

۱۱ - تبریز ۴۷/۵ میلیون پای مکعب.

۱۲ - آستارا ۱۰۰۰ میلیون پای مکعب.

سوابق تاریخی شهر شوشتر

کتاب صورالاقالیم ابوزید بلخی صفحه ۹۱ مؤلف سال ۲۳۵ هجری میگوید:

« واما لسانهم فان علمتهم يتكلمون بالفارسية والعربية غير ان لهم لساناً آخر،

« خوزياً ليس بصبراني ولا سربيا ولا فارسي وزيمهم زي اهل العراق في الملا بس،

« من القمص والطیالة و العمامه و فی اضعافهم من یلبس الازر والمیازد ».

ترجمه - واما زبان آنها چنانچه بخواهید بدانید بفارسی و تازی سخن میگویند و نیز
زبان دیگر هم دارند زبان خوزی میباشد و لباس پوشیدن آنها بمانند پوشاک مردم
عراق است که بایر اهن زر بفت و بر سر عمامه و زیر جامه هم لباسی دارند: و صفحه
۹۲ میگوید.

و اما الخاصیات بهافان عندهم تبستر الشاذروان الذی بناه سابور و هومن
اعجب البناء و احکمه بلغنی ان امتداده یقرب میل قد بنی بالاحجاره کلد حتی تراجع
الماء فيه و ارتفع الی باب تستر.

ترجمه - و از خصوصیات که وجود دارد سد شاذروان شاپور میباشد در شوشتر
احداث و بنا نموده و آن از عجیب ترین بنیان سدی است که تاکنون بسته شده
در استحکام و گفته اند درازی آن میرسد نزدیک بیک میل که ساختمان آن همه با
سنگ ساخته شده تا اینکه آب رود بالا بیاید به برابر دروازه شهر شوشتر برسد.
می نوش جهان گیر که از زلف سمندت

شد گردن بد خواه گرفتار سلاسل

منظور از گرفتاری قیصر روم به کمند شاپور بوده است.

اصطخری در مسالك الممالك صفحه ۸۸ تألیف سال ۳۴۰ هجری میگوید:
تبستر والسوس فانه يتخذ من السكر و القصب نی سائر المواضع انما لاکل
دون ان يتخذ منه السكر و عندهم عامة الثمار لا یکاد یخطئهم الا الجوز و ما لا یكون
الی بیلاذ الصرود.

ترجمه - آن شوشتر و شوش در همه حوالی آنجا که بنگریم نی شکر در نواحی
آن فراوان و شکر فراوان باشد و در آن سامان همه گونه میوه وجود دارد جز اینکه
درخت گردو و نیز دیگر درختان سردسیری ندارد مگر در نواحی سردسیر.

۱ - سلاسل. همان زنجیر است که در کند برای دشمنان در زندان به پای زندانی
برای زجر او می نهاده اند.

و در ساختمان پل گرگر شوشتر نواقصی بوده که پس از آن ملا حسین مرد خیر اندیش شوشتر که درویش مسلک بود کمر همت بست و پولی جمع آوری کرد و نواقص پل را بساخت و اضافه بر آن آسیابهایی و يك بازارچه نیز بساخت و املاکی برای تعمیرات پل خرید.

با مطالعه کتاب تذکره شوشتر بسی مطالب دروغ پردازیها و ادعای بی اصل در خوزستان روشن میگردد زیرا نویسنده کتاب مورد اعتماد است.

بنیاد سد شادروان در شوشتر

نقل از سرزمین خلافت های شرقی

در سال دویست و شصت میلادی والیرین قیصر روم اسیر شاپور اول و دومین پادشاه سلسله ساسانی گردید و مدت هفت سال که اسیر بود بساختن سد عظیم شادروان که در زیر شهر شوشتر واقع گردیده اشتغال داشته.

اعراب شادروانرا از عجائب ابنیه جهان می شمارند که هنوز آثاری از آن از بین نرفته بستر رود را در قسمت باختری شوشتر سنگفرش کرده اند که آب در پشت شادروان انباشته میشود و قسمتی از آب رودخانه در بالای شوشتر به نهری که حفر کرده بودند سرازیر و بطرف مشرق جریان می یافته و پس از آبیاری آن نواحی چندین میل پائین تر دوباره برودخانه ملحق میشود.

و تاریخهای قدیم طول شادروان را نزدیک يك ميل نوشته اند و بگفته مقدسی جسر (پل) بر رودخانه شوشتر بسته بودند که جاده غربی شوشتر بعراق از روی آن میگذاشته.

در زمان حاضر بر رودخانه پل کهنه ای دارای چندین (طاق) كوچك قرار دارد که طول آن متجاوز از يك چهارم ميل بوده و راه از بالای شادروان از روی آن پل میکندرد.

(ولی بنظر نمی رسد این پل در قرون وسطی موجود بوده).

و سد شادروان شوشتر برای بالا آوردن آب رودخانه ساخته بودند تا آب از کارون بنهرهای حفر شده در مسیر جریان رود بنواحی مسلط گردد.

و رودخانه گرگر در قرون وسطی اسلامی مسرقان نام داشته این رود هم مانند رودخانه کارون میباشد که در واقع سهم بزرگی در پیش رفت کشاورزی آن سرزمین داشته.

اصطخری میگوید: سد شادروان را شاپور ساخت تا آب رود بر زمین ها مسلط شود.

حمدالله مستوفی میگوید: شاپور ذالاکتاف بعد از خرابی آنرا تجدید بنا کرد و برج شاپور در آن ساخته است.

شوشتر در کتاب ابن حوقل

صورت الارض ابن حوقل در صفحه ۲۷ چنین میگوید:

در شوشتر عوام و پیشه وران در آنجا مانند علماء بعلم کلام آشنائی دارند و در باره گفتگو می کنند چنانکه حمالی^۱ را دیدم که بار سنگین بردوش گرفته و با حمال دیگری که او نیز بار برداشته بود راه میرفتند و در همان حال در تأویل و حقایق کلام گفتگو میکردند بی آنکه به حالتی که دارند متوجه بدبختی و ناراحتی از تقسیم نصیب روزی و مقدرات سخنی بگویند.

و دیگر از آثار مهم آنجا سد شادروان است که شاپور آنرا ساخته و بنای بزرگ و شکفت انگیز و استوار میباشد درازی سد در حدود يك ميل که ساختمان آن با آجر ساخته شده چنانکه جلو آب را می گیرد و آب تا دروازه شوشتر بالا می آید.

دیبای شوشتر معروف است و آنرا بهمه نواحی دنیا می بردند و در زمان حیات خلیفه یا سلطان آستار خانه خدا را از دیبای شوشتر تهیه میشده تا اینکه سلطان فقیر گشت و حیات را بدرود زندگی گفت این فریضه از وی ساقط شد و برای همه پادشاهان عراق در شوشتر طراز آمده میکنند که معمول آن روز بوده است. و دیگر مسجد جامع شوشتر از مساجد قدیم و تاریخی ایران بشمار آمده که وضع داخلی آن مسجد صفای باطنی بهر بیننده ای رقت میدهد و این مسجد مرحوم سید عبدالله جزایری بنیان آنرا بانی شده و قبله را با رصد خانه و آلات ریاضی تطبیق نموده که هیچ انحرافی ندارد و در سال ۸۲۲ هجری سلطان اویس ابن شیخ حسن ایلکائی منار آنرا ساخته است.

(قُبُورِ مَعَارِیفِ وَرْجَالِ)

نخته سنگی وجود دارد که معروف است به تخت قیصر در حوالی آن قبر هائی میباشد که در سنگ تراشیده شده و سقف آنها را باجر پوشیده اند که در آنها تاحال چیزی کشف نشده و متعلق بدوره پیش از اسلام میباشد. دیگر قدیم ترین مقبره از قرون اسلامی در این شهر میباشد آرامگاه براء ابن مالک انصاری که از فرماندهان سپاه اسلام و اصحاب پیغمبر (ﷺ) بوده و در فتح شوشتر بدست هرمان حاکم خوزستان کشته شد در سال هجدم هجری. و قبر او در شمال شهر مقابل قلعه سلاسل واقع شده که تاکنون زیارتگاه مردم میباشد.

در سال یک هزار چهار هجری ساختمان عمارت روی قبر او به وسیله مهدی قلی خان شاملو حاکم خوزستان تجدید بناء شده. در سال ۱۲۳۰ هجری دولتشاه قاجار مجدداً عمارت و ایوان و گنبد کاشی فعلی را برایش از نو بساخت.

دیگر مزار امام زاده عبدالله ابن حسن ابن الحسین الاصغر ابن زین العابدین (ع) میباشد.

و دیگر علماء و فقهاء و بزرگان دین در مقبره های شوشتر مدفون هستند. در ایام پادشاهان صفویه بآبادی شهر شوشتر زیاد توجه داشته اند که مدارس فراوانی چه از نزدیکان و چه بوسیله اقوام آنها ساخته شده است مانند مدرسه شیخ محمد قصری مدرسه شیخ شرف الدین مدرسه سید نعمت الله جزایری مدرسه حاج کاظم مدرسه سید محمد علی ابن سید عبدالسلام مدرسه مشایخ گرگر و مدرسه عبدالله بانو میباشد.

تَشْبِیهِ نَامِ شُوشْتَرِ

تذکره شوشتر میگوید: تستر بضم تاء و سکون سین و فتح تاء دوم از شهرهای خوزستان است و امروز در خوزستان شهری از آن بهتر نیست. و تستر معرب شوشتر میباشد مؤلف کتاب مرآت البلدان ناصری میگوید از زجاجی که شهر شوشتر را گفته از آن جهت تستر گویند که تستر ابن نون مردی بوده از طایفه بنی عجل آنرا فتح کرد آنگاه بنام او نامگذاری شده. در بیشتر تواریخ دیده شده که شهر شوشتر پیش از اسلام وجود داشته است و گفته زجاجی اقتدرها ملاکی ندارد.

حمزه اصفهانی در کتاب آغانی میگوید:

کلمه تستر معرب شوش میباشد کلمه و این لفظ در فارسی بمعنی خوب است و شوشتر یعنی خوبتر و نیز حمزه در آغانی چنین تشبیها تیکرده و میگوید شهر بشکل بازو است و محیط شوشتر بشکل اسب بوده و محیط شهر جندی شاپور هم مانند قطعه شطرنج است.

و نیز در خوزستان دو رودخانه بزرگ میباشد یکی دجیل (کارون) دوم رود کر خهولی از همه بزرگ تر رودخانه دجیل یعنی کارون است که از شوشتر میگذرد و چون شهر شوشتر در بلندی قرار گرفته و شاپور پادشاه ساسانی برای بر اینک که آب از رودخانه بشهر بیاورند نهری ساخته که از کارهای بزرگ عالم بوده است که درازی آن اندازه يك ميل میباشد که تمام مسافت های آن را با قطعات سنگ تراش ساخته شده و سنگهارا با قلاب آهن بهم وصل کرده و در کف نهر را نیز با سنگ تراش فرش کاری و با سرب در زگیری نموده اند .

گویند در همه دنیا ساختمان به این عجیبی دیده نشده و در حقیقت از اعجاز کارهای مهندسی عصر خود بود که باعث اعجاب امروز شده .

در شوشتر عبا و پارچه های خوب برای لباس و عمامه می بافند که به خارج صادر میشود و شهرتی داشته است و همچنین گفته اند قبر (البراء) ابن مالک در این شهر میباشد .

ابن مقفع گوید بعد از طوفان نوح پیغمبر اولین شهری که ساخته شده شوشتر بوده :

شوشتر در قرون اسلامی

حدود العالم میگوید بنای شهر شوشتر را در پادشاهی هوشنگ ازدودمان پادشاهان اشکانی بوده ساخته شده و هم ردیف بنای شوش دانسته است .

شهر شوشتر در کنار رودخانه های گرگر و شطیبت قرار داد و چون محل آن شهر

ابن مقفع بانی را معرفی نکرده نمی توان برای آن چندان اعتباری دانست و از طرف دیگر مورخین اجمالا تصریح دادند پس از خرابی شوش . شوشتر آباد شده .

و البراء ابن مالک - در جنگ شوشتر کشته شده در حالی که فرمانده سپاه اسلام بوده و هنگام کشته شدن براء ابن مالک سپاه اسلام شکست خورد و مجبور بعقب نشینی گردید

جای خوش آب و هوا بوده سلسله مراتب از اردشیر بابکان تا شاپور ذالاکتاف بتوسعه و آبادی آن کوشیدند و گفته اند پیش از اسلام این شهر دارای شش دروازه بوده و بهمین سبب شش دری میگفته اند آنرا .

سبب ویرانی

شهر شوشتر پیش از حمله سپاه اسلام شهری بزرگ و آباد بوده بر اثر جنگهایی که پیش آمد در پیشرفت اسلام در ایران شهر شوشتر نیز بیش از شهرهای دیگر ایران جای تاخت و تاز میدان جنگها گردید از این رو خرابیهای زیادی به ویرانی این شهر کمک کرد .

و چون جای شهر شوشتر در مرتفع ترین سرزمین آن نواحی قرار دارد و از این لحاظ موقعیت خاصی در آن زمان داشته است در ایام خلفاء اسلام به آبادی آن کوشیدند و خرابیها را جبران و از عوائد سرشار آن نواحی بهره برداری کردند و آبادی شهر شوشتر در حدود نهمصد سال دوام و مرتب بر آبادی و توسعه آن افزوده میشده .

نساجی های شوشتر و پارچه های ابریشمی آن زبان زد دنیا بوده و از محصولات بافندگی های آن به جهان صادر میشده که در ظرافت و زیبایی در آن زمان نظیر نداشته و جامعه سالیانه خانه کعبه را از این شهر تهیه میکردند و دریافت آن علاوه بر نخهای ابریشمی ریسمن های زری بر زینت آن افزوده و زیبایی آن دو چندان میشده و نظامی گنجوی گفته :

صبا چون در آید بدیبا گری زمین روی آرد هوا شوشتری

« سد شادروان بوسیله قیصر روم در ایام پادشاهی شاپور ساخته شده و بند میزان نیز بوسیله محمد علی میرزای دولت شاه ساخته اند در پادشاهی فتحعلیشاه قاجار سال ۱۲۲۷ هجری بنا گردیده است و درازی آن ۴۶۷ ذرع و پهنایش ۵۳ ذرع و عمق و

ارتفاع ۴۴ ذرع بوده البته این بند وجود داشته و در این زمان تجدید بنا گردیده است .
و باید گفت توسعه و پیشرفت شهر شوشتر پس از قرون اسلامی تا ایام اواخر قاجاریه موقعیت آن مستحکم و حکمران نشین استان خوزستان بوده و هنگامی که برای شهر قدیم اهواز تجدید حیات پیدا شد در ایام پادشاهی ناصرالدین شاه قاجار و بنام ناصری نامگذاری گردید .

آنگاه بعد از قاجاریه که دهستان ناصریه موقعیت و شهری شده بود گرچه جای پاین تر از اهواز کهنه بنا و بنیاد گردیده در روزگار پادشاهی رضاشاه کبیر تبدیل به اهواز گردیده است .

شهر شوشتر در ایام شاه اسمعیل صفوی و جنگهایی که بین آن مشعشع در هویزه رخداد با قوای دولتی و سبب شکستن سد میزان گردید شهر شوشتر روبه خرابی نهاد زیرا علاوه بر سرزمین دشت میشان این شهر را هم گرفتند دیری نگذشت که دولت از آنها پس گرفت و جنگ با سید فیاض آل مشعشع بوده در سال ۸۷۵ هجری ز خون مشعشع در آن ساده دشت

تو گفתי زمین و زمان لاله گشت

ز بس خون در آن سر زمین کله بست

فلک تا کمر گاه در خون نشست

ز بس کشته بر روی هم افتاد

در آن بادیه بسته شد راه باد

« از اسکندر بیک ترکمان »

حمد لله مستوفی در تزهة القلوب میگوید :

تستر را در تلفظ یعنی شوشتر خوانند این شهر از اقالیم سوم است که هوشنگ پیشدادیان آنرا ساخته و خراب شد و اردشیر بابکان این شهر را از نو تجدید بناء کرد که شکلش بر مثال اسپ ساخته شده .

شاپور ذالاکتاف چون از روم به ایران بازگشت و قیصر روم را اسیر آورد آنرا ملزم نمود تا بعد از تدابیر و تدارکات خرابیها را آباد و آبادیهای زیان دیده را مرمت نماید .

از جمله آبادیهای آن زمان سد شادروان شوشتر میباشد که (مثاله مانندی) طرح ریزی و ساختمان آن مایه اعجاب و دیدنی مردم جهان میباشد و جوی دشت آباد که گرد شهر شوشتر میچرخد بوسیله ایجاد آن سد آب جاری وارد نهر شده و هنوز در کنار شهر باقی میباشد

نویسنده مسالك الممالك میگوید : تاکنون هیچ بندی به آن محکمی بسته نشده است .

مرآت البلدان میگوید : شوشتر از شهرهای بسیار قدیم ایران و سالهای تاریخی حکومت نشین خوزستان بوده .

پیش از بنای شوشتر آبادترین شهر در خوزستان شهر شوش بوده که بعربی در کتابهای جغرافی بنام سوس گفته اند .

یکی از پادشاهان پارس شوشتر را بنا نمود و جمعیت شوش را در آن جاداد و رفته رفته شوش رو بخرابی و ویرانی نهاد و شوشتر آباد شده و در لغت معنی خوزی را یعنی خوب گفته اند و شوشتر را بمعنی خوب تر تعبیر کرده اند .

خرابه های شهر شوش در فاصله پنج فرسنگی شمال شوشتر قرار دارد و آثار تاریخی در شوشتر فراوان دیده شده که حکایت از بزرگی قدیم آن شهر است .

شوشتر قرن ها مقر حکومت نشین خوزستان بوده است که با آبادی شهرستان اهواز شهر شوشتر آبادی خود را از دست داده است .

شهر مسرقان

شهر مسرقان بداشتن یکنوع خرماي لذیذ و همچنین نیشکر که در پیش بآن اشاره شده شهرت جهانی داشته است .

ابن حوقل در صفحه ۲۵ نوشته در مسرقان رطب خاصی است که معروف به رطب الطن میباشد و گفته اند هرگاه کسی از آن بخورد و از پس آن رطب مسرقان را را بنوشد با شراب کهنه بوی آن تفاوت ندارد .

و در خوزستان جایی نیست که آب در آب یخ بندد و برف نمی بارد و دارای نخلستان فراوانی میباشد در سرزمین نواحی خوزستان بیماریهای گوناگونی در تمام مدت جریان دارد بخصوص برای مسافران و غریبان که اهلیت آنجا نداشته بمرض مبتلا میگردد و این بیماری معروفیتی دارد آنجا .

ابن مهمل یکی از سیاحان معروف قرن چهارم هجری که یاقوت حموی از او نقل کرده میگوید آب مسرقان سفید و آب کارون قرمز رنگ بوده است .

در پائین شوشتر امروز شطیطه گفته میشود یعنی شط کوچک نامیده میشود رودخانه شطیت در بیست و پنج مایلی جنوب شوشتر در محلی نزدیک بخرابه های بند قید دوباره بکارون اصلی ملحق میگردد .

بزرگ ترین رودخانه خوزستان کارون میباشد که در کنار شوشتر در شمال باختری جریان دارد در اینجا رودخانه دو قسمت میشود يك شعبه آن بنام گرگر در شمال شرقی شهر از بند میزان میگذرد که در داخل شهر تشکیل چند آبشار میدهد و شعبه دیگر در شمال غربی شهر از سد معروف و بطرف جنوب باختری جریان دارد بدین جهت آنرا شطیت میگویند یعنی دو رود نهر مسرقان فعلا (گرگر) نام دارد در قرن چهار چنانکه ابن سراييون و موالفان قدیم دیگر ذکر کرده اند به دجیل

بر نمی گشته و در عسکر مکرم به آن ملحق نمیکشته بلکه جداگانه هم ردیف رود دجیل (کارون) جاری بوده و سرانجام با مسافت ها در کارون سرازیر میشده و بزبان محلی فارسی نیز شطیت را در شطون میگویند :

جنگ در نواحی شهر شوشتر و تصرف آن

فتوح البلدان بلاذری صفحه ۲۴۳ میگوید .

پس از جنگ معروف جلولا دیگر برای آمدن سپاه اسلام بر سرزمین خوزستان تقریباً آسان گردید و تازیان بر ایرانیان چیره شدند .

و با اینکه خوزستان موانع طبیعی در سرزمین های غربی در پیش نداشت سپاهیان ایران مدت یکسال با تازیان برای دفاع کشور خویش در جنگ بودند و هر زمان که فرمانده مرزی جنوب غربی ایران بود یکسال روزگار حملات پی در پی قوای اسلام را از دژ بصره بآن سرزمین حمله ور میشدند در مقابل ایستادگی و دفع میکرد و نیز چنانکه ابن اثیر در تاریخ کبیر خود نوشته صفحه ۳۲۸ جلد سوم .

در میان سپاه ایران یزدگرد سوم آخرین پادشاه ساسانی که پس از جنگ جلولا از حلوان بداخل کشور ایران عقب نشینی میکرد شخصی بنام هرمان بود که گفته اند دائی شیرویه پسر خسرو پرویز بوده و در درگاه یزدگرد مقام و منزلتی داشته او یزدگرد گفت سپاه تازیان در قسمت شهر حلوان بر ما تاخته اند و کاری بزرگی پیش برده اند با این ترتیب در آنجا با آنان نمی توان روبرو شد .

اما جمعی از این قوم در نواحی شهر اهواز در خوزستان رفته اند که سرداران دلیر و سلحشوری ندارند و اگر با آنان حمله ور شویم تاب مقاومت در برابر سپاه ایران نخواهند داشت چنانچه شهر یار موافقت بفرماند بطرف آن نواحی برویم و لشکری گرد آوریم از فارس و خوزستان مال و لشکر جمع آوری کنیم و با سرداران سپاه که ابوموسی اشعری

نام دارد درگیر شویم و او را شکست دهیم یزدگرد پیشنهاد هرمزان را پسندید و او را با گروهی از سپاه ایران بسوی خوزستان فرمان داد.

هرمزبان بمنظور اجرای نظارت خود که همانا مقابله با ابوموسی اشعری و لشکر او بود عازم خوزستان گردید او پس از رسیدن بشهر شوشتر دستور داد حصار آنجا را محکم بستند آنگاه بجمع آوری افراد سپاه و آذوقه پرداخت.

ابوموسی اشعری پس از آگاهی براین موضوع نامه‌ای بعمر نوشت و ماجرا را توضیح داد خلیفه فوراً به عمار ابن یاسر که بجای سعد او را بولایت کوفه و سواد برگزیده بود نامه نوشت و در آن دستور داد که نیمی از سپاه خود به امداد ابوموسی اشعری پیوندد.

طبق دستور خلیفه دوم عمل شد و عمار بالشکر خود به ابوموسی در کنار شهر شوشتر پیوستند و چون ابوموسی امداد برایش رسید حمله به هرمزان در کناره صحرای شوشتر آغاز کرد و جنگ شدیدی در گرفت قلعه شوشتر مستحکم بود بدستور عمر برابن مالک با سپاه خود از راه رمز بامداد رسید و جنگ بر شدتش افزوده گشت.

بلاذری در تاریخ بزرگ خود بنام البدء و التاریخ صفحه ۲۱۶ جلد دوم میگوید: ابوموسی اشعری پس از فتح سرق دورق (شادگان) بجانب شوشتر شتافت و چون لشکر عمده‌ای همراه نداشت از خلیفه دوم استمداد خواست و عمر - ابن خطاب دستور داد به عمار ابن یاسر که قشون کوفه را بامداد لشکر ابوموسی برساند و هر چه زود تر به او ملحق بشود.

هنگام رسیدن لشکریان کوفه و بصره در نواحی شوشتر بر شدت جنگ افزوده گشت با آن احوال سپاه ایران در مقابل لشکریان اسلام سخت بمواضع دفاع برخاست و جنگ بیش از حد تصور بر شدت خود افزوده گشت که سرانجام مجدداً بشکست نازیبان تمام شد و در این غلبه برابن مالک کشته شد که لشکریان اسلام مجبور به

عقب نشینی و از شهر خیلی دور رفتند بر طبق دستور خلیفه مجدداً ابوموسی بشهر شوشتر حمله کرد و چون این بار بر شدت و قوت سپاه اسلام افزوده شده بود هرمزان ناچار حصار ترک از داخل شهر بیرون کشید سپاه را و جنگ شدیدی برای بار سوم شروع شد این بار بیش از اندازه کشتارها شدت یافت که سرانجام سپاه ایران شکست خورد و افراد آن بداخل شهر پراکنده بجنگ پرداختند.

ابوموسی اشعری دیگر از نو شهر شوشتر را محاصره کرد و این محاصر مدتی مدید بدرزا کشید که نزدیک بود لشکر اسلام از جنگ عاجز شود و تن بشکست بدهند ولی خیانت یکنفر ایرانی سبب امیدواری نازیبان گردید و باعث پیشرفت لشکر اسلام شد.

نوشته اند که در این هنگام مردی از بزرگان شهر شوشتر نهانی از شهر بیرون آمد و نزد ابوموسی رفت و گفت اگر مرا بجان مال خود زینهار باشد در گرفتن شهر شما را یاری میکنم ابوموسی باو قول داد مرد شوشتری راه قلعه شوشتر را بار نشان داد و لشکریان اسلام شهر شوشتر را در تصرف خود در آوردند.

هرمزبان با اینکه سپاه اسلام در شهر آمده بودند بمقابله و جنگ برخاست که جنگ بسیار شدیدی رخ داد و چون لشکریان ایران در شهر پراکنده شده و نسبت بسپاه اسلام کمتر شدند بشکست سپاه ایران در شهر پایان گرفت ناچار بقلعه شهر پناه برد که دژی بود با قوای کمتری که در اختیار داشت و آنجا را حصار خود قرار داد.

ولی ابوموسی پس از تسخیر شهر قلعه شوشتر که در آن هرمزان و بقیه سپاه او دژ گرفته بودند بمحاصره گرفت و هرمزان در قلعه تا آذوقه داشت از خود دفاع کرد و چون آذوقه او تمام شد با ابوموسی پیغام داد و زینهار خواست در صورتی که او را نکشد تسلیم خواهد شد ابوموسی موافقت کرد با درخواست او و هرمزان امان یافت

در قلعه را باز کرد و پس از هجده ماه جنگ ناچار خود را در اختیار ابوموسی اشعری نهاد و اسیر قوای اسلام گردید.

گفته‌اند مورخین که هرمان را با سیصدتن از ایرانیان که سپاه‌سران هرمان بودند بنزد خلیفه مسلمین عمر بن خطاب بردند و این جماعت جمله لباسهای گران بها و شمشیرهای قیمتی و کمربندهای زرین بافت برتن داشتند و هنگامیکه آنها را به مسجد مدینه بردند تا عمر خلیفه مسلمانان آنها را به بیند در آن هنگام عمر در مسجد خوابیده بود و تازیانه خود زیر سر داشت که هرمان پرسید امیر مؤمنان کجاست. گفتند همین شخص خفته است گفت هرمان مگر این شخص پیغمبر میباشد. در این اثناء عمر بن خطاب از خواب بیدار شد و چشمش به هرمان افتاد و او را هرمان سلام گفت و ادای احترام نمود.

گویند هرمان هنگامیکه بنزد عمر رسید اظهار تشنگی نمود آب برایش آوردند و طبق دستور خلیفه جام آبی بدست او دادند لیکن او حيله کرد گفت مرا بقتل نرسان تا آب بیاشامم خلیفه قسم خورد تا آب بیاشامی شما را نخواهم کشت او هم آب را نخورد و ظرف آبی که در دست داشت بر زمین انداخت و شکست و عمر در این موقع مجبور شد بوعده خود عمل کند و فایده و از کشتن او بگذرد پس از این واقعه میگویند هرمان دین اسلام را پذیرفت و علاوه اینکه از خطر نجات یافت حقوقی هم ماهیانه برایش تعیین نمودند.

مطلب شایان توجه آنست که او در دفاع از خودش در خصوص جنگ و مخالفت با اسلام اظهار داشت که از طرف پادشاه بزرگ دستور داشته که ناچار بود اطاعت و عمل کند با این وصف بر عمر بن خطاب مسلم شد که باید جنگ با ایرانیان بپایان برساند:

نقل از جلد اول تاریخ سرپرسی سایکس صفحه ۶۹۴

شهرستان کنونی شوشتر

این شهر تاریخی خوزستان از شمال سرزمین نواحی ایذه و از مشرق به مسجد سلیمان و جنوب آن بهفت گل و مغرب بشهرستان دزفول و شهر اهواز میباشد. هوای شهرستان شوشتر مانند دیگر شهرهای خوزستان گرم و در تابستان تا ۳۲ درجه حرارت سانتی گرات میرسد و در زمستان سرمای خشکی توأم با بادهای سرد و سوزناکی میوزد.

در این شهر هنوز اخلاقیات و روش قدیم را پیروی میکنند و در تابستان از گرما بجای کولر امروزی در سرداب های قدیم پناه می‌برند و اوقات استراحت ایام گرما را در آنجا با عائله خود وقت ساعت‌های گرما را می‌گذرانند و مردم شوشتر به علت نداشتن درآمد امرار معاش روز مره خود از سال ۱۳۱۲ خورشیدی مردم آن بیشتر شهرهای اهواز و آبادان و خرم‌شهر و شادگان و دیگر شهرها پراکنده شدند و آنچه که در آن شهر باقی مانده اند کسانی هستند که بکسب زراعت و دامداری و دام پروری مشغول میباشند و بیشتر امرار معاش آنها از امور کشاورزی است و مردم غیر زارع آن خیلی کمتر از دهقانان میباشند در شوشتر.

آب آشامیدن آنها و آب کشتزار آنها از رودخانه کارون میباشد و در شهر شوشتر دارای برق و تلفن و تلگراف و کاریر و ادارات دولتی و ملی میباشد در این شهرستان امور نساجی بافندگی‌های دستی و ساختن ملبوسات محلی از کارهای دستی آنها بوده که از قدیم معمول این شهر و شهرت خاصی نیز داشته است هنوز معمول و مورد استفاده کشاورزان و مردم شهر است و جزء کارهای تولیدی مردم این شهرستان بوده است.

در شوشتر و نواحی آن ۲۸ دبستان ابتدائی دو دبیرستان يك بیمارستان چهار درمانگاه و چهار مؤسسه خیریه وجود دارد.

بعضی از خیابانهای شهر شوشتر تا سال ۱۳۴۴ آسفالتی بوده و جمعیت شهر شوشتر تا ۱۳۴۵ خورشیدی ۷۹۱۸۵ نفر بوده است.

و بیشتر سرزمین نواحی شوشتر جلگه در بلندیهای شمال شهر جا دارند و در شمال خاوری کوهپایی بارتفاع دویست و پنچ متر و کوه ماما زاد ۲۹۴ متر و کوه سیاه ۶۰۶ متر که این دو کوه در جنوب خاوری بدو قسمت تقسیم شده یک قسمت بنام گرگر در شمال شرقی جا دارد و دیگری در خاوری شهر شوشتر است.

مردم شهر و نواحی آن بلهجه مخصوصی بخودشان سخن میگویند و گفتهاند این لهجه از زبان مخصوص خوزی پیش از اسلام بوده که يك زبان با خوزستانی عصر هخامنشی و اشکانی بود که مردم خوزستانی زبانی مخصوص بخودشان.

تقارن بند قیر و گرگر شوشتر

بند میزان توسط فتحعلیخان که یکی از فرماندهان عصر صفویه بود آن را در سال ۱۱۰۶ هجری بساخت که آنرا تکمیل نکرد و بقیه آنرا نادرشاه افشار در سفر خود بخوزستان دستور تکمیل آنرا داد و سد مذکور بنایش خاتمه یافت.

پس از چند سال بر اثر فشار آب سیل و طغیان رودها آن سد نیز خراب شد و دو رشته رودخانههای گرگر و بند قیر بیکدیگر متصل شده بطرف اهواز جریان یافت و تقارن دورودگرگر و بند قیر رودخانه کارون را تشکیل داده است (قارن) که شد کارون همین تقارن دو رود است.

بخودشان سخن میگویند و مقید بدین اسلام و پیرو مذهب جعفری و متعصب میباشند در این شهر صناعات دستی بافندگی و طلا سازی و رشوکاری نقره کاری هنوز دایر است.

تاریخ بنای مسجد جامع شوشتر

مسجد جامع بنایش در سال ۲۵۴ هجری نوشتهاند و نیز گفتهاند حضرت امام حسن^۱ (ع) در آن نماز خوانده و کتیبههایی از خط کوفی بر سر در آن مسجد هنوز باقی است.

و از بناهای قدیم قرون اسلام شناخته شده که در نوع خود بی نظیر و مایه اعجاب معماران این زمان قرار گرفته. و در ایام خلافت المعتض بالله عباسی ساخته شده. و دیگر گنبد و بارگاه امام زاده عبدالله میباشد که تاریخ بنایش در سال ۶۲۶ هجری نوشتهاند و نیز تقسیم بندی آب مسرقان^۲ بر مزارع در زمان محمد علی میرزای قاجار حکمران خوزستان بفاصله ششصد متری دروازه (گرگر) بدرازی دویست و پهنای ۲۵ متر بوده است و بنام سد محمد علی میرزا معروف شده است.

۱ - امام حسن بقرار معلوم منظور نائل امام حسن عسکری میباشد درست و تطبیق دارد زیرا آن حضرت تا سال ۲۶۰ هجری در حیات بوده ممکن است هفت سال پیش از وفات يك یا چند بار در آن مسجد نماز خوانده باشد.

و گرنه منظور گوینده حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام باشد آن حضرت در سوم تولد یافته در چهل هجری وفات نموده و مدت دویست و بیست سال تفاوت وقت میباشد با این توضیح درست نیست اگر نماز خوانده شده در مسجد شوشتر همانا حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بوده.

۲ - مسرقان - همان رودخانه گرگر فعلی میباشد که در قرون اسلامی آنرا مسرقان می گفتهاند و در کنار همین نهر نیز شهری بنام مسرقان بوده.

و خرابی شوشتر بیشتر از ستم خوانین ملوک الطوائفی ایام قاجاریه و قبل از آن بوده که نمی گذاشتند مردم خورده مالک جان بگیرند تا چار پراکنده شدند.

در حدود العالم میگوید :

رود شوشتر ابتدای آن از حدود شهر جبال رودخانه برشوشتر و سوق الاربعاء و اهواز و جیبی و باسیان میگذرد تا بدهنه شیر و حصن دوری رسد آنکه بدریای اعظم افتد :

انظر لشاروان تستر و اعجب من جمعه ماه دی بلاده
سوق الاربعاء شهر است بر لب این رود (رود شوشتر) بانعمت بسیار و آبادان است

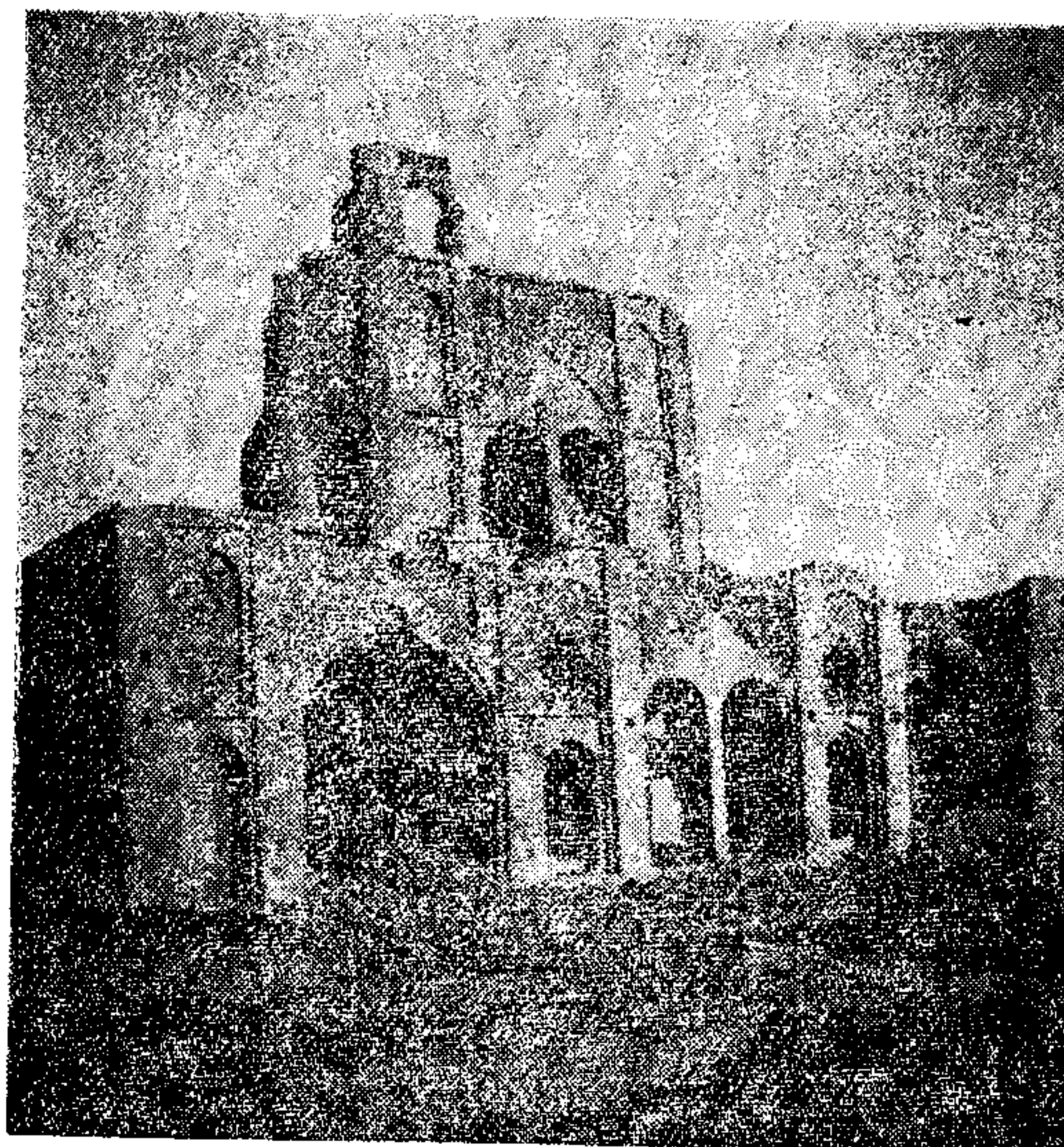
رود کارون

رود شوشتر همین رودخانه کارون میباشد که در قدیم بنام شوشتر^۱ نام داشته است سپس در قرون اسلامی بنام دجیل الاهواز گفته شده و از قرن هشتم هجری به بعد تاکنون بنام رودخانه کارون مبدل گردیده است و رودهای شطیط و شاور، گرگر، شوش و دیگر رودهای آن نواحی بغیر از رود کرخه همه مشتقات و ملحقات بهرود کارون میباشند .

بند شوشتر در شاهنامه فردوسی

یکی رود بد پهن در شوشتر	که ماهی نکردی بر او برگذر
بکار اندر آمد بزاتوش برد	بسه سال آن پل تمامی بکرد
چو شد پل تمام اوز شوشتر برفت	سوی خان خود روی بنهاد گفت
می نوش و جهان گیر که از زلف کمندت	شد گردن بدخواه گرفتار سلاسل ...

شوشتر - از شهرهای قدیم خوزستان میباشد که در شصت کیلومتری جنوب شرقی - ترین شاخه رود کارون و مشرق شهر دزفول جا دارد.
در قدیم بافندگی و بازرگانی شهر شوشتر رونق بسیاری داشته که در روزگار شاپور ساسانی سدهائی برای آبیاری اراضی اطراف آن احداث گردید و جغرافیون عرب نام این شهر را . تستر گفته اند .

عکس تاریخی قلعه سلاسل دژ قدیمی شهر شوشتر

آری این قلعه دژ شاپور ساسانی آنرا بنا کرده است .
این دژی بوده که به هنگام حمله قوای اسلام در جوار آن با شدت حملات پی در پی سرانجام (بر ابن مالک) سردار لشکر اسلام کشته و قوای اسلام در این وحله شکست خورده است و بر ابن مالک در همان حوالی قتلگاه خود قبرستانی دارد که محل آن معروف و زیارتگاه مسلمین گشته است .

دهات و حومه شهر شوشتر

دهات بر اثر دو رشته شدن آب رودخانه کارون در مقابل شهر شوشتر به چند منطقه جداگانه تقسیم نموده است .

سرزمین کناره‌های رود کارون و شطیت بایک زاویه قوسی مانند که آب کارون و شطیت و آب شور کارنک و آب دز را احاطه کرده است و دارای چند بلوک می باشد .

گوئونند که شامل دیمچه سمندی، نگاز سرخکان و شعبیه دوم نواحین بین النهرین (میان آب) سوم سواحل شرقی کارون و نواحی آب گرگر گوئونند دهستانی می باشد در فاصله ۱۲ کیلومتری شوشتر در قسمت شمال دست راست شوشتر در حدود پنج هزار سکنه دارد .

بلوک دیمچه که در قدیم بنام جویند بوده در غرب شوشتر قرار دارد هوای مطبوع و صحرایی حاصلخیز دارد و مزارع آن دیم و آب نهر جویند در امور زراعت آنها موثر است .

بلوک سمندی و نگاز در قسمت غربی و جنوب دیمچه واقع شده اراضی آن دیم است و حاصلخیز هوای خوبی ندارد .

بلوک سرخکان در مغرب شوشتر در حاشیه رودخانه شطیت قرار دارد در قدیم نهری داشته در بالای پل دختر از کارون جدا میشده بطرف سرزمین و مزارع آنها را قسمتی آبیاری و مابقی دیمی بوده است و فعلاً آن نهر خشکیده و برود کارون راهی ندارد .

شعبیه در کنار رود شطیت و آبدز جادارد و بنام قبرستان شعبیه پیغمبر (ع) می باشد که تخفیف شده در لفظ محلی شعبیه گفته میشود در قدیم نهری بوده که از دز جدا میشد بر زمین های آن نواحی که فعلاً اثری نیست از آن و سرزمین آن محل چراگاه کعب دبیس و آل کثیر است که حیوانات خود را در فصول و موعد مقرر با آنجا

می آورند و در سال سه ماه این علفزار سرزمین شعبیه مورد استفاده خود قرار میدهند. **بلوک میناب** (میان آب) این سرزمین چون بین شطیت و گرگر واقع گردیده است بنام بلوک میان آب معروف گردیده و این اسم هنوز هم باقی و برقرار است و شهر شوشتر در زاویه شمال میان آب جا دارد که در نواحی و سرزمین آن کشتزارهای مفصل موسمی و قاریاب کاری آن معروف و مشهور آن نواحی می باشد و آب کشتزار آنها از نهر داریان که از قدیم باقی است مورد استفاده آن سرزمین قرار گرفته که در زیر قلعه سلاسل گذشته و پشت حصار غربی جریان دارد بصحرای آن نواحی میرسد و نهر داران تا کنون طی چندین مرتبه بوسیله دولت های وقت و مردم آن سرزمین لارویی شده .

بلوک عقیلی در قسمت شمال شرقی شوشتر در کناره کوه فدلک و رود کارون جا دارد و در حدود ۸ کیلومتر بشوشتر فاصله دارد و میگویند در قرون پیشرفت اسلام تیره ای از طایفه بنی عقیل در اینجا نشیمن داشته اند به همین جهت بنام عقیلی معروف شده .

در این سرزمین کشتزار دیمی و پاریاب کاری و اخیراً نیز مکانیزه شده و همه گونه مزارع و خیرات در آن سرزمین بعمل می آید و سرزمین آن نواحی بیش از سرزمین دیگر خوزستان استعداد کشت دارد .

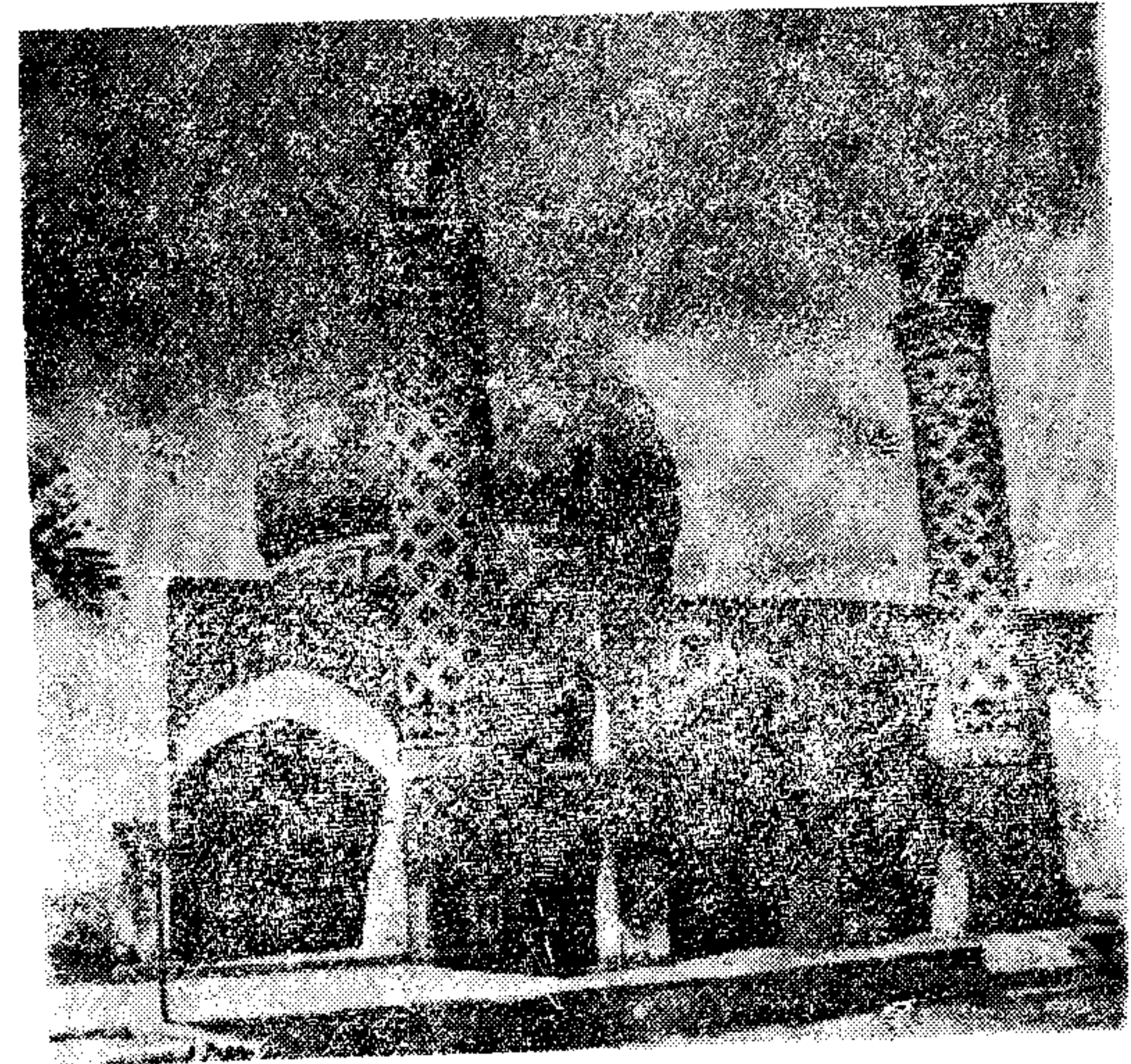
بلوک گندزلو و حزان در کناره آب گرگر جادارد که مردم نشیمن آن نواحی عرب و عجم خوزستانی تشکیل داده و شغل در آمد آنها دام داری و دام پروری و کشتزار صیفی و دیگر محصولات موسمی دارند ،

در کنار کوه قرار گرفته و در مسیر عبور آب دره های کوه جا دارد و برخی از دهات آن کناره رودخانه قرار دارند و بیشتر کشت مردم آن نواحی دیمی است .

بلوک کرائی و راهدار در مشرق بلوک گندزلو جا دارد در این بلوک لرد- نشیمن دارند و از لران بختیاری چهارلنگ می باشند و نواحی آن همه کوهستانی و

کشتزار آنها دیم و پاروکاری میباشد.

در این سرزمین‌ها آثارهای فراوان از پل‌ها و ابنیه‌ها و دره‌ها و عبادتگاه‌ها دیده میشود از پیش از اسلام و قرون اسلامی که حکایت از عظمت آبادی‌های گذشته دارد.

گنبد و بارگاه بر مزار سید محمد در بازار شوشتر

بقیه آثار تاریخی در شوشتر

- ۱- مسجد حسین این مسجد در ایام سلطنت صفویه در شوشتر ساخته شده که دارای ایوانی بزرگ که پهنای بالای آن در حدود ده متر است.

- ۲- مسجد میرشکار این مسجد در ۱۱۴۳ هجری بدست اسفندیاریک پسر رستم بیگ میرشکار ساخته شده است.
- ۳- مسجد شیخ صفی الدین این مسجد درست مقابل قلعه سلاسل شوشتر است ساختمان آنرا بصفی میرزای صفوی منسوب کرده اند.
- ۴- مسجد عبدالله بانو این مسجد در ایام پادشاهی شاه سلطان حسین صفوی ساخته شده در سال ۱۱۱۲ هجری پایان پذیرفته.
- ۵- مسجد شیخ علی این مسجد هم در دوره پادشاهان صفوی ساخته شده.
- ۶- مسجد خان این مسجد در سال ۱۱۲۰ هجری جنب مقبره البراء ابن مالک ساخته شده و اکنون نیمه ویران است.
- ۷- مسجد شاه زید این مسجد نیز آثار دوره صفویه است ساختمان آن.

قلعه‌های شوشتر - دژ شاپور

قلعه سلاسل - این قلعه بریک بلندی مشرف بر شعبه غربی رود کارون که بنام شطیت است بنا شده اصل آن سد از دوره ساسانیان میباشد.

میگویند در قرون اسلامی شخصی بنام سلال در سال ۳۱۵ هجری که حکومت این ناحیه بوده قلعه را تعمیر کرده است و نام اصلی دژ شاپور است

قلعه رستم هم از بناهای روزگار ساسانیان بوده و در چهار فرسنگ شمال شوشتر در کنار رود کارون جا دارد بر تخته سنگی بزرگ.

و در نواحی شهر شوشتر قلعه‌های دیگری بوده که از بین رفته و آثار درستی بر جای نمانده از آنها و بدین جهت نام برده نشدند.

بخش چهارم

شهر شوش و سوابق تاریخی آن

لسترنج در تاریخ خود صفحه ۲۵۸ میگوید:

در جنوب باختری دزفول خرابه‌هایی از شهر شوش که بنام سوسا در قدیم بوده در نزدیکی رودخانه کرخه جا داشته.

شهر شوش در قرون وسطی شهری آباد و مرکزی بزرگ برای خوزستان بوده که چندین شهر در آن روزگار آبادی حومه داشته مانند فعلی اهواز.

این شهر بداشتن منسوجات ابریشمی خام و نارنج و ترنج عنارونی شکر معروفیت خاصی داشته و در آن شهر قلعه‌ای محکم و قدیمی و بازارهای باشکوه و مسجدی که ستونهای گردمانندی داشته که دیدنی و بی نظیر بوده است.

و گفته‌اند قبر دانیال پیغمبر در بستر رود کرخه که شهر شوش نزدیک به کناره آنست واقع گردیده و در کناره رودخانه کرخه در نزدیک ترین نقطه بقیع مزبور مسجدی زیبا بوده که جای آن قبر را در نزدیک مسجد نشان میدهد.

حمدالله مستوفی در قرن هشتم درباره شوش میگوید: گور دانیال پیغمبر بر جانب غربی آن رود و شهر است و شهر کرخه نزدیک شوش است که اکنون نام آن شهر بنام دور گذاشته‌اند. و رود کرخه میگویند.

آن رود از دامنه تپه‌های شوش میگذرد باقی مانده بمسافت کمی بالای رود در جانب راست رود کرخه واقع شده.

مقدسی گوید شهری کوچک و آباد و نیکو میباشد که بازارش روزهای یکشنبه و دارای قلعه و باغ و بستانها است.

فحه ۹۱ گوید در شهر شوش رودی هست که شنیدم در روزگار تابوتی بوده و مردمان شوش آن تابوت را احترام زیادی قائل

میباشند و گفته‌اند استخوان‌های دانیال پیغمبر در آن تابوت بوده است.

و هنگام نیامدن باران آن تابوت را بیرون می‌آوردند و آنرا وسیله دعای خود بدرگاه خدا برای آمدن باران استغاثه میکردند.

در ایام ابوموسی اشعری گفته‌اند آن تابوت را از آب بیرون آوردند و سه گورکنند و بخشت خام تابوت‌ها را بگور سپردند چنانکه ناپیدا شد و آب رودخانه بر آن عبور دادند و گفته هر کسی در قعر آب بزیر رود آن گور را می‌بیند.

و نیز اصطخری صفحه ۹۲ میگوید در شوش جامه‌های خز مرقع و ترنج و فی شکر فراوان دارد که آن را پنج انگشت میگویند بسیار خوشبوی میباشد و جامه‌های خز شوش را بقرقوب می‌برند و جامه‌های مخصوصی طراز پادشاه از شوش بوده.

در شهر تیری - جامه‌های می‌بافند مانند جامه‌های بغدادیها که آنرا ببغداد می‌برند که در آنجا مشتری دارد و مصرف فراوانی داشته.

ابن حوقل در صورت الارض صفحه ۲۸ میگوید.

در شوش خزهای سنگین قیمتی بدست می‌آید که آنها را بنواحی دیگر می‌فرستاده‌اند و در آنجا نوعی از میوه‌های ترنج و عطریات خوشبو مانند پنجه دست میباشد جز در مصر آن هم به تعداد اندک که در جای دیگر بدست نمی‌آید.

در شهر قرقوب - جامه‌های سوزن گرد دستی می‌بافند که بنواحی مختلف می‌فرستند و در دوشهر شوش و قرقوب طرازهای سلطانی می‌بافند و پرده‌های معروف در سراسر دنیا که بر آنها ساخته بصری نوشته میشود در ناحیه شهر بصری بدست می‌آید و گاهی هم در شهرهای برزون و کلیوان آن پرده‌ها را میبافند و بتدلیس بر آن ساخت شهر بصری معرفی میکردند و روی آن پرده‌ها مینوشتند بنام بصری و شهرهای

بصنا - بیروت - قرقوب - کرخه ۱ دور نهر تیری بدان متوث و قریه الرمل این شهرها همه حومه شهرشوش بوده که صحرای دشت میشان فعلی میباشد .
و عین عبارت نیز عربی از کتاب احسن التقاسیم مقدسی صفحه ۴۰۵ چنین گفته .
قام السوس فانها كورة من تخوم العراق وحدالجبال بها مزارع الرزواقصاب
ویطبخ بها سکر کثیر من مدنها . بصنا . متوث . البدان . قریة الرمل . کرخه - نهر -
التیری . و دور .

شهر تاریخی شوش ۲ قدیمی ترین آثار دور حجر در آن کشف شده و جای
آن شهر محل فعلی دهستان حسین آباد بوده که در این ده آثار فراوانی تاکنون
کشف گردیده منجمله سنگهای چخماق تراشیده ظروف سرخ و سیاه با نقوش هندسه‌ای
بدون لعاب و لعابدار از دوره هخامنشیان و سرستون‌های ساختمان ایام داریوش از
کاشی‌های برجسته که چون بیکدیگر وصل شود صورت شیر بالدار بخود میگیرد
و همچنین مجسمه‌های آئینان نیز پدیدار گشته و چنانکه تاریخ تمدن نوشته
کاشی‌های لعاب دار هیکل انسان در زیر آوارهای شوش بیرون کشیده اند که نشان
دهنده پیشرفت تمدن عصر اشکانیان و هخامنشیان بوده و آنها فعلا در موزه (لوفر)
پاریس میباشند که در کاوش‌های شهرشوش کشف گردیده .

۱ - و شهر دور . در ایام پادشاهی فتحعلیشاه بین دو دولت ایران و ترکیه عثمانی
چندبار رد و بدل گردید که بر سر او دعوی مرزی شده و در آن ایام بنام شهر (زور) بوده .
۲ - شوش پایتخت قدیمی و تاریخی ایران روزگار ایلام بوسیله داریوش به پایتختی
امپراطوری برگزیده شد ولی دوران اعتلای بزرگی شهرشوش با حمله اسکندر پایان پذیرفت
در سال ۳۳۱ میلادی اسکندر مقدونی هنگامی که از بابل گذشت بشوش حمله برد و تسلیم او
گردید در محل گوگمل (خانه شتر) در اردبیل شکست ایران پایان یافت و مقاومت‌ها
درهم شکست و در شوش پایتخت هخامنشیان اسکندر برای اولین بار بتخت شاهان جلوس
کرد و رسماً خود را جانشین داریوش اعلام کرد .

در حدود العالم میگوید .

رود شوش از حد کرخه بر دارد از شاخی از شاخه‌های کوه ناحیت جبال و همی
رود تا سواد شوشتر و شوش را آب دهد و میان شوش و بند مشاور برود تا بحدود
بصنی برسد که بر کشت زارها مسلط و آبیاری میشوند .

کاوش در ویرانه‌های شهرشوش

در تاریخ پانصد ساله کسروی میگوید

نخستین کسی که از اروپائیان در ویرانه‌های شهرشوش پرداخت مستر لفتون
انگلیسی بوده که نام برده در کمیسیون مرزی ایران و ترکیه عثمانی از طرف دولت
مطبوع خود نمایندگی جهت حل اختلافات امور مرزی آمده بودند به همراه
چرچیل بوده که پس از تنظیم قرارداد ارزنة الروم که در سال ۱۲۶۶ هجری بسته شد
بوسیله و همراهی میرزا جعفر خان مشیرالدوله به محمره (خرمشهر) و سرزمین
قدیم شوش دیدن کردند و از جریان ویرانه‌ها با خبر شد و بازگشت به لندن .
در سال ۱۲۶۷ هجری مستر لفتون با مستر ویلیام انگلیسی که سرپرست نمایندگان
دولت انگلیس در کمیسیون مرزی بودند با آنجا رفتند و بکاوش پرداختند که ضمن این
کاوش‌ها کوشك تاریخی پادشاهی داریوش کبیر را پیدا کردند که از آن کاوش‌ها مقدار
فراوانی جواهرات با خود بردند .

پس از چندی بار دیگر مستر لفتون با پانصد لیره سرمایه که انجمن باستان
شناسی لندن به او سپرده بود بشوش آمدند از نو بکاوش پرداختند که مجدداً مقدار
فراوانی نوشته‌جات در سنگهای مخصوص از پادشاهان هخامنشی بدست آوردند و به
لندن بازگشتند .

علی اصغر شمیم در تاریخ ایران در دوره سلطنت قاجار میگوید :
پس از انگلیسها چند نفر فرانسوی طی يك قرار دادی بنبش ویرانه‌های

شوش پرداختند و از ذخائر زیر زمینی بهره برداری نمودند که اشیاء قیمتی از آن سرزمین برداشته‌اند تا از مدت قرار داد کاوش گذشته بود و هنوز بکاوش مشغول بودند و دولت وقت قرار داد رسیدگی نکرده که ناگهان بیاد آن اقتصاد دید خیلی دیر شده از گذشتن آخر قرار داد و بلادرننگ دستور لغو آن داد و دیگر تجدید نشده است.

بقلم: پرفسور رومن گیرشمن

از مجله آرکیولوگیا

اکتشافات جدید باستان شناسی

شوش و مسجد سلیمان

شوش در چهار سال قبل از میلاد در عمق ۲۶ متری محل فعلی وجود داشته . در حفاریهایی که در سالهای اخیر انجام شد بگورستانی برخورد گردید که در آن ظروف سفالی نخودی رنگ بسیار ظریف بدست آمد که با صور هندسی و تصاویر گیاهان و حیوانات تزئین شده است و مردم آن با اینکه بصورت شهر نشین در آمده بودند هنوز هم به شکار اشتیاق داشتند: پس از این مردم کهن که کوزه گران ماهری بودند مهاجمین دیگری جای آنها را گرفتند که ساختن ظروف مسی را با خود بشوش آوردند . از ابتدای هزاره سوم قبل از میلاد مردمان شهر شوش خط ماقبل ایلامی را که تاکنون کشف نشده است ابداع کردند سپس شوش که از لحاظ جغرافیائی به بین النهرین ارتباط داشت تحت نفوذ تمدن آکادی قرار گرفت و خط سومری را پذیرفت و آنرا تغییر داد تا بصورت خط ایلامی اصیل در آمد .

شوش در نیمه هزاره دوم قبل از میلاد يك شهر نمونه بود ساکنین این شهر رده بندی خانه ها را رعایت میکردند و در تقاطع کوچه ها که عرض بعضی از آنها به نه متر می رسید چاههایی وجود داشت که دارای طوقه های آجری بودند . در

همان زمان شوش مدارسی داشت و تجار قرارهای خود را بر روی لوحه ها ثبت مینمودند. وجود این لوحه ها برای پی بردن با اهمیت کالاهای ایلامی بخصوص پارچه و ظروف فلزی که به این شهر بسی شهرت بخشیده مفید میباشد .

پادشاهی ایلام که با کشورهای همسایه بین النهرین گاه در جنگ و گاه در صلح بود بالاخره در سال ۴۶۰ قبل از میلاد با هجوم آشور بانیپال نابود شد.

سپس هخامنشیان شوش را پایتخت اداری خود کردند و از آن پس شهر شوش به اوج ترقی رسید .

نقش برجسته معروف آرش کمانگیر که در موزه لوور پاریس بمعرض نمایش گذارده شده نمونه ای از تزئین هائی که قصر داریوش را می آراست . اسکندر این قصر و تمام شهر شوش را ویران کرد .

در سال ۱۸۵۳ يك باستان شناس انگلیسی بنام (لوفتس) که در عین حال به اکتشاف نفت می پرداخت در شوش کاوش نمود و بعد از او در اواخر قرن نوزدهم خانم و آقای (دیولابوی) و مهندس (ج دومرگان) کاوش های خود را شروع کردند از آن زمان هیئت های مختلف باستان شناسان فرانسوی بریاست پرفسور رومن گیرشمن یکی از دیگری آمده اند .

تا بحال ۷۰ هیئت در این منطقه کاوش نموده اند زیرا شوش يك منبع تمام نشدنی از آثار باستانی میباشد و سطح کامل کارش های آن اکنون به ۵۵۰/۰۰۰ متر مربع می رسد :

از سال ۱۹۴۶ ب بعد هیئت باستان شناسی در يك مساحت معینی بکاوش پرداخت و در سال گذشته به پانزدهمین سطح آثار باستانی رسیدند که تاریخ آن مربوط به قرن نوزده قبل از میلاد میباشد .

يك محله اصلی شهر که در آنجا بمساحت ده هزار متر مربع از زیر خاک در

آورده شده روی زمین بیاض بنا شده بود و این نشان میدهد که چقدر شهر قدیم شوش در همان زمان نیز گذشته درخشانی داشته و توسعه یافته بود.

اما هیئت باستانشناسی میخواست میدان کاوش تازه‌ای پیدا کند که در آنجا بتواند بحفاری سطح‌های قدیم‌تر بپردازد یک بررسی مختصر باعث تشخیص آثار جدیدی همزمان با آنهایی که در حفاری قبلی از زیر خاک درآمده بود گردید. هنگام کاوش محله جدیدی پیدا شد و بوسیله استادی که «تان روهوراتیر» پادشاه ایلام و همسر بابلی او «میکوبی» امضاء کرده بودند به تاریخ آن که مربوط به قرن بیستم قبل از میلاد است پی بردیم در زیر این سطح یک ناحیه سکونت تجاوز و صنعت‌گران کشف شد که از قرار معلوم دچار حمله بسیار سختی شده است.

بعضی از دیوارها بر زمین ریخته بود و در کارگاه یک صنعت‌گر خرده‌های ظروف مختلف روی زمین پراکنده بود احتمال دارد که ساکنین این شهر انتظار حمله بزرگی را می‌کشیدند زیرا صدها گلوله فلاخن آماده کرده بودند ولی از آنها استفاده نکرده‌اند. چنین فرضی غیر قابل قبول نیست زیرا ما میدانیم چقدر شهر شوش تحت فشار کشور گشایان سومین سلسله اور که از بین‌النهرین هجوم آوردند بوده است:

از جمله «شولگی» پادشاه معروف اور (۲۰۹۵ تا ۲۰۴۸ قبل از میلاد) و ابی سین که در سال ۲۰۱۷ قبل از میلاد بشوش حمله کردند.

در آن زمان ساکنین شهر شوش ایلامی بودند یعنی نه سامی و نه هندواروپایی ولی مانند بابلیها و آسوریها مرده‌های خود را در زیر زمین خانه‌شان دفن میکردند^{۱۱}. ضمن آخرین حفاریها چند قبر با تابوت‌های گلی بشکل وان حمام از زیر خاک خارج گردید.

آیا صحیح است که در بعضی از دورانها مردگان را در حمام منزل خود که در طول زندگی از آنها استفاده مینمودند بخاک میسپردند؟

این سؤالی است که باستانشناسان بارها از خود کرده‌اند و اگر چنین چیزی

صحت داشته باشد بایستی بدلیل آن پی برد.

یکی از ساده‌ترین جوابها این است که شکل و حجم وان‌ها مناسب این کار بود. اما می‌توان دلیل دیگری هم آورد که در آن زمانهای بسیار قدیم از حمام نه تنها برای بهداشت آنطوری که امروز معمول است بلکه برای مراسم مذهبی استفاده میکردند زیرا عقیده داشتند که بایستی کاملاً پاک باشند تا بتوانند جلوی خدای خود حضور یابند. در زندگی پس از مرگ که آنرا نظیر زندگی زمین تصور میکردند مردگان نیز بایستی از وان حمام خود استفاده کنند. می‌دانیم که اموات را با زیباترین چیزهایی که داشت دفن میکردند و در قبرهای آن زمان ظروف مفرغ و اسلحه نیز پیداشده.

دومین میدان حفاری ماروی تپه «اکروپل» که در سمت شمالی آن مقرهیأت باستانشناسی واقع است قرار داشت حفاریهایی که در طول ۷۰ سال انجام شده بود به عمق ده متری رسیده بود و کلیه تأسیسات نیمه دوم هزاره سوم را از بین برده بود. هنگامی که هیئت ما بحفاری میپرداخت یک سکوی عظیم از آجر خام کشف نمود که در طول قرون مختلف مورد دست برد حوادث واقع شده و ممکن است پایه‌ای بوده برای یک ساختمان که اکنون فرو ریخته دیوارهای بیرونی آن با آجرهای خام ساخته شده بود و بوسیله میخهای قیفی شکل سفالی زینت داده شده بود.

محتمل است که بر روی این سکو معبدی برای یکی از خدایان بزرگ ایلام بنا گردیده باشد. نزدیک همین سکو ساختمانی هم کشف شده که معلوم نیست بچه منظوری شده و هنوز برای ما مجهول میباشد. این ساختمان را با آجرهای خام ساخته‌اند که طاقهای بسیار کوتاهی در آن دیده میشود.

وسایل دفاعی کاخ داریوش

در این طبقه حفاری کشف بسیار پراهمیتی بعمل آمد و آن گل میخ‌زینتی ساختمان است که دارای کتیبه‌ای به خط میخی می‌باشد بنام پادشاه «گوتیک اینشوشیناک» که تاریخ آن مربوط به قرن بیست و سوم قبل از میلاد است.

باین ترتیب می بینیم که بین حفاری های مربوط به قرن بیست و یک قبل از میلاد و همچنین آکروپل وجود دارد بطور محسوسی کم میشود.

هدف سومین طبقه حفاری که از چند سال قبل آغاز گردیده است آن بود که روش دفاع کاخ هخامنشی که توسط داریوش کبیر درشوش بنا شده است شناخته گردد. بالاخره در زمستان گذشته پس از سالها زحمت بسا از زیر خاک در آوردن دو دیوار موازی در این راه موفق شدیم.

دیوار اولی گلی بوده و در جاهائی که دارای برج است به ضخامت ۳۸/۲۰ متر میرسید ولی هنوز به ضخامت دیوار دومی که با آجر خام ساخته است پی نبرده ایم. فضائی که بین دو دیوار وجود دارد و در عرض ترین جاها به ۲۳/۴۰ متر میرسد بوسیله توده های عظیم خاک پر شده است احتمال دارد که این کار را در دوران بعد از هخامنشیان انجام داده باشند زیرا آثاری که از زیر این توده خاک عظیم در آورده اند چند آجر پخته منقش بشکل شیر است که لابد یادگاری از ویرانی کاخ داریوش بوده است.

شاید بتوان این وسایل دفاعی را با محاصره شهر شوش از طرف انتیوکوس سوم پادشاه سلوکیه هنگام شورش مولن ساتراپ بشهر مربوط کرد که عاقبت در اثر مقاومت این قلعه شهر در دست شورشیان ماند.

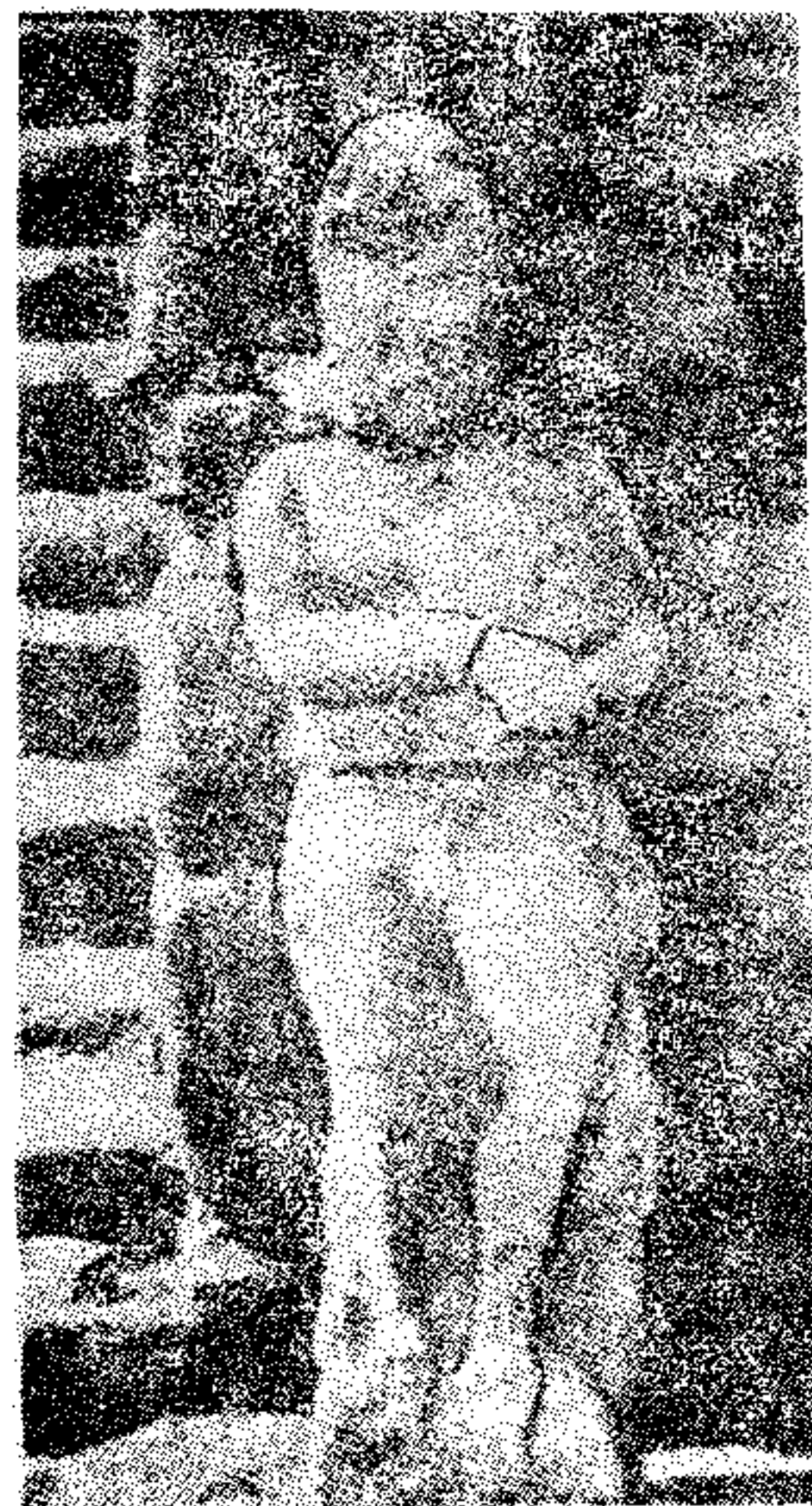
در ماه فوریه ۱۹۶۷ هیئت باستانشناسی بدو بست و پنجاه کیلو متری شوش بطرف شرق در کوه های بختیاری یعنی نزدیک مسجد سلیمان منتقل شد در آنجا

روی يك سكوي عظیم مصنوعی که تصور میرود در دوران هخامنشی بنا گردیده است پس از کاوش های طولانی سه عبادتگاه کشف شد که یکی از آنها به هراکلس تعلق دارد و مجسمه ای هم از هراکلس از خاک در آمد که بیش از دو متر ارتفاع دارد ولی سه قطعه شده است خدای قهرمان در حالیکه شیر نئومه را خفه می کند نشان داده شده است.

همچنین يك سرسنگی هراکلس با گیسوان فشرده در راهروی این معبد پیدا شد و در دیوار آن مجسمه در حال دعا کشف گردید.

مجسمه شاهزاده ای در حال نیایش که در معبد هراکلس نزدیک مسجد سلیمان کشف شد.

مجسمه دو متری هراکلس که نزدیک مسجد سلیمان کشف شده او را در حال کشتن شیر نئومه نشان میدهد.

مجسمه شاهزاده ای که خوشه برکت در دست دارد و مقابل آتشگاه نیایش می کند در آن جا بدست آمد . این آثار از قرن اول میلادی قدیم تر نیست .

تاسیس موزه شوش

بمناسبت هفتادمین سال فعالیت های این هیئت باستانشناسی موزه شوش در نزدیکی قلعه شوش بنا گردیده که اسفند سال گذشته از طرف علما حضرت فرح پهلوی شهبانوی ایران افتتاح گردید .

باغ بزرگی که موزه را احاطه کرده است بصورت يك موزه سنگی در آمد و جالب ترین اشیاء موجود در موزه يك ستون دوره پارتها میباشد که مربوط بقرن دوم میلادی است و نقش های برجسته زینت داده شده است این ستون در سال گذشته توسط هیئت باستانشناسی در « برد نشانده » نزدیک مسجد سلیمان کشف گردید .

ترجمه : گ. رعدی

سرزمین سبز خوزستان پیش از هراستان

دیگر ایران می باشد

در بلوك و سرزمین شوشتر دزفول دشت میشان - هویزه - اهواز - رامهرمز - ایذه - مسجد سلیمان بهبهان - هندیان - جراحی شادگان - خرمشهر - آبادان و کناره رودخانه های اروندرود - کارون - زهره - شیرین - خیر آباد و کرخه و نهر هاشم و دیگر نواحی سرزمین خوزستان همیشه سر سبز و خرم از درختان خرما - انار - سیب - لیمو - پرتقال - انجیر - انگور و دیگر میوه های گرمسیری محلی خوزستان همیشه در فصول مختلف وجود دارد که اکثریت انبوه درختان خرما بیشتر سرزمین خوزستان را احاطه کرده و نواحی آنرا زینت داده است .

و درختان در بیشتر نواحی خوزستان بوسیله نهر های مشتق شده از رودخانه های جاری در این استان آبیاری میگردد که در جنوب این استان بوسیله جزر و مد آب نهر های آن در جوبها پر و خالی میگردد که باوضع طبیعی معمول است .

در آمد عمده طبیعی مردم قسمت جنوب و جنوب غربی خوزستان اکثر خرما های محصول سالیانه نخلستان آنها همین خرما است قلم درشت مردم نشیمن این نواحی و بلوك کناره اروندرود و کارون و جراحی و کرخه و هندیان میباشد که سالیانه در فصل خود آنچه نورس است بشهر های داخلی میفروشند با قیمت خوب بنام . خارك و رطب از انواع درختان و پس از آن خرما میشود بداخله و با تجارت جهت خارج از کشور صادر میگردد .

طرح های مختلف عمرانی در خوزستان

طرح عمرانی شاور

در ایام پادشاهی شاه فقید رضا شاه کبیر در سال ۱۳۱۴ خورشیدی برای تأمین آب کشتزار سرزمین شاور و آهو دشت خوزستان سد انحرافی سر زمین شاور بر رودخانه شاور بنا گردید :

و در سال ۱۳۱۸ جهت استفاده بیشتری از آب رودخانه در ۲۵ کیلومتری شمال سد شاور يك سد انحرافی دیگری ایجاد کردند بنام سد خیر آباد بر رودخانه خیر آباد بسته شده است .

اکنون با استفاده از سد خیر آباد سازمان آب و برق خوزستان در منطقه و سرزمین خیر آباد مشغول اجرای طرح هایی جهت مصالح و پیشرفت عمران و آبادی امور کشاورزی در این سرزمین میباشد که در وحله اول پنج هزار هکتار اراضی آن سرزمین زیر کشت خواهد گرفت .

طرح سد کارون (سد رضاشاه کبیر)

طرح سد کارون شامل ساختمان سدی قوسی بتونی میباشد که به ارتفاع دویست متر است که در نزدیک (بردقچی) در ۵۵ کیلومتری شمال شهر مسجد سلیمان میباشد این سد تأمین یک میلیون کیلووات برق و آبیاری اراضی زیر سد و زهکشی های آن نواحی را تنظیم بر رودخانه کارون و جلوگیری از خسارات طغیان آن میباشد.

طرح آبیاری دز

منظور آبیاری دز برای سهولت کار امور کشاورزان و افزایش سطح تولیدات و پیشرفت اقدام بسط اراضی در شش ماهه دوم سال ۱۳۴۶ در حدود هشتاد هزار هکتار اراضی را تسطیح و زیرکشت گرفته است.

طرح سد نادرشاه در مارون

طرح مارون که بنام سد نادرشاه افشار است شامل ساختمان سنگریزی دویست کیلومتری مشرق شهر بهبهان به ارتفاع ۱۷۵ متر و آبیاری نواحی بهبهان جا یزان و خلف آباد و شادگان که زهکشی اراضی و تأمین ۲۵ هزار کیلووات برق میباشد.

طرح آبیاری عمران گرخه

طرح عمرانی گرخه عهده دار عملیات عمرانی در اراضی آب خور رودخانه بخصوص اراضی وسیعی دشت میشان میباشد که عملیات انجام شده در منطقه مورد عمل طرح عمرانی گرخه در سال ۱۳۴۷ که انجام شده است.

ساختمان سد موقت بر روی رودخانه (دز) برای رسانیدن آب رودخانه گرخه در تابستان بمقدار ۱۰ متر مکعب آب در ثانیه میباشد مسلط بکشتزارها احداث

کانالی بطول ۹ کیلومتر و بظرفیت ۴ متر مکعب در ثانیه برای آبیاری در حدود چهار هزار هکتار از اراضی حمیدیه حومه اهواز است.

سوم درخت کاری در طرفین جاده حمیدیه اهواز بطول تقریبی ۱۰ کیلومتر و ایجاد نهر و کشت در حدود بیست هزار درخت است:

چهارم اصلاح کانال آبرسانی به اراضی طرح شده بدرازی ۴/۵۰ کیلومتر و بظرفیت یک متر مکعب در ثانیه میباشد.

کارخانه تصفیه شکر اهواز

اولین کارخانه بنام کارخانه شماره یک در اهواز بنیاد گردیده کارخانه تصفیه شکر اهواز است که این کارخانه در ۳۰ کیلومتری شهر اهواز و در مجاور رودخانه کارون بنا شده و وسعتی معادل بیست هکتار و شصت هکتار زمین های زراعتی دارد که از اوایل شروع کارخانه در آنها اقدام بکشت چغندر آزمایشی شده و از این کشت نتایج درخشانی که منجر بصدور اجازه بنیاد کارخانه قند و زعفران که چغندر قند زمستانی کار میکنند عاید گردیده است.

ظرفیت کارخانه تصفیه شکر اهواز از معادل شصت تن محصول قند کله و حبه شکر سفید در روز میباشد.

انما ابکی لنخل خانه الماء فمات

قلت للماء يشجو ايها السماء اسات

لمترك الزرع والكرم وبالنخل بدات

انه احسن شئى كان لى فى الثمرات .

نمونه‌ای از درختان خرما در کنار اردوند رود متعلق به
(قصبه معمره)

نژادهای مختلف در خوزستان

صابیان یا صبی ها این گروه از ایام داریوش کبیر تاکنون در خوزستان زندگی مینمایند و جزء مردم خوزستان شده‌اند ولی با این همه مدت طولانی‌نه تغییر مذهب و دین داده و نه تغییر لهجه اختصاصی خودشان کرده‌اند .

صابیان مردمانی از جنس سکنه قدیم کشور (کلدی) که بنام نبط معروف بوده میباشند ابن ندیم در صفحه ۴۷۷ کتاب خود میگوید: صابیان بیشتر در نواحی سرزمین بطایح اقامت دارند و صبی‌های خوزستان همان صبی‌ها میباشند که از کنار رود بسرزمین و شهرهای خوزستان پس از بابل نقل و مکان کرده‌اند .

یاقوت حموی در معجم البلدان صفحه ۷۶ جلد ۶ میگوید :

صابیان در قرون وسطی محل اقامتشان شهر طیب و نواحی غربی بوده است (این گفته با گفتار ابن الندیم مطابق میباشد زیرا شهر طیب هم در مشرق شمالی بطایح بوده و شهر طیب از شهرهای مرزی قدیم خوزستان در این نواحی جاداشته که بعضی جزء خوزستان نوشته‌اند و برخی جزء عراق) .

و معلوم است بعد از خرابی شهرهای نوار غربی بشوشر و نواحی دیگر خوزستان آمده‌اند و چنانکه خودشان میگویند پیرو حضرت یحیی (ع) پیغمبر میباشند و در آداب مذهبی آنها ریش تراشیدن کمتر است و آداب دینی بخصوص و رفتاری منحصر بخودشان دارند و زندگی الزامی آنها آنستکه در کنار آب جاری حتماً باید باشند و کسب آنها از قدیم تاکنون زرگری است و اخیراً جوانهایشان به امور بازرگانی مشغول کار شده‌اند و دام داری و دام پروری نیز دارند و آنها بیشتر در شهرهای خرمشهر - آبادان - دزفول و برخی در شوشر باقی مانده‌اند و زبان لهجه آنها بگردش لهجه شوشری است اخلاقاً مردمی آرام و قانعی هستند و صبور و پای بند به عقیده دینی خود میباشند .

یهودیان اسرائیلی - این گروه از نژاد سامی که در تاریخ سامی نژادها تفصیلاتی دارند و با اعراب از یک نژاد میباشند ولی باهم کینه و عناد و خصم یکدیگرند . اصل یهود پیش از میلاد مسیح از سرزمین حجاز بودند و شغل اولیه آنها گله‌داری و ایل مانند بدنبال مراتع در نواحی شهرها بگردش بودند تا اینکه بسرزمین فلسطین رسیدند دیدند جای مناسب نظر بوده جا گرفتند پس از اجتماع تشکیل دولت و کشوری برای خود تعیین کردند آنگاه بامور بازرگانی پرداختند .

این مهاجرت طبیعی بوده بعلت ستیزه‌های فراوان پی در پی که در قرون متمادی تکرار میشده با نواغته مصر سرانجام باین مهاجرت منتهی ولی بغض و کینه پایان نیافت و این مهاجرت‌ها ابتدا بصحرای سیناء آمدند سپس به فلسطین و بسا سکنه

در حدود هزار سال پیش از میلاد شخصی بنام داود
داود سلیمان پسرش جانشین و کشور یهود را باوج

ال ۹۳۰ پیش از میلاد بین آنها نفاق در گرفت و
- بنام یهود و اسرائیل تقسیم گردید و بهمین سبب ضعیف گشتند .
در سال ۹۲۵ میلادی پایتخت یهود را آشوریان پس از جنگ سختی اورشلیم
را تصرف کردند و آنرا غارت نمودند و در سال ۷۲۲ کشور اسرائیلی بکلی منقرض
گردید و آواره شدند و زیر دست دشمن و از آن موقع عده ای زیاد به ایران پناهنده
شدند در سال ۵۳۸ کورش کبیر سرزمین های آشور و کلدیه را گرفت و یهود را از او
که منجر به تشکیل مجدد پادشاهی یهود گردید در سرزمین فلسطین .
در مدت فاصله که اسرائیلیان مردمان کاردان زیرک بودند توانستند سر رشته های
کسب و تجارت را قبضه و در تمام شهرهای کشور بابل و سرزمین خوزستان پراکنده
بامور بازرگانی بپردازند و بهمین راه مال زیادی اندوختند و تاکنون در خوزستان و
ایران فراوان میباشند و مردم یهود پیرو دین حضرت موسی (ع) میباشند .

بخش پنجم

شهر جندی شاپور

(اندیو شاپور) (بیمارستان ارتش شاپور)

ابن حوقل در صفحه ۲۸ کتاب صورة الارض تألیف سال ۳۴۰ هجری میگوید:
جندی شاپور شهری فراخ نعمت و پر برکت میباشد که در آن درختان خرما
و کشت زار فراوان و آب ها دارد که بسبب همین کثرت نعمت ها و داشتن همه گونه کشتزارهای
بسیار یعقوب ابن لیث آنجا را اقامتگاه خود ساخت یعنی عمری گذراند تا اینکه
در آنجا نیز بمرد و در جندی شاپور بخاک سپرده شده . و یعقوب لیث از پادشاهان
خوب ایران بوده است .

اصطخری صفحه ۹۲ میگوید گندی شاپور شهری بزرگ و آباد و نخلستانهای
خرما و سایر امور کشاورزی در آن فراوان میباشد و یعقوب لیث صفار در این شهر
مقام کرد و نیز در همین شهر در گذشته و بخاک سپرده شده است .

مقدسی در صفحه ۴۰۵ میگوید : و اما جندی شاپور فانی کوره عمرها ساپور ابن
فارس و اضافها الی نفس متصله بتخوم الجبال نزمية و يقال انها كانت مرکز الملوك فی القديمو
یطبخ بها سكو كثير ومن مدنها، الذر، الروناش، بایوه، اللور قافین - ترجمه توضیح
بالا چنین است .

جندی شاپور سرزمینی است که شاپور فرزند فارس آنرا آباد ساخت و نام خود
بر آن اضافه کرد آن شهر نزدیک کوهها جا دارد و شهر زیبایی میباشد و گفته اند جای
نشیمن پادشاهان در قدیم بوده و شکر بسیاری از آن سرزمین عمل می آید و از توابع
و حومه آن بوده دز روناش . بایوه . قاطبین و لورنه (لرستان خرم آباد) و سرزمین
لخت دز فول است .

خرابه های جندی شاپور که در ایام پادشاهان ساسانی یکی از شهرهای آباد خوزستان بوده و جای بزرگترین آموزشگاه پزشکی معروف به گندی شاپور است که بنای آنرا بشاپور اول منسوب کرده اند ولی برخی از مورخین آنرا به شاپور دوم نسبت داده اند.

سرزمین خلافت های شرقی صفحه ۲۵۶ میگوید:

در هشت فرسنگی شمال باختری شهر شوشتر سر راه دزفول خرابه هایی که امروز آنرا شاه آباد مینامند دیده میشود اینجا موضع شهر (جندی شاپور) است. جندی شاپور در زمان ساسانیان کرسی خوزستان بوده و تا زمان منصور خلیفه عباسی مدرسه پزشکی بزرگ آن که بختیشوع پزشک نصرانی آنرا تأسیس کرده بود شهرت داشت و بعد از فوت آن پزشک اولاد و احفاد وی در دستگاه چند نفر از خلفای عباسی عزت و تقرب داشته اند در حوالی و نواحی آن شهر کشت نیشکر و دیگر کشتزارهای میوه جات فراوانی بوده که بخراسان و مشرق اقصی صادر میگردد ولی مقدسی در قرن چهارم گوید. جندی شاپور خراب شده و طوایف کرد بر آن مستولی و نشیمن خود قرار دادند در این شهر پارچه های قلاب دوزی طراز بوده و در این شهر کشتزارهای برنج و نیشکر و دیگر حبوبات فراوان دارد.

و قبر یعقوب لیث صفار در اینجا است و یعقوب این شهر را پایتخت خود قرار داده بود که در سال ۲۶۵ هجری هم در گذشت.

حمدالله مستوفی در قرن هشتم میگوید شهر وسط و گرمسیر است و هوای بد دارد و در آنجا نیشکر بسیار دارد ولی امروز از آبادی آن اثری نیست.

دانشگاه جندی شاپور و بیمارستان او از بناهای روزگار پادشاهی انوشیروان عادل بوده و همچنین بازی شطرنج و بازی تخته نرده از ایام همین پادشاه بوده.

شهر تاریخی جندی شاپور فعلاً موجودیتی ندارد بقاصله کمی منطقه ای ایجاد شده (بنام شاه آباد) که میگویند جای سابق جندی شاپور قرار دارد و شاه آباد جزء

حومه شهر دزفول میباشد و سرعت روبه آبادی طی میکند که ممکن است بجای شهر قدیمی جندی شاپور نام گذاری شود و در چند کیلومتری مشرق دزفول است.

دزفول در ایام آبادی شهر جندی شاپور قریه ای بوده بنام (دز) جزء حومه جندی شاپور بوده پس از آنکه جندی شاپور رو بویرانی نهاد قریه دز در مقابل راه آبادی و توسعه پیمانده یعنی خرابی جندی شاپور سبب آبادی شهر دز گردیده و بدان جا رسیده که دز پل نام آن شده یعنی کلمه پل اضافه بر دز شد و بنام شهر (دزپل) که بمرور روزگار تخفیف گشته از دز پل بنام. دزفول و امروز معروف به شهرستان دزفول است.

حمزه اصفهانی در کتاب آغانی در صفحه ۳۵ میگوید:

(اندیو شاپور) شهر است در سرزمین خوزستان که پس استیلای اسلام بر ایران نام آنرا تغییر داده اند از اندیو شاپور به جندی شاپور تبدیل نمودند و این شهر میگوید موقعیتش مانند انطاکیه بوده در خوزستان.

سبب تسمیه شهر جندی شاپور

یاقوت حموی میگوید: جندی شاپور شهر است که در خوزستان شاپور آن را بساخت و اسرای رومی را در آن شهر جای داد و جمعی از لشکریان خود را برای حفاظت آنها گذاشت بهمین ترتیب آن شهر بر وسعتش افزود در گردان کشاورزی داشته که همه گونه میوه فصلی و دارای درختان خرما و پرنمر خوب و کشتزارهای فراوانی گردان بود که در کتابها از آبادی آن زیاد سخن گفته اند.

پل دزفول - در عهد ساسانیان اردشیر بابکان بنا کرده و پسرش شاپور اول بوسعت آن پل افزوده و ۴۲ چشمه از گچ و آجر بر رودخانه آن بست که همان رود دژ که امروز بنام (دز) معروف است و این پل را تاریخ بنایش در سال ۲۷۳ میلادی ذکر نموده اند.

جندی شاپور - در ایام پادشاهان ساسانی شهری بزرگ و پر جمعیت بوده و گفته اند شاپور اول آنرا ساخته و شاپور دوم در آن شهر بیمارستان معروف را ایجاد نموده و انوشیروان دادگر در آن بیمارستان اولین کنگره پزشکی جهان را در آن تشکیل داده .

اندیمشك

یکی محله های قدیم شهر دزفول اندیمشك بوده که در قدیم آنرا (اندامش) هم می گفته و در نواریخ و جغرافیای قرون هجری بنام اندامشك و در ایام پادشاهان قاجاریه (صالح آباد) نام داشته که در پادشاهی رضا شاه کبیر تبدیل به نام اندیمشك شده است .

پیشرفت و معروفیت شهر اندیمشك همانست که در کنار آن خط آهن ایران میگذرد و راه اسفالته شهرهای داخلی ایران در مسیر عبور آنها قرار دارد و در واقع آبادی این شهر جدید الاحداث بهمین سبب بوده که حال پیشرفت می باشد .

اندیمشك با داشتن ایستگاه راه آهن در مسیر عبور به خوزستان و خیابانهای جدید الاحداث روز وسیع و پاکیزه می باشد .

فاصله این شهر تا اهواز ۱۴۹ کیلومتر است و دارای هجده هزار جمعیت بزبان فارسی و عربی سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری (ص) می باشد در این اماکن عمومی درین شهر مانند مساجد و حسینیه و دارای ۵ دبستان و یک دبیرستان و همچنین يك هتل ۳ مسافر خانه ۳ بنگاه باربری و ۲ حمام و دیگر نیازمندیها را دارد و شهر است که در حال توسعه و پیشرفت می باشد .

ادارات دولتی بخشداری شهرداری ژاندارمری دادگاه آموزش و پرورش در این شهر وجود دارند .

و دیگر از پیشرفت کشاورزی نواحی و سرزمین آن همانا در ۲۵ کیلومتری

آن شهر سد محمد رضا شاه پهلوی است که امور کشاورزی آنرا آبیاری و سرزمین نواحی آنرا زنده نگهداری کرده است و مردم کشاورزان نواحی را كمك موثری کرده که از حیث تسلط آب بر زمین کشت زارها مستغنی و از حاصل فصول خود بهره برداری مینمایند نسبت بقدیم چندین برابر است کشت آنها .

آب شهر اندیمشك بوسیله سه حلقه چاه عمیق تهیه شده که توسط لوله کشی به تمام شهر در بین منازل تقسیم گردیده و برق آن نیز بوسیله شبکه های برق از سد محمد رضا شاه پهلوی کشیده شده است ؛
در این شهر امور بهداشتی را يك بیمارستان که متعلق بسازمان راه آهن است ۲ درمانگاه و یک دایره بهداشتی دارد .

ادیان دیگر در خوزستان

یونانیها - مردم یونان يك تیره از آریای غربی میباشند که در شبه جزیره بالکان زندگی میکرده اند و آن مردم خود را بنام هلن و خاك خویش را هلادمیگویند ارتباط آنان در خوزستان آنستکه گویند گروهی از ایشان در ایام هخامنشیان بعنوان اسارت باین خاك و سرزمین آورده اند .

از تاریخ کنکورس یونانی نقل شده است که اسکندر پس از خراب و تصرف شوش آهنگ پارس کرد از راه پاسی تیکرس (یعنی دریای پارس) بگذشت بکوهستان اوکسین داخل گردید در آنجا بشهری كوچك و محکم رسید که مردمش نافرمانی نمودند اسکندر آنرا محاصره کرد پس از سه روز آن شهر به اطاعت درآمدند .

(ارگان)

رومیان در خوزستان - یاقوت حموی در صفحه ۴۸۸ جلد ۳ میگوید:

چون شاپور ذالاکتاف به الجزیره آمد و شهرهای دیگر نیز تصرف کرد تا

بروم رسید مردم آنجا که درست باطاعت نبودند آنها را به خوزستان مهاجرت گردانیده است.

و نیز گفته اند در ایام قباد پدر انوشیروان که با رومیان جنگید عده زیادی را از رومیان اسیر آورد و در شهر ارگان جا داد و این شهر در اول این قباد نام داشته است سپس ارگان آنگاه ارجان در قرون اسلامی گشته است.

نژادهای قدیم خوزستان

مادها - این نژاد مردمان ماقدیم خوزستان میباشند و آنها جایشان در کوهستانها بختیاری کنونی و کوه کیلویه بوده که نام آنها در کتیبه های ملامیر و اشکفت سلمان مکرر دیده شده است.

اوکسیها - آنها نیز در کوهستان های شرقی خوزستان نشیمن داشته اند و ریشه نژاد آنها و مهاجرت آنان در این سرزمین در کتابها دیده نشد.

استرابومیگوید : آن کوهستان که دارای گردنه های سخت است سرزمین اوکسیها میباشد و از آنجا بر سرزمین پارس میروند.

کیسیها - این گروه مردمانی بوده اند از سکنه کوهستان های شمال خوزستان که نام خوزستان از تسمیه آنها مشتق گردیده است.

هر دوت در صفحه ۳۵۵ و صفحه ۴۲۶ خوزستان را بنام کیسیها نامیده و مردمش را در صفحه ۴۶۱ و ۴۶۶ کیسیان گفته است معلوم میشود این گروه عده شان زیاد بوده که استان خوزستان بنام آنها در تاریخ ذکر شده است.

اعراب خوزستان - تیره و طوایف عرب زبان خوزستان عبارت از چند قسمت میباشد يك قسمت در ایام اشکانیان که قسمتی از خاور میانه را در تصرف داشتند آمدند و قسمتی دیگر در ایام ساسانیان که شهر مداین را پایتخت خود قرار

داده بودند و ایران و عراق یکی بوده و گروهی دیگر از حمله اسلام به ایران که اسلام بر قسمت بزرگی از خاور میانه و آفریقا مستولی شد اعراب بیشتری بر زمین آباد خوزستان ماندگار شدند تا اواخر خلفاء بنی عباس این رفت و آمدها بوده.

و قسمت دیگر هنگام استیلاء ترکیه عثمانی بر جزیره العرب که از قرن هفتم تا قرن ۱۳ هجری از عراق بخوزستان مهاجرت کرده و در خوزستان جا گرفته و برای خود وطن قرار داده اند و چند بار هنگام تجاوز دشمن به خوزستان صمیمانه دفاع کرده اند.

بخش ششم

سوابق تاریخی شهر دزفول

ابن سراپیون در صفحه ۳۲ میگوید :

دزفول یعنی دزپل که منظور قلعه پل باشد در کنار رودخانه دز در جنوب شهر سابق جندی شاپور جا دارد و نیز معروف است که میگویند فرمان شاپور دوم ساخته شده است که بهمین مناسبت آن شهر باین نام موسوم گردیده.

ابن حوقل و اصطخری نیز میگویند پل اندامش نامیده و بقایای پل هنوز وجود دارد که در قرن چهارم شهر دزفول بقصر روناش نیز معروف بوده است.

و مقدسی بنام قنطره یعنی شهر پل گفته :

و نامهای دیگری در کتابها بنام این شهر پل آن نهاده اند چنانکه ابن سراپیون آنرا پل روم نامیده و نام دز را برودخانه جندی شاپور گفته است.

و ابن رسته (پل رود) گفته و ابن خردادبه (پل زاب) نامیده اند و گفته است زاب رودخانه دز بوده است.

و حمدالله مستوفی در قرن هشتم میگوید دزفول را (اندیمشك) میگویند که بر دو جانب رودخانه معروف جندی شاپور جدا دارد و پلی بر آن آب بسته اند چهل و دو چشمه آب بر آن مسلط میباشد و درازی پل پانصد و بیست گام و پهنای آن پانزده گام و آنرا پل اندیمشك گفته اند و شهر را نیز بنام همان نام نهاده اند.

و مشرق بالای پل نهری از سنگ بریده در زیر شهر می گذرد و دولابی بزرگ بر آن شهر بنا کرده اند که آب را تا بیست پنج بالاتر می آورد و گردشگاه خوبی برای مردم شهر شده و خوردنی و زراعت را از آب همین نهر استفاده میکردند.

و شهری تقریباً میانه نسبتاً بوده که حومه و نواحی زیادی در آن زمان داشته قری شافجرد . مطران . مرغزار و کشتزار صحرای آن نواحی آن نیم فرسنگ در يك فرسنگ نواحی سر سبز و خرم داشته .

شرف الدین علی یزدی - این رود خانه را بنام رود زال نامیده و در اطراف پل دزفول که آنرا بصورت فارسی دزپل نوشته اند که میگوید بیست و هشت چشمه بزرگ دارد و بیست و هفت چشمه کوچک در میان چشمه های بزرگ روئیده شده که روی هم رفته پنجاه و پنج چشمه میشوند .

اگر مراجعه بنقشه بشود خواهیم دید رود دزپل در مقابل بند قیر و شهر عسکر مکرم بکارون ملحق میشود در صورتی که در قدیم اندکی پائین تر از آن برودخانه دجیل میریخته و شاید قسمت بالای بستر رود از آنچه امروز است به جندی شاپور نزدیکتر بود .

ابن حوقل در قرن چهارم میگوید .

شهر و رودخانه که در شمال و خاوری دزفول و شوشتر جدا دارد در اوایل قرون وسطی بصحرای (لور) معروف بوده و اهالی آن همه لر بوده اند و از آنجا پس از

قرون وسطی بدو ولایت کوهستانی (لر) کوچک و (لر) بزرگ و چنانکه در تواریخ دیده شده جزء ایالت جبال (آستان) کوهها) رفته اند هنگام مهاجرت خود در آنجا جای گرفته اند که تاکنون سکنا دارند .

شهر دزفول یکی از قدیمی ترین شهرهای خوزستان بوده که بنام دز پل معروف شده و این شهر را اردشیر بابکان بنا کرده و پسرش شاپور اول پلی بر آن کشیده که با ۴۲ چشمه از گچ و آجر بر رودخانه دز بنیاد نهاده و سپس آنرا دزپل گفته اند و دزفول پیش ازین جزء حومه جندی شاپور بوده .

و شهر جندی شاپور جای شاه آباد فعلی است که در زمان ساسانیان شهری بزرگ و زیبایی بوده و شاپور دوم بیمارستان جندی شاپور را در شهرستان بنا نموده و انوشیروان دادگستر اولین کنگره پزشکی جهان را در آن افتتاح کرده است و خلفاء اسلامی جندی شاپور را بصورت یکی از پادگانهای نظامی خود در آوردند و یعقوب لیث صفار در سال ۲۶۲ هجری علیه خلفاء عباسی قیام کرد و شهر جندی شاپور را مقر حکومت خود نمود تا اینکه در سال ۲۶۵ درگذشت و در همان جا به خاک سپرده شده است .

در نیمه قرن چهارم هجری شهر جندی شاپور رو بویرانی نهاد و شهر دزفول بجای او بدآبادانی رسید و توسعه یافت که بقصر الروناش معروف گردید و دزفول در غرب جندی شاپور جا دارد و (روناش) نام محلی بوده که در غرب دزفول بوده و از این جهت مردم دزفول پس از چندین سال بنام (دزپل) نام شهر گذاشتند .

آثار تاریخی در شهر دزفول

مسجد جامع - مقبره سبزقبا که آرامگاه ازاجداد پادشاهان صفویه است .
و آثار هفت تپه در جوار شهر دزفول بوده دیگر پل شاپور میباشد استحکام پل شاپور
به اندازه ای میباشد که فعلا نیز مورد استفاده رفت و آمد مردم است که وسایل نقلیه
نیز از آن عبور میکنند و دیدنی و جنبه تاریخی دارد .

در قرون اسلامی شهر دزفول بنامهای - الفنطره - دزپل گفته شده است و دزفول
فعلی مخفف دز پل قدیم است .

و هنگامی که دزفول حومه جندی شاپور بوده (روناش) نام داشته و از قدیم
دهستان روناش کوشکی باقی مانده بنام کوشک روناش و فعلا رعناش نام نهاده اند یعنی
تبدیل گشته بدرعناش .

در ایام خلفای اسلامی شهر تاریخی جندی شاپور او بیمارستان جندی شاپور را
بمسورت يك پادگان نظامی و پیشرفت مقاصد سوق الجیشی در آورده اند :

پس از آن نیز از نو بیمارستان شد و مورد استفاده عموم قرن اول اسلام قرار
گرفت ولی نه چنانکه قبلا بوده و کلمه جندی شاپور مستعرب شده و نام واقعی آن
گندی شاپور بوده است که در ایام ساسانیان بیمارستان ارتش بوده و در قرون اولیه
اسلام نیز همین استفاده از آن شده است .

شهر دزفول در جای بلندی و باصفا جادارد که مشتمل بچهار دروازه است يك
دروازه غربی دو دروازه شاه خراسان سوم دروازه شوشتر چهار دروازه بختیاری میباشد

حدود قدیم دزفول

از شمال بکوهستان بختیاری و از مشرق و جنوب بشهر شوشتر و از مغرب
برودخانه دز که پل دز بر آن استوار است .

این شهرستان دارای پنج ناحیه است يك بلوك شاه ولی دوم بلوك سبیلی سوم
حومه شهر دزفول چهارم دهات شرقی رودخانه دز پنجم بلوك فرج آباد است .

توسعه شهر و حومه و پیشرفت آبادی

سرزمین دزفول حاصلخیز و کشتزار میباشد و بیشتر کشت آنهادیمی است که
اخیراً مکانیزه حاصلهای بیشتری عایدات دارند که برداشت سالیانه آنهارضایتبخش
گشته که بوجود آمدن هفت (تپه) بر توسعه شهر دو چندان افزوده شده و رشته
نهرهایی که از رودخانه جدا شده در صحرای نواحی دزفول جریان دارد بیشتر باعث
آبادی حومه آن شهر شده مانند : نهر شاه آباد - نهر دهلی . نهر منصوره - نهر خان
نهر بنوار شامی - نهر قمشه مؤمنین - نهر الیاس - نهر گل ملک - نهر کتکان -
نهر کوتیان - نهر قالون - نهر شمعون - نهر جبیر - نهر شرف آباد - نهر عباس آباد
که بیشتر این نهرها در قسمت جنوب شهر میباشد و در کنار همه آنها دهات و قراء
حومه شهر جا دارند که اکثریت عشیره آل کثیر که يك طایفه معروف و قدیمی
خوزستان است نشیمن دارند .

و چند نهر دیگر از کرخه و کارون در این سرزمین سرانیر میگردد که بمردم
آن نواحی هم استفاده میسازند و قسمتی از دهات آنها بدین شرح است .

فرج آباد - وهنو - سید نور - بند غضبان - دیلمان - بیت سعدون میباشد
و بلوك شاه ولی در قسمت جنوب فرج آباد و شمال شعبیه جا دارند که آب لور و
شوره کاونگ در قسمت و پائین آنرا فرا گرفته و اراضی نارابی آن نیز خوب است

است که دارای چهار ده می باشد بنام شاه ولی . بدیلی - مبارزه آباد - و سوخته ای و منطقه ای میانه سرزمین دزفول بین درودخانه دز و کرخه جادارد که شمال آن لرستان جنوب آن شهر اهواز که در پائین آن لر سنجر جادارند .

که در آمد عمده آنها کشت دیم و فاریاب بطرز قدیم اخیراً در همه قسمتها مکانیزه معمول شده است و این سرزمین به پنج گروه تقسیم گشته يك لور در دهات وقصبات غربی سوم بن معلی چهار حسین آباد پنجم قومات و سکنه آن از طوایف لر و عرب نشمین دارند و چنانکه تواریخ نشان میدهند ۱ لور قدیم خوزستان جای اصلی آنها همین سرزمین بوده .

بلوك آهودشت و قومنا - این بلوك در قسمت رود دز پائین دهات و بلوك حسین آباد می باشد که نهري بنام (نهر بنت الشیخ) درین سرزمین جاری و دهات را آب یاری مینماید بنه سید احمد - بنه سید حسین غزی سادات حمیدی .

در منطقه عشایر کنانه ۲ (چنانه) و خسره ۳ (خیز رج) جادارند که امور کشاورزی بکارها مشغول میباشند .

- توضیح بیشتری در باره سرزمین لور .

- لور پس از اینکه آباد گشت بنام صالح آباد گفته شد آنگاه در ایام پادشاهی رضا شاه کبیر تبدیل کشت به اندیمشك و پیش از اسلام هم همین نام را داشته بتصریح کتابهای مسالك الممالك ابن خرداد به واصطخری و صورة الارض ابن حوقل .

۱ - سرزمینی است که در يك قسمت از شهر دزفول بنام (لور) معروف می باشد

۲ - چنانه نام طایفه از عشیره کنانه می باشد که در تلفظ محلی آن را چنانه میگویند.

۳ - خسره اسم تیره ای از ایل خیزرج است نام محلی آن بزبان بومی خسره میگویند.

حدود کنونی شهر دزفول

(دز پل)

از شمال به خرم و مشرق بشهر ایذه (مالامیر) و گوتوند و شهر شوشتر و جنوب بشهر اهواز و مغرب به موسیان و دهلران محدود است .

سرزمین دزفول از شمال بکوههای لرستان متصل و جنوب بسرزمین جلگه رسوبی در کنار رودخانه کرخه در قسمت شمال بجنوب قرار گرفته و رشته ای از آن رود در سرزمین نواحی دزفول گذر میکند که سرزمین نواحی دزفول را آب یاری آنگاه وارد اراضی و نواحی سوسنگرد میشود سپس به نیزار هورالعظیم معروف سرازیر میگردد و ادامه تا بدجله عراق ملحق که پس از آمیختن دو آب دجله و فرات بهم در مقابل شهر قرنه (گر نه) بوسیله رودخانه آروند رود در خلیج فارس سرازیر می گردد .

شهر دزفول همه نواحی آن امور کشاورزی جریان دارد و سر زمینی بسیار مستعدی برای کشتزار می باشد و همیشه گرد آن باغات سر سبز و خرم احاطه کرده است . جمعیت دزفول - تا سال ۱۳۴۵ خورشیدی بموجب آخرین سرشماری شهر و حومه ۱۷۳۸۸۷ نفر بوده و فاصله دزفول تا اهواز کرسی خوزستان ۱۵۹ کیلو متر است و فاصله بشهر تانندیمشك ده کیلومتر و دزفول تا شوشتر ۶۱ کیلومتر میباشند و تمام فواصل راههای بین هر سه شهر اسفالطه است .

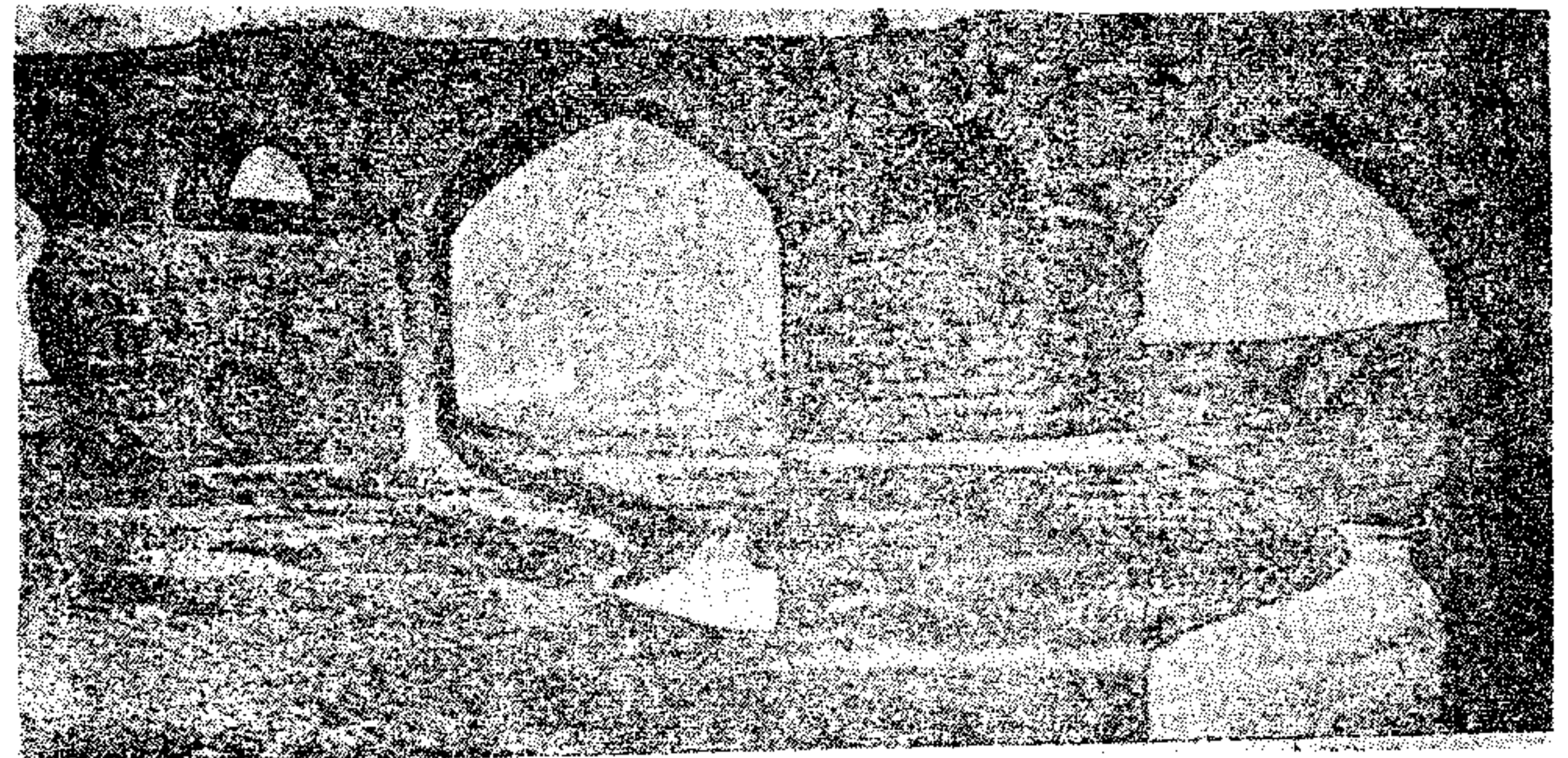
کشاورزان شهر دزفول نوع محصولات آنها از خرما و غلات و دیگر حبوبات و میوه های موسومی و مرکبات اشجار و اثمار آنها می باشد .

در شهر دزفول امور نساجی مانند گلیم بافی . جاجیم . عبای مردانه پشمی و پارچه های بافت محلی مانند قدیم معمول است مردم این شهر مانند دیگر شهرهای

ایران مقید بدین اسلام و پیرو مذهب جعفری میباشند و بفارسی لهجه مخصوص بخودشان دارند که مخصوص محلی خوشان و شبیه بدلهجده شوشتری است سخن میگویند و شهر دزفول در حاشیه رودخانه دز بر بالای تپه مرتفعی قرار دارد.

مسجد جامع و مسجد لب خندق از مساجد روزگار قرون اسلامی باقی مانده است در کنار این شهر راه آهن سرتاسری عبور مینماید دیگر پل قیر آب که خط رویش عبور میکند و سد محمد رضا شاه پهلوی در بیست و پنج کیلومتری شمال دزفول قرار دارد.

شهر دزفول و حومه ۶۹ دبستان هشت دبیرستان يك تربیت معلم و دو کودکستان سازمان شیر خورشید و دیگر سازمانهای بهداشتی و بهداری دولتی نیز وجود دارد.

معماری ساسانی پل دزفول (دیولافو)

نیشکر ۱ هفت تپه و فرودگاه هوایی وحدتی ۲ در حومه این شهر قرار دارد. ونیمی از خیابانهای شهر آسفالت شده آب تصفیه و برق در این شهر بمقدار کافی میباشد.

از تاریخ جغرافیائی خوزستان

آثار تاریخی شهر دزفول

۱ مسجد جامع - این مسجد را حاج محمد عرب برای حجت الاسلام مرحوم میر عبدالباقی امام جمعه دزفول ساخته و ساختمان آنرا میرسانند که در قرن سوم هجری است این مسجد کاشی کاریهای نفیسی دارد که دیدنی است.

۲ - مسجد لب خندق - این مسجد در قدیم بنام مسجد جامع شهر می شناختند در این مسجد باغچه ای بوده و از موقوفات مرحوم شیخ اسمعیل قسری که از بزرگان و عرفای قرن پنجم هجری بوده که پس از ویرانی در عهد شاه عباس صفوی تجدید بنا شده در سال ۱۰۶۱ هجری.

۳ - بقعه شاه رکن الدین - این بقعه در ایام سلطنت امیر تیمور گورگانی ساخته شده است و از آثار شهر محسوب شده.

۴ - بقعه رود بند - این بقعه بنام بقعه سید سلطانعلی نیز معروف است و در شمال جا دارد و در زمان امیر تیمور ساخته شده.

۵ - بقعه سید محمد سبزوکیا - تاریخ بنای این را نگفته اند و فعلا درمانگاه مردم شده و چون رو بخرابی رفته تعمیرات خوبی شده است.

۱ - هفت تپه - جایی میباشد که محل کشت نیشکر خوزستان از نو شده در نزدیک دزفول.

۲ - فرودگاه وحدتی - آشیانه هوایی ایران در خوزستان که هواپیماهای جنگی ارتش در آنجا دارند و دومین فرودگاه ارتش ایران است.

دیگر آثارهای شهر دزفول

آرامگاه یعقوب لیث صفار در مشرق دزفول در قریه شاه آباد ۱ که جای جندی شاپور است .

آرامگاه سید محمد سبز قبا در قسمت شمال شهر آرامگاه محمد ابن جعفر در شش کیلومتری جنوب شهر آرامگاه حزقیل پیغمبر داخل شهر آرامگاه شاه رکن الدین در قسمت مشرق شهر آثار پل دزفول از ایام ساسانیان است بقعه روبند معروف بسید سلطانی واقع در شمال شهر دزفول است .

وضع داخلی دزفول این شهر محل آن تقریباً مرتفع تر از نواحی دیگر است و دارای چهار دروازه از قدیم بوده دروازه غربی شهر - دروازه خراسان - دروازه شوشتر و دروازه بختیاری و نیز دارای چهار بلوک میباشد حومه آن عبارت از نهر شاه آباد نهر سیاه منصور نهر بنوار شامی و نهر قمش مؤمنان و نهر حاجیان - نهر خان نهر الیاسی - نهر دهلی - نهر کلمک - نهر کلنگان - نهر کوتیان - نهر قانون - نهر شمعون - نهر جبیر - نهر شرف آباد - نهر عباس آباد و این نهرها مشتقانی میباشد که از رودخانه دز جدا میشوند و سرزمین نواحی شهر دزفول را قسمتی آب یاری مینمایند که از نو جریان این رشته آبها بیشتر کشاورزی های موسمی آنها بصورت پر برکت و خیرات خداداده ای را نصیب مردم حومه شهر دزفول در فصول مختلف سال عوائد آنها میشود و دیگر نواحی سرزمین آنها برای جو و گندم دیم است در قسمت شمال تا کناره های کوه دزفول کشتزار دارند و مابقی فاریاب است .

دهات و حومه شهر دزفول - این قراء و دهات در کناره های مشرق رودخانه جا دارند که آباد ترین حومه آن میباشد بقرار ذیل است کاونگ - چغا سبز - قلعه

۱ - قریه شاه آباد - دزفول جای قدیم شهر چندیشاپور میباشد که در ایام پادشاهی یعقوب لیث صفار شهر چندیشاپور را پایتخت خود قرار داد و بر توسعه آن افزود .

عباس - قلعه عبد الشام - عین آباد - بالنکان پائین علی کولی شلکپی سید حسین سلکپی سهرابخان بالنکان بالا خسرو آباد جبیر - نجف آباد - قریه شمعون - قریه زین العابدین - قریه دبیر - شرف آباد - قریه گمار - قریه کویخ - قریه دچه - حاجی آباد - ظهیر آباد - شمس آباد - قلعه بثوت - قریه بثوت - بندار شامی - چغاسرخ ربع سید - قلعه چینی - قلعه نو عسکر قریه ربع سید - قریه کویخ - قلعه چینی قریه دچه - قلعه عباس آباد - قریه قالوند - قریه گوتیان - سالار آباد - قریه فراش بیشه - قریه انجیرک و قریه بند بال .

بلوک فرج آبا در جنوب غربی شهر دزفول قرار دارند و آب نهر لوره از بلوک شاه ولی این بلوک را جدا میکند و از این جریان آب این نهر سرزمین فرج آباد را مشروب میسازد و فاریاب است .

فرج آباد دهنو سید نوربند غضبان دیلمان خانواده سعدون و دیگر قسمتی از سرزمین های عشره آل کثیر جزء حومه دزفول نیز میباشد .

بلوک شاه ولی - این بلوک بیشتر آن دیمی و مقداری نیز فاریاب و مکانیز شده است - شاه ولی قریه بدیلی - مبارز آباد و سوخته ای میباشد .

بلوک میانه لور دهات غربی دز بن معلی قومات و حسین آباد است این بلوک شامل عشایر لر و عرب خوزستانی میباشد که به لهجه های محلی عربی و لری خوزستانی سخن میگویند .

قراء و دهات غربی قلعه توك قریه سنجر قریه دعیجی بنوارگپ دوبندار بندار كوچك زاویه آغایان زاویه بختیاری زاویه حاجی عباس خان قریه شهان بنه شهدی علی نشیمن اعراب عشایر دزفول است .

قراء بن معلی در کناره نهرهای چی چالی نهر دهداری و نهر خاصیان جادارند عبارت از صفریان رستمیان قلعه سید حسین قلعه خاصیان و قلعه داودنو شمالی جریه

سید احمد قریه سرخه قلعه راود رحیه کهنه عمله سیف و این نهرها همه از رودخانه کرخه آبیاری میشوند و سرزمین حاصل خیز و پربرکتی دارد که فاریاب و مکانیزه و دیمی است و ساکنین این قراء عشایر بختیاری و عرب آل کثیر میباشند که بیشتر در آمد آنها کشاورزی و دام داری و دام پروری است.

میان آب دزفول یا حسین آباد این بلوک درکناره خط راه آهن و رودخانه کرخه جا دارند و اراضی بسیار حاصل خیزی دارد که دیمی و فاریاب و اخیراً مکانیزه شده و بیشتر محصول کشتزار آنها جو گندم و ذرت است.

و دیگر در آمد آنها دام داری و دام پروری از اغنام و احشام میباشد و دهات آن بقرار ذیل است میرزا علیخان قلعه حمید آباد قلعه پاپی خان قلعه ملازمان جرید جریم عبید جرید سید کریم جرید سید طعمه جرید مساحند جرید انس جرید ظبه.

آهو دشت درکنار مغرب رودخانه دز زیر دروازه شهر و دروازه پهلوی قرار دارد و آب آن از نهری میباشد که معروف برودخانه شاپور است و در قرن نهم هجری بنام نهر بنت الشیخ گفته شده و قراء آن عبارت از بند غزلیه بند سید حسن بند سید احمد و قراء سادات حمید میباشند و معروف به قومات است.

شاه آباد دزفول در ایام صفویه هنگام حکمرانی فتحعلیخان در خوزستان سال ۱۰۵۰ هجری، در جای قدیم شهری چندین خانواده در آن محله و باغات فراوانی در نواحی نامگذاری کردند که دارای چندین خانواده در آن محله و باغات فراوانی در نواحی آن ایجاد گردید که بصورت یک دهستان مرفه و آباد در آمده است و دارای جمعیت و موقعیتی شده است.

توضیح مؤلف

شهر دزفول کنونی شامل بخشهای شوش و اندیمشک میباشد و اسامی محلی که در نواحی این شهر برای دزفول نام برده شده دژ پل و دزپل قنطره این سه نام از ابتدا تا قرن ششم هجری در کتب تواریخ و جغرافیائی دیده شده و بصورت يك دهی از شهر چندیشاپور بوده.

و چون بر اثر گردش روزگار خرابیها نصیب شهرهای چندیشاپور و شوش گردید آبادی بشهر شوشتر و دهکده دزپل رو آورده که هنوز ادامه دارد شهر چندیشاپور دارای ابنیه و ساختمانهای مجلل و زیبا بوده و جای مرتفع قرار داشته که بسیار با صفا و دل انگیز بوده است.

در ایام خلفای اسلامی شهر چندیشاپور را از نظر موقعیت نظامی جهت پیشرفت خود در ایران بصورت یکی از پادگانهای سوق الجیشی خود در آورده بودند و بیمارستان معروف چندیشاپور را بسپاهیان خود اختصاص داده و مورد استفاده شایان توجه آنها بوده.

و در ایام قیام یعقوب لیث صفار که در سال ۲۶۱ هجری قیام کرده بر علیه خلیفه عباسی و حکومت خلفاء را در قسمتی از ایران برانداخت و شهر چندیشاپور را مقر حکومت خود قرار داد تا اینکه بدرود گفت زندگانی را و در همان شهر بن خاک سپرده شد و امروز در حوالی آن قبرستان لیث محله شاه آباد دزفول گفته میشود.

و شهر چندیشاپور را شاپور پسر اردشیر ساسانی ساخته و بیمارستان چندیشاپور را در آن شهر بنا نموده و در پادشاهی انوشیروان پسر قباد فرزند شاپور اولین کنگره پزشکی جهانی را در آن بیمارستان تشکیل و برگزار نموده است.

و کتاب المنجد در صفحه ۱۶۹ ملحقات آن حرف الحاء درباره هویزمیگوید: ان الحویزه مدینه بین الدجله والاهواز نسبة تخطیطها الی سابور ذل اکتاف

احد ملوك الفرس كانت في القرن الرابع عشر للميلاد مزدهره بالسكان لانزال مركزاً للصائبه وقبل هي احد الكور المنسوبة الى خوزستان و اول من استوطنها بني اسد في قرون الاسلامي . »

هویزه شهر است بین دجله و اهواز که در ایام شاپور ذالاکتاف یکی از پادشاهان فرس ساخته شده و در قرن چهارم میلادی دارای بلوک آباد و سرزمینی وسیعی مرکزیتی برای دیگر نبوده و از بلوک و سرزمین خوزستان میباشد و اولین قبیله‌ای که در قرون اسلامی در آنجا جا گرفت بنی اسد بوده است (وهم اکنون تیره‌های دیگر نیز وجود دارند).

مشخصات سد محمد رضا شاه آریا مهر

نوع سد ساختمانی سد از جدار نازک توسی رنگ بتونی به ارتفاع ۲۱۴ متر است با مقایسه بادیگر سدهای مرتفع ترین سد در خاور میانه و ششمین سد دنیا شناخته شده که حوزه آبرگیری آن در رودخانه ۲۲۵۰۰ کیلومتر مربع است و ظرفیت مخزن آن سه ملیون و نیم متر مکعب آب گنجایش دارد و سطح مخزن آن ۶۳ کیلومتر مربع و طول مخزن ۶۵ کیلومتر است که گنجایش یکصد و چهل و پنج هزار هکتار آبیاری میباشد.

این سد بتونریزی مسلح بفولاد میباشد که از نظر استحکام تضمین شده دارای دو تونل مجزی هر یک دارای دوشیر باندازه دوازده و پانزده متر که درازی هر تونل چهارصد متر و قطر آنها بقرار تونل شماره یک ۱۴ متر و تونل شماره دو دوازده متر و نیم است.

دریچه‌های آب با سه شیر مخروطی بقطر یک متر و نیم آبده دوست متر مکعب در ثانیه و درازی تونل راه فرعی بین دشت و صحرای دز و مرکز نیروی برق

زیرزمینی بمقدار شش هزار و پانصد متر و طول تونل انحرافی برای تغییر مسیر رودخانه ۶۷۰ کیلومتر و قطر تونل انحرافی برای تغییر رودخانه دز ۱۵ متر است

بهره برداری از نیروی برق سد برای شهرها و حومه

شهر اهواز - خرمشهر - آبادان - شوشتر - دزفول - اندیمشک - قصبه شادگان و خسرو آباد - دشت میشان - سوسنگرد - نوار مرزی نواحی خرمشهر و هویزه کناره رودخانه اروندرود از خرمشهر تا خلیج فارس شهر بهبهان رامهرمز مسجد سلیمان قریه ویس اهواز و کوت عبدالله و برای شهرها و نواحی دیگر خوزستان در شرف اقدام است.

شهرهای قدیم کناره نهر تیری (نهر هاشم)

علاق النفسیه در صفحه ۱۷۸ تألیف سال ۲۵۰ هجری میگوید:

باذین . آتشگاه - ظلمانا - قریة اعراب - شهر تیرین در آخر نهر تیرین جا دارد و امروز نهر تیری بنام نهر هاشم از توابع و نوای هویزه و دشت میشان است و امروزی جای نشیمن عشیره آل کشیر میباشد که از عشایر معروف خوزستان و سوابق چند صد ساله دارند . که شرح کامل آنها در تاریخ عشایر خوزستان گفته شده است.

سوابق تاریخی دشت میشان

جغرافی نویسان قدیم - چندین موضع را در ساحل رودخانه کرخه و یا

نزدیک به نواحی آن نام برده اند که از آن جمله در باختر رودخانه کرخه در زیر شهر شوش چند شهر معروف و بزرگ را از ایام قرون اسلامی را نام می برند و در نقشه‌ها با قرون ۶-۷ هجری دیده میشود مانند بصمنا بیروت شهر زور - قرقوب -

متوٹ بوده اند که دو قلعه محکم در شهر زور و شهر متوٹ بوده که در ۹ فرسنگی شهر تاریخی شوش واقع بوده است.

و شهر بصنا در میانه دوشهر شوش و اهواز جا داشته و شهری آباد پر حاصل و پر جمعیت که پارچه های ابریشمی آن بخارج صادر میشده.

در احسن التقاسم مقدسی میگوید - شهر بصنا هفت اسباب داشته و این شهر مرکز برای داد ستدا مور بازرگانی و در آنجا پرده های زربفت که نوشته بودند امور صنعتی شهر بصنا و بدیگر شهرها صادر میشده.

قرقوب - پارچه های قلابدوزی آن قلابدوزی سوسنگر معروف بوده و تقریباً شهری آباد و نسبتاً بزرگ بوده است.

بیروت - فاصله آن تا شهر شوش يك روز راه میباشد و نام آن را بیروز هم گفته اند.

شهر طیب - ولایت معروفی بوده در نوار مرزی دشت میشان جا داشته در این شهر و نواحی آن درخت نخلستان خرما فراوان دارد و نیز دارای همه گونه اشجار و مرکبات بوده.

یاقوت حموی میگوید: میان دوشهر طیب و جندی شاپور زادگاه راسبی معروف بوده است که در سال ۳۰۱ هجری در گذشته و سالهای بسیاری در ایام خلافت المقتدر خلیفه عباسی او والی منطقه شهر زور و شهر واسط بوده. (شهر زور از شهرهای مرزی ایران و عراق در کردستان است).

راسبی بدارائی ضرب المثل روز بوده و معروف زمان خود شهره در کشورهای اسلامی داشته پس از مرگش مال هنگفتی بجای گذاشت و یاقوت در معجم البلدان فهرست مفصلی از اموال او نوشته است.

ابن حوقل در صورت الارض میگوید: نهر تیری جامه هائی میبافند که شبیه بساختن جامه های بغداد بوده که بتدلیس بخود بغدادیها می فروخته اند و در آن جا

پس از کوبیدن و سپید کردن به همه جای جهان صادر میشده و جامه های آن بسیار زیبا و پاکیزه بوده است.

یاقوت حموی میگوید در صفحه ۳۲۸ جلد ۸ اردشیر بهمن ابن اسفندیار بنام تیرا اولادی داشته و نهر تیری را حفر کرد در خوزستان آنگاه بنام پسر خود نام گذاری کرد و آن تیری نام آن شد که بمرور تغییرانی یافته در کتاب های اسلامی بنام تیرین و تیرا و تیری تصغیر و تخفیف شده.

و در ایام پادشاهان ساسانی شهری بنام تیری بوده و این موقعیت تا نیمه قرن چهارم هجری داشته است.

شهر مذار در روزگار فتوحات اسلامی شهری بزرگ بنوده و حکومت نشین بلوک نیشان نیز آنرا دشت میشان همچنین دشت میسان هم گفته اند و می گویند فاصله شهر مذار تا بصره چهار روز راه بوده.

و مزار ۱ عبدالله ابن علی در شهر مذار است در این مسجد و بازار وابنیه های عالی و باغات و درختان بیشمار گرد آن شهر دارد که بر زیبایی آن شهر افزوده است و نیز گفته اند که شهر عبدسی در حوالی این ولایت بوده.

یاقوت حموی در قرن ششم میگوید: کسکره و میسان دو ولایت در قسمت خاوری بطائح ۲ جادارند و ۲ شهر بزرگ این سرزمین میباشد.

قزوینی در قرن هشتم میگوید در کسکره برنج بسیار خوبی بعمل می آید که بخارج فرستاده میشود و در چراگاههای آن حیوانات اهلی مانند گاو و میش و گامیش و دیگر حیوانات دیده میشود.

۱ - مقبره حضرت عبدالله ابن علی (ع) فعلاً موجود است مقام آن و زیارتگاه شیعیان می باشد.

۲ - بطائح در کنار هویزه وجود دارد بنام هور الحویزه نیز گفته میشود

و در ۱ نیزار آن مرغابی و اردک می‌گیرند و بیازارهای شهرهای دیگر هم می‌فروخته‌اند و از نه‌های آن ماهی دم سیاه «سبوط» بسیار می‌گرفته‌اند که پس از نمک‌زدن آنها بنواحی دیگر صادر می‌شده.

و در نواحی شهر میسان ۲ قبر عذرا پیغمبر می‌باشد و قزوینی می‌گوید این قبر در محلی واقع گردیده که یهودیان در آنجا سکنی دارند که آنرا آباد کرده‌اند و در خدمت بآن مزار از مال دریغ ندارند و بعقیده خودشان نذر و نیازهایی می‌کنند و آن بقعه ۳ هم موقوفاتی دارد که در اطراف و نواحی آن می‌باشند.

جنگ در بیروز و نهر تیری

کامل ابن اثیر در صفحه ۷۷ جلد سوم می‌گوید. ترجمه خلیلی. چون سواران از جنگ و فتح فراغت یافتند در محلی که بنام بیروز معروف بود بلشکر استراحت داده شد.

در آن هنگام اکراد اقدام دیگر پارسی جمع‌شده و آماده کارزار با نازیان شدند عمر ابن خطاب به ابوموسی اشعری دستور داده بود که بدور شهر تیرین که نقطه نزدیک بصره می‌باشد لشکر بکشد تا از هجوم احتمالی دشمن بر حذر باشد که مبادا از پشت سر سپاه دچار حمله ناگهانی شوند که بعضی از لشکریان غافلگیر و هلاک شوند. اکراد و پارسیان در بیروز تجمع نمودند ابوموسی در لشکرکشی تأخیر کرده بود تا سپاهیان گرد آمده رهسپار شدند.

۱ - نیز از همین بطایح است که بفارسی نیزار گفته می‌شود و هور تسمیه محلی است.

۲ - میسان دشت میشان فعلی است

۳ - بقعه یعنی مقام و گنبد و بارگاه اولیاء و انبیاء که در نزد ادیان محترم است و سیله النجاء بخدا میداند.

ابوموسی و سپاه مسلمین در بیروز لشکر زدند که در ماه رمضان میان رود تیری و منادر موضع گرفتند.

دسته‌های نیرومند و آماده نبرد پارسی از هر کجا که ممکن بود سوی میدان جنگ روانه شدند همچنین اکراد که قصد تباهی مسلمین را داشتند همه منتظر بودند که مسلمین غفلت کرده نقطه ضعف آنها را تصرف کنند.

پارسیان و اکراد شك نداشتند که از یکی دو جهت جنگ مقابله و روبرو شدند همانا غفلت مسلمین بیروز و مسلط شدند مهاجران بر زیاد کفن پوشید و آماده مرگ گردید و ابوموسی هم بمردم دستور شکستن روزه را داد همه آنها روزه را شکستند و مهاجر پیش افتاد و دلیرانه جنگ کرد تا کشته شد.

ابوموسی اشعری پس از جنگ اصفهان ناچار مراجعت کرد به بصره دید که ربیع ابن زیاد حارثی بیروز را که از ناحیه رود تیری بود فتح کرده و هر چه در آنجا بود بغنیمت برده بود و ابوموسی هیئت باخمس غنائم روانه کرد بمدینه و ابوموسی اشعری از اسرای شهر بیروز شصت نفر غلام برگزید و روانه مدینه کرد ضبه هم بر عمر خلیفه وارد شد و از رفتار ابوموسی شکایت نمود ابوموسی هم درخواست ضبه ورد آن را بخلیفه نوشت که از غرض شکایت کرده است.

حمله سپاه اسلام بشهر شوش

پس از فتح شوشتر عمار بن یاسر با یاران خود بکوفه بازگشت نمودند و ابوموسی اشعری از شهر شوشتر روانه شهر شوش گردید و آنجا را محاصره کرد.

مرزبانان شوش از ابوموسی فرمانده سپاه اسلام برای خود و هشتاد کس از یاران و کسان خویش زنهار خواست تا شهر را تسلیم وی کند ابوموسی پذیرفت و چون شهر را بگرفت هشتاد تن از یاران مرزبان شوش را آزاد کرد اما دستور داد

خود مرزبان را گردن زدند با این ترتیب ابوموسی شهر تاریخی بزرگ خوزستان و پایتخت قدیمی ایران را گرفت و غنائم زیادی بدست آورد و سزای خیانت ۱ را هم به خائن داد.

حمدالله مستوفی در قرن ۸ میگوید هویزه شهر است هوایی متوسط دارد و جزء گرمسیرات محسوب میشود ولی هوایی بهتر از دیگر شهرهای خوزستان دارد چنانکه امور کشاورزی آن بسیار خوب و حاصل نیشکر و پنبه آن خوبتر است که از آن صادرات دارند و در این شهرها توم صابیان ۲ زیاد اقامت دارند و شهر تیرا و نهر تیرین ۳ در کنار رودخانه سفلی میباشد که در سرزمین هویزه جاری است

دشت میشان

سرزمینی که در قسمت مغرب شهر اهواز و مشرق دجله واقع شده روزگار قدیم بنام سرزمین نهر التیری نام داشته و در قرون وسطی اسلامی بنام حویزه تبدیل شد،

۱ - خیانتی که سبب شکست ایرانیان در جنگ اعراب شد - طبری مؤلف تاریخ الملوك والاقم نوشته که سیاه دیلمی مرتکب این خیانت شد چون اواز سرداران یزدگرد بوده این روایت را ناقل در واقعه تصرف شهرشوش آورده است . بخشوده شد . در صورتیکه هرمان چندین عهد مصالحه بست و باز هم بجنگ و ستیز برخاست پس از اسیری بیروذ یکی از شهرهای نواحی دشت میشان بوده که در قرون اسلامی تبدیل بنام برذون گردیده است.

۲ - نهر تیرین پیش از اسلام تا قرن پنجم هجری همین نام داشته در اواخر قرن پنجم تبدیل گشته به نهر هاشم و تاکنون نیز باین نام باقی است

۳ - قوم صابیان این قوم پیرو حضرت یحیی (ع) میباشند که از پیش از اسلام تاکنون در خوزستان جا دارند و در شهرهای شوشتر دزفول خرمشهر آبادان و دشت میشان هستند .

و در ایام پادشاهان صفویه و پس از آن قاجاریه بنام بنی طرف ۱ گردیده است.

دشت میشان کنونی

سرزمین دشت میشان بامساحت یک هزار و سیصد کیلومتر مربع در قسمت غربی خوزستان جا دارد که زمین های حاصل خیز این سرزمین بهترین استعداد برای کشاورزی دارد و بیشتر امور کشاورزی آنها از رودخانه کرخه و کارون و هندیان جراحی و شادگان و دز و دویزج و مارون و پادنان بختیاری در خوزستان آبیاری می شود .

و با مراجعه بسوابق تاریخی پیش از اسلام سرزمین دشت میشان بنام همین اسم بوده که در پادشاهی رضا شاه کبیر نامگذاری شد و سرزمین دشت میشان از نظر استعداد امور کشاورزی مورد توجه اولیاء قرار گرفته زیرا نواحی و این سرزمین حاصل آن پر برکت و سرزمینی مستعد کشاورزی ساخته شده است .

دشت میشان ۱۷۲ قریه میباشد شامل ده هزار و نهصد پنج خانوار است بر طبق آمار دولتی که سرشماری آن در سال ۱۳۴۵ شده و جمعیت آن ۷۹۵۲۳ نفر است و سپاه دانش و بهداشت نیز دارد .

دشت میشان دارای ۹۵ دبستان ابتدائی و ۶ دبیرستان ۸۹ شرکت تعاونی روستائی و ۱۶۷ متور آبیاری جهت کشاورزی و دو تربیت معلم و ادارات آموزش و پرورش بهداری درمانگاهها شهرداری دفتر فرهنگ و هنر دادگستری شهربانی ژاندارمری

۱ - بنی طرف نام یکی از ایل بزرگ نواحی دشت میشان و سوسنگرد است و دشت میشان شامل سه بلوک است بلوک هویزه بلوک بستان و بلوک سوسنگرد است و در این سرزمین عشایرنشین بیشتر است که از قدیم بوده اند و جزء عشایر معروف ایران در خوزستان میباشند .

مرزبانان کشاورزی بیمارستان زایشگاهها شیر و خورشید اصلاح ارضی.
و نیز دارای آب و برق کافی و بازارهای متعدد و مساجد فراوان و حسینیه تعداد
کافی مردم آن بدوزبان فارسی و عربی سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری و بیشتر
امور در آمد آنها از عوائد کشاورزی و دام داری و دام پروری است و آب آشامیدنی
و امور کشاورزی آنها از رودخانه معروف کرخه میباشد و این رودخانه در میان
سرزمین دشت میشان میگردد و از نیریزی که بنام هور الحویزه در نزار معروف
وارد گشته آنگاه به رودخانه دجله در سرزمین عراق سرازیر میگردد.
و نواحی دشت میشان عموماً گرمسیر و هوای آن در تابستان مانند دیگر مناطق
جنوب و جنوب غربی خوزستان گرم است.

بخش های هویزه

بخشهای مهم آن شامل هویزه شاترده قریه و در مشرق هور قرار دارد این
هور با تالاقی میباشد بدرازی پنجاه و هشت کیلومتر و پهنای متفاوت از بیست تا چهل
و پنج کیلومتر میباشد که آب آن از رودخانه کرخه بیشتر تأمین میگردد.
و این هور حدود آن از قرنه تا شهر عماره سرحد غربی آن بخاک عراق میباشد
و مابقی آن بنواحی و سرزمین هویزه را اشغال کرده بدین جهت هور الهویزه بیشتر
گفته اند و نام دیگر آن نیز هورالعظیم است:
هورالعظیم نزار بزرگی در کناره مرز غربی ایران و عراق میباشد و نزار را
در محل خود هور الحویزه میگویند و در عراق هورالعظیم گفته میشود.
هویزه نام تمام سرزمین دشت میشان بوده که از قرون ۶ تا ۱۳ هجری آنرا
بنام هویزه (حویزه) میگفته اند در ایام پادشاهی رضاشاه کبیر نام آنرا فرهنگستان
ایران برگردانید بنام دشت میشان.

و در این سرزمین تیره های عشایر مختلفی زندگی میکنند و سوابق تاریخی
در این منطقه دارند که در خور تحسین است از نظر وطن خواهی.
بلوک و ناحیه هویزه این سرزمین ها که در کرانه مرزی ایران جا دارد يك
قسمت از پر برکت ترین مناطق خوزستان بشمار رفته و در پیش از اسلام هم چنین
توجیه گردیده و جزء نواحی شهر تاریخی شوش بوده و این حسن در اثر مجاورت آن
برودخانه کرخه میباشد که در قسمت شمال غربی شهر سوسنگرد جاری است.
آنهار هویزه در امتداد رودخانه کرخه نهرهای متعددی تجزیه میشود بطرف
سرزمین کشتزارهای کناره و نواحی آن که همیشه خرم و سرسبز نگهداشته.
در قدیم نهری از این رود جدا میشده که در میانه شهر هویزه میگذشته است
پیش از اسلام بنام نهر تیری بوده و تا قرن پنجم هجری باین نام باقی و از این قرن بعد
مسیر او گل پر کرده و هم اکنون بنام نهر العمیا معروف شده و از قرن ۷ هجری
مقداری از این نهر و کناره آن لارویی گشته که بنام نهر هاشم نامگذاری شده و هاشم
رئیس عشیره آل کثیر بوده چون بدستور او لارویی شد بنام او هم نام آن تغییر
نام شده.
نهر تیری^۱ از هویزه که از کرخه جدا گشته تا اواخر سرزمین های عشیره آل
کثیر بنام نهر التیری بوده و از نواحی آل کثیر که بگذرد بطرف شهر بیان بنام
نهر بیان بوده یعنی این نهر از کرخه مشتق میشده و باروند رود می پیوسته است و
نهر بیان را نهر ریان هم گفته اند:
کناره نهر ریان شهری بوده بنام بیان و کناره نهر تیری شهری بوده بنام شهر
تیرین که نهرها باوجه تسمیه شهرها هم اسم بوده اند.

نهر تیرین و یا تیری نامی است که پیش از اسلام اسم نهر هاشم فعلی بوده و تیری
همان تیرداد پسر اشك است و شهر تیری آبادی بزرگی بوده کناره نهر تیرین.

دهات و حومه دشت میشان

شهر سوسنگرد در شمال منطقه هویزه قرار دارد و یکصد و پنجاه سال پیش قریه کوچکی بود از آبادیهای قبیله بنی خفاجه که این قبیله در آنجا اسکان یافته بودند از این جهت آنرا خفاجیه نامیده‌اند و از اینکه این عشیره از زیر دست موالی هویزه سر از اطاعت بیرون کشیدند در این هنگام قبیله بنی طرف برای خود شهری بدست آورد و خفاجیه که امروز بنام سوسنگرد معروف است دارای جمعیت زیاد و مراحتل پیشرفت بزرگی حاصل نمود که هم‌اکنون در ردیف شهرهای بزرگ خوزستان قرار گرفته است.

توابع و حومه آن عبارت از قراء مالچیه (مالکیه) - هویزه - به رویه نعمه ساریه - شط عباس - هوفل - شاکریه - صبحانیه - مشرطه - چولانیه - غرنوکه (غرنوفه) ابوحمیضه و جربتیه شید علی طالقانی است.

بلوک بستان این بلوک در غرب بلوک سوسنگرد و در مرز ایران و عراق قرار دارند و مرکز آن بلوک دهستان بستان میباشد که در محل معروف به لسبیتین می‌باشد که دارای ده قریه و قصبه است بنام بستان مجریه - سابله - خرابه - رهیم - ندیوه - فنیخی - دبیه - شماریه - فلکه - موسیان و دفار.

بلوک هویزه و این بلوک نیز دهستان و قریه میباشد بشرح ذیل نام برده میشوند جویه - عتابیه - شرفاء - گبان - نهر العمیاء - رفیع - شویب و جریه میباشد در قسمت جنوبی هویزه دشتی وسیع که بر سرزمینهای دوشهر بصره و خر مشهر منتهی میگردد و آنرا شلوه میگویند که جای نشیمن طوائف بنی سکین و حمودی بطرز عشایری در آن سرزمین زندگی دارند.

و مرکز بنی سکین راجفیر میگویند و مرکز حمودی را خویش نام دارد و در

مشرق سرزمین شلوه نواحی نهر هاشم قرار دارد که طوائف بنی تمیم و بنی مالک و هویشم اسکان یافته‌اند و اکثریت کناره نهر هاشم بیشتر از قبیله آل کثیر میباشد.

آثار تاریخی آن نواحی در جنوب دشت میشان آثار چند شهر قدیمی از خرابه‌های آنها دیده میشود که احتمال میرود قرقوب متوٹ ملیوان بصنا و شهر زور بوده‌اند که در ایام خلفاء اسلامی آباد و نواحی سرسبز و خرمی داشته‌اند.

کوشک هویزه و کوشک بصری دو قلعه محکمی بوده‌اند در این نواحی که زمانی دژ دفاعی آن سرزمین بوده‌اند و نیز آثار دیگر حدادیات ام‌الهاون و ام‌الدجیح میباشد.

استعداد این سرزمین با داشتن سد کرخه و جریان جاری نهرهای منشعب از رودخانه بزرگ کرخه و رشته‌های منشعب از نهر هاشم سرزمین نواحی بلوک دشت میشان را آبیاری و در واقع احیاء و کشتزارهای مفصلی در نواحی آن بعمل آمده که نسبت بهر زمان پیش قابل مقایسه نیست.

ناگفته نماند که سرزمین نواحی دشت میشان مستعدترین زمینهای خوزستان است برای امور کشاورزی زیرا در سال ۱۳۴۷ خورشیدی توری حاصل داشته‌اند که پی خریدار میگشته‌اند.

لبنیات در این سرزمین بوسیله حیوانات اصلی بدست می‌آورند و از این نعمت خداداده که نصیب آنها شده به آسانی بهره‌مند میباشند.

خفاجیه یا سوسنگرد شهر سوسنگرد در قدیم یعنی پیش از اسلام همین نام داشته در همین سرزمین و جای دیگر آن نیز بلوک موسیان (میشان) می‌گفته‌اند که در کتب جغرافیون بنام سوسنجر نام می‌برده‌اند یعنی مستعرب گردیده و در پادشاهی پهلوی از خفاجیه بسوسنگرد تغییر کرد و در روزگار پادشاهان صفویه این سرزمین بدست سادات آل مشعشع سپرده شده و تا اواخر دوران پادشاهان قاجاریه این شهر يك آبادی کوچکی بود در نزدیکی قریه جلالیه که بر اثر انحراف جریانهای آب

از نهر الفلت و خشک شدن آن سرزمین از بی آبی عشیره بنی طرف در سوسنگرد جای گرفتند که شهر سوسنگرد توسعه یافت و بر اهمیت و جمعیت آن شهر افزوده گشت که امروز يك شهری مورفه و پیشرفته بحساب آمده است .
و چون مردم عشیره بنی طرف بیشتر بامور کشاورزی و دامداری و دام پروری علاقمند میباشند پس از انتقال بشهر سوسنگرد و نواحی و سرزمین آن را زیر کشت گرفتند و سالیانه از دست رنج زحمات خود نیز محصول برداشت میکنند و سبب پیش رفت و توسعه شهر سوسنگرد گردیده که هم چنین بیش از پیش مورد توجه اولیاء امور شده که بر پیش رفت آن افزوده گشته و میشود و هم اکنون شهر سوسنگرد مرکز دشت میشان گردیده است .

بستان پیش از پادشاهی رضاشاه کبیر بنام لبسیتین بوده است این بخش در شمال غربی شهر سوسنگرد بفاصله مسافت سی کیلو متری واقع شده امور مردم نواحی بستان کشاورزی و دامداری و دام پروری و بیشتر کشت زار شلتوک برنجکاری یکی از عمده در آمد آنها میباشد و جمعیت آنها در حدود شصت و پنج هزار نفر است . و آثار تاریخی دشت میشان .

ام الدجیح در فاصله یازده فرسنگی بلوک هویزه و در سر راه بطرف شهر خرمشهر قرار دارد و در کنار آن آثاری از بناهای بازار قدیم آن هنوز پابرجا مانده که قسمتی از آن آثار در صحرای شلوه واقع شده اند .
ابوغویر محله ای برجای مانده که آثار فرورفتگی قلعه قدیم را نشان میدهد و میگویند مربوط بدو راه هشت قرن پیش میباشد .

قلعه سید سری محلی بنام محوزه جنب دوبرج که در آن محصل قلعه و ساختمان هائی از قدیم برجای مانده است .

قبور ابطال در جنب فلکه و اخضیری پهلوی دوسلک از آثار شهرهای معدوم

شده پیش از اسلام و قرون اسلامی در این سرزمین کناره دهات و قراء کنونی دشت میشان نشان میدهد .

و دیگر تل طمغچی آثاری در زیر خاک هنوز هویدا است که در ایجاد شهری ویران شده و طول و تپه های آن پا برجای مانده است .

دیگر قبرستان ام الدییس که آثاری از قنات آب آن از نوع سنگ ساخته و مسقف از سنگ ساروج است و قبور قدیم هنوز آثاری دارند .

بازار کهنه آن در بعضی اوقات مردم عشایر آن نواحی از آجرهای آن زیر زمین در می آورند و مورد استفاده خود قرار میدهند .

دیگر قلعه لومیه و نمیده که از دژهای دفاعی قدیم این سرزمین بوده هنوز آثاری از آن وجود دارد .

و احتمال میرود این آثار از بجا مانده ابنیه قرون اسلامی بیعد بوده و ارتباطی به قرون پیش از اسلام نداشته باشد زیرا مشخصات آن همین اندازه بیش نشان نمیدهد ممکن است شهرهائی که آجر آن از زیر خاک بیرون می آورند بعضی از آنها مربوط بشهرهای پیش از قرون اسلامی باشد .

یزد نو در سر زمین دشت میشان در سال ۱۳۴۲ خورشیدی تعداد زیادی ساختمان بوسیله دولت در صحرای دشت میشان ساختمان گردید و قریب به هزار نفر کشاورز و دهقان یزدی و مردم دیگر شهرهای دیگر از داخله ایران کوچانیده و دهستان تازه بنیاد یزد نو را ایجاد کردند در سرزمین دشت میشان که زمین های بایر در اختیار آنها قرار دادند که مشغول امور کشاورزی گردیدند در مدت سه سال توانستند از زمین های بایر تبدیل بکشت زار پر حاصل بوجود آورند و از این راه در آمد پر حاصلی نصیب آنها گردید و سال بسال بر کشت و عوائد آنها افزوده میشود .

شرکت یزد نو در سرزمین دشت میشان فعالیت کشاورزی خوبی را آغاز کرده

که به پیروی از نیت پادشاه وقت محمد رضا شاه آریا مهر قانون اصلاحات ارضی در ۱۸۶ ده قریه بین ۱۶۹۸۵ نفر کشاورزان سرزمین دشت میشان تقسیم گردیده که بر اثر مالك شدن کشاورزان سرزمین دشت میشان تقسیم گردیده که بر اثر مالك شدن کشاورزان آن نواحی در حدود شصت و پنج هزار هکتار زمین بزرگشت گندم و جو صیفی قرار گرفت و بعلاوه نیز کشت زار موسومی در جریان سال هم عوائد دارند.

در نواحی دشت میشان چند سالی است که سپاه دانش و سپاه عمران و آبادی مسکن و سپاه بهداشت وجود دارند و بکارهای محوله خود انجام وظیفه مینمایند که در دهات سطح معلومات ابتدائی در جریان قرار گرفته است و از این راه توانسته به با سواد کردن مردم ده نشین بر دارند و يك عمل و ابتکاری بود که بوسیله شاهنشاه ایران بدنیا معرفی گردیده است و در این نواحی آسیاب های دستی نمد مالی چوقه بافی عبا دوزی و دیگر پوشاک های محلی معمولی در آنجا ابزار کار دستی آنها است.

در خوزستان تقویت کشاورزی در گوشه ای شروع گردید از وحله اول

چون سرزمین دشت میشان بهتر از دیگر زمین های خوزستان تشخیص داده شده که برای امور کشاورزی مستعد میباشد بدین جهت در وحله اول توسعه امور کشاورزی در این سرزمین صورت عمل بخود گرفت و از این حیث وسائل نیاز در اختیار کشاورزان و دهقانان دولت قرار داد که آنها بنوبه خود بکار عمل نمایند و از در آمد حاصل خود بیشتر بهره مند بشوند و از این راه بیشتر به اقتصادیات و منابع تولیدی کشور اضافه گردد.

تشکیل یزدنو به منظور آشنا کردن کشاورزان دشت میشان بیشتر به امور کشاورزی نوین امروزه و پشتکار آنها برای تهیه حاصل کشت زار خود را بتوانند از

سرزمین های پهناور مستعدی را زیر کشت آورند و از آن نعمت های خداداده نهفته سرزمین خود بهره برداری کنند.

به همین منظور تقسیم اراضی در تمام کشور ایران عملی گردیده که کشاورزان بی زمین دارای زمین بنام خود بشوند و بکار خود دل بستگی داشته باشند این بود که برای تقویت آنها در هر شهری بانک کشاورزی باز و بتمام کشاورزان وام جهت کشت دادند که به اقساط طویل المدت پس گرفته میشود و از این راه کمک شایان توجهی بطبقه دهقان و کشاورز تاکنون شده و محصولات بیشتری عاید کشور گردیده که در خور تحسین و توصیف میباشد.

زیرا دهقان یا کشاورزی که دیروز اسیر قهر مالك بود و امروز خود خورده مالك و صاحب زمین و محلی شده و از این حیث جا دارد که دلبستگی بیشتری به آب و خاک و وطن خود داشته باشند و هنگام روز مبادا از این مرز و بوم قلباً دفاع کنند و سد بزرگی در برابر دشمن تشکیل دهند.

لشکر مکرم (عسکر مکرم) نام یکی از فرماندهان سپاه اسلام برده که سپاهی مجهز بساز و برگ روزاز طریق شهر عماره بسرزمین دشت میشان حمله ور گردیده پس از جنگ سختی و دادن تلفات زیاد در کناره نهر تیری بقصد ادامه پیش روی بطرف داخله دستور میدهد و شاعر قرن اول اسلام جریر معروف همراه آن لشکر بوده که از دادن تلفات فراوان دل دردناکی داشته او قصیده ای در دیوان خود دارد چنین میگوید:

سیرو بنی العم فا الاهواز منزلکم و نهر الجور فما يعرفکم العرب
یعنی پیش بروید بسوی شهر اهواز ای بنی اعمام (عمو زاده ها) زیرا آنجا منزل شما است (اذان شما است) گویانکه مردم اینجا از شما تمکین نکردند و از ستیزه برخاسته اند بجنگ شما اینجا است که و باید گفت مردم کناره این نهر الجور

خطاب کرد زیرا با شما برخواستند بجنگ و دشمنی مردم سواحل این نهر عرب را نمی شناسند از مردم این سرزمین و نهر الجور .

فما يعرفكم العرب . نهر تیری را برای لشکر مکرم نهر جو رستم خوانده البته نهر تیری همین نهر هاشم فعلی است که عشیره آل کثیر در آن سکنی دارند و شهرهایی که در این حمله مردمش با جنگ مواجه شدند .

در این نواحی نهر تیری شهرهایی بوده پیش از اسلام بشرح ذیل وجود داشته اند مانند باذین آتشگاه زالمایاد و شهر تیرین .

این شهرها همه دارای نواحی و کشتزارهای پربرکت بوده اند که کمتر نظیر دارند نسبت بآن زمان و این سرزمین ها از نواحی و حومه و توابع شهر بزرگ و معروف شوش بوده که مورد حمله اول قشون اسلام قرار گرفته اند .

مساحت و وضع جغرافیائی سرزمین دشت میشان

از شمال تا جنوب دویست کیلومتر و پهنای آن از مشرق به مغرب یکصد و بیست کیلومتر است

ارتفاعات رشته ارتفاعات در این سرزمین وجود دارد از نوع کوههای شنزار و رسوبی بنام مشداخ الله اکبر که گسیره گمرک بخاریه ابو غدیر که ارتفاع هریک از اینها از ۵۰ تا ۱۳۰ متر است و نیز دامنه قسمتی از اینها در قسمت شمال شرقی موسیان قرار دارد بخاک عراق متصل و داخل آن سرزمین می شود .

حدود دشت میشان بلوک دشت میشان از شمال به ده لران و از مشرق و جنوب شهرستان اهواز و از مغرب بمرز ایران و عراق که مساحت آن تقریباً ده هزار کیلومتر است .

هوای آن از گرمسیرات میباشد و سرزمین آن در جلگه رسوبی^۱ که رودخانه کرخه از کنار آن میگذرد و آب مزروعی آن منطقه از رودخانه کرخه و مشتقات آن میباشد و در بعضی جاها از چشمه و چاه استفاده میکنند و رودخانه کرخه بسبب اینکه در ایام بارندگی زمستان رسوبات فراوانی بر جای می گذارد این سرزمین را بصورت منطقه ای مستعد و حاصلخیز در آورده است .

و آب این رود کرخه پس از طی نمودن سرزمین دشت میشان بهورالهیوزه می ریزد آنگاه وارد دجله می گردد :

محصولات آن بیشتر غلات و حبوبات و برنج و خرما و تربیت حیوانات اهلی و پرورش طیور و دیگر امور دام داری و دام پروری میباشد .

نمونه ای از چراگاه گوسفندان در صحرای خوزستان

۱ - رسوب گل ولای می باشد بر اثر شدت آب های بارندگی زمستان در حاشیه و سواحل رودخانه طغیان و گل ولای بر جای میگذارد.

این سرزمین دشت میشان را نشان میدهد در علفزار آن يك گله گوسفند در حال چرا و چوپان در کنار آنها ایستاده است .

ناگفته نماند چمنزار و مراتع فراوان در صحرای دشت میشان دیده می شود و سرزمین چراگاه زیاد دارد بهمین جهت برای دام داری و دام پروری مستعد است و این نواحی از همه گونه حیوانات اهلی برخوردار و دارای نعمت فراوان میباشد . بموجب سرشماری سال ۱۳۴۵ خورشیدی جمعیت دشت میشان تعیین شده .

سوسنگرد - ۲۸۶۲۱ نفر - بستان ۲۹۳۵۵ نفر .

هویزه - ۲۱۵۴۷ نفر می باشد .

دهدشت و سوابق تاریخی آن

ولایت شاپور که کوچکترین ولایت استان فارس است و مرکز آن شهر شاپور کرسی آن میباشد توابع و حومه ای دارد مانند نویند جان و کازرون بزرگتر میباشد و به ولایت شاپور منسوب است و این ولایت همانستکه جامه های شاپوری آن معروف و بهمه جهان صادر میگرددیده است .

از نواحی این ولایت شاپور است و دیگر جنجان که روستای آن کازرون می باشد و شهر زامجان و خوبذان و نویندجان و مورستان است که منبری دارد و آن را روستائی و ناحیه ای دارد فراخ نعمت و پر جمعیت وسیع و پهناور است .

اصطخری صفحه ۱۱۲ در مسالك الممالك .

شهر شاپور در سرزمین فارس میباشد و از توابع آن کازرون جنجال با سال جفته دزبر جروح خشت ۱ کمارج هفدیجان تیر مردان خویخان درخیده مامغان گنبد ملتان انبوران نویندگان الوران آسک فرطامس و شکره بوده است .

۱ - نقل از صورة الارض ابن حوقل صفحه ۳۴ و ۳۸ تألیف سال ۳۴۰ هجری

شهر شاپور امروز دهدشت می گویند و اسامی دهات و قصبات قدیم آن از فارسی تغییر نام چندین بار داده شده و برخی بهمان اسم پاتی میباشد مانند کازرون و خشت و کمارج است .

ولایت شاپور منبری دارد و از نواحی ولایت شاپور ولایت ازم که معروف به زم الحسین ابن صالح است .

اسکندر بيك در تاریخ عالم آرای عباسی صفحه ۱۹۹ میگوید .

دهدشت حاکم نشین نواحی کوه کیلویه بشمار است و چنانکه معلوم گردیده روزگاری این ولایت شهر بزرگ و معتبر بوده زیرا افشاریه که در قدیم در این قسمت بوده اند در این سرزمین و شهر دهدشت نشین داشته اند که این وقیله و فرمانروائی عشیره ای در این شهر داشته اند زیرا مرکز این سرزمین دهدشت بوده .

و پس از پراکنده شدن ایل افشاریه در خوزستان این شهر هم از اهمیت افتاده و باقیمانده آنها ازگزند (لرها) و نا امنی ها که ایجاد شده بود متفرق شدند و لرها در آن سرزمین بکنفر معروف به قلندری پیدا کردند و آنرا بنام اسمعیل میرزای صفوی می گفته اند که ابتدا در کوه کیلویه ظهور کرد و لرها دستگاه پادشاهی برای او چیدند و او هم نخستین کارش تصرف دهدشت بود که مرکز این نواحی شمرده میشده و پس از او هم شهر دهدشت ویران گردید پس آن شهر ارگان (ارجان) مرکز کوه کیلویه گردید و پس از چند سال شهر ارگان توسعه و پیشرفت شایانی نصیب شد و شهر ارجان بعثت دور بودن از آب و کشتزار موقعیت خود را بشهر بهبهان انتقال داده است که امروزه مرکز کوه کیلویه شده .

فارسنامه ناصری صفحه ۲۷۴ جلد دوم میگوید :

دهدشت از بلاد شاپور است که در میانه شهر بهبهان و کازرون است که درازی آن از نواحی دزک تا سرسور در حدود سه فرسنگ و پهنای آن از زادگان تا قریه

(بواد) دو فرسنگ است .

هوای این ناحیه مانند شهر داراب و کازرون میباشد و در آن سرزمین درخت خرما و میوه های گوناگون وجود دارد و بیش جاهای دیگر درخت کنار فراوان دارد و مردم آن سرزمین بیشتر بکشت دیم سرگرم و دیگر میوه های موسمی فصلی درآمد و عایدات عمده آنها میباشد .

در فارسنامه ناصری می گوید : دهدشت مقدار هشت فرسنگ در جنوب شرقی شهر بهبهان جا دارد و جمعیت آن نزدیک بدو هزار خانوار میباشد .
نوع ساختمانی آن از گچ و سنگ و ملاطه آن ساروج بوده و آب آشامیدنی آنها از چاه و قنات و چشمه آب شیرین دارد در این شهر کوچک مسجد و حمام کاروانسرا و بازاری بزرگ جهت خرید و معاملات ولایت و حومه دارد و قریه به سه هزار خانوار جمعیت آن میباشد .

دهدشت کنونی

دهدشت کنونی در شمال شرقی شهر بهبهان جا دارد و در حدود بیست و دو هزار نفر جمعیت آن میباشد و دارای بخشداری و شهرداری و ژاندارمری بهداشت و بهداری درمانگاه دارائی اصلاحات ارضی يك دبیرستان ۶ دبستان ابتدائی ۶ کلاس دخترانه و پسرانه و دارای ۲ مسجد و ۳ حسینیه و ۲ حمام سه کاروانسرای مجهز دارد .
آب آنها از چشمه و قنات و چاه میباشد و مردم آن لهجه مخصوص به محل خود سخن میگویند که از مشتقات زبان فارسی قدیم است .
در این ولایت اخیراً سپاه دانش سپاه عمران سپاه بهداشت آمده اند که بر اصلاحات بیشتر آن سامان افزوده گردیده است .
دهدشت در سال ۱۲۸۵ هجری دارای پانصد خانوار جمعیت بوده و چون

موقعیت بازرگانی پیدا کرد چون بین راه آستان فارس و دریا قرار گرفته به توسعه و پیشرفت شایان توجهی رسید که جمعیت آن بسه هزار خانوار رسید و فعلاً دهدشت شهر کی کوچک که مقر بخشداری و در حال پیشرفت میباشد .

سرزمین فعلی دهدشت در حومه بسیار وسیع و حاصل خیز و کشتزارهای دیمی و پاروکاری آنها فراوان میباشد در این سرزمین بیشتر مردم آن بدامداری و دام پروری از امور درآمد ومرار معاش اغلبیت مردم نواحی و حومه آن است .

دهدشت در نزدیکی رودخانه ۱ خیر آباد و شعبه ای از آن رودخانه به این نواحی میرسد که قسمتی از مزارع آنها و آب آشامیدنی را تهیه مینمایند و هنوز آب آنها بطرز قدیم آبیاری میشود و مشروبات آنها نیز بهمان نحو اداره میشود و آب و برق آنها زیر نظر شهرداری است .

در این آبادی کارخانه یخسازی آسیاب آردی و آسك ۲ دستی خانگی نیز معمول در نواحی آن میباشد دیگر جوراب عبا ۳ كوردك ۴ و چوقه بافی از منسوجات محلی شهر و نواحی آن میباشد که بخريد البسه خارجی کمتر نیازمند هستند در حومه و شهر .

حومه و نواحی فعلی دهدشت آزرگان پشت پهن بوچارمه چاه بردی چنگلوا دزدك دشت خضر شهر دهدشت قدیم ناحیه راك روشن آباد سر پهن سر مور سنقر آباد لوادز میباشد .

- ۱ - خیر آباد قسمت علیای رود هندیان و رود جراحی میباشد پیش از اسلام بنام رودخانه زهره گفته میشده است .
- ۲ - عبا چوقه میباشد که بزبان عربی عبا گفته میشود .
- ۳ - آسك یکنوع آسیاب دستی محلی آسك گفته میشود .
- ۴ - كوردك پوشاکی میباشد از جنس نمد مالیده شده جهت جلوگیری از سرمای زمستان از کارهای دستی در محل است .

سوابق تاریخی شهر بهبهان

مسالك الممالك اصطخری در صفحه ۱۱۳ مؤلف سال ۳۴۰ هجری میگوید :

الرجان (ارگان) شهر بزرگ و دارای درخت زیتون زیاد میباشد و از آنجا

تا دریای خلیج فارس يك مرحله است شهری دارای سرزمین و نزدیک به دریا و کوهستان فراوانی گرد آن احاطه کرده است و هوای مطبوع دارد و دلپسند .

ابن حوقل در صورة الارض صفحه ۳۸ مؤلف سال ۳۴۰ میگوید :

ارجان شهر است بغایت خوش آب و هوا و با صفا و دارای آب های فراوان

و کشت درخت خرما تاك زیتون زیت گردو ترنج است و نیز میوه های سردسیری و گرمسیری زیاد دارد .

و از آنجا است ابوبکر ابن شاهویه که فقیه و حسابدان و مهندس است و مردم آنجا بسیار توانگراند و آبش خوش و گوارا نیست و در نزدیکی آن بسوی ناحیه نوبندجان شعب بوان قرار دارند که در نهایت آن زیبا و با صفا میباشد و شاعر عرب المتینبی درباره آن گفته است .

يقول شعب بوان حصانی

ابوكم آدم سن المعاصی و علمكم مفارقه الجنان

مرآت البلد آن ناصری میگوید :

بهبهان شهر نوینادی است که از آبادی آن تقریباً بیش از سیصد سال نمیگذرد

که بفاصله این مدت قلیل یکشهر کوهستانی پیشرفت زیادی کرده است که در ردیف شهرهای بزرگ ایران قرار گرفته است پیش از این در این سرزمین بفاصله مسافت يك فرسنگ بجای این شهر ولایت معروف ارجان بوده که (ارگان) در ایام ساسانیان میگفته اند آنرا از قرون اسلامی تاکنون آثار مسجدی در خرابه های شهر قدیمی ارجان

هنوز پا برجا مانده که میگویند حضرت امام رضا (ع) در این مسجد نماز خوانده است و شهر کنونی بهبهان در بهترین سرزمین فارس واقع شده و جزء بلوك كوه کیلویه میباشد .

در ابتدای آبادی این شهر و حله اول چند چادر نشین از شهر ارجان نقل مکان کردند برای نزدیک بودن به محل سرزمین کشتزار خود و در آنجا نیز جا گرفتند و بلفظ محلی بهون زدند (یعنی خیمه زدند) و پس از برداشت کشت بشهر ارجان برمی گشتند و تا مدت چندین کشاورزان چنین کاری انجام میدادند و پس از برداشت کشت خود بشهر برمی گشتند و چون تشخیص دادند نواحی شهر بهبهان بمراتب بهتر ارجان است از نظر کشتزار و دیگر موارد منجمله نزدیک بودن برودخانه جاری که عبور آنها از جلگه و سرزمین این شهر میگذرد یکی رود جراحی که در قدیم بنام طاب گفته میشود و دیگری بنام خیر آباد که در قدیم بنام شیرین نیز بوده است در قسمت جنوبی شهر ارجان میگذرد و هم اکنون شمال و جنوب شهر بهبهان دو رودخانه میگذرد .

دو رودخانه های هندیان و جراحی فعلی از رودخانه خیر آباد پس از گذشتن از دهستان جیزون مشتق میشود بدو رشته یکی بنام جراحی که بطرف شهر و نواحی رام هرمز و سرزمین جراحی جریان دارد تا اینکه میشود برودخانه شادگان .

دوم رودخانه هندیان است که در قدیم بنام زهره بوده پس از گذشتن از سرزمین های زیدان (زیدون) بر سرزمین و نواحی هندیان و پس از طی کردن مسافت های طول و دراز در کنار قریه طویشه بخلیج فارس ملحق میشود .

و مرآت البلدان میگوید :

بهبهان تقریباً ده هزار نفر جمعیت دارد و مسافت فاصله این شهر تا شیراز یکصد و پنجاه و سه مایل انگلیسی است و نزدیک تکاب محلی است که از آن مومیائی

حاصل میشود و فاصله این منبع يك فرسنگ تاشهر است و نیز میانه ارجان و رامهرمز قلعه‌ای وجود دارد که در کنارش يك دره مهیب بزرگی میباشد در قسمت مشرق واقع شده و در ایام جنگ بجای دژ از آن استفاده میشده .

و در حمله اسکندر مقدونی که چندین ماه گرفتاری با دادن تلفات زیاد نتوانست از آن بگذرد و آنرا قلعه سفید میگویند و در آنسرزمین معروف است و نیز امیر تیمور گرگانی در سال ۷۹۵ هجری برای تصرف شهر ارجان گرفتاری محاصره این قلعه شد که چند ماه اخیر بوده و سر انجام با دادن تلفات فراوان جانی و مالی داده تا موفق بتصرف شدند .

و فاصله قلعه سفید تا شیراز ۷۲ مایل راه و در مغرب شیراز قرار دارد و علت نام گذاشتن قلعه سفید چنین بوده چون قلعه بفاصله دور سفید بنظر میرسید بهمین جهت آنرا قلعه سفید نام گذاشته‌اند .

و قلعه سفید ارجان درست مانند قلعه سلاسل شوشتر میباشد که يك راه بیش ندارد و آنهم خطرناك و مهیب برای غیروارد است ،

قلعه سفید جایش در قله کوه و در بلندترین ارتفاع قرار دارد و از هر طرف راه آن پرتگاه میباشد بجز راه مخصوص بخودش امکان عبور میباشد که در میانه چشمه سارها میگردد و ناپیدا است که بچند رشته در فاصله مسافت راهها فقط یکراه است که بقلعه سفید میرسد و مابقی رشته راهها در امتداد چشمه های حوالی قلعه سفید کور میشود و منتهی به بیراهه میگردد .

و فاصله دامنه کوه تا آنجا مسافت ۳ مایل راه است .

در کنار این راه کافی است یکنفر تفنگچی بنشیند و يك لشکر پیاده را از پای ببندارد زیرا وضع دفاعی قلعه بسیار محکم از قدیم الایام تا کنون دژ دفاعی قلعه

سفید ضرب المثل روزگاران قدیم الایام و قرون اسلامی بوده و از مهمترین استحکامات دفاعی سرزمین خوزستان بشمار رفته است .

از مرآت البلدان ناصری

آثار تاریخی تنگ سروك بهبهان

تنگ سروك در فاصله یکصد و چهل کیلومتری شمال شرقی شهر بهبهان جا دارد که درخت‌های تنومند بزرگ و سروهای انبوهی گرد او را احاطه کرده است در تنگ چهار قطعه سنگ بسیار بزرگ وجود دارد که بروی آنها حجاریهایی دیده شده است و سنگ اول آن در انتهای جاده سنگ فرشی جا دارد بدرازی حدود یکهزار و پانصد متر قرار دارد :

در طرف دیگر نقش دو تن دیده میشود بر سنگ دیگری نقش بسته است و هاله ای بر گرد سر دارد و گویا نقش از فرشته گان دینی زیر دشت باشد و سنگ بر آن عکس نقش بزرگی از مرد تنومندی کشیده است که گریزی بر دست دارد و احتمال می رود شاپور باشد .

در قسمت‌های دیگر منظره تاجگذاری و دربان پادشاهی و دیگر نقشها دیده می شود .

رون مارون و سد نادر شاه

رودخانه مارون در کنار این شهر میگردد بوسیله سدهای محل سرزمین‌های آنرا آبیاری و حاصل خیز نموده است .

اخیراً دولت مشغول ساختمان سد بزرگی میباشد که از آب رودخانه منافع بیشتری نصیب کشاورزان آن سرزمین تا نواحی سرزمین شادگان تیز بهر مندی بشوند

شهرستان بهبهان کنونی

از شمال بدهدشت و مشرق به گچساران و جنوب بیندر دیلم و مغرب بیندر هندیان محدود میباشد.

شهر بهبهان در چند کیلومتری خرابه‌های شهر ارجان که از شهرهای بزرگ و معروف خوزستان میباشد بوده که در پیش سوابق تاریخی آن باختصار گفته شد
شهر ارجان که از مرکز کوره قباد از نواحی پنجگانه فارسی بجا آورده است و گفته در روزگار پادشاهان ساسانی پس از خرابی شهر ارجان سرزمین کشتزار مردم آن شهر در محل فعلی بهبهان بود که هم اکنون شهر است.

تیره‌های عشایر بویر احمدی حومه بهبهان

سرزمین بهبهان چند بار در قدیم جزء آستان فارس شده و مجدداً محلق آستان خوزستان گردیده و عشایر بویر احمدی کوه گیلویه جزء حومه این شهرستان میباشد که تیره‌های مختلفی از لر، کوه گیلویه و باوی و چهار پنجه دشمن زیادی و خسروی، افراسیابی در نواحی و حومه شهر میباشند.

تیره بویر احمدی که صورتی از آنها بدست نگارنده رسیده از این قرار میباشند بابا ملکی - باثولی، نامس احمدی، نامرادی، جلیلی، سرکوهک، خلیلی، برافتابی، اردشیری، اولاد میرزا علی، شیخ عمو، عباسی، گودرزی، نگین تاجی مشهدی و کلانتر بزرگ آنها از تیره اردشیری میباشد و هر تیره‌ای نیز برای خود کلانتری دارند و این جریان معمول تمام عشایر در خوزستان میباشد.

طایفه چرام، بگلری، بناری، بیرد خوری، تاموئی، حسام بهاء الدینی ویلگون، شیخ گلباد گشتاسب، کمانکش، شیخ شاهی اینها در حدود هفتصد

خانواده میباشند و هر يك از این تیره‌ها يك کلانتر دارند و کلانتر بزرگ از خانواده تیره چرام میباشد.

از تحقیقات مؤلف و تاریخ جغرافیائی امام شوشتری

ایل بهمئی، در چند ناحیه از سرزمین دوشمال شهر بهبهان جادارند که معروفیت خاصی بسبب جنگهای محلی پیدا کرده‌اند درازی ناحیه بهمئی از کوه غاران تاکوه انجیر ۱۵ فرسنگ است که مقدار نه فرسنگ آن در تصرف این ایل میباشد که بطور پراکنده جای گرفته‌اند در کوهستان محل سردسیر هم میباشد که خیلی چشمه سار شیرین را دارند طایفه بهمئی دی چند ناحیه از سرزمین دو دسته پراکنده بنام احمدی و محمدی شامل چندین تیره بنام‌های، بنازی، بیژنی، بوالعیاسی، جلیلی، رودتلخی، علاءالدینی، نریما عمله کلاه کج، کاماهی، محمدمیا در حدود سه هزار و پانصد خانوار میباشند و کلانتر بزرگ از تیره نریما میباشد.

آقاجری، این طایفه دوهزار و دو بیست خانوار به، تیره‌های، افشار، نبالکو، جامه بزرگی، ختائی، داوری، شعری، بیگدلی، تیلکو، قره باغی، کشتیل، از بیان میباشند، باوی، یک هزار و چهارصد خانواده در نواحی بامشت کوه مره جای دارند که بزبان عربی سخن میگویند که صدی پنجاه آن فاوسی آلوده است و در واقع لهجه محلی میباشد و پیش از اسلام تاکنون در نواحی شهر ارجان جا دارند و مهاجر از سوریه هستند در ایام پادشاهان ساسانی.

جاکی، این طایفه دو تیره بزرگ بنام، بنیجه، ولیراوی تقسیم شدند به این شرح که لیراوی دو تیره هستند لیراوی دشت ولیراوی کوهستانی میباشند.

دوم چهار تیره بزرگ میباشند، بهمئی، شیرعلی، طیبی، یوسفی، شهر وئی و بنیجه چهار تیره شده‌اند بنام بویر، احمدی در اون تل خسروی بلده شاپور دشمن زیادی، که در ناحیه شاپور و رون ساکن میباشند آنها هم دو قسمت شده‌اند بنام الیاسی و گشتاسبی و تیره‌های الیاسی عبارت از باوردی و دیناری از، بویری، لودیناری

شیر محمدی قلندری است و گشتاسبی. عبارت از دو تیره بنام میراحمدی و نیازی میباشد. طایفه نوئی. در سرزمین ناحیه دون و چند جای دیگر از سرزمین شاپور را جای گرفته اند که بیش از هزار و چهارصد خانوار میباشد و تیره های بزرگ آنها عبارت از پایی زنگنه. جلاله دره موری. دلاوری. زیلوئی. شیخ شیوارگان شیخ هابیل. محمود شاهی. مهوینی هستند.

طیبی یکصد بیست و پنج خانوار بچند تیره تقسیم شده اند بنام تاج طیب تاجین شاهی. تارضائی. عین علی. تا ماولی. تا مرادی. تا ویسی. چهار گاوی. غذاچه عالی طیب قنبری. کرائی. گیوه چرمی. ناصر طیب یوسفی این تیره ها پراکنده در کوه های کوه گیلویه جا دارند تقریباً هشتصد و پنجاه خانوار میباشد در اطراف اوسل. کلات کوف و نواحی دیگر اقامت دارند.

در سر زمین کوه گیلویه رودخانه خونسان و دیگر رودخانه ها هندیان و خیر آباد دشته های آنها در این سامان میگذرد که شاخه های متعددی از آنها تجیر نه و بر زمین های نواحی (لر) کوه گیلویه تقسیم و آبیاری میگردد بهمین جهت اغلب زمین های کنار رودخانه ها همیشه سرسبز و خرم میباشد.

آثار تاریخی شهر بهبهان

آثار تاریخی پیش از اسلام نقوش برجسته ای در محل تنگ سولک که بفاصله پنجاه پنج کیلو متری شهر است که میگویند از دوره اشکانیان مانده است. دیگر کتیبه های خط میخی که از دوره ساسان از قباد پدر انوشیرون مانده و در بین دوشهر آسک و ارجن شهر رامهرمز از ایام ساسانیان است و دو خیر آباد چهار طاقی وجود دارد که آنها نسبت میدهند که از ساختمانهای آن دوران است و دیگر مقام و مرقد حضرت امام زاده عبدالله و شاه فضل برادر حضرت امام رضا علیه السلام میباشد.

جمعیت شهر بهبهان و حومه طبق آمار دولتی سال ۱۳۴۵ خورشیدی در حدود به ۹۱۶۲۶ مشتمل بر ۱۶۷۳۲۳ خانوار جمعیت میباشد.

و شهر بهبهان و حومه نواحی آن دارای ۶۳ دبستان و شش دبیرستان یک آموزشگاه حرفه ای یک دانش سرا و یک کودکستان دارد.

و این شهر مانند دیگر شهرهای این استان دارای ادارات فرمانداری و شهرداری دادگستری آموزش و پرورش شهربانی ژاندارمری دارائی اداره خالجات پست و تلگراف و تلفن بهداری و بهداشت و دیگر ادارات نیز وجود دارند در این شهرستان.

مردم بهبهان متدین بدین اسلام و پیرو مذهب جعفری بزبان فارسی لهجه ای مخصوص بخودشان در شهر سخن میگویند و حومه نواحی شهر به لهجه لری که یک زبان مخصوص محلی سخن و تکلم میکنند که معمول زبان مردم کوه گیلویه یکی از عشایر فارسی زبان خوزستان میباشد فاصله شهر بهبهان تا خرابه های شهر تاریخی ارگان (ارجن) دوازده کیلومتر است و تا شهر اهواز که مرکز خوزستان میباشد ۲۱۲ کیلومتر مسافت راه دارد در این شهرستان آب لوله کشی از رودخانه مارون و دارای برق عمومی از سد محمد رضا شاه پهلوی است.

در نواحی حومه شهر بهبهان سپاه دانش بهداشت و سپاه عمران و آبادی و خانه های انصاف دایر گردیده است.

و نیز در حومه آن وسائل کار دستی از قبیل نساجی محلی چوقه بافی و بافت جورابهای پشمی و نخی و گلیم و نمد و کوردک جزء کارهای محلی آنها است. خرابه های شهر ارجن که پیش از اسلام بنام ارگان بوده از بناهای قباد پدر انوشیروان دادگر بوده که برای اسیران رومی ساخته و در دوازده کیلو متری شهر بهبهان است و در نواحی تیره های لر ممستی بویراحمدی اقامت دارند که در شجاعت معروف میباشد.

در بهبهان کارخانه یخسازی و کارخانه آردی و آسیاب های دستی در خانه های شهر و حومه هنوز معمول است .

این شهرستان دارای سرزمین کوهستانی وسیع و مردم آن علاقه مند بامور کشاورزی و تربیت حیوانات اهلی و گلهداری و نواحی عشایر آن بیش از دیگر سرزمین های خوزستان است و هنوز در حومه آن ملا مکتهی برای درس دادن قرآن و آداب آن معمول میباشد و کشت زار آنها از قبیل گندم جو آنها دیمی است دیگر کشت زار از قبیل حبوبات موسمی در فصول مختلف سال که بعمل می آید از یاریو و تلمبه در کناره رودخانه خیر آباد و جراحی و نهر ثمرهای منشعب از این دورودخانه حاصل آنها آبیاری میشوند و از خیرات و ثمره دست خود عوایدی دارند جهت امر ارمعاش . و دارای بازارهای متعدد انواع که اقسام احتیاجات در آن یافت و نیازمندی های عمومی را رفع مینماید و دارای ۶ مسجد و ۷ حسینیه و سازمانهای شیر و خورشید سرخ ایران و بک بیمارستان ۵ درمانگاه در شهر و حومه میباشد .

و اخیراً دارای سپاه دانش و سپاه بهداشت و سپاه عمران و آبادی در حومه و نواحی شهرستان بهبهان ایجاد و دارای چند خانه انصاف برای رسیدگی بدعاوی و اختلافات است در حومه آن دایر گردیده است در کوه گیلویه و نواحی آن سرزمین که بیشتر در کوه های اطراف شهر در فاصله های دور قرار دارند کمک بزرگی شده برای مردم دور از شهر که از نیازمندیها برخوردار شوند از نظر سواد و بهداشت این گونه مردم دور از شهر محروم بودند .

جنگ در نواحی خوزستان و خلیج فارس

عمر ابن خطاب خلیفه المسلمین که پس از گشودن عراق و شام چندی برای مدتی از فتوحات خارجی خود داری کرده و مشغول تصفیه امور داخلی کشورهای فتح شده و ترتیب اداره آنها شد .

میل داشته ابتدای تسلط و تصرف دولت جدید اسلامی را در حوزه قلمرو خود از سواحل بندر عدن و حضرموت تا مرزهای کشورهای ایران و آسیای صغیر استقرار و استحکام کامل داد و چنانکه شرط سیاسی و عقل سلیم در کشور داری و کشورستانی چنین است .

بدین ترتیب مردم فراری سکنه کشور عراق اجازه بازگشت و تصرف اراضی داد و اداره اوقاف و خالصه جات دولتی که مشتمل بر املاک دولتی ایران در جنگهای آن سامان و املاک شاهزادگان و اشراف و املاک جنگ کنندگان با مسلمین و اوقاف آتشکده ها دایر نموده به مسلمین عرب دستور داده شد که املاک نخرند در شهرهای مداین و حیره و ابله و دیری نگذشت که بجای شهر مداین شهر کوفه و بجای شهر حیره شهر واسط و بجای شهر ابله شهر بصره بناء و ساخته شدند .

اوضاع سرحد شمال شرقی دولت عرب چندی به این جای ماند و جزء برخی تاخت و تازها در کناره های خوزستان رخ میداده است .

در این اوقات مسلمانان عمده قوای خود را برای تسخیر ولایات باختری سوریه و فلسطین و مصر و نشانیدن فتنه هایی که در این نواحی بر علیه قوای اسلام برانگیخته میشد صرف نظم آنها میکردید . بخصوص در شمال سوریه .

و در مرزهای ایران و عراق قلعه های بزرگ و سنگرهای زیاد دایر کرده

بودند در شهرهای حلوان و ابله و نقاط دیگر در کرانه‌های و رشته تپه‌ها سرباز خانه‌هایی دائر کرده بودند.

و در جنوب عراق شهر بصره مرکز مهمی بود که والی آنجا در نواحی خلیج فارس و کرانه‌های رودخانه اروندرود را در دست داشت در آن قسمت که با ایرانیان در نواحی شهر اهواز و رامهرز بودند هم مرز.

يك واقعه غیر مترقبه که باعث بروز برخورد در مرزهای خوزستان گردید و آن علاء حاکم مجمع الجزایر بحرین از طرف خلیفه بغرور خود بدون اجازه و میل اراده خلیفه قشونی آراسته و با کشتیها از خلیج فارس گذشته و از مرزهای خوزستان وارد و عزیمت تصرف شهر استخر فارس را داشت او در ابتدا بدون مانع پیشرفت ولی همین که از ساحل دریا دور افتاد راه بازگشت آنرا ایرانیان گرفتند. و اردوی او از هر طرف محاصره گردید پس از جنگ سختی مغلوب و عقب نشینی کرد ولی راه بازگشت او بطرف کشتی‌ها بسته بودند و این جریان خبر به عمر رسید بسیار خشمگین گردید با شتاب تمام حکمی به عتبه داد که والی بصره بود و آنرا با ۱۲ هزار نفر جنگی عرب خود را با شتاب در هنگام محاصره رسانید و قشون علاء را از محاصره نجات داد و به بصره آورد.

و این جنگ ایرانیان را جرئت داده که شروع بتاخت و تاز در سرحدات نمودند و هر مرزانی والی اهواز که در جنگ قادسیه هم حضور داشت بسربازخانه‌های اعراب متوالی شبیخون میزد است.

سرانجام عتبه که والی بصره بود تصمیم بدفع او گرفت و برای این مقصود در سال هفدهم هجرت اردویی گرد آورد و از کوفه هم مدد خواست و اعراب صحرائین عشایری که در حوالی و نواحی شهر اهواز بودند بسوی خود جلب کرد و پس از آن تدارکات به هرمرزان حمله برده او را از اهواز بیرون کرده و بآن سوی رود کارون راند و در مصالحه‌ای که عقد شد اهواز جزء قلمرو قشون تازیان قرار گرفت.

ولی در سال ۱۸ هجری بواسطه نزاع سرحدی فرمانده سپاه خوزستان باز علم جنگ برافراشتند و این مرتبه بعد از جنگی شدید و طولانی در گرفت و نیز بشکست مواجه گردید و تازیان به پیشرفت خود ادامه دادند و بداخله ایران حمله ور نشدند چون خلیفه مانع شد و مجدداً صلح طی شرایط و قرار دادی بین هرمرزان و ابوموسی برقرار شد.

انتقال خلافت در بغداد

تغییر مرکز خلافت اسلامی از دمشق بکوفه بوسیله هاشمیه آنگاه به بغداد که در حوالی شهرتسفون (مداین) پایتخت قدیم ایران بود و افتادن ارکان حاکمیت بدست ایرانیان بیشتر سران حراسان و واقع شدن کامل خلافت تحت نفوذ ایرانی، سرنوشت اسلام را دگرگون داد.

و از طرف دیگر نفوذ ایران در تمدن و روح عربی و نظم و آداب رسوم مملکت. داری دمیده بود تساهل و پی روی بعلم و دوستی دانش و ادب رواج گرفت مانند ترجمه کتب خارجی بعربی و تغییر و ضبط وقایع یعنی تمدن تاریخ نویسی از روایات شفاهی گفتار افراد و اجتماع و تدوین آثار علوم و آداب و رسوم عصور گذشته و زمان خود سرگرم گردیدند از این موقعیت دانش و ادب در قرون اسلامی مرهون جدیت علمای بزرگ ایران در کسوت تازی و بزبان عربی علوم را ثبت و ضبط کرده اند میدانند. و باین جهت راه یافتن دانشمندان ایرانی در دستگاههای حکومت خلفای اسلام از اواخر قرن اول هجری تجلی خود را نشان داد که اکثریت قدرت کم و بیش بدست افتاد. نفوذ روح ایرانی بقدری سریع و ساری بود که در اندک زمانی به مجرای تمدن افتاد و قائلین دولت عربی خلافت اسلامی همه چیز کمالات و فنون ایران را بدست گرفت و پیروی نمودند.

سر این مطلب این است که یونانیان و رومیان ساکن سوریه کمترین اسلام را پذیرفتند و اغلب در دین مسیح باقی ماندند بدین جهت تجانس و همزیستی کمتری با مسلمین داشته و سرایت تمدن و آداب آنها در مردم اسلام غیر ممکن بوده لیکن ایرانیان و زیادی از دانشمندان مسلمان شدند دیگر جا داشته که در اواخر قرن اول هجری در تمام شئون و دوایر دولتی نفوذ اجتماعی یافته و در کسوت لوای دین مبین اسلام بکشور و استقلال از دست رفته خدمت کنند و ایران را از زیر تسلط تازیان آزاد نمایند این بود که رنجها کشیدند و فدائی ها دادند تا ایران پایمال چکمه های اجانب را نجات دادند و آن جز اینکه در دین و در آداب و رسوم و در اجتماعی حکومت اسلام داخل شدند که سرایت در شئون حکومت تازیان فوق العاده آسان گردید راه دیگر نبوده .

استقرار خلافت بنی عباس ابتدای ضعف و نفوذ تازیان در مقابل نفوذ ایرانیان گردید و از اینجا تقویت روح استقلال طلبی ملت ایران در گوشه و کنار استانیها دمیدن گرفت و بر حکام عرب در ایران می شوریدند .

اعراب مغلوبیت معنوی خود را از دست داده بودند در مقابل ایرانیان حس میکردند و دریافته بودند که در حقیقت فتح زاب جبران شکست قادسیه و جلولا و نپاوند بود بدین جهت در صدد نفوذ از دست رفته خود برآمدند و جنگ میان پسران هارون یعنی امین و مأمون که میتوان بمنزله جنگ دوم ایران و عرب دانست که سرانجام پیشرفت نفوذ ایران خاتمه یافت .

اقتباس از البدء و تاریخ - کبیر بن کثیر و فتوح البلدان بلاذری نقل گردیده است . (کامل شرح فوق را در تاریخ عشایر خوزستان است)

آثار تاریخی شهر رامهرمز

اصطخری مؤلف مسالك الممالك در سال ۲۶۵ هجری میگوید :
فاصله شهر رامهرمز تا اهواز میگوید سه منزل راه است (یعنی هجده فرسنگ)
و در قسمت مشرق اهواز قرار دارد .

✓ رامهرمز منسوب به نواده اردشیر بابکان بوده (این شهر در خوزستان از پیش اسلام تاکنون به همین نام باقی مانده یعنی بنام هرمز ابن اردشیر بابکان است نام شهر رامهرمز) .

در قرن چهارم هجری رامهرمز از حیث داشتن کشت کرم ابریشم بزرگترین محصول آن شهر بوده بوده که جزء صادرات بخارج حمل میگردد و در آثرمان شهرت و معروفیت خاصی داشته است .

در آن شهر مسجد باشکوه و بازارهایی آباد که از بناهای عضد الدوله دیلمی بیادگار مانده و از بناهای تاریخی آن شهر میباشد .
ابن حوقل در صورة الارض صفحه ۲۸ میگوید :

✓ رامهرمز جامه های ابریشمی میبافند و شهرهای دیگر جهان میفرستاده اند و عوائد سرشاری در آمد داشته اند .

و نیز میگوید که مانی نقاش در همین شهر کشته و بدار آویخته اند و بعضی گفته اند که او در زندان بهرام به مرگ طبیعی مرده و بهرام سرش را بریده و او را کشته نشان مردم داده برای تماشای مردم کشته و بدیدن سر بریده مانی نقاش میرفته اند و آنرا از نزدیک تماشا میکردند .

مانی مبتکر دین و مذهب بی دلیل و اعجازی بوده که پایه پیشرفت آن بر اساس اشتراك و نوعی از کمونیستی شناخته که بارزیم پادشاهی سازگاری نداشت و در خیلی

موارد تصادم عقیده فکری برخورد می‌شده و سبب نابودی خود مؤسس مذهب گردیده است.

مقدسی میگوید بازارهای آن شهر که شامل دکانهای بزاری^۱ و عطریات و حصیربافی بود و دارای چند دروازه با ارزش است که هنگام شب بسته می‌شده و دارای چند کتابخانه عمومی که در آن مردم اهل ذوق بمطالعه و تدریس می‌پرداخته اند و میگوید (ابن ۲ سوار) آن کتابخانه را در رامهرمز بنیاد کرده و نیز آب آشامیدنی مردم شهر و آبیاری کشتزار موسومی آنها از رودخانه جراحی که آن زمان بنام (طاب ۳) بوده استفاده میکرده اند.

حمدالله مستوفی میگوید نام شهر رامهرمز بمرور زمان به (رامز ۴) شده و تا زمان او هنوز نام رامهرمز هم معمول بوده و شهر بست آباد که کشت غلات و پنبه از عایدات فراوان آن شهر و کشت نیشکر نیز از محصولات آن می‌باشد و درشش فرسنگی جنوب خاوری رامهرمز سر راه ارجان در کنار رودخانه طاب که سرحد مرز ایالت فارس می‌باشد و آنرا حومه یا ولایت زطو نیز جات هم میگویند و طویف زط ۵ هندی بودند.

۱ - بزازی - پارچه فروشی .

۲ - ابن سوار . یکی از حکام اسلام است که در عهد خلفای بنی عباس حاکم شهر رامهرمز بوده و در آن شهر اقدام به ایجاد چند کتابخانه عمومی نموده است .

۳ - طاب - رودخانه فعلی جراحی می‌باشد که پیش از اسلام به رود زهره معروف بوده است .

۴ - رامز - کلمه عربی است مخفف رامهرمز .

۵ - ولایت زط و جات همین بلوک و نواحی هندیان می‌باشد که دامه آن به بلوک خلف آباد کشیده و پیش از اسلام گروهی از هندیها بنواحی بلوک خابران حمله ور گردیدند برای تصرف لشکر ایران عازم بیرون کردن آنها گردید و پس از جنگ سختی آنها شکست خوردند در این سرزمین بهمین مناسبت بنام هندیان نامگذاری شده است .

آثار تاریخی آثاری از قدیم رامهرمز وجود دارد بنام خرابه شهر قدیم رامهرمز است تل تالار قلعه دو دختر در شمال شرقی رامهرمز بنه سوخته قلعه شیخ و حصار آن دارای شش برج است و در کنار رودخانه قرار دارند می‌باشد .

رامهرمز کنونی

این شهرستان از جنوب به آغاجری و شهر بهبهان و هندیان و مغرب بشهرستان اهواز و شمال بسرزمین نفت سفید و هفت گل و مسجد سلیمان و از طرف جانکی بکوهستان متصل می‌باشد که آن قسمت پوشیده شده از انبوه جنگل و نواحی دیگر آن سرزمین جلگه و اراضی رسوبی تشکیل یافته :

و رودخانه جراحی از طرف مشرق رامهرمز می‌گذرد که قسمت عمده اراضی و سرزمین نواحی آنرا بوسیله شاخه‌های متعددی تجزیه که سرزمین‌های اطراف مسیر رود را آبیاری می‌سازد.

و رامهرمز جزء شهرهای گرمسیر شناخته شده و جمعیت آن طبق سرشماری ۱۳۴۵ - ۵۶۵۵۹ نفر است که تعداد ۹۱۳۹ خانوار شهر و حومه زندگی می‌نمایند .

رامهرمز و حومه آن ۴۱ دبستان و سه دبیرستان ۵ درمانگاه و یک بیمارستان ادارات فرمانداری شهرداری شهربانی دادگستری ژاندارمری و سایر مؤسسات دیگر نیز وجود دارد و اخیراً آب مشروب آنها لوله کشی شده و چند کارخانه یخساز دارد مقداری از خیابانهای شهر اسفالت شده و راه شوسه آن به اهواز و خرمشهر و آبادان نیز اسفالت شده است این شهر دارای برق و آب تصفیه و دیگر نیازمندیها می‌باشد از قبیل بازار و معاملات کسبی مانند دیگر شهرها معمول است در آن .

مردم آن بطرز قدیم هنوز زندگی و متدین بدین اسلام و پیرو مذهب جعفری و بزبان فارسی و لهجه مخصوص لری سخن می‌گویند و در نواحی آن دارای عشایری

میباشد - گلیم بافی . عبا بافی و پارچه های نساجی کار دستی هنوز معمول است رودخانه هائیکه در نواحی این شهرستان جریان دارند رودخانه جراحی که از جایزون بطرف رامهرمز سرازیر میگردد .

دوم رودخانه کوپال است که از کوه های هفتگل سرچشمه می گیرد آنگاه عبور میکند در قسمت شمال باختری شهر رامهرمز بطرف اهواز رهسپار میگردد که آب آن تلخ و شور میباشد .

سرم رودخانه ابوالعباس در جنوب باختری خاوری ناحیه رامهرمز که برودخانه مارون در بالای مشرق شادگان سرازیر میگردد .

مردم رامهرمز پیرو مذهب جعفری و بزبان فارسی سخن میگویند بالهجه مخصوص لری در نواحی سپاهیان دانش سپاه عمران و آبادی سپاه بهداشت و خانه انصاف در حومه آن افتتاح گردیده است .

دهات و حومه رامهرمز

احمدی آقابگی : امام صفی آرش البوتبار ام السعید بنه امیر بنه خدا کرم بنه حیدر بنه عباس چوسخیلات بنه تیمه باسری بنه شولیا بنه کاید اصلا بنه آقا محمد بنه بن رشید بساطین بنه سوخته بنی باسری حاضران بنه حاجی بنه علیخان بنه خلیفه بنه متیلا بنه علی رحم آقا بنه مهرباب بنه سیف خان برات حسن شاهی بایمان بوضحیر بنه کل محمد بنه سلمان بنه پاکی تل خاکستری توشمال تل زرینی جو آسیاب جوکنگک جایزون نو جایزون کهنه جولکی جعفر الصادق جوهر جمر اکش چم لیشان چهار پیران دیمه چنگاب اتابک جم هاشم خاک حوضه خدیجه خاک کشته دور گل دره مختارک ده پور : دره بید دیم شاول دو کوهک دو پیران دره دون رستم آباد زویدی سرای دمن سید جاسم شهر یاری شاه ابوالقاسم شور عرب

شیخ عبدالله سید غدیر علی آباد ظهیری صفدران هزار منی گذار بگم عبدالسید شیخ طعمه غرکانه و قیطاس است .

منطقه نفت خیز گچساران و تاریخچه آن

نقل از مجله ماهیانه صنعت نفت ایران.

فعالیت اکتشافی برای یافتن نفت در ناحیه گچساران اندکی پس از جنگ جهانی اول آغاز شد لیکن دوچاه آزمایشی که در آنجا حفر شد به نفت نرسید و در نتیجه کار حفاری آن تعطیل گردید .

در سالهای ۷ - ۱۳۰۶ حفر چاه در گچساران از سر گرفته شد .

این بار چاه شماره ۳ بسقف نفت گیر زیر زمینی و با فوران شدید نفت روبرو گردید . چهارمین چاه نیز بسرپوش گاز منبع زیر زمینی نفت برخورد . اما با آنکه بدین ترتیب وجود منابع نفت در گچساران مسلم شده بود اقدامی برای توسعه بعمل نیامد زیرا نفت گچساران از نوع سنگین بود که پالایشگاه آبادان قادر بتصفیه آن نبود و نیز درست در همان منبع نفت هفت گل کشف شد که پالایشگاه آبادان و سایر مراکز عملیات صنعت نفت نزدیکتر بود و بنابراین بهره برداری از آن بیشتر مقرون بصرفه و مورد توجه بود . بعلاوه بحران جهانی ۱۲ . ۱۳۰۸ در صنعت نفت نیز مؤثر واقع گردید و مانع انجام فعالیتهای بیشتری در گچساران شد .

در سال ۱۳۱۵ حفاری در منطقه گچساران با بکار بردن ابزارهای نوین و مته گردنده از سر گرفته شد . چاه شماره ۳ عمیق تر شد و به سرعت تولید کننده ۲۵/۰۰۰ بشکه نفت در روز درآمد طی ۴ سال پس از آن ۱۰ حلقه چاه دیگر به ژرفاهای

گوناگون حفر ورشته لوله‌ای ۳۰ سانتی از آن منطقه به آبادان کشیده شد تا نفت خام حاصل را بدانجا هدایت کند.

با اینحال گرچه وجود منابع سرشار نفت در گچساران مسلم شده بود از آن بهره برداری کامل بعمل نیامد و منطقه مزبور جز تأمین احتیاجات آینده نگهداری شد. نفت گچساران از نوع نفت سنگین ایران بوزن مخصوص ۰/۷۶۷ می باشد که با هر بشکه آن ۵۴۰ فوت مکعب گاز همراه است.

با توسعه صنایع جت در دنیا بازار تازه‌ای برای این نوع نفت پیدا گردید و در نتیجه برای صدور نفت مورد نیاز مشتریان جدید، لازم شد از جزیره خارک بعنوان صادراتی استفاده شود و بهمین منظور برنامه توسعه جزیره خارک در سال ۱۳۳۶ شروع گردید و بموازات آن برنامه وسیع دیگری جهت توسعه وسائل بهره برداری از منابع نفت گچساران تنظیم و بموقع اجراء گذارده شد.

اولین اقدام این بود که ظرفیت کارخانه بهره برداری شماره ۱ که تنها دستگاه بهره برداری آن منطقه بود از ۴۰/۰۰۰ بشکه در روز به ۱۵۵/۰۰۰ بشکه افزایش داده شود و دستگاههای جدیدی برای جذب گاز هیدوژن سولفور در آن کارخانه نصب گردید.

هم اکنون نفت چاههای شماره ۷ - ۱۳ - ۳۳ - ۳۶ - ۳۷ - ۴۱ - ۴۳ - ۴۷ در دستگاه بهره برداری شماره ۱ در ناحیه سقلاطون از گاز تفکیک شده و میزان نفت حاصل در حدود ۲۰۰ هزار بشکه در روز می باشد.

در جستجوی مناطق جدید

افزایش روز افزون تقاضا ایجاب مینمود که مطالعات عمیقی برای پیدا کردن میادین نفتی جدید بعمل آید و منطقه «پینک» جهت دستیابی به منابع نفت مورد نظر بود. مقدار نفتی که در این منطقه پس از تحمل مخارج سنگین کشف شد ارزش تجارتي

نداشت (در حال حاضر روزانه ۵۰ هزار بشکه نفت در دستگاه شماره یک پینک از گاز جدا میشود) عملیات حفاری در منطقه دگل خاری ادامه یافت و در آنجا نیز نتیجه مطلوب حاصل نگردید.

نوع نفتی که در منطقه «بوشکان» کشف گردید فوق العاده مرغوب بود ولی از نظر تجارتي مقدار بهره دهی آن چاه کافی بنظر نمی رسید. در منطقه ای نزدیک شیراز بنام «کوه سبزه پوشان» عملیات حفاری ادامه یافت ولی در آنجا نیز موفقیتی حاصل نگردید.

دسترسی بمنابع عظیم نفت بی بی حکیمه که در جنوب گچساران واقع شده در فروردین ماه سال ۱۳۴۰ میسر گردید و تاکنون ۳۵ حلقه چاه در این منطقه حفر گردیده که از این رقم ۱۳ حلقه آن در عداد چاههای نفتی محسوب میشوند.

توسعه منطقه گچساران

منابع نفت گچساران که تا حدودی شناخته شده بود بصورت میدان نفتی محدود و تنها از چاههای شماره ۳ - ۷ - ۸ و ۱۳ از آن بهره وری میگردید و در نتیجه حفاریهای مجدد بین سالهای ۱۳۳۶ و ۱۳۴۰ لزوم ساختن کارخانه بهره برداری جدید را در منطقه دشت بلوط ایجاب مینمود دستگاه بهره برداری شماره ۲ فعلی که مجهز به آخرین و-ا ئل مدرن و اتوماتیک بظرفیت ۲۲۰/۰۰۰ بشکه در روز می باشد در مرداد ماه ۱۳۳۹ آماده بهره برداری گردید.

در حال حاضر نفت چاههای شماره ۶ - ۸ - ۹ - ۱۴ - ۱۹ - ۲۲ - ۲۴ و ۲۸ در این دستگاه وارد و گاز آن جدا میشود.

با ادامه حفاری قسمت جدیدی از منابع نفتی گچساران که آثرمان شناخته نشده بوده در منطقه معروف بدلیشتر کشف و با حفر چاههای شماره ۳۲ - ۳۴ - ۳۵.

۳۹ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۸ - ۴۹ و ۵۰ در این قسمت وجود ذخائر بیشتری درمیدان نفتی گچساران مسلم گردید .

برای استفاده از محصول چاههای مذکور کارخانه بهره برداری شماره ۳ در سال ۱۳۴۱ بظرفیت ۲۲۰/۰۰۰ بشکه در روز در ناحیه لیشر ساخته و بهره برداری از آن در بهمن ماه ۱۳۴۲ آغاز گردید .

محصول روزانه این دستگاه در حال حاضر ۴۶۰ بشکه در روز میباشد در بین چاههای موجود در گچساران چاه شماره ۱/۳۵ میتوان از لحاظ بهره برداری بزرگ - ترین چاه دنیا دانست - محصول این چاه در حدود ۸۰/۰۰۰ بشکه در روز میباشد که با تغییرات مختصری استخراج بیشتری از آن میسر است .

از مجموع ۵۰ حلقه چاه حفر شده در منطقه گچساران ۲۶ چاه قابلیت بهره دهی دارد که نفت آن به کارخانه شماره یک - دو سه جریان یافته و روزانه ۸۸۰/۰۰۰ بشکه نفت بیندر صادراتی خارك ارسال میشود .

کارخانه تصفیه گاز گچساران

کارخانه تصفیه گاز گچساران در بهمن ماه ۱۳۴۱ تکمیل و آماده بهره برداری گردید . گنجایش کارخانه مزبور ۲۰ میلیون فوت مکعب است .

در بدو امر چون مصرف آن فقط برای کارخانه سیمان و کارخانه قند بود بود مقدار ناچیزی گاز تصفیه میگردد ولی در حال حاضر که برای کارخانه کود شیمیائی و بیمارستان نمازی و دانشگاه پهلوی و کارخانه قند کوآرا از آن استفاده میشود و در حدود ۱۵ هزار فوت مکعب در روز گاز تصفیه و بشیراز فرستاده میشود .

ج - شرکت نفت ایران و ایتالیا (سیرپ)			تولید - نفتخام	۱۰۹۱۸۰۹	۷۴۶۷۲۱	۴۸۲+
گاز - به هزار پای مکعب				۱۰۷۸۹۸۸	-	-
صادرات - نفتخام				۹۲۸۷۵۰	۶۰۸۷۴۵۴	۵۲۶÷
د - شرکت نفت ایران پان آمریکن (ایپاک)			تولید - نفتخام	۳۱۵۸۷۵۹۹	۳۰۶۶۷۵۷۴	۳۰+
گاز - به هزار پای مکعب				۳۱۲۱۰۰۰	-	-
صادرات - نفتخام				۳۳۲۱۷۸۳	۲۸۴۱۰۰۳۶	۱۶۹+
ه - شرکت نفت لاوان (لاپکو)			تولید - نفتخام	۵۲۲۵۰۹۲	۶۰۸۸۷۵۵۴	۱۴۲-
گاز - به هزار پای مکعب				۱۹۱۰۳۰۱	-	-
صادرات - نفتخام				۴۴۲۹۲۰۷	۴۵۴۵۷۴۹۴	۲۶-
و - شرکت نفت بین المللی دریائی ایران (ایمینو کو)			تولید - نفتخام	۱۰۹۶۷۴۱۶	-	-
گاز - به هزار پای مکعب				۸۲۲۷۱۵۱	-	-
صادرات - نفتخام				۱۰۱۷۳۶۲۱	-	-

تولید نفت خام ایران در ماه مه ۱۹۷۰ با مقایسه با ماه مه ۱۹۶۹ افزایشی بمیزان ۲۳/۱ درصد داشته است کل صادرات نفت خام کشور نیز در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته افزایشی معادل ۲۹/۷ درصد را نشان میدهد .

تلمبه خانه گوره

تلمبه خانه گوره در سال ۱۳۴۶ همگام با توسعه فعالیت‌های مناطق نفت خیز آغاچاری و گچساران و افزایش میزان استخراج نفت در مناطق مزبور بوجود آمده است.

تلمبه خانه گوره در دشتی مسطح در مجاورت دهکده‌ای به همین نام در محوطه‌ای بفاصله ۸۰ کیلومتر از دستگاه بهره برداری شماره ۲ گچساران (دشت بلوط) و ۸۰ کیلومتری جزیره بارگیری خارک با ارتفاع ۱۱۰ پا از سطح دریا احداث گردیده است. این تلمبه خانه بدو آ شامل شش تلمبه بوده که سه دستگاه آن برای تلمبه کردن نفت سنگین گچساران و بی‌بی حکیمه بخارک و سه دستگاه دیگر به منظور تقویت فشار نفت سبک ناحیه آغاچاری بکار افتاده است.

با تأسیس تلمبه خانه گوره توسط واحدهای نفتی و از یاد میزان نفت خیز و نیز کشیدن رشته دوم خط لوله ۴۲ اینچی از آغاچاری بگوره و گناوه و ادامه آن بخارک و افزودن دو تلمبه دیگر در سال ۱۳۴۸ حد اکثر تولید نفت سنگین از ۹۲۰/۰۰۰ بشکه به ۱/۴۵۰/۰۰۰ بشکه در روز و همچنین تولید نفت سبک حوزه آغاچاری از یک میلیون بشکه به دو میلیون بشکه در روز رسید. با تمام پروژه گوره که در حال حاضر ۹۵ درصد آن انجام گرفته است ظرفیت تلمبه های جدید نفت سنگین بمیزان دو میلیون بشکه افزایش خواهد یافت.

کنترل

تلمبه خانه گوره دارای دو اطاق فرمان است که یکی از آنها در جوار تلمبه خانه ساخته شده و نمودار همه گونه اطلاعات از کارکرد ۸ دستگاه تلمبه و توربین که از عظیمترین دستگاههای دنیا میباشد. دیگری اطاق فرمان است که متصل به کارخانه بهره برداری شماره ۲ گچساران بوده و مجهز به دستگاههای جدید مخابراتی

میباشد. کلیه فرمانها و دریافت اطلاعات لازم از نحوه کارکرد دستگاهها در هر يك از اطاقهای فرمان از فاصله دور انجام میگردد. این فرمانها و اطلاعات شامل بکار انداختن و متوقف نمودن دستگاهها - نسبت به درجه حرارت و فشار و سرعت توربینها و تلمبه و کم زیاد کردن میزان نفت و اطلاع از بروز حوادث غیر مترقبه میباشد.

تولید برق

برق مصرفی تلمبه خانه و احتیاجات کارکنان توسط یک دستگاه مولد برق که وسیله يك توربین حرارتی بقدرت ۱۵۰۰ اسب بخار بدوران درمی آید تأمین میگردد. یک دستگاه یدکی که توسط موتور دیزل بکار میافتند نیز در این محل نصب شده است.

تسهیلات رفاهی و فعالیت‌های اجتماعی

طی يك بررسی اجمالی معلوم خواهد گردید یکی از مسائل که امور غیر صنعتی در حوزه قرارداد بآن توجه مخصوصی دارد فراهم نمودن هر چه بیشتر وسائل سرگرمی و تفریح و رفاه کارکنان صنعت نفت و خانواده آنان میباشد.

در منطقه گچساران يك باشگاه کارمندی و يك باشگاه کارمندی و يك باشگاه کارگری با ۴۰۰ عضو همچنین يك باشگاه خصوصی (مخصوص بازیکنان گلف) با ۶۰ عضو دایر گردیده است. در این باشگاهها انواع و اقسام وسائل تفریح و سرگرمی از قبیل میز بیلیارد، وسائل شطرنج، تخته نرد، میز پینگ پنگ، بار و بوفه و رستوران و اسباب و لوازم ورزشی موجود میباشد. در هر هفته يك شب در هر يك از باشگاهها بازی تفریحی تومبولا برقرار میباشد و با جوایز مخصوصی که از طرف باشگاه تعیین شده به برندگان این بازی اهداء میگردد. سه میدان فوتبال، دو زمین والیبال و ۲ زمین تنیس و دو استخر شنا موقعیت مناسبی را برای کارکنان علاقمند ب ورزش تأمین نموده است.

دامداری نمونه در گچساران

در اسفند ماه گذشته از طرف سازمان برنامه، دامداری نمونه‌ای در دهکده‌ای بنام «چورم» واقع در ۶۰ کیلومتری گچساران بمنظور اصلاح نژاد دام تأسیس گردیده است. این دامداری دارای زمینی به مساحت ۳۸ جریب می‌باشد که ۱۴ جریب آن زیر کشت یونجه، ۶ جریب زیر کشت ذرت و ۳ جریب آن زیر کشت چمن سودانی است. محصول یونجه و چمن سودانی این دامداری جهت مصرف تغذیه دامها در فصل زمستان خشک و فشرده می‌شود و ذرات بدست آمده جهت تهیه علوفه آسیاب شده و انبار می‌گردد.

علت تأسیس این دامداری نمونه در دهکده «چورم»، متمرکز بودن دامداریهای ناحیه کهگیلویه و بویر احمد در نزدیکی این منطقه است. ایجاد دامداری نمونه مزبور با گاوهای از نژاد هولستین موقعیتی است مناسب برای اصلاح نژاد و همچنین آموختن متدهای صحیح دامداری به دامداران بومی آن ناحیه. فعالیت دامداری مزبور تا کنون جهت نیل به هدف موفقیت آمیز بوده است بطوریکه دامداران به پروژه اصلاح نژاد علاقمند شده و تاکنون تعداد زیادی از آنان جهت راهنمایی به مرکز دامداری نمونه مراجعه نموده‌اند.

در حال حاضر گاوهای که در این دامداری نگهداری میشوند از هر کدام روزانه بطور متوسط مقدار ۱۸ کیلو شیر دوشیده می‌شود. مقدار محصول شیر هر گاو در سال نزدیک به ۶۰۰۰ کیلو است و انتظار می‌رود که این رقم در آینده افزایش یابد.

دامداری مزبور دارای تجهیزاتی از قبیل ماشین‌های شیردوش اتوماتیک، اطافهائی مخصوص وضع حمل، سردخانه‌های جهت نگهداری فرآورده‌ها می‌باشد. (اکثر لبنیات مورد نیاز منطقه گچساران از این دامداری تأمین می‌گردد.)

تعداد ۶۰ نفر کارگر که از اهالی دهکده‌های اطراف می‌باشند در دامداری نمونه

وجود یک سینما کارمندی و یک سینما کارگری در گچساران به کارکنان فرصت می‌دهد که هر هفته از تماشای چند فیلم خوب بهره‌مند گردند. در سینمای کارمندی در هفته یک فیلم بزبان انگلیسی و ۲ فیلم دیگر بزبان فارسی وانگیسی نشان داده می‌شود. ورودیه این برنامه برای کارمندان ۲۰ ریال و برای فرزندان آنان ۱۵ ریال در نظر گرفته شده است.

در سینمای کارگری هر هفته دو فیلم در چهار شب فقط بزبان فارسی نشان داده می‌شود و ورودیه آن ۳ ریال تعیین گردیده است.

برنامه‌های هنری از قبیل کنسرت نمایش و غیره نیز هر چند یکبار وسیله گروه‌های اعزامی از تهران در این منطقه اجراء می‌گردد.

تدارکات

گچساران بمناسبت موقعیت جغرافیائی خاص خود که از یکطرف در منطقه عشایری کهگیلویه بویر احمد واقع و از طرف دیگر با شیراز فاصله چندانی ندارد و در سر راه شیراز-خوزستان قرار دارد از نعمت وجود لبنیات و میوه‌های مختلف و سبزیجات و مواد غذایی دیگر در تمام فصول سال بطور وفور بهره‌مند می‌باشند. بعلاوه فروشگاه خواربار کارمندان با انضمام ۳ فروشگاه دیگر وابسته به سازمان تعاون صنعت نفت کلیه مایحتاج کارکنان نفت در منطقه گچساران را تأمین مینماید.

مواد خوراکی از قبیل گوشت و غیره در ۳ دستگاه سردخانه با ظرفیت ۶ تن انبار و بتدریج بین فروشگاهها توزیع می‌گردد. دو کارخانه با ظرفیت ۵ تن در روز یخ مورد نیاز منطقه را تولید نموده و با وسایل معین همه روزه بین کارکنان توزیع می‌گردد. یک مهمانسرا با ظرفیت پذیرش ۴۴ نفر و یک مهمانخانه با ظرفیت پذیرش ۱۲ نفر از کارمندان مأمور به منطقه گچساران و همچنین بازدیدکنندگان و میهمانان صنعت نفت پذیرائی مینماید.

مزبور مشغول کار هستند. این کارگران درحین کار با فنون مدرن دامداری آشنا میشوند.

موقعیت شهری گچساران

گچساران که در ۲۴۰ کیلومتری آبادان ۳۰۰ کیلومتری شیراز واقع شده یکی از بخشهای تابعه فرمانداری کل کهگیلویه و بویراحمد میباشد و هوای آن نسبت به دیگر مناطق نفت خیز مطبوع تر و ملایم تر است. حداکثر درجه حرارت در تابستان ۴۷ درجه و حداقل آن در زمستان ۴- سانتیگراد میرسد. ارتفاع این منطقه از سطح دریا ۲۳۲۸ پا و مساحت آن ۷۰۰ کیلومتر مربع میباشد.

جمعیت گچساران ۱۵۰۰۰ نفر است که از این تعداد ۴۰۰۰ نفر کارکنان صنعت نفت و خانواده‌های آنان را شامل میشود و بقیه سکنه از طریق کسب آزاد و یاکشاورزی و دامپروری ارتزاق مینمایند.

در آغاز فعالیتهای نفت در این منطقه بر حسب ضرورت چندین باب مغازه جهت تأمین نیازمندیهای کارکنان در این منطقه وسیله شرکت ساخته و در اختیار مردم گذارده شد که هنوز بنام بازار شرکت معروف است با ادامه و گسترش فعالیت در آن منطقه کسب و کار رو باز دیاد گذاشت و هم اکنون کلیه احتیاجات شهری در این منطقه از قبیل بازار سینما، مسجد، مدرسه و درمانگاه جهت استفاده سکنه غیر شرکته تأمین گردیده است طبق آمار سال ۱۳۴۹ در این منطقه ۹ دبستان، ۲ دبیرستان و یک دانشسرای دختران و جو دارد که جمعاً تعداد ۶۳۴۲ نفر دانش آموز در آن به تحصیل اشتغال دارند. ضمناً در ۸۶ کلاس پیکار بایسواد منطقه که زیر نظر کمیته پیکار بایسواد منطقه نفت اداره میگردد ۴۶۳۹ نفر نوآموز به فراگیری خواندن و نوشتن مشغول هستند.

یاسوج

از محل‌های دیدنی و تفرجگاههای نزدیک گچساران یاسوج است در فاصله ۶۰ کیلومتری جاده گچساران - شیراز در سمت چپ جاده شوسه دیگری بطول ۷۰ کیلومتر اخیراً احداث گردیده که تا شهر یاسوج امتداد دارد. در تمام طول راه درختان جنگلی از نوع بلوط بیابانهای اطراف را سرسبز و پرطراوت نموده است بنحویکه باز دیدکنندگان با محیطی تازه و دور از انتظار روبرو میشوند.

شهر یاسوج که مرکز فرمانداری کل کهگیلویه و بویراحمد میباشد یکی از زیباترین و مدرن ترین شهرهایی است که ظرف ۱۰ سال اخیر طبق آخرین اسلوب شهرسازی طراحی و بنا گردیده است.

این شهر در امتداد رشته جبال زاگرس و در دامنه قله «دناء» که از نظر ارتفاع دومین کوه ایران بعد از دماوند میباشد واقع شده است (ارتفاع قله دناء ۵۲۰۰ متر است) و ارتفاع یاسوج از سطح دریا ۱۸۴۰ متر میباشد.

تاکنون اقدامات وسیعی در جهت آبادانی و پیشرفت شهر یاسوج در زمینه‌های مختلف بوقوع پیوسته است این اقدامات در اثر توجهات خاص همایونی به این منطقه صورت گرفته و روز بروز در حال توسعه و پیشرفت میباشد.

جمعیت یاسوج ۳۰۰۰ نفر بالغ میشود که اکثراً از طریق کشاورزی و پیشه‌وری امرار معاش مینمایند. این شهرداری یک سرویس درمانی وابسته به سازمان شاهنشاهی و خدمات اجتماعی و یک پزشک پیشگیری وابسته به وزارت بهداشت و یک گروه سپاه بهداشت دندانپزشکی مشتمل بر یک دندانپزشک و یک نفر دستیار میباشد. درجه حرارت یاسوج در تابستان حداکثر تا ۳۲ درجه سانتیگراد و در زمستان تا حداقل ۱۴ درجه زیر صفر میرسد.

نیروی برق یاسوج توسط یک شبکه تولید برق بقدرت ۲۵۰ کیلووات تأمین میگردد.

کارخانه قند یاسوج

در مهر ماه سال ۱۳۴۷ که شاهنشاه آریامهر به یاسوج تشریف فرما شدند امر و مقرر فرمودند که کشت چغندر در یاسوج رواج یابد و متعاقباً یکی از متخصصین فن از خراسان مأمور گردید در زمینهای که وسیله اصلاحات ارضی به زارعین شده بود عملیات کشت به چغندر را در ۴۰۰ هکتار آغاز نمایند و چون نتیجه رضا یتبخش بود سطح کشت به ۷۰۰ هکتار افزایش داده شد. طبق اظهار نظر مهندس ناظر پروژه قرار است در سال ۱۳۵۰ این مقدار به ۱۱۰۰ هکتار گسترش داده شود.

چغندر قند این اراضی در کارخانه قند یاسوج عمل شده تبدیل به شکر میگردد. کارخانه مزبور ظرفیت تولیدی بمقدار ۱۰۰۰ تن چغندر در روز دارد.

ازنامه صنعت نفت ایران شماره ۴ دوره ۹ شهریور سال ۱۳۴۹ خورشیدی

گچساران

یکی از سرزمینهای پرخیز و برکت خوزستان پس از مسجد سلیمان نواحی گچساران میباشد که جزو فرمانداری کل بویراحمد کوه گهگلیوبه گردیده و نواحی این بخش سرزمینی حاصل خیز و مستعد همه گونه کشت است گچساران از شمال به شهرستان دهدشت و مشرق به یاسوج و جنوب به نورآباد و مغرب به شهر بهبهان محدود میباشد که در فاصله ۹۷ کیلومتری بهبهان قرار دارند و تا تهران ۱۲۳۱ کیلو متر است.

گچساران در دامنه کوهستان جا دارد و کوه اهکی ایل بفاصله دو کیلومتری

آن میباشد و محلی کوهستانی و دارای هوایی معتدل و مطبوع میباشد و در کناره مسیر رودخانه زهره قرار دارد.

و سرزمین نواحی آن گچ خیز و مهیا و مستعد هر کشتی میباشد و بیشتر کشتزار مردم سرزمین آن دیمی و اخیراً مقداری مکانیزه گردیده و نیز از قدیم باریج کاری برای کشتهای فصلی بوسیله رودخانه زهره معمول بوده است و دیگر از عوائد آنها دام پروری و دام داری بیشتر در پرورش حیوانات اهلی علاقه مند میباشند جمعیت گچساران بر طبق سرشماری سال ۱۳۴۵ خورشیدی در حدود پانزده هزار نفر بوده و بزبان فارسی لهجه معروف لری سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری میباشند و زیاد علاقه مند بدین و مذعب خود هستند در نواحی گچساران ملامکتبی برای تدریس قرآن هنوز معمول است و نیز این بخش چون دارای منابع نفتی و از مراکز معروف نفت خیز خوزستان میباشد بسرعت راه آبادی را طی نموده که دارای همه گونه نیازمندیهای زندگی در آن تهیه میشود مانند بازار مجهز دارای برق عمومی ساختمانهای نوسازی با اسلوب متدروزی آب لوله کشی شده و دارای ادارات ژاندارمری دادگاه شهرداری بخشداری بانک کشاورزی دارائی بهداشت و خیابانهای آسفالت و جاده آسفالت به شهرهای مجاور آن شبکه تلفن کاری و تلفن شهری و ادارات پست و تلگراف در آن وجود دارد.

و در نواحی گچساران مراتع فراوانی در دامنه کوه های مجاور آن وجود دارد که امور گله داری و چراگاه آنها بسیار رضایت بخش و گله داری آنها در خور تقدیر است در نگهداری حیوانات اهلی کار آزموده شده و از وظائف حرفه ای خود میدانند.

درآمد مردم گچساران ۲ نوع میباشد یک نوع امور کشاورزی و دام پروری و نوع دیگر کار شرکت نفت در آنجا میباشد وسیله امرار معاش و معیشت نمایند.

کارهای دستی محلی در آن نواحی عباسی جاجیم گلیم چوقه کوردک نمید و قالی بافی معمول است .

آسک یکنوع آسیاب محلی جهت آرد سازی میباشد در آنجا معمول است و دیگر دول و مشک آب و تاپوگندمی این از وسایل زندگی در منازل آن سامان میباشد که در هر خانه وجود دارد .

از خوردنی آنها که از حیوانات اهلی نصیب دارند مانند تیور دوغ ماست کره و کشک است که همه بر شیر گاو و گوسفندان و گاو میش بعمل می آورند با نان گندم حاصل خود در سالیان گذران مینمایند که میتوان گفت اگر سال خوب باشد نیازی بشهر ندارند .

طوف سفید

از تحقیقات مؤلف در محل :

در نواحی شمال شهر (رامهرمز) سرزمین صبخه لخت و بی آب بوده که آن را بنام (یگان) میگفتند و دهکده ای در نواحی رشته های کوه گچی واقع گردیده که نزدیک آن جز چشمه های شور و تلخ آب مهمی در آن حدود یافت نمی شده و زراعت آنها دیم بوده که از نعمت بارندگیهای فصل در ایام زمستان کشت زاری داشته اند و عوایدی نصیب آنها میشد .

طوف سفید که اخیراً بنام نفت سفید گفته میشود و آن دهکده در قدیم بنام گزین نام داشته است و از نواح حومه شهر شوشتر بوده ولی فعلاً جزء بلوک هفت گل است و چون پای کوه این دهستان قرار داشته دهبید نفت هم میگفته اند .

مردم نفت سفید

مردم نفت سفید مرکب از مردم فارس و بختیاری و خوزستانی میباشد که از تیره های صفی خانی چهارده چریک و ندا - امرلو - اصلان لو - مشکو لو - چهر رازی و سکر میباشد .

چون در ایام مهاجرت در این سرزمین جائی نداشته اند بختیارها اراضی سرزمین (گزین) را بین آنها تقسیم نموده اند و آنها را زیر دست مکوندیها بیرون آوردند و آب آشامیدنی اهالی طوف سفید بوسیله شرکت نفت لوله کشی گردیده و از رودخانه رود زرد آب آن برداشته میشود .

دهات و حومه آن عبارت از دهکده گزین - بنه مرتضی - بنه ملا صدرا - بنه ملاصفدر - آبادی لمبیر - فلوتنگ - کمپ گزین - مکینه نمره ۲۹ - مکینه نمره ۳۸ - برات تل شاهی و نفت سفید مرکز این نواحی است .

درآمد نفت سفید و حومه آن عوائد این نواحی برای مردمش بیشتر امور کشاورزی دام پروری و دام داری و بیشتر کشت آنها دیم است و محصولات فصلی موسومی هم دارند که عوائد فصول چهار گانه آنها میباشد و چون در کنار کسوه هوای معتدلی دارد .

طوف سفید در حدود چهارصد و پنجاه خانوار در ۱۵ قریه جا دارند و بزبان لری که شقه ای از زبان فارسی میباشد سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری و مقید بدین اسلام و متعصب بمذهب خود میباشد و اخیراً در این نواحی سپاه دانش و سپاه بهداشت دارد و نیز ادارات ژاندارمری آموزش و پرورش شهرداری دادگاه بخش و بخشداری در آنجا وجود دارد .

و همچنین در طوف سفید بازار مسجد حسینی و مکتب های قدیمی برای تعلیم قرآن وجود دارد در حومه آن .

نفت سفید در سالهای اکتشاف نفت در آن سرزمین به پیشرفتهای خوبی نائل گردید ولی پس از خاتمه نفت و چاه شماره يك نفت سفید و بسته شدن آن مأمورین شرکت از ناحیه نفت سفید بدیگر نقاط و مراکز نفتی منتقل گردیدند و بخش نفت سفید از سکنه کارگر و کارمند شرکت نفتی هم خالی ماند و فقط آنهاییکه به امور کشاورزی و دام پروری و دام داری مشغول بودند بر جای خود قرار دارند و بزندگی خود در آن سرزمین ادامه داده اند .

و این ناحیه هم دو نام دارد یکی بنام طوف سفید که نام اصلی آنست دوم نفت سفید که شرکت بر آن نهاده است و محله های آن چنین بوده طوف شیرین - هویره - چشمه بید - نمره چهار سرتنگیان - میدان بالون - باغ یوم - ترکها - لمبر ۱۵ - لمبر ۱۸ که مسکن کارگران شرکت نفت بوده است .

اقتباس از کتاب لرستان و تاریخ جغرافیائی امام شوشتری و تاریخ شوشتر

ناحیه نفت خیز هفت گل

از تحقیقات محلی است مؤلف و مجله ماهیانه صنعت نفت ایران اقتباس شده .

در میان ایلات عشایری دهات معمول است که توده های سنگ خشک را بدون در میان ایلات عشایری دهات معمول است که توده های سنگ خشک را بدون بکار بردن گچ و گل روی هم بشکل گنبد مانند خرمین جمع میکنند آن را (کل) مینامند و اگر چنانچه بشکل دیواری باشد آنرا (گره) میگویند .

و رسم محلی است که برای هر حادثه با اهمیتی که روی دهد بر سبیل یاد و زنده ساختن جای حادثه (کل) میسازند یا گره می زنند و در اروپا نیز این رسم با ساختن ستون های عظیمی از سنگ و سیمان و ذکر آن تاریخچه مختصری مرسوم و آنرا (امانت) میگویند .

بنابر توضیح و شرح و توصیف بالا هفت سنگ یا هفت توده سنگی بوده که بنام هفت گل گفته شده است .

پیش از اینکه شرکت نفت عملیات حفاری خود را در این ناحیه توسعه دهد اینجا سرزمین چمن زار و چراگاه ایلات مختلفی بوده و هیچگونه آبادی از خود نداشته جز تعداد کمی سیاه چادر آن هم در فصل زمستان که بیش از دو آبادی نبوده است و اینجا بنام دید برمکی یا برمکان و دیگری بنام گزین نام داشته اند . که قریه اولی نزدیک چمن لاله و دیگری جنب برم گاومیشی ها قرار داشتند و تقریباً بصورت آبادی در آن سامان میجسم بودند که هر دوی آنها هم ترك نشین بودند و نیز هم اکنون بیشتر سکنه اند و قریه هم میباشند که از ایل قشقائی فارس بودند که باین سرزمین مهاجرت و جا گرفته اند و علت این تجزیه و مهاجرت بر اثر تعدی و ستم خوانین خود بوده است که آنها را مجبور بفراری شدند و هم اکنون بیشتر اوقات سال با ایلات فارس یعنی اقوام قدیمی خود رفت و آمد دارند .

در حدود هفتاد سال پیش تیره ای از ایل (ار) که کدخدای آنها حاجی عوض اترکی نام داشت در جائی بنام (تخت کپو) در نزدیک آب محل لشکر فعلی قشلاق کرده که اغنام و احشام خود را گرد خویش جمع آوری و از آنها نگهداری و در حفظ آنها جدیت میکرد .

شبی يك عرب آن نواحی برای غارت گوسفندان آنها حمله بردند و عده زیادی گاو و گوسفند از گله هواداران حاجی عوض بردند .

پس از ربودن جمع حیوانات در حوالی طلوع که با دلی شاد از یغما و دست برد خود گوسفندان را بچرا در صحرای نزدیک بنه خودشان مشغول بود در کناره دامن کوه یعنی همان جائی که امروز آنرا هفت گل میگویند فقط یک نفر برای پاسبانی و حفظ گوسفند بر فراز کوه فرستاده بودند و باینندگان گوساله ای را کشته و با

فکری آسوده بخوردن کباب مشغول شده بودند در همین وقت بود که حاجی عوض لر کدخدای محل با عده سوار یکطرف و برادر کدخدا با عده دیگر از طرف دیگر بدزدان تیره عرب حمله ور گردیدند و اغنام و احشام بسرقت رفته را پس گرفتند.

و سارقین از عشیره بنی رمد بودند که این سرقت را انجام و پس از چندی با يك جنگ مختصری از آنها حیوانات پس گرفته شد و هوا داران دو طرف چند نفری زخمی شدند.

و فعلا از عشیره بنی رمد قسمتی از آن تیره در نواحی چینیه که بین هفت گل رامهرمز میباشد قرار و بشغل امور کشاورزی و دام پروری مشغول میباشند و بزبان فارسی و عربی سخن میگویند و پیرو مذهب تشیع اند.

حدود هفتگل کنونی

از شمال به نفت سفید و از جنوب به رامهرمز و مشرق به جانکی و مغرب به اهواز متصل میباشد سر زمین آن را ناحیه کوهستانی که ارتفاعات میانه قرار گرفته معادل ۹۶۳ پا از سطح دریا است.

جمعیت آن با توابع و حومه ۲۵۶۶۸ نفر میباشد که در تأسیسات نفت بیشتر آنها مشغول بکار هستند و ساکنین و مردم بومی آن تیره های بختیاری و ترك قشقایی هستند و بزبان و لهجه اری محلی و ترکی سخن میگویند.

سر زمین هفتگل فعلا دارای پنجاه حلقه نفت میباشد که از پانزده چاه آن بهره برداری شده و از این ۴۵ چاه روزانه بطور متوسط یکصد و سی چهار هزار بشکه نفت صادر میشود.

در این تعداد ۵۴۵ خانه کارگری و تعداد ۱۰۱ خانه کارمند بموجب آمار مجله ماهیانه نفت آبادان و نیز دو باشگاه مجهز و دو استخر شنا و آب تصفیه و برق عمومی

در این شهر وجود دارد و تعداد ۱۴ دبستان دودبیرستان در شهر و حومه میباشد. آب آشامیدنی شهر از رودخانه دز میباشد که از کوه های جانکی گرمسیر جریان درین راه آب شور و تلخ به آن ملحق میشود و مخزن آب تصفیه آن بظرفیت سه ملیون (گالن) میباشد.

در این بخش بهداشتی و بهداشت درمانگاه ادارات بخشداری و شهرداری و ژاندرمری. دادگاه دارائی وجود دارند.

و مؤسسات عمومی مانند بازار و بانك و کاروان سراهائی بطرز قدیم باقی است و اکثریت مردم شهر مردم کارگر و کارمند شرکت نفت میباشند و مردم نواحی و حومه شهر بکار زراعت دیم و کشت حبوبات موسومی و محلی مشغول و امرار معاش مینمایند.

در هفتگل مقید بدین اسلام و پیرو مذهب جعفری و بزبان فارسی لهجه لری سخن میگویند. (لوری لهجه مخصوص مردم بختیاری است در آن محل) در این ولایت ۲۴ مدارس ابتدائی ۸ دبستان و دودبیرستان وجود دارد و اخیرا سپاهیان دانش در حومه آن بکار درس دادن اطفال مشغول میباشند.

سوابق تاریخی مسجد سلیمان

مسجد سلیمان تا قرن ششم هجری . بنام سرزمین تلغر گفته میشده و این اسم را بر سرزمینی اطلاق میشده که در کنار رودخانه کارون تا سرزمین شرقی چشمه نفت امتداد داشته است .

پس از آن بنامهای بالائین - زیلائین و هفت شهیدان نیز گفته میشده و اندکی پائین تر مسجد سلیمان گفته اند .

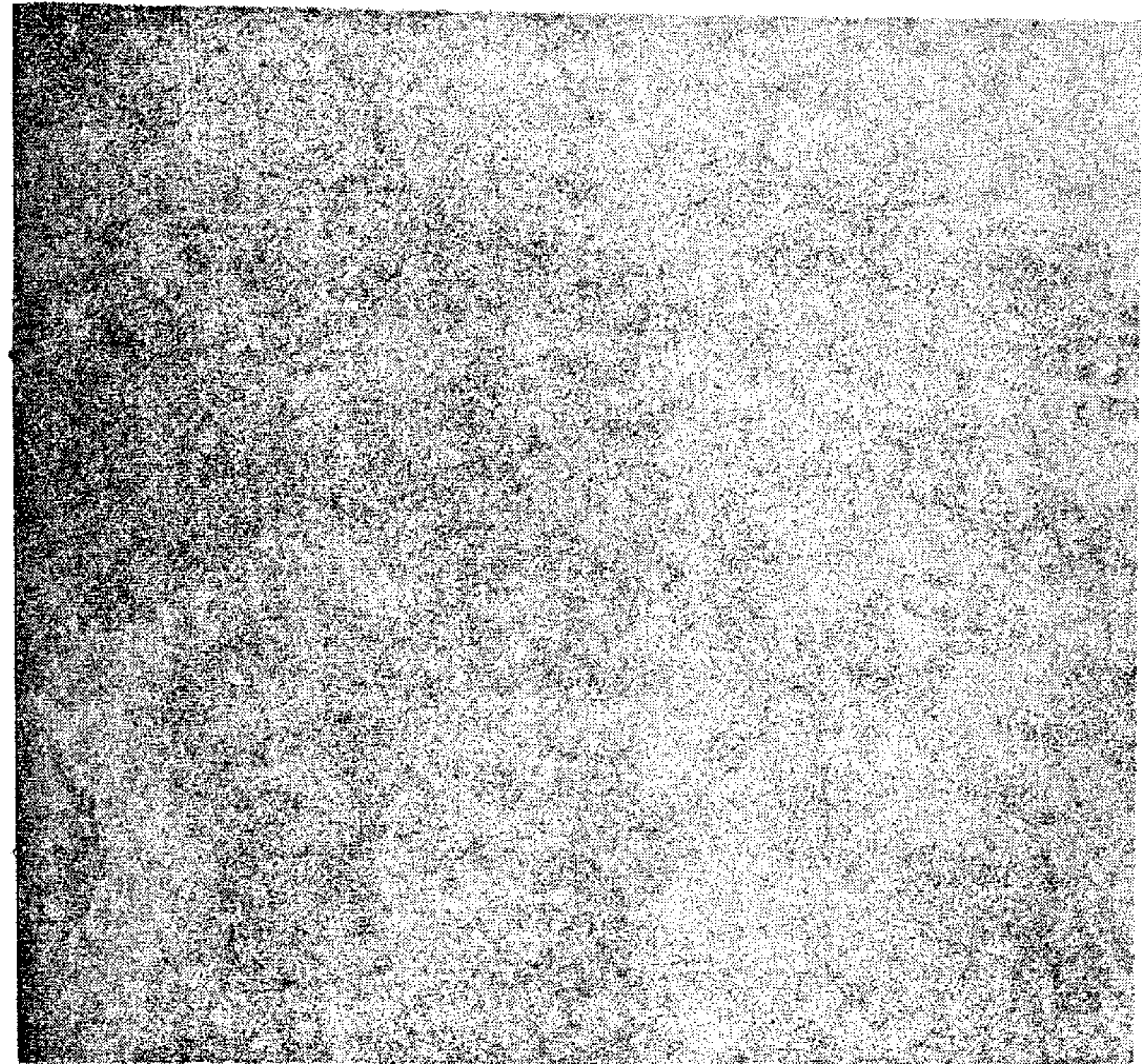
بلوك تلغر روزگار قدیم سرزمین آبادی بوده که از نعمت های امور کشاورزی مردمش برخوردار بوده اند زیرا سرزمین آن نواحی از زمین های پر در آمدی بوده که همه مردم آنرا غنی نگه داشته است .

تذکره شوشتر میگوید که چشمه قیر از جای تلغر سرچشمه گرفته و ارضی هفت شهیدان را گوشه ای از سرزمین تلغر نام داشته و می رساند که همه این سر زمین بنام تلغر گفته میشده که این سرزمین کوهستانی است که چندین رشته کوه آنرا احاطه نموده و همه کوه های آن سرزمین از نوع سنگی و گچی است .

مردم شهر مسجد سلیمان از شهرهای داخله ایران و سرزمین خوزستان در آن گرد آمده اند و بکارهای متفرقه در شرکت نفت مشغول میباشند .

ابتدای بنای اخیر مسجد سلیمان از سال ۱۲۸۵ خورشیدی مطابق با ۱۹۰۶ میلادی ساخته شده است .

ابتدا بکشف چاه نفت شماره يك دست زدند و پس از مدتی تا نتیجه گرفته شد آنگاه بمرور زمان محل مسکن و آبادی که بعد از چند سال شهری ایجاد گردید مسجد سلیمان محل تولیدات نفت و یکی از مراکز اولیه اکتشاف نفت ایران بشمار رفته است .

نمونه ای از گنج خانواده لر در خوزستان قدیم

دهات و حومه مسجد سلیمان

بردفشانده - چهل استران - فیله - پیرچک - مورچکان - چنکری - عنبر -
چم آسیا - تنک مستکی - تنک نخل - توکه - دره چندین - چشمه علی - راکی -
آب اگجی - آب هار - توبران - کوت بردلان - بردسریان - تک بر - کنگریزان -
زیلائی - هفت شهیدان - دهکلال - گاوداران - گچ توره - چاله مرغی - چوب
سرخ - گندم کار - گذار لندر - بی بیان - تمبی سبز آباد .
این دهات در قدیم قسمتی جزء خاک (جارو) و برخی جزء کرگرمبی بوده که
هنگام آبادی شهر مسجد سلیمان جزء این شهرستان شده است .

آثار قدیم در سرزمین

بقعه ۱ - هفت شهیدان که مدفن سید احمد معروف بشیخ تلغر و اولادش میباشد
دوم ترك دز - که خرابه بجامانده روزگار استیلای ترکها بر این سرزمین بوده است
سوم مسجد سلیمان صفا است که معروف بتخت سلیمان میباشد در آن نواحی .

۲ - اندیکا - يك اصطلاح محلی در بختیاری و نواحی مسجد سلیمان است .

۱ - بقعه نیز مقام گنبد که در کنار آن و اطرافش قبرستان و باغچه است ویا گنبد و
مقام در میانه باغچه باشد بقعه گفته میشود .

شهر مسجد سلیمان کنونی

از شمال به بخش سردشت و شهر ایذه و از مشرق بباغ ملک و جنوب بشهر
رامهرمز و جنوب غربی شهرستان اهواز محدود میباشد و از مغرب بشهر شوشتر است .
این شهر چون در میان خوزستان جا دارد با اینککه در کوه واقع گردیده
گرمسیر است در گرد این شهر جنگل فراوان وجود دارد و زمینهای نواحی آن
زراعت خیز و صحرای آن در فصل بهار مطبوع میباشد .

زیرا همه گیاهان سرسبز و معطر در آن سرزمین رویده میشوند و رشتهای
از رودخانه کارون از این سرزمین میگذرد که آب کشتزار و آشامیدن مردم آن
سامان از رودکارون است و در این نواحی غلات و حبوبات موسومی بلوط و بادام
بعمل میآید .

شهر مسجد سلیمان بسبب بودن آن در کوه بلند و پستیهای نامنظمی فراوان
دارد که در کنار هر تپه ناحیهای از شهر جا دارد بنام های بی بیان و گلگه - تمبی -
سرآباد - سر مسجد - چشمه علی - میدان نفتون - نفتک - کوی کارمندان - جمعیت
این شهر بموجب آخرین سرشماری سال ۱۳۴۵ خورشیدی ۱۲۱۲۵۵ نفر مشتمل
بر شصت و پانزده خانوار است که فاصله آن تا شهر اهواز - ۱۴۵ کیلومتر میباشد
در شهر و حومه ۵۴ دبستان چهارده دبیرستان يك كودكستان يك آموزشگاه
حرفه ای يك دانشسرا يك بیمارستان ۴۲ تخت خوابی سازمان شیر و خورشید شش
درمانگاه در شهر و حومه و امور بهداشتی این شهر زیر نظر اولیای شرکت نفت
اداره میشود و در این شهر آب تصفیه و برق عمومی وجود دارد .

بازارچه و مؤسسات و اماکن عمومی و دیگر نیازمندیها در این شهر وجود دارد
که احتیاجات آن شهر را رفع نماید و ادارات دولتی مانند دیگر شهرهای خوزستان
هم برخوردار میباشند .

خانه انصاف و سپاه دانش

حومه مسجد سلیمان خانه انصاف سپاه دانش و سپاه بهداشت افتتاح شده برای رسیدگی بنیازمندیهای مردم و تعلیم جهت راهنمایی به پیشرفت امور کارهای مردم روستائی نشین آن سامان است.

ادارات آموزش و پرورش شهرداری ژاندارمری دادگاه بعضی شعبات بانکها در این شهر وجود دارد و مردم آن بعد از کارگری در مؤسسات نفت بامور کشاورزی و دام پروری و گله داری و پرورش گوسفند علاقه فراوانی دارند از عوائد آنها در سال میباشد.

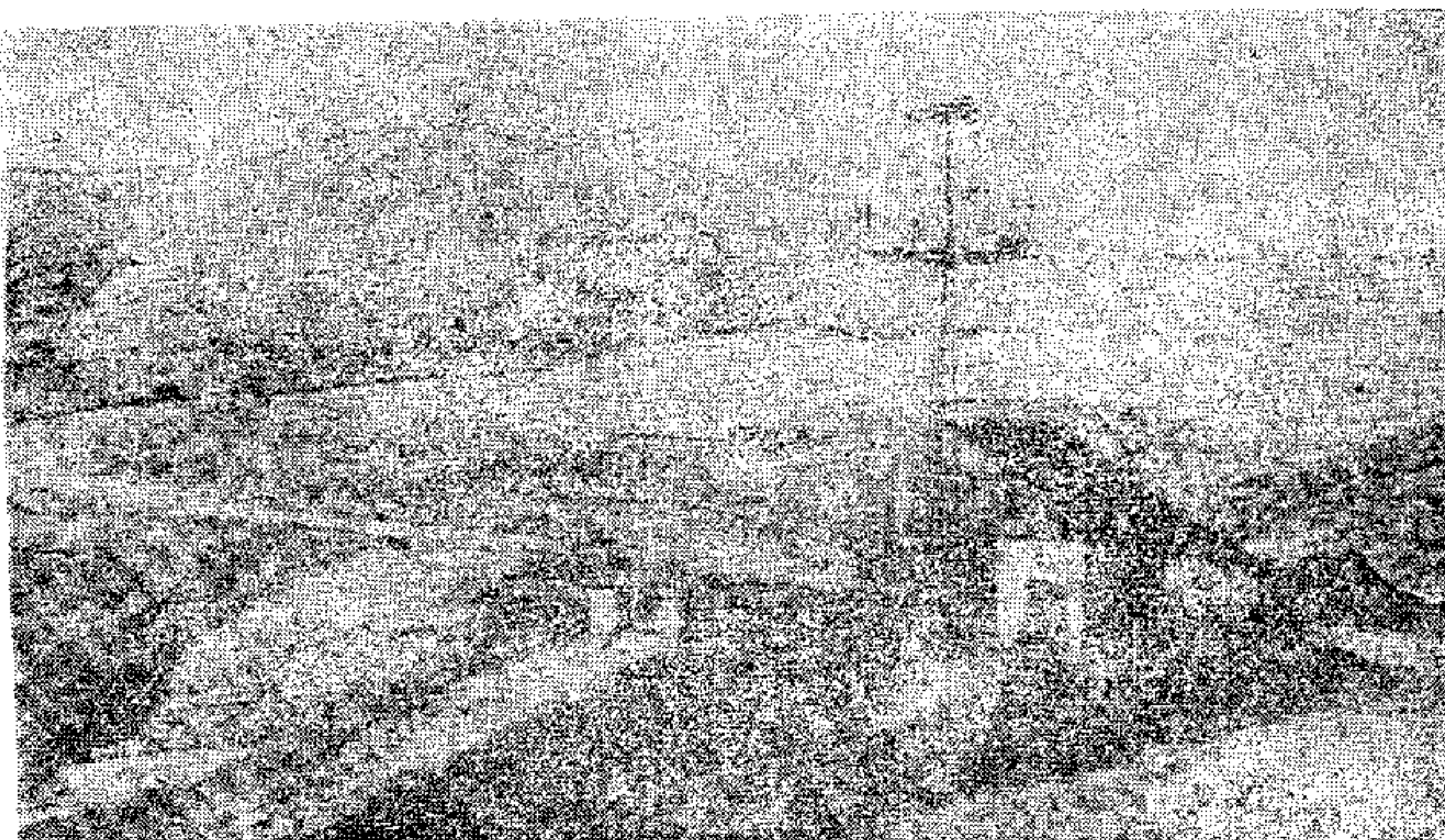
مردم مسجد سلیمان مقید بدین اسلام و پیرو مذهب جعفری و بزبان فارسی لهجه لری سخن میگویند در نواحی مسجد سلیمان ملامکتبی جهت تعلیم دادن قرآن نیز میباشد.

نمونه لوله کشی شرکت سابق نفت ایران و انگلیس در مسجد سلیمان

آثار تاریخی شهر مسجد سلیمان

باستان شناسان فعلی شهر مسجد سلیمان را (پارسوماش کهن میدانند . هنگامیکه قبائل مختلف (ماد) برهبری (خشرینه) فروتیش متحد میشدند

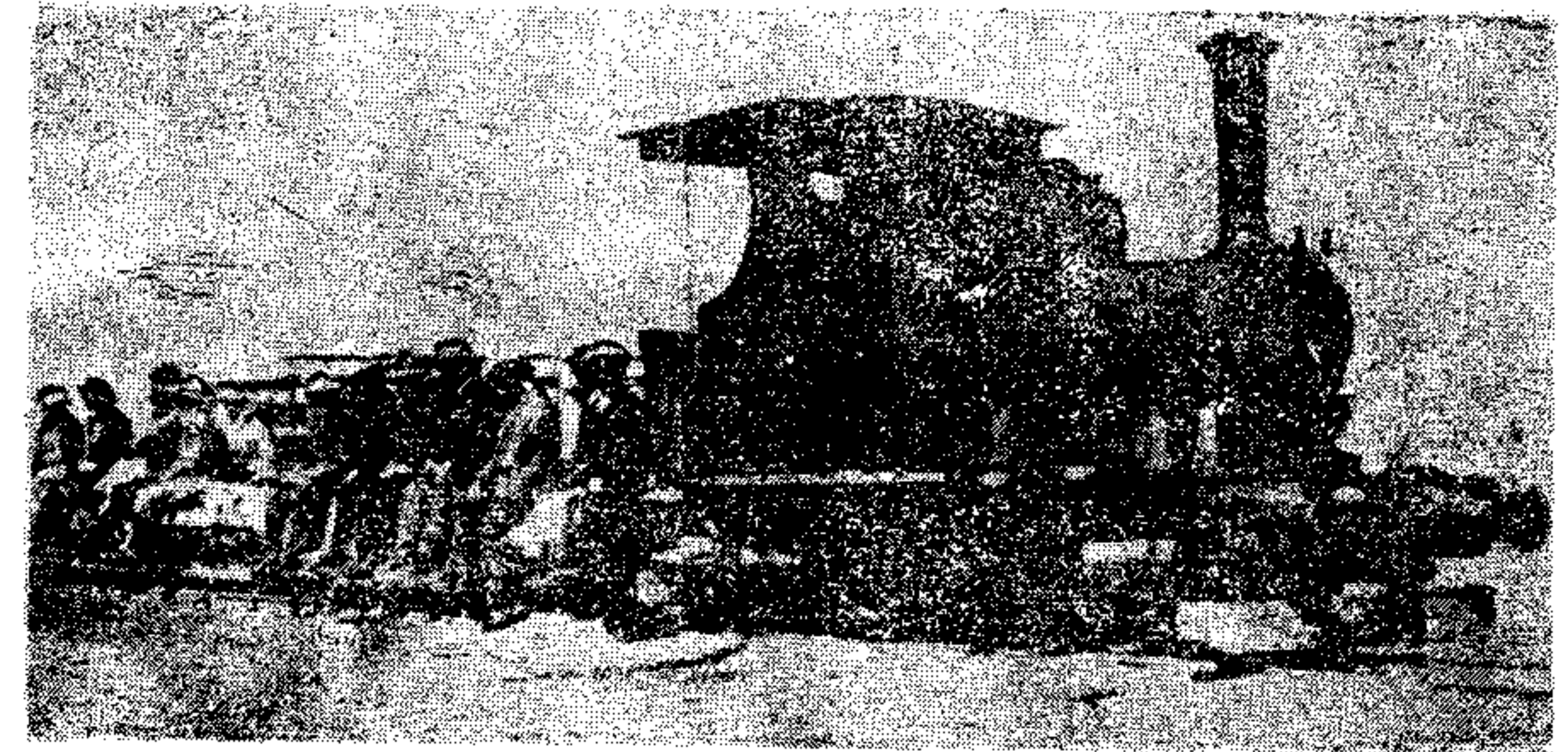
یکی از دکل های حفاری که ۶۰ سال قبل در مسجد سلیمان بکار میرفت

قبائل پارسی نیز به اطاعت آنها درآمدند و پارسها و در حدود هفتصد سال پیش از میلاد مسیح در پارسوماش که در کوه های فرعی رشته کوه های بختیاری در مشرق شهر شوشتر در سرزمینی که در دوسوی ساحل رودخانه کارون علیا در نزدیک پیچ و زاویدان جا داشته اند .

دولت ایلام که دیر زمانی بر کوهستانهای این نواحی فرمان میراند در این وقت قدرت جلوگیری از جا گرفتن این تیره هانداشته و این تیره ها زیر فرمان و ریاست مردی بنام (هخامنش) بودند که پس استقرار در این سر زمین در وحله نخست

حکومت کوچکی را تشکیل داد.

و در جنگ نهائی که بین آشور و ایلام در این سر زمین در گرفت سر زمین پارسیها محدود شد به (پارسوماش) که سرزمین مسجد سلیمان کنونی باشد بوده است.

نمونه راه آهن در مسجد سلیمان

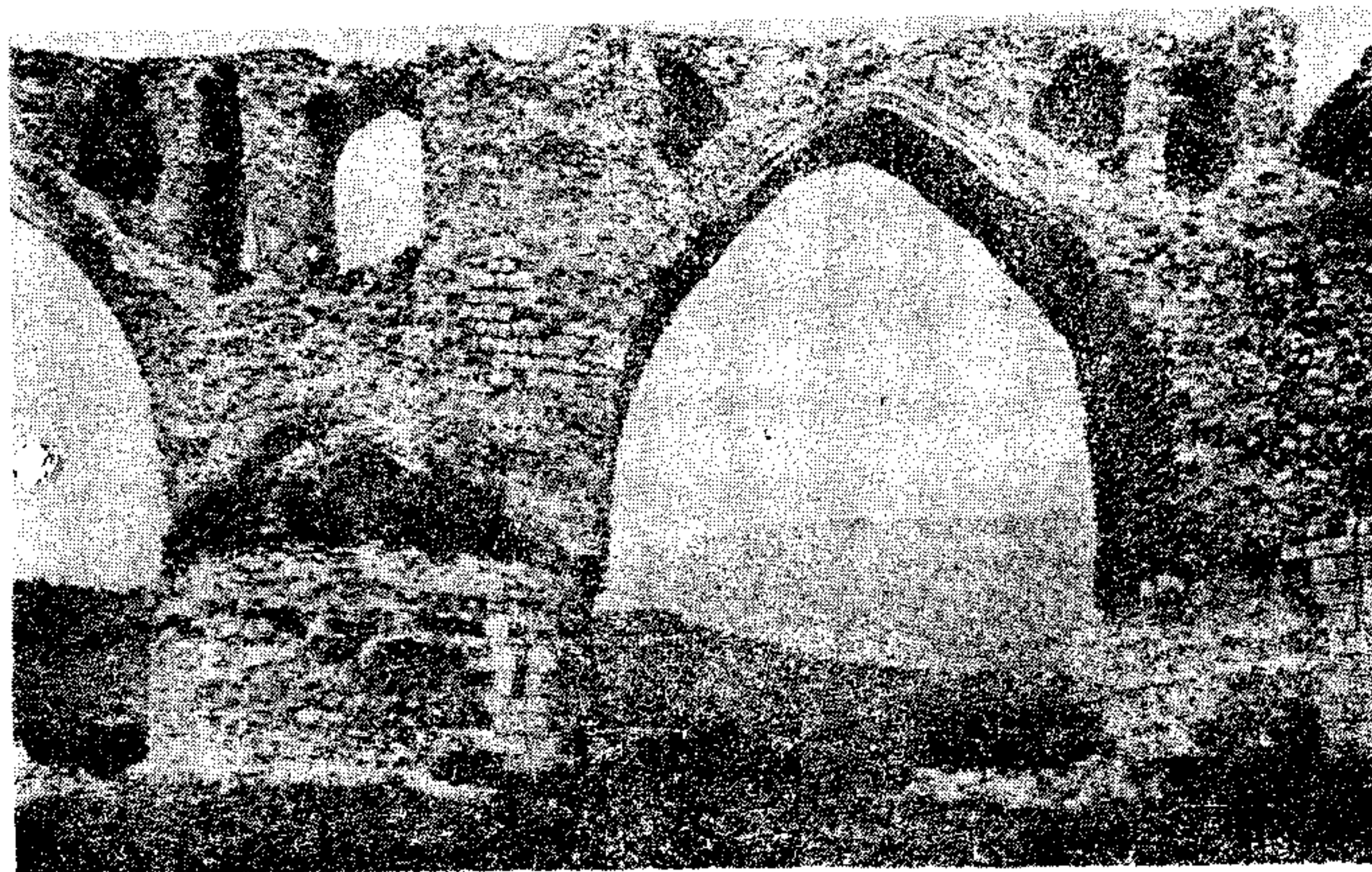
از مجله نفت شرکت ملی نفت ایران

اولین قطار راه آهن که ۵۷ سال قبل بین مسجد سلیمان و درخزینه بکار افتاد در کاوشهای باستان شناسی که اخیراً بدست آمده تپه های مسجد سلیمان مرکز پایتخت نخستن دودمان هخامنشیان بوده زیرا در آنجا کتیبه های بابلی (از نبویند) پادشاه بابل در کتیبه کورس بزرگ را پادشاه انزان دانسته که در همین نواحی نشان میدهند بوده و خود کورش در اعلامیه ای که در بابل صادر کرده اجداد خود را پادشاهان انزان یا انشان خوانده است.

چنانکه کریشمن در کاوشهای خود تپه پارسوماش را مسکن اصلی پادشاهان و امراء دانسته و با توضیحات کریشمن معلوم میگردد محل پارسوماش جای اصلی دودمان

هخامنشیان بوده که همسایه سرزمین شرقی ایلام بدست آشوریان نیز استقلال خود را نگهداشت.

در میان خرابه هائی که در این تپه ها کشف گردیده دیده شد سه ایوان که دیوار های آن با سنگ های تعجب آوری که بدون ملاطه روی یکدیگر جا گرفته اند و دیوار گرد او با برجستگی و فرو رفتگی قدیم خود را هنوز حفظ کرده است که مخصوص دژ دفاع بوده دارای ده پله که هر پله ای ۲۵ متر پهنا دارد تا به بالای تپه میرسد.

پل کشکانه رود . ابتدای لرستان انتهای خوزستان

بخش دوازدهم

سوابق تاریخی شهرستان ایذه

سرزمین‌های خلافت شرقی صفحه ۲۶۳ میگوید (ترجمه محمود عرفان) ولایت لر در مشرق و شمال شهر شوشتر در امتداد درازی رودخانه کارون ورشته‌های قسمت بالا واقع گردیده که ولایتی در خاور و جنوب کارون علیا قرار دارد . (که در اینجا پیچ بزرگی خورده و بعقب بر میگردد) در جاییکه میانه سرچشمه آن در کوهپای باختری اصفهان و نقطه‌ای در شمال شوشتر که از آنجا بسمت جنوب متوجه گردیده (پس طی مسافت فراوان بخلیج فارس سرازیر میگردد) .

حمدالله مستوفی میگوید لر بزرگ نام داشته که جای آن مجاور شولستان مرز فارس میباشد و کرسی لر بزرگ شهر ایذج بوده که مال امیرهم به او گفته اند نقاط تاریخی کول فرح اشکفت سلمان بلوطک نور آباد میباشد .

احسن التقاسیم مقدسی مؤلف قرن چهارم هجری میگوید :

شهر ایذج یکی از بهترین شهرهای خوزستان شمرده این شهر درپای کوه جا دارد و در مکانی موسوم به اسدآباد که قصر حاکم در این شهر قرار داشته است . در اینجا زمستان برف بسیاری بارید و این برفها را انبار کرده در فصل تابستان برای فروش باهواز می آوردند مزارع آن از آب باران سیراب میگردد و در آن جا بهترین نوع پسته بعمل می آمده که از آن بخارج صادر میشده است .

ابن بطوطه مؤلف قرن هشتم هجری میگوید :

ایذج را دیده بنام مال امیر گفته می شده (وهم اکنون مال امیر نیز میگویند) . در مقابل شهر ایذج يك پل بزرگ ازسنگ ساخته بودند که آن پل معروفیت خاصی داشته و خرابه‌های آن هنوز باقی مانده است که بنام مادر اردشیر بابکان نام

داشته موسوم به خره زاد که دارای يك طاق بارتفاع صد و پنجاه ذراع ^۱ از سطح آب بوده .

و بفاصله دو فرسنگ زیر شهر ایذج (گردابی) بزرگ و سهمگین معروف به فم البواب ^۲ وجود داشته است .

در چهارم این پل را وزیر رکن الدوله دیلمی مرمت کرد و کار آن دو سال طول کشید که سنگهای پل را باملاطه سرب و طناب‌های آهنین بهم پیوسته میشد و گویند یکصد و پنجاه هزار دینار ^۳ (یعنی هفتاد و پنج هزار پوند) که خرج تعمیرات آن شده .

یاقوت حموی در معجم البلدان میگوید :

در نواحی نزدیک ایذج زمین لرزه‌های بسیاری رخ میداده و نیز معادن ^۴ فراوانی در آنجا وجود دارد . و همچنین قلیان که عصاره اش برای درمان نفرس سودمند دیده شده .

و آتشکده ای در آنجا وجود داشته که تازمان هارون الرشید عباسی آن آتشکده ^۵ روشن بوده است .

۱ - تقریباً ۷۳ متر میباشد و ذراع - ذرع یعنی کروی دست و (گز) میباشد .

۲ - فم البواب . یعنی دهانه دروازه بان

۳ - هزار دینار منظور دینار عراقی بود

۴ - معادن - منظور معادن نفت نواحی آن میباشد .

۵ - آتشکده‌های زردشت است .

شهر عروج

در دو جانب رودخانه چهار فرسنگ شمال باختری ایذج شهر کوچکی بوده موسوم بسوسن که عروج هم گفته میشده و اطراف آن شهر باغستانهای فراوان پر از انگور . نارنج . ترنج . لیمو و انار بوده .

حمدالله مستوفی میگوید آبش گوارا میباشد و فاصله او تا کوه پربرف چهار فرسنگ است و شهر عروج یا سوسن بنام جا بلاقا هم معروف بوده و بگفته بعضی مورخین این محل را همان قصر شوش مذکور در بخشی بنام صفر تورات حضرت موسی (ع) است فاصله آن پنجاه میلی خاوری مال امیر در فارس و نزدیک رودخانه کارون است .

یعنی جنب شهر لرجان برده در خاوری نزدیک این شهر جا داشته . مالك . الملك میگویند .

آن کرسی ولایت سردان یا سردون شمرده گفته شهری میباشد وسیع که واقع در میان باغات فراوان است .

و حمدالله مستوفی میگویند: انگور بسیار دارد و چون در مرز فارس میباشد غالباً آنرا جزء فارس شمرده اند .

ابن حوقل در صفحه ۲۹ میگوید : لر بختیاری شهر است که ذاتاً فراخ نعمت و هوای کوهستانی بر آن غلبه دارد و این شهر از خوزستان بوده و سپس به اعمال جبال (کوهستان) پیوسته و دارای بادیه و اقلیم روستاها است که اگر ادبه آنها تسلط دارند در فراخی نعمت معروفیت دارند .

آثار تاریخی شهر ایذه (ایذج)

کتیبه و مجسمه های روزگار ساسانیان و بناهای قدیم قرون اسلامی که هنوز آثاری باقی مانده است و از تمدن روزگار گذشته آن حکایب میکند . دیگر کتیبه هائی در کوه فرج که از کوه های شمال شرقی مال امیر میباشد دیده شده که بنام مناره سلمان معروف است .

یاقوت حموی در معجم البلدان میگوید در صفحه ۳۸۵ جلد یکم . ایذج شهری است که میانه اهواز و اصفهان جا دارد و پل ایذج از عجایب دنیا میباشد با سنگ تراش مخصوص بنیان گردیده است .

و بر دره جشک ساخته شده و چنانکه زیبا ای بسیاری بشهر داده است . در دوره ساسانیان شهر ایذه قدیم برپا بوده و از آبادی نواحی سر زمین آن در کتابها تعریف کرده اند و در اخبار فتوحات اسلامی مکرر نام برده شده بهمین جهت میرساند که شهر ایذه پیش از اسلام بوده است .

از خرابی ایذه قدیم در کتابها اشاره نشده که تاکنون مطالعه شده است و احتمال میرود چون در کنار و نزدیک کوهستان بوده بر اثر طغیان سیل بارندگی زمستان از بین رفته و مردم آن نقل مکان کرده اند .

در ایذه قدیم آثار آتشکده بزرگ قدیم هنوز باقی میباشد و این آتشکده تا روزگار پادشاهی هارون الرشید بر پا و روشن میشده است .

و در دوفرسنگی آن آتشکده دریاچه ای بوده پر از آب که میدان گرد آمدن آبها آن سرزمین بوده و گرد آب آنرا فم البواب نام داشته است .

که اگر آدمی یا حیوانی در آن می افتاد میچرخید تا اینکه جان میسپرد زیرا کسی توانائی نجات آنرا نداشته پس از مردن آب آنرا کناره اندازد فروغی برد بعضی

مورخین میگویند در قرن نهم هجری خاندان انابکان بدست تیموریان از بین رفتند در آن جنگها این شهر ویران گردیده است .
زیرا پس از آن جلاگ و مردم آن نواحی به چادر نشینی پرداختند و از اقامت در شهر و دهستان بی اعتنا گردیدند .

پل ایزد در ایام آل بویه ابو عبدالله محمد ابن حسن ابن احمد القیمی که معروف به شیخ حسن وزیر بوده آن پل را پس از خرابی بوسیله اهل فن آنروز که جمع آوری کرد ترتیب ساختن آنرا داد و تمام قدرت خود را در آن بکار برد و در آن کارگاه آن پل مردم کارگر بوسیله های آنروز بنیاد ساختمان را تمام کرد و شالوده مستحکمی بر آن بست و طاقها و محکمی برایش بستند با سنگ و آهن گداخته چنان جرجش فراوان که دست آخر کارگر را بدون اجرت مجبور بکار کردن در ساختمان پل نموده است بقول قدیم صخره .

نواحی تاریخی کول فرح اشکفت سلمان بلوطک و نورآباد و چند جای دیگر در کوهستان محل گردشگاه دارد از قدیم .

شهر ایزد کنونی

شهر ایزد از مشرق بشهر کرد و از شمال بشهر الیگودرز و جنوب بدهدشت و مغرب به مسجد سلیمان محدود میباشد .

ایزد در قدیم ایدج میگفته اند و مال امیر هم نام داشته است این سرزمین کوهستانی و هوایی تقریباً معتدل دارد .

در شمال آن کوه جیوه و کوه زردکوه قرار گرفته و جنوب آن کوه شایش و مشرق آن کوه آبدان و در مغرب کوه پیر قدی میباشد .

آب خوردنی و آب کشاورزی آنها از چاه و چشمه میباشد مانند قدیم و بیشتر محصولات آن شهرستان دیم و غلات و برنج صیفی و دیگر امور کشاورزی در آن سرزمین عایدات مردم آن شهر و حومه است .

و دیگر عایدات آنها دام پروری و کارهای دستی نساجی محلی که بوسیله زنان آن سامان تولید می گردد مانند عبای کوفته مردانه و گیوه و چوچه های پشمی و دیگر انواع ملبوسات محلی که هنوز باقی و معمول است .

جمعیت آن ۲۸۷۶۰ خانوار که تعداد ۱۵۰۴۳۰ و دارای ۷۱ دبستان و سه دبیرستان يك کتابخانه عمومی بهداری و بهداشت شهرداری فرمانداری دادگستری شهربانی ژاندارمری و بازار و مهمانخانه نیز دارد .

مردم ایزد متدین بدین اسلام و پیرو مذهب جعفری میباشند و بزبان فارسی لهجه لری که يك لهجه مخصوص محلی است سخن میگویند .

شهر ایزد دهات و قصبات فراوانی دارد که بیشتر مردم آن در حومه شهر زندگی میکنند و بصورت تیره های عشایری وایلوار مانند قدیم میباشند .

شهر ایزد ۱۵۴ کیلومتر در شمال خاوری اهواز واقع شده و فاصله ایزد تا اهواز ۲۰۷ کیلومتر میباشد .

در نواحی و شهر ایزد سپاه دانش و سپاه بهداشت و سپاه عمران و آبادی وجود دارند و بامور نیازمندیهای مردم رسیدگی می نمایند و در واقع مورد توجه مردم دهات نیز می باشند .

و خانه انصاف در چند قسمت از بلوك ایزد افتتاح گردیده و مشغول داد و ستد امور مردم و رسیدگی بشکایات آن سامان می باشند .

در این شهر کارخانه یخساز ۲ کارخانه آردی ۳ آب و برق که زیر نظر شهرداری اداره میشوند سرزمین بسیار وسیع کوهستانی است که مستعد کشت و امور

کشاورزی میباید ایام بهار در شهرهای خوزستان کمتر نظیر دارد که هوای مطبوع و صاف و بهشت بشود و عطریات درختان و گیاهان صحرای آن نشاط انگیز باشد ولی وضع کلی مردم بطرز و رفتار قدیم هنوز حکمفرما می باشد و برسومات قدیم رفتار می نمایند .

ایده تا سال ۱۳۳۲ از توابع اهواز بوده در سال ۱۳۳۷ به فرمانداری تبدیل شده و دهات باغ ملک - دهدز - سردشت - اندیکا - بوطک - نورآباد - اشکفت سلمان - دهنو - اروجان - شلمزار - داردل - کندمان - کوه کلار - سبزکوه - شمس آباد - کمر دراز - هلایکان - جوردک هزاره شوش - بلوطک - قلعه مدرسه - کره چیدان - کوه دنبلان - شلیل - جورد کوه دست خیزک .

کوهها و بیشه آن در کوههای بختیاری بیشه زار فراوان دیده میشود و نیز در همین کوهها چشمه‌های آب فراوان است .

در قریه‌ها و دهات بختیاری عقرب بسیار است و مردم بروی تخت مرتفع منزل می کنند تا از گزند احتمالی آن عقربها ایمن باشند .

بختیاری واقع است بین چهار محال اصفهان و لرستان و خوزستان که مردم آن بیشتر کوه نشین و زراعت دیم کشت آنها می باشد در آن سرزمین .

تسمیه لر در خوزستان

کلمه لر بضم اول نام طایفه‌ای از صحرا نشینان که جمع آن الوار است بدو کلمه منشعبند بنام لر بزرگ و لر کوچک و سرزمین نشین آنها را میگویند .
لرستان : (لغتنامه فارسی میگوید) :

لر بضم تشدید کوهی از اکراد در کوه هامیان اصفهان و خوزستان است که آن ناحیه با اسم آنها را لر الوار میگویند و نیز لرستان هم میگویند .

شاعر چنین میگوید

فتح السالکون فی طلب الرزق علی ایدح الی اصفهان
لیت من زارها فعاد الیها قدر ماء الاله بالخذلان

نقل از تاریخ بختیاری تألیف سردار اسعد بختیاری در صفحه ۱۷ چاپ بمبئی

نمونه‌ای از مخالفت‌های مشایر در خوزستان

موقع جغرافیای احوال حاضر خوانین قرب جوار محالشان بکارون و خلیج فارس و همسایگان اعراب خوزستان و قشقائی مقام بسیار مهمی در تاریخ آینده ایران برای بختیاری ذخیره کرده است.

رشادت ایل و کفایت خوانین آنها را در مقابل سه چهار همسایه مدعی محفوظ داشته است .

یکطرف لرستانی یکطرف اعراب کارون و دورق و جراحی (کعب) از سمت جنوب ممسنی و سمت جنوب مشرق قشقائی .

دولت انگلیس در قرن اخیر همیشه مناسبات حسن (حسنة) خود را با خوانین بمیزان لایق محفوظ داشته است.

این مطالب عین عبارت همان کتاب نقل گردیده تا از روح آن کاسته نشود

نمونه‌ای از انگورهای خوزستان

انگور ملاسی انگور عسکری انگور سیاه

در خوزستان بیشتر در قسمت جنوب و جنوب غربی خوزستان این نمونه انگور وجود دارد و سالیانه از ثمره آن مردم کشاورز بهره‌مند می‌شوند و یکی از درآمدها امور کشاورزی در خوزستان می‌باشد.

انگور از قدیم ترین محصول کشاورزی و مفید ترین میوه بشمار می‌آید و چون دارای انواع و اقسام و مواد قندی آن فراوان است خشکبار حاصله از آن نیز که اقسام کشمش و مویز را تشکیل می‌دهد.

تولید انگور و تهیه کشمش و سبزه و سایر میوه‌جات خشک که تجارت و صادرات آنها در ایران از روزهای قدیم بوده و در بیشتر کشورها نداشته‌اند.

سرزمینی که در خوزستان بیشتر دارای حاصل انگور و اشجار دیگر می‌باشد نواحی شهر اهواز - نواحی شادگان - نواحی شهر خرمشهر و کناره رود کارون نواحی شهر آبادان نواحی جزیره مینو (صلبوخ) نواحی نهرهای مینوخی نواحی نهرهای قصبه نصار نواحی نهرهای قصبه معمره کناره‌های رودخانه (اروند رود) نواحی رودخانه شیرین (جراحی) می‌باشند.

این سرزمین‌ها که در کناره رودخانه‌ها قرار گرفته‌اند بیشتر میوه‌ها را به موسوم خود عمل می‌آورند و جزء صادرات ایران بسواحل کرانه‌های خلیج فارس

و دریای عمان بخصوص شیخ‌نشین‌های خلیج فارس خریدار تره بار و دیگر خشکبار خوزستان و حبوبات می‌باشند.

و از فروش خشکبار ایران به شیخ‌نشین‌های خلیج فارس سالیانه عوائد خوبی نصیب کشاورزان ایران می‌گردد و علاوه بر انگور ها میوه‌جات دیگر مانند انار، سیب، انجیر، حنا، پرتقال، گوجه، لیمو شیرین، هندوانه، خربزه، خیار، کنار، زردآلو، مشمش و دیگر میوه‌ها و حبوبات به آن نواحی همیشه صادر می‌شده و فعلاً نیز ادامه دارد.

علت خرابی جنوب خوزستان

بعلت زور آور شدن آب شور دریا به رودخانه‌های اروند رود قصبه معمره و قسمتی از سواحل دو طرف رود بهمنشیر از همه‌گونه حاصل و ثمر افتاده و مردم آن محروم شدند حتی درختان خرما هم بارور نمی‌شوند.

و نیز چندین سال است که پس از قصبه معمره این بلای بی‌آبی نصیب مردم نواحی و سرزمین شادگان شده که مردم خیلی آواره شدند از نواحی و سرزمین خود و بیشتر هستی غنم و حشم خود را از دست دادند.

نخلستان‌های این نواحی که از ثمره حاصل خرما افتاده‌اند درست قریب به یقین یکنث از تمام درختان خرما در خوزستان می‌باشد و روی هم رفته منشأ درآمد یکصد و پنجاه هزار نفر بیشتر مردم قصبه و شادگان بوده است علاوه بر خرما دیگر اشجار فصلی هم عایدی ندارند.

خلاصه از نژاد و زبانهای مردم خوزستان

اقوامی که در خوزستان زندگی میکنند عبارت از قبائل مختلف لرها اعراب و صابیان خوزستانی میباشد.

و اقوام دیگر از نژاد های باستانی ماروها کویها پراتاکینها و غیره و همچنین از نژادهای آرامنه و آشوریها و یهود نیز در خوزستان زندگی دارند و مسکن ولی آرامنه بومی در این سرزمین نیستند و بیشتر برای کار به این سرزمین آمده اند.

لرها کلمه لر در اولین بار در کتب قرن چهارم هجری دیده شده و پیش از آن تمام کوه نشینان این حدود را (اعراب گرد گفته اند) و پیدا است که لرها تیره ای از کردها بوده اند.

سرانجام لرها اکنون بسه شعبه عمده تقسیم شده اند در خوزستان و لرستانها از نظر زبان و آداب و رسوم بخصوص لباس زیاد به کردها شبیه ترند و بیشتر آنها از طایفه کردهای لک میباشد و خود به چند تیره و طایفه تاکنون در خوزستان تقسیم شده اند.

(مختصری از جای اقامت سایر نژادها)

بختیاریها جای کنونی تیره های بختیاری در نواحی سرزمین شهرهای رامهرمز شوشتر دزفول مسجد سلیمان ایذه (مالامیر) هفت گل و گچساران و قسمتی از آنها در نواحی خرم آباد و لرستان سکنی دارند.

تاریخ گزیده حمدالله مستوفی میگویند بختیاری از طوایف کرد بوده اند که از حدود سوریه پیش از اسلام به خوزستان مهاجرت کرده اند بعدها نام آنها با تمام لرهای این سرزمین اطلاق شده است.

از طایفه مهم بختیاری - طایفه هفت لنگ و چهار لنگ را معروفیت بیشتر

دارند و هر يك از این دو طایفه بچند تیره بزرگ و كوچك تقسیم شده اند و زبانهای آنها چندان توفیری ندارد.

مختصری از وضع خوزستان و مهاجرت ایل گلب به ایران

از کتاب ایران و مسائل ایران

لرد گرن در کتاب تاریخ خود که در سال ۱۸۹۲ میلادی تألیف کرده در صفحه ۳۲۰ تا ۳۲۲ جلد ۲ میگوید: پس از شرح دشت های داخلی خوزستان و تعداد جمعیت عرب نژاد این استان گفته است عنوان اداری خوزستان که معنی تحط اللفظی آن (سرزمین سرگردان است بناحیه اطلاق میشود که وسیع ترین دشتهای آن میباشد).

عده زیادی از بختیاریها تحط نظر حاکم خوزستان قرار می گیرند که مقر اقامت رسمی در شهر شوشتر است با این وصف نام این ایالت بطور صحیح سطوح رسوبی بین نواحی کوهستانی و دریا را شرح میدهد و آن شامل دشت های دزفول و شوشتر و هویره و رامهرمز میباشد.

و حدود آنرا میتوان خطی از رود کرخه تا محمره (خرمشهر) در مغرب و کوههای بختیاری در شمال و شط العرب (اروند رود) و خلیج فارس در جنوب و رود هندیان در مشرق دانست و این ایالت باعیلام باستان و سوزیانای قدیم و خوزستان جدید یکسان است ظاهراً که نام اخیر فعلاً زیاد بکار برد نمیشود^۱.

۱ - کلمه خوزستان را بعضی مشتق از اواجا میدانند که معنی آن سکنه بومی است و این کلمه در کتیبه های میخی ظاهر میشود و شاید منشاء آن کلمه اوخی باشد که در استرابو و پلینوس ذکر شده است از طرف دیگر مورتمن خوزستان را مشتق از کلمه فارسی که معنی آن نیشکر است میدانند

جمعیت این ناحیه یا عرب خالص هستند یا بیشتر مخلوطی از نژاد ایرانی و عرب میباشند مردم عرب نژاد پس از تسخیر ایران در ۶۴۱ میلادی شروع بآمدن باین ناحیه کردند و از آنزمان بعد مهاجرت از آنسوی دجله و خلیج فارس همیشه ادامه داشته است و نیز گفته شده که شاه اسمعیل صفوی گروه زیادی عرب را از ناحیه های نجد برای سکونت در این سرزمین آورده است .

در بین اقوام عرب مهمترین عشایر عشیره کعب میباشد که در اصل ۷۲ قبیله بودند و قسمت عمده آنها مرده یا ناپدید شده اند ولی این قوم در عربستان هنوز از لحاظ تعداد از همه بیشترند .

لایارد در سال ۱۸۴۱ جدولی از تقسیمات و طبقه بندی قبایل مختلف آن داده که بسیاری از آنها اکنون شناخته نمی شوند ...

از صورت رابرتسون کنسول انگلیس

اینجانب قبائل عرب این ایالت را از صورتی که رابرتسون کنسول انگلیس در بصره تهیه کرده بود اقتباس کرده و در زیر گفته می شود تنها از اعراب کعب که هنوز در نواحی خوزستان اقامت دارند - چنین بوده :

اعراب کعب در فلاحیه (شادگان) ۶۲/۰۰۰ مخلوط ایران و عرب
اعراب نواحی رامهرمز (منظورش جراحی است) و هندیان ۲۷/۰۰۰ مخلوط ایران و عرب
اعراب نواحی دزفول شوشتر و هویزه (و دشت میشان) ۱۱۰/۰۰۰ مخلوط ایران و عرب

» » ۱۹۹/۰۰۰

تاریخ اعراب کعب که شبیه تاریخ اغلب همسایگان آنها است از این قرار است گفته شده که در اصل از ساحل عربی خلیج فارس به باطلاق های نزدیک التقای دجله و افراد مهاجرت کرده اند و بتبعیت ترکیه در آمده اند و شغل و معیشت آنها پرورش حیوانات اهلی و کشت دیم مشغول تا اینکه در اثر خشکسالی یا در اثر فشار يك قبیله دیگر عرب بطرف جنوب مهاجرت کرده و در کناره های رود قبان جا گرفتند .

و از آنجا بسمت مشرق بطرف کناره رود جراحی شتافتند و در آنجا با قبیله افشار که مرکز آنها در کناره و نواحی آن رود جا داشته اند تصادم کردند و گرز ن در سال ۱۸۹۲ صفحه ۳۲۷ جلد ۲ میگوید: اعراب کعب کلیه سرزمین های بین محمره و رود کارون بسوی مشرق تا رود هندیان که متجاوز از یکصد میل است در اشغال دارند. ثروت طبیعی این ناحیه بسیار زیاد میباشد .

و بر اثر اقامت طولانی در خاک ایران اعراب کعب بسیاری از خصوصیات ملی خود را از دست داده اند و با ایرانیان ازدواج کرده و مذهب شیعه و طرز لباس ایرانی را اقتباس کرده اند و لر دگرزن میگوید قبیله کعب تعداد اینها متجاوز از یکصد هزار نفر جمعیت است عبارت از این تیره ها میباشند .

عساكره آل بوقیش خنفره باویه بیت الحاج بنی رشید بنی صالح بنی طرف حمودی حمید کندازلی جرف کثیر محاسن نعیمه نصار شرافیات مشرفاء سواری سویدان سلیمان است .

قبیله منتفق (منتفج) درهویزه

لردگرن در جلد دوم تاریخ می گوید .

در میان سایر قبایل عرب فقط قبیله منتفق درهویزه که در انتهای جنوب غربی مرز ایران ساکنند مشاهده کردم بنظر میرسد که قبیله منتفق در سال ۱۸۱۲ میلادی از خاک ترکیه باین محل مهاجرت کرده و آن عده از افراد قبیله کعب را که ساکن این ناحیه بودند در اول از آنجا راندند .

زمانی هویزه محل مهمی بود و جمعیت آن در موقعی که حاکم بر قسمتی از جنوب غربی خوزستان بوده به ۲۴ هزار نفر میرسیده است .

در سال ۱۸۳۷ میلادی سد عمده رود کرخه شکست و آب رود کرخه در باطلاقهای بی مصرف بهدر رفت و هویزه از يك شهر بزرگ تبدیل به یکده کوچک شد جمعیت آن وهنوز هم شیخی از فامیل حاکمه سابق بر آن نیز حاکم است و طبق قدرت یاضعفی که از خود نشان می دهد و فاداری تعداد زیاد یا کمی از قبائل را بخود جلب می کند و چون ناحیه مسکونی آنها را باطلاق احاطه کرده از تعرض دیگران در امان می باشند .

هویزه زمانی شهر عمده ای در جنوب خوزستان بود در چهل میلی مغرب و شمال شهر ناصریه قرار دارد ساکنین آن سابقاً در حدود ۷۰۰ خانوار تخمین زده میشده پیرو اصول مذهب شیعه می باشند .

حکومت هویزه در ایام ملوک الطوائفی در دست خانواده آن مشعشع بوده که هم اکنون بمولازاده معروف می باشند و این اختیارات را در ایام پادشاهی شاه اسمعیل صفوی بسادات مشعشع داده شد و در ایام پادشاهی رضا شاه کبیر به این ریاست ها خاتمه داد .

فلاحیه که مرکز عمده ناحیه بلوک کناره رود شادگان میباشد که جای قبیله بزرگ کعب و ساکنین آن نواحی بیشتر از تیره های مختلف این قبیله می باشند و تعداد آنها دو هزار خانوار میرسد .

بندر معشور (ماهشهر) در ۹۵ میلی شمال شرقی محمره (جنوب محمره) و يك میل شمال داخلی خور معشور خور موسی واقع است بر طبق روایات قریه اصلی معشور در جای معروف به نل کافران بوده که در ساحل جنوب شرقی خور معشور در سه میلی آخر آن جاداشته است .

در میان ۲۵۰۰ نفر جمعیت آن عده زیادی مردم بنادر خلیج فارس ساکن می باشند و در نواحی حومه آن قسمتی از تیره های کعب فلاحیه اقامت دارند .

و مردم آن بدو زبان فارسی و عربی سخن میگویند و پیروان مذاهب اسلام بیشتر شیعه مذهب جعفری می باشند .

نقل از گزارش های سالیانه شرکت نفت صفحه ۸۰ سال ۱۹۳۶ میلادی .
بقلم لرد کدمن و سر هنگ دلزل و سر هنگ هانتر اعضای شرکت نفت انگلیس و ایران (شرکت سابق و اقتباس از کتاب تاریخ خوزستان جلد دوم بقلم لرد گرن .
و اقتباس از یادداشتهای ویلسون تحت عنوان خوزستان در سال ۱۹۱۲ میلادی .

لرهای کوه گیلویه در نواحی بهبهان

این گروه نیز از تیره‌های بزرگ معروف لر در خوزستان میباشند که تیره‌های متعدد آنها در نواحی سرزمین آقا جوی باوی جانکی بهبهان کوه گیلویه و با شست کوه مره فارس و هندیان و زیدان پراکنده و اقامت دارند و زبان لرهای کوه گیلویه با زبان ولهجه لرهای بختیاری توفیر دارند و زبان يك دیگر را نمی دانند مانند فاصله لهجه کردی و لری است .

طوایف اعراب خوزستان این طوایف عرب زبان خوزستان بیشتر در نواحی و سرزمین جنوب غربی و جنوب خوزستان جا دارند و آنها بنام طایفه بنی کعب در سرزمین شادگان کرانه‌های کارون و بهمنشیر و قصبه نصار و مینوچی و خر مشهر و آبادان اهواز اقامت دارند زبان و به چندین تیره بزرگ و کوچک هم تقسیم شده اند ولی همان زبان عربی محلی خوزستان است .

کعب دبیس این عشیره در سرزمین نواحی دزفول اندیشک اهواز و شوشتر و نواحی مسجد سلیمان و کرانه‌های کارون و شطیط جا دارند و بزبان عربی و فارسی سخن میگویند .

باویه این طایفه جایشان در باویه اهواز و سرزمین نواحی جراحی و هندیان و زیدان و کرانه‌های رود کارون و دز و شطیط جادارند بزبان فارسی و عربی مخصوص خوزستانی سخن میگویند و دوقریه و یس و بنه جای اصلی آنها است .

آل کشیر این طایفه در کناره نهر هاشم از نواحی و سرزمین دشت میشان و کناره رودخانه کرخه و نواحی سرزمین شوش و دزفول و شوشتر جادارند بزبان فارسی و عربی خوزستانی سخن میگویند .

و تیره‌های بزرگ این طایفه عبارت از سبعه عنافجه و ضیاعمه است و از عشایر قدیم و معروف سرزمین خوزستان است .

اعراب منتفج این تیره هادر نواحی سبعه و ام تعمیر که در ضلع غربی رودخانه کارون اقامت دارند و بزراعت و دامداری مشغول میباشند بزبان فارسی و عربی سخن میگویند بلکه خوزستانی عربی در آن تیره معمول است .

اعراب چنانه (کنانه) این تیره‌ها در نواحی سرزمین شهر دزفول و دز و نهر شطیط و سواحل کارون جا دارند بزبان فارسی و عربی خوزستانی سخن میگویند در آمد آنها امور کشاورزی و دام پروری و دام داری است .

طوایف بنی طرف این قبیله در نواحی دشت میشان در سرزمین خفاجیه و وهویزه مرکز این قبیله میباشد و در دهستان بساتین و دیگر نواحی دارند بزبان فارسی و عربی خوزستان میگویند و این بیچند تیره کوچک و بزرگ تقسیم شده اند و هر يك کدخدائی جداگانه دارند مانند عشایر خوزستان .

کعب عامری این قبیله بیچند تیره بزرگ تقسیم شده اند بدین قرار محیسن ادریس . نصار . آل علی . آل مرداو هلالات و بیت غانم بنام ایل محیسن میباشد . سران بزرگ این تیره‌ها همان آل مردو خانواده حاج یوسف جداعلی خزعل و مزعل می باشد و این تیره‌ها از کعب شادگان نمی باشند و از تیره کعب عراق تجزیه شده و به خوزستان آمده اند . (از قول خیریه دختر شیخ خزعلخان).

تیره شریفات این طایفه در نواحی و سرزمین‌های جراحی هندیان زیدان و جیزان و کرانه‌های کارون و بهمنشیر و رودخانه هندیان اقامت دارند و بزبان فارسی و عربی سخن میگویند و امور کشاورزی و دامداری و دام پروری امرار معاش می نمایند . (**میران هندیان**)

تیره میرها این تیره در خلف آباد جراحی و هندیان و زیدان و جیزان و کناره‌های رودخانه هندیان و جراحی جا دارند و شریفات نیز از همین تیره میباشند و بزبان فارسی و عربی خوزستانی سخن میگویند .

عشیره و تیره‌های دیگر مانند آل بونرخان . بغلانیه . هلالات . مطور آل مراد . منیعات که در حوالی خرمشهر میباشند در قسمت احوال شهرستان خرمشهر ثبت گردیده است .

شرح مفصل آن در تاریخ عشایر خوزستان نگارش یافته است که مرتباً با تمام خواهد رسید و سوابق کامل با دقت و تحقیقات بیشتری در باره کلیه عشایر سرزمین خوزستان بتفصیل آورده ایم که هر فرد منصفی بپذیرد .

از تاریخ در رالسان اقتباس گردیده

قبیله بنی کعب این قبیله بچند تیره اصلی تقسیم میشوند دریس نصار آل بو غبیش عساکره آل بوعلی آل بو و صوف و شوام آل بو سطور آل بو منیجبر آل موقدم الخنافره و الجذبه میباشند این تیره‌ها در تمام نواحی جنوب غربی خوزستان اقامت دارند و درآمد آنها کشت و حاصل دیم کاری و حاصل سالیانه خرما و دیگر حبوبات و کشتهای محلی موسمی فصلی است از قبیل انار سیب کنار جو گندم انگور باقلا انجیر زردآلو گوجه و همه گونه سبزیهای فصلی موسمی که در طول سال بعمل می آید میباشد .

ایل کعب در ایام پادشاهی شاه طهماسب صفوی به خوزستان آمده اند و در ابتداء کنار نهر قبان مسکن اختیار کرده اند سپس از قبان به نواحی شادگان نقل و مکان نموده اند که فعلاً تمام آن نواحی جای نشیمن این تیره های کعب میباشد و ایل کعب در این نواحی در ایام پادشاهان افشاریه زندیه و قاجاریه منشاء خدمات ارزنده ای شده که همیشه مورد توجه پادشاهان و دولتهای وقت بوده اند .

کشتزار شکر در خوزستان

در کتاب هومزد نامه تألیف استاد پورداود میگویند :

و اثره شکر با خود نی شکر از هند به ایران نقل گردیده با اندک تغییری در زبانهای دیگر راه یافته است .

در سر زمین باستانی بنام (سرکرا) میگویند و در زبان دراویدی (چکرا) و در یونانی (سکخرون) و در لاتین سکخروم گردیده است .

نیشکر در سانسکریت (ایکشو) نام دارد و يك گونه از این سنتی که خود رو (وحشی) است در سرزمین گرمسیر آسیا و شمال و مرکز افریقا میروید که تا بلندی پنج متر میرسد .

در کتاب باستان آمده است که ایران پس از هند در کشت نیشکر و ساختن شکر دومین سر زمین شناخته شده و از اینجا نیشکر بسیار از کشورهای دیگر رفته است در احسن التقاسیم مقدسی صفحه ۴۰۲ تألیف سال ۳۶۷ هجری میگویند: اقلیم خوزستان از ضه نحاس نباتها ذهب کثر الاشمار و تا آنجا که میرسد معون السكر والقند الحلواء جیده و عسل القطر .

اصطخری در صفحه ۹۰ تألیف سال ۳۴۰ هجری میگوید :

در خوزستان آبها را همه بر کشتزار گرفته اند و در این سر زمین نیشکر و کشتزارهای فراوان دارد .

و در صفحه ۷۲ نیز میگویند جبی شهرست و ناحیه هائی دارد که درختان خرما و نیشکر فراوانی از آن سرزمین عمل می آید و امام معتزله بوعلی جبائی از این شهر بوده است .

ابن حوقل صورة الارض صفحه ۲۵ تألیف سال ۳۶۵ میگویند .
اما آب رودخانه مسرقان (گرگر) شوتر . به هیچ روبره هدر نمی رود بلکه
زمین های نیشکر و درختان خرمائی که در لابلای آنها است و کشتزارهای دیگران
سر زمین را آبیاری میکند .

حدود العام میگوید : در صفحه ۵۴۳ .

ناحیستی است که در مشرق آن پارس (فارس) است و حدود سپاهان است در
آن رودهای و عظیم آبهای روانست و موادهای خرما و کوه های پر منفعت از این
سرزمین شکر خوب و جامه های گوناگو خیز . پیدایش شکر در خوزستان .
شکر یا شیر نیشکر که در نوشته های قدیم بنام انگبین نی آنرا میگفته اند
و در مقابل انگبین در ایران اخیراً زنبور انگبین گفته میشود .

در تحقیقات مورخین مدرک درستی ندیده اند که از چه زمانی شکر در خوزستان
شروع به گشت گردیده ولی در نوشته های پهلوی که از یادگارهای دوران ساسانیان
بوده زیرا در تواریخ به آن زمان از نیشکر نام برده میشود در کتابهای شعراء در قرون
اسلامی به شکر نیز اشاره شده نظامی چنین میگوید :

مگو شکر حکایت مختصر کن چه گفتی سوی خوزستان گذر کن
حافظ میگوید :

شکر شکن شوند همی طوطیان هند زین هند پاری که به بنگاله میرود
نیشکر در ایام عیلام در نواحی شهر جندی شاپور که دانشکده پزشکی ساسانیان
نیشکر در آنجا بوده کشت میشد برخی از دانشمندان و پزشکان شکر را برای درمان
بکار میبردند و از نیشکر درمانها میساخته اند .

حمدالله مستوفی در نزهة القلوب تألیف سال ۷۴۰ هجری میگوید :
در طراز که از شهرهای خوزستان است شهری وسط و نیشکر بیشتر و بهتر از
دیگر مواضع خوزستان دارد .

چنانکه در کتابهای تاریخی و جغرافیائی قدیم دیده میشود با اینکه کشت شکر
و عمل آن نیشکر در خوزستان معمول بوده بیش از دیگر سرزمین های ایران لیکن
در ایام پادشاهان ساسانی شکر از چیزهای گران بها و کمیاب ایران بوده است و هنگام
حمله لشکریان بیزانس به ایران از جمله غنائم قابل ذکر که در شهر دستکره برده اند
شکر بوده .

تاریخ نویس بیزانس (ثئونانس) در سال ۷۵۰ - ۸۱۷ درباره جنگ ایران و
روم و غنائم جنگی مینویسد (سیصد پرچم ملی) و مقدار فراوانی شمش طلا و
خونچه های پر قیمت مخصوص جشش های ملی ایران بوده و فرشهای زربفت و شکر
و زنجبیل و عود و کتان بغارت بردند رومیان از ایران .

و در بعضی از تواریخ درباره همین جنگ مینویسند که سر بازان هر کلیوس سر
دار روم پس از تسخیر (دستکرد) پایتخت خسرو پرویز را غارت کردند و رومیان در
کوشکهای شهر یاران ایران نخستین بار شکر را دیدند و چشیدند به همراه خود به
روم بردند .

جنگ اعراب و ایران

در نیمه اول قرن یعنی تاریخ بیست و یکم هجرت که سال شکست سهمگین ایران
در نهاوند بود لشکریان اسلام گذشته از نام (فتح الفتوح) خود و غارت اشیاء قیمتی
مقدار زیادی شکر ایران بغارت بردند .

و در سال بیست هشتم هجری بر زمین شکر خیز نواحی هرمز شهر هم دست
یافتند و بدست یاری اینان نیشکر از ایران به نواحی شهرهای لبنان . سوریه . فلسطین
و مصر بردند و کشت نیشکر بد آنجا انتقال یافت .

شکر ایران در چین

یکی از نویسندگان چین بنام (مون شن) در سالنامه چین مینویسد شکر که از ایران آوردند بسیار خوب بود همه پادشاهان این متاع را بنام تحفه بدر بار خاندان تانگ میفرستند.

از سال ۶۱۸ تا ۹۰۷ میلادی شکر از کالاهائی بود که پیوسته از ایران به چین میرفته پس از اینکه چینیان شکر را شناختند امپراطور تای تونگ چندتن را به (مکه کشور شمال شرقی هند) فرستاد تا هنر ساختن شکر را در آنجا بیاموزند.

از این تاریخ نیشکر کاران چینی بخوبی دستور هندیان را در بیرون کشیدن شکر از نی شکر و پختن آن بکار بستند و کامیاب گردیدند چنانکه پس از چند سال شکر چین در وضع رنگ و مزه بشکرها برتری یافت.

در قرن هفتم میلادی پس از جنگ تازیان که بر ایران پیروزشدند آنها نیشکر و هنر بیرون کشیدن شکر از آن به شهرهای فلسطین سوریه مصر و شمال آفریقا تا بجاهای دیگر رسانیده اند.

و در قرون دوازده دهم میلادی هنگام جنگهای عیسویان و مسلمانان و بازگشت از سوریه نیشکر را با نامش به اروپا بردند و بسیاری از کشتزارهای خاورمیانه را دیدند و تخم کشت مرکبات را به اروپا و دیگر کشورهای آسیا نقل گردیده است. و کشت نیشکر از اروپا و آسیا گذشت تا به آمریکا و استرالیا نیز رسیده است و این گیاه آسیائی در آن سرزمینها بسیار خوب برشده پیروزش رسید و آب هوای آن کشورها به کشت نیشکر سازگار آمده است.

ولی در خوزستان که سرزمین مبتکر دومین کشت نیشکر بود با يك طرز مرموزی از ایران رخت بسته است که حیرت آور است.

این همه شهود شکر کز سخنم میریزد اجر صبری است کزان شاخ نباتم دادند

تجدید احیای نیشکر در خوزستان

در شهریور سال ۱۳۳۶ از طرف سازمان برنامه به مؤسسه عمران خوزستان دستور اجرای احیای نیشکر و کشت آن در خوزستان داده شد

این طرح در منطقه ای بمساحت ده هزار هکتار در نزدیک هفت تپه شوش بمرحله اجرا درآمد که مشتمل بر ایجاد مزارع نیشکر و تأسیسات آبیاری و تصفیه خانه نیشکر مدرن ساخته شده که میتواند در هر فصل سیصد هزار تن نیشکر را خورد و تصفیه نماید و در حدود سی هزار تن قند سفید تصفیه شده تولید نماید چنانکه نشریات سازمان برنامه میگویند این مقدار تقریباً معادل ده درصد واردات فعلی قند ایران میباشد.

ایران امروز در صنعت قند روشهای مختلف آن در راههای وسیع تری گام برداشته و با کارخانه های مدرن و تصفیه خانه و کانالها بطور مدرن ماشینی در ایجاد و احیای این متاع و کالای گرانبها که از صادرات مهم ایران خواهد بود کوششهای فراوانی مبذول گردیده است.

زیرا زراعت و کشت نیشکر در ایران قرنهای پیش از اسلام رایج و معمول سر زمین خوزستان بوده و پیش از این مزارع بسیار وسیعی از این محصول در نواحی بلوک این استان وجود داشته.

از جمله اسلام به بعد که نگاهداری سدهای خوزستان نشد بعضی بر اثر جنگهای محلی و دولتی و برخی بر اثر عدم نگاهداری رو بخرابی و منهدم گردیدند و سرزمینهای کشت نیشکر روبه ویرانی گذارد و کسانی که مالک آنها بودند بر اثر نبودن آب از یکطرف و ناتوانی برای احیای کشت به بیابانی خشک تبدیل شد و امروز پس از گذشت قرنهای کشت این محصول در خوزستان احیا گردیده و هم اکنون با طرحهای

مختلفی که در مورد توسعه کشت این محصول و افزایش تولید آن بعمل آمده امید زیاد است که محصول نیشکر بتواند ارزش قدیم خود را برای کشور بدست آورد که نیازی به قند شکر خارجی نباشد.

برای تأمین آب مورد نیاز این زمین ها اقدام به تأسیس شبکه های آبیاری شده و با استفاده از آب رودخانه دز که بوسیله تلمبه های دیزل صورت میگیرد دوجاری ساختن آن در کانالهای اصلی و فرعی مزارع عظیم نیشکر آبیاری میشود و مسیر کانال اصلی که بطول ۱۳ کیلومتر است.

تقریباً بصورت نیم دایره آب را از رودخانه (دز) به جنوب شرقی مزارع کشت نیشکر میرساند و نیز حدود ۲۶ کیلومتر کانالهای فرعی آنرا بمحوطه کشت نیشکر کمکی بکشتزاری که مساحت آنها نایکصد هکتار میباشد توزیع میکنند.

کلمه خوزستان

واژه خوز در فرس بمعنی نیشکر است و خوزستان یعنی نیشکر ستان و یا سرزمین نیشکر میباشد و در ادبیات فارسی شعراء درین خصوص مثال آورده اند و از شکر خوزستان وزن شعر ساخته اند در خسرو شیرین نظامی این شعر سروده است:

چه بنیادی بدین خوبی نهادی	تمامش کن که مردی اوستادی
مگو شکر حکایت مختصر کن	چه گفتمی سوی خوزستان گذر کن
به اول شربتیی حلوا میندیش	که حلوا پس بود جلاب درپیش
چه ما را قند و شکر در میان است	به خوزستان چه باید در زدن دست
بنازی قلب تر گستان دریده	به بوسی دخل خوزستان خریده
و حافظ شیرازی چنین گوید:	
شکر شکن شوند همه طویان هند	زین قند پارسی که به بنگاله میرود

سوخت کارخانجات قند

نقل از مجله کاوش شماره ۲۸ سال ۱۳۴۷ خورشیدی.

گرایش کشور ایران بصنایع بزرگ و ایجاد کارخانجات تولیدی برای تأمین نیازمندیهای این مرز و بوم در داخل کشور، فعالیت های جدید و وسیعی را ایجاب می نماید.

هر يك از طرح های نوین که در کشور عزیز ما بشمر میرسد پیام آور زندگی بهتر و همین پیروزیهای دامن داری در راه رفاه و سعادت مردم این سرزمین است در ایجاد صنایع جدید و توسعه کارخانجات تولیدی موجود مسئله تأمین يك سوخت یا انرژی مناسب در درجه اول اهمیت قرار دارد.

با آنکه در سالهای اخیر با وجود آمدن سدهای متعدد و ایجاد نیروگاههای عظیم برق قسمتی از نیروی محرکه لازم از سوخت های جامد و مایع بپرق تبدیل شده است ولی نفت کوره همانگونه که از دیر باز بعنوان يك سوخت مناسب برای صنایع بزرگ و كوچك انتخاب شده بود موقعیت خود را بعنوان يك سوخت بسیار باصرفه در میان سایر سوخت ها حفظ نموده است.

یکی از بخشهای صنایع بزرگ که در سالهای اخیر با روندی سریع توسعه یافته صنایع قند است که سوخت مورد نیاز اکثر آنها نیز نفت کوره میباشد.

در حال حاضر ۳ کارخانه قند در سراسر کشور با مصرف سالانه حدود ۲۸۰ میلیون لیتر که تقریباً ۱۱ درصد مصرف کل نفت کوره کشور را تشکیل می دهد بکار مشغول هستند، علاوه بر کارخانجات مزبور که بکار تولید قند و شکر اشتغال دارند يك واحد عظیم تولید و احیای نیشکر نیز در هفت تپه خوزستان مشغول بکار است که

خود به تنهایی در سال حدود ۱۷ میلیون لیتر نفت کوره مصرف مینماید، در ضمن دو کارخانه قند کوار و مرودشت در استان فارس سالانه متجاوز از یازده میلیون متر مکعب گاز طبیعی مصرف می کنند.

زمان کار کارخانجات صنایع قند و شکر فصلی بوده و ارتباط مستقیم با مقدار زمین زیر کشت چغندر قند، یازده مزارع و همچنین اوضاع و احوال مناسب جوی دارد. شدت فعالیت کارخانجات قند با بدست آمدن محصول چغندر قند شروع می شود و معمولاً شرایط طبیعی این شدت کار چهار تا پنج ماه ادامه می یابد و سپس کارخانه تقریباً بحال نیمه تعطیل در می آید و تحت سرویس و تعمیرات اساسی قرار میگیرد تا مجدداً برای فصل جدید بهره برداری آماده گردد.

در مدت شدت فعالیت صنایع قند و شکر روزانه حدود ۲ میلیون لیتر نفت کوره به عنوان سوخت بمصرف برسانند.

تأمین سوخت مورد نیاز این صنعت عظیم با ظرفیت ذخیره سازی حدود ۱۵۸ میلیون لیتر مستلزم برآوردهای قبلی و تهیه وسائل حمل مناسب و اعطای اعتبارات مالی در مواقع معین می باشد تا هنگام بحران کار وقفه ای ایجاد نشود.

شرکت ملی نفت ایران در هر شرایطی برای ایجاد تسهیلات مادی و ارائه طریقهای گوناگون که در پیشرفت صنایع مؤثر می باشد فعالیت دامنه داری داشته و اکثراً با دادن اعتبارات لازم و نظارت در ذخیره سازی بموقع و شناساندن کمیت و کیفیت سوختهای مناسب برای صنایع کوچک و بزرگ که خواه ناخواه بنحوی از انحاء با صنعت عظیم نفت یا مادر صنایع کشور بستگی دارند آنرا یاری می نماید. در بر آوردن مصرف فرآورده های نفتی در ایران ضمن محاسبات خاصی که به عمل آمده متوسطی برای مصرف سوخت در مقابل تولید هر کیلو قند یا شکر بدست آمده است.

این نسبت معادل نیم لیتر نفت کوره برای هر کیلو قند یا شکر میباشد. ضمناً بر اساس نتایج بررسیهای نمونه ای که در مورد چندین کارخانه به عمل آمده معلوم گردیده حدود ۲۵ درصد سوخت مصرفی کارخانجات قند را میتوان بتدریج در سالهای آتی با نیروی برق تولیدی وزارت آب و برق جانشین کرد.

بنابر آنچه در بر آورد مصارف نفت کوره توسط بخش تولید قند و شکر پیش بینی شده است اگر عمل جانشینی سوخت انجام پذیرد در سال ۱۳۵۷ شمسی (۱۹۷۹ میلادی) مصرف سالانه نفت کوره در کارخانجات قند بالغ بر ۵۰۰ میلیون لیتر خواهد شد و در صورتیکه عمل جانشینی برق بصورت پیش بینی شده انجام گیرد این مقدار به ۳۷۵ میلیون لیتر خواهد رسید.

صنعت قند از جمله صنایعی است که بکشاورزی متکی است و چون بیش از دیگر مواد صنعتی وابسته بکشاورزی مصرف دارد لذا تأثیر آن در کشاورزی بیشتر است و گذشته از این نمی توان ماده اولیه مورد احتیاج این صنعت را بکشور وارد کرد یا در یک کشور از ناحیه ای به ناحیه دیگر حمل کرد بخصوص هر روز که از ماندن چغندر در هوای آزاد بگذرد از صد قند موجود آن کسر میشود ولی در دیگر صنایع وابسته بکشاورزی مثلاً پارچه بافی امکان وارد کردن پنبه از خارج یا امکان حمل پنبه از منطقه ای به منطقه دیگر هست زیرا مواد اضافی که همراه پنبه هست و مخارج باربری اضافی را تحمیل میکند از نیم درصد هم کمتر است ولی در حمل چغندر صاحب صنعت یا کشاورز باید پرداخت اضافی در حدود ۸۰ درصد را تحمل کند.

در نتیجه اقتصادی ترین کار در صنعت قند اینست که واحد تولیدی در مرکز کشت قرار گیرد.

نتیجه یک چنین خاصیتی اینست که کارخانه فقط و فقط بتولیدی که در ناحیه اطراف کارخانه است متکی است و لذا مجبور است با حد اعلا ی کوشش و از همه حیث کشاورز را یاری کند.

این یاری شامل پرداخت وام برای کشت و برداشت ، و مکانیزه کردن کشاورزی مبارزه با تقریباً ۴۰ نوع آفت و تهیه آب و مهمتر از همه دادن تعلیمات و آموزش بکشاورزان برای بهتر استفاده کردن از وسائل جدید است . در نتیجه کشاورز يك منطقه دور افتاده بارندگی نو ، وسائل مدرن و تعلیمات نو آشنا می شود و آموزش می بیند و افق دید او وسیع تر میشود .

مسئلاً تأمین سوخت چنین کارخانجات سودمند و مؤثر در پیشرفت اقتصاد و کشاورزی کشور یکی از وظایف مهمی است که شرکت ملی نفت ایران به عهده دارد .

برای اینکه خوانندگان بوضع کارخانه قند کشور و پراکندگی آنها

در نقاط مختلف و اهمیت تأمین سوخت مورد نیاز کارخانه های مزبور متوجه شوند در اینجا نام و محل ظرفیت آنها ذکر میگردد

شرکت سهامی قند اصفهان - محل کارخانه . اصفهان ظرفیت ۴۰۰۰ تن

شرکت سهامی قند آبکوه - محل کارخانه مشهد - ظرفیت ۱۶۰۰ تن

شرکت سهامی تولیدی و صنعتی ثابت خراسان - محل کارخانه فریمان

ظرفیت - ۱۸۰۰ تن .

شرکت سهامی قند پارس - محل کارخانه شیراز - ظرفیت ۱۰۰۰ تن

شرکت سهامی قند شاهرود - محل کارخانه شاهرود - ظرفیت ۷۵۰ تن

شرکت سهامی قند سازند - محل کارخانه - سازند اراك - ظرفیت ۶۰۰ تن

شرکت سهامی قند شهد - محل کارخانه - خوی - ظرفیت ۱۵۰۰ تن

شرکت سهامی قند شاه آباد غرب - محل کارخانه - شاه آباد غرب - ظرفیت

۶۰۰ تن .

شرکت سهامی کشاورزی - قند شیروان و قوچان - محل کارخانه - شیروان

ظرفیت - ۲۵۰۰ تن .

شرکت سهامی قند شیرین خراسان - محل کارخانه - مشهد - ظرفیت -

۲۵۰۰ تن .

شرکت سهامی قند قزوین - محل کارخانه - بوئین زهرا - ظرفیت ۱۰۰۰ تن

شرکت سهامی قند قهستان - محل کارخانه - بیرجند - ظرفیت - ۵۰۰ تن

شرکت سهامی تولید قند کرج - محل کارخانه - کرج - ظرفیت ۶۰۰ تن

» » » کرمانشاه » بیستون » ۱۵۰۰ تن

» » » مرودشت » مرودشت » ۱۰۰۰ تن

» » » نیشابور » نیشابور » ۱۰۰۰ تن

» » » نقش جهان » اصفهان » ۱۵۰۰ تن

» » » هکمتان » همدان » ۱۰۰۰ تن

» » » کارخانجات انکا » میاندوآب » ۶۵۰ تن

شرکت سهامی کارخانجات ایران : کارخانه قند - تربت حیدریه - ظرفیت

۷۰۰ تن .

کارخانه قند رضائیه - ظرفیت - ۷۰۰ تن .

» » » فسا » ۲۵۰ تن .

» » » کرمان » ۱۰۰۰ تن

» » » ورامین » ۹۰ تن

شرکت سهامی صنعتی قند لرستان - محل کارخانه بروجرد ظرفیت - ۱۵۰۰ تن

سازمان مرکزی شرکتها : کارخانه قند ممسنی - ظرفیت - ۱۰۰۰ تن

کارخانه قند یاسوج - ظرفیت - ۱۰۰۰ تن

شرکت سهامی تصفیه شکر اهواز - محل کارخانه اندیمشک - ظرفیت - ۲۰۰

تن در روز .

سازمان آب و برق خوزستان (طرح نیشکر هفت تپه) محل کارخانه - دزفول

شرکت سهامی قند چناران - محل کارخانه - مشهد - ظرفیت - ۱۰۰۰ تن .

قلم عمده محصولات کشاورزی درخوزستان

محصول درختان خرما در خوزستان قلم عمده کشاورزی در این استان از قدیم بوده درختان خرما درین سرزمین بیش از استانهای دیگر ایران وجود دارد و محصول درجه دوم این استان پس از معادن نفت می باشد .

درخت خرما درخوزستان مانند کشت شکر سوابق تاریخی ممتدی دارد که در روزگار ساسانیان بدان در توارینخ اشاره شده و از اسلام بیحد بر تقویت نشانیدن این نهال برومند غذائی بیش از اشجار دیگر از پیغمبر اسلام (ص) توصیه شده است. خرمای خوزستان بیشتر در نواحی جنوب و جنوب غربی این استان می روید که در تمام خوزستان در حدود سی ملیون نخل (درخت) خرمای مشمر دارد و در حدود ۵ ملیون نهال نونشانده در همین نواحی وجود دارند و جزء صادرات عمده درجه دوم ایران بکشورهای جهان می باشد و در آمد عمده روستائیان خوزستان است .

درآمدهای دیگر کشاورزی خوزستان

و دیگر از درآمدهای کشاورزی خوزستان از اشجار مشمره از قبیل انار . سیب . گوجه . پرتقال . لیمو . زرد - آلو . انجیر . انگور و دیگر ثمره های اشجار دیگر که در سرزمین خوزستان عمل می آید مانند گوجه . لوبیا . باقلا بویز . پیاز . سیر - و حبوبات گندم . جو . ذرت و بلوط می باشند که در فصل های خود عمل و محصول عمده درجه دوم و سوم خوزستان می باشد و بیشتر بسواحل کرانه های خلیج فارس و دریای عمان بخصوص به امارات شیخ نشین های می فروشد مانند کویت دبی شارجه ابوظبی قطر ام القویین و عجمان و عربستان سعودی و سلطان نشین عمان و همچنین دیگر امارات و جزایر در خلیج فارس و بهمین جهت از محصول سالیانه خود کشاورز خوزستانی در آمد عمده و قابل توجهی نصیبش می گردد .

درختان خرما در خوزستان

بعد از نفت و مواد نفتی صادرات عمده درخوزستان خرما می باشد درختان خرما و انواع و اقسام آن در خوزستان بیش هراستان دیگر ایران است که اگر به نخلستانهای آن توجهی بیشتری از طرف دولت و مردم بشود در ردیف دومین صادرات ایران خواهد شد .

خرمای خوزستان ۳ جای عمده آب شیرین از آنها قطع گردیده در تابستانها و بهمین جهت درختان خرما در نواحی بلوک شادگان قصبه معمره و ابتدای رودخانه بهمینشیر در طرف خلیج فارس که تقریباً پنج ملیون درخت مشمر خرما می باشد درین سه قسمت صدی نود از ثمره سالیانه ساقط گردیدند در صورتی که بیشتر در آمد و بگذران معیشت مردم آن نواحی از ثمره سالیانه محصول خرما بوده است .

اسامی انواع و اقسام خرماهای خوزستان

سایر (سعمران) - قنطار - حلاوی - دگل - ایلو - کبکا - دیبیری - شکر - جوزی - برحی - بریم - خضراوی - سویدان - زهدی فرسی - خصاف صابیع العروس این اسامی در تمام بلوک جنوب و جنوب غربی خوزستان معمول است و درین نواحی خرماخیز سوابق کهن تاریخی از محصول خرما دارد که جغرافی نویسان اولیه قرون اسلامی جزء محصولات عمده این استان شمرده اند و از آن تمجیدات فراوانی کرده اند.

و از همه بیشتر مقدسی - اصطخری - ابن حوقل - حدود العالم - ابن خردادبه - نزهة القلوب مستوفی - ابوالفداء - ابن بطوطه - شرف الدین - علی یزدی - قزوینی - ابن رسته - ابن فقیه - ابن سراییون و قدامته ابن جعفر در کتابهای خود خرمای خوزستانرا بتفصیل آورده اند.

طرز بارگیری و بهره برداری از محصول خرما

در نقاط مختلف خوزستان در جاهائی که خرما حاصل دارند معمولاً در ده اول اسفند گل از درخت (نر) خرما ظهور مینماید و تا ۲۵ اسفند ماه گل بودار خرمای نر میرسد و آماده بر به درخت ماده میگردد.

و درخت ماده خرما گل آن نیز از روزهای ۲۶ تا ۳۰ اسفند از اطراف دل درخت سر برون میرود و آماده برگرفتن یعنی بودادن از گل نر می شود که بزبان معروف به (لکاح) می باشد بزبان بومی و به عربی واقعی (لقاح) است.

و در بعضی موارد دیده شده درختان ماده خرما دیر تر گل آنها میرود

صاحب نخلستان چاره آنرا چنین عمل میکند گل از درخت نر بر می دارد و آنرا میخشانند پس از رسیدن گل درخت ماده در پارچه گل خشکیده شده يك تکه بر گل ماده میریزند و آنرا بومی میدهند و همان جریان واقعی را طی میکند.

مراحل رشد و رسیدن خرما در خوزستان با وضع طبیعی

از ۲۵ فروردین ماه مراحل اولیه خرما بر درخت آن بنامهای مختلفی شروع می کند تا روز خرما که موسم جمع آوری حاصل خرما میباشد.

حد اکثر از ۲۵ فروردین تا ۲۵ اردیبهشت (چمری) نام دارد که خیلی ریز است و از ۲۶ اردیبهشت تا ۲۰ خرداد درشت میشود ولی نارس بنام (حبابوك) معروف میباشد و بفارسی محلی خارك نام دارد. (عربی محلی (حبابوك) است.

و از ۲۰ خرداد تا دهم تیر ماه خلال از نارس سبز بودن بزرگی متمایل میشود و علامت زرد شدن یعنی شیرین شد خرمای نارس که خلال نام دارد.

و از ۲۵ تیر ماه خلال بمرور تبدیل برطب میگردد و رطب تا ۳۵ مرداد ماه بر درختهای خرما میباشد و چون هوای نواحی جنوب غربی خوزستان زیاد تر گرم است رطب چندان دوامی ندارد و بسرعت مبدل بخرما می شود و در اواخر شهریور موسم برداشت ثمره حاصل خرما در خوزستان است.

و پیش از همه درختان خرما که حاصل آن عمل می آید درخت حلاوی و حاصل این درخت لذیذ و سرو باریك و لطیف و خوشمزه است.

پس از آن درختان دیگر مانند سایر و کبکاب آنگاه دیگر انواع درختان یکی بعد از دیگری از انواع مختلف شروع بر رسیدن می نماید و از همه درختان خرما که بیشتر و معروفیت جهانی دارد از خوزستان (خرمای سایر) که نام محلی آن نیز هم سعمران میگویند که گوشت آن شیرین تر و گرم میباشد و بیش از همه انواع تعداد آن در خوزستان می باشد و پر ثمر است.

معمولا هنگام رسیدن فصل خرما (برگهای) گرد درخت را از خوشه خرما جدا می کنند که بوسیله بادهای تندخوشه های خرما نریزد و هم عمل برداشت خرما از درخت آسان تر انجام گیرد .

چیدن خرما هنگام برداشت حاصل ثمره

برای بریدن برداشت ثمره خرما در خوزستان در بلوك و نواحی شهرهای خرماخیز مانند خرمشهر آبادان - شادگان - بندر ماهشهر - هندیان اهواز دشت میشان هویزه - خسرو آباد - قصبه نصار و قصبه معمره احوال آنها با هم مشابه و یکنواخت در عملیات حاصل میباشند .

برای دانستن نخل خرما چه اندازه بارگیری دارد و برداشت ثمره در چه حدود است در آخر کار در مرحله دوم که بنام (خلال) و بفارسی خارك است و ابتدای شیرین شدن آن که قابل خوردن است موسم زرد بودن (خلال) است که شروع به چیدن مقدماتی و خصوصی با اصطلاح محلیها نوبر است .

در این هنگام هر درخت خرما از ۵۰ کیلو تا ۱۶۰ کیلو گرم ثمره حاصل دارد که از روز ده اول تیر ماه هر سال کشاورز یا صاحب نخلستان از ثمره آنها برداشت می نماید تا آخر شهریور ماه که انتهای برداشت خرما معمول خوزستان است . و با این برداشتهای متفرقه که بمرور روزانه می چینند و بیازار می فروشند بیقین تا آخر روزهای برداشت و بریدن خرما درختها از بار هر نخل که حداکثر در ابتداء ۱۶۰ کیلو بار ثمره آن بوده بتفاوت از ۵۰ تا ۸۰ کیلو گرم بیشتر به برداشت ثمره خرما در روزهای آخر ندارند .

و در طول ابتدای زرد شدن که اول شیرین بودن (خلال) و در وحله دوم رطب میفروشند تا اینکه بخرما برسد و روزهای پائیز فرا می رسد که انتهای برداشت ثمره خرما در خوزستان است .

چه خرمائی بیشتر از خرماها جزء صادرات است

انواع درختان خرما در خوزستان باسامی مختلف زیاد هستند و به صادرات نمی رسند و هنگام زرد شدن که از تلخی مبدل بشیرینی می شود بیازارهای محلی عرضه می شود و فروش آن چند برابر بهای خرمای صادراتی می باشد و بخرما شدن نمیرسند بر سر درخت و آنها عبارت از ثمره درختهای حلاوی - بریم و برحی - خضراوی - دگل - گنطار - لیلویه - صایبع العروس - خصاب - لوزی - کبکاب - و چند نوع دیگر نیز وجود دارند که درواقع باید گفت مصرفی داخلی که برای فروش بخارج نمی رسد و در خوزستان خرمای سممران که سایر هم نام دارد چندین صرف نمیشود و از خرماهای دیگر مصرف خوراك روزانه آنها می باشد که شیرینی آنها کمتر است .

صادرات ایران

و صادرات خرمای خوزستان بخارج یعنی اروپا و امریکا و دیگر کشورهای آن تراز درجه اول سایر و دوم زهدی که بیش از هر خرمای دیگر برای رسومات مصرف میشود و بکشورهای هند و پاکستان و امارات خلیج فارس با تفاوت نرخ گرانتری نسبت بخرمای (سممران) حلاوی خضراوی و گنطار هم خریداری مینمایند و اخیراً شیخ نشینهای خلیج فارس در موسم خود از خارك و تمام خرماهای خوب پر قیمت خوزستان باقیمت خیلی گرانتر از محلی خریداری مینمایند و گران بودنش در محل خرما خیز خود این سبب را در بردارد که عوائد بیشتری نصیب کشاورزان خوزستان می گردد .

و مصرفی بیشتر عوائد ثمره درختان خرما انگور - انجیر - انار - سیب و گوجه پیاز - لوبیا - برنج گندم و دیگر ثمره درختان اشجار و حبوبات و میوه فصلی - هندوانه - خربزه - کدو و غیره بیشتر در امارات خلیج فارس در درجه اول شیخ نشین کویت - شیخ نشین قطر - شیخ نشین ابوظبی - شیخ نشین دبی و بحرین می باشد و دیگر شیخ نشین ها از نظر جمعیت چون کمتر می باشند خریداران درجه دوم حبوبات و ثمره اشجار ایران بوده هستند .

و این شیخ نشین از نواحی فارس که نسبت بنواحی خوزستان از نظر مسافت فاصله کمتر است بیشتر حبوبات را از آن سامان تهیه می نمایند و بعضی ها کم بود آنجا را از خوزستان تهیه می کنند و همچنین خرما .

زیرا بمراتب خرمای فارس کمتر و گرانتر از خرمای خوزستان بوده از این لحاظ و خواص دیگر دارد که مصرف خرمای خوزستان بیشتر از فارس می باشد در بعضی از نشریه های کشاورزی نوشته اند که تعداد نخلستان خرما در فارس بیش از خوزستان است .

این آمار درست نیست و شماره درختان خرما در خوزستان بمراتب بیشتر است و نزدیک بدو برابر تعداد درختان خرمای فارس می باشد و خرمای خوزستان چون آب بیشتری در اختیار دارند در مواد قندی آن شیرینی بیشتر دارد .

مثل معروف راجع بدرخت خرما

می گویند درختی که سر در جهنم و ته آن در آب منظور آنست که نخل خرما از نظر رشد و نمو باید ته آن در آب و آبیاری سیری بشود و سر آن در جهنم آنست که باید در ارتفاع هوایی گرم مانند آفتاب خوزستان و یا نواحی گرمسیر دیگر باشد که ثمره خرما برسد و همانطوری که نیاز به آب دارد همان اندازه نیازمند بگرمی و حرارت هوا می باشد تا برسد بخرما .

درختان همیشه سرسبز خوزستان گردخانه مسکن مالکین نخلستان ها احاطه کرده است و آبیاری آنها بوسیله جزر و مد آب رودخانه از طریق انشعاب نهرها بداخل نخلستان می باشد .

و رفت و آمدن آب که در نواحی جنوب و جنوب غربی خوزستان بنام جزر و مد معروف شده که يك جریان طبیعی تاریخی است و کشاورزان آن نواحی از نعمت ازدیاد بودن فراوانی آب برای کشتزار خود بیشتر از هر آستان دیگر برخوردار که در مواقع بهره برداری نصیب مردم کشاورز این نواحی شده است و باید همیشه از این موهبت الهی شکرگزاری نمایند .

فوائد دیگر درخت خرما

از درخت خرما که در خوزستان بنام نخل خرما معروف است فوائد دیگر هم حاصل میشود از تنه درخت در صنایع چوب سازی کاغذسازی نوبان سازی و فیبر و کانتکس هم استفاده میشود .

و از شاخه و برگ آن برای ساختن کلاه کیف و بادبزن و پوشش سقف خانه ها استعمال میشود و هسته خرما بواسطه داشتن مواد غذایی مفید است پس از آسیاب کردن برای حیوانات مانند گاو و گاو میش از آن استفاده میشود .

اصطلاحات محلی : تنه درخت را (نخله میگویند) شاخه را (سعف) دسته و خوشه خرما را (عشکه النخله) رشته ای از خوشه را (شرموخ) خارك نارس (خلال اخضر) خارك زرد شیرین شده (خلال اصفر حلو) .

درآمد دیگر از خرما بنام شیره است

اطاق مربع مانند می شود در قدیم گلی و اخیراً با آجر و سیمان ساختمان آن درست می شود و در کف آن سقف بام خانه سرازیری درست بطرف ناودان تعیین شده و در پشت خارج دیوار آن زیر سوراخ ناودان گودی کنده شده باندیک دله حلبی و سر ناودان داخل یعنی توی دله است و این اطاق شیره خرما در کنار حیاط خانه نشیمن کشاورز یا مالک نخلستان جا دارد که مواظبت مینمایند هنگام پر شد دله حلبی آنرا بر میدارند و دله دیگری در جایش می گذارند تا اندازه معین معمول آنها از آن بهره برداری مینمایند از ده تاییست دله از هر منبعی بهره برداری می شود و قیمت خوبی هم در مناطق گرمسیری دارد.

مضرات گرفتن شیره خرما

خرما پس از گرفتن شیره آن بیش نصف ویتامین آن زایل و از قدرت و خاصیت می افتد و اهل خبره هنگامی که آنرا مشاهده کنند و با بودن خرما شیره نگرفته آن خریداری چندان ندارد مگر قیمت خرما گران شده و آن ارزانتر هم باشد و یا خریدار ناشی بوده.

نامهای محلی : (جرخان) نام انبار تجمع خرما است (مید بیشه) نام اطاق گرفتن شیره خرما میباشد (اردبه) لوله آبرو از نهر آب به جوخ نخلستان که زیر خاک عبوری راه دفن شده است آنرا اروبه میگویند.

(نمر) خرما (رطب) خارکیست که نصف آن خرما و نصف دیگر خارک باشد آنرا رطب میگویند (خلال) خارک است (خلال مطبوخ) خارک پخته است

(دبس) شیره خرما است (خلال شیص) خارکیست که هنگام پائیز پس از بر چیدن خرما از نخلستان دیده میشود و دانه های ریزی دارد.

تسمیه های محلی در جدول بندی نخلستانها

۱ - بشتکه - باندازه ۶ متر درازی و ۳ متر پهنا که در آن ۳ تا ۶ درخت خرما جا دارند آنرا بشتکه می گویند بفارسی (گرز) نام دارد.

و در مسافت بین درختان خرما معمول است که انار - انگور - سیب - انجیر و لوبیا باقلا خیار خربزه و دیگر میوه و حبوبات فصلی در موسم خودش در همین فاصله بین ۶ درخت بمسافت ۱۸ متر کشت می گردد و از حاصل نمره خوبی می گیرند که درآمد امرار معاش سالیانه آنها میباشد.

جدول بندی - در چهار گوش ۱۸ متر یک نهر و دو جوخ چهار گوشه را احاطه کرده و یکطرف که قسمت چهارم آن می باشد براه سرحد ملک دیگری متصل است و اسامی نهر و جوخها در نخلستانهای جنوب و جنوب غربی خوزستان چنین می باشد در تلفظ محلی خودشان که معمول است.

جرخی که از رودخانه آب را بوسیله جزر و مد دریای خلیج فارس هم آهنگ می باشد و آن جوخ از رودخانه جداگشته آبرا بنخلستان میرساند.

چنانکه در امتداد درازی آن جوخ ساجیه های متعددی جدا در اطراف شده

۱ - نهر - همان نهریست که آبرا از رودخانه بداخل نخلستان نقل میکند.

۲ - ساجیه - نهر کوچکی میباشد که در فاصله امتداد طول ۱۸ متری میچرخد.

۳ - بشتکه - نام فاصله ۱۸ متریست که از ۳ تا ۶ نخل درخت (درخت خرما)

در آن جا دارد آنرا بشتکه میگویند و بفارسی (کرضی) نام دارد.

که درختان را آبیاری می نماید و این جریان معمول نواحی سرزمین های اهواز - خرمشهر - آبادان - قصبه نصار - منیوحی - جزیره مینو قصبه معمره و نواحی سرزمین شادگان و قبان و کرانه های رودخانه کارون بهممنشیر اروند رود و هندیان جراحی و بلوک دشت می باشد.

مسالك الممالك اصطخری در صفحه ۷۵ تألیف ۳۴۰ هجری می گوید .
و اما بحار فارس فان منها بحر فارس و هو خليج من البحر المحيط في حد الصين و بلدالواق واق حتى يجري على حدود بلدان الهند و السند و کرمان الی فارس و لينسب هذا البحرین بین سائر الممالك التي عليه الی فارس .
لان ليس عليه مملکته أعمر منها ولان ملوک الفرس كانوا على قديم الزمان أقوى سلطاناً و هم المستولون الی يومنا هذا على ما بعد و ترب من شطوط هذا البحر.

ترجمه :

دریاهای فارس که دریای فارس از آنها شمرده شده و آن خلیجی میباشد از دریای محیط که در حدود چین و شهرهای واق واق جریان دارد و از کنار شهرهای هند و سند و کرمان تا به بنادر و نواحی سرزمین فارس .
و چون بنادر و آبادیهای آن بیشتر از استان فارس آن دریا را احاطه کرده است بدان جهت آن را در میانه دیگر ممالك بنام فارس شناخته شده و بدریای فارس موسوم گشته .

برای اینکه در کناره سواحل این دریا آباد تر شهرها و بنادر فارس دیده نشده و پادشاهان فارس در قدیم الایام و زمان با قدرت ترین پادشاهان بودند که بر این سرزمین و دریا استیلا داشته اند تا کنون بر دریاها و رودهای آن از این دریا .

(محیط هند)

بلدان الهند . منظور بنادری که در کناره های دریا بوده تا کرانه های چین و بنادر و آبادیهای هند . والسند . نام قدیمی بلوچستان بوده . الی فارس منظورش استان فارس است و دریای محیط تا عون امتداد داشته .

تحلیلی بر قرارداد ارزنده الروم و ادعای عراق بر حاکمیت

ایران در اروندرود

مرز غربی کنونی ایران همان خطی سرحدیست که مرز ایران و عراق را از هم جدا کرده است که پیدایش آن از ایام پادشاهان قاجار بوده و دنباله آن تا این روزگار کشیده شده است .

در صورتیکه چنانچه با دقت بنگریم در تواریخ قرون پیش از اسلام خواهید دید تمام دوران پادشاهان ساسانی عراق جزء ایران بوده قریب به هزار سال میرسد و اکثریت جزیره العرب از متصرفات کشور باستانی شاهنشاهی ایران بوده است که تاریخ های عرب و جهان برای این ادعا گواه است .

و بهمین جهت بود که دولت های صفویه در ایران عراق را جزء خاک و سرزمین ایران میدانستند و سالها از عثمانیها متصرف و ضمیمه ایران مینمودند و این کشمکشها نیز در دوران پادشاهان افشاریه و زندیه با عثمانیها بر سر عراق داشته اند .

و چون قاجاریه توانائی قدرت در مقابل عثمانیها برای تصرف عراق نداشته اند بناچار سکوت اختیار کردند و تسلط عثمانیها را بر عراق تا اندازه ای گواهی کردند که بدنبال آن نیاز بر سرحد مرزی پیدا کرد زیرا همیشه زدو خورد مرزی و تجاوزات

واقع می‌شد بخصوص در نواحی شهر سلیمانیه کردستان و هجوم و حمله علیرضا پاشا حاکم عثمانی در بغداد بر سرزمین محمره (خرمشهر) که بیشتر باعث اختلاف گردید و سرانجام منجر بوساطت روس وانگلیس و پیدایش قرار داد عهدنامه ارزنته‌الروم شد که تا کنون نتایج سوء ندانم کاری اولیای آن روزگار دودش بچشم ملت ایران می‌رود.

برای نمونه عین فقره دوم از قرار داد ارزنته‌الروم نقل میگردد آنگاه از مفاد واقعی آن نتیجه‌گیری با دلیل روشن میشود زیانهای این قرار داد منحوس که مدت یکصد و سی دو سال از تاریخ انعقاد آن میگردد هنوز نحوست آن دامن ملت و دولت ایران را رها نساخته.

متن فقره دوم ارزنته‌الروم

فقره دوم ایران تعهد میکند که جمیع اراضی بسیطة ولایت زهاب یعنی اراضی جانب غربی آنرا بدولت عثمانی و دولت عثمانی نیز تعهد میکند که جانب شرقی ولایت زهاب یعنی جمیع اراضی جبالیة آنرا مع دره کرند بدولت ایران ترك کنند. و دولت ایران قویاً تعهد میکند که در حق شهر و ولایت سلیمانیه از هر گونه ادعا صرف نظر کرده بحقوق تملکی که دولت عثمانیه در ولایت مذکور دارد وقتاً من الاوقات بکطور دخل و تعرض ننماید.

و دولت عثمانی نیز قویاً تعهد میکند که شهر و بندر محمره (خرمشهر) و جزیره الخضر (جزیره آبادان) و لنکرگاه و هم اراضی ساحل شرقی یعنی جانب یسار شط العرب (اروند رود) را که در تصرف عشایر متعلقه معروفه ایران است به ملکیت در تصرف دولت ایران باشد و علاوه بر این حق خواهند داشت که کشتی‌های

ایران بآزادی تمام از محلی که بیحر منصب میشود تا موضع التحاق حدود طرفین در نهر مذکور آمد و رفت نمایند.

کلاه بزرگ بر اثر بی اطلاعی نمایندگان ایران در قرارداد ارزنته‌الروم و ندانم کاری آنها سبب شد که سرزمین و نواحی اصلی ایران که رعایای ایران در آن از قدیم یعنی پیش از اسلام تا آن زمان اقامت داشته اند و بعد از اسلام تا کنون نیز مالك و مقیم میباشد که از همه واضح تر در خود همین ماده فقره اقرار و اعتراف بماسبق آن کرده‌اند (و هم اراضی ساحل شرقی یعنی جانب یسار شط العرب که در تصرف عشایر متعلقه معروفه ایران است).

باین روشنی دیگر اعتراف دشمن بهتر شده که عطف بماسبق مالکیت مردم و سرزمین بنماید و اقرار رسمی کند که در دست ایران و عشایر آن است.

شهر و سرزمین قدیمی تاریخی ما عثمانیها در مقابل نمایندگان دولت ایران و انمود کردند که محمره و جزیره الخضر را در مقابل واگذاری شهرستان سلیمانیه کردستان شده و باین معاوضه جنگ و مخاصمه خاتمه داده میشود و قرار داد با حضور نمایندگان روس وانگلیس نوشته و امضاء میگردد.

در صورتیکه ملت ایران در مقابل این مصالحه سرزمین و شهر سلیمانیه را داده و عثمانیها بکوجب هم نداده‌اند از خاک متصرفی خود در مقابل بلکه بمانند مثلی است معروف در نواحی فارس که میگویند: مثل خودش بگور خودش زدیم. و این قرار داد درست نتیجه آن برای ایران همین مثل است و برنده دولت ترکیه عثمانی شده که شهر سلیمانیه را تصاحب نمود در حالیکه سوابق تاریخی نشان میدهد سکنه و سرزمین هر دو شهر معاوضه شده متعلق به ایران بوده است و بمدارك آن نیز اشاره میگردد تا بر مردم و هیئت حاکمه عراق روشن گردد که بدانند دولت و ملت ایران نسبت به عراق بخاطر هم جواری و هم کیشی علاقه و احترام

قائل بوده و هست و بکینه بی هوده که نتیجه آن بدبختی و ذلت هر دو ملت مسلمان است دست بردارند و بگذارند این دو ملت دوست بمانند قدیم برادر و از کما فی السابق ادامه دهند که روز مبادا در مقابل دشمن مشترك دوش بدوش یکدیگر از وطن های خود دفاع کنند زیرا دین و آئین مقدس اسلام که هر دو ملت ایران و عراق معتقد و پیروی میکنند حکم برادری میفرماید برای ملل مسلمان چه بسا که همسایه و سوابق تاریخی که این دو ملت با هم دارند بآن نزدیک تر است .
انهم المسلمون اخوه فاصلحو بین اخویکم ان الله یحب المصلحین .

اسد آباد حاج مغزی

شاید این نام غریب بنظر آید ولی واقعیت مسلمی است که در شمال شهر خرمشهر قرار دارد و امروز بصورت قریه نو بنیادی در آمده است در کنار آن .
حاج اسدالله مغزی در سال ۱۳۲۴ خورشیدی با شریک خود مرحوم حاج کرباسیان در آبادان کارگاه کوره پزی آجری را داشتند و قسمت اعظم آجر شهر آبادان را میدادند .

بنا بخوارش حاج میرزا جلال موقر شهر دار افتخاری وقت ایشان را از آبادان بخرمشهر آوردند و در همان سال بنیاد پنج کوره آجر پزی را نهادند جهت تهیه وسائل آبادی و پیشرفت ساختمانی در خرمشهر زیرا تا آن سال این شهرستان کارگاه کوره پزی منظمی نداشت که جوابگوی نیازمندیهای مردم شهر باشد که بآید شدن این پنج کوره وضع ساختمانی در آن ایام نسبت بوقت خود پیش رفتهای زیادی کرد که خرمشهر تاکنون پیشرفتهای شایان توجهی نائل گردیده است .

نظری بسوابق تاریخی مرزی در کتابها

سرپرسی سایکس انگلیسی - تحت عنوان سرحدات ایران و ترکیه

(ترجمه فخرالداعی) میگوید در صفحه ۵۶۹ و ۵۶ جلد دوم تاریخ ایران مرزهای ایران فقط در مغرب در طی قرن اخیر عملاً تغییر نکرده است .
در سال ۱۸۴۳ میلادی يك کمیسیون مرکب از نمایندگان بریتانیای کبیر و روسیه برای قضاوت و داوری درباره مرز ایران معین شدند چون جمعیت این ناحیه از ایالات کوچ نشین تشکیل شده و خود ناحیه سرتاسر مرتفع و کوهستانی است تعیین مرز خیلی مشکل بنظر می آمد در نتیجه اقدامات این کمیسیون در سال ۱۸۴۷ میلادی معاهده ارزنته الروم بسته شد مطابق شرائط ایل معاهده هر دو دولت همجوار بعضی نواحی و خطه هائی را که نسبت بدان ادعاهائی داشتند ترك گفته و راضی شدند که کمیسر هائی برای تحدید حدود تعیین کنند و کمیسیون جدید در سالهای ۱۸۴۹ و ۱۸۵۰ میلادی در شهر محمره (خرمشهر) و بغداد تشکیل شده ولی بهیچگونه نتیجه قطعی نرسیدند و در سال ۱۸۵۱ میلادی (لرد لمرستون) پیشنهاد کرد که خط مرزی سرحد در قسطنطنیه معین شود و بر طبق معاهده ارزروم نمایندگان از پاریس و ترکیه با کمک کمیسرها به انجام این امر بپردازند .

و تعیین مرز در سرزمین های مشکوک نیز مطابق پیشنهاد او بایستی بقرار داد های آتیه واگذار شود و این پیشنهاد مورد قبول قرار گرفت و عملیات مساحی و نقشه برداری در يك دوره هشت ساله از ۱۸۵۷ تا ۱۸۶۵ میلادی ادامه داشت و در نتیجه نقشه ای از ناحیه بین آرارات و خلیج فارس ناحیه ای بطول هفتصد و عرض ۲۰ تا چهل میل تهیه شد که بعد از به باب عالی چنین اطلاع داده شد به عقیده دولتهای میانجی و واسط خطوط سرحدی آتیه بین دو قلمرو سلطان ترکیه و شاه ایران تا

آنجائی که ممکن است بایستی از روی نقشه تعیین گردد و دو دولت مسلمان خودشان بایستی این خط را تعیین نمایند اگر طی وقایع آئیه اختلافاتی در مورد يك ناحیه معین و مخصوصی پیش آید دو دولت بایستی حل مواد مورد بحث را به تصمیم دولت های انگلیس و روسیه واگذار نمایند.

در سال ۱۹۰۷ میلادی ترکیه از گرفتاریهای داخلی ایران استفاده نمود و نه تنها سرزمین های مشکوک را تصرف نمود بلکه نواحی که بدون گفتگو متعلق به ایران بود بخاک خود ضمیمه ساخت چند سال بعد باز يك کمیسیون مختلط دوباره تشکیل شد و در ماه اکتوبر سال ۱۹۱۴ میلادی درست يك روز پیش از بروز مخاصمه و جنگ روسیه و ترکیه آخرین ستون سرحدی در پای کوه آرارات برپاشد و بدین ترتیب تعیین حدود ایران و ترکیه با تمام رسیده است.

بتواریخ اجنبی مراجعه کنید

با این وضعی که نویسندگان تاریخ ایران که یکنفر بیگانه است راجع بقرارداد ارزنته الروم نظر داده و واقعیات آن روز را بتفصیل گفته و می رساند که در آن زمان سرزمین ایران تجاوز شده و ترکیه عثمانی گرفته است نه اینکه چیزی از سرزمین متصرفی عراق که آن روزها جزء متصرفات عثمانیها بود به ایران طی قرار داد یا قبل و یا بعد از واگذاری نشده است که در این سالها مورد ادعای اولیای عراق باشد خوب است بکتاب انگلیسی تاریخ ایران بقلم سرپرسی سایکس مراجعه تا قانع شوند. دوم اثرات شوم آن قرار داد منحوس و بی اطلاع هیئت و اولیاء دولت در آن زمان هفت سال بیشتر از سبب نداشتن اطلاعات کافی درباره نواحی مرزی و عدم تکمیل مطالعات در سوابق تاریخی که میبایستی هیئت نمایندگی ایران داشته باشند

که بدبختانه نداشته و با آن همه وقت کافی که در اختیارشان بوده نتوانسته اند بنفع ملت ایران کاری بکنند بجای گرفتن از دست داده اند و شهر و چند قریه مرزی.

۱ - درکناره نهر خین در قسمت شمال خرمشهر و غرب نهر خین باین شرح قراء ونخلستان يك شلهه آغاوات ۲ - بوارین ۳ - شمشومیه ۴ - نهر البطل که در آخر نهر خین مقابل نهر الحد قرار دارد میباشد

دوم شهرستان سلمانیه کردستان ایران میباشد که بعنوان معاوضه درایام قاجاریه رفته است جزء قرار داد ارزنته الروم و در واقع باید از آن ایران باشد نه بدست غاصب مکار افتاده زیرا در آن سرزمین مردم ایران و ساکن و سر زمین واقعی ایران میباشد.

اشتباه بخیال صدویست سال پیش

این بود جریان نتایج قرار داد و مضرات آن برای مردم جنوب ایران و ناحق گفتن دولت عراق نسبت به ایران که ما دلائل قانع کننده از کتب عربی چاپ مصر و بیروت و بغداد ولیدن هلند سوابق تاریخی مرزی از قدیم می آوریم که حق با ما است و عراق بدستور دشمنان زور میگوید و بتصور اینکه صدویست سال پیش است که آن هم نیز از ایران یغمائی بیرد بیچاره دیر شده ملت و دولت ایران بیدار و از گذشته عبرت گرفته است بهتر است دوستانه کنار بیاید و بیش از این به تفاق و کینه توزی و بدرفتاری نکنند که صلاح هر دو ملت نیست.

برای اثبات حقایق واقعیات به کتاب‌های نامبرده ذیل

نگاه کنید تا بر شما روشن شود

راجع به مرزهای خوزستان

- ۱ - مسالك الممالك ابراهيم اصطخري تأليف سال ۳۴۰ هجری
- ۲ - كتاب البلدان يعقوبى معروف به ابن واضح » » ۲۶۵
- ۳ - اخبار الطوال ابوحنيفه دينورى » » ۲۸۲
- ۴ - فتوح البلدان ابن جابر بلاذرى » » ۲۷۹
- ۵ - المسالك الممالك ابو القاسم ابن خردادبه » » ۲۳۳
- ۶ - تاريخ الامم والملوك ابو جعفر ابن جرير الطبرى » » ۲۳۱
- ۷ - مختصر البلدان ابوبكر احمد همدانى » » ۲۷۹
- ۸ - تاريخ مروج الذهب على ابن الحسين المسعودى » » ۳۴۵
- ۹ - البدء والتاريخ مطهر ابن طاهر محمد ابو على المقدسى » » ۳۵۵
- ۱۰ - كتاب الفهرست ابن النديم ابو الفرج اسحق بن يعقوب » » ۳۷۷
- ۱۱ - احسن التقاسيم شمس الدين محمد ابن احمد البشارى » » ۳۶۵
- ۱۲ - جلد هفتم اعلاق نفيسه معروف به ابن رسته » » ۴۸۲
- ۱۳ - معجم البلدان شهاب الدين ابو عبدالله ياقوت حموى رومى » » ۶۲۶
- ۱۴ - نزهة القلوب حمد الله مستوفى » » ۷۳۵
- ۱۵ - كتاب الخراج وضع الكتاب ابو جعفر قدامت ابن جعفر » » ۲۶۶
- ۱۶ - تاريخ كامل ابن اثير عز الدين ابو الحسن محمد عبدالكريم » » ۶۳۰
- ۱۷ - آثار البلاد واخبار العباد زكرياء ابن محمد القزوينى » » ۶۶۳

و دهها کتاب دیگر عربی و فارسی درباره مالکیت ایران بر تمامیت سرزمین خوزستان از قرون اسلام تاکنون بوده و میباشد که ثبت کتابها شده و پاره‌ای از کتابها در آخر کتاب عین مطالب عربی و ترجمه شده شاهده است و در صورتی که مسالك الممالك اصطخری و صورة الارض ابن حوقل و احسن التقاسيم المقدسی البشاری و صور الاقالیم ابوزید بلخی که این چهار کتاب خزانه جغرافیائی ملل عرب شناخته شده و معتبر دانسته‌اند زیرا مفصل و کامل امور جغرافیائی قرون خلفاء اسلامی و جریان شهرها و سرزمینها را آورده‌اند که حدود کشورهای متصرفات صدر اسلام بنام ملت‌های مغلوب ثبت و ضبط کرده‌اند و منجمله برای استان خوزستان بهمین اسم فصل مخصوصی دارند که وضع جغرافیائی و حدود سرزمین و محصولات و کشاورزی و اجتماعی را تا اندازه کافی و مختصر گفته‌اند که شامل سوابق تاریخی بیش از اسلام هم نیز دارند و هر چهار کتاب فوق ضمن فاصله مسافت شهرهای خوزستان شهر بیان که پیش از اسلام به نام (بارما) بوده مرز خوزستان در کنار شط العرب که در قرون اسلامی بنام دجله بوده است شناخته‌اند و هر يك درباره آن توضیحاتی داده‌اند از همه بیشتر مقدسی بشاری در احسن التقاسيم صفحه ۴۰۶ چاپ لیدن

والبدء و التاريخ در صفحه ۷۴ و ۷۵ جلد چهارم بصره تا کناره موصل جزء استان سورستان ایران دانسته و بتوضیح حدود و پرداخت مالیات سالیان آن در ایام پادشاهان ساسانی عین مطالب آن نیز نقل گردیده عربی و بفارسی نیز ترجمه گردیده است.

و مابقی تواریخ و جغرافیائی قرون اسلامی و بعد آن فقط بنام شهرهای زمان تألیف کتاب خود و بعضی دیگر فاصله و مسافتها را یاد آور شده‌اند که آن هم از کتاب‌های فوق نقل شده است بدعنوان سوابق تاریخی سرزمین و شهرهای خوزستان می باشد.

گمان رود با این توضیح شده مستدل تاریخی که از کتب دست اول خزانه

جغرافیائی قرون اسلامی است و منبع اولیه مصادر جغرافیا شناخته اند دیگر جای تردید باقی مانده باشد.

از يك كتاب نقل شد

و برای روشن تر شدن مطلب تاریخی چون مطالب هر چهار کتاب در این خصوص صورت واحدی دارد یعنی یکی است موضوع توضیح مختصر اصطخری که ضمن فاصله مسافتهای بلوک و شهرهای خوزستان در صفحه ۹۰ چاپ لیدن نقل میگردد عبارت عربی و در زیر ترجمه آن و موقعیت فعلی جای شهر بیان و من حصن مهدی الی بیان مرحله ۱ علی الظهر و بیان فیها منبر و قد انتهت الی آخر حدود خوزستان و بیان علی - الدجلة فارکب منها الماء ان شئت الی الابله وان شئت علی الظهر الی آن تحاذی - الابله ثم تعبر .

از حصن ۲ مهدی تا شهر بیان يك منزل از راه خشکی است و بیان دارای منبر (مسجد) است که در اینجا سرحد مرزی خوزستان پیاپیان میرسد و بیان در کنار رود دجله جا دارد اگر بخواهی از راه آب بسوی بندر ابله می توان رفت و یا از راه خشکی تا برابر شهر ابله از این سوی بآن سوی رود باید رفت .

۱ - مرحله - يك منزل راه است که بین ۶ تا ۷ فرسنگ يك منزل گفته اند .

۲ - حصن مهدی - شهری کوچک بوده از آثار المهدی عباسی در خوزستان که کناره نهر سابله واقع بوده است که در مشرق فعلی خرمشهر هم اکنون بنام نهر سلمانیه است و فاصله آن تا شهر بیان که در آخر نهر خین بین دو قریه قهر الحد و تمار بوده که تقریباً شش فرسنگ است با مطلب کتب جغرافیائی مطابقت دارد و شهر بیان کنار نهر بیان بوده در شمال خرمشهر فعلاً بنام نهر خین است .

سادات آل بو جابر معروف بسادات جابری

خانواده جابری در خرمشهر .

جای سکونت آنها در قریه خین اقامت دارند بامور کشاورزی دام داری و دام پروری مشغول و قسمتی از آنها در جزیره مینو و رودخانه کارون و کنار رودخانه بهمینشیر و میناب دزفول پراکنده میباشند مجموع خانواده سادات جابری در خوزستان تقریباً یکصد خانوار جمعیت میرسد و نیز از این تعداد در شهرهای نجف و عماره و قرنه عراق هم اقامت دارند که بکسبهای مختلف در بازار مشغول میباشند .

تیره نصار کعب

قبیله نصار منشعب از ایل کعب شادگان است که قسمت عمده آنها در نواحی کناره نهرهای گصبه نصار و منیوخی و خسرو آباد و قسمت های دیگر کناره اروند رود جا دارند و بامور کشاورزی و دامداری و دام پروری در آمد دارند و عمده محصولات آنها بیشتر خرما و درختان نخلستان است که سالیانه برداشت حاصل دارند .

این قبیله کشتی بانی و ملاحی در زورقها بادی که امور حمل و نقل را در خلیج فارس و رودخانه های انشعابی از خلیج فارس کار می کنند و همچنین ماهی گیری یکی از کارهای معمولی مستمری آنها میباشد .

وتیره های آن بنام جوده و مغالیه در اواخر قرن ۱۲ هجری بوده است در ایام قدرت شیخ خزعلخان نصار را فریب داد و جزء قبیله محیسن آورد که از افتادن سردار اقدس از قدرت دوباره خود را منتسب به ایل کعب نمودند و خانواده های خلف و سده از نصار میباشد .

تیره آلفانم در مشرق خرمشهر

آلفانم تیره‌ای میباشند که در قرن ۱۲ هجری از عراق بسرزمین غربی خوزستان آمده‌اند و جرو هوا داران حاج جابر خان نصره الملك شدند و خود را وابسته به ایل محیسن نمودند .

این تیره جای اصلی آنها در قریه سویره در بند شمالی و در بند جنوبی جزیره مینو مندوان کناره نهر پل نو (ابو ذبیح) گصبه نصار گصبه معمره خسرو آباد و منیو حی اقامت دارند و به امور دامداری و دام پروری و کشت دیم کاری جو و گندم و پرورش حیوانات اهلی و قسمتی از افراد آنها در شهرهای آبادان و خرمشهر در بازار و ادارات بکسب‌های متفرقه مشغول می‌باشند و بدو زبان فارسی و عربی سخن می‌گویند و پیرو مذهب جعفری هستند و مقید بدین حنیف اسلام ،

و رئیس این تیره در خرمشهر شیخ ناصر غانمی فرزند شیخ فاضل غانمی است و شعبه‌ای از قبیله بنی تمیم میباشند و این تیره در قدیم معروف به بیت الغانم بوده (خانواده غانم) .

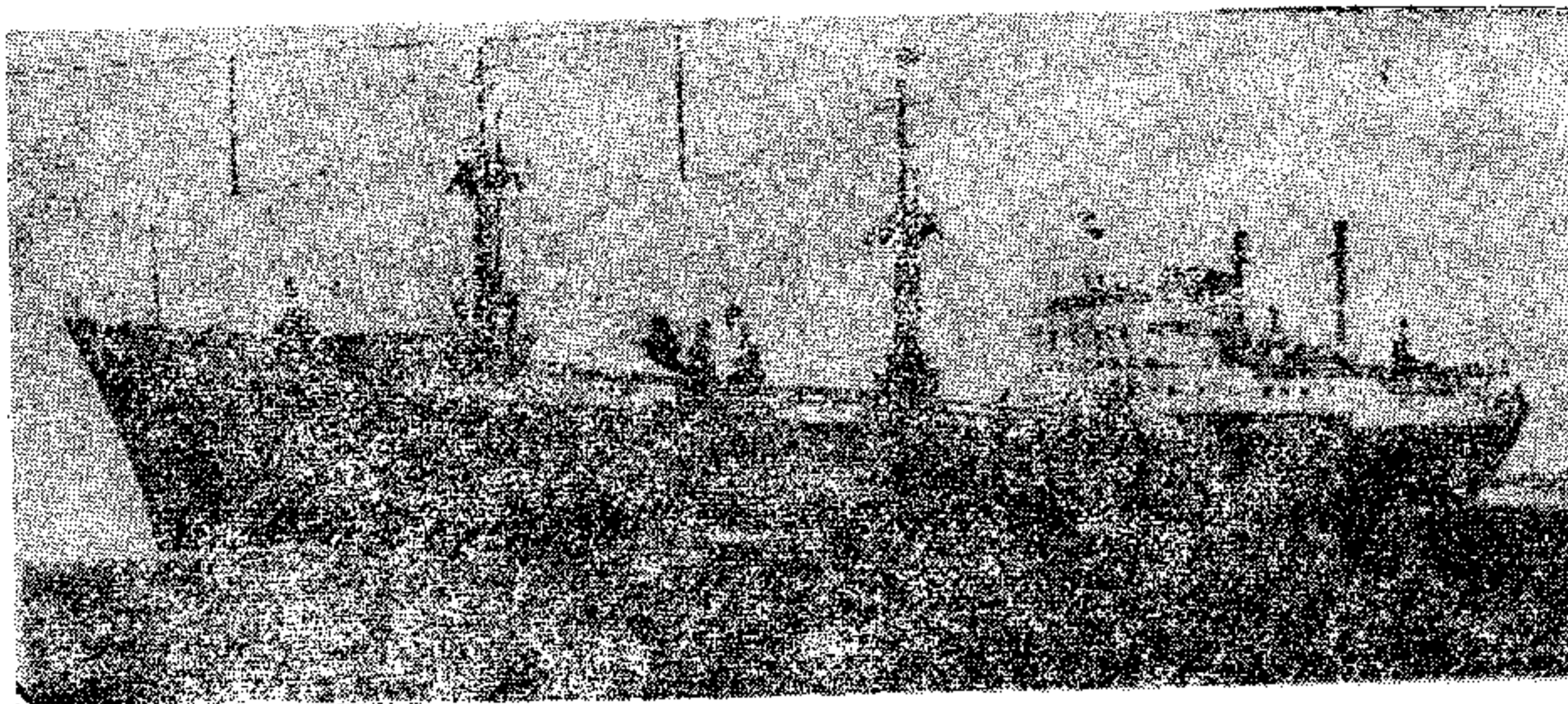
اروند رود در شاهنامه

بر افراشت کایانی در فش	همایون همان خسروانی درفش
به اروند رود اندر آورد روی	چنان چون بود مرد دیهم جوی
چو آمد بنزدیک اروند رود	فرستاد زی رو بآنان درود
که کشتی و زورق هم اندر شتاب	گذارید یکسر بر این روی آب

مجادله فریدون با ضحاک از شاهنامه فردوسی نقل شد

آل چنغان در خرمشهر

این تیره جای اصلی آنها در کناره‌های رودخانه بهمنشیر و قریه حمید و جزیره مینو و سواحل رود کارون و رودخانه اروند رود و کناره نهر پل نو و خسرو آباد و منیو حی و قفص پراکنده اقامت دارند بدام داری و دام پروری و دیگر امور کشاورزی مشغول می‌باشند و محصول عمده آنها خرما و سالیانه از نخلستان خود دارند که در آمد خوبی در سال است برای عشایر نشین قسمت جنوب و جنوب غربی خوزستان. این تیره پیرو مذهب جعفری و بدو زبان عربی و فارسی سخن می‌گویند و رئیس آنها شیخ محمد الچنغان فرزند شیخ حبیب الچنغان میباشند و این تیره در قدیم معروف به (بیت الچنغان) بوده اند .

نمونه‌ای از کشتیهای باری اقیانوس پیمای که در کناره بند خرمشهر بارگیری می‌کنند

پلهای ساخته شده در خوزستان

چنانکه بطليموس مورخ یونانی توضیح داده و میگوید: در شهر اهواز هرمز اردشیر بساختن سد و پل بزرگی بر روی رود کارون بنا کرد و این اقدام در سال ۲۷۳ میلادی صورت گرفته و چون بیابان نرسیده تکمیل آن در پادشاهی شاپور دوم پایان پذیرفته و این سد تا قرن ۱۵ میلادی مورد استفاده بوده است.

درازی این سد در حدود یک کیلومتر و با پهنای ۲۲ متر در جنوب شهر هرمز شهر قرار داشته است.

در قرن چهارم هجری میانه شهر اهواز پلی بوده که عضدالدوله دیلمی آن را توسعه و خرابی آن را آباد ساخت. در اهواز.

در سال ۱۳۰۷ خورشیدی در کناره شهر اهواز بامر رضا شاه کبیر ساختمان پل راه آهن و در سال ۱۳۰۹ پایان پذیرفت و میگویند پایه های این پل بروی ساختمان ویران شده سد قدیم اهواز بنا گردیده است.

و در سال ۱۳۱۳ خورشیدی نیز مجدداً پل دیگری به امر رضا شاه کبیر عملیات ساختمانی آن شروع و در سال ۱۳۱۵ پایان پذیرفت و میانه شهر اهواز به روی رودخانه کارون استوار است دارای پیاده و ماشین رو میباشد و معروف است به پل معلق اهواز.

پل سوم به امر شاهنشاه آریامهر در سال ۱۳۴۶ شروع و در سال ۱۳۴۹ عملیات ساختمانی آن پایان پذیرفت طول آن ۴۹۶ متر و عرض آن ۱۴/۵ متر است این پل در شمال اهواز نزدیک کوی کارکنان صنعت نفت قرار دارد بروی رود کارون - و پل چهارم اهواز نیز در دست اقدام این پل با گنجایش چهار ردیف ماشین رو و عرض ۱۴ متر و دو ردیف پیاده رو در دست اقدام میباشد.

پل خرمشهر

پل فلزی خرمشهر به روی کانال عضدی در سال ۱۳۳۸ شمسی ساختمان آن شروع گردیده و در تاریخ ۹ اسفندماه ۱۳۴۹ خورشیدی پایان پذیرفته ساختمان آن بدست شاهنشاه آریامهر افتتاح شد.

درازی این پل ۶۱۶ متر و پهنای آن هشت متر است که در طرف حاشیه پل با پهنای یکمتر پیاده رو دارد با افتتاح پل فلزی ثابت شهر خرمشهر دو شهرستان خرمشهر و آبادان بهم متصل نموده است.

پل جزیره مینو

روز پنجشنبه ۲۲ بهمن ۱۳۴۹ خورشیدی بوسیله دکتر اقبال افتتاح گردید پل جزیره مینو درازی آن ۲۱۰ متر است که ۱۱۰ متر آن در طرف ساحل رود در خشکی قرار داد یعنی هر طرف ۵۵ متر است و یکصد متر آن روی قسمت شرقی اروند رود استوار گردیده که دارای ۶۶ پایه فلزی ۱۲ اینچی و عرض آن هشت متر میباشد که شش متر آن ماشین رو و طرف آن بمقدار پهنای یکمتر پیاده رو دارد برای رفت و آمدها.

پل بهمنشیر برای جزیره آبادان

پل قدیم بهمنشیر پلی است که بوسیله شیر نفت ایران و انگلیس ساختمان آن سال ۱۳۰۸ خورشیدی روی رودخانه بهمنشیر در مشرق شهر آبادان بنا گردید و معروف گردیده بنام پل بهمنشیر این پل وسیله ارتباط مستقیم شهر آبادان بشهر اهواز که مرکز عمده استان خوزستان است که در ابتداء مخصوص وسائل شرکت

نفت بود پس از ملی شدن نفت ایران این بود که آمد و رفت روی پل از اختصاصیت افتاد و عمومی گردیده است .

پل دوم بهمنشیر

این پل در سال ۱۳۴۹ روی رودخانه بهمنشیر بنا گردیده بوسیله شرکت ملی نفت ایران و در حدود چهار کیلومتر شمال پل ایجاد شده قدیم شرکت سابق ایران و انگلیس قرار دارد .

و طول آن در حدود ۱۲۵ متر و پهنای آن ۶ متر بادومتر پیاده رو نیز دارد که مخصوص سوق الجیشی است استحکام ساختمان آن .

پل نو در شمال خرمشهر

در شمال شهرستان خرمشهر بر روی نهر پل نو پلی دارد که در سال ۱۳۰۵ ایجاد گردیده است نوع جنس آن از آهن پایه کوبی و سطح آن تخته کوبیده شده و جانشین پل معروف ابو جذیع ایام شیخ خزعلخان بوده که در سال ۱۲۸۳ خورشیدی با تنه خرما ساختمان آن تنظیم گردید در ایام پادشاهی رضا شاه تجدید بنا شده و بنام فعلی پل نو نام آن شده است وسیله آمد و رفت بمرز و شهر بصره است .

پل دوم بر نهر پل نو

در سال ۱۳۴۸ خورشیدی بوسیله قوای مهندسی سپاه ایران برای سوق الجیشی در ۵۰۰ متری جنوب پل قدیم ساختمان گردیده که از حیث استحکام بسیار قوی و بدرازی ۵۸ متر و پهنای ۷ متر بابتون آرمه ساختمان گردیده است .

فاصله شهرهای حوالی شهر بیان

قدامت ابن جعفر در الخراج صفحه ۱۹۴ تألیف سال ۲۷۵ هجری میگوید:
و من البصرة الى ابلة اربعة فراسخ و من ابلة الى بیان خمسة فراسخ و من بیان الى حصن مهدی علی الظهر ست فراسخ و من حصن المهدی الى سوق الاربعاء اربعة فراسخ و من سوق الاربعاء الى المحولة ستة فراسخ و من المحولة الى دولا ب ثمانية فراسخ و من دولا ب الى سوق الاهواز فرسخان فلذلك من البصرة الى سوق الاهواز ستة وثلاثون فرسخاً .

ترجمه : از بصره تا ابلة ۴ فرسنگ و از ابلة تا بیان ۵ فرسنگ و از بیان تا حصن مهدی از راه صبخه ۶ فرسنگ و از طریق آب ۸ فرسنگ است و از حصن مهدی تا سوق الاربعه (چهارشنبه بازار) ۴ فرسنگ و از سوق الاربعه تا محوله ۶ فرسنگ و از محوله تا دولا ب ۸ فرسنگ و از دولا ب تا سوق الاهواز دو فرسنگ است بنابراین از بصره تا اهواز ۳۶ فرسنگ فاصله مسافت راه بوده است .

و در کتاب البلدان ابن فقیه در صفحه ۸ تألیف سال ۲۹۰ هجری میگوید قال واعلم ان بحر فارس والهند هما بحر واحد لاتصال احد هما بالآخر الا انها متضادان قال فاؤل ما تبدی به صعوبة بحر الفارس عند دخول الشمس السنبلة وقربها من الاستواء الخريفی فلا يزال يكثر امواجه و يتقاذف مياهه ويصعب ظهره الى ان تصير الشمس الى الحوت و اشد ماتكون في آخر زمان الخريف عند كون الشمس في القوس و اذا كانت قرب الاستواء الربيعی تبدی في قلته الامواج ولین الظهر الى ان تعود الشمس في السنبلة ولین ما في آخر زمان الربيع و هو عند كون الشمس في الجوزاء .

فلما بحر الهند فانه خلافة لانه عند كون الشمس في الحوت وقربها من الاستواء الربيعي يتبدى في الظلمة والغلظ و تكثر امواجه حتى لا يركبه احد لظلمته وصعوبته عند كون الشمس في الجوزاء فاذا اصابة في السنبلة اضاء ظلمة و يسهل مركبه الى ان تصير الشمس في الحوت .

الا ان بحس فارس قد يركب في كل اوقات السنة فلما بحس الهند فلا يركبه الناس عند هيجانه لظلمته و صعوبته .

شله آغاوات یا نهر الجزیره

در سه فرسنگی شمال شهر خرمشهر نهری وجود دارد که معروف به نهر خین است که در قرار داد ارزنده الروم راجع بسرحدات مرزی ایران و ترکیه عثمانی این نام مشخصی میباشد درمرز ایران و عراق .

از قریه خین تا نهر الحد امتداد طول مرزی ایران تا سرحد زمین عراق در شمال خرمشهر در حدود ۷ کیلومتر دارد و قسمت شرقی این نهر قراء و نهرهایی از این نهر بطرف مشرق سرزمین ها را شکافته اند و درکناره هر نهری بمسافت های يك تا دو کیلومتر نخلستان خرما و دیگر اشجار و کشتزارها وجود دارد که متعلق بمردم نشیمن همان محل که رعیت ایران میباشد است و آن دهات و قراء شامل نهر خین شاخوره سعیدان مچری جوگه نهر یوسف قریه تمار نهر الحد که مقابل پاسگاه شلیچه است و اما در قسمت غربی نهر خین شبه جزیره ای قرار دارد که معروف بشله آغاوات بوده و پس از تجزیه و استقلال عراق سعی کرده اند آن را بنام جزیره نام آن را معروف نمایند تا از کلمه آغاوات از بین برود که تا ادعائی پیش آمد نکند از طرف ایران راجع به آن .

داستان شله آغاوات و مالکیت آن

برای استناد بسفر نامه نجم الملك غفاری که در سال ۱۲۹۹ هجری در ایام پادشاهی مرحوم ناصرالدین شاه برای بر آورد سد اهواز بخوزستان سفر کرده و با مشایخ و حکمرانان خوزستان تماس مستقیم گرفته در صفحه ۸۵ سفر نامه خوزستان راجع بشله آغاوات چنین نوشته اند .

امروز پنجشنبه دهم جمادی الاولی سوار بلام شده باتفاق محمد حسین میرزا

و دو نفر دلیل و مترجم رفتیم در نهر خین بسمت سرحد (ایران) .

این نهر از شط العرب جدا شده و بموازات آن می رود و فیما بین خاك ايران و نهر خین جزیره طویل معتبری که بسمت شط العرب افتاده متعلق است بدولت عثمانی . طول این جزیره چند فرسخ است و عرضش از یک هزار ذرع الی يك فرسخ میباشد و هر قطعه باسمى معروف است بشله محاضی و شله یوارین مناسب آنست که این جزیره متعلق باشد بخاك ايران چون که در این قسمت شط العرب افتاده و فاصله از خاك ايران ندارد جز نهر خین .

ولی میرزا جعفر خان مشیرالدوله در بیست و پنج سال قبل که تجدید سرحد مینموده باتفاق مأمور انگلیس چنین قرار داده و ظاهر آنست که او را خارجه فریفته باشند .

این نهر ابتدا از يك نهر زیر قصر فیلیه جدا میشود اول آن عرضش قریب بسی ذرع است تا دو سه فرسخ می رود و شعب چندی دارد نخلستان های طرفین را مشروب میکند در اوقات مد عرض نهر رفته رفته یکمتر میشود تا در فاصله يك فرسخ ونیم بحدی باریك است که دیگر بلم نمی تواند در آن عبور کند پس پیاده شده قدری راه رفتیم تا رسیدیم بسرحد آنجا علامت واضحی از کوه و نهر و تپه و امثال آنها نبود .

آنجا خطی مثل خیابان اندك برآمده و چول و سفید از جنوب بشمال ممتد بود و قدری بسمت شمال آن خیابان منتهی میشود بنهر شرقی و غربی که بعد از ختم نهر خین او ابتدا میشود از طرف مغرب و از آب مد شط مشروب میشود و شاخه ها دارد در جزیره یوارین .

و در املاك محمره جزیره یوارین و جزیره محاضی هنگام تعیین حدود متعلق شده است به عثمانی ولی سهمی از آن را نصرة الملك خریده و شله محاضی را وقف

مدینه مطهره و خواجه های حرم مدینه در تصرف داشته اند و دولت عثمانی راضی است که سالی دوهزار تومان نقد بدهد از بابت این دوشله ولی خواجه ها واگذار نمیکنند . این شله چون بساحل ايران نزديكتر قرار دارد و عبور و مرور کشتی ها در رودخانه آن جزیره رفت و آمد ندارند و جزیره هنگام عبور کشتیها بحال طبیعی قرار می گیرد با این دلیل متعلق بایران است .

زیرا عبور کشتی های باری اقیانوس پیمای و دیگر کشتی كوچك و بزرگ در پشت آن جزیره بقاء بصره و برعکس آن رفت و آمد دارند درست بمانند جزیره مینو که در مقابل آبادان میباشد .

۱ - شله چون نسبت بخاك ايران نزديك تر است و نهری به عرض کمتر از سی متر واسط است باین جهت متعلق بایران است .

۲ - نصرة الملك حاج جابر خان که پدر مزعل و خزعل بوده شله آغاوات و محاضی را خریده وقف خواجه حرم مدینه طیبه کرده که تا زنده اند جهت امرار معاش آنها باشد پس از فوت حقش است بایران برگردد نه اینکه در تصرف دولت عراق در آید .

زیرا نصرة الملك از درآمد این کشور آن جزیره را خریده پس از تضعیف موقوفه باید بایران تعلق گیرد چون مالك نسبى و حقى متعلق به ايران است .

۳ - هنگام عبور کشتیها در شط العرب این جزیره طبیعى بطرف خاك ايران قرار می گیرد باین دلیل نیز متعلق بایران است .

سرپرستی ساینکس در جلد دوم صفحه ۸۰۷ و ۸۰۸ تاریخ ايران چاپ علمى ترجمه فخرالداعی میگوید :

بنادر : مهمترین بنادر خلیج فارس بندر عباس و بوشهر و بندر خرمشهر در نصب رود کارون میباشد و بندر عباس دارای يك لشکرگاه عمیق و فراخی است که

جزایر هرمز و قشم آن را از طوفان‌های سخت محافظت می‌کند و کشتیها در دومیلی ساحل لنگر می‌اندازند و ارتباط با خوشکی توسط قایقهای کوچک محلی که هم‌گران و هم غیر مکفی است به‌عمل می‌آید و در نایبند سه میلی مشرق این بندر يك بار انداز چوبی جهت استفاده پلیس جنوب ساخته شده و يك جاده شوسه هم در اردوگاه احداث گشته و همچنین آب آشامیدنی گوارائی نیز یافتند ولی اگر بنا باشد راه آهنی از این بندر بداخله کشور کشیده شود در چند میلی مغرب بندر حالیه یعنی جائی که کشتی‌ها در پانصد یاردی ساحل میتوانند لنگر بیا اندازند بنیاد بندری احداث خواهد شد و با وجود هوای ناسازگار آنجا بندر عباس مرکز پیشرفت ایران جنوبی خواهد شد زیرا آنجا بترتیب پیچ جاده تقریباً سهل العبور بداخله کشور شروع خواهد شد. محمره (خرمشهر) در مصب کارون و در ساحل راست این رود واقع شده و از موقع افتتاح باب تجارت کارون اهمیت این شهر روبه افزایش گذارده مخصوصاً به علت استقرار تأسیسات شرکت نفت ایران و انگلیس (سابق) در دره کارون رونق آن بیشتر شده است و محمره در چند میلی زیر دست بندر بصره واقع شد و محتمل است که در اثر نزدیکی باین بندر معظم بر نقش لطمه وارد آید ولی با این وصف همیشه اهمیت بازرگانی خود را حفظ خواهد کرد زیرا بندر یکی از نواحی پر نعمت ایران است.

شاعر معروف عرب (البحتری) درباره دیوان کسری در مدائن چنین میگوید:

مشمخره تعلو له شرفات رفعت فی رؤدس رضوی و قدس

لیس یدری اصغ انس لجن سکنوه ام صغ جن الانس

و راجع به خورنق بهرام‌گور در کوفه نیز چنین میگوید:

و بنت مجدها قبائل قحطان و اقوالها بهرام جور (گور)

و بایوانه الخورنق فیسهم عرفوا رسم ملکهم و لسدیر.

مؤیدالدین اصفهانی معروف به طغرائی درباره داشتن علم گفته است:

بالعلم والعقل لا بالمال و الذهب یزداد رفع الفتی قدرأ بلا طلب
فالعلم طوق النهی یزهو به شرفاً و الجهل قیدله یبلیه باللعب
کم یرفع العلم اشخاصاً الی رتب ویخفض الجهل اشرافاً بلا أدب
العلم کنز فلا نفنی ذخائرُهُ والمرء مازاد علماً زاد بالرتب
فالعلم فاطلب لکی یجدیک جوهره کالقوت للجسم لا نطلب غنی الذهب
و نیز هم میگوید:

الناس من حمة التمثال اکفاء

فان یکن لهم فی اصلهم شرفاً

ما الفخر اما لاهل العلم انهم

و قدر کل امری ما کان یحسبه

و ان اتیت بجدود ذوی نسب

ففر بعلم تعش حیا به ابدأ

العلم زین فکن للعلم مکتسباً

ارکن الیه و ثق بالله و اغن به

و کن فتن سالکاً محض التقی ورعاً

ابوهم آدم والام حواء

یفا خرون به فا الطین والماء

علی الهدی لمن استهدی ادلاء

والجا هلون لاهل العلم اعداء

فان نسبنا جود و علیاء

الناس موتی و اهل العلم احیاء

و کن له طالباً ماعشت مقبساء

و کن حلیمارزین العقل محترماً

للدین مغتما فی العلم منغماً

من الباب الخامس فی الانهار والعیون والبطائح

قداامت ابن جعفر جغرافی نویسنده مطلع و دانشمند قرون اسلامی که تألیف ذیقیمت او بین سالهای ۲۵۰ تا ۲۶۰ هجری پایان رسانیده و پیش از دانشمند محترم مقدسی بشاری بوده چنین نوشته .

ایضاً ثم تمر دجلة وسطه مدینة بغداد ثم تمر بواسطه الى ان تصب البطائح مقدارها نیف وستون میلا ثم تخرج فتفرق فرقتین فرقة تمر الى البصرة وفرقة اخرى تمر الى ناحية المذار ثم یصب الجميع ۱ الى بحر فارس ومقدار مسافته دجله منذ ابتدائها الى منتهی هائمانی مائة میل و نیف . عین عربی آن نقل شده تا تحریف نشده باشد . ترجمه فرق و نیز رود دجله میانه شهر بغداد سپس طی مسافت می نماید تا برسد بشهر واسط تا اینکه آبهای آن سرازیر به نزار گردد با اندازه شصت میل بیشتر مسافت طول است .

و چون از نزار درآید دو رشته آب میشود که یک رشته آن بطرف بصره و رشته بسوی شهر مذار و پس از سیراب کردن آن نواحی و سرزمین آنگاه هر دو رشته بدریای فارس سرازیر میگرددند .

۱ - ثم یصب الجميع الى بحر فارس . موقعیت نوشتن کتاب قداامت ابن جعفر صاحب کتاب الخراج وضع الكتاب بین سالهای ۲۵۰ تا ۲۶۰ هجری بوده در صورتی که مقدسی البشاری در سال ۳۷۵ هجری یکصد و ده سال بعد از آن بوده و بنام دریای فارس ثبت کرده است .

بنابر این که گفته شد ناقل اشتباه در چاپ سهو گردیده يك حدس درستی گفته شده و همچنین اصطخری . ابن حوقل . ابن واضح . مسعودی . ابن جریر طبری و دهاکتاب معتبر دیگر دریای پارس این دریا را نقل کرده اند .

و اندازه مسافت رود دجله از نخست تا پایان هشتصد و چندی میل میباشد سفرنامه سرپرسی سایکس انگلیسی در سالهای ۱۸۹۳ تا ۱۹۰۵ در پنج فقره متناوب تحت مأموریت های عالی و مخصوصی بنواحی ایران در قسمت جنوب باسمنهای رسمی دولت انگلیس سفر کرده است از صفحه ۲۸۰ تا ۲۸۴ کتاب ده هزار میل در ایران ترجمه حسین سعادت نوری چاپ دوم چنین میگوید راجع بخوزستان فصل بیست یکم مأموریت در دره کارون .

بندر بوشهر .

حوالی بوشهر دریا خیلی طوفانی و منقلب بوده ولی چون اینجانب ناگزیر میبایستی از تهران کسب دستور نمایم و ضمناً با نماینده بریتانیا مقیم این بندر ملاقات نمایم لذا با ارکان طبیعت میجنگیدم تا بساحل نزدیک شوم پس از ملاقات با کلنل ویلسن معلوم شد که او و خانمش عازم شیراز بوده اند ولی بواسطه شایعه قتل ناصرالدین شاه قاجار و اغتشاش راه عبور و مرور از این مسافرت منصرف شده اند .

چون من قبلاً ناحیه غربی بوشهر را ندیده بودم صبح روز بعد بطرف بندر (فاو) عراق حرکت کردم از این بندر کوچک یک رشته سیم تلگراف برشته سیمهای تلگراف ترك و بریتانیا اتصال پیدا می کنند تركها در این محل قلعه ای بنا کرده اند و از این حیث نگرانی فوق العاده ایجاد نموده اند .

مبادرت تركها باین کار بنا به گفته لارد گروز برخلاف معاهده ارزنده الروم است تركها در این قلعه توپ و اسلحه جنگی ذخیره نکرده اند و تصور نمی رود چنین خیالی هم داشته باشند و از طرفی طبق تحقیقاتی که به عمل آمده قلعه مذکور شالوده مستحکمی هم ندارد ولی باین وصف اقدامات حکومت عثمانی نباید سرسری و عادی تلقی بشود .

دهانه شط العرب در حدود يك میل وسعت دارد و حوالی نخلستان فراوان

دیده میشود و بهمین لحاظ بصره را (و نیز مشرق زمین) و نخلستان دنیا گفته شده که پس از چهل مایل راه در آبهای مراج به محمره رسید فوراً برای سکونت به عمارت کنسولگری رفتم که موقتاً آنجا را مستر بوچرا اشغال نموده است در آنجا معلوم شد کشتی مالامیر دو هفته است باهواز رفته و همین روزها مراجعت خواهد کرد. یازدهم ژوئن از محمره با کشتی مالامیر که ۱۶۰ پا طول و ۱۵۰ تن ظرفیت دارد حرکت نمودیم کشتی از مقابل کوشك شیخ مزعل رئیس^۱ طایفه کعب رد شده و باشلیك توپ سلام داد و ادای احترام کرد.

و کشتیهای هندوستان هنوز بمناسبت مساعدنی که پدر مزعل در موقع جنگ با دزدان دریائی نسبت بآنها به عمل آورده در موقع عبور از مقابل کوشك فیلیه باشلیك توپ سلام میدهند و از قصر شیخ نیز جواب داده میشود.

و مزعل يك سال بعد از مسافرت اینجانب بقتل رسید و برادر او خزعل بجای او برقرار شده و کارون که تحریف شده کوه رنگ است تنها رودخانه ایست در ایران که قابل کشتیرانی میباشد و سرچشمه آن در کوههای بختیاری است این رودخانه پس از گردش پرییج و خمی در بالا دست بستر خود که در این موقع سال ۱۹۰۰ میلادی از طرف برادران لیخ پلی روی آن نصب شده در شمال شوشتر در بیابان سردر آورده و بدو قسمت میگردد و رودخانه اصلی (شطیت) و ترعه آن که بهمان عرضی است آب

۱ - شیخ مزعل رئیس ایل محسن بوده و ربطی بکعب نداشته است.

۲ - پدر شیخ مزعل سردار ارفع و شیخ خزعلخان سردار اقدس حاج جابر خان نصره الملك حکمران بندر محمره بوده که پس از مرگ او حکمران قسمتی از نواحی جنوب و جنوب غربی خوزستان در پادشاهی ناصرالدین شاه و مظفرالدین شاه و احمد شاه قاجار در آن زمان بوده اند که در ایام پادشاهی رضا شاه کبیر که حکومت ملوک الطوائفی برچیده شده در ایران در این موقع حکمران سردار اقدس شیخ خزعلخان در محمره پایان پذیرفت و با احترام در تهران بوده تا اینکه در گذشت در سال ۱۳۵۵ هجری در ماه ربیع الاول.

گرگر نامیده میشود این دو نهر در بند قیر با یکدیگر تلاقی نموده و در ملتقای آنها نهر آب دیز که یکی از شعب مهم کارون است تشکیل میگردد.

و از شلیله واقع در روی آب گرگر که محل ورود کشتیهاست مجرای کچ و معوجی دارد بطول هشتاد میل باهواز امتداد مییابد و از محمره تا شوشتر از روی آب دوست میل و از خشکی در حدود یکصد و چهل میل راه امتداد دارد.

از محمره تا قریه ویس که در دوازده میلی اهواز واقع شده طرفین رودخانه تحت نفوذ و فرمان شیخ مزعل رئیس طایفه کعب میباشد و شیخ از افتتاح رودخانه کارون فوق العاده خشنمناک گردیده و نگرانی مشارالیه از لحاظ خصومت با انگلیسها بوده بلکه بواسطه رفت و آمد سپاهیان دولت ایران است که دائره نفوذ او را محدود کرده بودند.

محمره شهر کوچک و کثیف میباشد و در نواحی آن نخلستانهای فراوان دیده میشود و آنقدرها که انتظار میرود اوضاع آن نسبت بسابق تغییر نکرده است دولت بریتانیا در این شهر یک نفر نایب کنسولگری دارد.

و در طرف چپ چند سرباز خانه ساخته شده که معدودی نظامی در آن مستقر گردیده اند و محمره در روی ترعه ای بنا شده که آنرا حفار مینامند و در ازمنه خیلی قدیم احداث گردیده و بمنزله دهانه رود کارون میباشد در اواسط ژون با کشتی مالامیر از بهمنشیر که ترعه طبیعی کارون است و هنوز قسمتی از آب کارون را بخلیج میریزد رد کردیم.

و تا چند میلی محمره نخلهای خرما یکی بعد از دیگری دیده میشود و ناگهان منظره بایر و يك نواختی پدیدار میگردد و طرفین رودخانه جسته گریخته چند قریه معمور و آباد بچشم میخورد و به عقیده نگارنده در هیچ کجای ایران این قدر گاو میش و مادیان والاغ پیدا نمیشود.

پس از بیست ساعت کشتی رانی عصر روز بعد به ناصری رسیدیم و متأسفانه شنیده شد مستر طنقلیدر رئیس شرکت لینج شوشتر با مستخدم خود نزاع کرده و مجروح شده است.

مسئوبری رئیس شرکت لنج اهواز او را باینکه امید طبیعی جزو مسافری کشتی باشد بناصری آورده بود و ما زخمهای مجروح را مرهم کاری و او را با کشتی مالامیر روانه بصره کردیم تا دکتر اسکات ویرا معالجه کند که بخوبی بهبودیابد.

اهواز شهرهای خیلی قدیمی ایران است و همان شهری است که تاریخ دریا - سالار معروف اسکندر پس از گذشتن از رود کارون به آنجا رفته و در آن تاریخ پانیتیکریس یا دجله کوچک نامیده میشده است.

اهواز مدتها کرسی نشین خوزستان بوده بواسطه روابط تجارتي با کشور هند و محصول نیشکر و صادرات دیگر اهمیت شایانی داشته و اینك جای تأسف است که فعلا بجای آبادی بزرگ سابق فقط یلمده محقری باقی مانده است ولی معذالك این ایام نسبت بشش سال قبل که لارد گرزن از آنجا گذشته است پیشرفتهائی نموده است. و در بعضی شئون اصلاحاتی به عمل آمده و لارد گرزن مینویسد شرکت لینج در مقابل انبارهایی که هفت پوند مال الاجاره برای آنها گزاف بنظر میرسید یکصد و هفتاد پوند اجاره می دهد این انبارها آبرومند و ساختمانهای نسبتاً عالی در همان نقطه ساخته شده است.

و شهر ناصری در پائین دست و اهواز در بالا دست سرایشی رودخانه قرار دارد و در مقابل اهواز بندر (امنیه) میباشد که گندم نواحی هویزه از آنجا صادر میشود به عقیده نگارنده اهواز از لحاظ طرق شمالی بلکه بواسطه اینکه تا اصفهان ۲۷۱ مایل مسافت دارد و اجناس و کالاهای انگلیسی را زود تر از بوشهر که تا پایتخت صفوی ۴۸۵ میل راه است بآن شهر میرساند.

کمال اهمیت را دارد و اضافه کرایه ای که از راه دریا به کالاهای اهواز تعلق میگیرد فقط تنی سیزده شیلینگ و شش پنس میباشد و من بسطان سخر دستور دادم بقلعه تل یعنی محل تقاطع راه شوشتر و اصفهان برود و نقاط بین راه را سرکشی نماید و خوشبختانه گزارش مشارالیه از هر جهت رضایت بخش بود برای اهواز چون محل تقاطع طرف دریائی و نقطه اتصال سیمهای تلگراف است و هوای نسبتاً خوبی دارد و از طرفی سکنه آن متعصب نیستند آتیه درخشانی پیش بینی می شود.

(عشیره کعب در خرمشهر)

در اصل تیره ای از بنی خفاجه که در قرن هفتم به عراق آمده اند از عربستان و در اوائل روزگار پادشاهی شاه عباس کبیر در زمانی حکمرانی افراسیاب پاشا در بغداد بخوزستان آمدند و اول در نواحی بین شوشتر و دزفول جا گرفتند آنگاه بسرزمین بلوک قیان در جنوب شادگان اسکان یافتند که تاکنون مرکز کعب عامر در نواحی و شادگان و خرمشهر است و نوشته سایکس در سفرنامه که شیخ مزعلخان رئیس عشیره کعب بوده درست نمیباشد و خانواده حاج برخان معروف به آل مرداد بودند و عشیره ای نبوده و پس از بدست آوردن قدرت در گوشه ای از خوزستان با کمک و نظریات دولت و همراهی و مساعدت والی خوزستان با تیره های مختلف در نواحی غربی خوزستان و دیگر سرزمین های دور و نزدیک ائتلاف نمودند تحت ریاست حاج جابر خان نصره الملك تشکیل ایل دادند بنام ایل محسین در نواحی محمره در مقابل ایل کعب برای حفظ ریاست و چون اطرافیان مظفرالدین شاه و ما بعد آن سران خانواده حاج جابر مورد توجه خود قرار داده بودند پیشرفتهائی زیاد نصیب شیخ مزعلخان سردار ارفع و شیخ خزعلخان سردار اقدس گردید که عشیره

بزرگ کعب رؤسای آنها زیر فرمان شیخ خزعل قرار گرفتن و برای گرفتن مالیات از طرف خزعل بشاوگان میرفته است و جزء ابواب جمعی حاکم محمره شد برعکس اول آن که حاج جابر زیر دست شیخ کعب بود.

در صورتی که این خانواده ریاست را بوسیله مشایخ کعب بدست آوردند و محمره جزو قلمرو شیخ کعب و مالیات آن ابواب جمعی شیخ غیث و شیخ ثامر بوده است و لقب شیخ المشایخ در خوزستان متعلق بر رئیس ایل کعب و تاکنون نیز معروف به خانواده شیخ المشایخ میباشد.

و باید گفت که ایل کعب و ایل محیسن در جنوب و جنوب غربی خوزستان از دوران وجود پرتقالیه در خلیج فارس و طمع آنها نسبت بسواحل جنوب خوزستان و دفاع ایل کعب و طرد پرتقالیه و جنگ ایران و انگلیس در جزیره الخضر آبادان و محمره و همراهی در صف جنگ علیه دشمن در پادشاهی ناصرالدین قاجار که ایل محیسن و پسران حاج جابر دوش بدوش نظامیان در جنگ ایران و انگلیس در سال ۱۸۵۷ تا ۱۸۵۷ میلادی هنگام محاصره و تصرف هرات و چند شهر دیگر افغانستان بوسیله قوای ایران بوده است که انگلیسها بکمک افغانها بجنگ ایران شتافتند در مقابل عشایر نواحی محمره و کناره رود کارون هم دوش قوای ایران بر علیه دشمن پیکار کردند که دیری نگذشت نتیجه بصلح انجامید.

و نیز دیگر عشایر سرزمین خوزستان مانند بنی طرف بنی لام و بنی کعب (دیس وسطاطله) و شریفات و دیگر عشایر در جنگهای ایران و عثمانی با قوای ایران شرکت داشته اند بخصوص ایام پادشاهان صفوی و زند و افشار این همکاریها وجود داشته است که بکرات در کتب تواریخ دره نادری و تاریخ گیشی گشاو ناسخ-التواریخ و تاریخ زندیه بتفصیل آورده اند...

موقعیت عشایر در خوزستان

عشایر خوزستان عموماً چنانکه در سوابق آنها مطالعه میشود برای کشور ایران و تمامیت این مرز بوم مجاهدتهائی کرده اند و همیشه یار و مددکار قوای کشور بوده اند و مرزداران خوب و مجاهدین واقعی تمامیت استقلال این سرزمین باستانی شناخته شده اند و در واقع جزء ذخائر ملی کشور شاهنشاهی ایران می باشند که شرح کامل مجاهدات آنها در زمانهای مختلف گذشته در کتاب تاریخ عشایر خوزستان تالیف نگارنده آورده شده است.

و راجع بجنگ محمره (خرمشهر) پرسی سایکس در تاریخ ایران جلد دوم صفحه ۵۴۵ چنین میگوید:

بالاخره تصمیم گرفته شد که در خلیج فارس و در محمره دست به عملیات زده شود و در وهله اول جزیره خارک را تصرف نمایند.

عمل تصرف این جزیره در چهارم دسامبر همان بموقع اجرا گذاشته شد قلعه قدیمی هلندیها (رشیر) بوسیله عده ای از تنگستانیها بطور ثابت و استواری دفاع میشد و در موقع یورش بدانجا چهار افسران انگلیسی بقتل رسیدند که بعداً بوشهر بمباران شد و تسلیم گردید در ژانویه سال ۱۸۵۷ میلادی و عملیات بعدی بر ضد محمره (خرمشهر) متوجه بود و در ماه مارس نیروی اعزامی سوار کشتی شده و بسرعت تمام بسوی شطالعرب راندند محمره که مطابق عهد نامه ارزنته الروم بدست ایران افتاده بود قویاً سنگر بندی شده و آتشبارهای سنگین در هر دو طرف رود کارون نصب شده بود در نتیجه وظیفه اوترم خیلی سخت بود و چنین بنظر میرسید که او وظیفه خود را با مهارت تمام بانجام رسانیده يك آتشبار و خمپاره اندازی روی الوارهای شناور یعبیه شده و شبانه بیالای روخانه در نقطه مقابل آتشبار توپخانه ایران در

ساحل راست کارون کشیده شد درحالی که از طرف ایرانیان هیچگونه ممانعتی از عبور آن بعمل نیامد درموقع نصب

هنگام صبح روز بعد آتش توپخانه کشتی‌های بخاری با کمک این آتشبار قلاع را خاموش ساخت و کشتی‌های نقلیه بکارون کشیده شده و نیروها درمحل وقوع دد دومیلی بالای محمره پیاده شدند و ایرانیان فرارکرده توپهای خود و مهمات و اردوگاه را درپشت سر جا گذاشتند و درحالی که ارتش ایران عقب می نشست اوترم یکدسته سفائن جنگی کوچک درکارون تا باهواز که تصرف شد روانه ساخت و بدین طریق عملیات خاتمه یافت و دولت ایران پس از تصرف بوشهر مستقیماً درخواست صلح نموده بود و معاهده صلح در حقیقت پیش از لشکرکشی بکارون باامضاء رسید اما بواسطه نبودن وسائل مخابراتی خبر امضای معاهده بموقع باوترم نرسیده بود .

احسن التقاسیم مقدسی صفحه ۴۱۹ تألیف سال ۳۷۵ هجری میگوید :

و تأخذ من الاهواز الی سوق الاربعاء مرحلتاً ثم الی حصن مهدی مرحله ثم الی فم العضدی مرحله (کانال عضدی) ثم انت فی دجله .

و تأخذ من حصن المهدی الی بیان فی سبخة علی الظهر مرحله .

واعلم ان نهر الاهواز ودجله یفیضان الی بحرالصین بینهما هذا السبخه وکان الناس فی القدیم یدهبون فی النهر الی البحر ثم یعودون فیدخلون من البحر الی دجله ثم الی ابله .

و کانوا علی خطر و فی تعب حتی شق عضدالدوله نهراً عظیماً من نهر الاهواز الی نهر الدجله وطوله اربعة فراسخ و الطريق الیوم فیه .

ترجمه : راه اهواز در پیش بگیریم تا سوق الاربعاء يك منزل و تا حصن مهدی يك منزل راه و همچنین تا کانال عضدی يك منزل آنگاه وارد دجله میشوید .

و نیز از حصن مهدی تا شهر بیان (خرمشهر) از راه سبخه يك منزل راه است و بدانکه نهر اهواز و دجله هریك جداگانه بدریای ۱ چین سرانیر میشده‌اند و فاصله بین دو نهر همان سبخه بوده و مردم در قدیم ازین راه نهر رفت و آمد بدریا سپس مسافت فاصله بین دو نهر از کنار دریا وارد رودخانه دجله و از آنجا به شهر ابله میرفته‌اند و درین راه که پیچ و خم‌های دریائی را طی میکرده که بسیار دشوار و خطرناك بوده تا اینکه عضدالدوله کانال را لاروبی کرد که نهری شد بزرگ از نهر اهواز تا نهر دجله بدرازی چهار فرسنگ که تاکنون این کانال راه و مرور است از طریق آب .

لاروبی کانال عضدی و پیوستن کارون به

رودخانه اروند رود

مقدسی در صفحه ۴۲۰ میگوید :

رود اهواز (کارون) و دجله (اروندرود) روزگاری پیش از اسلام هریك جداگانه بدریای خلیج فارس میریخته‌اند و زمین‌های شوره زاری در بین فاصله این رودخانه بوده که عبور و مرور بوسیله راه کارون تا خلیج فارس میرفته‌اند و با کشتی مسافت فاصله کنار دریا بین کارون و دجله را میچرخیدند آنگاه از راه رود دجله

۱ - دریای چین - منظور ناقل دریای پارس بوده زیرا تمام معاصرین آن در جغرافیای

خود بنام بحر الاعظم و بحر العجم و بحر الکبیر یاد کرده‌اند زیرا دریای چین مناسبت به اینجا ندارد و سه دریای بزرگ فاصله است به همین جهت اشتباه بوده .

بشهر بصره میرفته‌اند و اگر عکس آن بیایند از بصره به اهواز نیز این مسافت فاصله را بهمین ترتیب باید طی کنند .

و مسافرین این راه خیلی در غذاب و اتلاف وقت داشته‌اند بعلاوه در ایام بارندگی یا طوفان برای آنها خطرانی نیز در برداشته زیرا هنگام طوفان همه‌ی خلیج فارس دستخوش امواج شدید میگردید که کشتی‌های كوچك بنام بلم معروف است امکان عبور خطی درکناره خلیج فارس تا يك كيلومتر بداخله رود اروندرود نداشته‌اند .

(بهمین جهت عضدالدوله دیلمی دستور بتوسعه و لارونی نهر میانه شهر خرمشهر را داده پس از خاتمه آنرا بنام خود نامگذاری نموده است .)

صفوی در کتاب شهر بانو ونزهة القلوب مستوفی و سرزمین خلافت‌های مشرقی تألیف لستر نیچ میگویند حفر ترعه عضدی بروزگار پادشاهان ساسانی انجام شده و تا قرن دوم هجری آثاری اشاره نشده از این نهر در تواریخ قرون اسلامی .

و در ایام پادشاهی عضدالدوله دیلمی بعلت پرشدن و باریك بودن نهر آن را لاروبی و توسعه داده است تا قابل کشتی رانی و سهولتی برای عبور و مرور کشتی‌ها باشد . این کانال قریب به چهار کیلومتر است درمیانه خرمشهر میگذرد و ابتدای آن از قریه پوزه کعبی‌ها در شرق خرمشهر و پایان زاویه پیچ محوطه نیروی دریائی باروند رود ملحق میگردد و پهنایش قریب بشصت متر در مقابل شهر است .

شهر تاریخی بیان

احسن التقاسیم مقدسی صفحه ۴۰۶ مؤلف قرن چهارم میگوید : با یکنفر قاضی خوزی (خوزستانی) در کشتی همسفر بودم در راه دجله برود خانه کارون نرسیده کناره شهری گذشتیم که درکنار نهر ریان بود دیدم در آن ساختمان های بزرگ و زیبا ولی خالی از سکنه از قاضی هم سفر خود در کشتی پرسیدم که این شهر را چه شده است .

قاضی خوزی جواب داد این شهر بیان میباشد که درازی آن از دجله نارود کارون و پهنایش بیش از دو فرسنگ بوده است .

بقاضی خوزستانی گفتم چه کسی این شهر را باین سرنوشت رسانده گفت در واقعه جنگ و حمله مبرقع برای تصرف این شهر با مردمش به ستیز درآمد و مردم شهر در مقابل او بجنگ برخاستند که بر اثر این خصومت ها شهر بیان به این سرنوشت افتاده که می بینید .

و قاضی خوزستانی اضافه کرد و گفت این شهر بزرگتر از بصره بود که ساختمانها و بازار پر جمعیت تر از شهرهای این نواحی بوده که تا هنوز مردم بصره از حفريات ائانه بجا مانده مردم آواره شده این شهر از زیر خاکها بیرون می آورند از قبیل اشیاء مس و دیگر ظروفات قیمی خانه های خراب شده متروك که باشنیدن این گفتار بر تعجب من افزوده گشت و در حیرت ماندم .

و نیز مقدسی در صفحه ۴۱۹ میگوید ضمن فاصله شهرهای خوزستان شهر بیان تاحصن مهدی يك منزل راه است یعنی شش فرسنگ یا قوت در معجم میگوید : بیان بالفتح والتخفیف مقع من سواد الخوزستان فی جانب الشرقي من نهر الدجله علیه طریق حصن المهدی و هیه مدینه من نواحی الاهواز .

شهر حصن مهدی

اصطخری در صفحه ۸۹ و ۹۰ میگوید:

آبهای ۱ خوزستان منجمله از شوشتر و اهواز و دورق ۲ تا حصن مهدی ۳ جمع رودی بزرگ و پهن میگردد آنگاه بدریای خلیج فارس میریزد جمله عربی آن چنین گفته المیاه خوزستان من الاهواز و الدورق و تستر ۴ و غیر و ذالک مما یضاقب هذه المواضع کلها تجمع عند حصن مهدی فتصیر هناك نهراً و من ۵ ازم و سوق البحر و سوق الاربعاء لما تأتی الی حصن مهدی ۶ و سینتهی الی بحر الفارس.

مربع سردسته نقابدارانی میباشد که بریاست سید موسی فرزند حضرت امام محمد الجواد علیه السلام که در ایام خلافت معتصم عباسی امامت آن حضرت است و فرزندش سید موسی حاکم اهواز بوده بر معتصم طغیان کرد و شهر اهواز را تصرف آنگاه بشهرهای دیگر رفت منجمله شهر بیان و دیگر قسمتی از نواحی خلیج فارس را تصرف نموده و دبیری نگذشت که خاموش و سرکوب گردید و این قیام دوامی نکرد.

۱ - آبهای خوزستان منظور رود کارون است.

۲ - دورق شادگان میباشد.

۳ - حصن مهدی شهری بوده مهدی عباسی در چهار فرسنگی مشرق خرمشهر کنار کارون و اول نهر سابله بنا کرده.

۴ - تستر منظور شهر شوشتر است.

۵ - ازم و سوق البحر و سوق الاربعاء آبادی هائی بوده اند از نواحی شادگان

۶ - یعنی مجموع رشته رودهای خوزستان ملحق برودخانه کارون می شوند آن رود باطنی نمودن مسافت های سرزمین های شادگان و شوشتر اهواز سرانجام کنار حصن مهدی از راه نهر سابله بدریای خلیج فارس سرازیر میگردد

شهر سوق الاربعه

مقدسی در احسن التقاسیم صفحه ۴۰۷ میگوید.

رودخانه دجیل الاهواز (کارون) در زیر شهر اهواز بقدری وسیع بوده که چندین برابر پهنای فعلی رود کارون در مقابل شهر بوده است و در قسمت جنوبی شهر اهواز نهری از رود منشعب میشده بنام نهر (سدره) ۱ در اول آن شهر بنام سوق الاربعه نام داشته که در آن منبری داشت (مسجد) و حومه و نواحی حاصل خیزی دارد و در خلافت المقتدر عباسی که در نیمه قرن چهارم هجری بوده و مالیات این شهر بسیار گزاف و قابل توجهی داشته است.

شهر سوق البحر

مقدسی در احسن التقاسیم صفحه ۴۰۷ و یاقوت حموی در صفحه ۱۷۶ جلد

پنجم در کناره زاویه گردش نهر سابله ۲ شهری بنام سوق البحر را نشان میدهد و گفته است این دو شهر در موقعیتی قرار گرفته اند که نهر سابله و نهر سدره در میانه آنها میگذرد یعنی شهر در ۲ طرف نهر قرار دارد.

و نیز دارای بازار و منبری بوده اند و همه نواحی این دو شهر سرسبز و خرم و هر يك را توابع و حومه زیادی دارند که نمره حاصل آنها عوائد سرشاری نصیب

۱ - نهر سدره بنام نهر مارد است در چهار فرسنگی خرمشهر.

۲ - و نهر سابله در پنج فرسنگی خرمشهر بوده فعلاً بنام نهر سلمانیه است دجیل - الاهواز - رود کارون میباشد.

مردم آن سامان می نمایند و شهر سوق البحر و سوق الاربعه جزء ایالت خوزستان میباشند و علی ابن عیسی ابن داود الجراح الوزير در اولین وزارت خود گمرک را برداشت و سوق البحر بالكسر ثم تشدید والقصر ناحية من اعمال الاهواز .

شهر بیان آخرین مرز خوزستان

اصطخری در مسالك الممالك صفحه ۹۵ میگوید (چاپ لیدن) .

و من حصن المهدی الى بیان ۱ مرحلة على الظهر و بیان فیها منبر و وقد انتهت الى آخر حدود خوزستان .

یعنی از حصن مهدی تا شهر بیان از راه جاده خاکی بوسیله چهارپا يك منزل راه است و شهر بیان دارای منبر یعنی مسجد است و آخرین مرز سرحد خوزستان می باشد .

و ابن حوقل در صورة الارض نیز همین عبارت را دارد و میگوید :

بیان على الدجلة ۲ فیرکب منها الى حیث و اراد المرء فاما الى ابله فی الماء من شاء على الظهر الى آن یحاذی الابله ثم یعبر الیها .

شهر بیان درکناره رود دجله (اروند رود) بوده از راه جاده بر گروه چهارپا چنانچه کسی بخواهد ولی از راه آبی رود بهتر از راه جاده صبخه صحراء است تا اینکه برابر ابله برسی از رودخانه بآن سمت عبور نما بقصد شهر ابله ۳.

۱ - بیان - نام شهر است که سرحد مرزی خوزستان و پیش از اسلام بنام بارما بوده است و نام شهر بارما چنانکه ابوزید بلخی میگوید در خلافت عمر تبدیل به بیان شده و جای آن در ۱۸ کیلومتری شمال فعلی خرمشهر بوده است که هم اکنون نیز قریه تمار (مؤننین) میباشد .

۲ - دجله - رودخانه اروند رود میباشد که بتازی دجله میگویند .

۳ - ابله - شهری بوده که در ایام ساسانیان ثانیه قرن اول هجری درکناره غربی رودخانه اروند رود وجود داشته در خلافت عمر با ایجاد بصره ابله تحلیل رفت

آبادی دورق الفرس

توضیح مؤلف درباره دنباله رود کارون و نهر سابل و سدره در پنج فرسنگی فعلی شهر خرمشهر برای روشن شدن مطالب تاریخی گذشته نهر سابل که جای آن در فاصله پنج فرسنگی مشرق شهر خرمشهر بوده و تا آخر قرن هشتم هجری مسیری برای رود کارون در جنوب شهر اهواز بطرف رود شادگان و نهر قبان به خلیج فارس ملحق میشده .

و اتصال این نهر برود شادگان از طرفی و طرف دیگر رشته مسیر مستقیم رود خیر آباد و مسیر طی راه آن بر سرزمین های بلوک جراحی که سرانجام سرازیر بر سرزمین های شادگان میشود در قدیم سبب شده بود که بیشتر حاصل و خیرات داشته باشد زیرا برعکس این زمان همیشه رود شادگان پر از آب و حاصل آن در فصول مختلف سرسبز و خرم بوده است .

نهر سدره در چهار فرسنگی مشرق خرمشهر بوده که بوسیله این نهر بیشتر آب های کارون پس از طی مسافتهای دور و دراز سرزمین های فاصله بین کارون بنهر شادگان در سرزمین های جنوب غربی شادگان برودخانه قبان (گبان) متصل بخلیج فارس میگرددیده

و دو طرف نواحی قبان که در قرون اسلامی بنام «جبی» گفته میشده آباد و سرسبز و خرم بوده و شهر و قراء فراوانی در نواحی و سرزمین کناره آن نهر زیاد بوده همانا بیشتر آن سبب اتصال نهر سدره از رود کارون به قبان بوده که در قرن هشتم مانند سابل از شادگان قطع شده و نهر سدره از کارون به جبی قطع گردید و همین پر شدن گل ولای این دو نهر سبب میشد آب دریا زور آور و سرزمین های نواحی جبی

(قبان) و جنوب شادگان تبدیل بشوره زاری گردد و فاصله آنها بنهر قبان و شادگان سرزمینی صبخه و شوره لمیزرع شده .

و نهر سابلہ پس از پر شدن گل ولای اول - در قرن هشتم هجری بوسیله شیخ سلمان کعبی رئیس ایل کعب شادگان لاروبی گردید و تبدیل نمود نام آنرا بنام خود یعنی نهر سابلہ را بنام نهر سلمان و هم اکنون بنام نهر سلمانہ باقی و نام رسمی آن شده .

و نهر سدره در اواخر قرن نهم هجری پس از پر شدن رسوب و قطع شدن آن نهر از قبان مختصر تعبیه شده یعنی لاروبی شد بوسیله شیخ ثامر کعبی و آن را بنام نهر مارد نامگذاری کرد (مارد) هم اکنون بهمین اسم باقی مانده و در چهار فرسنگی خرمشهر میباشد .

و در کنار نهر سدره شهر حصن مهدی بوده و در کنار نهر سابلہ شهر سوق البحر و نیمه راه فاصله میان کارون و شادگان کناره نهر سدره شهر سوق الاربعه بوده که هم اکنون هیچ آثاری از این سه شهر در این نواحی وجود ندارد زیرا این شهرهایی بودند که در قرون اسلامی ایجاد شده اند .

کریمخان زند شیخ سلمان کعبی را تعقیب کرد

از تاریخ پانصد ساله خوزستان:

روزگار پادشاهی کریمخان زند در نیمه قرن هشتم هجری باشیخ سلمان کعبی در شادگان اختلافاتی رخ داد که ناچار شد کریمخان تجهیز سپاه کند برای سرکوبی او. در آن هنگام مرکز استانداری خوزستان بقول آن زمان والی خسوزستان شهر شوشتر بود دستور بوالی و حرکت قوای دولت از شیراز و قوای خوزستان بطرف مرکز شادگان که در آن زمان بنام فلاحیه گفته می شده آمدند شیخ مخط شنیدن حرکت قوا بقصد سرکوبی او از شادگان بکوت الشیخ فرار برقرار اختیار کرد.

و قوای دولتی در تعقیب او بطرف بندر کوت شیخ آمدند و شیخ چون چاره ای نداشت با فرستادن تحفه تقاضای عفو کرد و قبول شد هنگام عبور از سد سابلہ بوسیله قوای دولتی پس از گذشتن از رود کارون سد سابلہ را شکستند و پس از صلح نه شیخ سلمان برای بستن آن توجهی کرد و نه کریمخان زند بفکر آن بوده و تاکنون هم این بی اعتنائی باقی مانده است که سرزمین و نواحی شادگان از محصول های کشاورزی عقب افتاده و بر اثر نداشتن ثمره امور کشاورزی مردم آن بیشتر پراکنده شده اند .

توجه دولت ایران برای ایجاد گمرک در محمره

چنانکه از کتاب‌های تاریخی عالم‌آرای عباسی و دره نادری و ناسخ‌التواریخ جلد قاجاریه استنباط میشود این تصمیم دولت ایران در مقابل آن بود که ایران مقداری از واردات و صادرات خود از طریق خلیج فارس بوسیله بندر بصره در ایام حکومت عثمانی ترکیه بداخله ایران وارد و صادر میکرد که آن دولت یعنی ترکیه علاوه بر عوارضی گمرکی مقرری خود و انبار داری در بصره کرایه حمل و نقل فراوانی بوسیله مأمورین دولت عثمانی بر کالای بازرگانی می‌بسته‌اند که پس از تحویل صورت آن بدولت ایران معلوم میشده ۲۰ درصد بر قیمت جنس خرج هزینه گمرکی و انبارداری باید بدهد و در واقع خیلی گران تمام میشده است تا بمقصد داخله ایران .

این بوده از ایام شاه عباس صفوی بفکر ایجاد شهری بودند در کرانه کارون و اروند رود که برای داشتن گمرک مناسب داشته باشد و این نظر در جریان بوده تا ایام پادشاهی محمد شاه قاجار در سال ۱۳۲۵ هجری بوسیله معتمد الدوله والی خوزستان و بدست‌یاری شیخ غیث کعبی صورت عمل پذیرفت و ترتیب ایجاد بندری شد و در کنار آن بندر گمرکی ساخته شده که تا کنون مرتب رو بتوسعه و پیش‌رفت است .

اقتباس و ترجمه از تاریخچه کعب ملا فتح‌الله

از دیاد عوارض گمرکی و سایر مخارج گزافی که بوسیله عمال دولت عثمانی بر کالاهای صادرات و واردات ایران که در بندر بصره بار و تخلیه میشد می‌بستند سبب گردید که جدیت بیشتری جهت بنیاد بندری معتبر و گمرکی مجهز برای تخلیه

بارکالاهای صادرات و واردات ایران محل آن در جای فعلی خرمشهر مناسب دیدند و شهری بنام محمره ایجاد گردید و گمرکی هم در زاویه پیچ کانال عسندی باروند رود ساخته شد .

دهستان همیلی در شمال خرمشهر

اقتباس و ترجمه از تاریخچه کعب و تاریخچه آل مرداو

پیش از آبادی محمره (خرمشهر) دهستانی در چهار فرسنگی شمال شرقی خرمشهر بود بنام همیلی که خاندان و هوا خواهان حاج یوسف فرزند حاج مرداو ابن چاسب جد اعلی شیخ مزعل خان و شیخ خزعلخان بودند .

و گروه دیگر در این دهستان ۲۵۰ خانواری همیلی که مجتمعی از دوستان و خویشاوندان خانواده آل مرداو در این دهستان زندگی میکردند و امور در آمد امرار معاش آنها دام داری و کشاورزی بوده است .

و بیشتر کشت آنها دیم و محصول خرما و سالیانه از نخلستان خود که در آمد مستمری سالیانه داشته‌اند از محصولات خرما .

این ده در کناره نهری که از رودخانه کارون و نهر خین فعلی اتصال داشته‌است که امروزه جای آن ده را میگویند ام الطول و نهر جدیدی نام داشته‌است در مشرق خرمشهر جاری بوده (ایل محیسن) هوا خواهان آنها از تیره‌های آل علی «بوفرخان» بغلاق و فیصلی بوده‌اند و نیز در ایام حاج جابر خان تیره مطور و آل بوغانم به آنها پیوسته‌اند و عموماً این تیره‌ها در قرون ۸ و ۹ از عراق مهاجرت بخوزستان کرده و در آن ایام در ایران حاکمان ملوک الطوائفی معمول بود که حکومت میکردند از این جهت سرزمین جنوب و جنوب غربی خوزستان ارباب جمعی مشایخ کعب درشادگان بوده (فلاحیه) .

وماوك الطوائفی در تمام استانهای ایران منجمله خوزستان زیر نظر حکمرانها انجام وظیفه میکردند در ایام محمد شاه قاجار که معتمدالدوله حکمران در خوزستان بوده و عشیرهائی پراکنده در خوزستان وجود داشتند که بخوبی آنها را سرپرستی مینموده و تعادل را نگه‌داری میکرد.

و خانواده آل مرداو که در کناره‌های غربی جنوب خوزستان نشیمن داشتند تا سال ۱۲۶۵ هجری جزء قلمرو مالیات مشایخ کعب در شادگان بوده و پس از آن بتقاضای حکمران خوزستان و موافقت دولت جهت تشویق مکاتبات را مستقیم با حکمران خوزستان و مالیات را بدولت در مرکز میفرستاد و این جریان در ایام حاج جابر خان نصره‌الملک عملی گردیده.

علت انتقال مردم دهستان همیلی

چنانکه پیش از این گفته شد بمنظور ایجاد گمرک در این نواحی از روزگاران پادشاهان صفویه افشاریه زندیه و قاجاریه مکاتبات برای بنیاد گمرک در انتهای کانال عضدی به اروندرود در جریان و گفتگو بوده ولی حکام بعلت نداشتن وسائل و سرمایه توجیهی بعملی نمودن آن نداشته‌اند بدین جهت بگوشه فراموشی سپردند.

تا اینکه در سال ۱۲۲۴ هجری در ایام پادشاهی محمد شاه قاجار هنگامی که صورت عوارض و مصارف کمرکی کالاها از طرف حکومت عثمانی (ترکیه) بدستش رسید و رقم آنرا دیدم خارج بیش از دو برابر قیمت کالا و رسیدنش تا گمرک بصره شده.

ناراحت و متغیر شد بلاد رنگ به معتمدالدوله حکمران خوزستان دستور داد که باید در کنار رودخانه اروندرود جهت تخلیه و بارگیری کالای بازرگانی ایران

گمرکی ساخته شود تا دیگر نیازی بگمرک بصره نباشد و از صورت حساب دادن حکام عثمانی آسوده شویم و چون در آن ایام نواحی جنوب و جنوب غربی خوزستان ابواب جمعی مشایخ کعب در شادگان بوده است

به‌همین جهت معتمدالدوله حکمران خوزستان نظر محمد شاه را باشیخ‌غیث کعبی در میان گذاشت پس از مطالعه مختصری بر آن گرفتند که اهالی دهستان همیلی که در فاصله چهار فرسنگی مشرق خرمشهر کنونی قرار داشت بکنار زاویه کانال عضدی و اروندرود انتقال و در این محل ایجاد بندر و گمرکی بنمایند بنام بندر محمره و در ابتداء سرپرستی آبادی شهر محمره بعهده حاج یوسف پدر حاج جابر نصره‌الملک جد شیخ مزعل و شیخ خزعل واگذار گردید بوسیله شیخ کعب.

و چون حاج یوسف آل مرداو پس از هفت سال نتوانست نظر دولت را عمل کند و سعی او فقط منحصر به آبادی و ایجاد شهر تجاوز نکرده بود بدین جهت پس از مذاکره‌ها سر انجام بشفیع پسرش حاج جابر خان نصره‌الملک کنار رفت و حاج جابر پس از پدر خود سرپرستی آبادی تحویل گرفت به اوامر و نظر دولت مشغول گردید.

بجای حاج یوسف مرداو حاج جابر شد

از سال ۱۲۴۵ هجری بمدت چهار سال حاج جابر توانست نظر دولت و شاه را عملی کند به‌همین جهت مستوجب پاداش و به امتیازات بیشتری نائل گردید تا بدانجا در دستگاه دولت مقرب و عزت پیدا کرد که مورد حسد شیخ ثامن کعبی گردید زیرا با این تقرب توانست علاوه بر قلمر خود جزیره آبادان را نیز بعهده گرفت و حکمران خوزستان با وی نظر مساعدی پیدا کرد و توافق نمود که مالیات را مستقیم

بتهران بفرستد و نسبت به رفتار حاج جابر خان همیشه اظهار رضایت میکرد و همین سبب پیش او گردیده بوده است.

از تاریچه کعب همیلی

همیلی در کجای خرمشهر بوده

همیلی در مشرق خرمشهر در کنار نهر الجدید جا داشته مقابل تپه هام (ام الطول) و چنانکه جغرافیای قرون اسلامی نشان داده الطول جای شهر قدیم بارماکه در قرون اسلامی مبدل شده بنام بیان است.

زیرا هنگامیکه در کنار تپه های ام الطول قریه همیلی بنا شده در جای شهر و نواحی خرمشهر همه مرداب و نیزار داشته که قابل سکنا نبوده و در بعضی از نواحی بالای آن چمنزار که در آن علفهای بنام چولان و مران که معمول این سرزمین و نواحی روئیده میشده وجود داشته.

نهر الجدید یا نهر الهمیلی

نهر الجدید بنام الهمیلی نیز گفته میشده در قرون اسلامی این نهر بیان و ریان نام داشته که دنباله نهر التیری در هویزه جاری بطرف خرمشهر می آمده این نهر که تجزیه اول آن از رود کارون و انتهای آن بنهر بیان سرازیر میشد که امروز خین نام دارد در کناره مرز ایران و عراق هم بغله رودخانه اروند رود فاصله میان جزیره بوارین (آغاوات) و دهات مرزنشین ایران در قسمت شمال خرمشهر است این نهر فعلا در حدود پنج کیلومتر درازی هم مرز ایران است.

در صورتی که بنهر التیرین در هویزه متصل بوده که امروز بنام نهر الهاشم در اینجا معروف میباشد و این نهر چندین نام تاکنون گشته که بر هر محققى بعلمت کثرت نامها به اشتباه زیادی برخورد مینماید.

و چنانکه معلوم شد شهر بیان در کنار نهر بیان جای تپه های ام الطول بوده در مقابل قریه حسینیات کنونی جا داشته و گفته اند درازی شهر بیان از قریه تمار (مؤمنین در کنار اروند رود تا تپه های ام الطول در کنار رود کارون که قریب بدو فرسنگ درازی و يك فرسنگ پهنا داشته است.

اقتباس از تاریخچه کعب و تاریخچه آل مرداو ختی

جریان ابتدای آبادی محمره بروزگار نصره الملك

با انتقال مردم دهستان همیلی بجای فعلی خرمشهر در آن زمان تعدادی چند کپر بوریائی و چندین خانه چینه در ابتدا اوبیش نبودند.

پس از مدت چند سالی بیش از یکصد و پنجاه خانه چینه گلی و چند صد کپر در این محل جا گرفتند که بمرور گذشت زمان مبدل بريك شهری گردید که در حدود پانزده هزار نفر جمعیت شد و بندری حائز اهمیت و مستعد ترقی و پیشرفت روز-افزون شده است.

پس از استقرار موقعیت شهر و مشغول شدن مردم بکارهای معموله روز در این موقع حاج جابر برای ساختمان محموطه گمرک پرداخت که تا مدت پنج سال نرسیده بود که يك گمرک مجهز و کامل بپارااست که مستعد جهت بارگیری و باراندازی گردیده بود و تمام نواحی و اطراف آن حصار چینه ای کشیدند از گل.

در آن زمان بود که بوسیله شیخ ثامر کعبی به حشمت الدوله حکمران خوزستان اطلاع داده شد که گمرک محمره آماده بارگیری و باراندازی و نیازمند بکارمند و

دفاتر میباشند بلادرنک حکمران خوزستان بخرمشهر (محمره ۱) و گمرک را از نزدیک دید این بود که حاج جابر را مورد تشویق قرار داد و ریاست شهر محمره و آبادان را بوی سپرد .

(طول و عرض گمرک آن روز)

درازی گمرک از دربزرگ ورودی خیابان فردوسی تا در ورودی خیابان پهلوی در کنار رودخانه اروندر رود محوطه آن داشته است و پهنای آن تالاب رودخانه اروندر رود یعنی محوطه باشگاه و اداره گمرک کنونی بوده و دنباله آن انتهای خیابان فعلی پهلوی حدود میدان محوطه گمرک بوده است و گمرک نخستین بندر نو بنیاد محمره دارای چهار آب انبار صد متری که مسقف با ابزار روز مجهز گردیده بود .

نواحی میدان از حصار که در اطراف گمرک کشیده شده بود بنای آن چینه های گلی و خشت خام که در آن بیش از این وسائل در این نواحی و سرزمین خوزستان بیشتر نبوده است .

و خانه های شهر محمره هم چینه های و کپر های بوریائی بوده که در آن سالها در نواحی جنوب غربی خوزستان معمول بوده و شهر محمره در قسمت غربی فعلی بندر خرمشهر قرار داشته است .

پس از ایجاد شهر بوسیله حاج یوسف آل مردا و پدر نصره الملک و بدست یاری شیخ غیث کعبی در ابتدا و بنیان گذاری این بندر گردید پس از شش سال شهر یست بندر موجودیت خود را در جنوب غربی خوزستان به دولت به وسیله معتمد الدوله اعلام کرد .

۱- مجلد العمران تألیف عبدالملک الطائی در ایام قدرت شیخ خزعل در سال ۱۳۲۵ هجری میگوید شهر محمره و حومه آن که در جزیره آبادان نیز بوده مجموعاً پنجاه هزار نفر جمعیت داشته .

و چون حاج یوسف قدرت و توانائی درك اراده های دولت نداشت پس از گفتگو هائی قرار شد که پسرش حاج جابر خان بسرپرستی محمره که گماشته شد بمدت پنجسال گمرک و نیازمندیهای آنرا طبق دستور و نظر والی خوزستان انجام گردید در این هنگام والی خوزستان حشمت الدوله خانلر میرزا و در پادشاهی ناصرالدین شاه قاجار بوده است .

گمرک محمره آماده کار شد و کالاهای بازرگانی ایران دیگر از بندر بصره قطع گردید و دیگر بارهای تجارتی بآن بندر قدغن شد و کشتیرانیهای انگلیسی دفتری در بندر محمره برای همین منظور باز کردند بنام یاسمیل و سلومیل که نام کشتیهای باری آنها بود و اسم دفتر کشتیرانی هم شد و مرتب سرعت بر توسعه و پیشرفت بندر محمره افزوده میشد و دولت هم از امور گمرک و باراندازها برای صادرات و واردات راضی بود .

زیرا جدیت حاج جابر خان سبب پیشرفت و توسعه گمرک شده بود و کالای ایران با سودگی بهتری و با سرعت بیشتری حمل و بیازارهای جهان فرستاده میشد . گمرک محمره همیشه مجهز بود و تجار هم در محمره دارای دفتر بازرگانی شدند و امور مواصلاتی رونق یافته بود علاوه بر آن چند مهبله و بلم بزرگ جهت حمل بار از کشتی بگمرک و از گمرک بکشتیها در میانه شط همیشه آماده دستور کار بودند و کارگران فراوانی در این بندر نیز بامور کارگری پرداختند و از درآمد خود راضی بودند .

و نیز پست و مراسلات ایران بخارج بوسیله گمرک با کشتیرانیها بخارج فرستاده میشده است که با توسعه شهر و گمرک بر تعداد کشتیرانی پس از چند سال در محمره اضافه شد و پیشرفت محمره باعث حسد حکام عثمانی در بغداد و بصره شده بود که در صدد خرابی و انهدام محمره شدند و باید گفت که بیشتر امور کارهای گمرک

بوسیله مردم بوشهر و دیگر بنادر خلیج فارس انجام میگردد زیرا آنها تجربه و پشتکار عجیبی دارند که دیگر مردم بنادر و شهرهای دیگر ندارند و روزانه بر پیشرفت محمره افزوده میشود است.

حمله علیرضا پاشا حاکم عثمانی در بغداد به محمره

این بود که علیرضا پاشا حاکم عثمانی در بغداد ۱۲۵۴ هجری به تجهیز سپاه انبوهی مرکب از ترك و عشایر نواحی بغداد و بصره مانند عشیره بنی سعدون آل عقیل در مقابل کینه درونی خود را ناچار آشکار و بیندر محمره تاخت و خرابیها و کشتارها ببار آورد که کمتر از حمله تیمور نبوده است و عبدالباقی العمری شاعر قرن ۱۳ هجری عراقی که جیره خوار علیرضا پاشا حاکم بغداد بوده و در این حمله کینه توزانه حاکم عثمانی که بی خبر به بندر محمره تاختند و این بندر نو بنیاد را بقتل و غارت کشیدند این شاعر اجیر همراه سپاه علیرضا حکمران عثمانی در بغداد بوده و درباره آن حمله نامردانه چنین قصیده ای گفتگو کرده است .

فتحنا بحمد الله حصن المحمره فاضحت تبسخر الا له مدمرة
سيف على ذى الفقار الذى لنا لقد اخلصمت صفلا يد الله جوهره
و جابر اور ثناه كسرى بكعبه وليس لعظم قد كسرتاه مجبره
غذاها ربا يبغي النجاة بنفسه و خللى قناطير التراث المقنطره
و نخل امانية بمكتوم خبيثه عسى كلها فى غدر ثامر مثمره
على ساقها قامت لكعب قيامته فنزلت لهم اقدامهم المتعثره
فلم تغن عنهم ممانعات خصوصتهم من الله شيعاً فى القضايا المقدره
و آل عقيل مع سليمان شيخهم على السور قد شاهدتها مسوره
و فارس طى فى حجاقل حليه آتى بمساع فى الحروب موفره

مصيبتهم جلت ومن جمعهم خلت مساكن هم امست يا الخراب المعره
نرى الارض قاعاً صفصفاً لا ترى بها عوا جاو لا امتاً سباسب معفره
غدو اطعمة السيف الا اقلهم قد اتخدوا من شط كارون مقبره
على حافية كم قتل مجندل و فى جانبيه كم جباه معفره
مدافعنا كم اطلعت من بروجها عليهم شو ساء بالعذاب مكوره

آنگاه درباره اسیر گرفتن زنان و دختران که میگوید خیانتی در امانت نشده :
نرى الحور مقصوراتها فى خيامنا كاقما رتم فى الدجنة مسفره
و من قاصرات الطرف فى كل كله بفضل الزار من عفاف الموزره
وعادت عقب الصلح كل خريده الى اهلها و هى الحسان المخدره
و در پایان میرساند که حاج جابر خان پناهنده شد بشیخ کویت تا از پاشا حاکم بغداد برایش بخشایش طلبد و چند اسب نیز حاج جابر به علی رضا حاکم عثمانی داد هدیه و پاشا باو خلعت بخشید میگوید چنین :

و جابر فى حصن الكويت قدالتجى الينا و قاد الصا فئات المضمرة
و قد شملت من على مراحم و خلعت فخر فيه كمل المفخره
صفوح كسا كعباً بيرة عفوه و احقن كم دماً كان اهدره
و نیز درباره عده ای که اسیری برده بودند از سپاهیان مخصوص شیخ ثامر خان رئیس ایل کعب و حاج جابر خان سرپرست بندر محمره و فروختن سیاهان میگوید و
بالبيض سقنا السود والسمر دفعته و سوق النجاشى روح السبى مجبره و هنگامی که
سپاه علیرضا پاشا بسرزمین شادگان میرسد شیخ ثامر از شادگان به هندیان میرود و
چون در شادگان جایش خالی مانده بود از طرف پاشا حاکم عثمانی در بغداد عبدالرضا کعبی که همراه پاشا بود بجای پسر عمش گماشت که در این شعر چنین می گوید :

و فر نحو الهندیان و قوم-هی
و آل زبید صولجان رم-احم
دیری نگذشت حاکم بغداد عثمانی بازگشت و حاکم منصوب او نیز نتوانست
بماند و قرار بر فرار اختیار کرد و شیخ ثامر کعبی بجای خود بازگشت و عبدالرضا
فقط ۴۶ روز در شادگان حاکم بوده است زیرا در عشیره کعب برای خود مجال درنگ
پس از رفتن پاشای عثمانی ندید این بود که جارا خالی کرد که سرانجام منجر بانعقاد
قرار داد مرزی ارزنته الروم شد .

بندر محمره در قرن ۱۳ هجری ایجاد گردید

در اوائل نیمه قرن ۱۳ هجری در ایام پادشاهی محمد شاه قاجار بنیادش در
کناره رودخانه اروند رود و حاشیه کانال عضدی بنایش نهاده شده که در مدت ۱۲ سال
مرکز محمره يك بندری مجهز و کامل آماده کار گردید و تجهیز آن بندر بیشتر در
ایام پادشاهی ناصرالدین شاه قاجار بوده است .

این بندر دارای چهار مسجد و چهار حسینیه و دو قسمت بازار و دو کاروان
سرا باراندازی و مسافری و امور انتظامی آن بوسیله داروغه شهر مانند داخله ایران
که در ایام ملوک الطوائف اداره میشده بوده است .

تاریخچه کعب تألیف ملا فتح الله کعبی میگوید (خطی)

چون بنیاد بنای خرمشهر (محمره) خاتمه یافت این آبادی در کناره رودخانه
بزرگ جنوب غربی خوزستان ایجاد شده در مقابل قریه کوت الشیخ بنیت المحمره
علی ساحل شط الکبیر الی ساحل شط الکرون و هذا بلد من اعظم البلاد الذی بنیت
فی ساحل الغربی الخوزستان الی امور نقل والانتقال و ایجاد الجمرک (الموکوس)
لبلاد ایرانیه مقابل قریة الکوة الشیخ الذی بناه شیخ سلمان رئیس عشیره الکعب

فی فلاحیه من زمان الماضیه علی ساحل شط الکرون فی سنه ۱۱۵۸ و نقل هذا التاريخ
الی سنه تأسيس قریة الکوت الشیخ .

واله محمره بنیت فی سنة ۱۲۳۴ هجریه فی زمن شیخ غیث رئیس عشیره الکعب
وهناك كان الیالی الخوزستان الشاه زاده معتمد الدوله فی بلد الشوشر المحمیه كان
حاکماً علی جمیع رؤساء عشایر و نواحیها من قبل الشاه الامیر اطوار الشاهنشاه .
الایران المحروسته .

بنیت المحمره فی الارض الحمراء وماء الخضراء یعنی ساحل الماء الخضراء .
نویسنده تاریخچه خطی کعب از نزدیکان خانواده شایخ کعب شادگان بوده .

ترجمه مطالب عربی

بنا گردید شهر محمره کناره رودخانه بزرگ که امتدادان تاکناره کارون میباشد
و این آبادی یکی از مهمترین شهرهای میباشد تاکنون در قسمت غربی کناره خوزستان
برای امور حمل والنقل و ایجاد گمرک در این قسمت ایران گردید .

و این بندر محل آن برابر قریه کوت الشیخ که در ایام حکمرانی شیخ سلمان
کعبی رئیس ایل کعب در فلاحیه (شادگان) بروز گذشته در کناره رودخانه کارون در
سال ۱۱۵۸ هجری و یادآوری شد این تاریخ برای سال ایجاد قریه کوت الشیخ است .
و محمره نیز بنیاد آن در سال ۱۲۳۴ هجری در ایام شیخ غیث کعبی رئیس ایل کعب
که در روزگار شاهزاده معتمد الدوله والی خوزستان بوده از طرف شاهنشاه ایران
در شوشر و تمام و کلیه رؤسای عشایر نواحی خوزستان زیر نظر حکمران خوزستان
انجام وظیفه میکردند .

بنا گردید محمره در سرزمین سرخ رنگ و کناره آب سبز رنگ (اروند رود)
و نیز تاریخچه آل مرداو (خطی) مینویسد .

ولما انتهت بناء گمرک فی المحمرة فی ایام حاکم العادل حاج جابر خان نصره -
الملك الذی استولى علی الکعب فی المدينة المحمرة وقبض الحکم من تفضل حاکم -
الخوزستان السمو شاهزاده حشمت الدوله حکماً من شاه امپراطور الکبیر الشاهنشاه -
الایران السلطان ابن السلطان ناصر الدین شاه قاجار خلد الله ملکه وسلطنة.

هیئت الگمرک الی نقل وانتقالات التجاریة الایرانیة واستوسعہ العزة والاحترام
عند الوالی وعند الملك الایران من حیث الامانتہ الذی وصوله فی السنویة الی دولته
الایرانیة من الرسومات مالیه من المحمرة .

و کان من قبل حجی جابر من طرف ایران حاج یوسف والد حاج جابر حاکم
فی المحمرة الی مدت سبع سنین بناء وعمران المحمرة .

لقد اختار والی خوزستان ان یقول الحکم الی رجل الشاب ابن حاج یوسف
السید النبیل حاج جابر خان الی ان یهم لایجاد جمرک فی المحمرة و توسعه البلد و
کثرت عمرانها من بیوتات الراقیه .

ترجمه :

و پس از اینکه ایجاد بنیاد گمرک در محمره در ایام حکمرانی حاج جابر خان
نصره الملك که حکومت را گرفت از کعب در محمره بوسیله والی خوزستان شاهزاده
حشمت الدوله بفرمان شاه امپراطور بزرگ شاهنشاه ایران ناصر الدین شاه قاجار
برای ایجاد گمرک که سعیها بخرج داده تا اینکه توانست برای وسیله نقل
کالای تجارتی ایران جائی درست و گمرکی آماده ساخته و پرداخته نمود که بهمین
جهت عزت و احترام حاج جابر خان نزد والی و پادشاه زیاد شد و از این بیشتر در
پرداخت مالیات سالیانه و امانت داری منال دولتی و ادای رسومات مقرری بدولت
ایران از عوارض درآمد محمره سعی مینمود .

و پیش از نصره الملك حاج جابر خان از طرف دولت حاج یوسف پدر حاج
جابر خان حاکم و سرپرست آبادی شهر محمره بود که در مدت هفت سال بنیاد و آبادی
شهر محمره را بصورت رضایتبخشی در آورد .

و چون حاج یوسف بعلت کبر سن نظر دولت را نمی توانست بطور رضایتبخشی
بدین جهت والی خوزستان پس از مذاکرات چند تصمیم گرفتند که بجای حاج یوسف
فرزندش حاج جابر که جوانی می باشد دانا و با اراده تا بتواند خواسته های دولت
برای ایجاد و پیشرفت آبادی شهر محمره (خرمشهر) قدمهای مؤثر تری بردارد که
این شهر دارای خانه هائی بسبک مترقی روز داشته باشد .

و نیز تاریخیچه کعب حدود شهر محمره را چنین گفته است .

چون خاتمه یافت آبادی محمره زیر نظر شیخ ثامر کعبی و دستور والی خوزستان
حشمت الدوله بوسیله حاج جابر فرزند حاج یوسف آل مرداو چنین تعیین حدود
آن شده است .

در کناره شط بزرگ بطول یک هزار و پانصد یارد گمرک تا کناره رود کارون دارای
چند ساختمان انبار جهت بار اندازی و بارگیر بمقصد کشتی ها و حفظ اموال تجار بندر
محمره تا روز مرخصی جنس در محوطه گمرک تهیه شده بود و انجام میگردد دیده است
داد و ستدها بخوبی از کناره شط بزرگ تا مسافت کنار رود کارون بطول ۲۲ هزار یارد
درازی شهر محمره که در جنوب آن شط بزرگ و شمال آن سرزمین عراق و مشرق
آن رودخانه کارون است (کانال عضدی)

کوت المحمره - کوت حصار است و چون در اطراف محمره حصار کشیده شده
بود آنرا کوت المحمره میگفته اند .

و محمره در ایام پادشاهی رضا شاه کبیر تبدیل بخرمشهر گردیده است والی
خوزستان منظور استاندار خوزستان که مقر آن در شهرستان شوشتر بوده که در
ایام قاجاریه نیز ملوک الطوائفی معمول و جریان داشته .

قصر فیلیه

قصر فیلیه که در کنار رودخانه اروند رود قرار دارد یکی از قصور بسیار عالی زمان خود در خاور میانه بود که این قصر علاوه بر محسنات و استحکامات داخلی آن و در و پنجره‌ها را با تخته‌های (ساج) و آبنوسی و آئینه‌کاری‌های سقف داخلی و طارمه و ایوان آن از تمثالهای پادشاهان قاجار بود که بر زیبایی و زینت آن قصر افزوده بود.

و علاوه بر این يك باغچه بسیار مجلل که از همه نوع میوه‌جات در خاور میانه بوده در این باغ مخصوص شیخ وجود داشت که یکدسته ۳۳ نفری باغبان مخصوصی آن داشته است برای نگهداری و حفاظت باغچه و بستان مخصوص شیخ خزعل بنای قصر فیلیه.

قصر فیلیه در ایام سرپرستی حاج جابر خان نداشته بلکه پس از ۱۲ سال از ریاست خود در محمره که بعداً منصوب بمنصب حکمرانی محمره و آبادان و نواحی رودهای کارون و بهمنشیر شد در صدد بنای فیلیه گردید و این را در آثر زمان ایجاد کردند.

ولی در ایام شیخ خزعل خان سردار ارفع این قصر بوسیله معماران داخلی ایران و نقشه‌های مخصوص شرکت نفت سابق ایران و انگلیس معماری و ساخته شده.

و جمله‌ای از سفرنامه خوزستان حاج نجم الملك غفاری در باره این قصر زمان نصره الملك نقل شود.

روز سه شنبه ۸ جمادی الاولی ۱۲۹۹ هجری در ساعت شش وارد فیلیه شدم و طاق خیلی وسیع و مزین بود و اطراف همه صندلی و میز برای بنده تعیین نموده بودند نواب احتشام السلطنه حکمران خوزستان را در طاق آئینه منزل دارند و همه

جا شیرینی چند مجموعه گذاشته بودند و بیش از اندازه بجای آوردند. در اطراف قصر يك بازارچه بزرگ و دهستان بسیار آباد و مأهولین شیخ بیشتر مردم جنوب از سواحل خلیج فارس بودند و در آنجا يك مسجد و حسینیه نیز بود. و ام الواقع آل مرداو معه اتباعهم كانوا مقيمين في قرية الهميلي الواقعة بقسم الشرقية المحمرة على ساحل النهر الجديدة.

و فی سنة ۱۲۲۴ هجرية الذي كانت الإقامة فی ظل رئیس العشرة كعب المقيمين فی فلاحیه و كانت مرآسته قسم الجنوب الغربي بيد عشيرة الكعب من طرف ملوك الايران.

فی هذه السنة قررة من ناحیه ملك الايران بان تناجد بلدة على ساحل شط - الكبير الى نهر الكارون بمرور الزمان يمتد واحكم الحكم من الملك الايران لبناء المحوطه و ادارة الجمرك (المكوس) على قرب البلدة المحمره.

لهذا السبب انتقلت الاهالي القرية المذكورة الى ساحل شط الكبير و ساحل نهر الكارون لعمران و توسعه البلدة المحمرة الذي بنيت من قبل الشيخ ثامر الكعبي برآسته الحاج جابر ابن حاج يوسف آل مرداو امراً الحكم الشاه الايران الذي مطاع بلارادة.

ونعم نقول بأن حاج يوسف كان عامل لشيخ غيث و ابنه حاج جابر كان عامل لشيخ ثامر الكعبي من مشايخ الكعب الفلاحیه من قبل الوالي الخوزستان وكيل من جانب الامبراطور ملك النبيل الايران و نقلنا الحقايق الذي كانت مدة بعيدة مكتومه لاجلب الناس.

و عشيرة المحيسن و منهم آل مرداو و آل بوفرحان و البغلانية و بيت غانم الذي كانت مقيم فی قرية الهميلي و نواحیها هم مریدین الى بيت حاج يوسف و حاج جابر خان لرآسته عليهم و من بعد السنين المداي التحق معه هذا القبائل عشیره

مطور وعشيرة الهلالات المقيمين في المحمرة والمطور علی ساحل بهمنشیر ونهر -
الكارون محبتاً لصحابه معهم .

ترجمه :

و اما در واقع خانواده آل مرداو با هواخواهان آنها در قریه همیلی در شرق
شهر محمره کناره نهری بنام جدید و نهر الهمیلی هم گفته میشد بودند که در سال
۱۲۲۴ هجری آنها نشیمن خود زیر نظر رئیس عشیره کعب شادگان در آنجا اقامت
داشته اند زیرا قسمت جنوب غربی خوزستان در اختیار مشایخ کعب شادگان بوده
از طرف دولت ایران .

و در همین سال مقرر گردید از طرف پادشاه ایران برای ایجاد آبادی در
کناره رود بزرگ (اروند رود) تا نهر کارون بمرور زمان باید توسعه گیرد .

و نیز در همین سال فرمانی بوالی خوزستان احتشام السلطنه برای ایجاد
گمرک و تشکیلات اداری آن در کنار بندر محمره باید هر چه زودتر اقدام بشود .

بدین جهت والی خوزستان پس از مذاکرات زیاد چاره ای اینکه اهالی
دهستان همیلی را نقل دهد در کناره شط بزرگ تا نهر کارون دنباله داشته باشد آبادی
آن که بوسیله شیخ ثامر کعبی و سرپرستی حاج جابر خان فرزند حاج یوسف
آل مرداو چنانکه فرمان شاه اراده مطاع بود انجام گرفت .

و نیز باید گفت که حاج یوسف چنانکه عامل از طرف شیخ غیث کعبی بود
فرزند او حاج جابر خان نیز عامل شیخ ثامر کعبی از مشایخ کعب فلاحیه (شادگان)
بوده از طرف والی خوزستان که نماینده شاهنشاه بزرگوار ایران بوده است و ما
این حقایق را که مدتهای دوری گفته نشده و بیشتر مردم از آن آگاهی نداشته اند .

و ایل محسن که آل مرداو و آل بوفرخان و بغلانیه و خانواده غانم که در قریه

همیلی و نواحی آن اقامت داشتند از مریدان و هواخواهان خانواده آل مرداو
بودند یعنی حاج یوسف و حاج جابر خان که بر آنها ریاست داشته اند .

پس از چندین سال تیره های مطور و هلالات و آلبو غانم که در بندر محمره بودند
و تیره مطور نشیمن آنها در کناره های بهمنشیر و کارون از نظر دوستی به آنها
ملحق شدند .

ادارات دولت در محمره

نقل از درالبحان خزعلیه :

در خرمشهر (محمره) قد از طرف دولت حقوق مستمری ماهیانه برای علماء
و کارگذاری و توپچی های زیر پرچم کوشك قصر فیلیه از عوائد درآمد حقوق مالیات
دولتی بفرمان شاه ایران پرداخت میشده .

در کنار قصر فیلیه محمره چپ و راست عمود پرچم ایران دو توپ همیشه نصب
و آماده کار بود که هنگام آمد و رفت کشتی های دولتی این توپها متقابلاً مراسم سلام
رسمی را میداده اند و این رسومات مقرری دائم زمان حاج جابر خان و شیخ مزعلخان
و شیخ خزعل دار اقدس بوده .

و آنچه که مستقیم زیر نظر دولت و والی خوزستان انجام میگرفت عوارض
گمرک و اداره آن دوم کارگذاری دولت در محمره که جریان امور خارجی بوسیله
این بندر که انجام باید بگرفت وظیفه کارگذاری بوده که اقدامات قانونی آنرا
باید طبق دستور و مقررات انجام میداده است هوای فیلیه بهتر از خرمشهر بوده .

و چون قصر فیلیه در کناره رودخانه بزرگ اروند رود قرار داشته بهمین
جهت بسیار هوایی صاف و آب خوشمزه و گوارائی داشت که بمراذب بهتر از آب
کارون میباشد که مردم خرمشهر مورد استفاده قرار داده اند و نجم الملك غفاری که

در سال ۱۲۹۹ هجری بخوزستان سفر کرده در خصوص آب خرمشهر چنین میگوید :
 نصره المالك حاج جابر خان باغچه خوبی و بزرگ در کنار كوشك فلیه دارد که
 همه میوه های خوب دنیا در آن یافت میشود که در ایران بی نظیر است و این سفر در
 ایام حکمران احتشام السلطنه حکمران خوزستان انجام گرفته.

سپید جامگان یا صبیها درخوزستان

نقل از طبری و جمهرة العرب

فرقه های مختلفی نیز بصورت پراکنده در سرزمین های واقع بین دجله و فرات
 در کناره مرداب های بابل (سوریه و لبنان) بسر می بردند و آنها زهاد دلبستگی پاکی
 و پاکیزه گی بودند که همیشه لباس های رنگی بر تن میکردند و آداب و تشریفات مذهبی
 آنان بیشتر بر محور غسل و غوطه خوردن در آب روان دور میزدند .

مؤلفین عرب از آنان بنام (معتلده) یعنی غسل کنندگان نام برده اند و لسی
 نویسندگان از سریانی آنها را بنام مناك ده (یعنی پاکیزه گان) یاد کرده اند و بنام
 (حوالی هواره) نیز گفته اند که منظور (سپید جامگان) است بدون گفتار سپید جامگان
 فرقه مذهبی بنیان گذاران یا اسلاف فرقه های (ماندائی) یا بقول امروزه صبیها و
 نصرانیها میباشد که در حال حاضر نیز در جنوب ایران و عراق ساکن هستند و معتقدات
 گروه ها و فرقه های مزبور در توجیه آداب و رسوم مذهبی آمیخته با سرار آنان را
 نمی توان دقیقاً شرح داد (ماندائیا) بیش از فرق دیگر با سایرین حشو و نشر دارند .
 آداب و رسوم آنان مخلوط و ترکیب درهمی از رسوم و سنن مختلف و مربوط
 به زمانهای متفاوت میباشد که در دو مسئله زندگی و نور خطوط اساسی معتقدات
 آنان را تشکیل داده ولی توجیه اساطیر مربوط بآن کار مشکل است شاید معتقدات
 آنان بر پایه تضاد دو دنیا یعنی (دنیای لاهوت) یا (آب زلال) درخشان آسمانی

از یکطرف و دنیای ناسوت یا ابکدر و دوزخی تشکیل میشود .

این دو دنیا هر يك برای خود سپاهیانی از خیر و شر داشته اند بنا بر شواهدی
 که اخیراً کشف گردیده (اللهیات ماندائی) سه درجه تقسیم زندگی قائل بوده است
 زندگی اول زندگی دوم و زندگی سوم میباشد .

فرقه مذهبی سپید جامگان اسلاف صبی های امروزی را با فرقه سیاسی مذهبی
 سپید جامگان زمان اسلام اشتباه نشود به احتمال قوی (میتوازی ماندائی) عناصر
 زیادی از معتقدات دهری مذهبان بین النهرین را در بر می گرفت و شاید تعمیدیان
 (بابلی) بنجات دهنده ای در ادوار مختلف بشری معتقد بوده اند آیا تعمیدیان نیز
 بمانند (ماندائی) ها بصورت آشتی ناپذیری در برابر یهود و نصارا قد علم کرده بودند
 که پاسخی صریح نمیتوان داد و خطوط اساسی و وضع کلی مذاهب ایران در حدود
 سال ۲۲۴ میلادی بدین قرار بوده .

موضوع درهم مذاهب مسئله بفرنجی در برابر نخستین فرمانروایان ساسانی
 خود نمائی میکرد و ساسانیان همواره در صدد آن بودند که بنیاد گزاری مذهب واحد
 دولتی و وحدت ملی ایران تأمین کند در جستجو بودند که تقویت و کمر بند پادشاهی
 خود قرار دهند .

با این تفصیل اول پادشاهان دودمان ساسانی نتوانستند یکباره این مسئله
 حل کنند و فقط از رفرم مذهبی زردشت آنرا حل کرده .

ادوارد برون در تاریخ ادبیات خود میگوید .

طایفه صبییه بیشتر بنام ماندائی معروف میباشد آنها قوم کوچکی میباشد
 که فعلاً در نواحی جنوب عراق و قسمت شهرهای جنوب غربی خوزستان سکونت دارند .
 ماندائیا اعراب آنها را بنام معتلده نام نهاده اند و علت تسمیه آنست که این

سپردن مرده در قبر چگونه است

مرده در پشت در حالی که صورتش مقابل ستاره جدی باشد در قبر می سپارند و برعکس مذاهب و ادیان دیگر علامتی روی قبر نمی گذارند و مرده مردان جائی که بمحل دیگری نقل نمی دهند و نیز عبور از آن رود خانه قدغن است و پس از دفن مجلس ختم تا یک هفته جزء مراسم دینی و مذهبی آنها میباشد.

فقاید دیگر آنها نسبت به پیغمبران

عقیده دارند فاصله میلاد حضرت یحیی زکریا که پیغمبر رسمی خود میدانند تا حضرت عیسی مسیح فقط ششماه بوده است و حضرت عیسی پسر خاله پیغمبر یحیی می دانستند و روز عید آنها در هفته روز یکشنبه تعطیل دارند.

و پوشاک عربی میباشد شامل چفیه و پیراهن بلند و اضافات مرسوم دیگر آن نیز غالباً همراه دارند و جزو آداب رسوم دینی آنها تراشیدن ریش حرام میدانند. (در این زمان متجددین آنها تغییر لباس داده و ریش هم می تراشند برخلاف آئین خودشان) و قیود قدیم را پشت پا زده اند و به آداب و رسوم دینی و مذهبی خود علاقه ندارند.

آدوین ۱ آرنولد می گوید. اسلام در صحرائی تولید یافته که مادر صائبین و پدرش یهود و دایه آن نصرانی بوده است.

واعراب جاهلیت بنام کواکب سبعة دارای هفت ستاره پرستشگاه بوده اند و رب النوع هائی را تراشیدند و پرستش مینمودند که در قرآن مجید نام سه تائی آنها را ذکر شده بنام لات که بت بزرگ بوده در مکه دو عزای که ستاره زهره است سوم مناة که سنگ مقدس است.

صبیهای خوزستان

تحقیقاتی که نگارنده از یکنفر ملای بزرگ فرقه مذهبی صبیها بعمل آورده دوستانه بدون ذکر نام گوینده مطالبی بدست آمده است که با جریان ماقبل آن تقریباً نزدیک است.

صبیها جای اصلی آنها سرزمین های کشور بابل و بین النهرین میباشد و آئین و دین پیغمبر صبیها خود را پیرو از تعلیمات حضرت زکریا ابن یحیی (ع) میدانند و میگویند حضرت یحیی پیش از حضرت عیسی بشارت ظهور پیغمبری را داده است

۱ - آدوین آرنولد را مختصری جواب میگوئیم.

تولید و موالیدی که در ذهن پر اشتباه خود پرورانده و آنرا بتحریر در آورده کاملاً با حقایق شئون خداوند و رسالت پیغمبر اسلام است.

ماکان محمد ابا احد من رجالکم ولاکن رسول الله وخاتم النبیین.
لارطب ولا یابس الا فی کتاب مبین.

خشک و تری وجود ندارد در جهان که در کتاب مهم (قرآن) بنا شده.

هو الذی ارسل رسوله بالهدا و دین الحق لنظهره علی الدین کله ولو کره المشرکون.
خداست که پیغمبر خود را بادین حق برای راهنمایی مردم فرستاد تا آن را بر دین های

از کتاب آسمانی خود که بر حضرت یحیی نازل گردیده و آن بکلی بنام (سدره) در دین صبیها معروف است .

و این مانند قرآن که شامل دستورات اسلام میباشد و مسلمانان دنیا از آن پیروی میکنند کتاب سدره هم در دین صبیها همان موقعیت قرآن دارد در اسلام.

و آداب و مراسم دین و مذهب صبیها از کتاب سدره میباشد و نیز کتاب دیگری دارند بنام کنز (گنج) که آن هم مطالبی از شریعت آنها را توضیح و آداب از آن نقل نموده اند و عقیده دارند کتاب کنز اولین کتابی میباشد که بنام حضرت آدم علیه السلام از خداوند آمده است برای راهنمایی بشر.

شغل عمومی آنها زرگری

شغل عمومی مردم دین صبیها زرگری است و اخیراً عده ای از آنان بکار تجارت و کسب های متفرقه دیگر مشغول شده اند و با مسلمانان در خوزستان در عمل کارهای عمومی همکاری دارند و در دین آنها شغل زرگری يك شغل مقدس میدانند که بیکدیگر توصیه می کنند و ثقل خیلی کم دیده شده از آنها و عموماً مردم این مردمی آرام و بی آزار و مطیع میباشند .

ولی دستورات مذهبی و دینی آنها تحت تأثیر قرار داده و آنها را تا حدودی مقید ساخته است .

این دین مانند دین ملی ایران که در ایام پادشاهان ساسانی دین و مذهب زردشت قدرت نفوذ را در کشور ایران و متصرفاتش بدست گرفته بود و زمانی دین و مذهب رسمی این کشور باستانی بود از ظهور و استیلای اسلام این دین باستانی به تحلیل و انزوا رفت است .

آری دین و مذهب صبیها که مرکز عمده آنها از ایام باستانی خود در خاور میانه

عربی و خوزستان بوده در مقابل ادیان دیگر مسیحی و یهود و اسلام ضعیف و مانند دین زردشت به مرور زمان از جمعیت کاسته و خیلی هم محدود گشته است .

آداب و رسوم دینی صبیها در مراسم ازدواج

رسوم ازدواج و گرفتن همسر در اول باید چند نفر مرد وزن از طرف داماد بعنوان خواستگاری بخانه عروس بروند پس مذاکرات و رضایت روز بعد چند سینی شیرینی که مزین بپارچه های رنگارنگ پوشیده شده روی سر حمل نموده و با آهنگ نواهای مخصوصی که در زبان خودشان مرسوم است ادا می کنند و بطرف خانه عروس میروند و بهنگام ورود بخانه عروس شیرینی ها را به اطاق مهمانی برده در آن جا پیش مهمانان جشن میگذارند و از چند سینی شیرینی یکی اختصاص به عروس دارد و رسم است در این موقع پدر داماد و پدر عروس هر يك مبلغی برای مخارج ایام جشن عروسی بین خودشان داد و ستد می کنند و پس از پایان تشریفات عقد مدت يك هفته جشن عروسی در خانه داماد برپا می شود تا روز یکشنبه پیش از طلوع آفتاب عروس و بخانه داماد برده می شود با حضور ملای بزرگ صیغه عقد جاری میشود با حضور دو ملای بزرگ که عصائی از چوب زیتون در دست دارند و بطرف رودخانه با عروس میروند گوا اینکه زمستان سرد باشد باید عروس و داماد در رودخانه محض رسیدن موصف است خود را بر رودخانه بیندازد و ملا پشت بعروس کنار رودخانه نشسته مشغول ذکر اوراد دینی خود میشود .

در این حله چند ظرف گلین که در آن آتش بخور کرده و دوشیشه سفید که از آب پر بوده و دو ظرف که دارای مقداری نان باشد در مقابل ملا روی زمین قرار داده پس از پایان ادعیه و اوراد ملا جمله زیر را سه نوبت ادا می کند این ذکر است (اشندهی و مندهی) و عروس باید این ذکر ادا کند در سه نوبت زیر آب رفته

پس از سه مرتبه و این تشریفات پایان می پذیرد و این مراسم با ملا باید عروس لباس سفید بپوشد.

در اطاق مخصوص و لباس عروس

پس از تشریفات مراسم عقد با عروس و غسل پیش از زفاف عروس آنگاه عروس بخانه می رود و جامه های فاخر خود می پوشد آنگاه به اطاق مخصوص خود می رود آسوده می شود از تشریفات مراسم مذهبی دین خود. آنگاه داماد نیز همین تشریفات را باید انجام دهد بطور کامل.

حجله عروس چگونه است

اطاق مربع مستطیل در قدیم ازنی بوریائی بود ولی امروزه مد روز شده بهر حال اطاق ازنی و چوب (بنام چندل) و بوریا تهیه نموده و پشه بندی سفید در آن نصب می کنند و هفت عدد کاسه گلی که در آنها پیاز - ماهی - گردو - فندق - کشمش - خرما - سیب زمینی نهاده شده روی سفره قرار میدهند سه نفر ملا در آن اطاق بی سقف حضور دارند و داماد در حالی که لباس فاخر پوشیده و کمر بند سبز رنگ بکمر بسته وارد بر آنها می شود در این بین دو کوزه سفالین جلوی پای داماد می شکنند سپس از توصیفه عقد جاری می شود پس از آن ملای بزرگ وظیفه دارد از جا برخاسته عروس و داماد را بهم نزدیک کند و سر یکدیگر را بشدت بهم بکوبد بعداً داماد و عروس به اطاق دیگر رفته و تا روز یکشنبه دیگر اطاق را نباید ترك بکنند و بعقیده دین صبیها اگر در مدت این یک هفته زفاف حجله عروسی دست کسی بیدن یا لباس عروس و داماد تماس پیدا کند دستش نجس شده و بلافاصله باید در آب جاری شستشو کند که تطهیر شده باشد.

ماه عمل یا تفریحات داماد و عروسی

صبح روز یکشنبه بعد از عروسی به اتفاق هم مرد عروس بیکی از باغات خارج از شهر می روند مدتی گردش میکنند و هنگام مراجعت دسته گلی واگر نباشد کمی سبزی با خود می آورند بخانه.

زایش و دوره زایمان در این دین

رسوم زایش لازم است که گفته شود سخت ترین رسمی است که در این دین و آداب آن دارد دشوارترین دوره در زندگی بشر است که در این اجتماع حکم فرما میباشد و باید گفت بذلت و خاری باید تن در دهد که زایمان نموده است.

هنگامی که زن صبی وضع حمل نمود بر طبق آداب و رسوم کیش خود باید چهل روز با کودک شیر خوار خود در اطاق به تنهایی زندگی کند و کسی حق ندارد باطاق اورفته دستش بیدن او یا فرزندش بگذارد یا نزدیکی کند و اگر بخواهد غذائی به او بدهند باید با مسافتی دور غذا را بسوی آن زن زائیده پرتاب کنند و جریان ذلت بار تا مدت چهل روز ادامه دارد.

و روز چهارم آن زن ملای بزرگ حاضر میشود مادر و بچه را کنار رودخانه برده در حالی که مادر کودک خود را در آغوش گرفته موظف است با جامه مخصوص که سفید رنگ باشد آب فروود رود. در حینی که مادر و بچه در آب غوطه ور میشوند ملا بخواندن ادعیه و اوراد مشغول است.

پس از آن مادر کودک خود را پاک شده تلقی میکند و مانند دیگران بزندگی خود ادامه میدهند و داماد و عروس در تهیه خانه و زندگی میشوند.

ایاد صیبا چگونه است

صیبا در سال ۳ عید دارند و برای هر يك از این عیدها تشریفات بخصوصی دارند و این ۳ عید عبارت عید بزرگ و عید كوچك و عید پنجمی .

عید بزرگ از غروب آفتاب روز ۱۵ مرداد ماه هر سال شروع میشود تا مدت ۳ شبانه روز متوالی عیدكارشان گوسفندكشتن و خوراك خوردن و در آب جاری غسل كردن میباشد و در مدت این ۳ روز بهیچيك از كارهای زندگی خود نمی پردازند.

محرومیت در مراسم عید

و هرگاه تصادفاً کسی از آنها استش بر اثر پیش آمدی خراش برداشت و خون جاری شد حق شرکت در مراسم عید در اجتماع ندارد و او بایستی در اطاقی بکوه تنها دوره ایام عید را بگذراند و در مواقع غذا حق ندارد با دیگران غذا صرف کند و مقداری خوراك از دور بطرف او پرتاب میکنند .

عید پنجمی صیبا

(نقل واقتباس از جمهرة العرب)

این عید که بر عدد پنج استوار گردیده در دوره عید مزبور صیبا فقط خوراك آنها نان و ماست میخورند و از غذاهای دیگر محرومند .

تشریفات اموات و گورستان

صبی برخلاف سایر جهانیان مریض را قبل از مرگ غسل میدهند و کفن بر آن می پوشاند در هنگامیکه از تجدید حیات و صحت بیمار ناامید میشوند پیش از مرگ او را در آب جاری غسل می دهند و آخرین جامه دنیا بر او میپوشانند .

و هرگاه یکی از آنها قبل از تفسیل و تکفین زندگی را بدرود گفت بهیچوجه من الوجود در مراسم بخاك سپردن آن دخالت نمی کنند و در این مورد تکلیف شرعی آنها باید یکنفر غیر صبی را پیدا کنند و از او خواهش کنند در مقابل گرفتن وجه بخاك سپردن مرده را تعهد کنند .

(از تاریخ طبری ابن جریر طبری)

جواهر و اشیاء دیگر در گور مرده صیبا

پیش از بخاك سپردن مرده يك مثقال نقره و يك مثقال طلا در يك دست و يك دست دیگر آن مقدار آرد و نمك و يك عدد کلید جای می دهند و این عمل برای آن است که عقیده دارند شخص متوفی پس از تدفین در آرامگاه عازم بهشت می شود و در هنگام ورود بهشت دربان بهشت مانع از ورود آن میشوند بهشت .

در هنگام آقای مرده و یا خانم مسافر تازه وارد قبلاً بوسیله يك مثقال نقره دربانرا بطمع می اندازد اگر قبول نکرد يك مثقال طلا را خواهد داد و چنانچه دربان راضی نشد ناچار است با چالاکی هر چه تمام تر آرد و نمك را در چشم دربان بریزد در این وقت که دربان گرفتار مالیدن چشم میباشد درب بهشت را با کلیدی که همراه دارد باز کند و سرعت وارد بهشت بشود در این هنگام دربان دیگر عاجز از اخراج آن از بهشت خواهد بود .

نگارنده این تحقیقات اضافه بر منابع نقل شده تاریخی از کتب خارجی و قرون اسلام درباره دین و مذهب صیبا توضیح داده شده است .

بیروان این دین چنانکه گفته شد از کتب تاریخی جایشان در جزیره العرب یعنی سوریه و لبنان و کشور عراق و خوزستان بوده است و هم اکنون بجا مانده این گروه در شهرهای خرمشهر آبادان و اهواز شوشتر دزفول شوش و رامهرمز و دشت میشان

وجود دارند و بیشتر امور امرار معاش آنها دام داری و دام پروری یعنی پرورش حیوانات اهلی و شغل زرگری و در هر شهری جمعیت قلیلی که در حدود ۲۰ تا ۳۰ خانوار بیش نیستند اقامت دارند.

محوزه درقرون اسلامی و محرزی کنونی

اصطخری در مسالك الممالك صفحه ۱۹۲ میگوید:

محوزه ۱ شهرکی درکناره رودخانه دجیل الاهواز (کارون قرار دارد).

ناصر خسرو علوی در سفرنامه خود میگوید:

محوزه شهرکی درکنار رودخانه بهمنشیر قرار دارد و جای رفت و آمد کشتیهای باری ازهند و دیگر کشورهای فرنگ به ایران است.

یاقوت حموی میگوید درجلد دوم معجم البلدان.

انك تنحدیر فی الدجلة تن البصره الی بلیده تسمى المحوزه فی طرف جزیره عبادان ۲ تنفرق دجله عندالفرقتین احدهما تأخذ قصب فی هذا البحر.

ترجمه:

چنانکه از راه دجله سرازیر از شهر بصره تا شهرکی بنام محوزه در قسمت سرزمین جزیره آبادان دورشته میشود رود دجله در اینجا یکی از آن رشتهها همچنان بجریان خود ادامه تا اینکه بدریا میریزد.

معلوم شد که جزیره آبادان تا قرن هفتم هجری دارای دو دهستان یا بندر بزرگ برای ایران درکناره رود بوده است بنام آبادان و محوزه و یاقوت در قرن ۷ بوده.

۱ - محوزه - در همین جا بنام محرزی که فعلا در قسمت مشرق پل خرمشهر است و تیره مطور در آن دهستان اقامت دارند و جزء توابع و حومه خرمشهر میباشد.

۲ - عبادان - شهر فعلی آبادان بوده که در همین جزیره از قدیم تا کنون نیز میباشد

و نیز یاقوت حموی در صفحه ۲۶۲ در قسمت دیگر توضیح داده.

شهر بلجان - دهی بزرگ است بین بصره و آبادان که آن بندری است که جهازات از جزیره کیش (قشم) و هند مال التجاره را می آوردند و محل بار اندازی برای کشتیهای بارکش خلیج فارس و دریای مکران بوده است.

تیره هلالات در خرمشهر

در مغرب شهر خرمشهر منطقه حیزان جای نشیمن تیره هلالات از قدیم بوده است این تیره در قرن ۱۲ هجری از مسقط عمان آمده اند و در محمره جای گرفته اند و جزء هواخواهان خانواده حاج جابر خان شدند که در این شهرستان سکونت اختیار کردند.

این تیره در قدیم به امور کشاورزی و دام داری و دام پروری مشغول بوده اند ولی نیمی از آنها در شهرهای آبادان و خرمشهر یکسبهای دیگر متفرقه نیز پرداخته اند و عوایدی دارند جهت امرار معاش خود جای نشیمن این تیره در حیزان و درکناره های رودخانه کارون بهمنشیر جزیره مینو و آبادان و قصبه معامر و بعضی دیگر نواحی خورستان پراکنده میباشند.

پیرو مذهب جعفری بزبان فارسی و عربی سخن میگویند رؤسای این عشیره در خرمشهر از قدیم تا کنون احمد الصنکور علی الصنکور سلطان الصنکور و شیخ عبدالرسول الصنکور میباشند.

و منطقه کوی حیزان که در قدیم قریه ای جزء حومه شهر بوده است بر اثر وسعت و پیشرفت خرمشهر تا کنون بخشی از داخلی شهر خرمشهر گردیده است که لوله کشی آب تصفیه و برق شهر با آن قریه در یک ردیف و مؤسسات دولتی و ملی اکثر شهر آن بخش قرار دارند و قسمت بخش عمده و پر قیمت شهر خرمشهر گردیده است.

تیره آل علی معروف به آلبوفرخان

تیره آلبوفرخان محل نشیمن اصلی کنونی و قدیم آنها در دهستان نهریوسف می باشد و در قدیم این تیره معروف بآل علی بودند و چون جد اعلی آنها شیخ فرخان نام داشته بنام آل بوفرخان نام گذاری شدند و از این تیره در قراء حومه شمالی خرمشهر نهریوسف سعیدان مچری شاخوره فیلیه و قریه تمار اقامت دارند و در نواحی دیگر کناره رودخانه کارون و بهمنشیر دهستان فارسیات بزرگ و فارسیات کوچک و جزیره مینو در شهر آبادان بلوک منیوحی و بلوک قصبه معامر کم و زیاد پراکنده و این عشیره در اواخر قرن دهم بخوزستان آمده اند و از این عشیره در نواحی بصره نیز وجود دارند رؤسای این عشیره در خرمشهر شیخ فرخان شیخعلی شیخ سلطان و شیخ عباس و هم اکنون شیخ کاظم آل علی رئیس رسمی تیره آل بوفرخان در خرمشهر می باشد در آمد عمده این تیره در حومه داری و دام پروری و کشاورزی است و محصول عمده آنها خرما و سالیانه نخلستان خود و از این تیره نیز در بازار بکسبهای متفرقه در شهرهای آبادان و خرمشهر و ادارات ملی و دولتی مشغول کار می باشند .

بزبان فارسی و عربی سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری اند و مقید بدین و آئین خود هستند در قریه نهریوسف مدرسه ابتدائی حسینییه و مسجد و خانه انصاف و سپاه دانش و سپاه بهداشت و درمانگاه دارند و فاصله آن بشهر هیجده کیلومتر است و فاصله بخاک عراق مسافت پهنای يك نهر در حدود ۱۵ متر پهنای نهر خین .

تیره شریفات در خوزستان

تیره شریفات چهار فرع شامل میگردند يك فرع بنام بنی چولان در محل محل مرکز رامشیر (خلف آباد) میباشند و فرع جبارة در نواحی بونوره جادارند و فروع مقاطف و موالی در داهه و نواحی آن اقامت و اسکان یافته اند .
و این گروه نامبرده فروعی بود از تیره بزرگ شریفات که در حدود اوائل قرن هشتم هجری از حجاز بسرزمین خوزستان آمده اند که در ابتداء در سرزمین نواحی هویزه جا گرفته اند و چون بین خود اختلافاتی داشتند که منجر بتجزیه شد و سرانجام دو تیره شدند یکی بنام تیره شریفه در نواحی هویزه ماندند که تاکنون نیز وجود دارند و جزء آل مشعشع گشتند .

و تیره شریفات که قسمت عمده عشیره بود پس از تجزیه از هویزه بسرزمین های جراحی و هندیون نقل و مکان کردند و تاکنون نیز تیره شریفات هندیون معروف شده اند و از این تیره نیز در نواحی رودخانه کارون و اروند رود پراکنده می باشند .

و در آمد آنها دام داری و دام پروری و امور کشاورزی و بیشتر کشت آنها دیم است و محصول عمده آنها در نواحی جراحی دام پروری و کشاورزی است و در هندیان در آمد عمده آنها از خرما و نخلستان و ماهی گیری در کناره ساحل سرزمین هندیان در خلیج فارس می باشد و بزبان عربی و فارسی سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری اند و جمعیت آنها در حدود سیصد و پنجاه خانوار است و شرع کامل تر آن در کتاب تاریخ عشایر خوزستان است .

امور مواصلات پستی قدیم در محمره

پس از ایجاد بندر محمره (خرمشهر) که در روزگار پادشاهی ناصرالدین تقویت و توسعه یافت و اداره پست از گمرک تشکیل شد که رفت و آمد امور پستی با متورهای آبی به اهواز و از آنجا با وسایل متفرقه بداخله ایران نقل و انتقال می‌یافته است.

و امور مواصلات پستی طی قرار دادی که دولت ایران بوسیله نصره الملك با کشتیرانیهای انگلیسی معروف به پاستمیل و سلومیل بسته بود.

امور پستی خارجه ایران از بندر محمره با کشتی حمل و نقل میگردیده است و در آوردن پست خارجه نیز در خرمشهر تحویل و تفکیک و بداخله ایران فرستاده میشده است البته ماهها وقت صرف میشده است رقتن و برگشتن نامه‌های پستی از خارج به ایران و این قرار دادها بوسیله جابر خان نصره الملك در ایام ناصرالدین شاه و ما بعد بوسیله والیان محمره مزعلخان سردار ارفع خزعلخان سردار اقدس والی محمره در ایام پادشاهی مظفرالدین شاه و محمد عایشه تا آخرین پادشاه قاجار احمد شاه بهمان نحو انجام میگردیده ولی در ایام پادشاهی رضا شاه کبیر در وضع مواصلاتی پست ایران دگرگونی کلی یافت و هم طراز دیگر کشورهای جهان در آمد که در ایام پادشاهی محمد رضا شاه آریا مهر وضع پست و تلگراف و تلفون بصورت خاص دنیا پسند در آمده و با کشورهای مرقی جهان برابری میکند از قسمت داخلی و خارجی آن امروز و هنوز هم در حال توسعه میباشد.

سردار ارفع و سردار اقدس پسران حاج جابر نصره الملك والی محمره بودند.

تیره فیصلیه‌ها در خرمشهر

از تاریخ آل مرداو خطی

جای اصلی فعلی این تیره در کنار دو طرف نهر معرف حاج فیصل میباشد این نهر از رودخانه اروند رود جدا شده مسیر آن در میانه نخلستان کوت شیخ میگذرد در میانه نخلستان محرز طی راه و برودخانه بهمنشیر در مشرق خرمشهر متصل میگردد. و در قسمت اول این نهر که پشت محوطه نیروی دریائی جنوب قرار دارد آن را (رویس) میگویند که محل نشیمن تیره فیصلیه‌ها میباشد و علاوه بر این قریه در عریض و نواحی رود کارون و قریه طویجات و جزیره مینو و کناره رود بهمنشیر و آبادان و قریه سوره پراکنده میباشند این تیره جزو ایل محیسن میباشند و رئیس تیره آنها فعلا مکی فیصلی فرزند حاج علی فیصلی پسر حاج فیصل است.

تیره بغلانیه در خرمشهر

از تاریخچه کعب خطی تألیف ملا فتح الله.

این تیره جای بیشتر آنها در حفار شرقی و حفار غربی و کناره رود کارون و جزیره مینو و رودخانه‌های اروند رود و بهمنشیر و قصبه نصار و مینو حی و قصبه معامر و نهر سیاب و قریه خمبه و طویجات و نواحی شهر آبادان اقامت دارند و در امور کشاورزی و دام داری و دام پروری و کسبهای دیگر مشغول میباشند این تیره نیز از ایل محیسن خرمشهر است و شیخ آنها آقای شیخ عبدالحسین ابن شیخ زهرا و ابن غلیم ملقب بر ابعی میباشد.

و عشیره آنها بنام بغلانیه که تیره‌ای از باویه از بنو حرب آل ربیع منتهی میگردد که فعلا قسمتی از آنها در عراق سکنی دارند و در خوزستان بیشترند.

تیره مطور در خرمشهر

از زایر یعقوب لفته و کتاب او

مطور در اصل نشیمن آنها کناره رودخانه قبان (گبان) بوده که در اثر نرسیدن آب شیرین بآن سرزمین و بروز اختلافات با ایل کعب شادگان بر سرزمین و کشتزارها از محل نواحی خورگبان بدهستان قریه محرزی که توابع خرمشهر است نقل مکان کردند و در حدود دو قرن می باشد که این تیره در محرزی و نواحی بهمنشیر و کارون و جزیره مینو و منیوحی و قصبه ها تا نواحی اهواز پراکنده می باشند.

این تیره دو دهستان اختصاصی بخودشان دارند که جز تیره مطور از تیره های دیگر در آن نشیمن ندارند اول دهستان محرزی در کنار پل خرمشهر دوم قریه سماعلیه در فاصله میانه راه اهواز بخرمشهر است.

ریاست این تیره در خوزستان از قدیم معروف ببیت حاجی معتوق لفته بود در اواخر زمان شیخ خزعلخان سردار اقدس تبدیل به مطور گردید و از این تیره نیز در منطقه گطعه عراق که مقابل خسروآباد است در زمین عراق اقامت دارند.

زایر یعقوب ابن عراق ابن لفته که از تیره خود مطور است در تاریخ خطی خود نوشته میگوید طایفه مطور معروف بینی مطر از نواده مطر الفضول که سلامان طی در کناره نهر فرات در سرزمین عراق اقامت داشته اند و در قرن هفتم هجری به خوزستان آمده اند که در اول کناره نهر قبان بوده آنگاه بدهستان محرزی و نواحی کارون و بهمنشیر نقل مکان کردند بدو زبان عربی و فارسی سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری مقید بدین اسلام و بیشتر محصولات آنها امور کشاورزی و دام پروری است و عمده محصول آنها خرما و سالیانه نخلستان خود می باشد.

رؤسای پیشین این تیره شیخ امبادر - شیخ غضبان - شیخ جوهر و شیخ مسعود بوده اخیراً شیخ معتوق لفته و هم اکنون شیخ عبدالعزیز فاضلی است.

در آغاز سال نو به امر مبارك شاهنشاہ آخوند

سرکار بانو فریده دیبا، با حضور جمعی از شخصیت های مملکتی و معتمدین محلی کلنگ کوی ولیعهد را در (خین) ۱۲ کیلومتری خرمشهر برای سکونت سیل زدگان بزمین زدند.

تیره آل منیعات در مشرق خرمشهر

آل منیعات جای اصلی این تیره در خرمشهر اقامت دارند در قریه قصبه منیعات رئیس این تیره حاج عبدالله هلیل میباشد که در ایام حکمرانی سردار اقدس به این سرزمین از عراق آمده اند و جای قبلی اینها در ابوالخصیب بوده اند .
رئیس سابق این تیره محمد الخواف بوده و تیره آل بو حمید منشعب از منیعات است و از این تیره نیز در ساخت الخیاچ کوت شیخ و فارسیه و ملاکه و کناره های رود کارون و بهمنشیر و نواحی اهواز و شادگان پراکنده میباشند .
درآمد آنها امور کشاورزی و دامداری و دامپروری و کارهای متفرقه در شهر و ادارات میباشد و عمده محصول آنها خرما و سالیانه است پیش از این در نهر ابوالخصیب عراق اقامت داشته اند .

ایل کعب در نواحی خرمشهر

از تاریخچه کعب و جمهره العرب

این ایل جای اصلی آنها در شادگان و نواحی جراحی میباشد و يك قسمت در پوزه پیچ رودخانه بهمنشیر و نواحی کارون و نواحی شهر آبادان قصبه نصار و قصبه معمره و قریه مینوخی و خسروآباد جزیره مینو و کناره های رودخانه بزرگ اروند روداند و رئیس این عشیره مرحوم جابر خان شیخ المشایخ بوده و بعد از آن اولاد آنها که مورد توجه دولت اند که بریاست این ایل منصوب میشده اند زیرا این عشیره بخاطر خدمات و سوابق گذشته خود همیشه مورد توجه دولت بوده اند و احترام شایان توجهی دارند .

این ایل در شادگان به چندین تیره تقسیم شده اند که شرح کامل و مفصل آن

در کتاب تاریخ عشایر خوزستان بتفصیل گفته خواهد شد .

ایل کعب مانند عشایر دیگر خوزستان مقید بدین اسلام و پیرو مذهب جعفری و بیشتر به امور کشاورزی و دام داری و دام پروری که محصولات عمده آنها متفرقه نخلستان خود میباشد و اکثریت کشاورزی آنها دیمی و مقداری نیز مکانیزه شده البته دیم شامل زراعت گندم و جو است .

این ایل اواخر قرن هشتم هجری از کشور عراق بوسیله ترکیه عثمانی مهاجرت داده شدند به خوزستان این مهاجرت بدو علت صورت گرفته یکی اینکه دارای مذهب تشیع بودند که از دستگاه عثمانی روی خوشی نمیدیدند .

دوم اینکه کمتر از نیم قرن بود که از مدینه بعراق آمده بودند با عشایر دیگر سازشی نداشته اند و از طرفی بوسیله حکام عثمانی در عراق تبعیض و آزارهایی بآنها میشد این بود که از عراق به ایران و در ساحل خورگبان جا گرفته اند آنگاه از نواحی گبان بکناره رود شادگان عمده مرکزیت این نفل مکان یافت .

(در ایام پادشاهی نادر شاه افشار)

قبیله کعب تا اواخر قرن ۱۲ هجری بطور قطع اسکان نیافته بود و بادیه نشین کامل هم نبود و در هر جائی مالک زمین برای زراعت بودند نیز گندم و جو را کشت و به امور کشاورزی علاقه مند از اول بوده اند و نیز خود را مستقر تمرکز یافته شناختند به نشاندن نهال درخت خرما و بعمل آوردن شلتوك برنج در نواحی مستعد آن زمینها همت گماشته اند و سرزمین پر خیز و پر کتی بوجود آوردند طی مدت چندین قرن تاکنون و قبیله کعب گرچه گروه کثیری در مرکز شادگان قرار دارند ولی بیشتر در نواحی و حومه شادگان و جراحی کناره رودخانه شادگان پراکنده و دسته جمعی بصورت ده نشین های بزرگ و کوچک جا گرفته اند .

و درآمد عمومی آنها بیشتر امور کشاورزی و دامداری و دام پروری است و در

امتداد سواحل رودخانه نهرهائی تجزیه شده که در کناره نهرها منزل و خانه دارند که با جزر و مد رود نیز آن کانالها پر و خالی میشوند طبیعی و مردم شادگان چون بدریا تقریباً نزدیک میباشند در مواردیکه از امور کشاورزی فراغت بدست میآورند بماهگیری در رودخانه و دریای خلیج فارس میپردازند و از این راه نیز عوائدی کمک به امور زندگی آنها میشود. و سیر ویلسن انگلیسی میگوید قبیله کعب فلاحیه این قبیله بسه گروه عمده و چندین تیره بزرگ و کوچک تقسیم شده اند عبارت از دریس (عساکره) آلبوغیش و خنافره عساکره ۳۶۲۰ خانوار. آلبوغیش ۲۹۴۰ خانوار خنافره ۴۷۶ خانوار جمعیت میباشند تا سال ۱۳۵۸ هجری صورت بدست ما رسیده و شرح تیره های منشعب از این گروه قبیله کعب که تیره و خانواده میباشند و در قسمت های نواحی شادگان و کارون و بهمینشیر.

تیره های دریس	خانوار	تیره های آلبوغیش	خانوار
آلبو عبادی	۱۶۵	آلبو لعد	۳۶
بیت افضیل	۱۱۰	آل عامر	۷۵
آلبو علی	۱۸۵	بیت عقار	۱۲۰۰
عتیقه	۹۶	آلبو بدر	۱۱۰
بیت عزیز	۸۹	بیت بندریه	۷۴
آلبو بنیدر	۱۷۲	دیالم خوبصفت	۷۵
آلبو دهاله	۱۷۶	بیت فرهود	۲۱۵
آلبو دالی	۱۷۶	حیاشی	۱۱۲
بیت غضبان	۱۷۴	هلایل	۱۶۶
آلبو حمادی	۴۸	بیت اثامنه	۷۸
آلبو حمود	۱۲۸	آلبو جبار	۱۷۶

آلبو حردان	۱۶۷	جویرین	۶۴
آلبو مسعود	۷۶	بیت خواطر	۲۲۸
آلبو مسید	۷۲	آلبو معیری	۸۲
آلبو مظارده	۸۲	بیت الحمیدی	۴۸
آلبو نعیم	۷۶	بیت امقطف	۷۵
رمایا المطرود	۷۲	آلبو نصار	۲۴۸
بنی رشید	۲۲۵	آلقوامیه	۶۸
اصلایه	۷۲	بنی رشید	۸۵
آلبو شرهان	۷۶	بیت ارجیب	۴۲
آلبو شلاق	۷۸	بنی صالح	۲۵
آلبو سوید	۸۲	آلبو شمال	۹۲
تیره های خنافره	خانوار	آل کریس	۶۵
العامره	۱۵۰	آلبو عشیره	۱۲۸
درادشه	۱۲۵	دواریشه	۲۲۵
بیت دویت	۸۵	آلبو غنام	۱۲۸
آلبو حمیدی	۸۸	آل حزبه	۸۲۵
آلبو کریم	۸۹	کوامیل	۱۹۲
آلبو خضیر	۱۷۴	آلبو خنفر	۲۷۵
آلبو مکاسبه	۱۸۵	بیت اربیع	۷۶
شاوردیه	۸۵	آل سوالم	۳۲۸
اثواره	۸۵	آلبو زنبور	۴۲

تیره های آل دریس خانوار	تیره های آلبوغبیش	۴۸	»
آلبو صوف ۱۷۲	آل شریعه	۲۸۵	»
الثوامر ۱۸۲	بیت اصویر	۸۶	»
آلبوعبید ۷۳	آلبوطاهه	۶۹	»
مغالیه ۱۷۴	آلبو طریجی	۶۸	»
آلجوده ۱۲۸	امید رفاجی	۱۴۸	»
آلبوحمود ۸۵	ام طایر الناصری	۳۸	»
آلحلاف ۹۶	بیت ازبادی	۱۴۹	»

نقل قسمتی از این صورت تیره ها از تاریخ کعب تألیف ملا فتح الله کعبی است
مجموعاً شرح کامل عشیره بزرگ کعب خوزستان که قسمت عمده آن بیشتر در نواحی
شادگان متمرکز شده اند توضیح داده شد و دو قبیله دیگر از کعب که در ناحیه دیگر
خوزستان میباشند که در جای خود مستقر شده اند نیز بتفصیل گفته خواهد شد.

این تیره ها چنانکه یاد آور گردید ماقبل جمعی از آنها عموماً ده نشین و برخی
کناره نهر های تجزیه شده از رودخانه شادگان و جراحی و نهر های جدا شده از رود
کارون اقامت دارند که در واقع عموماً قراء و دهستان را تشکیل داده اند و بیشتر محل
تمرکز قبائل جنوب و جنوب غربی خوزستان در انبوه نخلستان خرما جا دارند که
از دست خود و اجدادشان بعمل آمده است.

مرکز شادگان در حدود شش هزار نفر جمعیت بیش نیست که از عشایر کعب و
فارسی زبانان آنها مردم بهبهان و بنادر خلیج فارس میباشند.

در شادگان بازار خرید و فروش روزمره برای خود دارد و مدت کارکرد بازارش
صبح تا ساعت ۳ بعد از ظهر بیش نیست بدو زبان عربی و فارسی سخن میگویند.

(از تاریخچه کعب و کتاب مردم شناسی هنری فیله ترجمه فریار)

خانواده غصبان و آلبو حمود با خانواده فضایل ارتباطی خویشی دارند و

نیمی از تیره شناخته با آلبوغبیش زندگی می کنند.

و بندری ها در قدیم با عامریها بودند جوارین و خانواده آثامنه و قسمتی آل بو
شمال با طایفه دریس منسوب شده اند.

تیره حزبه و تیره مقدم شادگان گاهی خود را از کعب جدا و مستقل میدانند
در شمار عشایر قرار گرفته اند بایر چمی مشخص در اجتماعات وارد شده اند.

نصار کعب - کتاب مردم شناسی صفحه ۲۲۸ ترجمه دکتر فریار میگوید :

تیره نصار از ایل کعب شادگان میباشند که قسمت عمده آنها در نواحی کناره
نهر های قصبه نصار و خسرو آباد و دیگر کناره های رود اروند جا گرفته از اواخر
قرن دوم هجری به این سرزمین آمده اند.

و در ایام حکمرانی سردار اقدس شیخ خزعلخان قبیله نصار را که در آن زمان
در حدود ششصد خانوار بوده اند بنام جوده و مغالیه تشکیل میشده و محیسن آنها را
از خود میدانست و جزء طوایف ایل محیسن بشمار می آورده است.

و نیز چهار صد خانوار تیره سده و چهل خانوار خانواده خلف نیز وجود داشته اند
جز گروه تجزیه شده از کعب که پس از سقوط قدرت خزعل خود را منتسب به ایل
کعب و تیره ای از آنها معرفی کردند.

جای تمرکز تیره های ایل کعب در جنوب غربی خوزستان

محل اصلی آنها در شادگان و نواحی آن میباشد و کناره رودخانه کارون
و جراحی و بهمنشیر و جزیره مینو و قصبه نصار و خسرو آباد و قصبه معابر و دیگر
شهر های آبادان و خرمشهر تا نواحی و شهر اهواز و هندیون و زیدون پراکنده میباشند
و در این نواحی بامور کشاورزی و دامداری و دام پروری مشغول و از این راه درآمدها
امرار معاش دارند.

دهات وقصبه‌های حومه شهر خرمشهر

قسمت شمال در کناره نهر الخین و رودخانه اروند رود بشرح ذیل است .
نهر الحد - قریه تمار - جوگه - خمیسه - نهر یوسف - سعیدان - مچری -
نهر المو حوله - شاخوره - خین - فیلیه - پل نو - (ایوجذیع) دیوانیه - سوره -
مصلای - کوت النواصر - ابو ذبیع - ملاکد - ابوسدره - مندوان - عریض فیصلیه
عریض سادات - سر حانیه - کوت دمنند - محولد - نهر اجدید - دربند شمالی - دربند
جنوبی - منازل صد دستگاه - منازل کارمندان گمرک سنباب - اداره بندر - ایستگاه
راه آهن خرمشهر منازل کارمندان ایستگاه قریه معموری و عساجره است .

دهات مشرق شهر خرمشهر نیز باین شرح است

قریه خمیسه - کوی بیمارستان - گاو میشی‌ها (معدان) قریه عباره - حفار
غربی - کوی مهر آباد - قصبه منیعات - دهلاوی - حسینیات - مشارع و همیلی .

دهات آن دست رود کارون و بهمن شهر توابع خرمشهر

منیخ آلبوناهی - ملاکه - مفتیه - یوزف - سلمانیه - خزعلیه - نهر مارد .

دهات کناره بهمن شهر و دیف کوت شیخ جنوب شرقی

پوزه کعبی‌ها مهیوب - ملاکه - کوت شنه - نیاضی - محرز - نهر الحیاچه .

دهات جنوب خرمشهر در قسمت کناره اروند رود

نهر فیصل - طویجات - جرف - آلبوناهی ثانی - شبیشه - قایق رانی - کوی
خداک - کوی آریا - و کوت شیخ می باشد که همه این دهات در میانه انبوه نخلستان
خرما قرار دارند و بزرگترین محصول سالیانه مردم این نواحی جنوب غربی ایران
همین خرما است .

شهر محمره بگفته کازرونی

نقل از تاریخ جغرافیائی خوزستان

محمد ابراهیم کازرونی در کتاب تاریخ خود کسه در قرن ۱۳ هجری نوشته
سوابقی از شهر محمره و پیدایش آن چنین مینویسد در جانب جنوب غربی
کشور ایران بندری آباد وجود دارد که در سه قرن پیش آنرا بندر محمره مینامند
و امروز بنام (خرمشهر) می شناسیم این بندر بعلت موقعیت خاصی که دارد اسکله‌ها
و بار اندازی های متعددی دارا میباشد که جهت بارگیری و بار اندازی بازرگانان
ایران است .

بهمن جهت اولین بندر ایران شناخته شده که از نظر کشتی رانی و بازرگانی
داخلی و خارجی جای ممتازی در جهان امروز دارد .

تسمیه خرمشهر

شهر محمره ۱ گرچه باین اسم باقی است روایت دیگر نیز دارد و تا کنون
باختلاف نوشته اند اصل کلمه عبری است یعنی سرخ کننده در قدیم در این سامان
برنج کاری داشته که محصول آن تقریباً قرمز رنگ بعمل آمده بدان جهت به این
نام تسمیه شده و بعضی گفته اند این کلمه اسم محرف کلمه فارسی میباشد یعنی قبل
از این بنام مهمان راه ۲ بوده و تبدیل به محمره گشته .

۱ - محمره در نیمه قرن ۱۲ هجری ایجاد شده و پیش از این تاریخ نبوده که نام دیگری
داشته باشد .

۲ - مهمان راه - نام محرز بوده که هم اکنون کنار پل فلزی خرمشهر وجود دارد
و در قرن ۷ هجری تا کنون ایجاد شده پس از خرابی شهر بیان که گفته اند مهمان راه نام آن
بوده چنانکه در احسن التقاسیم و صورة الارض این حوقل نام شهر محرز تصریح شده و
محرز امروز بنام محیرزی و نشیمن فعلی تیره مسطور است در کنار خرمشهر

بندر محمره در کنار کارون میباشد و بنیان بندر مزبوره چنانکه بغداد در دو طرف دجله عمارات برپا داشته‌اند شهر محمره در ۲ جانب کارون است در جانب شمال جمعیت و آباد و بازار واقع بود که اکنون خراب است و در جنب جنوب نیز قلعه مستحکم و بیوتات و مسجد و جمعیت اعراب کعب است که در آن بندر جدیدالبناء در ۲ طرف شط بقدر شش هزار خانه متفرقه وجود دارند و بازارهای باصفا و کاروانسراهای متعدد و تیمچه‌ها و چاپخانه‌ها در آن شهر فراوان برپا داشته‌اند و فرط آبادی بحدی رسیده بود که کرایه يك حجره از کاروانسرای آن در ماهی ۱۰ قرش که ۱۵ روپیه معادل یک هزار دینار رایج شیراز است میدادند و خشنود بودند از طلب آفتاب تا هنگام غروب آفتاب این اجرت میدادند.

البته لکها زر و سیم مسکوک از هر سکه در محمره دست بدست میشد سوای معاملات اجناس که از تعریف و توصیف بیرون است.

کازرونی میگوید این شهر پس از حمله و خرابی علیرضا پاشا باز به آبادی آن شده در چند سالی شهر پر جمعیت گردید ولی سیاست حاج جابر خان و پسرش شیخ مزعلخان مانع آن بود که عمارات عالی یا خانه‌های پاکیزه در آن شهر احداث شود.

حتی از ساختن مستراح در خانه‌ها مانع می‌کردند برای اینکه همه کوچه‌ها و معابر کثیف و شهر بد منظره بنظر آید تا مطمع نظر دولت واقع نشود و عجم

۱ - دوجانب کارون - دو طرف رودخانه شهر قرار دارد و کارون نیست و کانال عضدی میباشد که در میانه شهر میگذرد و به اروند رود ملحق میگردد.

۲ - بیوتات - خانه‌های شهر است بعربی بیوتات گفته میشود.

۳ - اعراب کعب - منظور قسمتی از ایل کعب شادگان است که در کوت شیخ مسکن داشته‌اند و سابقه وجود کوت الشیخ پیش از محمره بوده قریه‌ای بوده است.

در آن جانگیرند و کثافت شهر محمره تاکنون ضرب المثل بوده و چون شیخ خزعل بحکومت رسید بساختن عمارات عالی پرداخت و مردم دیگر در ساختن هر گونه ساختمان آزاد گذاشت.

و در جنگ جهانی اول نیز به آبادانی محمره کمک کرد زیرا در اثر مسدود شدن بسیاری از طرق دیگر راههای تجارتی (در خاور میانه) اطراف محمره یگانه راه تجارت قسمت جنوب ایران شده و تجارتخانه‌های بزرگ در آن هم افتتاح گردیده

(حاشیه می‌شود)

خرمشهر در ساحل کانال عضدی و جنوب رود کارون و کناره مشرق اروند رود قرار دارد و شمال آن بر سرزمین شهر بصره و شمال مشرقی آن بر سرزمین و نواحی اهواز و جنوب آن به جزیره آبادان متصل است.

نام خرمشهر و تسمیه محمره

تاریخچه کعب و تاریخچه آل مرداو در خصوص تسمیه محمره تصریح دارند. بنیت محمره فی ارض الحمراء و ساحل ماء الخضراء یعنی نباشد محمره در ساحل زمین سرخ رنگ و آب سبز رنگ، سرزمین خرمشهر سرخ بودنش طبیعی میباشد و ساحل ماء الخضراء یعنی کناره رودخانه اروند رود که آب آن سبز رنگ میباشد شهر محمره بنا گردید است.

و سابقه برنجکاری ندارد سابقه گذشته خرمشهر بلکه نی‌زار و علفزار بوده است که بجای آنها درخت و نهال نخل خرما نشاندند و ثمره آن هم میخورند.

مختصری از سوابق تاریخی شهر بارما و محرزه خرمشهر

ترجمه نقل و اقتباس از *مسالك الممالك اصطخری* و در *الحسان خزعلیه* و تاریخچه کعب پیش از اسلام در نواحی شمال خرمشهر در جای فعلی قریه تمار شهری بوده بنام (بارما) که در قرن اول اسلام تبدیل بنام (بیان) شده با شواهدی که اخیراً ضمن حفاریات که تاکنون در قریه (تمار) شده . آثاری از قبیل آجرهای قدیمی در زیر خاک بیرون آورده اند بتحقیق رسیده که سه فرسنگی خرمشهر شهر بارما بوده .

بارما که بعداً بنام شهر بیان شده تا نیمه قرن سوم هجری بوده که در فتنه و طغیان سید موسی مبرقع و جنگهایی که رخ داد ویران گردیده چنانکه مقدسی هم بویرانی آن در جغرافیای تاریخی خود اشاره کرده است (در صفحه ۴۰۶ چاپ لیدن) در تواریخ و جغرافیایها نامی از آن دیده نشده تا قرن هفتم هجری دیده میشود بندری کوچک دیگر در ابتدای اول جزیره آبادان بنام (محرزه) و نیز مهمان راه هم بآن گفته اند و جای مهمان راه یا محرزه در محل فعلی قریه محرزیه در کنار پل خرمشهر بوده که اکنون تیره مطور در آن اقامت دارند میباشد .

پس از آن نیز در قرن ۱۳ هجری شهری بنام محمره ایجاد شده که در انتهای کانال عضدی محل آن بوده و آبادی آن مربوط بزمان پادشاهی محمد شاه قاجار و حکمرانی معتمدالدوله فرهاد میرزا در خوزستان میباشد .

تکمیل این شهر در ایام پادشاهی ناصرالدین شاه بوسیله حشمت الدوله خان لرمیرزا و بدست یاری شیخ غیب کعبی بعد از آن بوسیله شیخ ثامر کعبی انجام گردیده است و گماشته های شیخ کعب برای سرپرستی آبادی محمره ابتداء حاج یوسف آل

مرداو بنیاد آبادی را نهاد سپس پسرش حاج جابر خان با ایجاد گمرک و ساختن انبارهایی چند توانست نظر دولت را نسبت بخود جلب کند و محمره بجاده آبادی و توسعه راه یافت .

حدود خرمشهر

خرمشهر از شمال متصل بخاک و سرزمین بصره و رودخانه اروندرود (شط العرب) شمال شرقی آن بسرزمین بلوک دشت میشان (هویزه) قرار دارد . جنوب آن به جزیره مینو (جزیره صلبوخ) و جزیره آبادان میباشد . مشرق آن برودخانه کارون و سرزمین نواحی شهر اهواز . غرب خرمشهر برودخانه اروندرود (شط العرب) اتصال دارد .

آب و هوای خرمشهر

وضع هوای خرمشهر چون با دریای خلیج فارس نزدیک است بهمین جهت مرطوب و گرم میباشد که در فصل تابستان بیش از چهار ماه بشدت گرم که حرارت آن بین ۳۲ تا ۵۰ درجه سانتی کرات میرسد .

و در زمستان سرمای آن معتدل بین ۵ تا ۱۲ درجه بالای صفر بیش نیست مجموعاً هوای خرمشهر نسبت به آبادان بهتر است و در خوزستان هوا توأم با بباد شرعی گرمای شدیدی دارد و هنگام باد شمال از قدرت گرمای خیلی کاسته میشود .

کانال عضدی

کانال عضدی همین رودخانه‌ای می‌باشد که بطول شش کیلومتر از بیمارستان رضاپهلوی ابتدا تا کنار گمرک ونیروی دریائی جنوب به انتها میرسد و عبور آن درمیانه شهر خرمشهر می‌گذرد و آب‌های کارون را قسمتی در زاویه پیچ نیروی دریائی برودخانه اروند رود سرازیر مینماید.

و از رودخانه تا آخر دیزل آباد جدید ۴ کیلومتر و از گمرک تا بیمارستان رضاپهلوی در خرمشهر ۶ کیلومتر می‌باشد و دارای ۴۸ قریه و دهستان است.

بنیاد گمرک خرمشهر

در پادشاهی محمد شاه دستور ایجاد گمرک در نواحی جنوب غربی خوزستان به معتمدالدوله حکمران خوزستان در شوشتر داده شد که باید گمرکی ایجاد شود و از فرستادن کالای تجارتی ایران بگمرک بصره خود داری بشود این بود که معتمدالدوله با همراهی شیخ‌نامر کعبی و مجاهدت حاج جابر آل مرداو که سرپرست آبادی محمره داشت بانظر دولت در سال ۲۵۵ هجری انجام گردید.

وسائل آن از قبیل تعداد چهار انبار از نوع ساختمان گلی و تعداد سه اسکله جهت بارگیری و بار اندازی در محوطه وسیع گمرک و آن اسکله‌ها بوسیله تنه درخت تنومند خرما ساخته بودند برای امور کارهای حمل و نقل و انداختن بار در کشتی‌های باری بوسیله حمالها.

سوم وجود ده‌ها کشتی یدکی بارکش بنام (بلم) و (مهبله) که بارها را از کشتی بارگیری و در گمرک بار اندازی می‌شده و نیز با همان وسائل صادرات ایران از گمرک حمل بار کشتی‌های محلی میشد و در کنار کشتی اقیانوس پیما در آن زمان یاسمیل

وسلومیل که انگلیسی بودند تحویل و تخلیه می‌شده و با این وسیله‌ها صادرات ایران در محمره بخارج فرستاده و معاملات آنی انجام می‌پذیرفته با وسائل بهتری و تجهیزات کاملی بصورت امروز صادرات و واردات ایاب و ذهاب میشود.

کالای ایران از گمرک بصره قطع گردید با ایجاد گمرک در محمره دیگر کالای تجارتی ایران بیندر بصره نمیرفت و عوائد سرشاری که سالیان دراز از واردات و صادرات ایران بوسیله گمرک بصره نصیب حکام عثمانی در عراق میشد دیگر قطع گردید و این گمرک بمرور زمان راه توسعه و پیشرفت را طی می‌کرده است و از روزگار پادشاهی ناصرالدین شاه تا احمد شاه قاجار همیشه در حال توسعه و پیشرفت این گمرک بوده است.

در پادشاهی رضا شاه کبیر دوچندان افزوده گشت و بر محوطه که انبارهای گمرک افزودند و وسائل باراندازی بهتری نیز برای گمرک خرمشهر فراهم شد و چون گمرک بوشهر برچیده شد اهمیت گمرک خرمشهر بدرجه بزرگی رسید و این پیشرفت از سال ۱۳۱۲ تا ۱۳۱۸ خورشیدی بوده است.

و در سال ۱۳۱۱ خورشیدی بدستور رضا شاه کبیر بجای اسکله‌های قدیمی يك نسبتاً بزرگی با وسائل آهن و بتون آرمه توسط مهندسین آلمانی ساخته شد شبیه به صلب مانند که از ساحل اروند رود تا انتهای طول اسکله در حدود شصت و پنج متر طول و عرضهای کم و بیشی داشته که دو کشتی اقیانوس پیما کنار آن پهلو می‌گرفت جهت تخلیه و بارگیری و اولین مرحله تغییر شکل بود در گمرک پس از سوم شهریور ۱۳۲۰ گمرک و راه آهن در خرمشهر به اختیار قوای متفقین بود و چون اسکله سابق گمرک خرمشهر کفاف تخلیه و بار اندازی آنها نداشت چند برابر آن افزودند و خط آهن از ایستگاه بروی اسکله تا کنار پهلو گرفتن کشتی کشیدند که بارها بوسیله جرثقیل مستقیم به واگون قطار بار میشد که بار دیگر انبار نمیشده است.

آنگاه در سال ۱۳۳۶ در ایام نخست وزیری سپهبد زاهدی که تیمسار ضرغام مدیر کل گمرکات ایران شد او در امور گمرک خرمشهر اصلاحات و توسعه فراوانی داد که امروز هم طراز گمرکات کشورهای راقیه جهان گردیده است و این اصلاحات موجه در این سازمان از آثار و ابتکارات ضرغام بجا مانده و دیگر اقدامات ایام مدیریت او ایجاد خانه های مسکونی جهت کارمندان و کارگران گمرک و ساختن انبارهای بزرگ جهت تخلیه بارها و ده ها نیازمندی های دیگر در آن سازمان میباشد که وسعت طول آن شش کیلومتر است.

اصلاحات و آبادی خرمشهر

از قرن ۱۲ هجری تا سال ۱۳۱۶ خورشیدی خرمشهر بنام محمره بوده و در پادشاهی رضاشاه کبیر تبدیل به خرمشهر گردید تا این تاریخ این شهرستان در حدود پنجاه هزار نفر جمعیت بیش نداشته.

و از سال ۱۳۱۷ خورشید به بعد که بیشتر مورد توجه دولت بود توسعه و پیشرفت های زیادی نصیب این شهرستان گردید که در واقع قابل ذکر میباشد جریان آن.

تا سال ۱۳۲۶ خورشیدی بوسیله حاج میرزا جلال موقر توسعه و اصلاحات شروع گردید زیرا پیش از این خرمشهر شباهت زیادی بیک دهستان داشت و از همه گونه وسائل زندگی محروم بودند مردم چون بیشتر لازمه احتیاجات زندگی در آن یافت نمی شد مثلاً آب تصفیه برق عمومی مسافر خانه راه شوسه بازار منظم میوه و حبوبات وسائل نقلیه ایاب وذهاب نبودن خانه و مسکن جهت تازه وارد بخرمشهر و هم چنین هزاران نیازمندیهای دیگر روز مره مردم در شهر و بازار نبود و هنگامی که امور اصلاحات شهر بدست عده ای از مردم خیر خواه خرمشهر افتاد مراحل آبادی و پیشرفت های خوبی نصیب این بندر گردید که در حقیقت شایان توجه بوده است

و بمرور زمان هم زمان با توسعه شهر دارای موجودیت همه گونه وسائل زندگی گردیده است.

آری سبب پیشرفت خرمشهر گردید که عده ای از مردم سرشناس گردهم جمع شدند و از دولت یاری طلبیدند برای اصلاحات و توسعه خرمشهر اقداماتی کردند و خرمشهر را بصورتی دل پسند روز در آورند که دارای بازارها و خیابان های منظم اسفالته و کارخانه برق و یخ سازی و دیگر نیازمندیها شد پس از آن تغییرات که دارای چند مسافر خانه و کافه ساختمانهای جدید و ایجاد خانه های متعدد سالیانه بر تعداد توسعه شهر می افزود جمعیت آن از پنجاه هزار نفر هم اکنون به یکصد و چهل هزار نفر رسیده.

آری در سال ۱۳۲۶ خورشیدی بنا به تقاضای اکثریت مردم خرمشهر و موافقت دولت آقای حاج میرزا جلال موقر بسمت شهردار این شهرستان انتخاب گردید که در فاصله مدت شش سال شهردار افتخاری خرمشهر بودند توانستند با همکاران خود بریخت این شهر سر و سامانی و آنرا بشاهراه پیشرفت روز هدایت که شهرداران ما بعد دنباله اصلاحات آقای جلال موقر را دنبال کردند تا خرمشهر سر و صورتی پیدا کرده و در ردیف بنادر اول دنیا قرار گرفت.

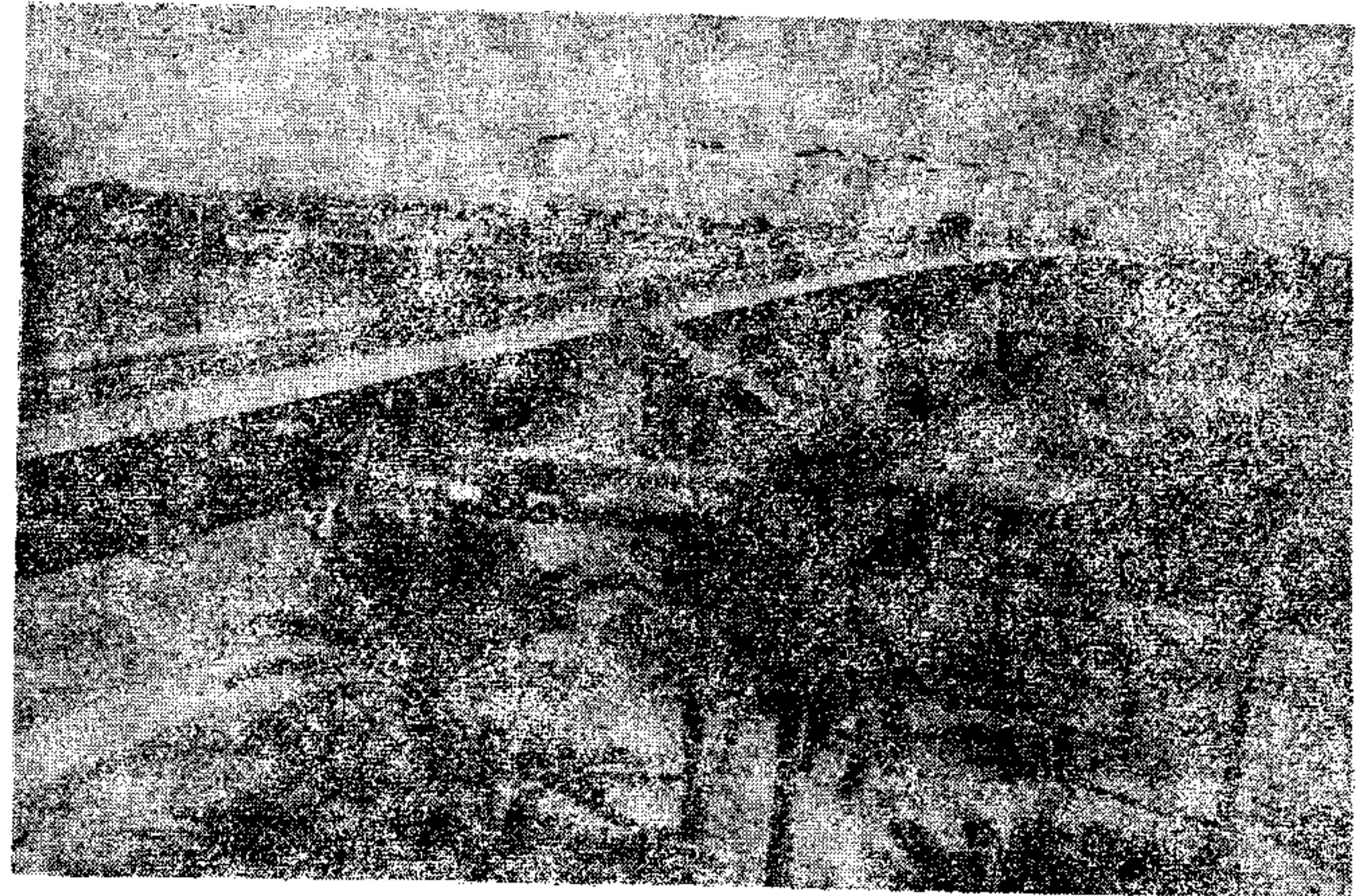
پیش رفت اصلاحات

آنچه که در این شهرستان فعلاً چشم گیر است و در واقع سر و صورتی بشهر داده و همه گونه نیازمندیها فراهم گردیده فهرست وار به اختصار توضیح آنها داده میشود.

- ۱ - کارخانه آب تصفیه بظرفیت (۳۶۰۰۰) هزار متر مکعب آب در شبانه روز مشغول کار است.

- ۲ - نیروی برق بی پایان سد محمد رضا شاه پهلوی که اضافه بر شهرهای خوزستان بحومه و دهات هم داده شده است.

۳ - پل فلزی خرمشهر که برترعه کانال عضدی که در خاور میانه درجه اول شناخته شده و دو شهر بزرگ خوزستان یعنی آبادان و خرمشهر را به هم متصل ساخته است .

۳ - نصب تلفن خودکار در شهر و تلفن کاریر اتصال تهران و شهرستان های ایران .

۵ - ساختمان بیمارستان رضا پهلوی در کنار بیمارستان اهوازی در (خمبه) .

۶ - اداره گمرک خرمشهر که بزرگترین گمرک ایران و با همه گونه وسائل مجهز است .

۷ - اداره بنادر و کشتیرانی که اگر تقویت بشود جانشین اداره بنادر عراق خواهد

شد و درآمد پرت نصیب ایران میشود .

۸ - اداره استاندارد و نظارت بر صادرات و واردات کشور .

۹ - اداره آموزش و پرورش و بنیاد ۴۶ دبستان و دبیرستان پسرانه و دخترانه که همه آنها ساختمان دولتی میباشند .

۱۰ - وجود سازمان های خیریه شیر و خورشید سرخ و درمانگاه های آن و موجودیت پرورشگاه فرح پهلوی و دیگر امور بهداشت که بوسیله وزیر نظر اداره بهداشتی خرمشهر اداره میشوند .

۱۱ - ایستگاه راه آهن دولتی که آخرین ایستگاه قطار سرتاسری مسافری و باری در جنوب غربی ایران میباشد .

۱۲ - در این شهرستان ادارات دادگستری شهربانی شهرداری ژاندارمری ثبت اسناد و املاک ثبت احوال و آمار خالصه مرزبانی درجه ۱ منطقه نیروی دریایی جنوب ایران پلیس راه پلیس بندر و اداره کشاورزی وجود دارند .

۱۳ - در این شهرستان تعداد ۱۶ کشتیرانی خارجی و کنسولگری که امور باربری صادرات و واردات ایران بوسیله کشتی های اقیانوس پیما اجناس صادراتی ایران را بخارج حمل و نقل مینمایند .

۱۴ - تعداد شش کارگاه خرما پاک کنی که پس از صندوق گیری استاندارد میشود آنگاه بمقصد کشورهای اروپا امریکا استرالیا و آفریقا صادر میگردد .

۱۵ - باشگاه های ورزشی و استودیوم ورزشی و تفریحات سالم خرمشهر .

۱۶ - مجسمه شاه فقید رضاشاه کبیر در میان محوطه نیروی دریایی جنوب . مجسمه شاهنشاه آریا مهر در میان گلستان باشگاه گمرک خرمشهر .

مجسمه محمد رضا شاه آریا مهر سوار اسب مقابل فلزی خرمشهر این قسمتها بشهر خرمشهر اضافه شده .

در قسمت جنوب خرمشهر پس از نخلستان کوت شیخ این قسمت ها بر شهر

اضافه شده کوی آریا - کوی پیروز - کوی امیر آباد - کوی حمید آباد در شمال شهر - کوی آریا دارای ساختمان‌هایی نوساز مطابق با وضع روز برای درجه داران نیروی دریائی ساخته شده دارای بازارچه که بعضی از نیازمندی‌های آنها را برطرف می‌کند که پشت قرید طیو عجیات است.

کوی پیروز درمیان صبخه دو شهر خرمشهر و آبادان پشت نخلستان قریه محرزی بوسیله شرکت نفت ساخته شده برای کارگران و کارمندان شرکت نفت دارای بازارچه و آب و برق است.

در قسمت شمال خرمشهر یکصد دستگاه کوی اباضلی منازل گمرک پشت سنتاب این خانه‌ها بوسیله اداره گمرک خرمشهر برای کارگران و کارمندان ادارات بندر و گمرک است (اسدآباد حاج معزی منطقه کوره‌ها) در قسمت مشرق دره که دهستان قدیمی خرمشهر بوده توسعه و ضمیمه شهر شده.

شاه آباد کنار پل خرمشهر و کوی بیمارستان رضا پهلوی در خرمشهر باز در قسمت شمال شرقی شاه آباد خرمشهر که بیش از پنج هزار خانه است و کوی راه آهن خرمشهر در کنار ایستگاه راه آهن دارای مسجد مهمان‌سرای مخصوص کارمندان میباشد (شاه آباد شمالی و کوی فرشید) کوی دیزل آباد جدید کنار جاده خرمشهر و اهواز است.

کوی شیطان بازار که در قدیم بنام سوق العیزان بوده است.

جزیره مینو درمیان اروندرود

این جزیره جای آن برابر کوی بریم آبادان در میان رودخانه اروندرود در قسمت ایران جادارد.

شمال آن فرودگاه کشوری هواپیمائی و مشرق آن کوی بریم آبادان است و غرب آن رودخانه اروندرود که حاشیه مغرب رود بلوک کوت الزین عراق میباشد.

مدارک درستی در دست نیست که در چه زمانی این جزیره در میان رودخانه‌س از آب بیرون آورده ولی آنچه از نتیجه تحقیقات نگارنده از معمرین و سال‌مندان بدست آمده آنست که در نیمه دوم قرن دهم هجری پدیدار شده و در قرن ۱۱ هجری زیر کشت درخت خرما و اشجار دیگر قرار گرفته و در نیمه دوم از قرن یازدهم هجری بمرور زمان دارای سکنه گردیده است.

درازی این جزیره در حدود سه کیلومتر با پهنای متفاوت در امتداد طول دارد در میان آن بیش از یک کیلومتر نیست و اول و آخر آن ۲۰ متر و ۲۴ متر است این جزیره دارای نخلستان خرما و دیگر اشجار مثمره که کشت مخصوصی بنواحی جنوب غربی خوزستان است در آن جزیره فراوان میباشد و از محمولات فصول مختلف سال مردم آن جزیره است.

در آمد آنها پس از امور کشاورزی دام‌داری و دام پروری و تربیت حیوانات اهلی نیز دارند و عمده محصول سالیانه مردم جزیره خرما و نخلستان خود میباشد اهالی آن پیرو مذهب تشیع و بزبان فارسی و عربی سخن می‌گویند.

دوازده هزار نفر جمعیت دارد که از قبائل و تیره‌های مختلف اند.

در این جزیره دودبیرستان و چهار دبستان و سپاه دانش و سپاه بهداشت پاسگاه

ژاندارمری بخشداری درمانگاه و برزن شهرداری دفتر پستی نیز وجود دارد و خرید عمده آنها از بازار شهرهای آبادان و خرمشهر است و از سال ۱۳۴۷ دارای برق عمومی شده که مورد استفاده تمام مردم آن جزیره قرار گرفته و اخیراً در چند قسمت آن جزیره خانه انصاف افتتاح گردیده که بکارها و شکایات محلی رسیدگی میشود. سرزمین جزیره بیش از هر زمین اطراف آن استعداد کشت دارد و نمره خرماي آن از تمام نواحی خرمشهر و آبادان بهتر است و دارای قیمتی گرانتر میباشد و مردم آن از خرید و فروشهای متفرقه نیز استفاده دارند و این جزیره در قدیم بنام جزیره حاج صلیوخ نام داشته و در سال ۱۳۴۱ بنام جزیره مینو شده است.

دوبه سازی و بارگیری آن در خرمشهر

«دوبه» وسیله ای بزرگ میباشد از نوع جنس آهنی که بارهای تجارتي بازرگانی را باربرها از انبار بداخل دوبه در رودخانه که در کنار اسکله پهلو گرفته بار و بارگیری میشود.

که پس از خاتمه بارگیری بوسیله یدکش متوری از کناره اسکله انبارها کالای بازرگانی بکناره کشتی باری اقیانوس پیماکه در برابر منطقه گمرک لنگر انداخته اند و همیشه چهار کشتی حد اقل مشغول بارگیری است در کناره اسکله بندر خرمشهر در اروند رود پس از تشریفات گمرکی حمل میگردد کالاهای.

و نیز بارهایی که بقصد ایران از کشورهای جهان رسیده تخلیه می شود و بوسیله قطار باری و کامیون های باری ۲۵ تا ۵۰ تونی بداخله ایران بارگیری میشوند و بندر خرمشهر تا سال ۱۳۴۲ خورشیدی صدی ۹۰ امور بارهای بازرگانی ایران بوسیله گمرک این بندر حمل و نقل میشده ولی از سال ۱۳۴۳ صدی پنجاه صادرات و واردات ایران که از راه بندر خرمشهر قطع و بنادر شمال و جنوب کشور تقسیم گردیده موقعیت گمرک خرمشهر ضعیف شده و درآمد گمرک هم تقلیل یافته است.

طرز ساختمان کشتی باری در خرمشهر

در سالهای پیش از شهر یور ۱۳۲۰ خورشیدی در خرمشهر مانند دیگر بنادر خلیج فارس کشتی سازی معمول بوده و در مدت سال ساختمان ۴ تا ۶ کشتی باری بنام مهیله و بلم باری تمام میشد و آب می انداختند و آنها به امور بارگیری در رودخانه های کارون و اروندرود و بهمنشیر مشغول حمل و نقل میشدند و نیز هم اکنون این جریان معمول میباشد ولی نسبت بسابق خیلی کمتر است.

نوع جنس بدنه آن از جنس چوب و تخته پرمغز و قوی که تحمل آن سنگینی بارهای بزرگ و دوام داشته که عمر آن مقرون بصرفه مالک مهیله یا بلم بشود و التیام بهم پیوستن تخته چوب عضلات و بدنه کشتی ها میخهای مخصوص سر پهن و آهنی است که باعث سرهم پیوستن آن میشود.

و انواع دیگر بلمها که در نواحی جنوب غربی خوزستان معمول است ساخته میشوند از بزرگ و کوچک بنام عشاری بلم مهیله صنوبك بوم جلبوت متور بعربی (ماطور) نام دارد میسازند و در قدیم کشتی های باری با وسائل چادری و قدرت بادهای ملایم شمال و جنوب متکی و از راه دریا بمقصد های دور و دراز سفر میکردند ولی از سال ۱۳۲۵ تاکنون وسائل قدیم را ترك و همه مجهز با وسائل متوری شده اند.

ساختمان روبه جهت بارگیری در خرمشهر

طرز ساختن دوبه در سالهای پیش از شهر یور سال ۱۳۲۰ شمسی در بنادر ایران کرانه های خلیج فارس و رودخانه اروند رود امور ساختمانی دوبه آشنائی نداشته و بهمین جهت خیلی کم دیده میشد که در امور حمل و نقل بکار افتد و بیشتر بوسیله بلم و مهیله کار می کردند و در فن ساختمان آن هم اطلاعی نداشته.

بعضی سرمایه داران چند دوبه مستعمل کهنه از شرکت نفت خریده و برای اینکه بیشتر بارگیری آن ظرفیت دارد منافع بیشتری نصیب آن میشد در مقابل مهبله و بلم بمیدان آمده که بمرور زمان و توسعه گمرک خرمشهر و سائل بارگیری هم توسعه یافت تا اینکه پس از شهریور سال ۱۳۲۰ ک متفقین قوای نظامی در خرمشهر پیاده کردند احتیاج بوسائل بارگیری زیاد داشتند آنها اوراق آهن می آوردند و در خرمشهر دوبه می پرداختند با کمک ایرانیان انجام میشد و دوبه سازی از سال ۱۳۲۲ در خرمشهر نیز معمول تا سال ۱۳۴۵ بسختی و کم صورت می گرفت ولی از سالی که برق سد محمد رضا شاه آریا مهر بخرمشهر رسید مسئله دوبه سازی توسعه یافت و در خرمشهر دوبه سازی معمول شده و همیشه درکناره منطقه خمبه درکانال عضدی بین ۱۰ تا ۱۲ دوبه کهنه و نو در حال تعمیرات و ساختمان می باشند و ۲۵ تا ۳۰ نفر استادکار و کارگر فنی مشغول هستند.

پخت قهوه در خوزستان

قهوه از قرون اولیه اسلام در کشورهای خاور میانه و جزیره العرب معمول گردیده البته در کشورهای عربی قهوه خوردن معمول بود تا قرون ۷۰۶ هجری به خوزستان نقل گردیده آن هم در عشایر عرب نشین که در قسمت های جنوب و جنوب غربی خوزستان جادارند معمول شد. پس از چندی بر اثر رفت و آمدهای عشایری در دیگر نواحی خوزستان نیز قهوه پختن در مجالس و اجتماعات خوانین و معاریف رسوخ نموده که بمرور در همان اوان به محفل های علماء دینی نیز راه یافت و بقول عوام نقل هر مجلس شد که تاکنون هنوز پا برجا میباشد.

(چائی رقیب قهوه)

و چای نیز در قرن نهم پیدا شد و از قرن دهم از اروپا بکشورهای آسیا و خاور میانه نقل گردیده بر قابت قهوه ولی نتوانسته قهوه را از میدان بیرون کند بهمین جهت هر دو متاع ردیف هم در مجالس معمول و مصرف میشود ولی چای مصرفش خیلی بیشتر است.

زیرا قهوه فقط در خانه متمکنین راه دارد و مجالس اغنیا در صورتی که چای خوردن معمول صبحانه اوقات هر خانواده ای میباشد در جهان و چای در منازل اغلب بانان ناشتائی صرف مینمایند و برای خانواده های فقیر جزء خوراکی روزانه و بقول گفته های محلی (قاتوق نان خودشان است) و مصرف چائی نسبت به قهوه قابل مقایسه نیست.

و سرعت پیشرفت چای در آسیا و کشورهای خاور میانه بیش از هر مواد دیگر بوده که بعد از گندم مصرفی چای بیشتر از هر آشامیدنی و خوردن و جزء مواد نیازمند حیاتی انسان شده یعنی اول آب دوم نان و سوم چای چهارم برنج پنجم گوشت ششم ضمائم باگوشتی و ماهی.

تشریفات قدیمی اعراب

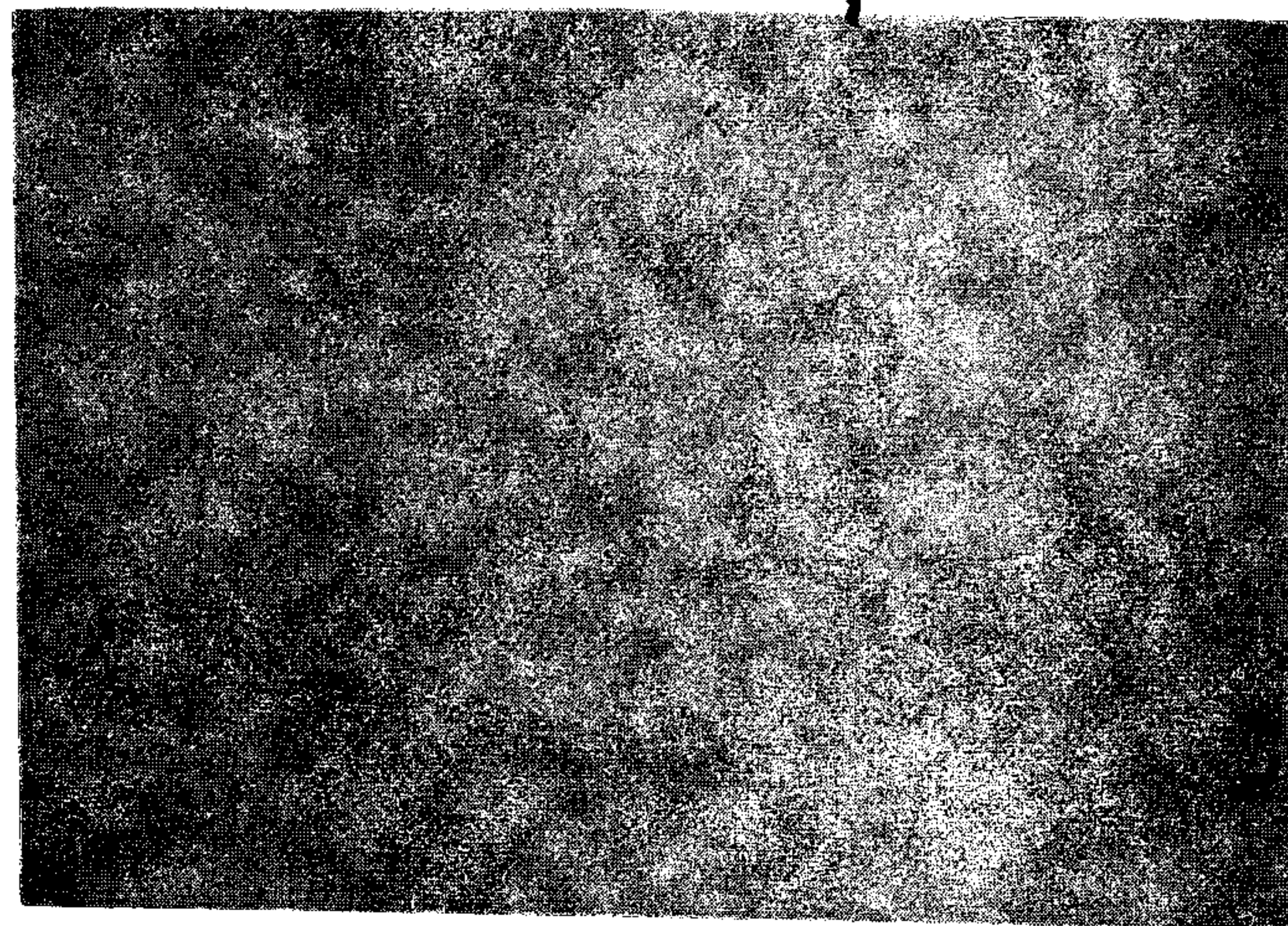
یکی از تشریفات قدیمی مهمان نوازی اعراب چادر نشین پذیرائی با قهوه است میگویند ابن خلدی که چوپان جوانی بوده بمرور زمان دریافت که گوسفندانش هنگام چرا در گذرگاه بوته‌ای خوشبو و نشاط انگیز بیش از اندازه یافته بودند و شعف در می‌آید پس از تفحص بسیار و باصرف چند دانه از محصول بوته‌ها بوجود دانه‌های معطری که امروز بنام قهوه آنرا میشناسیم پی میبرد کم‌کم دانه‌های قهوه را بو داده و با آب جوش مخلوط میکند و از عطر و طعم آن لذت میبرد که بتدریج قهوه در ردیف یکی از بهترین نوشیدنی‌های در می‌آید و مطلوب طبع همه خانواده‌ها میشود.

قهوه در بیشتر کشورهای اسلامی معمول و در محفل اعیان و اشراف مرسوم میباشد که در بیشتر عشایر ایران اکثریت بنوشیدن قهوه در مجالس رؤسای عشایر خوانین دedarها و کدخداها مرسوم است مانند قدیم و مجلسی رئیس تیره یا عشیره را عربی میگویند (مضیف) و کلمه مضیف بفارسی مهمانسرا است.

آداب انسانیت قدیم عربی

یعنی در قدیم مرسوم بوده هر کسی از راه میرسیده و غریب بود حق دارد مضیف بشود از يك تا سه روز مهمان است و روز چهارم باید حرکت کند زیرا مدت مهمان بودنش از نظر رسوم عشایری تمام میشود.

این رسم خوب در عشایر بعلت کمبود ارزاق و تضعیف ایمان و قلت در آمدها نسبت بمخارج کمیاب و تقلیل یافته است و در بیشتر جاها ندیدیم عمل کنند. ارزاق و خیرات در سرزمین بلوکات عشایر خوزستان فراوان و همه در نعمت

اعراب چادر نشین باین ترتیب قهوه را برای مهمانان آماده میکنند

آنگاه لباس و ملبوسات نیازمندیهای انسان شده دیده میشود که جای در ردیف سوم نیاز عمومی شده البته مواد شیرینی آن که شکر باشد نیز باید همراه او باشد که لازم یکدیگرند و برای نوشیدن قهوه نیز آدابی است.

ارزانی بسر می‌برند و از نظر تقسیم اراضی بین زارعین خوشنود بودند و حاصل دست رنج خودشان متعلق بخودشان بوده است و قدرت مقتدر تری غیر از دستگاه دولتی بر آنها مسلط ندیدیم و بیشتر کشتزارانها دیمی و پاروکاری و بعضی جاها مکانیزه و تلمبه‌ها را بر رودخانه سوار بمزارع خود آب می‌رسانند و برداشت خوبی داشتند.

آبادان و گذشت زمان در تاریخ

اصطخری در صفحه ۳۳ مسالك الامالك که تألیف ۳۳۲ هجری است میگوید عبادان (آبادان) در پشت آن قلعه كوچك آبادی میباشد و در کنار دریا و مجمع آب دجله واقع شد که در آن رباطی^۱ میباشد و پاسبانها از آنها نگهبانی مینمایند تا از دست برد مردم قطریه^۲ آسوده باشند.

مقدسی در احسن التقاسیم در صفحه ۱۱۸ کتاب که تألیف سال ۳۷۴ هجری است میگوید: عبادان شهری میباشد در جزیره واقع در میانه رود دجله و نهر خوزستان و آن در کنار دریا جادارد که پشت آن شهر و دهی نیست (ماوراء عبادان قریه مگر دریای بزرگ که در آن رباطات (خانقاهها) که در آن عباد و صلحاء بعبادت مشغول بودند.

۱ - رباط - یعنی حصار کشیده و خانقاه ایجاد نمود که بعبادت مشغول و بر آن جزیره حفاظت نمود.

۲ - قطریه - منظورش مردم قطر که در کنار غربی خلیج فارس نشین دارند چون در آمدی نداشته عده‌ای براهزنی کشتی در خلیج فارس مشغول بوده اند و این جریان معروفیت دارد.

شهر سلیمانان در کنار جزیره آبادان

امام بلاذری در صفحه ۳۴۶ میگوید.

بندر ۱ سلیمانان چند فرسنگی آبادان در خاور آن شهر جادارد و بیشتر از توابع خوزستان بشمار است و گفته اند که سلیمان ابن جابر که ملقب به زاهد بوده آن شهر را احداث و بنام آن موسوم گردیده.

یاقوت حموی در صفحه ۲۱۹ جلد هشتم تألیف سال ۶۲۳ هجری میگوید: اوسط الانهار یعنی میان رودان و آن جزیره‌ای میباشد در پائین بصره که عبادان در آن واقع گردیده و رود دجله و کارون آن جزیره را احاطه کرده است که مصب رودخانه بدریای بزرگ میریزد و بجزیره بحرین و کیش از طریق دریای فارس نیز بر سرزمین پارس می‌روند.

یاقوت حموی در صفحه ۱۰۶ جلد ششم می‌گوید: تألیف سال ۶۲۳ هجری است. عبادان در جزیره‌ای واقع شده بین دو رودخانه بزرگ که آنرا در بر گرفته اند و شهر یستی بدو بخشیده و همه اطراف آن شهر شوره‌زارها فرار گرفته که بر اثر شور بودن اراضی آن سرزمین کشتزاری نشده و آب آن هم شور است که حاصل عمل نمی‌آید و قومی در آن بعبادت مشغول هستند زیرا در این جزیره اوقافی وجود دارد که به ایشان حصه‌ای میرسد از عایدات اوقاف و امرار معاش آنها از نذر و نیاز آن مقامات است که در جزیره وجود دارند.

۱ - بندری سلیمان. در کنار حاشیه سرزمین شادگان در خلیج فارس بوده که امروز

(بزی) است.

و مقامی در آنجا میباشد که منسوب به علی بن ۱ ابوطالب (ع) و ۲ مقامات دیگر نیز هم وجود دارد و بیشتر امرار معاش مردم جزیره آبادان از فروش ماهی دریا میباشد.

و نیز در هنگام حج بیت الله الحرام چون در راه این جزیره قرار گرفته بزیارت آن مقام های در جزیره میروند و برای متولیان آن مقامها بوده.

روایات و احادیث درباره جزیره عبادان (آبادان).

آبادان شهری بوده که آنرا منصوب کردند بعباد بن حصین قبطی و او در زمان حکومت حجاج ابن یوسف ثقفی و خلافت عبدالملك ابن مروان اموی بوده است. و نیز امام بلاذری مورخ معروف قرون اسلامی میگوید: که زمین جزیره در دست حران ابن آبان غلام عثمان برد ابن حمران بوده که عباد ۳ ابن حصین بخشید و از این جهت بعداً بنام عباد معروف گردیده است و نیز از کلبی که یکی از محدثین بنام قرون اسلامی است نقل شده که نخستین کسی که در آنجا بمرباطه نشست عباد بن حصین بود که بعداً بنام عبادان نامیده شده است. و روایت دیگر از حنین ابن اسحاق نقل شده که اوائل سال یکصد و پنجاه هجری اموالی از مردم بصره جمع نمودند و ربیع ابن صبح فقیه برد بدان جزیره و آنجا را حصار کشید و در آن بمرباطه پرداخت آنگاه بمرور زمان در آنجا مردم گرد آمدند و موقعیت آن تبدیل بشهر شد.

۱ - علی ابی طالب اشتباه است و علی ابن الحسین فعلاً گفته میشود.

۲ - حضرت خضر والیاس است که تا کنون نذر و نیازهای برند و درایام قدیم بوسیله چارپا تا آبادان میرسیدند و از آنجا به خانه خدا با کشتی های زورق از خلیج فارس به کشور سعودی میرفته به حج بیت الله:

۳ - عباد بن حصین یکی از صحابه حضرت پیغمبر بوده که در آن جزیره اقامت با سپاه خود نموده یعنی سرحد کفر و اسلام را نگهدار سپس شهری.

ناصر خسرو علوی در سفرنامه خود صفحه ۱۲۴ تألیف سال ۴۳۸ هجری میگوید: بصره به عبادان سفر کرده بعبادان رسیدیم مردم از کشتی پیاده شدند و عبادان برکنار دریا نهاده است.

چون جزیره ای که شط آنجا را دو شاخ شده چنانکه از هیچ جانب به عبادان نتوان شد الا آنکه بآب گذر کنند و جانب جنوبی عبادان نور دریای محیط است که چون آب دریا مد باشد دیوار عبادان را بگیرد و چون جاذب شود کمتر از دو فرسنگ شود و گروهی از عبادان حصین و گروهی خوردنی را خریدند.

و در صفحه ۱۳۵ میگوید طرف جنوب عبادان دریا میباشد که چون مد شود آب تا کمر بند خانه ها آب گیرد.

حمدالله مستوفی در نزهة القلوب صفحه ۱۳۷ تألیف ۷۴۰ هجری میگوید. عبادان او را ثغور شمارند که سرحد شهرهای اسلام بدریا است با کفار هند و فاصله میان کفر اسلام است و دیوان مالیات آن ۴۱۴۱ هزار دینار می رسد به بیت المال.

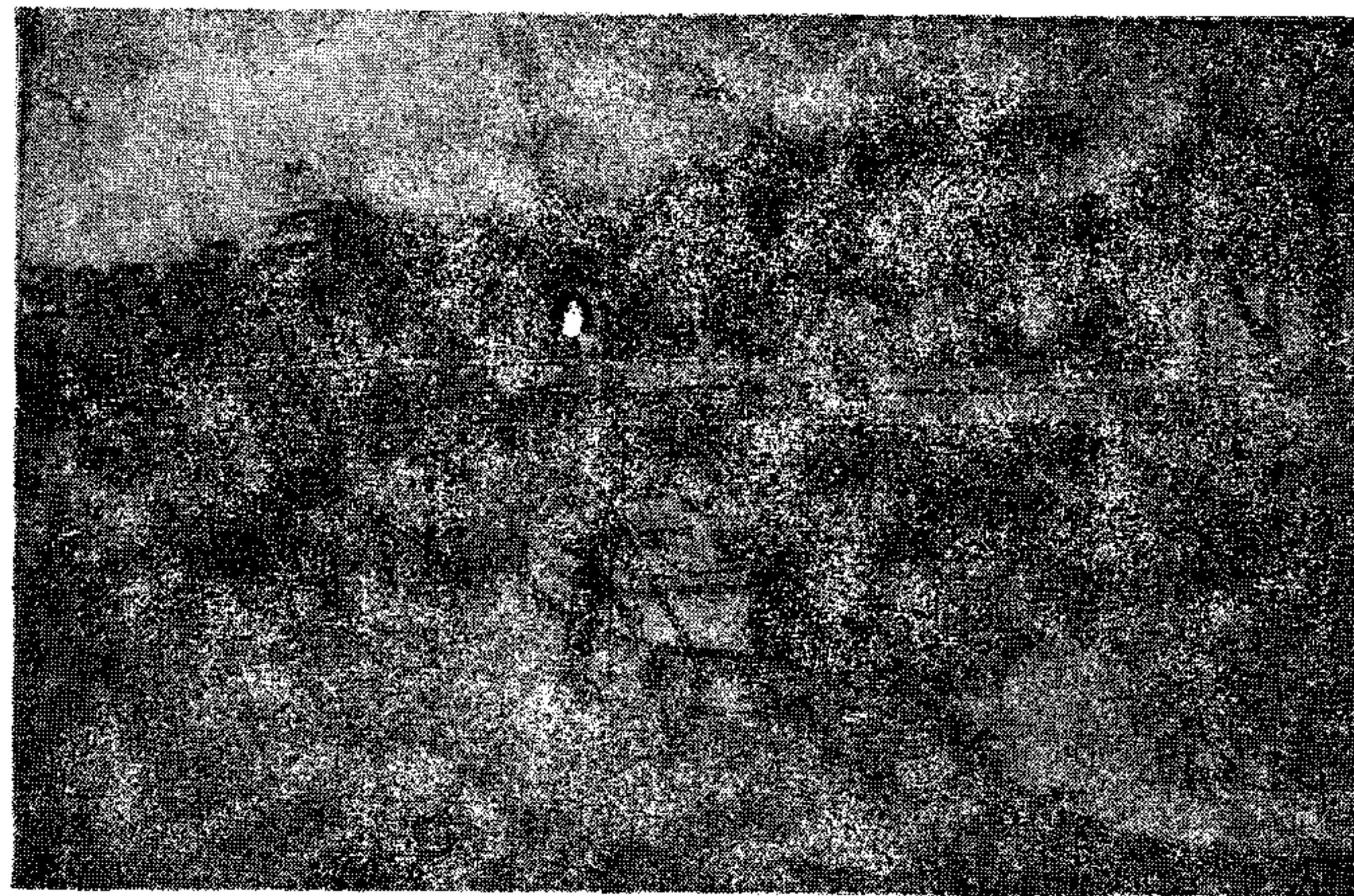
و ابن بطوطه در صفحه ۱۸ که تألیف سال ۷۵۰ هجری می گوید: که آنجا گذر کرده و دیده که فقط قریه ای بوده عبادان که بساحل دریا سه مایل مسافت فاصله داشته است.

ابن حوقل در صورة الارض صفحه ۶ و ۷ ترجمه بفارسی

اما عبادان ۱ قلعة كوچك آبادی در کناره دریا و محل گرد آمدن

۱ - عبادان - آبادان شهر فعلی است که در یک هزار و یکصد سال پیش دریای پارس در کنارش میرسیده و قریه ای بیش نبوده.

آب دجله ۱ (اروند رود) و ۲ رباطی است که جنگجویان از صفریه ۳ و قطریه و دیگر دزدان دریائی در آنجا میباشند و در آن سرزمین پیوسته مرز دارائی مراقبت میکنند .

این عکس نمونه‌ئی از دستگاه تصفیه نفت پالایشگاه آبادان

۱ - دجله . رود آروند رود تا خلیج فارس پس از ساسانیها بنام دجله خلفاء اسلامی نام نهادند و در ایام شاهان عثمانی همان حدود را بنام شط . شط العرب گردانیدند و در پادشاهی محمد شاه پهلوی به آروند رود گشت .

۲ - رباط . کاروانسرا و خانقاه نیز در لغتها آمده در عربی حصار هم میگویند .

۳ - صفریه و قطریه - مردم قطر میباشند از بنادر خلیج فارس که در آن زمان به راهزنی مشغول بوده‌اند .

عبادان رود دجله را بعرض قطع میکند و در ساحل همین دریا به (مهرویان) از سرزمین پارس میرسد و در این میانه جاهائی است که جز از راه آب راهی بدانها نیست زیرا آب‌های خوزستان برود دورق و حصین مهدی و باسیان می‌پیوندند همگی بدریا میریزند .

اسکله شط و گذرنامه گمرک خرمشهر

از لوله‌های نفت خام که از مسجد سلیمان و گچساران و هفت گل باطنی نمودن مسافتهای دور دراز وارد پالایشگاه بزرگ آبادان میشود و نشان دهنده اندازه ثروت خدا داده ملی میباشد که بزرگترین قلم اقتصاد صادراتی ایران را تشکیل داده است و بیشتر آبادی خوزستان و دیگر سرزمین‌های ایران از درآمد نفت است .

شهرستان آبادان کنونی

شهر آبادان در سرزمینی جا دارد که در جنوب خوزستان بین دو رود خانه تاریخی آروند رود و بهمنشیر قرار دارد .

حدود چهارگانه آبادان

از طرف شمال شهرستان خرمشهر و کانال عضدی و جنوب به خسرو آباد و نهرهای منیوحی و از مشرق برودخانه بهمنشیر و از مغرب برودخانه بزرگ آروند رود (شط العرب) میباشد .

سوابقی از جزیره آبادان

جزیره آبادان در قرون اسلامی بنام جزیره العبادان بوده و از قرون هشتم هجری تا دوازدهم بنام جزیره الخضر گفته می‌شده و از ۱۲ تا اواخر قرن سیزده هجری در کتاب‌های تاریخی و جغرافیائی هر دو نام را آورده‌اند و از اول قرن ۱۴ تاکنون بنام آبادان گشته .

در سرزمین جزیره آبادان چند مقام از اولیاء و انبیاء بوده که زیارتگاه مسلمین در ابتدای قرون اسلامی تاکنون می‌باشد و هم اکنون مقام حضرت خضر^۱ و الیاس و علی ابن الحسین (ع) پابرجا و زیارتگاه مسلمین است و در کنار آن قریه‌ای وجود دارد بنام طره خضر معروف می‌باشد و بخاطر همین اسم در ایام صفویه و قاجاریه این جزیره را بنام جزیره الخضر شهرت دادند .

پیدایش سرزمین جزیره - این جزیره چنانکه ابن حوقل و استخری و ابوزید بلخی و مقدسی از آن مطالبی گفته‌اند که پیدایش آن پیش از اسلام بوده و بترتیب سوابق تاریخی آنها از کتب دست اول تاریخ و جغرافیائی قرون اسلامی نقل گردیده منجمله صورة الارض ابن حوقل در خصوص جزیره آبادان میگوید اوسط انهار (یعنی میان رودان) آنرا نام گذاشته .

و پیش از این توضیحاتی گفته شد که قبل از اسلام این جزیره بوده و در زاویه اول آن شهری کوچک بنام مهمان راه گفته می‌شده و در قرون اسلامی بنام محرز گشته

۱ - خضر پیغمبر میگوید با حضرت موسی ملاقات کرده و باذالقرنین به ظلمات رفته و آب حیات نوشیده که زنده و جاوید مانده است در بعضی از کتب تفسیر نام وی را بلقیا این ملکا نوشته‌اند و چون کتابهای تورات بنی اسرائیل خضر دیده نشد شاید خضر همان الیاس پیغمبر باشد که کتابهای آسمانی از آن نام می‌برند باشد .

و در اواخر قرن سیزده هجری در جای آن هم اکنون قریه است که تاکنون محرز می‌گفته می‌شود .

و چنانکه دیده شد در جغرافیائی‌های قدیم این جزیره و شهر و نواحی خرمشهر چند قرن پیش از اسلام زیر آبهای خلیج فارس پنهان بوده بعلمت سرازیر شدن گل‌ولای کناره‌های رودخانه کرخه و کارون و دیاله و هندیان از ایران و دجله و فرات از ناحیه سرزمین‌های عراق باعث جمع آوری رسوب و پیدایش جزایری مانند جزیره آبادان و صلبوخ و جزایر دیگر در قسمت سرزمین ایران و جزیره بوارین و فاو در قسمت سرزمین عراق بوجود آمده که پس از پیدایش آنها بمرور زمان نهال خرما و دیگر درختان فصلی این سامان از محصولات این سرزمین نشانه که با افزوده شدن وسعت خاک آن در گذشت زمان بر کثرت درختان متفرقه مخصوص به آن افزوده گردیده که اضافه بر شهر آبادان و خسرو آباد بهمان ترتیب که بوسعت خاک آن زیادتر شده از دریا نیز قراء و دهات بیشتری در کناره رودخانه بر آن افزوده گشته که امروز در شهر آبادان بعد از اهواز پر جمعیت‌ترین شهرهای خوزستان شناخته شده است .

آب و هوای آبادان تقریباً گرمتر از هوای خرمشهر است بعلمت وجود لوله‌ها و مخازن نفت می‌باشد که در یک قسمت آنرا احاطه کرده و سرزمین آبادان در صحرای صبخه شوره زاری قرار گرفته که از پرتو جریان آب شیرین دو رودخانه اروندرود و بهمنشیر که بوسیله نهرهای منشعب از آن دو رود نواحی شهر همیشه سرسبز و خرم است و مردم نواحی حومه آن از نعمت‌های خدا داده درختان خرما و دیگر اشجار و میوه‌های فصلی برخوردار می‌باشند .

آبادان در ارتفاع ۵ متری دریا قرار گرفته هوای آن گرم و مرطوب است و در آینه گرمای آن شدت برسد در تابستان تا ۴۰ درجه گرم می‌شود و معمولی آن در ماه‌های خرداد و تیر و مرداد از ۲۲ تا ۳۰ درجه میرسد .

هنگام قریب بظهر یعنی از ساعت ۱۰ صبح تا ساعت ۴ بعد از ظهر بسبب گرمی آفتاب و تابش بیشتر آن در این ساعات گرم است ولی اکثر شبها خفك است و هوای خرمشهر آبادان ماهشهر و بندر شاپور و شادگان در يك ردیف قرار دارند و فرق وسائلی که در خرمشهر و آبادان وجود دارد در آنجای دیگر خیلی کم است و بیشتر هم ندارند آن وسائل و احتیاجات لازمه را .

درازی جزیره آبادان از کانال عضدی تا کرانه‌های شمالی دریای خلیج فارس ۷۶ کیلومتر و پهنای آن از طرف کناره دریا ۶۲ کیلومتر است و در شمال جزیره کناره کانال عضدی ۶ متر است .

آبادان در ۳۱ درجه و ۲۱ ثانیه عرض جغرافیائی و ۴۸ درجه و ۱۷ ثانیه طول شرقی جادارد و از نظر صادرات نفت و بودن پالایشگاه تصفیه نفت ایران یکی از بنادر بزرگ صادراتی ایران بشمار رفته است .

اهمیت این شهرستان و توسعه و پیشرفت سرزمین این جزیره از نظر وجود پالایشگاه نفت در آبادان بوده و بهمان اندازه که در امور آبادی شهر پیشرفتهائی حاصل شده نیز همچنین باعث انحطاط امور کشاورزی در این نواحی گشته بود که مردم کشاورز خوزستان مزارع خود را ترك کرده و حاضر بکارگری در شرکت نفت مشغول کاری شده بودند که درآمد آن خیلی کمتر از کشتزار خودشان بود و درواقع بیشتر تحت تأثیر تبلیغات دروغ قرار گرفته بودند و اولیای امور نیز از این زیان اقتصادی غافل بودند که بیش از پنجاه سال این جریان دوام داشته است .

در سال ۱۳۳۰ خورشیدی قانون ملی شدن نفت ایران بتصویب مجلسین ایران گذشت و ملی شدن نفت در سراسر کشور ایران اعلام گردید پس از آن که قرار داد ۲۵ ساله کنسرسیوم نیز بتصویب دو مجلس رسید و عملی گردید وضع پالایشگاه آبادان برای کارگران تغییرات داده شد و کارگران و کارمندان مشمول مقررات سالی دو ماه

ساختند و حساب آنها را نسبت بسنوات پرداختند و جواب کردند .

این بود که بعضی از آنها خود بفکر کشاورزی افتادند و در احیای کشتزار خود شدند و نسبت بهمت خود عوایدی نصیب آنها همه ساله شده و می شود و پول خدماتی که از شرکت نفت دریافت داشته به احیای زمین متروك خود گردید و در تهیه وسائل آبیاری امور کشاورزی از قبیل تلمبه و دیگر نیازمندی و فراهم نمودن ابزار کشتزار خود در ساحل رودخانه‌های بهمنشیر و اروند رود و کارون نصب و دل گرم و کار خود را بادل گرمی دنبال می کنند که مسئله امور کارگری در قسمت جنوب و جنوب غربی خوزستان تبدیل بکشاورزی گردید .

شهر آبادان در قدیم بنام عبادان گفته می شد در روزگار پادشاهی رضا شاه کبیر که فرهنگستان ایران اسامی بعضی از شهرهائی را بغیر فارسی نامگذاری شده بودند تبدیل بنام فارسی کرد و عبادان هم بنام آبادان گردید .

پیدایش این شهرستان از روزگار قرون اولیه اسلام بوده و پیش ازین سابقه نداشته و در قسمت شمال شرقی این جزیره شهری کوچکی بوده بنام مهمان راه پیش از اسلام نام داشته .

در این شهرستان اداره آموزش و پرورش يك دانش سرای مقدماتی يك دانشکده نفت ۴۷ دبستان ابتدائی ۲۰ دبیرستان در شهر و ۵۳ دبستان در حومه و دهات آبادان دارد .

و نیز دارای فرمانداری شهر بانی شهرداری ژاندارمری بهداشتی و درمانگاه دولتی مرکز مبارزه با مالاریا و سل و دارای ۳ بیمارستان از شرکت ملی نفت ایران و دادگستری اداره تقسیم اراضی خالصه دارائی شیلات جنوب تعداد هشت اداره کلانتری در مناطق شهر و دیگر اکثریت شعبات بانکهای مرکزی ایران و اداره کشاورزی در این شهرستان وجود دارد و تقریباً ۴۰ درصد مردم شهر از کارگران و کارمندان

شرکت ملی نفت ایران می باشند و دیگر مردم آن کسبه بازار و ادارات دولتی و بازرگانان و بنگاههای ملی که بکارهای متفرقه مشغول می باشند.

و مردم حومه و نواحی آن به امور کشاورزی و دام داری و دام پروری حیوانات اهلی مشغول هستند.

در درجه اول صادرات خوزستان بوسیله این بندر نفت و مشتقات آن مانند بنزین گازائیل قیر نفت سیاه نفت سفید بنزین سفید و گاز و دیگر مشتقات آن می باشد.

دیگر محصول سالیانه خرماست که مردم دهقان و کشاورز خوزستان در فصول معین خود از ثمره آن برخوردار و پر درآمدترین محصول امور کشاورزی در قسمت جنوب و جنوب غربی خوزستان است که در واقع گرداننده دومین چرخ اقتصاد این استان بعد از طلای سیاه میباشد.

۱- شبکه برق هوایی و زمینی با فشار قوی که بوسیله سازمان آب و برق خوزستان از سد محمد رضا شاه پهلوی به آبادان اتصال دارد و شبکه زمینی آن متعلق به شرکت ملی نفت می باشد.

۲- آب مشروب شبکه لوله کشی است که در قدیم از طرف شرکت نفت ایجاد شده.

۳- این شهرستان دارای کشتارگاه مجهز و شبکه کامل تلفون های شهری و کاری و پست و تلگراف میباشد.

۴- دارای چندین سینما و چند پارک کودک و باغ ملی و گردشگاههای بزرگ و چند هتل و ۱۸ مسافر خانه می باشد.

۵- دارای شبکه تلویزیون و بنگاه فرستنده رادیو نفت ملی آبادان.

۶- دارای چند درمانگاه از سازمان شیر و خورشید ایران و چند شیر خوارگاه و سازمان زنان تشکیل خانواده وابسته به سازمان زنان و کمیته ملی پیکار با بیسوادی و دیگر سازمان های خیریه وجود دارد.

۷- در این شهر باشگاههای ورزشی سازمان پرورشگاه و زایشگاه وجود دارد.

۸- شهر آبادان تعداد ۲۴ مسجد ۲۶ حسینیه ۵۶ خیابان بزرگ بازارچه گوشت فروشی - و بازارهای بزرگ - و بازار ماهی فروشی - بازار سبزی فروشی چند کتابخانه ملی و همه گونه نیازمندیهای عمومی در این شهرستان وجود دارد.

و جمعیت شهر آبادان طبق سرشماری سال ۱۳۴۶ خورشیدی ۳۳۰/۰۰۰ نفر است که از این جمعیت ۱۵۸۲۰۰ خانوار در شهر و تعداد ۱۳۰۰ خانوار در روستا نشین های حومه آن میباشد.

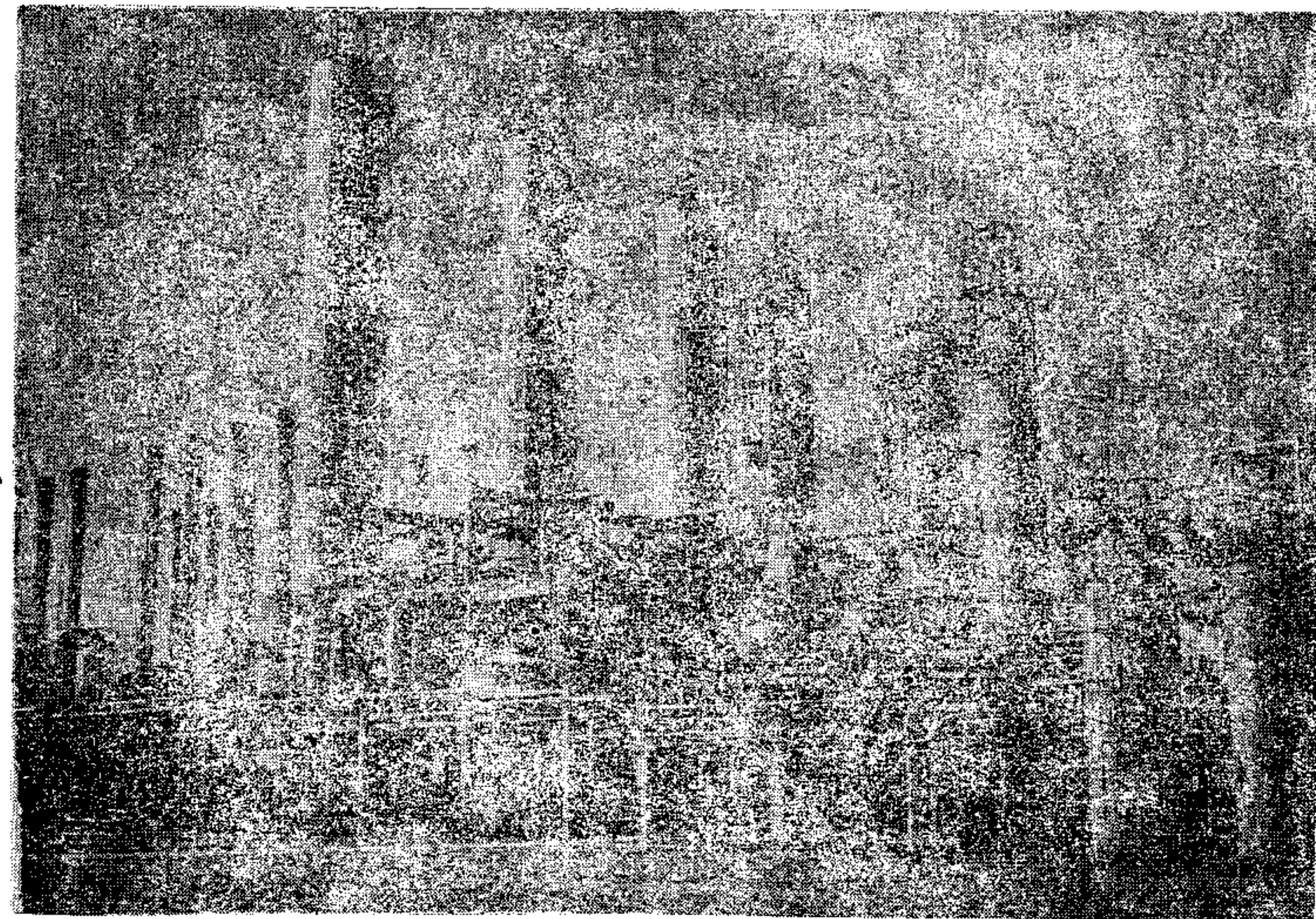
سوابق تاریخی

مجله صنعت نفت شرکت نفت ایران نشریه ۵ خرداد ۱۳۴۶ میگوید در تاریخ روز پنجم خرداد ۱۲۸۷ خورشیدی مطابق ۲۵ مه ۱۹۰۸ میلادی گروهی از مکتشفین پس از هفت سال جستجو در سرزمین و تپه های پست و بلند و ناهموار کوه های جنوب غربی ایران میداشتند دلسرد و نومید شده ناگهان آن نومیدی مبدل به امید گشت و سرانجام ثمره کوشش خود را دریافتند و در مسجد سلیمان در کناره دامنه های زاگرس نفت بمقدار بازرگانی بدست آمد و با این ترتیب صنعت نفت ایران و نفت خاورمیانه پا بر عرصه وجود گذاشت.

پس از پیدا شدن نفت خام مرحله بعدی آن حمل بخلیج فارس جهت تصفیه و فروش بود کشیدن نخستین خط لوله بدرازی ۱۶۳ مایل که فاصله بین مسجد سلیمان و جزیره آبادان واقع در مصب رودخانه میباشد مدت سه سال بدرازا کشید که در این

جزیره پالایشگاه کوچکی بایک اسکله بارگیری که در دست ساختمان بود نخستین جریان نفت پالایشگاه آبادان در سال ۱۹۱۱ میلادی صورت پذیرفته است. پیش از ایجاد پالایشگاه نفت - شهر آبادان خیلی کوچک بود که عده‌ای مردم کشاورز و ماهی گیر در آن زندگی میکرده‌اند.

بموازات توسعه و پیشرفت پالایشگاه که پس از گذشت سالها بصورت بزرگ - ترین پالایشگاههای جهان درآمد و نیز بهمان ترتیب بتوسعه و پیشرفت آبادی شهر بندر آبادان سال بسال افزوده میگردید که بآنجا رسیده است توسعه آن که پر

جمعیت ترین شهرهای استان خوزستان شده است.

در صورتی که تا سال ۱۳۱۳ خورشیدی جزء حومه خرمشهر بوده و بخاطر ایجاد و توسعه پالایشگاه موقعیت آبادان بر خرمشهر چربیده و مقر فرمانداری و قسمتی از حومه‌های خرمشهر جزء آبادان گردید.

و مسافت درازی مربع مجموع فضای محوطه پالایشگاه ۲۳ مایل است و پالایشگاه به تنهایی پنج مایل مربع مساحت دارد.

وکوی بریم و کوی بوارده شمالی و بوارده جنوبی و مکی آباد منطقه خصوصی نشیمن کارگران و کارمندان شرکت نفت در آبادان است و این مناطق بهترین محله‌های شهرستان آبادان میباشند که از حیث پاکیزه‌گی و ریخت مردم و آن محله کم نظیر است.

آثار تاریخی که در خوزستان بجای مانده خاطره جلال و شوکت دیرین آن را حفظ کرده است مانند شهرهائی که بنام بتن اردشیر رام اردشیر دید اردشیر هشت آماد اردشیر این شهر در جای بندر بهره‌برده و دارای راه اراپه‌رو بطرف استان پارس بوده است. کتابهای تاریخی و جغرافیائی پیش از اسلام مانند هرودت و فلاویوس این شهرها را در سرزمین خوزستان روشن و کامل نوشته‌اند که اجمالی از آنها نمونه نقل گردیده و نیز شهر بارما بجای خرمشهر و شهر مهمان راه که بجای قریه فعلی معرزی خرمشهر بوده است و هرمز شهر بجای فعلی اهواز بوده است.

تاریخچه صنعت نفت ایران نیم قرن در سرزمین

خوزستان و خلیج پارس

صنعت نفت ایران که با کشف نفت در مسجد سلیمان بسال ۱۲۸۷ آغاز گردید در سالهای دوران قاجاریه فعالیت و پیشرفت بسزائی نداشت ولی پس از کودتای سوم اسفند و آغاز اصلاحات وسیعی که به امر رضا شاه کبیر صورت گرفت استخراج و صدور نفت ایران نیز با جهش بزرگی پیشرفت نمود و میزان تولید نفت ایران که در سال قبل از سوم اسفند ۱۲۹۹ کمتر از ۳۸۵ / ۱ هزار تن بود یکسال بعد از آن یعنی در سال ۱۹۲۲ میلادی متجاوز بر ۲/۳۲۷ هزار تن گردید .

توسعه تأسیسات و پیشرفت صنعت نفت ایران همچنان ادامه یافت و در دوران قبل از جنگ جهانی دوم و بعد از آن منابع جدید نفت در خوزستان کشف گردید و پالایشگاه آبادان توسعه داده شد ولی چون منافع ایران چنانکه باید از منابع سرشار نفت تأمین نمیشد و اقداماتی که برای استیفای حقوق ایران از نفت جنوب بعمل آمد بجائی نرسیده از اینرو صنعت نفت ایران در ۲۹ اسفند ۱۳۲۹ تحت رهبری خردمندان شاهنشاه آریا مهر ملی گردید و اداره آن بدست افراد لایق و فداکار ایران سپرده شد .

سپس جریان نفت ایران بیازارهای جهانی مجدداً ادامه یافت و قرار دادی با يك كنسرسيوم بين المللی بدین منظور انعقاد یافت .

در سالهای بعد طرحهای جدیدی برای توسعه بهره برداری و صدور نفت ایران و ایجاد تأسیسات جدید و ازدیاد درآمد نفت ایران که اساس پیشرفتهای اقتصادی و صنعتی کشور را تشکیل میدهد تهیه و اجرا گردید .

از هنگامیکه طلوع انقلاب سفید شاه و مردم ترقیات و تحولات همه جانبه ای در کلیه شئون پدید آورد ، بزرگترین و برجسته ترین پیشرفتهای و توسعه فعالیتهای صنعت نفت ایران تحت توجهات خاص شاهنشاه آریا مهر آغاز گردید . آقای دکتر اقبال که پیوسته نمونه کامل فداکاری و صمیمیت در خدمتگزاری بشاه و میهن بوده اند در ۱۶ آبانماه ۱۳۳۲ به فرمان شاهنشاه آریا مهر بسمت رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل شرکت ملی نفت ایران منصوب شدند و با ایجاد هم آهنگی و یکپارچگی کامل در دستگاههای مختلف این صنعت و بکار گرفتن نیروی انسانی جوان و متخصص پیشرفتهای دامنهدار و چشمگیر این صنعت را چنانکه منظور نظر رهبر خردمند ملت ایران است آغاز نمودند و همچنان ادامه دادند .

در هفتسال اخیر طرحهای عظیمی چون ساختمان پالایشگاه تهران و توسعه تأسیسات بارگیری خارك و ماهشهر و ایجاد شاه لوله گاز و بهره برداری از میدانهای جدید نفت و ایجاد تأسیسات عظیم پتروشیمی و ایجاد پالایشگاه مدرس در هند و ساسل بورک در آفریقای جنوبی با مشارکت شرکت ملی نفت ایران انجام گرفته و پیشرفتهائی که در رشته های مختلف نفت و گاز و پتروشیمی و سایر منابع وابسته بعمل آمده شرکت ملی نفت ایران را به هم ترازوی بزرگترین شرکتهای نفتی جهان رسانیده است . کفایت در نظر آوریم تولید نفت ایران که در سال ۱۹۶۲ قریب ۷۶/۵ میلیون متر مکعب بوده در سال گذشته به ۲۲۲/۵ میلیون متر مکعب رسید و در آمد ایران از صدور نفت حوزه قرارداد کنسرسيوم بنسبت بیشتری افزوده گردید و به قریب ۸۰ میلیارد افزایش یافت که در سال جاری متجاوز بر ۱۳۵ میلیارد ریال خواهد شد .

در اینجا مختصری از مهمترین وقایع و پیشرفتهای صنعت نفت ایران را از ابتدای نیم قرن پر افتخاری که از آغاز فرخنده پهلوی میگذرد برای مزید اطلاع خوانندگان گرامی بطور مختصر ذکر مینمائیم .

۱۳۰۰ * خط لوله جدیدی بقطر ۳۰ سانتی متر بین مسجد سلیمان و آبادان

کشیده شد .

۱۳۰۲ * اولین چاه نفت در نفت شاه حفر گردید و منبع نفت این منطقه

کشف شد .

۱۳۰۳ * يك خط آهن بین مسجد سلیمان و در خزینه ساخته شده که محمولات

شرکت نفت پس از حمل از آبادان به در خزینه از طریق رودخانه کارون به مسجد

سلیمان اولین میدان بزرگ نفت ایران حمل شود .

۱۳۰۴ * مراسم تاجگذاری رضا شاه کبیر برگذار و فروشکوه باستانی و

آرمانهای شاهنشاهی ایران تدریجاً در کلیه شئون کشور منجمده صنعت نفت متجلی گردید .

۱۳۰۵ * نخستین چاه منطقه پازنان واقع در جنوب شرقی آغا جاری حفر گردید .

* عملیات حفاری در آغا جاری آغاز شد .

۱۳۰۶ * میدان نفتی هفتگل در ۵۸ کیلومتری جنوب شرقی مسجد سلیمان

کشف گردید .

۱۳۰۷ * میدان نفتی گچساران کشف گردید (حفاری در این میدان در سال

۱۳۱۵ از سر گرفته شد و از سال ۱۳۲۳ بعد برنامه های وسیعی برای توسعه این میدان

تهیه و اجرا شد) .

۱۳۰۸ * تولید سالانه نفت ایران متجاوز بر ۷ میلیون متر مکعب گردید .

۱۳۰۹ * ظرفیت تصفیه سالانه پالایشگاه آبادان به ۵ میلیون تن افزایش

داده شد .

* خط لوله ای از هفتگل به کوت عبدالله کشیده شد که بخط لوله ای که از مسجد

سلیمان به آبادان امتداد داشت متصل گردید .

۱۳۱۰ * عده کارکنان شرکت نفت ایران و انگلیس در این سال بالغ بر

بیست هزار نفر گردید .

۱۳۱۱ * مذاکرات دولت ایران با شرکت سابق برای تجدید نظر در قرارداد

دارسی و افزایش درآمد نفت ایران به نتیجه نرسید و قرار داد داری به امر رضا

شاه کبیر لغو گردید .

۱۳۱۲ * در تاریخ هفتم خرداد ماه این سال قرار داد جدیدی پس از مذاکرات

بین نمایندگان دولت ایران و نمایندگان شرکت در تهران به امضاء رسید که متضمن

افزایش درآمد نفت ایران و مزایای دیگری از جمله تقلیل حوزه قرار داد و تأمین

مواد نفتی مورد نیاز در داخل کشور و آموزش افراد ایرانی برای اشتغال به جای

خارجیان بود .

۱۳۱۳ * حفاری در منطقه نفت سفید در این سال آغاز شد و بکشف گاز

منجر گردید .

۱۳۱۴ * ساختمان پالایشگاه کرمانشاه با ظرفیت سالانه یکصد هزار تن و تکمیل

افتتاح یافت .

* خط لوله ای بقطر ۷ سانتی متر و نیم و بطول ۲۳۰ کیلومتر بین نفت شاه -

کرمانشاه احداث شد .

۱۳۱۵ * بهره برداری از میدان نفت شاه آغاز گردید .

۱۳۱۶ * میدان نفتی لالی واقع در شمال مسجد سلیمان کشف گردید .

۱۳۱۷ * وجود نفت با حفر چاه شماره ۵ نفت سفید در این منطقه بشوت رسید .

* در منطقه آغا جاری منبع بزرگی از نفت کشف گردید .

۱۳۱۸ * اولین خط لوله نفت تصفیه شده با کمک مهندسين ایرانی بین آبادان

و اهواز ایجاد گردید . قطر این لوله ۴ اینچ و دارای يك تلمبه خانه بود و ظرفیت

تقریبی آن یکصد هزار تن در سال میرسید. این لوله ۱۲۱ کیلومتری مواد نفتی را از پالایشگاه آبادان به اهواز میرساند.

۱۳۱۹ * خط لوله بین گچساران و آبادان بطول ۳۶۴ کیلومتر و قطر ۳۰ سانتیمتر ونیم ایجاد گردید.

۱۳۲۰ * مصرف مواد نفتی در داخل کشور سالانه به ۲۷۰/۰۰۰ تن رسید.

۱۳۲۱ * تولید نفت ایران به سالانه ۹/۴ میلیون تن بالغ گردید.

۱۳۲۲ * خط لوله ای بقطر ۲۵ الی ۳۰ سانتی متر بین گچساران و نقطه ای بین اهواز و شوشتر ایجاد گردید.

۱۳۲۳ * اولین محموله نفت آغا جاری بوسیله خط لوله بآبادان فرستاده شد.
* دومین خط لوله مواد نفتی بقطر ۱۶ اینچ، بطول ۱۲۱ کیلومتر و ظرفیت ۲۵۰ هزار تن بموازات لوله قبلی بین آبادان و اهواز کشیده شد.

۱۳۲۴ * میزان سالانه تولید نفت ایران به ۱۷ میلیون تن بالغ گردید.

۱۳۲۵ * اولین چاه در میدان لالی حفر شد و بنفـت رسید.

۱۳۲۶ * خط لوله بهره برداری بقطر ۲۵ سانتی متر ونیم الی ۳۰ سانتی متر ونیم بین لالی و مسجد سلیمان ایجاد و بخط لوله مسجد سلیمان متصل گردید.

۱۳۲۷ تعداد کارکنان ایرانی صنعت نفت به ۶۰ هزار نفر رسید.

* تولید نفت ایران تا سالانه ۲۵ میلیون تن افزایش یافت.

۱۳۲۸ * شرکت سهامی اکتشاف و تولید نفت ایران تأسیس شد و عملیات اکتشاف نفت را در سراسر کشور آغاز نمود.

۱۳۲۹ * تحت رهبری خردمندان شاهنشاه آریا مهر صنعت نفت ایران ملی گردید.

۱۳۳۰ * قانون اجرای ملی شدن صنعت نفت و تشکیل شرکت ملی نفت

ایران تصویب رسید.

۱۳۳۱ * حفاری اکتشافی نفت در ناحیه البرزقم آغاز شد.

۱۳۳۲ * چاه شماره ۳ البرز به نفت رسید.

* ایجاد طرح خط لوله سرتاسری برای توسعه وسایل پخش نفت در ایران در شورای عالی نفت تصویب گردید.

۱۳۳۳ * قرار داد فروش نفت و گاز با کنسرسیوم بین المللی نفت منعقد شد و نفت ایران مجدداً بیازارهای دنیا جریان یافت.

* خط لوله کلانتر - کرمانشاه افتتاح شد و بهره برداری از منطقه نفتشاه افزایش یافت.

۱۳۳۴ * شاهنشاه آریا مهر از مناطق نفت خیز و تأسیسات نفتی جنوب در مدت ده روز بازدید فرمودند.

* ساختمان خط لوله ازنا بتهران آغاز گردید.

۱۳۳۵ * انتقال گاز نفت آغا جاری به آبادان برای مصرف سوخت پالایشگاه آغاز یافت.

* بهره برداری از خط لوله اهواز بازنا آغاز گردید.

* لوله گذاری خط ازنا به انبار ری خاتمه پذیرفت.

۱۳۳۶ * قانون نفت ایران تصویب گردید و قرار داد شرکت نفت ایران و ایـتالیا بر رهبری شاهنشاه آریا مهر بر اساس ۷۵ - ۲۵ سهام عواید منعقد شد.

* خط لوله ازنا به اصفهان افتتاح شد.

* خط لوله سرتاسری افتتاح یافت.

۱۳۳۷ * يك منطقه جدید نفتی در اهواز کشف شد.

* قرار داد شرکت نفت ایران و پان آمریکان انعقاد یافت.

* احداث خط لوله تهران برشت آغاز گردید.

☆ ساختمان تأسیسات بارگیری جزیره خارک آغاز شد .

۱۳۳۸ ☆ شاهنشاه آریامهر و شهبانوی ایران از تأسیسات نفتی جنوب بازدید فرمودند .

☆ منبع گاز سراجیه توسط عملیات مستقیم شرکت ملی نفت ایران کشف شد .

۱۳۳۹ ☆ شاهنشاه آریامهر تأسیساتی را که بمنظور صدور نفت خام از جزیره خارک با صرف ۷۰ میلیارد ریال ساخته شده بود افتتاح فرمودند .

☆ شهبانوی ایران از محل ساختمان آزمایشگاههای نفتی بازدید فرمودند .

☆ بهره برداری از خط لوله تهران - قزوین شروع شد .

☆ بمناسبت میلاد فرخنده والاحضرت همایون ولایتعهدی يك گردشگاه

کودکان از طرف شرکت ملی نفت ایران اهداء شد .

☆ جلسه سازمان کشورهای صادر کننده نفت با شرکت نمایندگان ایران در بغداد تشکیل شد .

۱۳۴۰ ☆ افتتاح لوله گاز گچساران بشیراز بدست مبارک شاهنشاه آریامهر صورت گرفت .

☆ با بنفیت رسیدن چاه شماره ۱ داریوش در حوزه عملیات شرکت نفت ایران وپان آمریکن در خلیج فارس منبع بزرگی در فلات قاره ایران کشف شد .

☆ آغاز بهره برداری از خط لوله تهران - مشهد انجام گرفت .

۱۳۴۱ ☆ شاهنشاه آریامهر و شهبانوی ایران از اردوی فرزندان کارگران

نفت در شمال بازدید فرمودند .

☆ دومین سمپوزیم بین المللی نفت در ساختمان اداره مرکزی شرکت ملی

☆ آغاز بهره برداری از دستگاه جدید تبدیل کاتالیتیکی آبادان ضمن مراسمی انجام گرفت .

۱۳۴۲ ☆ فرمان مسایونی جناب آقای دکتر اقبال عهده دار ریاست هیئت مدیره و مدیریت عامل شرکت ملی نفت ایران گردیدند .

☆ شاهنشاه آریامهر ساختمان مرکزی شرکت ملی نفت ایران تشریف فرما شدند و از لوحه یاد بود آن پرده برداری فرمودند .

☆ شاهنشاه آریامهر ضمن تشریف فرمائی با آبادان کوی کارگران صنعت نفت را در ناحیه پیروز مورد بازدید قرار دادند .

☆ چاه شماره ۱ کرنج و چاه شماره ۳ خارک در حوزه قرارداد بنفیت رسید .

☆ سه دستگاه جدید برای تصفیه نفت سفید در پالایشگاه آبادان نصب شد .

☆ بهره برداری از دستگاه بهره برداری شماره ۲ اهواز آغاز شد .

☆ منبع گاز با فشار زیاد در منطقه مارون کشف گردید .

۱۳۴۳ ☆ تحت رهبری خردمندانه شاهنشاه آریامهر ۵ قرارداد جدید نفت با مزایای بی سابقه ای برای بهره برداری از منابع نفت ایران واقع در خلیج فارس انعقاد یافت .

☆ بهره برداری از مرکز نفتی بهرگان واقع در نزدیکی بندر دیلم که بوسیله شرکت نفت ایران و ایتالیا ساخته شده آغاز گردید .

☆ تأسیسات بارگیری شرکت نفت ایران و پان آمریکن در جزیره خارک افتتاح شد .

☆ قرار داد فروش مواد نفتی به افغانستان و ایجاد سرویس سوخت گیری هواپیماهای فرودگاههای کابل و قندهار انعقاد یافت .

* بموجب قانونی که در مرداد ۱۳۴۳ از مجلسین گذشت کلیه فعالیت‌های پتروشیمی در شرکت ملی نفت ایران متمرکز گردید و سپس شرکت ملی صنایع پتروشیمی تشکیل یافت .

* بهره‌برداری از دو منطقه جدید نفتی کرنج و بی‌بی حکیمه شروع گردید .
* ششمین قرار جدید نفتی امضاء شد و شرکت نفت خلیج فارس بموجب آن تأسیس گردید .

✧ آزمایشگاههای مهندسی نفت در آبادان ساخته شد .

۱۳۴۴ * شاهنشاه آریا مهر تأسیسات نوینی را که بمنظور توسعه صادرات نفت خام از جزیره خارگ ایجاد شده بود افتتاح فرمودند . این تأسیسات که ایجاد بزرگترین خط لوله زمینی بقطر ۱۰۷ سانتی متر از آغا جاری به گنساوه نیز جزء آنست و قریب ۶/۳ میلیارد ریال هزینه آن گردیده بزرگترین طرحی است که تا آن زمان از طرف شرکت‌های عامل نفت ایران اجراء شد .

* به امر شاهنشاه آریا مهر ایجاد فروشنده‌گی مسود نفتی در شرکت‌های تعاونی روستاها آغاز گردید .

✧ منبع جدید نفت کوپال در حوزه قرار داد کنسرسیوم کشف شد .

* ساختمان پالایشگاه نفت تهران بظرفیت ۸۵/۰۰۰ بشکه در روز آغاز گردید .
* دو قرار داد برای ایجاد تأسیسات صنایع پتروشیمی با شرکت‌های آلاید

کمیکال و بی . اف گودریچ به امضاء رسید .

✧ قرار داد نهائی تأسیس پالایشگاه نفت مدرس بظرفیت سالانه ۲/۵ میلیون تن با مشارکت شرکت ملی نفت ایران انعقاد یافت .

* بهره‌برداری از خط لوله نفت اهواز - تهران رسماً افتتاح شد .

* موافقت نامه کمکهای فنی و اقتصادی با اتحاد جماهیر شوروی شامل ایجاد

شاه لوله‌گاز به امضاء رسید .

* شرکت ملی گاز ایران برای اداره امور گاز در داخل کشور و صدور آن بخارج کشور تأسیس شد .

۱۳۴۵ * منبع جدید نفت در ملائانی واقع در حوزه قرار داد کنسرسیوم کشف گردید .

* قرار داد جدید نفت بر اساس پیمانکاری با گروه فرانسوی «اراپ» منعقد و شرکت سوفیران تشکیل گردید .

* موافقت نامه افزایش صادرات نفت ایران و تحویل نفت اضافی برای فروش بکشورهای اروپای شرقی و استرداد ۲۵ درصد ناحیه قرارداد کنسرسیوم امضاء شد .
* ساختمان کارخانه لوله‌سازی برای تهیه لوله لازم جهت شاه لوله گاز در نزدیکی اهواز آغاز شد .

* قرار داد ایجاد یک کارخانه پتروشیمی در خارگ با شرکت آمو کو منعقد گردید .

* در این سال مراسم شکوه‌مند جشن فرخنده تاجگذاری اعلیحضرت همایون شاهنشاه آریا مهر و علیاحضرت شهبانوی ایران برگزار شد و کارکنان صنعت نفت ایران نیز همچون سایر گروههای ملت ایران در این سرور ملی شرکت جستند .

۱۳۴۶ * آزمایشگاههای تحقیقاتی نفت در شهرری افتتاح شد .

* آغاز بهره‌برداری از منطقه کورش دومین منبع نفتی شرکت ایران پان-امریکن انجام گرفت .

* منبع جدید نفت خام در منطقه نوروز در خلیج فارس توسط شرکت ملی نفت ایران و ایتالیا کشف شد .

* منبع جدید نفت در چشمه خوش نزدیک اهواز کشف گردید .

* کارخانجات لوله‌سازی اهواز افتتاح گردید .

* تأسیسات نوین بارگیری بندر ماهشهر که مرحله دوم اجرای طرح عظیم

چم بوده بدست مبارك شاهنشاه آریا مهر افتتاح یافت .

* به اجازه شاهنشاه آریا مهر طی مراسمی عملیات ساختمانی طرح شاه لوله گاز که شامل ۱۱۰۰ کیلومتر خطوط اصلی و ۸۴۰ کیلومتر خط لوله فرعی و همچنین تصفیه خانه بید بلند و دستگاههای کمپرسور و سیستم مخابرات از راه دور و سایر تأسیسات لازم میباشد آغاز شد .

* بهره برداری از میدان جدید بینک در حوزه قرارداد کنسرسیوم آغاز شد .
۱۳۴۷ * پالایشگاه تهران در پایشگاه مبارك شاهنشاه آریا مهر و شهبانوی ایران افتتاح یافت .

* منبع جدید نفت در مالوکوه و شادگان واقع در حوزه قرارداد کنسرسیوم کشف گردید .

* قرار داد نوسازی و توسعه پالایشگاه کرمانشاه بین شرکت ملی نفت ایران و يك شرکت هلندی امضاء شد .

* چاه شماره ۳۱۱ مسجد سلیمان بمنبع گاز برخورد نمود و پس از فوران مهار گردید .

* يك منبع بزرگ گاز طبیعی در ناحیه خانگیران سرخس بوسیله عملیات مستقیم اکتشافی شرکت ملی نفت ایران کشف گردید .

* تأسیسات بهره برداری و صدور نفت میدان ساسان متعلق بشرکت نفت لاوان (لاپکو) طی مراسمی در جزیره لاوان بدست مبارك شاهنشاه آریا مهر افتتاح شد .

* يك قرار داد جدید براساس پیمانکاری با گروهی از شرکت های نفت اروپائی برای عملیات و اکتشاف تولید نفت در قسمتی از نواحی استرداد از کنسرسیوم منعقد گردید .

۱۳۴۸ * قرار داد پیمانکاری دیگری بین شرکت ملی نفت ایران و شرکت

آمریکائی کنتینانتال براساس پیمانکاری و بمنظور عملیات اکتشاف و بهره برداری در قسمت دیگری از اراضی استرداد کنسرسیوم واقع در شمال بندر عباس منعقد شد .

* مجموع تولید نفت خام حوزه قرارداد کنسرسیوم از ابتدای بهره برداری در اوایل این سال از مرز ۱۰ بلیون بشکه گذشت (از آغاز صنعت نفت ایران تا کودتای سوم اسفند ۱۲۹۹ مجموع تولید نفت ایران فقط ۵۱ میلیون بشکه بود) .

* پالایشگاه مدرس که با مشارکت شرکت ملی نفت ایران ساخته شده است با حضور جناب آقای دکتر اقبال توسط رئیس جمهور هند افتتاح یافت .

* مجتمع پتروشیمی آبادان و مجتمع شیمیائی خارك در پایشگاه شاهنشاه آریا مهر طی مراسمی افتتاح گردید .

* شاهنشاه آریا مهر تأسیسات جدید بارگیری خارك که شامل ۳ مخزن يك میلیون بشکه و خط لوله جدید ۱۰۷ سانتیمتر زیر دریائی بین کناوه و خارك را مورد بازدید قرار دادند .

* قرار داد ساختمان پالایشگاه فارس بین شرکت ملی نفت ایران و شرکت ایتالیائی اسنام امضاء گردید .

* شرکت ایمینوکو يك میدان جدید نفت بنام « رخس » در نزدیکی میدان رستم کشف نمود .

* ساختمان مجتمع شیمیائی شاهپور که بزرگترین مجتمع شیمیائی در نیمکره خاوری میباشد بدست مبارك شاهنشاه آریا مهر افتتاح یافت .

* بهره برداری از طرح شاه لوله گاز در پایشگاه اعلیحضرت همایون شاهنشاه آریا مهر و حضرت پادگورنی صدر هیئت رئیسه شورای عالی اتحاد جماهیر شوروی طی مراسمی که در آستارا برگزار شد آغاز گردید .

* چاه شماره يك شورم که بوسیله شرکت نفت ایران و ایتالیا در ناحیه زاگرس حفر گردید بنفت برخورد نمود .

* اولین چاه میدان کارون واقع در حوزه قرار داد کنسرسیوم بنفت رسید .
 * بهره برداری از میدان هندیجان متعلق بشرکت نفت ایران و ایتالیا آغاز شد .
 * تأسیسات بهره برداری و صدور نفت شرکت ایمنو کو در جزیره لاوان بدست مبارك شاهنشاه آریامهر افتتاح یافت .

* سیستم مخابرات میکروویو شرکت ملی نفت ایران که از مدر ترین شبکه های مخابراتی تمام ترانزیستوری جهان بشمار میرود در پیشگاه شاهنشاه آریامهر آغاز بکار نمود .

* اجرای طرح چهارم خارک بمنظور ایجاد تأسیسات جدید صدور و بارگیری نفت کسهای عظیم با ظرفیت ۵۰۰/۰۰۰ تن آغاز گردید .

* در پرتو ابتکار و حسن تدبیر و راهنمایی شاهنشاه آریامهر پیروزی بزرگی در استیفای حقوق نفت ایران حاصل گردید و قرار دادی بین کشورهای تولیدکننده نفت در خلیج فارس و شرکتهای نفتی منعقد شد که بموجب آن قیمت نفت خام و سهم ایران از فروش هر بشکه نفت بمیزان قابل توجهی افزایش یافت .

نقل و اقتباس از مجله صنعت نفت اردی بهشت ۱۳۵۱

تعمیر دستگاههای تصفیه نفت سفید

اوائل خرداد ماه دستگاههای شستشوی نفت باکلرورمس که از واحدهای بزرگ پالایشگاه آبادان است مورد تعمیر قرار گرفت و در پایان ماه مجدداً بهره برداری از آنها آغاز گردید .

نفت خام و گوگرد هر دو از مواد معدنی هستند که در اغلب معادن به علت همجواری با هم ترکیب شده و باعث ناخالصی و بدبوئی نفت میشود .

برای آنکه نفت مرغوب و بازار پسند شود ، باید باعمل شستشو و تصفیه گوگرد آن از بین برود . تا اواسط سال ۱۳۴۲ ماده عمده ای که در پالایشگاه آبادان برای شستشوی نفت سفید بکار میرفت ، جوهر گوگرد بود . لیکن از آنجا که شستشوی نفت سفید با گوگرد بسیارگران ، پر دردسر و نا ایمن بود و باعث بدبوئی هوای محیط میگردد ، شرکتهای عامل نفت ایران برای بهبود کیفیت فر آورده نفت سفید و رعایت بیشتر اصول ایمنی و بهداشت ، تصمیم گرفت که بجای روش قدیم از روش شستشوی باکلرورمس (کاپرکلوراید) استفاده کند .

روی این اصل در اسفند ماه ۱۳۴۱ ساختمان سه دستگاه شستشوی نفت با کلرور مس در پالایشگاه آبادان آغاز گردید .

هر يك از دستگاههای شستشوی نفت باکلرور مس دارای چهار مخزن بزرگ و اصلی میباشند که عبارتند از :

مخزن صافی با نمك - مخزن شستشو باکلرور مس - مخزن شستشو با آب و مخزن صافی با شن ، که همه این مخازن به استثنای مخازن شستشو باکلرور مس در کارگاه مرکزی پالایشگاه ساخته شدند .

عملیات ساختمان و نصب دستگاهها در شهریور ماه ۱۳۴۲ پایان پذیرفت و در مهر ماه همان سال رسماً افتتاح و شروع بکارکرد ، باگشایش این دستگاه که هزینه آن بالغ بر ۹۰ میلیون ریال گردید ، واحد بزرگ و مدرنی به واحدهای پالایشگاه افزوده گردید .

چون دستگاههای شستشوی نفت باکلرور مس پالایشگاه هر دو سال یکبار احتیاج به تعمیرات کلی دارند ، دستگاههای فوق طبق برنامه تنظیمی از روزشنبه ۶ خرداد ماه ۱۳۴۶ توسط گروه تعمیراتی اداره تعمیرات و ساختمان پالایشگاه تحت تعمیرات کلی قرار گرفت .

در این برنامه قسمتهای مختلف دستگاهها مورد رسیدگی دقیق واقع شد و دستگاههای سردکننده ، تلمبه ها و شیرهای اطمینان که احتیاج بتعمیر و نظیف داشت در کارگاه مرکزی پالایشگاه مرمت و قسمتهائی از لوله ها تعویض و تعمیر گردید . چون مواد نفتی باعث فساد و فرسایش جدار داخلی مخازن میشود ، طی این برنامه درون مخازن بارنگهای مخصوص ضد زنگ رنگ آمیزی و شن مخازن که بر اثر کارکرد بمواد نفتی آلوده و خاصیت خود را از دست داده ، همچنین نمک مخازن که کثیف و بتدریج کاهش یافته بود ترمیم و تعویض گردید .

کار تعمیراتی دستگاهها زیر نظر آقای پرویز گدازگرو سرپرستی آقای حسین احمدی پور و با شرکت کارکنان فنی گروه تعمیراتی اداره تعمیرات و ساختمان پالایشگاه اکنون اتمام یافته و بهره برداری از آنها آغاز گردیده است .

از مجله صنعت نفت شرکت ملی نفت ایران

حومه شهر آبادان در کناره رودخانه بهمنشیر

شهرستان آبادان حومه و نواحی زیادی دارد در کناره رودخانه اروند رود و بهمنشیر و کارون اینک بترتیب بشرح اسامی آنها می پردازیم صوبخ آل بو حمید دعبوله ثوامر مغیطه فیاضی شله سید حسین شله سنگور طرح نجاش طره خضر صیداوی چوبیده و این قریه چوبیده آخرین قریه میباشد تا سواحل خلیج فارس و در قسمت ساحل شرقی رود بهمنشیر نیز این دهات و قراء وجود دارند مهیوب منیخ دره رستم صلیح سید محمد دره سبحان درویشیه دالکه دره طاها ملا چه آبوشانگ تنکه و کمرک قفاص و در کنار خلیج فارس جا دارند .

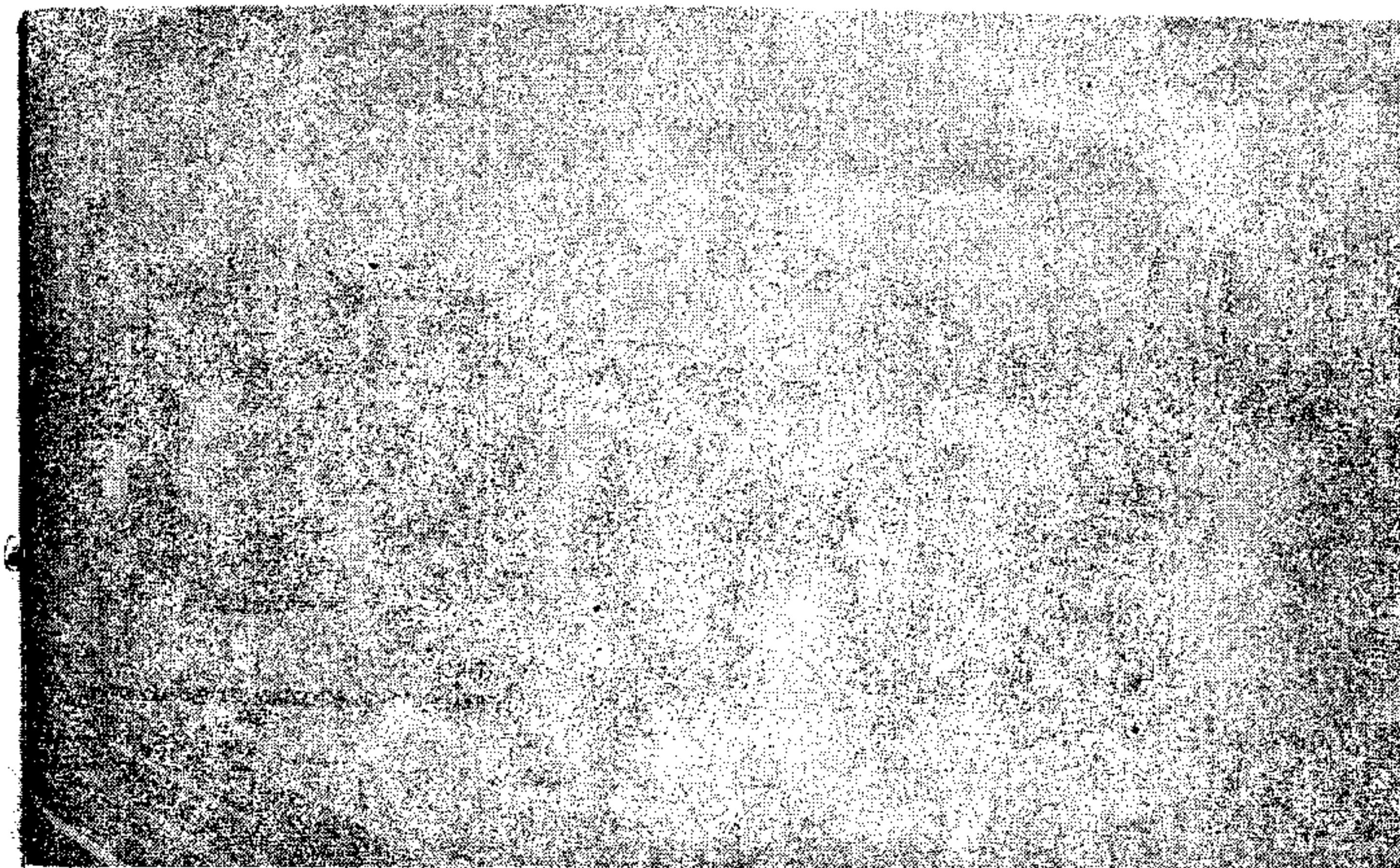
این دهات در دو طرف رودخانه بهمن شیر قرار دارند و حومه شهر آبادان میباشد و درآمد مردم آن اول محصول سالیانه خرما و سپس اشجار کشت موسمی مخصوص این سرزمین است بعمل می آورند و از فروش آنها امرار معاش مینمایند و مردم آن بدو زبان فارسی و عربی سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری و در آن نواحی وجود دارد درازی رود بهمن شیر از اول کانال عضدی در مشرق خرمشهر تا خلیج فارس در حدود ۸۳ کیلومتر است و با پهنای متفاوت از شمال بجنوب از ۶۵ متر تا ۳۰۰ متر در کنار خلیج فارس مساحت دارد .

و مانند رودخانه های دیگر چون بادریا متصل و بستگی دارد از آب جزر و مد آن هم برخوردار و شبانه روزی دو بار جزر و مد میشود و در نهر های منشعب از این رودخانه همین جزر و مد جریان دارد که پر و خالی میشوند .

و در سال ۱۹۵۱ دولت ایران صنعت نفت ایران را ملی اعلام کرد که در نتیجه شرکت ملی نفت ایران ایجاد گردید .

و در سال ۱۹۵۶ میلادی مناطق نفت خیز بوسیله شرکت سهامی اکتشاف و تولید نفت ایران و پالایشگاه بوسیله شرکت سهامی تصفیه نفت ایران بنماینده‌گی از طرف شرکت ملی نفت ایران طبق قرار داد منعقد شده بین دولت ایران و شرکت ملی نفت ایران و کنسرسیوم مرکب از شرکت‌های نفت امریکائی هلندی انگلیسی و فرانسوی که در مقدمه قرار داد تشریح گردیده اداره میشوند .

در مجله نفت آبادان اضافه می‌کنند می‌گویند اکنون محصول سالیانه پالایشگاه

قسمتی از دستگاه تصفیه شرکت نفت ملی ایران در آبادان

بیش از هفده میلیون و پانصد تن میباشد و در این پالایشگاه ۸۵۰۰ نفر کارگر و ۲۳۰۰ نفر کارمند مشغول کار می‌باشند این پالایشگاه هنوز در نیم کره شرقی بزرگ ترین پالایشگاه بشمار می‌رود و در ایران هم بزرگترین دستگاه صنعتی میباشد .

تاریخ ایجاد پالایشگاه آبادان در سال ۱۹۱۲ میلادی در منطقه‌ای که برای پالایشگاه فعلی اختصاص داده و جای بارگیری و باراندازی یعنی برای پالایش و حمل نفت از هر جهت مناسب بود بنیاد گردیده است و این منطقه از لحاظ لنگرگاه برای پهلو گرفتن کشتی های نفتکش اقیانوس پیما از یکطرف و تأمین آب مصرفی پالایشگاه از طرف دیگر که موضوع حیاتی برای هر پالایشگاه می‌باشد انتخاب گردید . که نفت خام از مناطق نفت خیز بوسیله لوله ها به پالایشگاه آبادان منتقل میگرددید برای شرکت با مصرفه ترین وسیله نقلیه مایعات بشمار می‌رود و منظور از بنیاد پالایشگاه تبدیل نفت خام به محصولات مختلف و فروش آنها در بازارهای جهان و در نتیجه تأمین احتیاجات کشورهایی که دارای تولیدات مواد نفتی نمی‌باشند فرستاده میشود .

روزگار است سخت بسی بنیاد کس گرفتار روزگار هباد

نقل از کتاب طلای سفید

ویلیام داریسی و قرار داد نفت ایران

همان طوری که تشخیص داده شد نفت در دنیای امروز بزرگترین ماده حیاتی امور صنعتی جهان شناخته شده زیرا ماده مولد حرارت بوده بطوری که در نقشه دیده می‌شود که نفت در بیشتر جاهای ایران یافت میشود از نظر ذخیره منابع و همچنین کیفیت و ترکیبات شیمیائی نفت ایران و بنزین و نیز مواد دیگری که از نفت ایران بدست می‌آید در ردیف بهترین فرآورده های جهان شمرده شده .

در سال ۱۹۰۱ میلادی در روزگار پادشاهی مظفرالدین شاه قاجار برای اولین بار امتیاز استخراج نفت جنوب بیک نفر استرالیائی بنام ویلیام ناکس داری برای مدت شصت سال واگذار کرد.

مشروط بر اینکه طبق قرار داد صدی شانزده عایدات خود را بدولت ایران بپردازد ولی دیری نگذشت که آن امتیاز را به یک شرکت انگلیسی واگذار کرد و آن شرکت حدود بهره برداری خود را توسعه داد که سرانجام بشرکت نفت ایران و انگلیس شناخته شد.

در سال ۱۹۳۳ میلادی دولت ایران امتیازنامه داری را لغو کرد و قرار داد دیگری بمدت شصت سال با شرکت نفت ایران و انگلیس امضاء کرد.

و در ۲۹ ماه اسفند سال ۱۳۲۹ خورشیدی بر طبق قانونی که از مجلسین ایران گذشت صنعت نفت در سراسر کشور ایران ملی اعلام گردید.

و در ۲۴ اردی بهشت سال ۱۳۳۰ خورشیدی قانون دیگری در دو مجلس بتصویب رسید که بموجب آن از شرکت نفت ایران و انگلیس خلع ید شد و شرکت ملی نفت ایران مستقیماً اداره امور صنعت را بعهده گرفت.

ما خود همه غولانیم و ایران همه بیغوله

از بندر عبادان تا جنگل ماسوله

از وثوق الدوله

علت خرابی نواحی و سرزمین قصبه معامر

تا سال ۱۳۰۸ خورشیدی آبادی نهرهای بلوک قصبه معمره به اندازه ای بوده که ثمره خرما و دیگر محصولات اشجار خیر دار آن سرزمین مانند انگور انار سیب انجیر حنا و انواع و اقسام خرما در فصول خود به تمام امارات شیخ نشین های خلیج فارس می برده اند و از این راه عوائد سرشاری نصیب مردم بلوک قصبه می گردید.

بر اثر پیدایش نفت در خوزستان و ایجاد پالایشگاه نفت در آبادان مردم کشاورز خوزستان نسبت به امور کشاورزی بی علاقه شدند و تن به امور کارگری دادند و با همان حقوق کم شرکت نفت خود را قانع ساختند این یک علت بود.

و علت دوم آنست که بخاطر عبور و مرور کشتی های نفتکش شرکت نفت سابق ایران و انگلیس در آبادان و کشتی های باری بازرگانی به مقصد بنادر آبادان و خرمشهر و بصره که عبور آنها در رودخانه اروندرود است بوسیله اداره پورت عراق رودخانه همیشه لارویی می شود به این سبب قدرت آب شیرین کمتر و بر قوت آب شور دریا افزوده میگردد که تا حدود نهرهای جنوبی قصبه نصار زور آوراست آب دریا و در نتیجه آب نهرهای قصبه معمره شور و باعث تلف شدن نخلستان و تمام اشجار مثمره و غیر مثمره نواحی آن سامان گردید که تا هنوز نیز باقی است.

آری این حفر و لارویی هایی که تا کنون در رودخانه اروندرود شده و هنوز هم ادامه دارد سبب شده که آب شور زور آور گردد و تمام اشجار و حاصل مردم نواحی قصبه معمره را معدوم سازد به همین جهت بعد از ملی شدن نفت مردم آن ناچار بنواحی و کناره های خلیج فارس پراکنده شدند.

و عده ای زیاد بر اثر این رفت و آمدها در دریا دست خوش طوفان و امواج

خسرو آباد

بخش خسرو آباد از توابع حومه شهرستان آبادان و در جنوب آن جادارد و جنوب غربی آن نهرهای منیوخی و رودخانه اروندرود است و مشرق آن به رودخانه بهمنشیر اتصال دارد و غرب آن بقصبه نصاراین دهستان در جنوب شهر آبادان قرار دارد و نزدیک به اروندرود میباشد و فاصله خسرو آباد در جزیره تا نزدیک بروودخانه بهمنشیر يك صبخه شوره زاری است که در حدود ۱۵ کیلومتر فاصله است پس از رشته‌های نخلستانها در کناره دو رودخانه .

زیرا در قسمت حاشیه رودخانه‌ها به پهنای دوتا چهار کیلومتر درختان خرما احاطه کرده و نهرهای جاری منشعب از رودخانه در امتداد نخلستانها درمیانه درختان جریان دارد که بوسیله این نهرهای بزرگ و کوچک درختان خرما و دیگر اشجار آبیاری میشوند.

دهستان خسرو آباد در قدیم بنام خزعل آباد بود در پادشاهی مرحوم رضاشاه کبیر تبدیل بخسرو آباد گردید .

در این دهستان دارای بخشداری شهرداری ژاندارمری دارائی دادگاه بانك ملی بانك کشاورزی سازمان آب سازمان برق عمومی پایگاه نیروی دریائی بنگاه فرستنده خلیج فارس تعداد ۵ دبستان ابتدائی يك دبیرستان و اداره بهداشت دو درمانگاه يك استراحتگاه باغ ملی و چند خیابان اسفالتی در این بخش کوچه و بازارهای آن بیشتر اسفالتی است.

و نیز دارای ۲ مسجد ۴ حسینیه بازارهای كوچك و دیگر نیازمندیها در آن وجود دارد و خرید عمده آن بیشتر از شهر آبادان و اهواز می باشد .

مردم خسرو آباد بدوزبان فارسی و عربی سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری

دریا و بدیار نیستی رهسپار گردیدند و واضح تر بگویم اینها گرفتار فھر طبیعت گردیدند و غرق شدند و قسمتی دیگر در بیابانهای فاصله سر زمین صبخه شن زار برهوت بین عراق و کویت و یا بر سر زمین سعودی بین عراق و کویت از فرط دوری راه و نامساعد بودن وسیله از تشنگی در بیابانها جان سپردند و عائله‌ها هنوز چشم انتظار مانده‌اند .

و کسانی که دارای نخلستان خرما و دیگر اشجار میسر بودند بعلت شور شدن آب نهرها و نداشتن بنیه مالی جهت آبادی آنها که مدت سالها ترك شده و نهرهای آنها از گل ولای شده وسیله‌ای برای احیای نخلستان و مزارع در خود نمی دید متاثر و امانده جا دارد این اشعار نقل گردد از کتاب نفحة الیمن .

انما ابکی لنخل خانه الماء فمات

قلت للماء بشجو ایها الماء اسات

لم ترک الزرع والکرم و بالنخل بدات

انه احسن شیئی کان لی فی الثمرات

این اشعار را درباره مفارقت آب از نخلستان که آب را تسمیه بخیانث کرده نسبت بدرختان خرما و ابیات در این باره سروده است .

انما ابکی لالف خانه الدهر فمات

قلت للدهر بشجو ایها الدهر اسات

لم ترک الام والاب و با الف بدات

انه احسن خلق کانه لی فی الخلوات

و این ابیات را درباره مفارقت اولاد از پدر و مادر و مهاجرت از خانواده و آواره شدن از دیار خود گفته است .

و چون مناسبت داشت نسبت بشرح آوارگی فوق نقل گردید که شامل حال مردم شادگان و قصبه معامر (معمره) و نواحی خورگبان در جنوب خوزستان میشود

و مقید بدین مبین اسلام می باشند .

جمعیت خسرو آباد در حدود دوازده هزار نفر است و فاصله خسرو آباد تا کناره خلیج فارس در حدود هفتاد کیلومتر میباشد و جزء جزیره و شهر آبادان است و دارای سپاه دانش و سپاه بهداشت و آبادانی و مسکن نیز میباشد .

بلوک و نهرهای منیوخی در کناره اروند رود

در کناره رودخانه اروند رود نهرهای منیوخی قرار دارد گفته شد که هر يك از این نهرها از دو تا چهار کیلومتر درازی دارند و دو طرف هر يك درختان انبوه خرما احاطه کرده که دیگر انواع و اقسام اشجار در این باغات وجود دارد که بعد از خرما در آمد مستمری مردم نشیمن و مالک آن نواحی است و بیشتر صاحبین املاک نخلستانها در کناره نهرها خانه و مسکن دارند و به امور کشاورزی و پرورش درختان خود مشغول و سرگرم کار خود و در آمد آنها از ثمره سالیانه خرما نخلستان و دیگر اشجار مثمره در فصول معین سالیانه عوایدی دارند و سرزمین منیوخی از آب شیرین جزر و مد رودخانه ای که در مسیر و امداد آن قرار گرفته اند بهره مند میشوند .

و مردم هر نهری بوسیله کدخدا یا دهمدار امور انتظامی و اختلافات محلی را حل و فصل می نمایند و چنانچه انجمن ده و کدخدا نتوانستند سرانجام بوسیله ژاندارمری پرونده تشکیل و بنادگاه واگذار میگردد .

نهرهای منیوخی جمعاً تعداد ۲۳ نهر می باشد بدین شرح - نهر ابوشکور - نهر ابوسلیم - نهر حاجی طاها - قریه رمله - نهر کوت شله - حاجی حسین - نهر امید - نهر اشنون - نهر حامد - نهر ابومکام - نهر خضراوی - نهر الحجر - قریه شطیت - نهر علم - نهر ابتر - نهر ابوویر - نهر ابوخلان شله - توامر - شله معاویه - نهر عنادله - نهر ابودهن - نهر ابوحمید - نهر ابوچمبه - نهر شناره و نهر حاج طاهر

در این نهرها که از ۸۵ تا ۲۵۰ خانوار در هر يك سکنه دارند دارای مسجد و بازارچه ای برای رفع نیازمندیهای روزانه دارند و در اغلب نهرها پاسگاه ژاندارمری وجود دارد و نهر ابتر دارای گمرک و بخشدار و چند دبستان شهرداری و بهداشتی و درمانگاه عمومی دارد .

و جمعیت آن تقریباً هیجده هزار نفر و پیرو مذهب جعفری می باشند در این نواحی سپاه دانش سپاه بهداشت وجود دارد .

و کارهای دستی محلی از قبیل حصیربافی سبدسازی و دیگر نیازمندیها که از پوسته درخت خرما عمل می آید از کارهای دستی منازل آن نواحی می باشد که خرید و فروش میشود و دیگر امور معاش آنها دامداری و دام پروری و ملاحی در کشتی باری که در خلیج فارس کار می کنند و اجناس پایاپای مبادله می نمایند و معاملات دیگر نیز دارند کار آنها میباشد .

و مردم آن بدو زبان فارسی و عربی سخن می گویند و بیشتر آنها در آن سرزمین مالک خانه و نخلستان نشیمن خود هستند و پس از درخت خرما مزارع آنها انواع و اقسام مرکبات و میوه های فصلی نواحی جنوب غربی خوزستان است .

مردم منیوخی از عشایر مختلف قسمت نشیمن جنوب غربی و جنوب خوزستان می باشند بیشتر در آمد آنها از عوائد فصول چهارگانه کشاورزی است و معاملات پایاپای با امارات شیخ نشین های خلیج فارس میباشد و آن معاملات بیشتر روی خرما انجام میگردد و دیگر حبوبات و مرکبات فصلی که در خوزستان بعمل می آید صادر و در مقابل آن اجناس دیگر خریداری میشود .

قصبه نصار درکناره اروند رود

پس از منیوخی بلوک و نهرهای قصبه نصار که تیره‌ای از ایل کعب‌درشادگان میباشند که در این نواحی اقامت و محل و مسکن آنها شبیه بنواحی و مردم منیوخی میباشد و رفتار و اخلاق و کردار و کشت‌زار آنها با نواحی کناره رودخانه های اروند رود و کارون و بهمنشیر یکنواخت هم طراز و منافع آنها مانند یکدیگر است از نظر نوع محصول مستمری آنها و قصبه نصار تعداد ۲۶ نهر جای آنها در امتداد درازی رودخانه اروند رود میباشد و دارای درختان خرما و دیگر اشجار فصلی و موسمی است .

و اسامی نهرها عبارت از نهر عراضه . نهر الارزگ . نهر الرشن . نهر سعدونی . نهر ابوالعظیم . نهر آلبوحمید . نهر الیوره . نهر ال سعدون عراضه نصار بدیره نصار . نهر حمید الثانی . نهر بوشانک . نهر بوعبود . نهر مچری . نهر محسین . نهر بوفلفل . نهر طلیب . نهر خورین . نهر الناصر . نهر عوج آلبوحمید نهر یوسف نهر بیت الخال ، نهر المسجد ، نهر خمیه ، نهر شریفات و نهر عجالد است که همه نهرها دارای برق عمومی و در قصبه نصار چند دبستان ۴ و ۶ کلاسه ابتدائی شهرداری ژاندارمری بهداشت بخشداری سپاه دانش سپاه بهداشت و آبادی و مسکن نیز وجود دارد و قصبه نصار مانند بلوک منیوخی جزء فرمانداری شهر آبادان میباشد و بعضی از نهرهای آن دارای بازارچه که رفع نیازمندیهای خود مینمایند و خرید عمده آنها از بازار آبادان است و مردم قصبه نصار بدوزبان فارسی و عربی سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری و عقید بدین اسلام میباشند .

و درآمد عمده آنها محصول سالیانه خرما و دیگر میوه‌های موسمی و فصلی

و دامداری و دام پروری و تربیت حیوانات اهلی و ملاحی در کشتی های باری که در خلیج فارس کار میکنند مشغول و از این راه عده‌ای امرار معاش و بسختی بگذران معیشت مینمایند .

مالکیت

و مردم نواحی قصبه نصار و قصبه معمره و منیوخی و دیگر نواحی جنوب غربی و جنوب خوزستان پس از خاتمه به احکام ملوک الطوائفی که در ایام پادشاهی رضاشاه کبیر انجام گرفته همه اینها مالک و خورده مالک شده اند در صورتیکه پیش از این پادشاه صدی ۹۸ کشاورز بوده و از ملک و مالکیت اختیاری نداشته اند جز هواخواهان نزدیکان شیخ خزعل خان سردار اقدس بوده مالکیتی داشته اند .

مردم نشیمن نهرهای قصبه نصار بیشتر آنها از عشایر مختلف خوزستان مانند کعب دریس آل محیسن نصار آل بو فرحان فیصلی ها مطور هلالات بغلانی و دیگر تیره ها میباشند و عده کثیری نیز مردم جراحی هندیان بهبهانی و بنادر بوشهر و دشتی و دشتستان وجود دارند که بیشتر زندگی آنها به امور کشاورزی و معاملات پایاپای انجام میدهند با شیخ نشین های خلیج فارس و از این راه نیز عوایدی نصیب آنها می شود .

قصبه معمره (معامر) درکنار اروند رود

بعد از قصبه نصار بلوک و نهرهای قصبه معمره که آخرین بلوکی است بدریای خلیج فارس امتداد دارد .

نهرهای قصبه معمره مانند منیوخی و قصبه نصار نهرهای آن از رودخانه اروند رود مشتق بطرف رودخانه بهمنشیر هریک از سه کیلو تا چهار کیلومتر درازی هر

نهری میباشد و فاصله این نهرها بیکیدیگر در حدود دو کیلومتر است که تمام فاصله نهرها همه نخلستان و اشجار مثمره دارند در قسمت نهرهای شمالی و نهرهای جنوبی بر اثر شور شدن آب رود نهرها تمام نخلستانها معدوم و بی ثمر ماند و مردم قسمت جنوبی قصبه معمره از هستی و زندگی درماندند و بیشتر به امور ملاحی پرداختند زیرا سالی چهار تا پنجمه آب نهرها برای مزارع آن سامان شور میشده .

و علت شوری آب اروند رود بر اثر لارویی رودخانه برای عبور و مرور کشتی های باری و نفت کش در ایام شرکت سابق نفت ایران و انگلیس بود که آب دریا زور آور و بر آب شیرین رودخانه غلبه و قهرآ جریان آب در تابستان شور میشده و نهرها هم چون بدریا بوسیله رودخانه متصل و جریان جزر و مد دریای خلیج فارس در رودخانه و نهرها هم آهنگ است .

این بود که چنین خسارتی را مردم کشاورز قسمت جنوب قصبه معمره سالها است که زیان دیدمانند و هنوز هم ادامه دارد و اولیاء امور بوضع نابسامانی مردم قصبه توجهی نکرده که کشت زار آنها تلف و از هستی ساقط شده و درمانده اند و درواقع باید گفت بذلت و خواری در عسر بسر می برند و مردم قصبه پیرو مذهب جعفری و عقید بدین اسلام میباشدند در بعضی نهرها دارای مسجد حسینی و بازار چه میباشدند و خرید عمده از بازار آبادان و اهواز و گاهی از شهر خرمشهر است .

و نهرهای قصبه معمره به این نام برده میشود نهر معمره - نهر قصر - نهر علم - نهر بچاچره - نهر ابتر - نهر بالامه - نهر علیشیر - نهر ابو شتوف - نهر معانیج - نهر ابو الفلوس - نهر حاجی محمد - نهر رویضی - نهر عوفی - نهر آلبوناهی - نهر دایر - نهر ابوچمبه - نهرام الزرا زیر - نهرام انگریز - نهر عراضه و نهر عرضاله میباشد درکناره خلیج فارس قرار دارد و آخرین نقطه سرحدی بکناره دریا

بسواحل و امارات کناره خلیج فارس قرار دارد بازرسی مینمایند و معروف است به گمرک (عراضه) در این بلوک ژاندارمری بخشداری شهرداری بهداشتی درمانگاه آموزش و پرورش و بین چند نهری يك دبستان ابتدائی دارد و مردم بسو زبان فارسی و عربی سخن میگویند و درهمه نهرها ملا مکتبی جهت درس قرآن وجود دارد و مکتب بقوت خود در این نواحی معمول است .

قصبه معمره ۱ تا سال ۱۳۰۶ خورشیدی امور کشاورزی آنها بخوبی حاصل داشته و مردم آن نواحی سرگرم کشت خود بودند و در فصول مختلف از کشت زار خود به امارات و سواحل کناره های خلیج فارس میفرستادند و از این راه درآمد عمده ای نصیب آنها میگردد .

مردم قصبه معمره مانند بلوک منیوحی و قصبه نصار و نواحی آبادان و خرمشهر پس از برکناری سردار اقدس شیخ خزعلخان همه خورده مالک شدند و باپرداخت مالیات نخلستان که آنها در اختیار داشته اند مالک شناخته شدند و امروزه همه خورده مالک میباشدند .

سوابق تاریخی نواحی شادگان

اصطخری در مسالك الممالك صفحه ۱۰۷ تألیف سال ۳۴۰ هجری میگوید: رودشادگان از بازرنگ برون می آید و تنبوك مورستان میگذرد و نیز در صفحه ۹۳ میگوید جبی شهری است و ناحیتی دارد که نخیل ۲ و نی شکر بسیار دارد و امام

۲- مردم قصبه معمره مانند قصبه نصار از عشایر مختلف خوزستان میباشدند و بیشتر درآمد آنها معاملات باشیخ نشین های خلیج فارس انجام میشود .
۱- نخیل - نخال - نخال

معتزله ابوعلی جبائی از این شهر بوده و در نزدیک شهر سوق البحر این شهر بوده است.

صورة الارض ابن حوقل صفحه ۳۰ تألیف ۳۴۰ هجری میگوید: « ترجمه » سرق نام ولایتی میباشد که اسم کرسی آن نیز هم بنام دورق است که معروف بدورق الفرس میباشد و از شهرهای آن باسیان سلیمانان و آذر جم و میراقیان نیز گفته اند.

مقدسی در احسن التقاسیم صفحه ۴۱۴ تألیف سال ۳۷۵ هجری میگوید: شهر دورق بزرگ و آباد است که در جنوب خوزستان درکناره رودخانه واقع شده و حومه آن قصبات و دهات فراوان دارد و شهر دورق دارای بازار و منبر^۱ است و نیز در صفحه ۴۱۳ میگوید میراثیان و میراقیان دو قسمت میباشد که درکنار رودخانه قرار دارد و دارای منبر و زیاد بزرگ و آباد است.

و در نواحی آن شهر و حومه بسیار دارد و درکنار نهری جا دارد که مرتب جزر و مد میشود و سرانجام بدریای خلیج فارس میریزد و بلوک آبادان شهر دورق است ابن مهمل مؤلف سال ۳۸۵ هجری میگوید در دورق ابنیه شکفت آمیزی از عهد ساسانیان دارد و نیز آشکدهای از روزگار آن زمان وجود دارد و در این ولایت نزدیک شهر دورق دو شهر دیگر وجود دارد بنام میراثیان و میراقیان.

۱ - منبر - منظور مسجد است یعنی در آن مسجدی دارد و جوی منظور. خور قبان بوده که در آن زمان آباد و پرجمعیت بوده است.

شرحی از سدهای قدیم خوزستان

۱ - سد شادروان - ازجائی که جریان آب رودخانه کارون در بالای شهر شوشتر بدو قسمت میشود کف رودخانه را با تخته سنگهای بزرگ فرش کرده اند و این سنگفرشهای شادروان عبارت از دیوارهای مسطح و کوتاه که در قدیم حدود ۱۸۰ متر سد بوده و دارای ۴۴ چشمه آبریز بزرگ و ۴۳ چشمه آبریز کوچک بوده که امروزه بیشتر آن از بین رفته است.

و نیز گفته اند درازی این سد راست نبوده و درامتداد آن پیچ و تاب هائی داشته و چنان که در تواریخ و جغرافیائی قرون اسلامی نوشته اند این سد بزرگترین سد خوزستان بوده که يك قسمت بسیار وسیعی از سرزمینهای دزفول و شوشتر را آبیاری میکرد و نهرهای متعددی هم داشته که بر زمینهای آن سامان تسلط کامل داشته است.

۲ - بند مسرقان - آثاری بر روی شعبه شرقی رود کارون بسته شده که قسمتی از آن باقی برجای مانده و ساختمان این سد در آب ستونها دارد از آثار قدیم آن موجود و بیش از پنجاه هکتار زمین آبیاری میکرده و از سدهای درجه ۲ خوزستان بوده.

پس از انهدام درایام پادشاهی محمدشاه قاجار حکمران خوزستان محمدعلی میرزا دولتشاه آنرا تعمیر کرده و این بوده که پس از تعمیرات بنام بند محمد علی میرزا نامگذاری شده و پیش از این سد بنام میزان گفته میشده است.

۳ - بند قیر - دورشته از رودهای خوزستان که بنام (گرگر) و شطیت معروف میباشد و در هشت فرسنگی جنوب شوشتر آنجا بار دیگر بیکدیگر پیوست میشوند در اتصال دو رشته رود آثار بند دیگری روی رودخانه کارون دیده می شود که آنرا

بند قیر میگویند و سبب این نامگذاری آنست که ملاطه ساختمانی آن بند از قیر بوده که بند قیر گفته‌اند و بوسیله این بند زمین‌های بسیاری از اراضی کنار رودخانه آبیاری میشده .

۴ - بند قلعه رستم - این بند در فاصله ۳۸ کیلومتری شمال شهر شوشتر روی رود کارون جا داشته و تا سرزمین‌های دهستان عقیلی آبیاری میکرده و مجموع سرزمین‌های زیر کشت آبریز این سد در حدود چهار کیلو متر بوده است و آثاری از این سد وجود دارد .

۵ - سد عجیرب - عجیرب نهری میباشد که در مغرب شهر شوشتر قرار داشته و آب دز به این نهر پیوستگی دارد این سد را روی نهر بسته‌اند و در حدود چهار هزار هکتار بوسیله آن آبیاری میشده و آثاری از خرابی آن سدهنوز دیده میشود .

۶ - سد شعیبیه - این سد بر رودخانه دز در فاصله ۲۵ کیلومتری جنوب شوشتر بسته شده بود که در حدود پانزده هکتار زمین زراعتی را آبیاری میکرده که از آثار آن بند پایه‌هایی داخل رودخانه هنوز باقی مانده است .

۷ - سد کارون - بند کارون در هشت کیلومتری شمال شهر اهواز روی رودخانه کارون جا داشته که هم‌اکنون آثاری از آن دیده میشود که آنجا سد است بوسیله این سد در حدود پنج هزار هکتار زمین آبیاری میشده .

۸ - سد کرخه - این بند در پاترزه کیلومتری شمال قریه حمیدیه روی رود کرخه بسته بودند که این سد بنام سد کرخه شهرت داشته است .

و کشتزارهای فراوانی در سرزمین‌های نواحی کرخه که سر زمین حویزه و دشت میشان است آبیاری میکرده و از آن سد هنوز آثاری وجود دارد و این سد در ردیف سدهای بزرگ خوزستان بوده .

۹ - سد بزرگ اهواز - که در ضلع جنوبی شهر اهواز قرار دارد سدی بزرگ

بوده و در قسمت شمال آن شهر بوده بطوری که در شب از شدت صدای چشمه‌های سد مردم اهواز در ناراحتی بیخوابی بسر می‌برده‌اند و سعت این سد بیش از تمام سدهای سرزمین خوزستان بوده که آبیاری کشتزار آن یکصد هزار هکتار از اراضی جنوب اهواز را آبیاری میکرده است .

۱۰ - سد سابله - این بند در ابتدای اول نهر سابله بسته بودند و این سد تا شهر اهواز ۱۴۰ کیلومتر در جنوب قرار گرفته بوسیله نهرهایی که از آن منشعب میشده در حدود شصت هکتار از نواحی رودخانه کارون آبیاری میکرده است .

۱۱ - سد ابوالعباس - این بند در سرزمین جائفی بوده که نواحی شهر رام هرمز فاصله آن ۲۰ کیلومتر و ساختمان این سد از سنگهای معدنی ساخته شده و مهارت بسیار خیره‌کننده‌ای بکاررفته و این سد هم دارای سه دهنه میباشد که آبیاری آن بر اراضی در حدود پانصد هکتار بوده است .

۱۲ - سد الفارس - این بند در جنوب شرقی رامهرمز قرار دارد که در حدود شش هزار هکتار اراضی آن نواحی را زیر کشت داشته و جزء حومه شهر رامهرمز و سرزمین‌های سلطان آباد را آبیاری میکرده است .

۱۳ - سد رامهرمز - این سد در چم‌لیشان بفاصله ۲۴ کیلومتری شرقی رامهرمز قرار دارد و نزدیک به چهار هکتار اراضی را آبیاری میکند و جزء بلوک بختیاری میباشد (چهل هزار) .

و بوسیله دو رشته آب دیگر در جنوب وسعت آبیاری بیشتری دارد .

۱۴ - سد زهره - این سد بر رودخانه جراحی بسته شده که در نواحی بلوک خابران میباشد آثاری از آن سد در رودخانه فعلی بنام جراحی وجود دارد و در ۲۶ کیلومتری جنوب شهر رامهرمز قرار دارد و قریب به سی هزار هکتار زمین آبیاری میکرده است .

بر روی این رودخانه بیش از اسلام سدهای فراوانی بوده که فعلا از بیشتر آنها آثاری وجود ندارد.

و چنانکه از کتب تاریخ و جغرافیای قرون اسلامی مستفاد میشود بر روی رودخانه‌های کارون، زهره، شیرین، کرخه، دز، گرگر، شطیت، اندکا، رودبار خیرآباد، سلطان آباد، نهر هاشم و شادگان، نهر سابل و نهر سدره و دیگر رودخانه و نهرهای خوزستان هفتاد و چهار سد بزرگ و کوچک بسته بودند که بر اثر وجود این سدها که سرزمین خوزستان همیشه سرسبز و خرم بوده و در قرون اولیه اسلام تا قرن پنجم هجری مالیات خوزستان بیش از همه متصرفات خلفاء اسلامی بوده که مقدسی در احسن التقاسیم نیز بآن اشاره کرده و میگوید در صفحه ۴۰۲ ضمن توضیحاتی درباره خوزستان و شهرهای آن گفته است: «دخله کان بعضد الخلیفه وله آئین و طیبه لم یطبلی فی الثمانیه غیره» ترجمه آن میگوید عوائد آن خلیفه را تقویت میکند و آئین و رسوم پاکیزه‌ای دارند که در هشت اقلیم مانندش ندارد.

و اینک طبق برنامه‌ای که در جریان میباید بایاری خداوند متعال اگر وقفه‌ای پیش آمد نکند سرزمین خوزستان از نو عظمت دیرین خود را بدست خواهد آورد زیرا نیت خیر خواهانه شاهنشاه بوسیله هیئت حاکمه آنرا دنبال مینمایند. از احسن التقاسیم و معجم البلدان بلوک جراحی که در قدیم بنام سرزمین خابران بوده هم اکنون دارای یکصد و نود قریه بزرگ و کوچک میباشد و دارای سرزمینی حاصل خیز و مستعد بکشتزار است.

در قدیم دارای چندین سد بزرگ و کوچک بوده که بوسیله آنها بیشتر سرزمین آن در کناره‌های رودخانه آبیاری میگردد و عوائد سرشاری نصیب مردم آن نواحی در فصول مختلف میگردد است که در کناره‌های رودخانه آثار چند سد کهنه دیده میشود بشرح ذیل:

۱۵ - بندچم صابی - که در بالای در قسمت شمالی چند رشته جوب از رودخانه جراحی جدا شده و قسمت زیادی از این سرزمین را مشروب میکرد است.

۱۶ - سد خلف آباد - که در چهار کیلومتری دهستان فعلی خلف آباد در قسمت جنوبی قرار دارد که نواحی اطراف را آبیاری میکرد آثاری نیز از آن وجود دارد.

۱۷ - سدی دیگر در کنار قریه مکسر - در ۲۵ کیلومتری خلف آباد قرار دارد این سد چنانکه اهل قریه میگفته‌اند سد بزرگی بوده و تا اواخر پادشاهی نادر شاه افشار مورد استفاده بوده.

۱۸ - سد سویره - که دو بند بوده یکی بالای ده سویره و دیگری پائین ده دهستان سویره بوده که فعلا از آنها آثاری مانده است.

۱۹ - سد حنچه - در ۲۸ کیلومتری شهر شادگان قرار دارد سه رشته نهر است.

۲۰ - سد غریبه - اول سرزمین و نواحی شادگان میباشد و دورشته نهر دارد.

۲۱ - سد ده ملا - که سرزمین و نواحی دهملای جراحی را آبیاری میکرد است ده ملا دهستانی آباد و زمین بسیار حاصلخیزی دارد و کشت دیمی میباشد.

نتیجه این سدها و سدهای دیگر مصنوعی بر روی رودخانه جراحی سبب شده که جریان رسیدن آب در تابستان بر سرزمین و نواحی حومه شادگان و علت بی آب بودن رودخانه و نهرهای رود شادگان آنست که در جای سدهای قدیمی مخروب شده مالکین اراضی در امتداد رود جراحی بوریاهائی را پر از سنگ و گل و کلوخ در رودخانه میریزند که تولید برآمده گی آب و تسلط بر اراضی میگردد چون این سدها بفاصله‌های متفاوت بر روی رودخانه بسته شده که در ابتدا باعث تضعیف و تاسد آخر که در کناره حدود سرزمین‌های شادگان میرسد خیلی کم شده و بفاصله کمی در امتداد شادگان قطع میگردد.

این بود که در ایام تابستان علت کمرسی و یا قطع شدن آب بیخش شادگان و نواحی

آن گردیده است و اخیراً دولت بوسیله لوله کشی آب آشامیدنی مردم بخش شادگان را رسانیده و از این حیث نازاحتیهای بخش محلی مرتفع شده ولی مردم حومه و نواحی شادگان هنوز چشم براه رودخانه برای اغنام و احشام و کشتزار خود میباشند رودخانه شادگان که دنباله رود جراحی میباشد نهرهای بزرگ و کوچک در امتداد مسیر آن تا رسیدن به انتها جدا بسرزمین و باغات و نخلستان های انبوه نواحی سرزمین شادگان مشتق گردیده است همین نهرها سبب آبادی کثرت ائمار آن گردیده بود و همیشه در آن سرزمین خیرات ثمره کشاورزی آن معروفیت داشته .

و دیگر سد جابزون است که در مقابل قریه جیزون از شمال قریه در يك قسمت آن قریه و آن دست بیشه بزرگ قرار دارد و راه عبور آن از جای سد قدیم میباشد بآن طرف رودخانه .

و در حدود العالم در صفحه ۵۶ میگوید :

رود شادگان از ناحیه باز دنج شکفته و از پارس بطرف مغرب از بالای توج میگذرد و بدریای خلیج فارس سرازیر میگردد .

و بصناو باسیان شهری آباد در کنار رودخانه جادارند و مردم توانگر معروفی در آن شهر بتجارت مشغول بودند .

و نیز میگوید مردویه خان مردویه و دورق شهرهائی بودند آباد و نواحی آن کشتزار سرسبز و خرم و مردم آن شهرها همه توانگر و صاحب نعمت می باشند مردم بنعمت های خدا داده آن دیار برخوردار هستند .

یا قوت حموی در معجم البلدان صفحه ۶۵۶ تألیف سال ۵۲۳ هجری میگوید . در قسمت خاوری پائین تر از نهر سدره که از کارون جدا شده بطرف بلوک دورق میرود و رودخانه دورق بآن ملحق می گردد در کنار آن شهر بوده بهمین نام (دورق) که کرسی بلوک سرق است .

و این شهر را دورق الفرس میگویند که دارای روستائی پهنادر و بازاری بزرگ میباشد که در آن بار اندازیهای حبوبات از نواحی آن در آن شهر انبار میشد و کسانی که بقصد حج بیت الله از شهرهای فارس و کرمان می آمدند و گذر آنها از آن راه بود در آن شهر جهت استراحت و گرفتن کمبود توشه سفر خود را از بازارش تهیه میکردند یعنی شهر دورق در رهگذر حجاج بوده است .

و ساختن پرده و دیگر لباسهای محلی خوزستان در این شهر معروف بوده و مسجد آن در کنار بازار واقع گردیده که در کنار رودخانه قرار دارند دهات و قصبات بسیاری نیز دارد در نواحی آن و گفته اند چشمه های آب گرم و گوگرد زرد یافت میشود و میگویند در این چشمه ها بیماران را شستشو میکنند که بهبودی یافته و آب این چشمه ها از کوه بیرون می آید که در دو استخر جمع میشوند و نیز میگویند در سرزمین دورق حشرات فراوانی وجود دارد که گزنده و بعضی کشنده میباشد و در دریای ساحل آن گوگرد دریائی بسیار میباشد که در شبها روشنائی میدهد و در آن نواحی زیاد دیده شده هر آینه آن گوگرد از آن سرزمین نقل بجائی دیگر بدهند روشنی نخواهد داد و اگر در آتش سرزمین غیر دورق آن گوگرد بیندازند میسوزد آن گوگرد و اگر در آتشی در نواحی سرزمین دورق بقصد سوختن اندازند نخواهد سوخت و بهمین جهت از شکفتی های جهان در این سرزمین شناخته شده که توارینخ و جغرافیائی های قرون اسلامی آنرا به تفصیل نقل کرده اند .

وجه تسمیه دورق در معجم البلدان حموی صفحه ۷۳ جلد پنجم میگوید : سرق بضم اول و فتح ثانی و تشدید آخر که قاف لفظی است ادا میشود و فارسی آنرا یکی از شهرهای خوزستان دانسته اند که نام رودی در آن سرزمین و در کنار شهری بنام اردشیر خره بوده که اردشیر پسر بهمن فرزند اسفندیار در آن سرزمین بنا کرده و حکومت نشین آن بلوک میباشد .

فارسنامه ناصری در صفحه ۲۳۸ جلد دوم که تألیف سال ۱۲۹۶ هجری است می‌گوید :

نام قدیم آن دورق میباشد که ناحیه وسیعی در بردارد و از بلوک گرمسیر است فارس درمیانه شمال اهواز که مرکز خوزستان است واقع گردیده .

و از طرف مغرب آن سرزمین بصره ۱ است در عرض استوا ۳۰/۴۰ درجه قرار دارد در قسمت مشرق آن نسبت به اهواز يك درجه ارتفاع فاصله نسبت به خلیج فارس دارد . (توضیح ما در خصوص بصره) .

قزوینی در آثار البلاد میگوید :

کشتی‌هایی که از هندوستان می‌آمدند در آنجا لنکرگاه داشتند و در آن میان جزیره قلعه‌ای بوده که در زمان خلفاء زندانیان سیاسی را از بغداد به آن جا تبعید میکردند

اصطخری در صفحه ۵۹ مسالك الممالك میگوید :

باسیان شهری وسط آن رودخانه میگذرد و از آن جا ناحصن مهدی دومنزل راه از طریق رودخانه که بگذری میباشد .

و مسافت امتداد راه از دورق تا باسیان از طریق رودخانه آسان تر است تا از راه خشکی و دیگر شهرهای آن مدفع السلان بوده در کنار دریا قرار داشته و محل ایستگاه کشتی‌های باری بوده .

و یزید ابن تفرع از او در شعرهای خود یاد کرده است .

نتستر لازالت خصب و حبابها الی مدفع السلان من بطن زورفا

۱ - بصره - فاصله میان دورق و بصره رود کارون بوده که نمی‌توان بلافاصله اتصال ببصره نمود و در آن ایام نیز شهر محمره بوده احتمال می‌رود اشتباه مؤلف است

و توضیح داده که شهر مدفع السلان جایش در بلندی قرار داشته است که سله اندازی در انشعابات نهرهای جریان داشته یعنی دام داری معمول بوده است در هنگام جزر و مد دریا در نهرهای آن سرزمین .

یا قوت حموی در معجم البلدان صفحه صد جلد چهارم میگوید :

در شهر دورق آثار قدیمه از قباد فرزند داراب دیده شده و همچنین در نواحی و سرزمین آن محل شکارگاه خوبی از آهوان صحرائی بوده که کسی در بند آن نماند . در صورتیکه قباد پدر انوشیروان ساسانی علاقه زیادی بشکار داشته و مادر قباد از این عمل او را منع میکرد و ناراضی بود از این کار که سرانجام کاری کرد که قباد از شکار دست کشید .

شهر سلیمانان ۱ در ساحل رودخانه بهمن شیر بوده در کنار خلیج فارس .

ابن حوقل در صفحه ۳۰ صورت الارض که تألیف سال ۳۴۰ هجری است می‌گوید .

در خوزستان تا عراق دو راه میباشد که یکی به بندر بصره می‌رود و از آنجا بشهر بغداد و دیگر بشهر واسط و از آنجا نیز به بغداد پایان می‌پذیرد و راه بصره چنین است که از راه ارجان (ارگان) که بهیمن فعلی باشد . بطرف قریه آسک

۱ - شهر سلیمانان - جایش بین رودخانه‌های بهمن شیر و خورقبان بوده در کناره دریای خلیج فارس .

خورقبان - چند رشته از خلیج فارس بنام رودخانه بسرزمین‌های جنوب خوزستان مشتق میشود اول رودخانه اروند رود دوم بهمن شیر و سوم قبان چهارم هندیون که رودخانه‌های بزرگ و با وسعت میباشد و رود قبان که خورقبان هم نام دارد بنام قباد پدر انوشیروان بوده که در قرون اسلامی مبدل به قبال شده مانند بهمن شیر که بنام بهمن اردشیر است .

دو منزل راه آنگاه بقریه دوبرج يك منزل راه است و بشهر دورق نیز يك منزل راه میباشد.

شهر دورق بزرگ و پرجمعیت ترین شهرهای دورقستان بوده که مرکز روستائی میباشد و معروف بسرق است و میانه فاصله شهر باسیان و حصن مهدی از طریق رودخانه نیز راه داشته و همچنین شهر دورق و سایر نواحی دورقستان از راه خشکی و راه رودخانه رفت و آمد میشده.

اصطخری در مسالك الممالك میگوید ضمن فاصله شهرها.

خان مردویه دورق و باسیان بوده و درخان کاروان سرائی داشته که بنام مردویه بوده و جای آن در رهگذر عبور قافله بوده است که برای عابرین درمیانه مسافت راه منزلگاهی بوده است.

ابوزید بلخی و اصطخری در مسالك الممالك صفحه ۸۹ چاپلیدن میگویند و کل ما ذکر نامن کورة فهی اسم المدینة غیر سرق فان مدینتها الدورق و هی المعروفة بدورق الفرس.

آنچه گفته و نام برده شده اسامی شهرها بود مگر سرق بلوک میباشد و شهر آن دورق است که معروف بدورق الفرس است.

صورالاقالیم ابوزید در ذکر مسافتات شهرها چنین مینویسد در صفحه ۹۵.

فانك تا أخذ من أرجان (ارگان) الى آسك قرية مرحلتین خفیفین ثم الى زیدان مرحله وزیدان قرية ثم منها الى الدورق مرحله و الدورق مدینة کبیره و هی مدینة سرق ثم من الدورق الى خان مردویه و هو خان تزله السابله مرحله و من خان مردویه الى باسیان مدینة وسط فی الکبر عامرة يشق النهر فیها فتصیر نصفین مرحله و من باسیان الى حصن مهدی مرحلتین فیها منبر و یسلك بینهما فی الماء و کذا لك من الدورق الى باسیان یسلك فی الماء و هو یسر من البئر.

و من حصن مهدی الى بیان مرحلة علی الظهر و بیان فیها منبر و قد انتهیت الى آخر حدود خوزستان.

از راه آرجان تا قریه آسك دو منزل کمتر است و همچنین بدهستان زیدان يك منزل راه و از آن تا دورق يك منزل راه و دورق شهر است بزرگ که شهرستان بلوک سرق میباشد و نیز از دورق تا خان مردویه کاروانسرا بین راه است يك منزل و از خان مردویه تا شهر باسیان يك منزل راه است و باسیان در میان شهر آن رودخانه جریان دارد که شهر را دو قسمت کرده و از باسیان تا حصن مهدی دو منزل راه و حصن مهدی مسجد و منبر دارد و از راه رودخانه مانند شهر دورق راه دارد و آسان تر و خوبتر است از طریق رودخانه تا از جاده صحرا و جاده خاکی آن.

و از حصن مهدی تا شهر بیان يك منزل راه از طریق جاده خاکی و در شهر بیان مسجد و منبر دارد و در اینجا سرحد مرزی خوزستان پایان می پذیرد. در پاورقیهای این کتاب پیش از این توضیحات داده شده و نیز مطالب فوق پیش آمد کرده ناچار است توضیح بیشتر و روشن تر گفته شود.

صورالاقالیم و اصطخری میگویند از حصن مهدی تا شهر بیان يك منزل راه میباشد و يك منزل ۶ فرسنگ تقریباً مسافت راه است.

بندر حصن مهدی در ابتدای نهر سابله بوده که امروز در مشرق شهر خرمشهر بنام نهر مارد گفته میشود و تا شهر خرمشهر چهار فرسنگ که ۲۴ کیلومتر مسافت راه دارد و از خرمشهر تا محل قدیم شهر بیان که پیش از اسلام بنام بارما بوده نیز هم دو فرسنگ یعنی ۱۲ کیلومتر است جمعاً شد ۶ فرسنگ که يك منزل راه فاصله باشد و جای شهر بیان در شمال خرمشهر محل فعلی قریه تمار که فعلاً مؤمنین هم گفته میشود بوده و کنار قریه نهر الحدمورد بحث در قرار دادهای ارض روم و قرارداد ۱۳۱۶ در تعیین سرحد مرزی ایران و عراق بوده و هست که در واقع بر طبق اسناد و

کتاب تواریخ قدیم و جدید میباشد و در هیچ کتاب جغرافیائی و تاریخی قدیم و جدید برای عراق در این نواحی غربی ایران که منظور از سرزمین های شهر خرمشهر و جزیره آبادان متعلقات و حقی نبوده است که از طرف دولت و ملت ایران پایمال شده باشد و خوبست شما بکتاب های خودتان که میگوئید (من تراثنا) مراجعه نمائید بر شما روشن خواهد شد سرحد مرزی شما تا چه حدودی بوده است .

و اروند رود را قباد و انوشیروان و خسرو پرویز ساسانی حفر و لاروبی کرده اند که مسیر دجله و فرات از نهر ابوالخسیف بطرف قرنه سر ازیر تا خلیج فارس خاتمه میگردد و دو طرف آن شهرها و بلوک ایران و عراق است برابر و هم ردیف است .

مهرویان - یاماهی رویان

ناصر خسرو علوی در سفرنامه خود میگوید .

مهرویان را دیده و توضیحاتی بر آبادی و توسعه آن بندر گفته که شهرکی بزرگ در کنار دریا قرار دارد و در آن بازاری بزرگ و مسجدی نیکو آب آشامیدنی از بارندگیهای ایام زمستان انبار می کنند و بعضی از چاه و کاریز آب می گرفته اند در شهر آن سه کاروانسرای بزرگ دارد و در مسجد آدینه آنجا منبری دارد بنام یعقوب لیث صفار بود پرسیدم که چگونه این عکس آنجا میباشد و چه مناسبت دارد گفتند تا این تاریخ یعقوب لیث توانست این شهر را بگیرد زیرا تاکنون هیچ امیری نتوانسته این شهر را تصرف کند .

جنابه - گناوه همین بندر گناوه فعلی است .

در جنوب سنیز جنابه بوده و هنوز خرابه های آن نزدیک دهانه رود خانه ای که جغرافی نویسان عرب آنرا نهر شادگان نامیده اند دیده میشود .

اصطخری در مسالك الممالك میگوید :

در جنابه گرمای سخت داشت و خود جنابه جای خطرناکی است که هنگام طوفان هیچ کشتی از آن سلامت نمیرسیده است و جنابه از شهر مهر و بان بزرگتر است و بازارهایی معمور و آباد داشته در آنجا ابوطاهر قرمطی تولد یافته و ایرانیان گنجه یا آب گندیده میگویند نام آنرا و آب آن شهر چرکین است و از توابع آن چهار قریه که در کناره دریا قرار دارند .

و حدود العالم میگوید :

و رودخانه شادگان از ولایت بازرنگ برمیخیزد و جلگه رستقارا سیراب ساخته و بدریا میریزد .

و حمدالله مستوفی میگوید : برودخانه شادگان آبی بزرگ است که گذر آب آن ندهد و درازی آن نه فرسنگ است .

بلوک و شهرهای قدیم شادگان پیش از اسلام

دورگ - شادگان - مهر و بان - باسیان - بزی - آذر اجم - میراثیان و میراثیان و بهمن اردشیر و قباد خره بوده اند .

در قرون اسلامی از قرن اول تا ششم هجری این تغییر نامها صورت گرفته است دورق - سلیمانان - جبی و سرق و حومه البنیان و سوق السنیل و حومه - الزط و الاخباران در کتب جغرافیائی آورده اند .

و چنانکه معلوم است پس از حمله تیموریها بایران و جنگهای ماقبل و مابعد آن در نظم امور شهرهای ایران تغییرات کلی داده شده علاوه بر اینکه اسامی شهرها و دهات تغییر نام شده اند بلکه مردمان آنها هم تغییر و تبدیل یافته اند چنان که در شادگان پیش از آمدن ایل کعب قسمتی از ایل افشاریه در مرکز شادگان اقامت

داشته که از حمله مغول باینجا آمده و متمرکز شده بودند که مقداری از آنها در ایام پادشاهی نادر شاه افشار بر اثر خشک سالی پراکنده شدند و آنچه مانده بودند بوسیله ایل کعب آنها را پراکنده نمودند.

در آن موقع کعب در کناره رود بهمنشیر و قبان اقامت داشتند و چون فرصت یافتند حمله‌ای سخت به تیره افشاریه کردند و آنها را از آنجا راندند و بجای آنها مالیات دولتی تقبل و برعیت ایران در آمدند نادر شاه آنها را عفو کرد و ایل کعب در شادگان برقرار و از قبان نقل مکان در مرکز بلوک شادگان متمرکز یافتند.

و ایل کعب شادگان بدام داری و دام پروری و امور کشاورزی مشغول گشتند در سرزمین شادگان دو نهر برود کارون اتصال داشته که سرزمین‌های آن نواحی را سیراب میکرده است یکی نهر سدره و دیگری نهر سابله بودند که در ایام حکمرانی شیخ سلمان کعبی این دو نهر را بنام نهر سلمان و دیگری بنام مارد نام گذاری کرده است.

و شهر شادگان که در آترمان بنام دورق بود بنام فلاحیه نامگذاری کرد.

فارسنامه ناصری صفحه ۲۳۹ میگوید:

سبب ایجاد توسعه اخیر بلوک فلاحیه (شادگان) بیشتر متوجه اقدامات شیخ سلمان کعبی میباشند که در ایام نادر شاه افشار رئیس ایل کعب در این سرزمین بوده است.

آنگاه فارسنامه در همین صفحه اضافه مینماید که ایل کعب در فلاحیه بجز اولاد و نواده شیخ سلمان کعبی بریاست ایل خود دیگری را قبول ندارند بهمین جهت دودمان و رؤسای کعب مشخص بوده که مورد توجه پادشاهان قاجار و زندیه و افشاریه بوده‌اند که بوسیله مرحوم ناصرالدین شاه لقب معروف شیخ المشایخ

بر رئیس ایل کعب در فلاحیه داده شد در آن موقع معتمدالدوله فرهاد میرزا حکمران خوزستان بوده.

تاریخ نویسان محلی که تاریخهای خود را بر عری نوشته‌اند راجع به تسمیه نام فلاحیه چنین گفته‌اند:

بالفلاحیه - خنزیر مسکن - که با حساب ابجد در آمده در سال ۱۱۶۴ هجری بنیاد نام گذاری یعنی تغییر نام با اسم فلاحیه.

ولی تاریخ دیگری نیز موجود است بنام تاریخچه کعب آنها در سال ۱۱۶۱ هجری ثبت کرده نام فلاحیه را و میگوید در این سرزمین فلاحیه در پیش از این هور بوده یعنی نیزار که بمرور زمان تبدیل به سرزمین کشتزار گردید آن هم بر اثر جدیت ایل کعب و فعالیت های آنها بوده است.

و دیگر اقوال محلی از سالمندان آنجا فراوان است امور کشاورزی را بر عری (فلاحه) میگویند که با تغییراتی تبدیل به فلاحیه شده و مرد کشاورز را فلاح میگویند و نیز قول دیگر هم در شادگان شهرت دارد که چند نفر در صحرای شادگان عبور میکردند ناگهان برخورد به (ماری) بزرگ نمودند و آنها را کشتند بعد از آن که بشهر برگشتند گفتند بلهجه عربی محلی شفته با لفلاحیه یعنی در سرزمین دشت ماری را دیدیم آنگاه آن کلمه بهم چسباندند یعنی فلا و حیه را شد فلاحیه و شهرت پیدا کرد این اسم بجای (دورق) همچنانکه دورق جانشین شادگان بوده است.

و در پادشاهی رضاشاه کبیر نیز مانند اسامی عربی دیگر شهرها فرهنگستان ایران برگردانید بنام قدیمی اصلی آن یعنی شادگان گردید.

و حدود العالم نیز در خصوص نام شادگان تصریح دارد و آن سرزمین و رودخانه آنها بنام شادگان گفته است.

دهستان و بلوک شادگان کنونی

بلوک شادگان در قسمت جنوب خوزستان قرار دارد و حاشیه جنوبی آن به کناره دریای خلیج فارس و بندر شاپور و ماه شهر متصل است و غرب آن رودخانه بهمنشیر و جزیره آبادان و مشرق آن سرزمین شهر اهواز و شمال آن رودخانه کارون و سرزمین شهرستان خرمشهر است جمعیت عمومی بلوک شادگان هفتاد و پنج هزار نفر میباشد و مرکز آن در حدود شش هزار نفر جمعیت دارد و جزء فرمانداری خرمشهر میباشد.

مردم شادگان بدو زبان فارسی و عربی سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری میباشند و مردم نواحی بلوک شادگان اکثریت از ایل کعب میباشند که بچند تیره تقسیم شدهاند در آن نواحی و بلوک کناره نهرها خانه و مسکن دارند و به امور کشاورزی و دام پروری مشغول و امرار معاش آنها بیشتر بوسیله امور کشاورزی و ثمره خرما و سالیانه نخلستان خود دارند و دیگر مرکبات و حبوبات هم از محصولات و عوائد عمده مردم آن سرزمین است.

در شادگان اگر آب رودخانه در تابستان کمرسی نکند بزرگترین سرزمین برای امور کشاورزی میباشد و کثرت اغنام و احشام آن بلوک بخصوص گاوها و گاو میش در این سرزمین بعد از دشت میشان بهتر و بیشتر از تمام ایالت خوزستان میباشد نمو و پرورش و ازدیاد آنها که معروفیت خاصی دارد در قدیم صنایع دستی و کارخانه های پارچه بافی در مرکز و نواحی شادگان معروفیت خاصی داشته که جاجیم و گلیم بافی شادگان در تمام ایران معروف بوده و ملبوسات دیگر مانند عباهای کوفته و دیگر لباسهای محلی داشته که هنوز هم آثاری از آن صنایع معمول و مورد استفاده مردم آن نواحی نیز میباشد.

شادگان در قدیم فلاحیه میگفتند این منطقه ناحیه قدیمی خوزستان میباشد که روزگاری آبادی آن به اردشیر بابکان نسبت داده اند بلوک دورقستان را در قرون اسلامی نامگذاری و مرکز آنرا شهر دورق میگفته اند و یکی از بلوک شادگان بوده. نواحی شادگان سطح زمین آن نسبت بدریا ده متر ارتفاع دارد و نواحی آن همه نخلستان و حاصلخیز میباشد و در مرکز شادگان تعداد دو دبیرستان و یک درمانگاه و بهمداری شهرداری بخشداری ژاندارمری دادگاه فرهنگ و هنر و آموزش و پرورش پست و تلگراف و تلفون سازمان برق و سازمان آب تصفیه و چند شعبه از بانکهای ملی و دارای چهارده دبستان دولتی سپاه عمران و سپاه دانش و سپاه بهداشت اخیراً در آنجا ایجاد شده.

مرکز شادگان دارای بازار و کاروانسرا و چهار حسینیه و پنج مسجد میباشد و در میانه مرکز شادگان رودخانه شادگان میگذرد و در طرف آن منازل و بازار آن قرار دارد و کناره شمال رودخانه بازارچه ای دارد بنام سیف که محل بار اندازی گندم و دیگر حبوبات نواحی آن میباشد.

سرزمین آن بسیار مستعد کشاورزی است اگر بارندگی زمستان کوتاهی نکند حاصل خیز خوبی برای کشت زار دیم دارد که محصول آن در آمد عمده ای از عوائد سالیانه آنها میشود.

در سالهای اخیر ایجاد سدهای متعددی که در امتداد مسیر رودخانه از نواحی جراحی و قسمتی از سرزمینهای بهبهان در سالی چهار ماه رودخانه شادگان از آب خالی و کشتزار آنها بی آب و حاصلی ندارند بلکه آب برای نخلستانهای آنها نمیرسد و آب شیرین برای حیوانات آنها در رودخانه یافت نمیشود بهمین جهت اغنام و احشام آنها تلف شده اند و خیلی از مردم آن نواحی بخاطر نبودن آب از شادگان بنواحی دیگر پراکنده شده اند جهت امرار معاش خود.

در سال ۱۳۴۲ خورشیدی بفرمان محمد رضا شاه آریا مهر از کارون بوسیله شرکت نفت آب لوله کشی برای مرکز شادگان شد و آب خوردنی آنها را تأمین کردند ولی موضوع آب نخلستانها و مردم حومه آن که در کنار نهرها سکنی دارند هنوز لاینحل مانده و مردم آن نواحی جرئت بعمل آوردن کشت ندارند زیرا فصل کشتزار آب از محل کشتها قطع میشود و در جدولهای باغستان و کشتزار آبی نمیرسد که کشتی عمل آورند و دلگرم به آینده حاصل خود باشند.

و فارسنامه صفحه ۲۱۴ میگوید: بلوک دورق بلوک را مجرد در اصل دام گرد بوده یعنی شهرستان خرم و از سردسیرات فارس میباشد که شمال آن بشیراز و درازی آن از حسن آباد تا قریه یزدان ۸ فرسنگ و پهنای آن از اسفند دران تا نگارستان ۴ فرسنگ از شرق به بلوک مرودشت و شمال ببلوک مائین و ابرج و مغرب به بلوک کام فیروز و بیضاء از جنوب شیراز است.

دهات و حومه بلوک شادگان

این دهات و قصبات در کنار نهرهای منشعب شده از رودخانه شادگان جا دارند که فهرست وار گفته میشود.

دیره سید عبود - چومه - خزعلیه - نهرالخرم - آلبو و صوف - بحاث جعفری مولچه علی ابن الحسین - محمدی - دریسی - آلبو عراید - ام الصخر - بندوار - حزباویه - هور ام الطلیان - سبامبه - نهرالحی - جفال بالا - سیدفرج - آلبو نعیم - طایفه مقدم - کوت هاشم - مرزعی - جفال پائین - هور خیطه - شاخه ولی - شاخه آلبو شهباز - توبچی - دورق - علویه شنه - مندوان - ایشان افشار آلبو شلوك - شادلی سنه - غیاضی الناصری - حیث - کرمی - گیداری - زکیه آلبو خنازیر - کسره - طرفیه - خنافره - جدیه - خروس شمالی - شاخه نهرمادر

مادر العمی - نهر سلمانه معیار - هور شادگان - نهر بلبل - عکال کلهم خاطره - سوده ماهور - بیت الشداده عباسی - نهر جهانگیری - دورحمید - گرباوی - بند - شهاب - آلبو تبدر - جاج - نیکوشی خانی - قریه بوزی - شبلیشه - خلفی - خزینه - کوره چوبه قدیر - شهر شادگان - کوره جلیل - سعدی - کرک بوزی - آلبو غیش - جدیه - نهر عصفور جدید حاج غانم - جهانگیری - نهر ولی - نهر محروک - نهر جدید - آبشار عنایتی - ساچره دریس - عیودی - سوالم - منصوری - آلبو غفال - خروس جنوبی - الشاره - خور دورق - قبان.

در این نواحی عبا بافی و جاجیم و گلیم و تمد مالی معمول از قدیم تاکنون میباشد و آبرا از رودخانه و نهرهای منشعب از آن برای خوردن استفاده مینمایند و برای آرد کردن گندم جهت خمیر نان (آسک) دارند که يك نوع آسیاب دستی است و بعلری بنام حاله و طحانه میگویند و ظرفیکه آب از رود میآورند بخانه دو نوع است معمول که اکثریت دارد و آن مشک میباشد و دوم سخنه از نوع مسی یا روحی در قدیم بوده و اخیراً حلبی شده.

سوابق تاریخی بندر ماهشهر

ابن بطوطه در سفرنامه خود صفحه ۱۴۰ میگوید:

از عبادان رهسپار شدیم پس از چهار روز با کشتی از راه دریا بماهشهر رسیدیم و آن شهر کوچک در کنار خلیج فارس جا دارد که در زاویه پیچ بداخل سرزمین آن نواحی خوری است رفته در میان صحرائی شوره زار که در آخر آن خورشهر کوچک ماهشهر جا گرفته که در آن سرزمین نه گیاهی و نه درختی روئیده نبود. در شهر ماچول (ماهشهر) بازاری بزرگ داشت که یکروز در آن شهر ماندیم آنگاه با چهار پا و قافله سفر کردم از ماچول برامهرمز در این مسافت راه تا شهر رامهرمز

مدت سه روز راه بود که در فاصله عبور در راه بین ماچول و رامهرمز لرهای چادر نشین زیاد دیدم که میگفتند آنها اصلشان عرب میباشند بگله داری مشغول و هنگام کشت بکشاوری تا اندازه ای را کشت مینمودند .

مردم ماچول پیرو مذهب شافعی و مقید بدین اسلام بودند و دارای منبر و محراب یعنی در بندر معشور دارای چند مسجد بوده است .

معجم البلدان یا قوت حموی در صفحه ۳۳۳ جلد ۱۸ میگوید :

(مهر و بان) الواسکنه و او آنگاه بآ تنهایی و آخر آن نون میباشد تسمیه ماهر و بان در دو طرف و دو قسمت میباشد که يك قسمت آن در کنار دریا قرار گرفته در میان دو شهر آبادان و سیراف شهرکی کوچک است که دیده شده در اقلیم سوم بدرازی هفتاد و شش درجه و پهنای سی قرار گرفته است .

حمدالله مستوفی میگوید : بفاصله کمی از رودخانه شیرین یعنی رودخانه زهره که بتازگی برودخانه طاب موسوم شده میباشد و بندر مهر و بان در مرز غربی فارس واقع شده و این شهر لنگرگاه اولین بندری بوده که کشتی ها وقتی از بصره از راه دجله (اروند رود) بطرف هند بیرون میرفته اند به بندر مهر و بان میرسیدند و این بندر ارجان یعنی (بهبهان) بشمار می آید که در قرون چهارم شهری آباد بوده که در آن منبر و محراب و بازاری خوب داشته است .

ناصر خسرو علوی در سفرنامه خود که تألیف سال ۴۴۳ هجری است میگوید : مهر بان شهری بزرگ میباشد در کنار دریا جا دارد و در آن بازاری بزرگ و مسجدی نیکو یافتیم و آب ایشان از باران و آب انبار و بعضی با چاه و کلر آب میگرفته تارفع نیازمندیها بشود .

در این شهر سه کاروانسرای بزرگ ساخته اند هر يك از آن چون حصار است محکم و عالی و در مسجد آدینه منبر دارند .

مستوفی در صفحه ۱۷۸ میگوید :

در پارس ماهی روبان خوانند شهر است در کنار دریا جا دارد چنانکه موج دریا بکنارش میرسد و موضع چندی هم نواحی و حومه دارد و بذکر کتان در آن جا بسیار است بدیگر ولایات نیز میبرند و جز خرما میوه دیگری ندارد و درآمد آنها بیشتر از آمد و رفت کشتی باشد .

ماه شهر در نوزده کیلومتری جنوب شرقی بندر شاپور و ۶۶ کیلومتری جنوب مشرق شادگان جا دارد و کشتک دبیران نویسنده معروف ساسانی از این شهر بوده که کتاب های طب ، نجوم و فلسفه را نوشته است .

ابن بطوطه چنین نقل کرده در باره بندر معشور (ماهشهر)

فیه سوی القشور لم تجد لب	فبندر المعشور محشر السدب
لله در من حكا بـ ذالك	فی حقه حکوا ذوالمدارك
الا الیعا فیروالا العیس	فبلدة لیس بها انیس
معهم و هم اصل من النیام	فبت فیه ستة الایام

بندر ماهشهر کنونی

شمال آن به شهر آبادان و جنوب به بندر شاپور و مشرق آن به شادگان و جراحی و غرب آن بدریای خلیج فارس و شمال مشرق بشهر اهواز و رامهرمز متصل است این بلوک در قدیم بخشی از خرمشهر بوده ولی از چند سال پیش تاکنون شهرستان و دارای فرمانداری میباشد .

هوای شهرستان ماهشهر گرمسیر و مرطوب و گاهی در ایام تابستان بدرجه حرارت ۵۸ رسیده و جمعیت ماهشهر تا سال ۱۳۴۵ خورشیدی ۵۴۶۹۹ نفر بوده که

۵۸ درصد آن جمعیت به امور کشاورزی در روستاها مشغول میباشند و ۱۹۳۸ هکتار زیر کشت فعلاً زمین دارد و فاصله آن به اهواز مرکز استان یکصد و چهل و سه کیلو متر است.

و قسمت عمده مردم شهر کارکنان شرکت نفت ملی ایران میباشند و فاصله بندر ماهشهر تا خط آهن بندر شاپور ۱۴ کیلومتر است.

بندر ماهشهر بسبب ایجاد تأسیسات شرکت نفت از بیست سال تاکنون پیشرفت شایانی را طی کرده از بخش بودن مبدل شهرستان گردیده که در آن شهر تأسیسات فرهنگی آموزش و پرورش ادارات بهداشتی و بهداشت و درمانگاهها در شهر و حومه و دبستانهای روستائی بوسیله سپاهیان دانش و سپاه عمران و سپاه بهداشت دردهات و حومه آن شهر مشغول فعالیت امور و سرگرم آموزش میباشند.

در ماهشهر و حومه ۲۲ دبیرستان ۵ دبیرستان و یک دانشسرای مقدماتی دارد و نیز ۱۵ درمانگاه و یک بیمارستان و چند درمانگاه و کارخانه برق عمومی دارد و آب تصفیه ندارد اخیراً لوله کشی مختصری در آن شروع شده.

این شهر مرکز صادرات نفت ایران بخارج بوسیله کشتی های نفتکش و دارای پنج اسکله بزرگ برای پهلو گرفتن نفتکشهای اقیانوس پیما میباشد.

بندر ماهشهر در جلگه واقع گردیده و در حدود دوهزار هکتار زمین زراعتی دارد و هوای آن در ایام تیر و مرداد ماه گاهی ۵۸ درجه سانتیگراد حرارت آن رسیده و هوای باد شرجی زیاد شدید میباشد.

بخشهای تابعه این بندر عبارت از حومه و نواحی آن بندر شاپور و بلوک هندیان و جمعیت عمومی شهر و نواح آن در حدود ۷۰ هزار نفر است و بزبان فارسی لهجه لری که زبان محلی است سخن میگویند و در حومه شهر ماهشهر زبان عربی لهجه خوزستانی نیز معمول میباشد.

ماهشهر که مرکز شهرستان است بمناسبت موقعیتی که دارد از نظر صدور نفت خام و پتروشیمی که اخیراً کارخانه آن در این شهرستان ایجاد شده بسیار مهم میباشد و قسمت بیشتر جمعیت آنرا کارکنان شرکت ملی نفت و پتروشیمی تشکیل داده است.

و اخیراً بیشتر خیابانهای شهر آسفالت و راه های آبادان به ماهشهر و بندر شاپور و دیگر شهرهای خوزستان آسفالت و بتمام شهرهای ایران پیوند دارد و خود شهر با کلیه وسائل ارتباطی مجهز است نظیر تلگراف و تلفن و بی سیم و دارای همه گونه وسائل زندگی و نیازمندیها است.

و آب مشروب شهر از طریق آب لوله کشی شده از رود کارون تأمین می شود دارای ۲ سینما و ۲ هتل و یک مسافر خانه میباشد.

وضع اقتصادی این ناحیه وابسته به صدور نفت خامیست که از پالایشگاه آبادان لوله کشی شده به بندر ماهشهر بوسیله کشتی های مخصوصی بخارج از کشور فرستاده میشود و دیگر محصولات پتروشیمی است.

بخشهای این شهرستان شامل بندر شاپور است که در کنار خور موسی جادارد و انتهای راه آهن بخلیج فارس میباشد این بندر از نظر توجه دولت در حال توسعه و پیشرفت قابل توجهی میباشد و دارای چندین اسکله بارگیری و بار اندازی بزرگ میباشد.

بندر ماهشهر یکی از بنادر قدیم کرانه خلیج فارس است که در پیش از این تسمیه اش بنام بندر معشور بوده و در پادشاهی محمد رضا شاه بنام ماهشهر گردیده و پیش از اسلام (ماچوله) نام برده شده.

ما خود همه غولانیم و ایران همه بیغوله

از بندر عبادان تا بندر ماچوله

و ماهی روپان و بروایت دیگر ماهشهر نیز نام داشته است .

چرا خم گشته اند پیران جهان دیده

به زیر خاک می جویند ایام جوانی را

انتقال لوله نفت از آبادان به بندر ماهشهر

يك شبکه جهت انتقال فرآورده های نفتی از آبادان به بندر ماهشهر خط لوله شامل سه گرم کننده بزرگ که قادر است در هر ساعت ۱۰/۵۰۰ بشکه نفت کوره رانا ۸۲ درجه سانتیگراد (۱۸۰ درجه فارنهایت) گرم کند و همچنین يك خط بقطر ۶۶ سانتیمتر بین پالایشگاه آبادان و ماهشهر بوجود آمده است که بارگیری نفت درکنار ماهشهر براه انداخته .

و توسعه و پیشرفت بندر ماهشهر همین انتقال دستگاه بارگیری نفت از آن بندر شده و بر موقعیت آن سالیانه افزوده میگردد ممکن است پس از چند سال دیگر از بنادر طراز اول ایران درکنار خلیج فارس بشود .

دنیا نیززد آنکه پریشان کنی دلی

زنهار بد مکن که نکردست عاقلی

بندر شاپور - بفاصله ۹۲ کیلومتری از دهانه خور موسی جا دارد و بندر

ماهشهر (معشور) در ۱۸ کیلومتری جنوب شرقی بندر شاپور است .

ماهشهر مقر فرمانداری شده و بندر شاپور بخشی جزء ماهشهر میباشد بندر شاپور از رأس البقران در خط ساحلی بطرف شمال شرقی و از آنجا بطرف جنوب رأس الطنب امتداد دارد و خلیج پهناوری را نسبت بمحلیش تشکیل داده درازی کرانه فاصله بین این دو رأس تقریباً ۵۵ کیلو متر و بسیار پست بوده که گودی دریا کم است .

از رأس الطنب در امتداد جنوب شرقی خط ساحلی بمساحت یکصد و ده کیلو متر تا فاصله بمسافت بیست متری شمال غربی بوشهر کشیده میشود و سواحل این قسمت جز کوه بنك که نزدیک کرانه است تقریباً ۳۶۰۰ فاصله مابقی همه پست بوده در ارتفاعات دور ساحل کناره خلیج شاپور .

کارخانه پتروشیمی - در بندر ماهشهر اخیراً بوسیله دولت توسط يك شرکت امریکائی مشغول نصب کارخانه پتروشیمی شده و بایک سرعت هر چه بیشتری در پیشرفت تشکیل و آماده نمودن جهت بهره برداری میکوشند .

کارخانه پتروشیمی ماهشهر مانند و نظیر کارخانه پتروشیمی شیراز است و این کارخانه نصب آن در این شهرستان که بیابان برسد نظیر پالایشگاه لوله کشی نفت تأسیسات آن میشود که پیشرفت و توسعه قابل توجهی خواهد یافت و شهر ماهشهر از شهرهای بزرگ خلیج فارس میشود .

تنبیهات در اشعار عربی

لوشاب طرف الشاب اسود ناظری	من طول ما انا فی الحوادث ناظر
اذا سقى الله ارضاً صوب غادبة	فلا سقاها سوى النيران تضطرم
ولما قسا قلبی و ضاقت مذاهبی	جعلت الرجاء منی لعفوه سلماً
نعاطمنی ذنبی فلما قرنته	يعفوك ربی کان عفوك اعظماً

گشایش دستگاه بارگیری جدید

در سفر روز ۱۲ آذر ماه سال ۱۳۴۶ خورشیدی بخوزستان چند دستگاه کارخانه و تشکیلات در سه منطقه خوزستان اجازه بهره برداری آن بدست شاهنشاه محمد

رضا شاه پهلوی گشایش یافت در این روز در اهواز مرکز استان کارخانه بزرگ
اوله سازی.

دوم گشایش تأسیسات بندر ماهشهر پس از فشار دستگاه (الکترورایتر)
اجازه صدور نفت بخارج از کشور داده شد و در همان وقت سوت کشتی بزرگ نفت کش
محمد رضا شاه پهلوی که در اسکله شماره ۲ پهلوی گرفته بود بصدا در آمد و کلیه
کشتی های نفتکش نیز که در تمام اسکله های بندر ماهشهر پهلوی گرفته بودند
سوت های خود را به علامت احترام بصدا در آوردند و شروع بیار گیری فرآوردهای
نفتی نمودند در آن هنگام که سوتها بصدا در آمدند پرده ستون یاد بود آن روز بطور
خود کار فرو افتاد.

در نواحی بندر ماهشهر آسیاب های دستی خانگی و صنایع دستی محلی از
قبیل بافندگی و قلابدوزی و در شهر آسیاب آرد سازی وجود دارد و دکان های
نانوائی در بازار نیز دارند.

در حومه شهر ماهشهر سپاه دانش و خانه انصاف افتتاح گردیده است.
هیئت منتخب برای خانه انصاف از معتمدین همان دهات منتخب شده و به
امور اختلافات آنها رسیدگی مینمایند.

تنبیهات از اشعار ابی العتاهیه

هـب الدنیا نو آنیکا	الیس الموت یا نیکا
الا یا طالب الدنیا	دع الدنیا لسا فیکا
و ما تصنع بالدنیا	و ظل المیل یکفیکا

بندر شاپور

در قدیم این بندر چون در کنار خور موسی در خلیج فارس جا داشته بدین
آن شهر خور موسی نام گذاری شده بود.

این بندر بیش از پنجاه سال سابقه ندارد بعلت نداشتن وسائل و اشیاء تولیدی
از حدود یکمده کبیر نشین تجاوز نمیکرده که آن هم چند صد نفری ماهی گیر و
کارگر تولیدی نمک از کف دریا با يك فلاکتی بگذران معاش میکردند زیرا آب شیرین
نداشته اند و آب خوردنی آنها بوسیله آب انبار که از بارندگیهای زمستان تهیه
میشده و آب چاه نیز در محل می کنند و از آب آن استفاده میشد و این شهر همه گونه
گیاه و درخت را ندارد و سرزمین شوره زار است.

در ایام پادشاهی رضا شاه کبیر در سال ۱۳۱۴ خورشیدی نام خور موسی تبدیل
به بندر شاپور گردید و در سال ۱۳۱۷ نیز خط راه آهن سرتاسری به این بندر
رسید و باعث پیشرفت و توسعه آن گردید.

این بندر دارای چند اسکله بار اندازی و بارگیری در کنار دریا برای پهلوی
گرفتن کشتی های بازرگانی اقیانوس پیما که بوسیله آنها یک قسمت اعظم صادرات
ایران و واردات در این بندر تخلیه و صادر میگردد.

برای کارمندان و ادارات دولتی در قسمت سر بندر ساختمان هایی با وضع
روز تطبیق میکند ساخته شده که مردم به آن سامان و شهر دلبستگی و علاقه داشته
تا باعث آبادی بیشتری گردد.

بهمین منظور در سال ۱۳۴۲ خورشیدی دولت اعلام کرد که بازرگانی جنس
خود را از بندر شاپور مرخص کند صدی چهل از عوارض گمرکی آن نسبت بگمرک
خرمشهر تخفیف داده میشود و نیز در سایر امور هم تسهیلات بارگیری و بار اندازی

برای مراجعه کنندگان قائل خواهند شد.

بندر شاپور دارای بازار و ۲ خیابان آسفالته و راه شوسه که بشهرهای استان ارتباط دارد آب آشامیدنی آن بوسیله شبکه لوله کشی شده از کارون به مناطق شادگان ماهشهر و بندر شاپور تأمین میگردد و شبکه برق آن از شبکه بزرگ سد محمد رضا شاه پهلوی است که بین اکثریت شهرهای خوزستان تقسیم گردید و از داشتن نیروی برق و روشنایی عمومی دلشاد گشته اند.

بندر شاپور درکنار خور موسی جا دارد که در قدیم (بنام بندر خور موسی) گفته میشده است این بندر دارای اسکله بار اندازی هائی می باشد که کشتی های تجارتی بزرگ اقیانوس پیما کنار آن پهلو میگیرند برای تخلیه و بارگیری و یک قسمت مهم کالای صادرات و واردات ایران از این بندر وارد و صادر میگردد و بیشتر مورد توجه دولت واقع شده و برای آبادی و پیشرفت توسعه آن میکوشند.

در این بندر آخرین ایستگاه راه آهن باری جنوب ایران قرار دارد که بر اهمیت و موقعیت این بندر ۲ چندان افزوده است و سبب توسعه آن گردیده و بندر شاپور مانند ماهشهر در جلگه رسوبی شنزار جا دارد و هوای بسیار گرم تابستان آن زبان زد عمومی مردم خوزستان میباشد که در مرداد و تیر ۵۰ درجه سانتیگراد رسیده حرارت آن و بندر شاپور جزء بندر ماهشهر در تقسیمات کشوری است.

وضع اقتصادی آن همان صادرات و واردات امور بازرگانی قسمتی از کالاهای بازرگانی میباشد که بوسیله راه آهن سرتاسری وارد و بکشتی های اروپائی و امریکائی تحویل و تحول میگردد بخارج از کشور و بداخله کشور ایران و دارای گمرک تقریباً مجهز جهت این امور میباشد.

این بندر دارای ادارات بخشدارى دادگاه شهردارى ژاندارمرى محوطه گمرک بهداشتى آموزش و پرورش سپاه بهداشت . سپاه عمران و آبادى . سپاه دانش چند بانك میباشد.

و نیز در این بخش دارای ۲ مسجد ۳ حسینیه ۴ دبستان ابتدائی يك دبیرستان و بازار نسبتاً خوبی وجود دارد که نیازمندیهای روز مره را تأمین مینماید.

وضع جغرافیائی شاپور

شمال سرزمین شادگان و دارخوین و جنوب بخلیج فارس و مشرق ب سرزمین جراحی و هندیان و مغرب بندر شاپور بدریای خلیج فارس و جنوب شرقی آن بیندر ماهشهر است.

جمعیت کنونی بندر شاپور طبق سرشماری سال ۱۳۴۸ در حدود شانزده هزار نفر بوده و مردم آن بدو زبان فارسی و عربی سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری و از مذاهب دیگر نیز وجود دارند در این بندر که از مردم سواحل خلیج فارس میباشد که در این بندر جزء کارکنان گمرک و راه آهن دولتی مشغول و زندگی مینمایند. در این سرزمین و نواحی آسیاب دستی و عبا دوزی و دیگر کارهای دستی معمول در سواحل خلیج فارس وجود دارد.

و در این سرزمین امور کشاورزی خیلی ضعیف و چندان حاصل و کشتزاری ندارند و مردم آن بیشتر به امور کارگری و کارمندی و بملاحی در کشتی های معمول در خلیج فارس پرداخته و امور زندگی و بگذران معیشت خود مینمایند.

سرزمین جراحی و سابق تاریخی آن

مسالك الممالك اصطخرى صفحه ۹۸ میگوید :

حومة الزط و خابران يك ولايت میباشد درکنار دونهر جا دارند.

قداست ابن جعفر در صفحه ۱۹۵ میگوید :

از رامهرمز تا وادی الملح و تا زط دوفر سنگ و از زط تا خابران سد فر سنگ

و از سنبل نازط ۹ فرسنگ و از سنبل تارجان (ارگان) چهار فرسنگ فاصله دارند و اینها شهرهائی بودند که در نواحی کنار رود جراحی جاداشته‌اند .

و اصطخری نیز میگوید : در کنار شهر آسک آتش نشانیهای کوچک داشته و شهر آسک دارای نخيلات و خرماي خوبی میباشد و بخصوص شیره خرماي آنجا معروف بوده که بخارج از کشور صادر میگردد است .

تزدیک شهر آسک آثاری از دوره ساسانیان دیده شده که عبارت از ایوانی با ارتفاع تقریباً پنجاه متر بلندی که آنرا قباد پادشاه ساسانی بر فراز چشمه‌ای بنا کرده و در مشرق شهر آسک چند میلی شهر ارجان (بهبهان) قرار داشته و در مغرب ارگان پلهائی بوده که بر رودخانه معروف (طاب) و شهر تجارتی سنبل که در نوامرزی استان فارس جا داشته .

مقدسی و اصطخری میگویند : از کوهستان جنوب غربی اصفهان تزدیک برج مقابل سمیرم که در ولایت اصطخر فارس است سرچشمه میگرفته و از آنجا بولایت سرون در خوزستان سرازیر میگردد .

و از جانب چپ رودخانه طاب رود مسین بآن ملحق میشده و قریه مسین تزدیک ملتقای این دو رود جای داشته وارد رودخانه پس از ملحق شدن بهم از ارگان گذشته زیر شهر ریشهر رودخانه طاب میگردد و روستای ریشهر را سیر آب نموده سپس بطرف جنوب میرفته و در غرب شهر مهرویان بدریای خلیج فارس سرازیر با این توضیح معلوم گردیده که رودخانه مسین نیز از کوههای حوالی سمیرم فارس سرچشمه میگردد و از آنجا برخاسته است .

یاقوت حموی در صفحه ۷۳ جلد پنجم تحت رودخانه دررق .

تصریح کرده که در اطراف این رود از خاک سرزمین جراحی درجائی که از میان کوه میگردد وارد جلگه‌ای میشود که در قدیم بندی بوده که بر اثر آن بند آب

بهرهای تجزیه شده از این رود پر خالی میکردند که هنوز آن نهرها در قسمت چپ و راست آن رود جریان دارند .

و بندی که بر آن رود بوده در قرون اسلامی بنام خیطه الدوار معروف بوده یعنی بند سرگردان .

در سورة الارض ابن حوقل صفحه ۴۴ گفته که تألیف سال ۳۴۰ هجری است رود شادگان که از باد رنج و کوههای آن بیرون می‌آید وارد تبوک و مورستان و خان حماد میشود که روستای زیر آباد و نابندرا و کدرکان را آبیاری می‌کند آنگاه بدشت رستاقان کشیده میشود و سرانجام بدریای خلیج فارس سرازیر میگردد .

بلوک جراحی در کنار نهرها

در مشرق شهر شادگان روزگار پیش از اسلام تا قرن دوم هجری خابران نام داشته و از قرن سوم تا هشتم هجری حومة الزط میگفته‌اند و نواحی رودخانه طاب اسم آن بوده مساحت آن در حدود سیزده فرسنگ طول و عرض آن را شش فرسنگ گفته‌اند تا این اندازه آن نواحی پهناور بوده و در شمال شرقی آن دو رشته کوه وجود دارد و کوه شمالی بنام کوه بنه معروف است که تا تزدیک نهر جراحی درازی آن میباشد .

و رشته شرقی آن طرف دیگر شروع شده بسوی بهبهان میرود در آنجا قلعه بزرگی دارد که در مشرق خلف آباد واقع شده و در حدود چهارصد متر ارتفاع دارد و این رشته سرزمین نواحی جراحی را از بلوک جایزون و سلطان آباد و رامهرمز جدا کرده در اینجا رود جراحی بطرف سرزمین خابران و شادگان سرازیر میگردد و در مغرب شادگان رودخانه کور میشود .

حدود سرزمین جراحی

شمال و مشرق جراحی بر سرزمین رامهرمز و شمال غربی بخاک سرزمین اهواز و غرب آن بنواحی شادگان جنوب آن بیندرا ماهشهر و جنوب شرقی آن به هندوستان متصل است.

خلف آباد مرکز جراحی

پس از نام‌های خابران و حومه الزط این نواحی بنام جراحی و در قرن نهم هجری شهر خلف آباد مرکز این بلوک گردید و در مشرق شش فرسنگی شادگان آثار قصبه‌ای وجود دارد که ابنیه و ساختمان‌های قدیم هنوز از آن شهر باقی و مانده از قبیل حمام مسجد و کاروانسرا و غیره دیده شده که با گچ و سنگ ساختمانها از زیر تپه‌ها نمایان گشته و بعضی ساختمان نیمه تمام باقی است در کنار شهر قدیم خلف آباد مانند کنونی رود جراحی میگذشته و بر این رود نیز بندی پل مانند هم بند بوده هم پل عبور مردم از این سمت بآن سمت و قافله نیز بر آن میگذشته.

آثاری بنام تل الاسود در دو فرسنگی شمال خلف آباد که آثار آبادیهای بزرگی در آن دیده شده و احتمال میرود دو شهر میراثیان و میراثیان باشد که تا اوایل قرن پنجم آباد بودند بجا مانده است.

و در نزدیک قریه خنجه که در غربی خلف آباد خرابه‌هایی از حسینیه و شهر خلف آباد کهنه که در نزدیک خلف آباد کنونی میباشد بجای باقی است و شهر خلف آباد کهنه در سال ۱۰۰۵ هجری مالاخلف مشعشی بنیاد کرد و بنام خود آنرا نامگذاری نمود که جای آن در شمال شهر خلف آباد فعلی میباشد.

و در نزدیک خرابه‌های آن ده کوچکی بوده است بنام حسینیه که بانی بنای آن مولی ملاحسین مشعشی بوده و معروف شده به این نام یعنی حسینیه. و علت خرابی خلف آباد کهنه بر اثر طغیان مردم آن شهر بر علیه دولت و نپرداختن مالیات در ایام پادشاهی نادر شاه افشار پس از جنگ مختصری آنرا ویران و مردمش پراکنده شدند بشهرهای دیگر خوزستان. (رامشیر)

خلف آباد ۱ کنونی در مرکز جراحی ۲

در قدیم دهی بوده که در اواسط سرزمین جراحی جا داشته و دارای ششصد خانوار و یک بازارچه و مسجد و حسینیه و چهار دبستان است.

در این شهر کوچک بخشداری - شهرداری - ژاندارمری - دارائی - آموزش و پرورش و دیگر ادارات وجود دارند و اخیراً شرکت نفت نزدیک بکنار شهر روی رودخانه جبری بسته که دو قسمت شهر را بهم متصل ساخته است.

شهر خلف آباد مرکز بلوک جراحی است و تقریباً قریب به ۱۵ هزار نفر جمعیت دارد و خوی و خصلت آنها کمافی السابق دهاتی و روش قدیم را دست نکشیدند و تبدیلی در وضع اجتماعی آنها نشده.

در حومه و نواحی جراحی دبستانهای متعددی بوسیله سپاهیان دانش اداره میشوند مانند حومه دیگر شهرهای خوزستان و مردم آن بدو زبان فارسی و عربی سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری و عقید بدین اسلام میباشند.

خاوران . خابران . جراحی هر سه در اصل خاوران بوده یعنی خاوری روده.

۱ - خلف - مولا خلف از آل مشعش بنانهاد و آنرا بنام خود خلف آباد نام گذاشته.

۲ - جراحی - بلوک خابران که مستعرب خاوران بوده آنگاه در قرون اخیر مبدل به نواحی

و بلوک جراحی شده است.

در آمد عمده مردم آن سامان کشاورزی پاریوکاری و دیمنی و اخیراً نیز مقداری از محصول آنها مکانیزه شده و دیگر از محصولات آنها خرما و ثمره اشجار و حبوبات مخصوص کشت آن نواحی میباشد و آب خوراکی آنها از رودخانه و برق ضعیفی دارند که مخصوص طبقه مقتدر شهر است و کسانی که امکان ندارند از سرمایه مادی برق ندارند.

خلف آباد بار دوم بوسیله میر عبدالله در سال ۱۲۹۰ تا ۱۳۰۰ هجری تجدید بنا گردید و بر نام خلف آباد قدیم باقی گذاشتند.

و قدمگاه حضرت صاحب الامر (ع) مقام و بارگاهی در آن شهر میباشد که زیارتگاه مردم آن سامان است و چند قدمگاه دیگر نیز مقام دارند و نام محلی آنها (پیر) گفته میشود و اینگونه مقامها در نواحی جراحی، هندیان، زیدون و جیزون فراوان دیده میشوند که محل زیارتگاه و نذر و نیاز است.

روزگار ملوک الطوائفی و جدال برای ریاست

در سرزمین جراحی و هندیان همیشه جنگ و جدال برای بدست آوردن ریاست در بین سران تیرهها بوده زمانی با افشاریهها و مشعشعیان گاهی کعب بامیران شریفات سرانجام تا قرن دهم هجری سرزمین جراحی بدست آل مشعشع افتاد که سید مبارک خان و دیگر از رؤسای این طایفه علاوه بر سرزمین هویزه ریاست بر این نواحی کردند و قسمتی از عشایر خود به این سرزمین آوردند برای دوام و قوام ریاست خود در بلوک جراحی و هندیان قسمتی از طایفه خود را مستقر نمودند پس از چندی علی طیار جد میران سرزمین جراحی و هندیان متفقاً بر آل مشعشع شوریدند بعد از جنگ سختی فائق شدند و حکومت نواحی جراحی را ضمیمه هندیان کرد ولی این ریاست بر سرزمین جراحی نیز دیری نگذشت که ناگهان کعبیان نیرومند گردیدند

و جراحی و هندیان را از خاندان میران شریفات گرفتند که تا اواخر قرن ۱۳ هجری بامساعدت و همراهی شیخ خزعلخان و نظر دولت وقت از نوهندیان و جراحی راپس گرفتند از کعبیان و بمیران سپردند و این ریاست میران شریفات چندین سال دوام داشته است.

تا اینکه زمان خزعلخان موافقت کردند میران هندیان مطیع او باشند و خزعل بدون جنگ بر هندیان و جراحی سرپرست گردید و با گرفتن یکران از میران قرابت خانوادگی پیدا کردند.

دهات و قراء نواحی سرزمین خابران (جراحی)

دهات این بلوک که در اطراف رودخانه شیرین جا دارند بلوک خابران است که از قرن نهم بعد بنام جراحی میگویند.

از این رودخانه نهرهای متعددی در امتداد مسیر آن چپ و راست تجزیه شده که در کنار آن نهرها دهات و قراء آن سرزمین وجود دارند و بوسیله نهرهای منشعب شده کشتزارهای نواحی نهرها آبیاری و امور کشاورزی در آن سرزمین بخوبی رونق دارد و سالیانه از محصول خود برداشت خوبی مینمایند که بهتر از دیگر نواحی خوزستان است استعداد سرزمین آنها.

و بهمین جهت سدهای خوبی در مقابل بعضی از نهرهای منشعب شده زده اند که در تابستان و بهار برای پیشرفت کار کشاورزی آنها خیلی مؤثر است و آن بندها ۱ - بندچم صابی ۲ - سد شکسته ۳ - سد قریه مکسره ۴ - سد سویره ۵ - سد جنتحه زیر سویره ۶ - سد غریبه که آخرین سد آن سرزمین و اول سرزمین بلوک شادگان میباشد و اخیراً در سالهای بعد ۴ سد اضافه بر این سدها شده که در تابستان آب رود بر سرزمین بلوک شادگان نمیرسد که فاقد کشت تابستانه شده اند و همیشه مردم شادگان

بدولت شکایت دارند .

دهات خابران - قریه گرگر - ایستگاه گرگر - ایستگاه منصوره - پاسگاه ژاندارمری - زبیدیه - قریه قباچی - سید محمد - نهر منصوره - منصوره کوچک - ماضی . ختاب - صومعه بیر الجمع - شتویه - حسینی - غریبه - نهر بن ناصر - نهر عربید صفره عدیرونه - قطرائی - بندشیخ - فرحانی - نهر سید - مدینه - قرخان البویری علویه - شویل - دیمه - نهر سیدجلیل - شاه روحیه - بیت شداد - مرغزار غزاله - جراحی مجموع دهات سرزمین و بلوک خابران (جراحی بوده است .

خانه انصاف

در دعوات حومه سرزمین جراحی اخیراً خانه انصاف افتتاح شده و مردم دهات اختلافات خود را با سران ریش سفید محل در میان میگذارند و آنها با طرز کدخدانمشی خودشان طرفین راضی و صلح میدهند سپس در دفتر خانه انصاف ثبت جریان و بدادگاه شهر گذارش داده میشود و اگر حل نگردد در خانه انصاف بدادگستری شهرستان دعوا انتقال میگردد تا در آنجا جریان دعوا حل گردد .

سپاهی دانش در حومه هر شهری

سپاه دانش پس از تعلیم امور سربازی و آموزش تعلیم درس دادن در کلاسهای روستائی که بمدت چهار ماه افراد دیپلمه ۱۲ کلاسه این فن را طی مینمایند آنگاه بدهات و قراء که بوسیله ستاد ارتش و وزارت آموزش و پرورش پس از پایان ایام تعلیمات بدهات مورد نیاز شهرهای کشور پراکنده و مأموریت داده میشوند و مدت سپاه دانش از روز پوشیدن لباس تا روز آزادی و خاتمه خدمت آن یکسال و نیم ۴ ماه تعلیم و ۱۴ ماه در دهات باید درس بدهند .

و دیگر ابتکارات روزگار پادشاهی محمد رضا شاه آریا مهر سپاهی عمران و آبادی و سپاهی بهداشت میباشد که در دهات باید انجام وظیفه نمایند و این سه گروه بهترین وسیله خدمت در دنیا شناخته شده .

این بر که حیات مسلم تهی شود
از آب زندگانی و از فرو فرهی
دیر است و زود مرگ و نباشد از آن گریز
فرخنده نیک نامی و خوش وقت آگهی

مقام اولیاء در سرزمین هندیان

در نواحی قراء و دهات هندیان قدمگاه - مقام - پیر زیاد دیده میشود در مسافت فاصله راهها از هر ده تا ده دیگر و بعضی در کنار دهستان جادارند . همه را منسوب به خاندان و اولادان ائمه اطهار (ع) میدانند .

پیر . یا مقام عباسعلی در هندیان

این پیر و قدمگاهها در نواحی بلوک جراحی - شادگان - رامهرمز - ایذه - هندیان - زیدان - جیزان - وبلوک - فارس و دشت میشان . در مسافت راهها زیاد برخورد میشود و مسافرین برای آنها نذر و نیازهایی دارند که در ادای آن و زیارت آن قدمگاه عقیده مند میباشد و بیشتر این قدمگاهها در سر زمین هندیان تا جیزون در فاصله عبور میانه دهات دیده میشوند که مورد احترام و عزت فراوان مردم آن سامان میباشد و به آنها عقیده مند هستند .

نمونه‌ای از اشعار محلی خندیان

سیدم سیدم سیدم درویش پی-رم
جنومه زرد آمد گذشت خواسم بمیرم
صب سلوم پسین سلوم یسار مه ندیدم
دیدمش بسی صفتی مهرش بریدم

تاریخ نویسان اجنبی درباره خوزستان چه میگویند

کتاب تاریخ ایران تألیف سرپرسی سایکس در صفحه ۵ جلد اول چنین میگوید:
ولایتی که آنرا امروز خوزستان میخوانند و بیشتر بطرف جنوب و در دره
پر حاصل کارون واقع است بسبب رشته کوههای صعبی که آنرا از ایالت فارس جدا
میکند هیچوقت کاملاً و بطور دائمی تحت استیلای ایران در نیامده است.
نواحی ساحلی کنار خلیج فارس نیز همیشه از کوهستان جدا و مانند خوزستان
سکنه آن نژاد غیر آریائی بوده‌اند و امروز هم کمتر ایرانی است که هرگاه مجبور
به اقامت در خلیج فارس شود بتواند درست سلامت مزاج خویش را حفظ کند.

برای مراجعه به حقیقت مطلب توضیح را ملاحظه فرمائید

- ۱ - خوزستان ولایت نبوده و همیشه معروف بایالت مانند فارس است ولایت
را بشهر و حومه هر شهری و یا بلوکی مانند دشت میشان و شادگان اطلاق میشود که
جزء ایالت و بقول امروز (استان خوزستان) میباشد .
- دوم ۲ - ایالات و تمام جمعیت ایالت خوزستان همیشه زیر سلطه و سیطره

ابواب جمعی تمامیت ایران بوده و هست و خواهد بود و هیچگاه حکام مرکزی ایران
از نظر ابواب جمعی تمامیت ایران جدا نکرده اند و نه تنها بزرگوار پادشاهان
صفویه که دولت انگلیس به ایران راه یافت و نه زندیه و نه قاجاریه خوزستان نسبت
بابواب جمعی ایران ضعفی نداشته است .

منتهی موضوعی که بر آقای سرپرسی سایکس مجهول شده و یا تجاهل نموده
آنست که در ایام آن سلسله پادشاهان در تمام ایالات ایران خوزستان مسئله ملوک -
الطوائفی مانند اکثریت کشورهای دیگر مشرقی معمول بوده است و رسم آنها چنین
بود که رئیس هر قبیله‌ای که مورد نظر و اطمینان دولت مرکزی بود و توانائی اداره
آن ولایت و یا ایالت (استان) در آن میدید بصورت مقاطعه بآن رئیس ایل یا طایفه
واگذار میکردند مثلاً شیخ خزعل سردار اقدس بر قسمتی از جنوب غربی خوزستان
واگذار گردید که زیر نظر والی خوزستان مشغول کار امور قلمرو خود گردد و کسانی
که از شیخ خزعل اطاعت نمیکردند بوسیله حکمران خوزستان و ادار به اطاعت و
مطیع او میساخته است و حاکم منصوب وظیفه دار بوده که امور امنیت و انتظامات
حوزه مسئولیت بصورت رضایت بخشی اداره نماید و سالیانه مالیات قطع شده بر طبق
قرار داد در موعد مقرر برای دولت ارسال و رسید دریافت میداشته‌اند .

و از آن مالیات مخارج حقوق توپچی زیر پرچم بر فراز کوشک فیلیه و
حقوق دسته موزیک و علماء شیعه و کارگذار دولت در محمره .

و هر حاکمی که در پرداخت مالیات خود تعلیل میورزید و در پرداخت بدهی
خود ناتوان بود دیگری را برای جانشینی آن تعیین و آنرا معزول میکردند و
و این عزل و نصبها خود دلیل بزرگی بر تسلط ایران بر خوزستان بوده است .
مثلاً حاج جابر مرداویک فرد رعیت و عادی بود پدرش حاج یوسف آل مرداو
در قریه همیلی که در مشرق شهر خرمشهر واقع است بعلت نیاز دولت این مرد گمنام

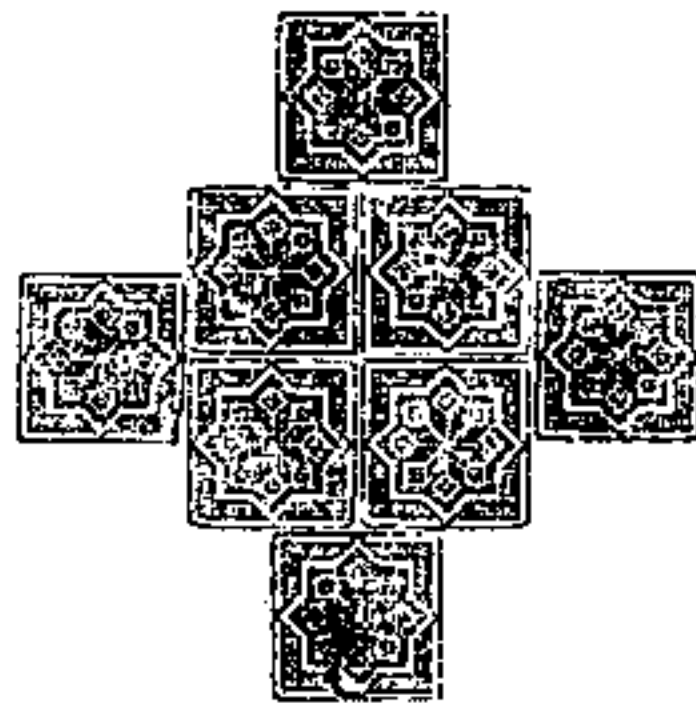
کوچک را روی کار آوردند بوسیله معتمدالدوله پسر پرستی و آبادی شهر محمره بگماشته اند و پس از آن پسرش حاج جابر خان بدستور معتمدالدوله بوسیله شیخ ثامر کعبی تعیین و به حکمرانی استان خوزستان معرفی گردید در زمان پادشاهی محمدشاه قاجار معتمدالدوله حکمران خوزستان بوده و جنوب غربی خوزستان بدست شیخ ثامر کعبی شیخ فلاحیه واگذار شده بود و در این قسمت شیخ کعب حاکم بوده است و حاج جابر زیر نظر شیخ کعب انجام میداده است کارهای خود را.

و چون شیخ ثامر مطالبات مالیات دولت را درست نمی پرداخت و بد حسابی داشته و از طرف دیگر حاج جابر مرداو درستکاری و صحت عمل بیشتری نشان میداده طرف نظر و توجه دولت ایران قرار گرفت و آنرا منصب دادند و برایش قلمروی تعیین و بمرور زمان از قلمرو شیخ کعب ناسته و بر قلمرو حاج جابر مرداو اضافه گردید که بنام حاج جابر خان پس از چند سال دیگر حاج جابر نصره الملك ملقب گردید این لقب در پادشاهی ناصرالدین شاه قاجار بوسیله حشمت الدوله خانلر میرزا ابلاغ گردیده است.

و روزگار بجائی کار آنها کشید که قسمت اعظم قلمرو مشایخ کعب بشیخ جابر خان واگذار گردید و نوکر در مقابل ارباب قد علم کرد و خودستائی نمود و سرانجام کار خانواده حاج جابر خان بجائی رسید که در ایام پادشاهی مظفرالدین شاه قاجار شیخ خزعل خان حاکم بر بلوک دشت میشان و آل کثیر و کعب در شادگان گردید و حکومت قسمت غربی خوزستان و جنوب غربی خوزستان از حکام بنی طرف آل کثیر و کعب در بلوک شادگان تحویل گرفتند سرانجام در ایام پادشاهی رضا شاه کبیر بر روزگار ملوک الطوائفی خاتمه داده شد در تمام ایران و حکومت خانواده حاج جابر خان نصره الملك در جنوب غربی خوزستان که وارث کعب شده بودند برچید و باقیمانده ملوک الطوائفی در تمام کشور ایران در ایام پادشاهی محمد رضا شاه پایان یافت.

در صورتیکه در ایام پادشاهان صفویه و افشاریه و زندیه و قاجاریه تا زمان مظفرالدین شاه بلوک هویزه - شادگان - بنی طرف - آل کثیر - کعب دبیس در نواحی دزفول و بختیاری از طرف دولت بوسیله حکمران خوزستان در شوشتر حاکم بر قلمرو طایفه و بلوک نشیمن خود بوده اند . که پایان پذیرفته است .

این مطالبی بود که برسانیم جوابی بود که گفته های سایکس در کتاب تاریخ^۱ که بنام ایران نوشته اند مضراتش بیش از منافع میباشد و بنظر نگارنده چاپ آن در ایران بصلاح تمامیت کشور ایران نمیباشد و اولیاء خوبست مانع از چاپ آن دیگر بشوند .

۱ - با مراجعه بتواریخ . جلد قاجار از ناسخ التواریخ تاریخ پانصدساله خوزستان تاریخ دوره نادری تاریخ عالم آراء عباسی تاریخ قاجاریه خور موجی میرساند که گفته های آقای سایکس راجع بضعف حکومت ایران بر خوزستان اصلی ندارد و صراحت میگویم بکنوع غرض بوده است .

راجع به بلوچستان سایکس میگوید

تاریخ ایران صفحه ۶ جلد اول چنین میگوید :

بلوچستان ۱ ایران صحرای دور دست سوزانی است که دست تسلط شاه در آنجا ضعیف است و در قسمت جنوب شرقی بیابانهای بلوچستان انگلیس بطور یأس آوری خشک و مانع و عائق بزرگی برای هر نوع ارتباط است .

۱ - بلوچستان در آن صحرایی بی آب و علف و مردم از نظر آب از هر حیث در مضیقه و ناراحتی بسر میبرند و دولت های ایران کمتر از استان های دیگر به آن استان توجه داشته درست و این حقیقت را باید گفت تا دولت بفکر مردم این استان باشند و سایکس نخواسته است دل سوزی برای مردم بلوچستان بکند خواسته است به این مشکل استقلال الحاق قسمتی از بلوچستان ایران برای دولت انگلیس محرز و مسلم نماید بنام (بلوچستان انگلیس) است .

و چه خوب میبود که آقای سایکس مانند دیگر مطالب مینوشتند که دولت انگلیس بچه نحوی از بلوچستان ایران تجزیه و بنام بلوچستان انگلیس نموده است .

همان طوری که بحرین را تحریک و میخواهد استقلال دهد بهمان نحو هم قسمتی از بلوچستان را تجزیه از ایران نموده است بوسیله همین سرپرسی سایکس نویسنده ۲ جلد تاریخ ایران و یک سفرنامه یا ده هزار مایل گردش در ایران و افتخار عالم شیعه است و (کتاب افتخار عالم تشیع) .

این مرد انگلیسی رئیس و سرپرست رکن جاسوسی در خاور میانه چگونه در رگ و پوست مردم ایران رفته حتی در مذهب کتاب نوشته و علمای شیعه را توضیح گفته است .

سوابق تاریخی بلوک هندیان

در قسمت غربی شهر بهبهان دهات رقراء متعددی وجود دارند که آنها بلوک و زمین های نواحی هندیان ۱ میباشد و این بلوک در سواحل چپ دریای فارس و در کنار امتداد رودخانه زهره جادارند .

مقدسی در احسن التقاسیم صفحه ۴۲۵ تألیف سال ۳۷۵ هجری میگوید :

هندوان شهر است در کنار دریای بزرگ (خلیج فارس) و آن شهر بر دو قسمت میباشد که رودخانه در میانه آن شهر میگردد و مسجد و بازار در نیمه آن شهر است که طرف شهر از جان (بهبهان) یعنی در قسمت شرقی رودخانه قرار گرفته میباشد .

طبری در تاریخ الامم والملوک صفحه ۱۵۰ جلد سوم میگوید که تألیف قرن پنجم هجری است در سال ۲۱۹ هجری معتصم عباسی فرماندار عجیب ابن عنبه را بجنک (زط) چون این گروه در راههای بصره راهزنی و بغارت قافله و مسافرین مشغول و غلات آن سامان را می ربودند و از راهزنی آنها مردم بستوه آمده و شکایت بخلیفه میکردند بدین جهت جنک با آنان رواداشت و در سال ۲۲۰ هجری نیز در این سال عجیف رئیس قوم (زط) را اسیر گرفت و بیغداد آورد .

(با این توضیح روشن میگردد بر اثر این جنگها بلوک زط رو بخرابی و ویرانی رفته و با این احوال دوشهر زط و خابران تا قرن پنجم هجری وجود داشته اند) .

یاقوت حموی در صفحه ۳۸۳ جلد سوم تألیف قرن هفتم یعنی سال ۵۲۸ هجری

۱ - و چنانکه هندیان هم بهمین مناسبت نامگذاری شده که نام واقعی حومه الزط میباشد و خابران هم خاوران بوده که در قرون اسلامی خابران شده و خاوران یعنی بلوک خاوری رود زهره بوده است .

خابریان بلوکی است درخوزستان بنام (زط) و این نام طایفه‌ای بوده است که از مردم هند بایران مهاجرت و در این سرزمین اقامت نمودند که این مهاجرت در روزگار پادشاهان ساسانی انجام گرفته .

یاقوت حموی در صفحه ۴۸۳ جلد هشتم معجم البلدان تألیف سال ۶۲۳ هجری میگوید از مشعر ابن مهمله مورخ معروف که مردمان هندیان عدای بودند از هندوستان بجنک پادشاه ایران آمده بودند که کشور ایران را تصرف کنند در این سرزمین بین دو سپاه ایران و هند جنگ سختی در گرفت و هندیها در اینجا بود که شکست خوردند و کشتار فراوانی دادند و رفتند شکست خورده‌ها بهند و در این سرزمین قبرستانی از سربازان دو سپاه بخاک سپرده شدند .

بهمین جهت این سرزمین را ایرانیان پس از خاتمه جنگ بنام هندیان نام نهادند که تا حال بدین اسم باقی مانده است .

یاقوت حموی شهر را بنام هندیان و رودخانه را هندوان گفته است .

آنگاه بتوضیح امور شهر پرداخته و میگوید شهر هندیان آثار عجیب و بناهای غریبه‌عالی که در آن آنشکده‌ها و مقامهایی جهت زیارتگاه مردم آنسامان در آن سرزمین فراوان دیده میشود و هر وقت زمین آنجا بشکافند آثار عتیقه و دفینه‌های قیمتی بیرون می‌آوردند که بیشتر آنها تاریخی مانند اهرام سرزمین مصر بوده است .

در حدود العالم . صورة الارض . احسن التقاسیم . مسالك الممالك اصطخری این رودخانه پیش از این جنگ زهره نام داشته و چون جنگ و فتح بر متخاصم در این سرزمین رخ داده آنرا بنام هندیان گردانیدند تا این جریان تاریخی فراموش نشود و در قرون اسلامی بنام رود طاب در تواریخ و جغرافیایها دیده میشود .

و رودخانه جراحی هم در شیرین نام داشته و در مقابل شهر شادگان بنام شادگان گفته میشد مانند فعلی که هست .

و رشته اصلی این دو رود در مقابل ولایت جیزون بنام خیر آباد است که سلطان آباد در قسمت نزدیک راهرمز نیز گفته شده است و باید گفت در مقابل هر شهر یا دهستان بزرگ قدیمی بنام همان ده گفته میشود رودها را بمرسوم محلی .

و کازرونی در تاریخ خود صفحه ۱۶۹ تألیف قرن ۱۳ هجری است میگوید :

بندر هندیان سرزمین دلگشائی میباشد و زمین زراعت خیز و مستعدی دارد زیرا این شهر در کنار رودخانه جا گرفته بهمین جهت آبادی بزرگ در کناره شرقی رودخانه برقرار میباشد و بیش از یکصد خانوار مردم در آن قسمت است .

و در قسمت غربی رود در حدود یک هزار و پانصد خانوار در خانه‌های ساروجی و گلی وجود دارد و همچنین بازاری قریب به پنجاه دکان از هر صنفی در آن جا میباشد و دارای چهار مسجد که سه‌تای آن آباد و یکی خراب در شهر آن میباشد .

شرف‌الدین علی یزدی میگوید . نقل سرزمین‌های خلافت شرقی :

امیر تیمور در خط سیر خود از بهبهان بشیر از يك روز پس از بیرون آمدن از بره رودخانه شیرین عبور نمود پس از چهار روز دیگر برودخانه خاودان ۱ رسید و از آنجا بنوبندگان رفت در ساحل یکی از شعب رودخانه شیرین گنبد ملکان که محلی مهم سر راه نوبندگان به ارجان است قرار دارد و امروز آنرا دو گنبدان میگویند و خرابه‌های پهناوری در آنجا دیده میشود .

۱ - خاودان - خوبدان در بعضی جغرافیایها نوشته‌اند و خوبدان از شعب رودخانه زهره بوده و رود زهره که همان رودخانه فعلی هندیون گفته میشود و قسمت علیای آن بخیر آباد معروف است و از این رودشاخه‌های فراوانی تجزیه شده که بنامهای مختلفی نام دارند .

و شق بزرگی از خیر آباد جدا میشود که بطرف راهرمز و جراحی تا آخر شادگان میرسد آنرا زهره میگفته‌اند و رودخانه زهره رود هندیان . و رود شیرین بنام طاب و جراحی گفته شده در اصل خیر آباد و مشتقات بزرگ آن شیرین و زهره است .

شهر هندیان کنونی

هندیان از جنوب بندر دیلم و شمال آن بپندر ماهشهر (معشور) و شمال غربی بندر شاپور و مشرق سرزمین شادگان و جراحی مغرب آن جزیره آبادان و خلیج فارس و جنوب شرقی بشهر بهبهان متصل است.

شهر شادگان چنانکه در تواریخ پیشین دیده شده همان موقعیت گذشته را تقریباً حفظ کرده که در چپ و راست رودخانه جادارند در محل گفته میشود بنام هندیان کوچک و هندیون بزرگ.

و هندیون قسمت شرقی رودخانه زهره که طرف شهر بهبهان است بزرگتر که دارای بازار و ادارات دولتی و مؤسسات ملی است.

در هندیان بخشداری - شهرداری - دادگاه - بهداری - ژاندارمری - درمانگاه آموزش و پرورش - دارای ۵ دبستان و یک ۹ کلاسه دبیرستان در دهات سپاه دانش و سپاه عمران و سپاه بهداشت با امور تربیتی و بهداشت و کشاورزی برای مردم مساعدت و همراهی خوبی شده.

در این سرزمین مردم بکشاورزی و دام پروری علاقه و یکنوع درآمد آنها میباشد و بیشتر کشاورزی آنها دیمی و اخیراً نیز مکانیزه شده و در فصول مختلف محصولات خوبی برداشت از کشتزار خود مینمایند که در قدیم نداشته اند در آن باغات هندوانه و خربزه و حبوبات دیگر از محصولات فصلی آن سرزمین است.

با فندگیهای محلی از قبیل نم - گلیم - جاجیم و پوشاکی از نم مالیده دارند و کردک میگویند از تولیدات محلی است و در زمستان هر فردی یکی از آن میپوشند و در این نواحی جز در هندیان آسیاب ندارند و آسیاب دستی که نام آن آسک است

گندم را آرد مینمایند جهت خمیر نان و برق ندارند آب رودخانه بوسیله سقا یا افراد خانه از رودخانه با مشک پر میکنند جهت خوراک و غیره می برند و بعضی مسخنه می دارند.

و چون نواحی شهر هندیان در کنار نزدیک خلیج فارس جادارند محصولات فصلی خود را بیشتر برای شیخ نشین های خلیج فارس میبرند و در واقع در مقابل خرید مینمایند نیازمندیهای خود را از آنجا نسبت بداخله ایران یعنی شهرهای آبادان و خرمشهر ارزاتر است.

در دهات هندیان مقام و قدمگاه فراوانی میباشد که زیارتگاه و محل نذر و نیاز آن نواحی و مسافرین با نسا مان که در قدیم سفرها بیشتر بوسیله کشتی های زورق انجام میگرفته ولی اخیراً بوسیله ماشین و کامیونهای باری و اتوبوس های مسافری انجام میگردد.

اول دهنه رود زهره با اندازه ۵ کیلومتر مقامی میباشد بنام پیر میر رحمان که نذر و نیاز فراوانی بآن میرسد و در سرزمین طویشه جا دارد اینجا اگر چه کنار دریا است ولی سرزمین آن نخلستان و اشجار و مرکبات فراوانی دارد و مردم آن عرب و عجم میباشد و از ابتدای رود زهره تا انتهی سر زمین هندیان در کنار دو طرف رود دهات متعددی میباشد و از همه بزرگتر شهر هندیان میباشد.

در مقابل شهر بین دو قسمت اخیراً پلی بر رود بسته شده که تاکنون نداشته است در هندیان قسمت غربی دو مقام وجود دارد یکی بنام محمد باقر (ع) و دیگری بنام عباسعلی و همچنین قدمگاه و مقام های دیگر در بین فاصله دهات آن سرزمین فراوان است.

دهات و قراء و حومه آن عبارت از قریه های طویشه - چم شایون - چم خلف عیسا - چم مراد - سویره - سرخره - کره پا ده بیشه چم کوتاه برج حاج قنبر -

چم شیخ و دهملا است و بزبان فارسی و عربی سخن می گویند و پیرو مذهب جعفری هستند.

عشایر مقیم نواحی هندیان بنی خالد آلبو شنوف آل حمید بنی رشید مازهد رفیع صلیح حیاره و شریفیات که از این تیره ها در سرزمین جراحی و شادگان نیز وجود دارند که توضیح مفصل آنها در تاریخ عشایر خوزستان گفته میشود.

لیراوی

این دهستان در جنوب هندیان درکنار دریاقرار دارد شمال آن بندرشاپور و مشرق آن سرزمین هندیان و شادگان و غرب آن دریای خلیج فارس است پیش از اسلام تا قرن اول بنام ریشهر نام داشته.

وریشهر در قدیم از توابع مهرویان بوده که منجمله خرابی شهرهای ریشهر و مهرویان و دادگاه و سنیز این اسامی بنامهای دیگر گشته در تجدید بناهای بعدی لیراوی در حدود پانصد خانوار میباشد و بیشتر در آمد آنها از کشاورزی و دیم کاری و دام پروری است که از آب چاه و رود هندیان استفاده میکنند برای خوردنی و پخت و پز و در لیراوی بخشداری - شهرداری - ژاندارمری - آموزش و پرورش و دارای ۴ دبستان ۳ مسجد - ۳ حسینیه ۲ درمانگاه و چند دبستان بوسیله سپاه دانش در حومه تدریس میشود و دهات بوسیله دهدار و کدخدای اداره میشوند در لیراوی نخلستان فراوانی وجود دارد خرماهای بسیاری در سالیانه عوائد دارند و خرماهای آنجا بهتر از خرماهای خوزستان میباشد.

کشتزار این سرزمین دیم و کارهای ملاحی در کشتی زورق بادی که در خلیج فارس بار میبرند کار میکنند که در آمد عمده ای از این راه و ماهی گیری است.

در لیراوی آسیاب ندارد و گندم بوسیله آسیابهای دستی محلی که در هر خانه از آنسامان یکی است آرد را خمیر و نان و پخت آنها بیشتر بوسیله هیزم است مردم آن شیعه مذهب و متعصب بدین اسلام میباشد و بفارسی لهجه مخصوصی از لری سخن میگویند دهات - لیراوی - ابوالفتح - احمد حسین - اسفند یاری - امام حسن بابا حسین سفلی - بابا حسین علیا بابا زید پی انبار بندر دیلم - چاه تلخ - چاه شیرین خواجه گیر - داوری رودال شهاب - سیاهکان - شاه عبدالله - سیاهکان سفلی شهر ویران - شباه اینها دهات و حومه لیراوی میباشد.

لغت محلی انراخیش میگویند و ابزار کشت و پختار امور کشاورزی در قدیم تاکنون معمول روستائینهای ایران بوده و هست.

و هر خانواده روستائین که امور کشاورزی عهده دار میباشد متناسب قدرت مالی خود از يك تا ده عدد ابزار خیش جهت پختار کشت در سرزمین مالکیت خود آماده دارند که در موسم ایام اواخر نیمه اول پائیز آماده کارزار میشوند.

ابزار که بنام خیش گفته میشود بدوگاو بسته شده بکار مشغول میباشد علاوه بر گاو نر به الاغ - استر - اسب و در بعضی جاها به شتر هم می بندند.

و این طرز پختار و این شکل ابزار در نواحی سرزمین هویزه - جراحی - هندیان کرانه های رود کارون و بهمنشیر - جزیره آبادان - خرمشهر - کرانه های خلیج فارس و دشتی و دشتستان همین ترتیب و طرز امور کشاورزی پختار مینمایند و درو کردن آنها نیز مانند یکدیگر با کمی تغییرات جزئی صورت واحدی دارند. (مکانیزه شده در بیشتر خوزستان).

امور کشاورزی بیش از ۲۵ سال تاکنون مکانیزه شده و افراد متمکن و دارای تلمبه آب شده بکار انداخته و از چاه یا قنات و رودخانه برای زراعت خود مورد استفاده قرار

داده و برداشت حاصل دارند.

و ابزار امروزه نیز مانند تراکتور و غیره بجای ابزار قدیم بکار برده میشود.

بلوک و دهستان زیدان

ابن بطوطه در صفحه ۱۶۲ سفرنامه خود میگوید:

از کازرون بشهر زیدان سفر کردم هنگامیکه وارد آن شهر شدم پس از تحقیقات معلوم شد که نام این ولایت بنام زید ابن ثابت کاتب القرآن بوده و یکی از صحابه حضرت پیغمبر (ص) است.

و دیده شد در آن سرزمین قبور زید بن ثابت و زید بن ارقم انصاری که در نواحی این شهر مدفون میباشند و بدین جهت این شهر را بنام زیدان^۱ نام گذاری شده و نیز میگویند قبر ابوذر غفاری که از صحابه خاص حضرت پیغمبر (ص) و حضرت علی علیه السلام است و در این شهر مدفون میباشد و در کنار قبر قریه ای بنام ابوذر نیز میباشد که زیارتگاه مردم آن سرزمین و مسافرین بآسامان است.

شهر زیدان پس از هندیان در کوه و سرزمین بین رود زهره و کوه زیدان جادارد

۱ - زیدان - یعنی زید ابن ارقم و زید ابن ثابت که از صحابه پیغمبر میباشند مدفونند این شده که بنام آنها شهر را نامگذاری کردند و کلمه زیدان تخفیف پیدا کرده بفارسی زیدون و زیتون هم میگویند.

زیدان چنانکه جغرافی نویسان قرون اسلامی نوشته اند شهری معروف و با اهمیت که رجال و معارف عصر پیشرفت اسلام پناه بآن آورده و یاجائی برای نشیمن خود انتخاب کرده اند در هر حال دلیل بزرگ بودن آن شهر میرساند و دیگر دهات بلوک هندیان که در مسیر عبور بزیدان است قدمگاه و مقام امامان مذهب جعفری (ع) میباشند.

و دهات و قراء فراوانی دارد ولی بیشتر کم جمعیت میباشند و سرزمین زیدان بدرازی دوازده فرسنگ بین چهار تپنج فرسنگ پهنا میانه هندیان و شهر بهبهان جایش در کوه است و در کنار رودخانه زهره و بیشتر دهات پر جمعیت آن قرار گرفته اند.

زیدان کنونی

شهر زیدان شمال بهندیان جنوب شرقی بجراحی مشرق بکوه گیلویه بهبهان و جنوب به جیزان و خیر آباد حدود آن میباشد.

شهر زیدان قراء و دهات فراوانی دارند که بیشتر آنها در کوه زیدان پراکنده و در بکار گله داری مشغول و بی چراگاه گوسفندان در گردش میباشند زیرا در آمد عمده آنها رشته گله داری در مراتع است.

در شهر زیدان بخش داری - شهر داری - آموزش و پرورش - بهداشت و دارای ۳ درمانگاه ۵ دبستان ابتدائی و دبستانهای حومه آن بوسیله سپاه دانش مشغول آموزش و سپاه بهداشت و سپاه ترویج عمران و آبادانی در آسامان نیز وجود دارد.

در این شهر كوچك يك آسیاب آردی و يك کارخانه یخ سازی برای رفع نیاز مندیها دارند برق ندارند آب بوسیله رود زهره با مشك و سقا و اغلب خود مردم هر خانه از رود آب می آورند و کسانی که در دهات در کوه جا دارند در خود کوه چشمه های متعددی دارند که شیرین و فراوان میباشد و در شهر امور انتظامی آنها بوسیله ژاندارمری و در ده بوسیله ده دار و کد خدا حل میگردد.

مردم این بلوک بزبان فارسی سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری (ع) میباشند و کشتزار گندم و جو آنها بیشتر دیمی و مختصری در کنار رودخانه مکانیزه دارند.

اکثریت محصول آنها پس از گله‌داری گندم و جو پیاز و دیگر حبوبات در آنجا نیز حاصل دارند و از عایدات فعلی آن بلوک است .

دهات و قصبات زیدان

قریه ابوذر - قرعسکری - چشمه مراد - چاه کنار - چشمه شیخ - چم امیر خان - چم کوتاه - سردشت - چم لطفعلی بیگ - دورونک - ده بیشه - سعادت آباد - سیاه پوش - شهر زیدان - صالحک - غوله سفلی - غوله علیا - قلعه تمیم - قلعه چعبی ها - قلعه گل - تل چکا - قلعه گلاب - گاوکده - گرگر سفلی - گرگر علیا - لنجیر علیا - محسنیه - تل چکا میباشند .

چند قبه از زیدان قدیم

چنانکه بتحقیق رسیده بزرگ بودن شهر زیدان از آثار بجا مانده آن که بفاصله دوفرسنگ از خرابه‌های آن مانده دیده میشود که اینجا شهری بوده است آبادی شهر زیدان قدیم و فعلی بیشتر از وجود رودخانه زهره است و در مقابل هر شهری رودخانه بنام همان شهر گفته میشود یعنی مقابل زیدان بنام رودخانه زیدان و مقابل هندیان رودخانه هندیون گفته میشود و این تسمیه‌ها معمول و اصطلاح محلی است که مرسوم آن سامان میباشد .

امور کشاورزی در نواحی سرزمین زیدون

علاوه بر کشت دیمی که معمول همه جای سرزمین خوزستان میباشد در بیشتر نواحی بلوکها مانند زیدون جراحی هندیان شادگان و بلوک دشمیشان و بلوک فارس و کرانه‌های خلیج فارس گفته میشود در تمام بلوکهای سرزمین جنوب و جنوب غربی ایران معمول است از قدیم بعد از کشت دیم کشتزار دیگری دارند بنام (پارو کاری) و دردهات این نواحی پس از کلمه کشت دیمی به این تسمیه برخورد میشود . این پارو کاری اگر در کنار رودخانه باشد شامل يك گاو و چاه اصلاح شده و دول و بند (تناف) کلفت بوسیله گاو یا حیوان دیگر آب میکشند در جدول مستقیم بطرف بستان میرود اندازه پهنای جدول که با خاک جدول بندی شده از نیم متر تا چهل مسافت بیش نیست که میانه بستان در جدولهای کوچکتر تقسیم بندی شده و بوستانرا آبیاری میکنند و نام کلی که اصطلاح محلی گاچه (گاوچاه) تسمیه محلی میباشد و طول آن باغچه دوهزار و پانصد تا پنجهزار متر مربع زیر کشت میگیرند که در آن باقلا - پیاز - سیر - تنباکو - انار - انگور و دیگر اشجار فصلی محلی و سبزیجات دیگر که صادرات دارند بشهرهای کرانه خلیج فارس .

سوابق تاریخی خابران (جایزن)

بلوک خابران که اخیراً در قرون اسلامی تاکنون معروف سرزمین جایزن شده پیش از این اسم بنام خابران بوده و زط هم می گفته اند در صورتیکه (زط) همان بلوک هندیون است.

ابن حوقل در صورة الارض صفحه ۴۹ میگوید زط یا خابران دو ولایت و مجاور یکدیگرند و سرزمینی حاصلخیز میباشند.

سنبل ولایتی است در نزدیک فارس و در ایام محمد ۱ ابن واصل تا پایان روزگار سکزیان بآن پیوسته بودند ولی پس از آن ضمیمه خوزستان شد.

آسک ۲ قریبای می باشد که منبر ندارد و در اطراف آن درختان خرما فراوان می باشد و در همین قریه واقعه ازارقه رخ داده و گویند چهل تن از خوارج در این جنگ کشته شدند در مقابل حدود دوهزار نفر از لشکریان بصره در برابر چهل تن آنها کشته گردیدند تا شهر آسک را تصرف کردند.

دوشاب آسکی که آنرا بعراق میبرد معروف است بر دوشاب های دیگر برتری دارد و دیگر از نواحی آنجا ولایت مناذر کبرای مناذر صغرای است.

در گرد این دوشهر درختان خرما زیاد و زورقهای بادی کنار آن پهلوی می گرفتند و بهمین سبب آبادی فراوانی داشتند در آمد و بهره برداری فراوانی عایدی صاحبین

۱ - محمد بن واصل فرماندار فارس بوده

۲ - آسک نام شهری بوده در نواحی جراحی

آنها بود دیوان و رقبه ۱ مقامی دارند.

دهستان جایزون (جیزون)

پس از سرزمین زیدان در پشت کوه کنار رودخانه خیر آباد دهستان جیزون می باشد در آن هنگام که قحطی بلوک هندیان و زیدان را تهدید میکرد بیشتر مردمی که دارای اغنام و احشام بودند بنواحی جیزون رو آور میشدند زیرا در آن سرزمین پر برکت همیشه پاریوکاری و کشت زار آنها فراوان بود که مردم آن سامان دست تنگ نبودند بسبب خیرات و برکات آن سرزمین اهالی آن دهستان در خیر و نعمت زندگی میکردند.

در فصول چهار گانه در آن سرزمین کشت مثمره دارند و بعلاوه دامداری و اغنام و احشام آنها بحد کافیتر از جاهای دیگر می باشد بدین جهت نواحی آن سرزمین در موسم خود سرسبز و خرم کد جلب نظر هر تازه واردی را بخوبی میکند که به آسانی دلبرکن از آن دهستان نمیشود مردم متدین درستکار و کارکنی دارد و غریب را زیاد احترام و محبت مینمایند و همه آنها بزبان فارسی لهجه مخصوص بخودشان سخن میگویند و پیرو مذهب جعفری و عقید بدین اسلام میباشند.

در این سالها بعضی از زراعتهای آنها مکئیزه شده بطرح امروزه در آمده است در این ده پر نعمت ۳ مسجد ۴ حسینیه و یک حمام و ۳ دبستان - بخشداری - شهرداری

۱ - دیوان رقبه - مالیات بر درآمد که خراج هم نام دارد.

زورقهای بادی - کشتی یا جهازاتی که ساخت بنادر خلیج فارس است.

سنبل - شهری بوده در مرز خوزستان و فارس

و اداره آموزش و پرورش و دسته‌زانداری دارد و تابع استان فارس میباشد و سرحد جنوب شرقی خوزستان و فارس بشمار آمده است.

در مقابل این دهستان يك بیشه زاری بزرگ دارد که در بهار بزرگترین گردشگاه میباشد زیرا درختان همه گونه در آن بیشه دیده میشود و سایه‌های خوبی در تابستان تولید مینماید که هیزم سوخت مردم ده بیشتر از آن بیشه است در مقابل ده و بیشه رهگذر مخصوصی در آب میباشد که بیش از یکمتر آب ندارد که از رود آن دست به این دست میرود و نام محلی آن (گدار است).

در خابران ۱ مانند قدیم آسیاب آردسازی ندارند و آسیاب‌های دستی خانگی در هر منزلی وجود دارد و نان در منزل پخت میشود و اسم نان سه نوع گفته میشود نون تیری - نان بلبل - نان تفتون و این اسامی در نواحی هندیان و زیدان و جراحی و شادگان با همین تسمیه‌ها معروف و لهجه آنها فارسی لری که يك لهجه محلی است. در این سامان نساجی و کارخانه و بافندگیهای دستی محلی که بیشتر ملبوسات خود را از پشم گوسفندان مانند عبا - چوقه - کردك زمستانه - جاجیم - گلیم و دیگر نیازمندیهای خود را تولید مینمایند که نیازی بخريد البسه خارجی ندارند و آب خوردنی و کشتزار آنها از رودخانه کنار آند دهستان میباشد و سرزمین مستعد کشت آب شیرینی دارند.

۱ - خابران - نام قدیم جایزون بوده که در تلفظ محلی فعلی جیزون گفته میشود و بلوك خابران که در قدیم پیش از اسلام بلوك خاوران نام داشته همین سرزمین جیزون فعلی میباشد و سرحد مرزی خوزستان و فارس میباشد.

دریای پارس

تاریخ التمدن الاسلامی .

جرجی زیدان در پاورقی صفحه ۳۲ میگوید :

و من الجنوب بحر فارس ومايلي مصر من بلاد النوبة و بحر فارس غير خليج - الفارس وهو الذي يعرف اليوم بالمحيط الهندي .

(ترجمه)

و از جنوب دریای پارس تا برسد بر زمین‌های آباد بلوك نوبه است و دریای پارس غیر از خلیج فارس میباشد و آن همین دریائی میباشد که امروز آنرا دریای هند میگویند .

منظورش دریای مکران تا انتهای بلوچستان انگلیس سرحد دریای پارس بوده که در یک قرن پیش بنام دریای مکران گفته میشده .

محصولات در قرون اولیه اسلام

مقدسی میگوید محصول عمده شهرهای خوزستان شکر میباشد زیرا کشت نیشکر در بیشتر نواحی شهرهای خوزستان عمل می‌آید که شکر تمام کشور ایران و عراق و یمن و حجاز از خوزستان بوده .

در اهواز مرکز خوزستان يك نوع پارچه ابریشمی ساخته میشود که زنان آنرا بمصرف لباس پوشاك خود میرسانند و در شوشتر زری معروفی بنام دوبا که در تمام دنیا شهرت دارد و نیز زیلو و پارچه‌های لطیف در آن شهر تهیه میشود و دیگر از شوشتر میوه‌های بسیاری صادر میگردد و بنواحی و شهرهای دور از ایران دیگر

ولایت شوش جای عمده کشت نیشکر بوده و شکر به مقدار زیاد از آنجا بخارج فرستاده میشده .

و نیز پارچه‌های ابریشمی ونخی از محصولات شوش بوده و در عسکر مکر از ابریشم خام مقنعه ودستمال وپارچه میساخته‌اند .

و بصنا از حیث پرده‌های خوب و ترقوب از جهت فرش‌های نمدی وکناره‌های تیری درساختن نقاب صورت شهرت داشته‌اند .

قدامت ابن جعفر میگوید درخوزستان همه رودها ونهرها قابل کشتی‌رانیهای وزن میباشد وبیشتر شهرهای این استان ازراه رودها ونهرهای منشعبه از رودخانهها امور حمل و نقل بازرگانی و مسافرتی انجام میگیرد .

وشهر اهواز از مرکز راههای این استان بشهرهای داخله کشور وخارج میباشد و مسافرینی که از طریق دجله از بصره به اهواز می‌آمدند ازراه کانال عضدی^۱ سفر میکردند و از خشکی راه زمین‌های باتلاقی سبزه از عسکر ابو جعفر که مقابل شهر ابله بوده تا حصن مهدی و از آنجا بشهر سوق الاربعاء آنگاه به اهوازمی رفته‌اند .

پایان کتاب

فهرست مندرجات کتاب

- استفتاح کتاب با يك سوره از قرآن مجید .
- ۱ پیدایش علم جغرافیا نویسی در قرون اسلامی .
- ۳ اقتباس جغرافی نویسی از یونان .
- ۷ خلاصه‌ای از سوابق سرزمین خوزستان .
- ۹ خوزستان گذشته و کنونی .
- ۱۲ طرح آبیاری قدیم و کشت زار آن درخوزستان .
- ۱۳ ارتباطات هوایی در خوزستان .

فرودگاههای اختصاصی در خوزستان

- ۱۳ ارتباطات دریائی بنادر خوزستان .
- ۱۴ آب و هوای عمومی »
- ۱۵ مسافت شهرهای » تا مرکز .
- ۱۶ راه آهن سرتاسری در »

۱ - کانال عضدی . همین کانال میباشد درمیانه شهر خرمشهر از رود کارون به رودخانه اروندرود متصل است .

- ۱۷ ارتباطات راههای خوزستان بداخله کشور .
- ۱۹ مختصری از اوضاع طبیعی و جغرافیائی خوزستان .
- ۱۹ مرزهای طبیعی خوزستان بوسیله کوهها .
- ۲۰ پیدایش سرزمین خوزستان .
- ۲۱ فوائد مشتقات رودخانهها .
- ۲۳ فوائد رودخانهها برای سرزمین خوزستان .
- ۲۴ شله و جزیره چگونه پیدا میشود .
- ۲۶ ✓ رودخانه بهمنشیر .
- ۲۷ ✓ رودخانه قبان .
- ۲۸ بوسیله شیخ کعب تغییر نام شد .
- ۳۰ ✓ رودخانه جراحی و سلطان آباد .
- ۳۱ ✓ رودخانه شادگان .
- ۳۳ ✓ نهر سابل .
- ۳۳ ✓ رودخانه هندیان .
- ۳۵ ✓ رودخانه زهره .
- ۳۷ ✓ ریشه تسمیه رود کارون .
- ۳۸ رودخانه کارون پیش از اسلام .
- ۴۰ رودخانه کارون در قرون اسلامی .
- ۴۱ ✓ رودخانه کرخه .
- ۴۲ ریشههای اصلی رود کرخه .
- ۴۳ ✓ هورالعظیم یا هورالهویزه .

- ۴۵ سوابق تاریخی رودخانه اروند رود .
- ۴۸ گرداب رودخانه را برطرف کرد .
- ۴۸ پیدایش نام شطالعرب .
- ۴۹ عاقبت تسلط پادشاهان ترکیه .
- ۵۰ ایرانشهر یا عراق .
- ۵۱ اروند رود یا وجلة الهوراء .
- ۵۲ شهر حیره در ایام خلافت خلفاء .
- ۵۳ شهر قادسیه و حمله به ایران .
- ۵۳ سلیمان ابن عبدالملك چه گفت درباره ایرانیان .
- ۵۴ طاق کسری و دجله .
- ۵۴ استان سורستان .
- ۵۶ نوشین روان یا نوشیروان .
- ۵۷ نهرهایی که از رودخانه اروند رود جدا شدهاند .
- ۵۷ سوابق تاریخی نهر خین خرمشهر .
- ۵۸ اعلامیه وزارت خارجه راجع به اختلافات .
- ۶۵ فاصله بین نهرها و دهات .
- ۶۷ نهرهای قدیم در اطراف خرمشهر .
- ۶۸ شهر بصره درکنار دجله .
- ۶۹ طول جغرافیائی .
- ۷۲ شهر بغداد .

۷۴ اشعار خاقانی در قرن ششم در باره مداین .

۷۶ دجله میگردد در واقعه اروند رود .

۷۷ متن عهدنامه ۱۳۱۶ شمسی .

۸۰ پروتکل بر عهدنامه .

۸۲ قتل صیاد ایرانی .

۸۳ بازداشت بیگناهان و آزار و شکنجه ایرانیان در عراق .

۸۴ اعلامیه وزارت خارجه .

۸۶ نظر شوروی و نظر ترکیه درباره ایران و عراق .

۸۸ فشار استعمار .

۹۰ شهر مداین و طاق کسری .

۹۲ توضیح اصطخری در باره خوزستان و ترجمه آن .

۱۰۱ مردم خوزستان از نظر خلیفه دوم اسلام .

۱۰۶ تاریخ عشایر خوزستان از ابن حوقل .

۱۰۷ سرزمین خوزستان از نظر اصطخری .

۱۰۸ رود مسرقان .

۱۰۹ رودخانه و شهرهای مرزی ایران و عراق .

۱۱۱ سرزمین خوزستان از نظر ابن حوقل .

۱۱۳ سرزمین خوزستان در کتاب احسن التقاسیم مقدسی .

۱۱۵ توضیحی درباره عهدنامه ۱۳۱۶ ایران و عراق .

۱۳۳ اعلامیه وزارت خارجه ایران .

۱۳۶ نفرین شدگان عراق .

۱۳۷ خوزستان از کتاب مسالك الممالك خواجه نصیر .

۱۳۷ شرح مختصری از وضع جغرافیائی و حرکات زمین و ستارگان .

۱۳۹ خوزستان پیش از اسلام .

۱۴۲ جریان مرزهای غربی خوزستان راجع بفرات دجله و اروندرود .

۱۴۵ ارتفاع شهرهای خوزستان نسبت بدریا و نهرهای آن .

۱۴۶ خوزستان از نظر جرجی زیدان و مسعودی .

۱۴۷ خوزستان از نظر مؤلف حدود العالم .

۱۴۷ اشعار شیخ احمد کرمانی راجع بشهرهای ایران .

۱۴۸ شرح توضیح درباره نقشه خوزستان .

۱۵۰ سوابق تاریخی مرزهای خوزستان .

۱۵۲ سوابق تاریخی شهر اهواز .

۱۵۶ ابتدای حمله بسوی مرزهای واقعی ایران در غرب و جنوب خوزستان .

۱۵۷ نام بندر ابله در عراق .

۱۵۸ تصرف شهر اهواز بدست قوای اسلام .

۱۶۱ سد قدیم اهواز و شبکات آبیاری آن .

۱۶۴ خرابی شهر اهواز تا قرن ششم هجری .

۱۶۵ خراج اهواز در قرون اسلامی .

۱۶۸ نفت در اهواز .

۱۶۹ باشگاه نوساز اهواز .

۱۷۰ کارگاه مرکزی اهواز .

۱۷۲ شهر اهواز و تاریخچه آن .

- ۱۷۵ اهواز در پادشاهی ناصرالدین شاه قاجار .
- ۱۷۶ تشکیل شرکت کشتیرانی برادران لینچ در کارون .
- ۱۷۷ شهرستان اهواز کنونی .
- ۱۷۸ استان خوزستان و مقر استانداری در اهواز .
- ۱۸۰ کارخانه لوله سازی اهواز .
- ۱۸۲ طرح شاه لوله گاز سرتاسری ایران .
- ۱۸۴ ✓ سوابق تاریخی شهر شوشتر .
- ۱۸۸ ✓ سد شادروان شوشتر .
- ۱۸۹ شوشتر در کتاب ابن حوقل .
- ۱۹۰ قبور معاریف در جال شوشتر .
- ۱۹۱ تسمیه نام شوشتر .
- ۱۹۲ ✓ شوشتر در قرون اسلامی .
- ۱۹۳ سبب ویرانی شوشتر .
- ۱۹۶ شهر مسرقان .
- ۱۹۷ جنگ در نواحی شهر شوشتر و تصرف آن .
- ۲۰۱ شهرستان کنونی شوشتر .
- ۲۰۲ تقارن بند قیر و گرگر .
- ۲۰۳ تاریخ بنای مسجد جامع شوشتر .
- ۲۰۶ دهات و حومه شوشتر .
- ۲۰۹ قلعه های شوشتر .
- ۲۱۰ شهر شوش و سوابق تاریخی آن .

- ۲۱۴ کاوش در ویرانه های شهر شوش .
- ۲۱۴ اکتشافات جدید باستان شناسی .
- ۲۱۸ وسایل دفاعی کاخ داریوش .
- ۲۲۰ سرزمین سبز خوزستان پیش از هراستان .
- ۲۲۱ طرح های مختلف عمرانی در خوزستان و ایجاد سدها .
- ۲۲۳ کارخانه تصفیه شکر اهواز .
- ۲۲۴ نژادهای مختلف در خوزستان .
- ۲۲۷ ✓ شهر جندی شاپور .
- ۲۲۹ سبب تسمیه شهر جندی شاپور .
- ۲۳۰ اندیس مشك .
- ۲۳۱ ادیان دیگر در خوزستان .
- ۲۳۲ نژادهای قدیم خوزستان .
- ۲۳۳ ✓ سوابق تاریخی شهر دزفول .
- ۳۳۶ آثار تاریخی در شهر دزفول .
- ۲۳۹ حدود کنونی شهر دزفول .
- ۲۳۶ آثار تاریخی شهر دزفول .
- ۲۳۷ قراء و حومه شهر دزفول .
- ۲۴۵ توضیح مؤلف راجع بدزفول .
- ۲۴۶ مشخصات سد محمد رضا شاه آریا مهر .
- ۲۴۷ شهرهای قدیم کناره نهر تیری و سوابق تاریخی دشت میشان .
- ۲۵۰ جنگ در بیروز و نهر تیری .

- ۲۸۵ منطقه نفت خیز گچساران .
- ۲۸۹ اسامی شرکت‌های کنسرسیوم .
- ۲۹۳ دامداری نمونه در گچساران .
- ۲۹۴ موقعیت شهری گچساران .
- ۲۸۹ طرف سفید و مردم آن .
- ۳۰۰ ناحیه نفت خیز هفت گل و سوابق آن .
- ۳۰۲ حدود هفت گل .
- ۳۰۵ سوابق تاریخی مسجد سلیمان .
- ۳۰۶ دهات و حومه و آثار قدیم در مسجد سلیمان .
- ۳۰۷ شهر مسجد سلیمان کنونی .
- ۳۰۹ آثار تاریخی مسجد سلیمان .
- ۳۱۰ راه آهن قدیم در مسجد سلیمان .
- ۳۱۲ سوابق تاریخی شهرستان ایذه .
- ۳۱۴ شهر عروج .
- ۳۱۵ آثار تاریخی شهر ایذه .
- ۳۱۶ شهر ایذه کنونی .
- ۳۱۹ تسمیه لر در خوزستان .
- ۳۲۰ نمونه‌هایی از انگور خوزستان .
- ۳۲۱ علت خرابی جنوب خوزستان .
- ۳۲۲ خلاصه‌ای از نثر ادبیات قدیم خوزستان .

- ۲۵۱ حمله سپاه اسلام بشهر شوش .
- ۲۵۲ دشت میشان در قدیم .
- ۲۵۳ دشت میشان کنونی .
- ۲۵۴ بخشهای هویره .
- ۲۵۶ دهات و حومه دشت میشان .
- ۲۵۷ آثار تاریخی دشت میشان .
- ۲۵۹ یزدنو در سرزمین دشت میشان .
- ۲۶۰ تقویت کشاورزی در خوزستان .
- ۲۶۲ مساحت و وضع جغرافیائی خوزستان .
- ۲۶۴ دهدشت دشت و سوابق تاریخی آن .
- ۲۶۶ دهدشت کنونی .
- ۲۶۸ سوابق تاریخی شهر بهبهان .
- ۲۷۰ آثار تاریخی تنگ سروک بهبهان .
- ۲۷۱ رودمازون و سد نادر شاه .
- ۲۷۲ شهرستان کنونی بهبهان و تیره‌های بویر احمدی .
- ۲۷۴ آثار تاریخی شهر بهبهان .
- ۲۷۷ جنگ در نواحی خوزستان و خلیج فارس .
- ۲۷۹ انتقال خلافت در بغداد .
- ۲۸۱ آثار تاریخی شهر رامهرمز .
- ۲۸۳ رامهرمز کنونی .
- ۲۸۴ دهات و حومه رامهرمز .

۳۲۳ مختصری از وضع خوزستان و مهاجرت ایل کعب .

۳۲۶ قبیله منتفق درهویزه .

۳۲۸ لره‌های کوه کیلویه در نواحی بهبهان .

۳۲۹ طوایف اعراب خوزستان .

۳۳۱ کشتزار در خوزستان و سوابق آن .

۳۳۷ سوخت کارخانجات قند در ایران .

۳۴۲ قلم عمده محصولات کشاورزی در خوزستان .

۳۴۳ درآمدهای دیگر کشاورزی و درختان خرما .

۳۴۴ اسامی انواع خرماهای خوزستان و طرز بارگیری و بهره برداری .

۳۴۷ صادرات ایران .

۳۵۰ درآمدهای دیگر خرما و مضرات آن .

۳۵۱ تسمیه‌های محلی در جدول بندی خرما و کشت نهال آن .

۳۵۲ چندی از توضیح اصطخری راجع به دریای خلیج فارس .

۳۵۴ تحلیلی بر قرار داد ارضروم (ارزنة الروم) .

۳۵۶ اسد آباد حاج مغزی .

۳۵۷ نظری بسوابق مرزی در کتاب‌ها و اسامی کتابهایی که مستمسک ما شده .

۳۶۳ سادات آل بوجابر و تیره نصار .

۳۶۴ تیره آل غانم در مشرق خرمشهر .

۳۶۵ آل چنغان در خرمشهر .

۳۶۶ پل‌های ساخته شده در خوزستان .

۳۶۹ فاصله شهرهای حوالی شهر بیان در تواریخ قدیم .

۳۷۱ شله‌آغاوات یا نهر الجزیره و مالکیت آن .

۳۷۴ اشعار عربی از شاعر معروف البحتری راجع بایوان کسری در مدائن .

۳۷۷ سرپرسی سایکس درباره جنوب ایران در سفرنامه خود مطالبی دارد .

۳۸۱ عشیره کعب و مهاجرت آنها به خوزستان .

۳۸۳ موقعیت عشایر در خوزستان .

۳۸۲ لاروبی کانال عضدی و پیوستن کارون به اروندرود .

۳۸۵ سوابق شهر تاریخی بیان .

۳۸۶ شهر حصن مهدی و سوق الاربعاء و سوق البحر .

۳۸۸ شهر بیان آخرین مرزی خوزستان .

۳۸۹ آبادی دورق الفرس و تعقیب کریمخان زند شیخ سلمان کعبی را .

۳۹۲ توجه دولت ایران برای ایجاد گمرک .

۳۹۳ دهستان همیلی در شمال خرمشهر و ایجاد محمره بزرگوار نصره الملك .

۳۹۵ ایجاد گمرک خرمشهر و سوابق آن .

۴۰۰ حمله علیرضایاشا حاکم عثمانی به محمره و ایجاد خرابیها .

۴۰۱ ایجاد محمره در قرن ۱۳ هجری و ایجاد ادارات در محمره .

۴۱۰ سید جامگان در خوزستان و آداب و رسوم آنها .

۴۲۲ محرز در قرون اسلامی و حرزی کنونی .

۴۲۳ تیره هلالات در خرمشهر .

۴۲۴ تیره آل بوفرخان معروف به آل علی

۵۱۹	ابن بطوطه درباره بندر معشور (ماهشهر)
۵۱۹	بندر ماهشهر کنونی
۵۲۳	تنبيهات در اشعار عربی
۵۲۳	گشایش دستگاه بارگیری جدید
۵۲۴	تنبيهات از اشعار ابی العتاهیه
۵۲۵	بندر شاپور
۵۲۷	وضع جغرافیای شاپور
۵۲۷	سرزمین جراحی و سوابق تاریخی آن
۵۲۹	بلوک جراحی در کناره نهرها
۵۳۰	حدود سرزمین جراحی
۵۳۰	خلف آباد مرکز جراحی
۵۳۱	خلف آباد کنونی در مرکز جراحی
۵۳۲	روزگار ملوک طوایفی وجدان برای ریاست
۵۳۴	سپاهی دانش در حومه هر شهری
۵۳۵	مقام اولیاء در سرزمین هندیان
۵۳۵	پیر یا مقام عباس علی در هندیان
۵۳۶	نمونه‌ای از اشعار محلی هندیان
۵۳۶	برای مراجعه بحقیقت مطلب توضیح را ملاحظه فرمائید
۵۴۰	راجع ببلوچستان سایکس میگوید
۵۴۱	سوابق تاریخی بلوک هندیان
۴۴۴	شهر هندیان کنونی

۵۴۶	لیراوی
۵۴۸	بلوک و دهستان زیدان
۵۴۹	زیدان کنونی
۵۵۰	دهات و قصبات زیدان
۵۵۰	چند تپه از زیدان قدیم
۵۵۱	امور کشاورزی در نواحی سرزمین زیدون
۵۵۲	سوابق تاریخی خابران (جایزون)
۵۵۳	دهستان جایزون (جیزون)
۵۵۵	دریای پارس
۵۵۵	محصولات در قرون اولیه اسلام
۵۵۸	فهرست مندرجات

لطفاً قبل از مطالعه اغلاط زیر را تصحیح بفرمائید

صفحه	سطر	نادرست	درست
۲	۸	در يك مجموعه	در يك مجموعه نمود
۴	۱۰	نگاشته و معلومات	نگاشته بهر معلومات
۴	۱۱	بگفته ها و نوشته	بگفته ها و نوشته ها
۵	۲	از جغرافيا	از جغرافی دانان
۵	۱۹	التقاسيم مسعودی	التقاسيم ومسعودی
۶	۷	دیده نشد	دیده شد که در سال
۸	۲۱	ایران میباشد	میباشد کم نظیر است
۹	۶	خوزستان درجه	خوزستان از درجه
۹	۱۴	وسامانی	وساسانی بوده
۱۰	۱۸	که تواریخ	که زینت بخش در قسمت
۱۱	۱۲	این در لاینفک	این دریا جزء لاینفک
۱۲	۳	رودخانه های مرقان	رودخانه های مسرقان
۱۲	۱۳	— —	باندازه رضایت
۱۲	۱۹	استان اهواز	مرکز استان شهر اهواز است
۱۲	۲۰	درجه بهبهان	و درجه دو بهبهان و
۱۳	۱۰	تأسیسات در	تأسیسات شرکت در
۱۳	۱۵	از راه بشهرهای	وبشهرهای جهان
۱۴	۲۰	مطلوب طبع دوم	مطلوب طبع است و دوم باد
۱۵	۳	شمال خنک	شمال آن خنک است و تند باد
۱۵	۵	مسافرت	مسافت
۲۱	۱۴	دریز و کرخه	رودخانه دزو و کرخه
۲۵	۲	کمتر به میرسد	کمتر به بالای زمین میرسد
۲۸	۶	شیخ کویت	شیخ بکویت
۲۸	۱۱	چند و تعهت	چند و تعهد
۲۸	۱۱	دیون خود کریمخان	دیون خود بکریمخان
۳۱	۸	بهار ازان سخت	در بهار از آن گذشتن سخت
۳۵	۱۹	از کرستان	از کردستان
۳۶	۸	رودخانه کاو بختیاری	رودخانه اندکاء بختیاری

صفحه	سطر	نادرست	درست
۴۴	۲۱	از بصره دشت میشان	از بصره بدشت میشان
۴۶	۲۰	شهر مازریاد	شهر مازریا بوده
۵۰	۸	طسوج فز قباد	طسوج فیروز قباد
۵۳	۱۷	بر فرمازوانی	بر فرمان روائی
۷۱	۱۵	در فارسی مصطح	در فارسی مصطلح
۹۵	۱۵	وفی اسفاهم	وفی اصفاهم
۹۶	۱۵	الصفار	الصفار
۱۰۵	۷	که آن رود	که در آن رودخانه
۱۰۶	۱۶	طبیان لباس	طیلسان لباس
۱۰۸	۱	رود مرقان	رود مسرقان
۱۱۰	۵	شمیشان شهر	دشتمیشان شهر
۱۱۰	۲۲	منتهی به رود	منتهی آن به رودخانه
۱۱۲	۶	رود مرقان	رود مسرقان
۱۴۰	۱۷	ازیر آواره	از زیر آواره
۱۵۴	۲۱	نیز بنا ایذج	نیز بنام ایذج
۱۵۸	۱۳	جنگ شاید	جنگ شدید
۱۶۷	۷	بازرگانان	بازرگانی
۲۴۷	۱۲	و نوای هویره	و نواحی هویره
۲۶۰	۹	ده نشین بردارند	ده نشین پردازند
۲۷۳	۱۴	نوای باشت	نواحی پشت کوه
۲۷۷	۱	و شام چندی برای	و شام را برای مدتی از
۲۹۳	۵	در چهارم	در قرن چهارم
۳۲۵	۲	دجله و فراد	دجله و فرات
۳۳۲	۸	گوناگو خبز پیدا	گوناگون خز و پیدایش
۳۵۰	۴	باند يك دله	باندازه يك دله
۳۵۰	۶	پرشد	پرشدن دله حلبی
۳۵۳	۳	محیط تا عون	محیط تا عدن